

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

د. عبدالحسن زهرنگوب

دوو سه دهه بیدەنگی

ههوار گهێ کتێر

پروفیسۆر د. موحسین محەممەد حسێن یەشەعی یو موسیوه

وهرگێزانی

ئوسای مه‌مه‌ده‌ره‌ش

زێبار مسته‌فا

دوو سه ده بيّده نگی

عبدولحوسهين زهرين كوب

دوو سه ده بيدهنگي

وهرگيراني

ريياز مستهفا — موسا محهمههه خدر

دەزگای توۋىنەۋە ۋىلاۋىكىرەنەۋە مۇكرىيانى

• دوو سەدە بېدەنگى

• نوۋىسىنى: غەبدولھوسەين زەرىن كۆپ

• ۋەزگىترانى: رىياز مەستەفا - مۇسا مەمەد خىدر

• نەخشە سازى ئاۋەۋە: گۇران جەمال رۋاندزى

• بېتچىنى: فەرھاد - پىرشىنگ

• بەرگ: مۇكرى سىدىق

• ژمارەى سپاردىن: ۲۹۹

• نىرخ: ۵۵۰۰

• چاپى يەكەم ۲۰۰۷

• تىراژ: ۱۰۰۰

• چاپخانى: چاپخانى خانى (دەۋك)

زىچىرەى كىتەب (۲۶۸)

ھەمۇو مافىكى بۇ دەزگای مۇكرىيانى پارىزراۋە

مالپە: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

پښت

۱	- ژياننامه‌ی نووسر
۳	- پيښه‌کي پروښسور. د. موحسين
۲۱	- چوند سرغښتکي پيښت
۲۳	۱- فرمانره‌واياني بيابان
۲۵	روژه نارامه‌کان
۲۶	بيابان نيشان
۲۸	حيره
۳۰	به‌نی له‌خم
۳۴	هاماوه‌ران
۳۵	پادشاکاني حيمير
۳۶	هوه‌لانی نوځدود
۳۹	رکابه‌رييه بازرگانيه‌کان
۴۰	هاوه‌لانی نوځدود/ هاوه‌لانی فيل
۴۲	ذی يه‌زن
۴۵	سهيقي کوري ذی يه‌زن
۴۷	څه‌ره‌زی ديله‌می
۴۸	کوژرانی سهيقي ذی يه‌زن
۵۰	تيرانيه‌کان له‌يه‌مهن
۵۵	۲- لافاو و لم
۵۷	په‌يامی عه‌مه‌د
۵۸	نايينی تازه
۵۸	ده‌ستدریژی عاره‌بان
۵۹	ناماده‌کاری جه‌نگ
۶۱	له‌ قاده‌سيه‌دا
۶۵	نه‌نجامي جه‌نگ
۶۶	به‌ره‌و مه‌دائن
۶۷	غه‌زووی مه‌دائن
۶۹	جه‌نگی جه‌له‌ولا
۷۱	شوشتر و شوش
۷۳	له‌ باره‌ی خيانه‌ته‌وه
۷۵	دواين نه‌به‌رد
۷۷	غه‌زووی نه‌هاوه‌ند

۷۹ ۳- ناگري دامرکاو
۸۱ سهره‌تای کاره‌ساتینک
۸۴ به‌رخ‌دانه ناوچه‌یه‌کان
۸۶ کوشتنی عومەر
۸۹ ره‌فتاری غه‌زووکارانی عاره‌ب
۹۲ مه‌والی و به‌نی ئومه‌یه
۹۳ بالآتیری ئیترانییه‌کان
۹۵ سه‌ره‌لانی موختار
۱۰۰ هه‌ججاج
۱۰۳ عه‌بدولره‌حمان
۱۰۶ سه‌ره‌لانی زه‌یدی کوری عه‌لی
۱۰۷ یه‌حیا کوری زه‌ید ^۸
۱۰۹ رووخانی نه‌مه‌یه‌کان
۱۱۱ ۴- زمانی ون بوو(ونکراو)
۱۱۳ نه‌وادیرینه‌کانی
۱۱۴ په‌یامی نوی
۱۱۵ زمانی ون بوو
۱۱۶ سووتاندنی کتیب
۱۱۸ گواسته‌وه‌ی دیوان، به‌عاره‌بی کردنی دیوانه‌کان
۱۲۰ ده‌ستپینکی بیده‌نگی
۱۲۱ هاواری کوژراوه‌کان
۱۲۲ ناهه‌نگی فارسی
۱۲۴ گۆزانییه‌ك له به‌سره
۱۲۶ سه‌روودیک له به‌ئخ
۱۲۷ ۵- نالای ره‌ش
۱۲۹ به‌ره‌به‌یانی هه‌لسانه‌وه
۱۳۰ پشیوی بارودۆخ
۱۳۱ نه‌بو موسلیم
۱۳۳ لاوازی عه‌ره‌ب

۱۳۶	رەش پۆشەكان
۱۳۷	رووداوى زى
۱۳۸	بەئافەرىد
۱۴۰	نىگەرانى مەنسور
۱۴۲	ئاكامى ئەبو موسلىم
۱۴۴	تۆلەى ئەبو موسلىم
۱۴۵	راوەندىيەكان
۱۴۶	سەنىاد
۱۵۲	توستارىس
۱۵۷	لە ھەموو شوئىن شۆرش
۱۵۹	۶- ئەوبەرى پروبارى جەمخون
۱۶۱	ماورا النھر(ئەوبەرى پروبار)
۱۶۳	خاتونى بوخارا
۱۶۳	قوتەببەى كوپى موسلىم
۱۶۵	گرتنى سەمەر قەند
۱۶۸	ئىسحاق تورك
۱۶۹	نۆردراوى روبەنددار
۱۷۵	۷- شارى ھەزار و يەكشەو
۱۷۷	درووستکردنى بەغدا
۱۷۸	شارى ھەزار و يەكشەو
۱۷۹	خەلىفەى بەغدا
۱۸۲	دەولەتى عەبباسىيەكان
۱۸۴	بەرمەككەكان
۱۸۸	شكانى بەرمەككەكان
۱۹۳	مەيموونەكەى زوبەيدە
۱۹۴	بەرمەككەكان و عەلەبىيەكان
۱۹۵	عەلى كوپى عيسا
۱۹۸	جەمزە كوپى ئازەرەك
۲۰۲	لە دەربارەى خەلىفەدا

۲۰۳ بڼه مالدي سه هل
۲۰۴ له هم موو جڼيه كدا شوړش
۲۰۵ له به غدا
۲۰۷ گهړانه وه بڼ به غدا
۲۰۹ ۸- بانگه وازی هه لسانه وه
۲۱۱ هه ستانه وه ی نیران
۲۱۳ خوړم دینان
۲۱۵ جیاوازی له ریوايه ته کان
۲۱۷ بابېك
۲۱۹ ریوايه ته هه لښه ستراوه کان
۲۲۰ راپهړینی بابېك
۲۲۱ نه فشین و مازیار
۲۲۳ تورکاني به غدا
۲۲۶ رکابه رایه تی فەرمانده کان
۲۲۷ ددرباره ی بابېك و نه فشین
۲۲۷ بیزه نښه بیزانس
۲۲۹ تیوفوبوس
۲۲۹ شهړه کانی بابېك
۲۳۰ جهنگ و فیل
۲۳۲ گرفتاریوونی بابېك
۲۳۳ ناکامی بابېك
۲۳۴ نه فشین
۲۳۵ نه شروسنه
۲۳۸ له خزمه تی خه لیفه دا
۲۳۹ رهوشی خوراسان
۲۴۱ رکابه رایه تیکردن دژی تاهیرییه کان
۲۴۲ به دگومانی خه لیفه
۲۴۳ مازیار
۲۴۴ مازیار و تاهیرییه کان

۲۴۶	گه‌مه‌دی نه‌فشین
۲۴۶	راپه‌رینی مازیار
۲۴۹	دووسه‌د و بیست و چوار
۲۵۱	شکست
۲۵۱	ناشکرا بوونی پیلان
۲۵۲	دووژمنانی نه‌فشین
۲۵۳	نه‌حمه‌دی کوپری نه‌بو داود
۲۵۶	له‌نازه‌ربایجان
۲۵۷	تیکشانی نه‌فشین
۲۵۸	له‌هه‌وتی راکردندا
۲۵۹	ده‌ستیتکی پیلان
۲۶۱	دادگایکردنی نه‌فشین
۲۶۵	نه‌فشین و مازیا
۲۶۷	سهره‌نجامی نه‌فشین
۲۶۹	تاهیرییه‌کان
۲۷۱	شهری باوهر
۲۷۳	نه‌بهرد له‌نیو‌رووناکی‌دا
۲۷۴	نایینی زهرده‌شت
۲۷۶	گه‌نده‌لی و ناکوکی
۲۷۷	نایینی مانی
۲۷۸	مه‌زده‌ک
۲۷۹	زه‌نده‌قه و لیک‌دانه‌وه‌ی بنه‌ماکان
۲۸۰	زه‌رفانییه‌کان
۲۸۱	گومان و سهرسورمان
۲۸۳	نایینی عیسا
۲۸۴	نایینی بردا
۲۸۴	مشتومره‌فله‌سه‌فییه‌کان
۲۸۶	فله‌سه‌فه‌ی دوالیزم
۲۸۸	زه‌ندیقییه

۲۸۹	عەبدوللا كوپى موقەفەع
۲۹۱	بەشار كوپى بورد
۲۹۱	بلازىبونەۋەي زەندىقى
۲۹۴	مەنمۇن و كۆرەكانى ھەفەيىڭ
۲۹۵	ھەفەيىڭنى ئىنەۋى
۲۹۷	وتەي گومانىشكىن
۳۰۰	گوجەستىك نەبالىش
۳۰۱	شەۋىيەكان
۳۰۷	۱۰- كۆتايى شەۋىك
۳۰۹	دواین سالەكان
۳۱۰	نفوز و نوتورىتەي توركەكان
۳۱۰	ستەمكارى كاربەدەستان
۳۱۲	گەندەئىيى ھىكۈۋەت
۳۱۴	ۋەزىرەكان
۳۱۶	سامانى ۋەزىرەكان
۳۱۷	جەزىيە و خەراج
۳۱۸	نەھلى ذىمە
۳۱۹	ستاندى خەراج
۳۲۲	نەرىتى ئىلجا = پەنا
۳۲۳	ناشوب و رايەرىن
۳۲۳	ۋىلگەرد و (عەپاران) رىگەرەكان
۳۲۵	ستەمكارىيەكان
۳۲۶	گەندەئى عارەب
۳۲۸	دوای دوو سەد سال
۳۲۹	دورغمايەك
۳۳۱	يادداشتەكان

دكتور عبدولحوسين زهرين كوب

(تويژه و نهديب و ميژوونوس، نيسلامناس و نيرانناسي هاوچهرخ). له سهرهتايي سالي ۱۹۲۲ي زاييني له شاري (بروجهرد) كه دهكويته هريمي لورستان چاوي به دنيا هليناوه. قوناغي سهرهتايي و ناوهندي لهو شاره تهواوكردووه، دواي تهواو كردني قوناغي ناوهندي دهبيته ماموستا له قوتابخانهكاني بروجهرد، سالي ۱۹۴۴ بهشداري تاقيكردنهوهي كوليتري مافي زانكزي تاران دهكات و به پلهي يهكهم دهردهچيت، بهلام له بهشي نهدهبيات دريژه به خويندن دهداث و سالي ۱۹۴۸ پروانامهي بهكالوريوسي له كوليتري نهدهبياتي زانكزي تاران وهرگرتووه، دواتريش بو ودهدهستهپناني پروانامهي بهرتر له خويندني بالا سهرقالي دكتوراي نهدهبيات دهبيت، سهرنهجام له سالي ۱۹۵۵، پروانامهي دكتوراي بهدهست هينا.

دكتور زهرين كوب له سالي ۱۹۶۲ به دواوه هاوكات له زانكزكاني تاران و زانكزكاني: هيند، پاكستان، نوكسفورد، سوريون، پرينسيتون، كاليفورنيا، خيريكي وانه گوتنهوه بووه. ناشنای زمانهكاني عهرهبي، نينگليزي، فهرهسي، ههروهه لهسهردهمي شهرې جيهاني دووهمدا فيري زماني نيتالي و نهلماني بووه، ويپراي نهو چالاكيانه، بايهخي به زانستي كومهناسي و باس و ليكولينهوهي زمان و رهخنهي نهدهبي و ميژوويي داوه و بهرههم و شاكاري گرانبههاي لهو بوارانهدا نووسيون و بلاويكردونهتهوه. دكتور زهرين كوب له سالاني دواييدا زياترين كاتي خوي بوخويندنهوه و تويژينهوه و وانه گوتنهوهي بابهتي عيرفاني، ناييني و ميژوويي تهرخانكردووه. له گهل زور له كهسايهتي زانستي جيهاني ونيتراني وهكو: (تورخان گهغهاي، هانري ماسه، مينورسكي، گوستاوون گرونهباوم، هارولد بيلي، فليپ هستي، برناردلويس، محمدهدعلي جهمالزاده، بوزورگ عهلهوي ...) ناشنايهتي و هاريكاري ههبووه. له ماوهي پهغا سالي تهمنيدا دهيان كتيب و سهدان وتاري نووسيون.

لهوانه: (تاریخ مردم ایران پیش از اسلام)، (تاریخ مردم ایران بعد از اسلام)، (روزگاران) که باسی میژووی ئیران له سهرهتاوه تاكو دامركانی پاشایهتی پههلهوی دهکات، کتیبی (پله پله تا ملاقات خدا)، (شعله گور)، (از کوچه رندان)، (بهر در کوزه)، (با کاروان حله)، (پیر گنجه در جستجوی نا کجا اباد)، (سرنی)، (دو قرن سکوت)، (دوو سهده بیدهنگی)... سهبارهت بهم کتیبه ماندوووونیتی یه کجار زۆری کیشاوه و سهراوهی زۆری به کارهیناوه، بۆ جاری یه کهم له ۱۹۵۱ له ژیر چاپ دهرده چیت، به لām به ماوهینی کورت و خیرا له بازار نامیتنی و دانه رهمه نندی و مؤلهتی چاپی دووه نادات. دیاره بۆ تیپه لچوونهوی چاپی دووه ماوهی پینچ سال سهرقال ده بیت، لهو باره یهوه نووسیویه تی: بۆ چاپی پیداخاندنی چاپی دووه به باشم نه زانی وه کو هه مان جاری یه کهم بلاوی بکه مه وه، کئی هه یه دواي چه ندین سال کتیبیکی نووسیپی و له دواي پیداجوونه وه، زیادو که می تیایدا به رچاونه که وی. دیاره نووسهر له سهر نهو نووسیینهی زۆر که وتۆته بهر شالو و هیرشکرده سهر. ههروه کو دکتۆر زهرین کوب خۆی له وتاری ((حکایت همچنان باقی)) دا نووسیویه تی و ده لی: له سهر هه ندیک له نووسیینه کاتم، زۆر ئازاردراوم... به لām نهی دوو سهده بیدهنگی له بیرته له سهر تۆ له هه مووان زیاتر ئازار درام، له بیرته؟ دیاره چاره نووسی تۆ هه می شه وابوه که دوژمنانت رینگهت پی بگرن و به به دگومانیه وه لیت پروانن.

عه بدولکه ریمی سروش بیرمه نندی ئیرانی لهوباره یه وه نووسیویه تی: من به دریتایی ته مه نم که سیکم به پرزانی و خاکه پایی زهرین کوب نه بینیه. سهره نجام دواي ته مه نیک کاری زانستی به هۆی تووشبوونی به نه خوشیه کانی دل، چاو، پرۆستات، سالی ۱۹۹۹ کۆچی دواي کرد.

بېدەنگ كړدنې ته وائيتر

پيشه كې: پ.د.د. موحسين محمد حسين

بېدەنگ كړدنې ته وائيتر، له لايهن خاوهن هيتري دهسلات سه پاره وه، نه همرته نيا بو دو سه ده، به لكو نه گهر دهره تاني هه بې بۆ هه تا هه تايه به پړوه ده چي. جا نه مه به همر هوكاري كه وه بي، يا خود به هوي نه وه ي كه ته وائيتر لاوازين و نيراده يان تي كشيكاوييت و جگه له بېدەنگي شتيكي دي كه يان نه بيت. نه بېدەنگ كړدنه، و نه م سركو ت كړدنه كاتي ك ديتته ناراهه كه دوو لاي نا بهرام بهر و ناهاو سەنگ له هيترا له نارادا بن. جا نه م هيتزه همرچونتيك بيت و نه م دهسلات سه پايويهش له سهريني همر هوكاري كه وه، چ هوكاري نه ته وه يي، ناييني يا خود مەز هه بييه وه بي. دهسلات سه پين همر به نه ريتي خوي، خوي له نيئو فەرمان پره وايي خويدا دهشاريته وه، يان به پاساويك له پاساوه كان بالا دهستي دهسلاتي خوي پاساو ده داته وه، يا خود ههول ددها بيانوويهك بو خوي بدوزيته وه كه قه ناعهت به خوشي و به كومه له كه شي بكا، كومه له يه كه قازانچ و به هره يه كه له وه همل ومهرجه دا ده چنيته وه.

به پرواني من دامه زرينه ري همر باوه پريك^(۱)، به تاييه تي باوه پري ناييني، همر نه وه نده مالتاوايي له ژيان كړد، نه وا شوينكه وتوواني به سهر گروپ و تاقم دا دابهش ده بن. به تاييه تي نه گهر نه و باوه پره ههولي كوكردنه وه و ليك گري داني كاروباره روحيه كان و مادييه كان (كارباوري ديني و دنيايي) پي كه وه بدات. همر گروپي ك له و گروپانه به رژه وه ندي خوي له (كومه له ده قيكې دياريكراو) دا ده بيني، ناييني نيسلاميش له مه به در نه بوو. كه پيغه مبه ر ((د.خ)) مالتاوايي له ژيان كړد، ياراني نه و ليك بلاويون و، بو چەند دهسته و تاقميك دابهش بوون. وه له ده مي خوشيدا پيغه مبه ر ((د.خ)) پي به خه لكه كه ي و شوينكه وتوواني خوي برد بوو، و پيشيني به وه كړدبو كه له پاش خوي چييان به سهر دي و چ رووده دا. وه نه م فەرمووده يهش هي نه وه كه ده لي: ((جوله كه كان بو حه فتاو يه كه دهسته دابهش بوون، به لام يه كيكيان ده چيته به هه شته وه و حه فتايان ده چنه دوزه خه وه، وه ديانه كان بو حه فتا و دوو دهسته دابهش بوون، حه فتاو يه كه دهسته يان ده چنه ناو دوزه خه وه و يه كيكيان ده چيته به هه شته وه، سوئند به وه كه گياني محمد دي

(۱) باوه: عقيده

به دهسته، ثومهته که ی من بۆ هفتا و سێ دهسته دابهش دهبی، یه کیکیان دهچیته بهههشتهوه، هفتا و دوویان دهچنه ناوه دۆزه خهوه^(۲) وه شهو تاکه دهسته یه که دهچیته بهههشتهوه ههه نهو دهسته زرگار بووه. من واگومان دهکهه که دهسته ی گهلی نیسلامی بۆ ژماره یه کی زۆتر له ژماره یه (هفتا و سێ دهسته) دابهش بوون.

نالیکی^(۳) له سه ره تادا له نێوان خه لیه کاندای سه ری هه لدا. نالیکی یه کهه له سه ره نه وه بوو که کی جیگای پیغه مبه ر (د. خ) ده گریته وه. هه لێارد نه که ی عومه ری کوری خه تاب (س) هه لێارد نیک ی سه ره که وتوو بوو کاتیک بیری دا که به رپر سیاری تی سه ره کردایه تی مسو لمانان بخریته وه سه رشانی ها وه لی پیغه مبه ر له کاتی کۆچکردن دا، نه وان که پیکه وه له نه شکوته که دا خۆیان شار دبووه. ((أذ هما في الغار إذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا)) نیت نه وه بوو نه بو به کر هه لێزدر و نه وه یه که مین پیای پیگه یشتوو بوو که ریزه کانی بت په رستانی به جی هیشته، و چوه ناو ریزی بانگه وازی نیسلامه وه. له سه رده می خه لافه تی نه م پیاهه دا — نیت که بو بوو به پیریکی به سالاندا چوو — یه که مین جولانه وه ی ترسناکی چه واشه دژ به هه ل و سه رجی نو ی رویدا، یان نه وه ی که به (جولانه وه ی هه لگه رانه وه) ناوبرا، نه وه پیاهه توانی نه و جولانه وه یه دا به رکی نیته وه. پاش نه مه خه لیه ی دووه عومه ری کوری خه تاب کۆژرا، و به گیانی توله ستان ده وه یه کی نالیک به گیانی شه ریه ته تۆ له له بکوژه که کرایه وه. هه روه ها ((فینته ی گه وه)) رویدا که خه لیه ی سییه م عوسمانی کوری عه فان تییدا بووه قوربانی. نه وه بوو که به کۆمه له ده ستیکی نیسلامی کۆژرا که له ناو ریزی بکوژه کاندای کورانی هه ندیک له سه حابیه کانی تی دا بوو که له پی شه وه ی هه موویان خه لیه ی یه کهه (نه بو به کر) بوو. پاش نه وه شه ری ناوخۆ له به ینی خه لیه ی چواره م (عه لی کوری نه بو تالیب) (س) و نه یاره کان و کی به رکی کارانی له سه ره ده سه لات سه ری هه لدا، هه ره له و کاته دا سێ ده سه له سه ره فه ره مان په ر وه ای هاته نه کایه وه که هه ر کامیان ره وایی خۆ ی بۆ (خه لافه تی مسو لمانان) راده گه یاند. نه م ده ستانه شه ده سه تی خه لیه ی شه ری (عه لی) وه کورانی زویر، وه به نه ماله ی نه بی سو فیان کوری هه رب که خۆ ی له معاویه دا ده واند بوون، نه وه بوو که له دوا جار دا توانی سیفه تی شه ریه ته به به ر حوکی خۆیدا بکا کاتیک که دامه ز راندنی ده ولته تی ئومه ی راگه یاند که

(۲) حدیث رواه بن ماجه عن عوف بن مالك في الجامع الصحيح رقم الحديث ۱۰۸۳ و رواه أصحاب السنن الأربعة عن أبي هريرة.

(۳) نالیکی : خلاف.

نەمەش پاش تیرۆکردنی خەلیفە عەلی کۆری نەبو تالیب بە دەستی ((خەوارێج)) هەکان هات، وە
 ھەسەنی کۆری دەستی لە خەلافەت بۆ معاویە ھەلگرت، و معاویەش نەو ھەبوو لە ساڵی ٤١ ی
 کۆچی بە جۆریکی ناشتییا ھە چو ھ ناو کوفە ((ناو ھەندی عەلەویە کانی عێراق)) و ئینجا
 ھەسەنیش خۆی و ھەوانەش کە لە گەلدا ھوون کوفەیان بە جی ھیش و چوون بۆ مەدینە.
 نەلیرە بە - شێو ھەکی کاتی - مەملانی لە ئێوان دەستە ئیسلامییە چە کدارە کاندای کۆتایی
 ھات. لە دە مەیک دا کە فتوحاتی ئیسلامی گەیشتبوو ھە لوتکە ی خۆی، وە تریکی ھەو ھەبوو کە
 بەرھەمە کانی بچنیتەو ھ. وە بە کردەو ھەش چنیانەو ھ بە لام کۆمەلە پێشیلکاریە ک روویاندا و
 ھەر لە میانێ ھەو فتوحاتانە پاساودرانەو ھ و تێپەر کران. فەتح کاران نەیان توانی رێنۆتییە کانی
 خەلیفە ی ھە کەم کە پێشکەش بە فەتح کارانی کردبوو، جێبە جێ بکەن، ھەوان وایان لێ ھاتو بوو
 کە بە جۆریک مامەلە ی دانیش توانی ھەو ولاتانە کە فەتحیان کردبوو، بکەن کە لە گەل ھەو
 بە ھایانە نەدە گو ھا کە خۆیان جار یان دا بوو. بە تاییە تیش کە خەلکی ھەو ولاتانە زمانی فەتح
 کارانیان نەدە زانی، بە تاییە تی لەو ولاتی فارس و کوردستان و نەرمینیا، پاشان باکووری
 نەفریقا، نەیان دە زانی مەرامی ھەوان چییە.

خەلیل عەبدولکەریم لە کتێبە کە ی دا (الصحابۃ و المجتمع) لە بە شێ (المستوی الحضاری -
 الادراکی) - داریسنا للنشر القا ھەرە. ١٩٩٨ السفر الثالث ص ٢٨٤ - پرسیار دەکا و دەلێ:
 جیاوازی چییە لە ئێوان غەزوی مسولمانان و ھەر غەزویە کێ تر دا؟ غەزوکار لە ھەر کات و
 شویتیکدا پەردە پۆشی بۆ غەزو کردنی خۆی دەو ۆزیتەو ھ. جارێک بە ناوی ھەو ی کولتوری خۆی
 بلاو دەکا تەو ھ، جارێک بە ناو نیشانی بلاو کردنەو ی زمانی نەتەو ھیی خۆی، یان راگەیان دنی
 ئایینە کە ی، یان بە شارستانی کردنی میللە تانی دواکەوتوو، وەبەم شێو ھە، بە نوارینی ئیمە
 ئیسلام ناتو ئی تەحە مولی غەزو کردنیکی داگیرکاری بۆ نیشتمانە کانی تر بکا، تالانکاریانی
 زەوتکار و بە کۆیلە کردنی پیاوان و ژنان کە ھەو سەحاییانە پیتی ھەستان، تەنانەت نەگەر لە
 بابەتی ھەبو بە کر، عومەر، ھەبوعوبیدە، سەعد کۆری مالک و ابی وەقاس و خالیدی کۆری
 وەلیدیش بن.... چونکە ھێچ دە قێک (نە لە قورئان و نە لە سوننە) دا نییە کە پی دانان و
 چوونە نیو ولاتانی دیکە ھەل ل بکا، و ھەو کردەوانە بکا کە لەو ولاتاندا نە ئامیان داو ھ و
 دەرھەقی خەلکە کە ی کردوویانە - ھەو کردەوانە کە من - وەکو موسلمانێک کە پەییو ھستە بە
 ئیسلامی تی خۆی و شانازی پیتو ھەکا - ھەست بە شەرمە زاری و شەرشۆری دە کەم
 لە بەرامبەر یاندا و خەریکە توو شی سەر ئاوسانم دەکا لە کاتی کدا کە گو ی بیست دە یم یان

ده خوښمه‌وه که که‌سټک داکوکی لیده‌کا و ستایشی ده‌کا وای داده‌نئې که له خاله پرشن‌گداره‌کانی میژووی نیسلامه.

نهم نووسره هه‌روه‌ها وه‌سفی سیم‌او هه‌لسوکه‌وت و مه‌تتیق و جوړی چه‌که‌کانی سرکرده‌کانی فتح کاران ده‌کا، و تابلویه‌که له‌مباریه‌وه ده‌کیشی که له باره‌ی حال و چوښیه‌تی نه‌و غه‌زوکارانه‌وه که سرزده‌وینی شارستان‌یتیه‌کانی پی‌شوویان به‌زاندوه دیته ناخو‌تن و وینایان ده‌کا. کاتیک سرکرده رو‌ستمه‌ پرسیار له نیردراوی سرکرده س‌عد بن نه‌بی وه‌قاس، له باره‌ی ره‌فتاری توندو زبر و نه‌وه‌وکارانه‌ی لیده‌کا؟ نه‌ونیردراوه س‌رسام ده‌بی و وه‌لام ده‌داته‌وه: نیمه‌ نامانه‌وی له‌س‌ر جوانیه‌کانی نی‌وه داب‌نیشین. خ‌لیل عه‌بدول‌که‌ریم ده‌لی: نه‌گ‌ر نیردراوی سرکرده س‌عد راستی ب‌کردبایه ده‌یگوت: له‌ب‌ر نه‌وی نیمه‌ له‌م جوانیانه‌ی نی‌وه‌بی‌ش بووین، نه‌وا ه‌ست به‌ کینه‌یه‌کی شاره‌وه ده‌ک‌مین به‌رام‌به‌ری. به‌لام له‌باره‌ی نه‌وی که نه‌وان حمز نا‌ک‌ن له‌س‌ر نه‌و جوانیانه‌ داب‌نیشین، نه‌وا میژوو، س‌لمان‌دی، کاتیک نه‌وان بوون به‌ شارس‌تانی واته عه‌ربه‌ موس‌لمان‌ه‌کان – بوونه‌ خاوه‌ن ژیار و بوون به‌ ف‌مرمان‌ه‌وا، سامان و مال‌ هاته به‌رده‌ستیان به‌و جوانیه‌ س‌رمه‌ست و شه‌یدا بوون و سه‌وسه‌داس‌ه‌ری بوون و له نه‌فینی نه‌و جوانیه‌دا زی‌ده‌ر‌ویشیان کرد، و ب‌گ‌ره زور ده‌س بلا‌ویشیان تا پله‌یه‌کی په‌ستی و گ‌وجیتی تی‌دا کرد. کاتیک رو‌ستمه‌ پرسیاری کرد که ه‌وکار و پالنه‌ری ده‌ر‌چووتان له‌وولاتی وشک و برینگی خ‌وتان چیه؟ نیردراوی س‌عد به‌ه‌موو نازیه‌تیه‌کی که‌له‌س‌ر ه‌ق بی و بی تو‌س‌قالتیک ش‌رم کردن وه‌لامی دایه‌وه: ((بو‌نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ه‌زده‌کا له‌ په‌رستنی که‌سانه‌وه بی‌ه‌یتینه‌ ده‌روه‌ه ب‌و په‌رستنی خوا، وه‌ له‌ به‌رته‌س‌کی دنیاوه ب‌و به‌رفراوانیه‌که‌ی، وه‌ له‌ زولمی نایینه‌کانه‌وه ب‌و داد‌په‌روه‌ری نی‌سلام)) نه‌مه‌ش نه‌ونه‌فسانه‌یه‌یه که‌ نی‌ستاش تو‌یژه‌ران و باسیاران ته‌نانه‌ت له‌ نی‌و زان‌کوکان و تیژه‌ نه‌کا‌دیمی‌ه‌کان‌دا دوباره‌ی ده‌که‌نه‌وه. نه‌مه‌ ج‌گه له‌ووتاریژانی مز‌گ‌ه‌وته‌کان و نوس‌ه‌رانی روژنامه‌کان. خ‌لیل ع‌بد‌ال‌کریم الم‌صد‌ر‌الس‌الف. ص.

((۲۷۵))

نه‌وانه له‌نا‌کاواتن، که‌س بان‌گه‌یشتی نه‌کردبوون، دانیش‌توانی نه‌و وولاتانه به‌ه‌موو هیژی خ‌زیه‌نه‌وه به‌رووی نه‌و فتح کارانه‌وه راه‌ه‌ستان و، ش‌م‌ر و شو‌ری زور توند‌تیژ له‌نی‌وان ه‌ردوو لادا رووی دا، به‌نا‌وبان‌گ‌ترینی نه‌وشه‌پانه ش‌م‌ری (قادیسه) بوو که له‌نی‌وان سوپای ساسانی فارسی و سوپای موس‌لمانان‌دا روویدا، که س‌رکه‌وتن له‌وشه‌پ‌ده‌دا یاه‌وه‌ری لایه‌نی دووم بوو که پاش که‌وتنه‌وه‌ی قوربانی زور، قوربانیانی یه‌ک‌جار گ‌ه‌وره به‌ ده‌ست هات. یه‌ک‌یک له‌ تو‌یژه‌ران ده‌لی: فتح کاران خ‌ه‌ل‌کیکی نه‌ناسراو بوون، نه‌وان له‌نا‌کاواتن په‌یدا بوون، و وایان لی‌هات

له‌نیوان هەردوو شارستانی ئیتی فارس و رۆمه بیزنتییه‌کان هاوشاھەنگ دەبوون. ئەو بیابان نەشینە نەخۆپێندەوارانە، و رەوێندە گۆشە نشینانە بەخێزایی فیزی خۆپێندەواری بوون و رۆشنیربوون. پاشان کۆلتوری خۆیان — ئەو کۆلتوری که بەرەبەرە لە فتوحاتی وولاتی چینه‌وێ دەریژدەبۆوە تا دەگاتە چیاکانی پرانس لە نێسپانیا^(٤) (ئەندەلوس) — بلاوکردەوێ.

ئەوانە خۆیان لەهەل و مەرجێکی نوێدا که لەوھەل و مەرجە ئالۆزتر بوو که لەسەرەتای ژیاانی دەوارنشین خۆیاندا خوویان پێوەگرتبوو، ئالۆزتر دەبینی، ئەوان خۆیان لەنیو کۆمەڵە میلله‌تییکی دیرین و خاوەن شارستانی ئیتی و زمان و سیستەمیکی کارگێری و کۆمەڵایەتی دا بینییەوێ که خاوەنی میژوویەکی بوو لە دەولەتی ناوەندییدا هەر لەبەرەبەییانی میژووەوێ. ئەلێرە فەتح کاران رووبەرپرووی یەكەمین کێشە گەورە بوونەو، ئەوان لە دارایی دورگەکی خۆیان لە کۆلتور شتیکیان پێتەبوو جگە لە قورئانی پیرۆز) و هەندیک شیعەر و زانستەکانی رەجەلەکناسی و شتی لەم تەرزوبابەتە، ئەمەش تۆیشوویەکی تەواو نەبوو لە بەرامبەر هەموو ئەو گۆڕانانەسی که لە ژینگەیی دەوارنشین ئەوان جیا‌بوو بەهەموو جۆر و بابەتەکانییەوێ. بەتایبەتی قورئانی پیرۆز کۆمەڵێک ریکخست و ئەحکامی گشتی تێدا بوو بەلام بێ وردەکاری، هەروەکو که (د. سید محمود القمینی لە — الفاشیون و الوطن — دا باسی دەکا (المركز المصري لبعوث الحضارة . مصر ١٩٩٩ ص ٤٤)

عەرەبە موسڵمانەکان وردەوردە لەو وولاتانە بنەجی بوون. ئەوان دەبوون بەخاوەنی زەوی و زار، و خانوویان تێدا ئاواوەکرد بەلام لە روانینی نێسلا بۆ خەلکی غەیریە عەرەب، جیاواز بوو. ئەوان پێویستییەکیان لە پیاوێ کردنی ئەو ئایەتە پیرۆزەدا نەدەدی: ((أنا خلقناکم من ذکر و أنثیو جعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ان أکرکم عندالله أتقاکم)) بابەتی ئەم ((التعارف)) هی نێوان میلله‌تان و ھۆزەکان، بەلای فەتح کارەوێ بابەتییکی خۆشەویست نەبوو. وەلیروانیانی ئەوان بۆیان لیروانیییکی نزم و سوکایەتی بوو بۆ کەسانی غەیری خۆیان، بەمانای بۆ خەلکی وولاتەکە. وە لەمبارەییەوێ نموونە ئەوێندە زۆرە که لە ژماردن ئایە. ئەم لیروانییە نا شایستەییە چ بە مرۆڤ و چ بە نێسلا، ھۆکاری سەرھەڵدانی زاراوی ئازار بەخشی ((مەوالی)) بوو. کەچی ئەم زاراویە گۆڕانکاری بە سەرداھاتووە، وە بەلگەگەلیکی زۆری ئایینی و دنیایی بەخشیوێ، بەلام روونترین مانای بریتییه لە ((مرۆفی موسڵمانی غەیریە عەرەب)) وە لە واقعیدا

(٤) هنری لوسیل مقدم کتاب (أضواء عربية على أوروبا في قرون الوسطى. ترجمة عادل العوا. بيروت- ١٩٨٣

نهم وه سف كردنه له سهردهمی پیغه مبهردا سهری هه لدا، وه زاراو هیه کی دهربری که گوزارشت له واقعیتک دهکا که دیاره دهی (مهوالی) بوونی هیه: (الولاء لمن أعتق). به لām فه تح کاران ههروابه لیروانیی که وه سمیری نهو (مهوالی) یا نهیان ده کرد که زۆر حاله تی نایه کسان و زۆرداری و ده ست دریزی تیدابوو وه ههروه کو نهوهی نیدی نهوان بووبن به خاوهنی گیانی نهوان. به لām نهوان، واته خه لکی وولاتی فه تح کراو، ههروا به نارامی دانه نیشتن، به لکو پاش نارام گرتنیکی کهم، به رهه لستی نهوان دهستی پیکرد، نهویش نهک دژی شایینی نوی که خویان چوونه ته سهری، وه قه ناعه تیان پی کردبوو، به لکو دژی تیگه یشتنی به رته سک بۆ شاین و بۆ فتوحات. وه فه تح کارانیش – پاش نهوه که له وولاتانی فه تح کراودا له نیشتمانی کهسانی تردا، سه قامگیربوون، به دووا کۆمه له ده قیکی ناماده وه بوون که بیان کات به سه ره وه، نهک به مامۆستاو رابه ر بۆ رینۆینی کردنی شایینی نوی. لیروانیی خۆ به بالازانیی عه رب له م شاینه وه سه رچاوهی نه گرتبوو، به لکو له به ره ژه وه ندیه کانیانه وه سه رچاوهی گرتبوو بهو پتودانگهی که نهوان غه زوکار یان سه ره وه بوون، چونکه به روانیی نهوان، نهوا ماقوول نییه که نهوان – که سه ره که تون – له گه ل ژیر که وتواندا به کسان بن. وه توانیشیان هه ندیک له شایه ته کان به جۆرێک ته فسیر بکه ن و، هه نندیک فه رمووده ش دابنێن که پاسای هه لۆیسته که یان بداته وه.

((أهل الذمة))

بریتین له رۆله کانی وولاتانی فه تح کراو له دیانه کان و یه هود و مه جوسیه کان. تاد. نهوانه ی که له سه ر شایینی خویان، مانه وه و رازی نه بوون که بچه ناوانیی موسلمانانه وه واتا نهوان چوونه ژیر دالده زیمه ته وه له به رامبه ر باجیک دا که ده یاندا، وه جزیه ش دیارترینی نهو باجانه بوو. وه به پیی نهم ده قه قورنانی یه ته سلیم ده کرا ((حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون)) (سورة التوبة: الآية ۲۹) به مانای نهوان جزیه ده ده ن و ملیان که چ کردوه. وه مامه له کردنیان وێرا به هه موو جۆره کانی سوکایه تی به رپوه چوو. به تاییه تی له ماوه ی حوکمی نه مه ویدا. نهبو یوسف ده گێرته وه که خه لیفه ی پاک و خۆپاریزی نه مه وی عومه ری کوری عه بدوله عزیز بۆ یه کێک له کارمه نده کانی خۆی نویسه: أما بعد فلاتدعن صلیبا ظاهراً الاکسر و حق، و لایرکبن یهودی أنصرانی علی سرج و لیرکب علی الکاف) هه ره وه نهو جل و به رگی له به ریشیان ده کرد له و جل و به رگه جیا کرایه وه که موسولمان له به ری ده کرد. وه زانایانی شایینی نهم ری و شوینه پیاده کراویان ره ت نه کرده وه و به گزیدا نه چوونه وه و فه توای راستیتی یان بۆ ده کرد. نهبو حه نیفه نعمان و هاوه له کانی گوکیان: ((ينبغي أن لا يترك أحد من أهل

الذمة بتشبه في لباسه ولا في ركوبه ولا في هيئته بالمسلمين)) (كتاب الخراج. المطبعة السلفية القاهرة. ١٢٤٦هـ. ص ١٥١ - ١٥٢ وه نهلاوردی - ٤٥٠ ك مردوه نهو مهرجانهی پوخته کردوه که دهبی نهلهی زیمه لهخهلکی ترجیا بکاتمه: یهکه: جلیک لهبر بکن که جیا یان بکاتمه. دووم: خانوه کانیا نابی لهخانوی موسلمانان بهرزتر بیتمه. سییم: نابی لیدانی ناقوسه کان و خویندنه وهی کتیبه کانیا بییسترئ، ههروهه قسه کانیا لهبارهی عوزیر و مهسیحه وه بییسترئ. چوراه: نابی کاتئ خواردنه وهی مهی دهبرکه ون، ههروهه نابی خاج و بهرازه کانیا دهبرکه ون. پیتنجه: ناشتنی تهرمه کانیا بشارنه وه و شیوه و گریانی خویان دهرنه خن. شهشم: نابی سوارانی نهسپ بن، بهلکو دهبی تنیا سواری نیستر و گوئ دیرئ بن. (الاحکام السلطانية و الولايات الدينية. بغداد. دارالحریة ١٩٨٩ ص. ٢٢٩).

نهلفرید فون کریمر (Alfred von kremer) وای دهبینئ دانیشتهوانه دیرینه کانی که موسلمان نه بوون تا رادهیه کی زور له مافه کانیا بییهش بوون (الحضارة الاسلامية و مدی تاثرها بالمؤثرات الأجنبية. تعریب د. مصطفی طه بدر القاهرة ١٩٤٧ ص ٦٩) بهلام تریتون (A. S. Tritton) دهلتئ: نهلهی زیمه لهسهرتهای فتوحاته کاند - باجیکی گونجاویان دها که بره کهی دیاری کراو بوو، بهلام ورده ورده زیادی کرد تاوای لیتهات نه وهنده قورس بوو که به تیپه پرنی رۆژگار باری سهرشانیا قورس بکا. (کتابه أهل الذمة في الإسلام. ترجمة حسن حبشی. القاهرة ١٩٤٩ ص. ٢٥٤ - ٢٥٥) بهتاییه تی لهسهرده می خلیفه عهبدول مهلیکی کورپی مهروان دا.

وه بارودوخئ شهوان لهسهرده می عهبارسیدا بهرهو باشتر نه چوو وه گوشاری شابوری کۆمه لایه تی زیاتر بوو لهسهریان، وه خلیفه کان سیاسه تیکی سته مکارانه یان بهرام بهریان پهیره وه کرده تاییه تی لهسهرده می مته وه کیل دا.

به رهه لستی فرمانه وایانی عهره ب بهشیوازو رهنگی جۆره به جۆر دهستی پیکرد. نه وه بوو - بهتاییه تی مووالی یه کان داوایا ده کرد که له مافه کاند یه کسان بن نه مهش به پیتی بنه مای نایه ته کان و هه دیسه کان. پاشان به رهه لستی چه کدارانه یان دهستی پیکرد جا چ بهشیوهی به شداریوونیا له جولانه وه یاخییه کان و راهه پینه کان یاخود خویان بهو جولانه وه هه لدهستان، یان به ههول دانیا بۆ لادانی بهنی ئومه ییه دا خۆی دهواند. وه لم کاره یاندا سه رکه و توو بوون، نه مهش کاتیک بوو که سه رزه یینی دووره دهستی وولاته کانی خویان کرده بنکه یه ک بۆ دهعه وهی عهباسی، و پاشان به شداری چالا کانه یان له راگه یاندنی دامه زانی ده ولته تی عهباسیدا، که له ماوه ی گه شان وهیدا مۆرکی خویانیا لیدابوو. وه کاتیک خلیفه کان دهستیان کرد به

لاوازکردنیان، بهم کارهش دهوله ته که ی خۆیان لاوازکرد که به پلهیه کی بنه ره تی به می شک و بازووی پیاوانی فارس بنیات نرابوو. جا چ نهو رۆله بی که نه بو موسلیمی خوارسانی گیتی رای، یان وه زیر، نال عه مه د (نه بو سه له مه ی خه لال و رۆلی بنیات نه رو مه ترسیدا به رمه کییه کان، و وه زیری دوو سه رۆکایه تی... ناد تا وای لی هات فارسه کانبوون به وه زیر له ده ولته و زانا و ته فسیرکاری قورشان و کۆکه ره وه ی حه دیس، وه نو سه ری می ژوو و جوگرافیا، وه فه لسه فه و زمانه وانی و گه وه شاعیرانی عه ره بی. وه رۆلی به رزی رۆشنیری نه وانشیتیکی ناسراو بوو تا وای لی هات زۆریه ی زانیان له عه جه م بوون. وه به پیی و ته ی عه لامه نیین خلدون هه زره می تونس ی له (المقدمه) ده لی: (پیاوانی زانست زۆریه یان عه جه من)^(۵). وه به م شیوه یه: (ته مه ی که له واقیعه که دا کاریکی سه یرو نامۆ بوو ته مه بوو که پیاوانی زانست له میلله تی نیسه لاما زۆریه یان عه جه من. و له ناو عه ره بدا پیاوی زانست نه له زانسته شه ریعه کاند و نه له زانسته عه قلییه کاند ته نیا زۆر به ده گمه ن نه بی. بوونیان نه بوو، هۆکاری ته مه ش ته وه بوو که ته م میلله ته هه ر له سه ره تا دا زانست و پیشه سازی له نیو دا نه بوو ته مه ش به پیداو یستی حا لی (هۆکاری) بنه ماکانی ده به نگ ی و (به دا وه ت) بوو، و نه حکامی شه ریعه تیش که بریتییه له فه رمانه کان و قه ده غه کرا وه کانی خواهه ند، پیاوان ده ما وده م (له به ریان ده کرد) ده یانگواسته وه، و نه وه ی ده یانزانی و فیری بوون له قورشان و سونه وه یان له خا وه نی شه ر ع و ها وه لانییه وه بوو، و میلله تی نیسه لام ته وساکه عه ره ب و، کاری فیرکردن و نووسین و دانانیان نه ده زانی و هه روه ها به ره و فیریو نیشی هان نه ده دران و نه پیویستی شیان پی هه بوو). ط دار الکتاب اللبنا نی للطباعة والنشر بیروت. ص ۴۷-۴۸. پاشان له چه ند دیریکی تر دا نیین خلدون ده لی: (پیشه سازییه کان به ره مه می (شارن)، عه ره بیش دوورترین که ی بوون لی و جا بۆیه زانسته کان وایان لی هات بوون به زانسته گه لی شارستانیانه پاشان بلاو بووه وه.

شارستانیان ته وساکه عه جه م یاخود به پیی ماناکه ی ته وانه ی که مه والی یان خه لکی شارستانی بوون، ته وانه ی که پاشکۆی شارستانی ته ی عه جه م بوون یاخود به رده ستی ته وان بوون له کاروباری پیشه سازییه کان و پیشه کاند، چونکه ته وان له و باره دا به ته وانا بوون، هه ر له شارستانی ته ی خا وه ن ریشه ی ته وانه وه له سه رده می ده ولته تی فارسه کانه وه. خا وه نی (النمو) سیبویه وه (الفارسی) یش له دوا ی نه و، (الزجاج) یش له دوا ی ته وان، که هه مووشیان

(۵) وشه ی (عه جه م) له سه رده می سه ره لدان و له پاش سه ره لدانی نیسه لامی به هه رکه سیك ده گو ترا که عه ره ب نه بوا یه.

بەرجه ئەك عەجەم، بەزمانی عەرەبی پەرورده بوون، و کردیانە قانون و هونەر بۆ ئەوانە ی له پاش خۆیانەوه دێن. هەرۆه ها کۆکەرەوانی فەرمووده کان (خەویس) که بۆ خەلکی ئیسلامیان لەبەر دەکرد، زۆریەیان عەجەم بوون، یاخود هەر بەزمان و پەرورده بەهۆی بەرده وامبوونی هونەر له عێراقدا بپوون بەعەجەم: (ئەو رۆژگارو سەرده مه دانیشتوانی عێراق مەوالی بوون). نین خەلدون زیاتر لەسەری دەروا و دەلی: ئەوسا زانایانی (اصول الفقه) هەرۆک زانراوه هەموویان عەجەم بوون و هەرۆه ها پیاوانی (علم الکلام) و پیاوانی (تەفسیرکاران) و تەنیا عەجەمه کانیشت بوون که زانستیان لەبەرده کرد و دەیان نووسییهوه و ئەو قسەیهی عەمهـد (د.خ) راسته که دەلی: (لو تعلق العلم باکناف (اجنحة) السماء لئاله قوم من اهل الفارس) المقدمة ص ۱۰۵۰، مانای ئەگەر زانست له بن بانی ئاسمانیش بوابه خەلکانی فارس خۆیان دەگەیانەئێ).

بەلام له باره ی زانسته عەقڵیه کانهوه. ئەوا له نێو میلله تی عەرهبدا وه دەرەنه کهوت تا ئەوکاته ی که پیاوانی زانست و دانەرەن سەریان هەلدا. زانست وه کو پیشه سازی له نێو عەجەمدا بوو و (عەرهب) پشتیان تێکردبوو، و وازیان لهوه هێناوو که فێری بین و تەنیا ئەو عەرهبانه خەریکی بوون که عەجەم بوون و بووبوونه عەرهب. لەمهـدا هەرۆه کو حاالی پیشه سازییه کان وابوو هەرۆه کو له پیشیاندا باسمان کرد. ئیستاکهش له ولاتی ئیسلامدا، مادام شارستانی تی له نێو عەجەم دایه، واته له ولاتی ئەوان له عێراق و خوراسان و ئەودیو روبراوه، هەر ئاوابه و وه کو پیشان ماوه تەوه) ص. ۱۰۵۰.

وه له قۆناغی داهاتوودا، یان وێرا بهو قۆناغانه، عەجەم کۆمه له دهوله تیکی خۆیان یان له سەرەتادا میرنشینەکانی خۆیان له سەر خاکی خۆیان له ئێران^(۶) پێکه ونا. ئەم کتێبه که لەبەر دهستی خوێنەرەن دایه، به کۆشی برایان {رێباز مستهفا - موسا عەمهـد خەلر} وه گێڕدراوه ته سەر زمانی کوردی، له باره ی گەلانی دیکه وه نادوێ، به لکو دانەرە که ی که مامۆستای دکتۆر پڕۆفیسۆری کۆچکردوو (عبدالحسین زه رین کوب) به لایه وه گرنکه که ده باره ی ولاتی سەرفرازی خۆی، قسە بکا، ئەمهـش به ته وای مافی خۆیه تی. ئیمه ی کوردیش، به شیوه که له شیوه کان له باره ی ولاتی خۆشه ویستمانه وه ده وتیین، له باره ی میژووی دێرینی،

(۶) ووتە ی ئێران له (ناریان) وه وه رگێراوه و به مانای پاکزبوون، یان نه جیبا ن دێ. د - طه ندا فصول من تاریخ الحجاره الاسلامیه. دارالنهجه العربیه. بیروت ۱۹۷۶ - ص ۱۰

بلاوېونه وهی نایینه کان له وولاتی نیمه دا زه ده شتی، مه سیحی، مانه وی، مه زده کی و پاشان نیسلام، ههروه ها چۆن فتوحاته کان سه رکه وتن و کوردستان بوو به پاژیک له جیهانی نیسلامی. ئیتران، له میژووی دوو رو دیژی خۆیدا، هه ر وه کو زۆریک له نیشتیمانه کانی دیکه، رووبه رووی زۆر داگیرکاری بۆتوه، به لām هه موو جارێک به سه رب لندی له ومه یه تیانه هاتۆته ده روه، و پاشان گۆراوه بۆ ده وله تیکی داگیرکه ر، و نیشتیمانی نه وانیتری داگیرده کرد، نه وه بوو وولاتی نه غریق و میسر و یه مهن و وولاتی هیندی داگیر کرد ... تاد.

ده رباره ی فتوحاتی عه ره بی نیسلامی، نه و نه و وولاتانه خۆیان مسو لمانانیان بۆ وولاتی خۆیان بانگه یشت نه کردبوو، به لکو رووبه روویان وه ستانه وه و به گزیاندا چوونه وه و شهرو شهزی توندتیزیان له گه لیاندا کرد، دیارترینی نه و شه رانه شه ری به ناوبانگی قادسیه بوو که له سه رخاکی عیراق روویدا و تییدا مسو لمانه کان به سه ر فارسه کاندازا بوون. له سه ر هتادا فته ح کاران هیزه کانیان ده گه یشته هه ر وولاتیک، به ر له سه پاندنی جزیه به سه ر دانیشتوانی نه و وولاتانه دا، مه رجه کانی خۆیان به سه ردا ده سه پاندن. جا نه وه بوو دانیشتوانی نه و وولاتانه ده بویه یه کیک له و سۆ مه رجه نه له بۆترین: یان نیسلام قبول بکه ن، یان شه رپکه ن، یان جزیه بده ن. میژوو نوی گه وه ره ((الطبری)) ده لی: کاتیک که عه ره ب گه یشتنه مه داین (نه و سا پایته ختی ساسانیه کان بوو له مه ری عیراق) که کۆشک و هه یوانی کيسرای لی بوو، وه گه یشتنه کۆشکی سه پی، که له ویدا به رگریکاران خۆیان قايم کردبوو، داوایان لیکردن که به چنه سه ر نایینی نیسلام، ((فأنا أسلمتم فلکم مالنا و علیکم ما علینا! و أن أیتم فالجزیه، و أن أیتم مناجرتکم نقاتلکم حتی یحکم الله بیننا و بینکم)) و اتا نه گه ر مسو لمان بوون نه و اچ مافیک بۆ نیمه هه یه بۆ نیوه ش هه یه و نه رکیکیش که ده که ویتسه سه ر نیمه ده که ویتسه سه ر نیوه ش. وه نه گه ر رازی نین نه و جزیه ده دن وه نه گه ر رته ی بکه نه وه جزیه بده ن، نه و شه رتان له گه لدا ده که یه تا خوا حوکی خۆی له نیوان نیمه و نیوه دا ده دا. یه کیک له وانه وه لām ده داته وه و ده لی: ((لا حاجة لنا فی الاسلام و لا القتال، و لکن ندفع الجزیه)) و اتا پیتیستیمان نه به نیسلام هه یه و نه پیتیستیمان به شه ریش هه یه. به لām جزیه ده ده یه. پاش نه وه عه ره ب لیدی ده ستیان کرد به فته ح کردنی وولاتان یه که به دوای نه وی دیکه دا. وه نه وان به رده وام بوون له راوانانی ((یهزدگورد)) ناخرین پاشای نه وان که تا دوا هه ناسی له به ره له لستی کردنی مسو لماناندا به رده وام بوو تا نه وه بوو له سالی ۳۱ کۆچیدا (۶۵۱ زاینی) له سه رده می خه لیفه ی سییه می راشیدی (عوسمان) دا، پاش نه وه ی که بیست سال پاشایه تی کرد، کوژرا، نه و، به پیی گپانه وه ی نه و میژوونوسه که به ره چه له ک فارسه، شازده سالی له به ره به ره کانی عه ره ب دا به سه ر

برد، نو ده‌لې که يەزدگورد تەنیا ماوې چوار ساډ له خوښيدا پاشايه‌تې کرد، وه‌شازده ساډ له‌کوټړه‌وې دا که له‌به‌ر به‌ره‌کانې عه‌ره‌ب دا ژيانې به‌سەر برد و ژيانيان پې تال کرد. (۷).

پاش سهرکه‌وتنی فتوحاتی عه‌ره‌بې، وه‌جېگير بوونيان له‌و هه‌رېمه‌ فته‌ح کراوانه، وه‌کوټايې هاتنی شه‌رو شوړې نيوخوږې نيوان عه‌ره‌به‌ مسولمانانه‌کان خوږيان، وه‌ گواستنه‌وې حوکم بو بنه‌ماله‌ی به‌نی نومه‌ييه‌ کوراني نه‌بو سوفيان ((دوژمنی سهرسه‌ختی پيغیه‌مبه‌ر)) نه‌م نومه‌وييانه‌ به‌راستيان نه‌ده‌زانی يه‌کسانی له‌نيوان فته‌ح کاران و فته‌ح کراوان دا ((خه‌لکی نه‌و وولاتانه)) جيبه‌جې بکړې. وه‌ نه‌وان بانگه‌وازی يه‌کسانيان به‌ جوړتک ته‌نازول کردن و زيانتيک بو خوږيان داده‌نا. چونکه‌ تاکړه‌وی کردنيان له‌سهر ده‌سه‌لات کوژه‌لتيک ده‌سکه‌وت و خاسيه‌تی بو نه‌وان تيډا بوو. ده‌مارگيريې نه‌و نومه‌وييانه‌ به‌رامبه‌ر به‌ره‌گه‌زی عه‌ره‌بې، يان بو به‌شيتکی، ده‌مارگيرييه‌کی زوړتوند ره‌وانه‌ بوو، نه‌مه‌ شتيکی ناسراوبوو به‌لای نه‌وانه‌وه و شتيکی زروبيې به‌ره‌م بوو بو مه‌والی. داوای يه‌کسانی له‌لاینه‌ نه‌وانه‌وه نومه‌وييه‌کانی هان ده‌دا که نه‌وان بکوژن و زوړداريان لي بکه‌ن. وه‌ کاتيک زماني يه‌کې له‌ شاعيره‌کانی نه‌وان هاته‌ گو (که بريار واپوو بيده‌نگ نه‌بيت) و شيعريکی به‌عه‌ره‌بې هونييمووه، غه‌زه‌بی خه‌ليفه‌ی نومه‌وی هشام کوری عه‌بدول مه‌ليکی مه‌روانی بو خوی راکيشا. نه‌و شاعيره‌ (نيسماعيل کورې يه‌سار) روژتيک چوه‌ولای خه‌ليفه‌ که له‌وکاته‌دا له‌سهر نه‌ستيريکی کوښکه‌که‌ی له‌ ره‌سافه‌ی شام دانيشتبوو، شاعير ده‌ستی کرد به‌ گوټنی شيعري شانازی هه‌لډان به‌سهر عه‌جه‌م دا، خه‌ليفه‌ش وای گومان ده‌کرد که قه‌سيده‌که له‌ ستايشی نه‌ودا ده‌لې:

ياربع رامة بالعلياء من ريم هل ترجعن اذا ماحيتت سليمي
شم يقول:

أصلي كريم و مجدي لايقاس به
أجى به مجد أقوام ذوى حسب
ولى لسان كحد السيف مسوم
من كل قرم بتاج الملك معوم
من مثل كسري و شا بور الجنود معا
والهرمزان لفخر او لتعظيم

هشام توړه‌ بوو و له‌ حالې خوې ده‌ره‌ېړې و جنيوې به‌ شاعيره‌دا، و پټې گوت: شانازی به‌جې يه‌وه‌ ده‌که‌ی هه‌ی که‌ره‌ کيوي؟ به‌جې ستايشی خوټ و قه‌ومه‌ (که‌ره‌کيوي) يه‌که‌ت ده‌که‌ی؟ پاشان فهرمانيدا بيخه‌نه‌ ناو نه‌و نه‌ستيرکه‌که‌وه‌ که له‌به‌ر ده‌می بوو.

شاعيرانی تری فارس هه‌ن که نه‌وانيش که‌وتونه‌ته به‌ر غه‌زه‌بی حاکمه‌کانه‌وه. نه‌وه‌تا

((ابوالمهيار الديلمي)) له قهسيديه كدا كه به ((أعجبت بي))^(٨) ناسراوه گۆرانی بۆ
سەرفرازیی میلله ته که ی خۆی ده ئی:--

أعجبت بي بين نادي قومها	ذات حسن فمضت تسال بي
سرها مل علمت من خلقي	فا ارادت علمها ماحسبي
لا تخالي نسبا يفضني	انا من بر ضيك عندالنسب
قومي أستولوا علي الدهر فتني	و مشوا فوق رووس الحقب
عمموا بالشمس هاما تهموا	وينوا ايبا تهم بالشهب
و ابي كسري علي ايوانه	اين في الناس اب مثل ابي
قد قبست المجد عن خيرا ب	و قبست الدين عن خير نبى
فضممت الفخر من أطرافه	سؤدد الفرس و دين العرب.

له راستیدا نه گهر قهسيده ی شهو شاعیره فارسانه کۆیکهینه وه که تیدا گۆرانی بۆ
سەرفرازییه کانی خۆیان ده ئین و شانازی به پیشینانی خۆیان وه ده کهن، شهو چهند بهرگێک کتیب
کۆ ده بیته وه، ههروه کو که به کرده وه کۆکرا وه ته وه. شه قهسيدانه سینهی ره گه زیه رستانی عه ره بی
پر له کینه و بوغز کرده. وه ئینجا دین ((تۆمه تی)) شعوبیه ت)) و رق بوونه وه له عه ره ب یان
تۆمه تی زهنده قه و له دین وه رگه رانیان به سمردا ده دهن.

فارسه کان — ههروه ها مه والی به شیویه کی گشتی — نازار و ده ردیکی توندیان له به رنجامی،
شه وه وانینه سوکایه تی نامیزه چیتشت، که هه رخۆی سوکایه تی بۆ نه وشتانه تیدایه که ئیسلام
بانگه وازی بۆ ده کا. وه وای لیته ات شه که سه ی که داوای یه کسانى ده کرد به ده رچوو له
((قانون)) و ره گه زیه رسته کان داده نرا، گه رچی ته نیا داوای جیبه جی کردنى شه نایه ته جوانه ی
ده کرد:

((و جعلناکم شعوبیا و قبائل لتعارفوا، ان اکرمکم عندالله اتقاکم)) تومه ویسه کان و
هاوشیوه کانیان ویستیان نایه ته که به م شیویه بی: ((ان اکرمکم عندالله اعزکم عروبۀ)) ولیس
اتقاکم)).

(٨) گۆرانی بیژ و میوزیک کاری ناوداری میسر (عهمه د عه بدلولوه اب) له بۆنه یه کی دیپلوماسی نێوان میسر
و ئێران دا له سه رده می شای ئێران و مه لیک فاروق دا، که په یوه ندی ژن و ژغوازیی له نێوان شه دوو پاشایه تییه دا
هه بوو، شه مه ی به گۆرانی گوت.

هر بۆيە نهوانه‌ی که بانگه‌وازیان بۆ ((مساواة)) ده‌کرد به (أهل التسوية)) ناوده‌بران و ((خه‌وارج)) ه‌کانیش دیارترین ده‌سته‌ی نه‌و بانگه‌وازاکارانه‌ بوون.

نه‌گه‌رچی ده‌ولته‌تی عه‌شیره‌تی ئوممه‌یه‌ توانی مه‌والی دابره‌کیته‌وه و به‌ بێگاروسوخره و دانی باجه‌کان شه‌که‌تیان بکا، به‌لام نه‌و دامرکاندن و بېسه‌ش کردنه له‌ مافه‌کانی یه‌کسان بوون، وه به‌ره‌نجامی نه‌مانه‌ش له‌ نازار و ره‌نج و خۆخواردنه‌وه، ته‌قینه‌وه‌یه‌کی له‌ناویاندا به‌ریاکرد، و حاله‌تی تووره‌یی له‌ سه‌رده‌می ده‌ولته‌تی داهاتوودا، بۆ ماوه‌ی پتر له‌دوو سه‌ده‌ی خایاند، له‌به‌ر نه‌وه‌ شتیکی چاوه‌روانکراو بوو که بچه‌ پال - یان سه‌رکرده‌یه‌تی - جولانه‌وه‌ی نا‌ره‌زایی بکه‌ن، جولانه‌وه‌ گه‌لیک بۆ گوزارشت کردن له‌خودی خۆیان، وه داکۆکیکردن له‌مافه‌کانی خۆیان، وه بۆ دانانی سنووریک بۆ بێده‌نگ کردنیان و کپ کردنه‌وه‌ی ده‌نگه‌کانیان. هر بۆیه‌ کارێکی سه‌یر نییه‌ که فارس سوتنه‌مه‌نی نه‌وشۆرشانه‌ بن که مه‌رامیان گه‌یشته‌ به‌ده‌سه‌لات بوو. بۆیه‌ شوێشی - موختار - بۆ نه‌ونه‌ - که داوای مافی عه‌له‌وه‌یه‌کانی - ئالی به‌یت - کرد به‌ شتیه‌یه‌کی گه‌وه‌ری پشته‌ی به‌ بازووی مه‌والیه‌کان به‌ستبوو. نه‌و سه‌رکرده‌ عه‌ره‌به‌ - واته‌ ختار - بۆ نه‌وه‌ی سه‌رکه‌وته‌نی شوێشه‌که‌ی زامن بکا، کۆمه‌لێک نیه‌تیازانی به‌ مه‌والیه‌کان به‌خشیبوو که لێی بېسه‌ش کرابوون، وه‌وای لێکردن هه‌ست به‌وه‌ بکه‌ن که نه‌وان له‌گه‌ڵ عه‌ره‌به‌کاندا یه‌کسان بوون. نه‌وکاته‌ بێرۆکه‌ی ((مساواة)) حاکمه‌کانی هاروقوشقی ده‌کرد. نه‌وته‌ ده‌بینینی ((شېب بن ربیع)) له‌ ناخاوتنیدا که ئاراسته‌ی موختاری کردوه تووره‌یی سه‌ختی ده‌رده‌به‌ری و ده‌لی: (عمدت الي موالينا وهم فيئ^(٩) افاء الله علينا و مع بلادهم جميعا، و قد جعلتهم شركاء لنا في فيئنا) - الطبری - ٥١٨ (٤). (تۆ له‌گه‌ڵ مه‌والیه‌کانی ئێمه‌دا بووی به‌یه‌ک نه‌وانه‌ ده‌سه‌کوتی ئێمه‌ن خوا نه‌وان و هه‌موو وولاته‌کانی نه‌وانی به‌ده‌سته‌که‌وت داوه به‌ئێمه‌، تۆ له‌و ده‌سه‌که‌وتانه‌دا کردووتن به‌هاوێشه‌ له‌گه‌ڵمان) بانگه‌وازی موختار بۆ یه‌کسان بوونی هه‌ردوو ره‌گه‌ز - عه‌ره‌ب و غه‌یره‌ عه‌ره‌بی - هانی نه‌ریستوکراتیی عه‌ره‌بی^(١٠) له‌ کوفه‌ دا و و پالی پێوه‌ نان که شه‌ری موختار بکه‌ن. چونکه‌ به‌روانیی نه‌وان مانای وا بوو که مه‌والی له‌گه‌ڵ نه‌واندا "یه‌کسان" بن، وه له‌ ریگه‌ی نه‌و (فیئ) وه‌ که به‌ریان ده‌که‌وت ناستی مادی نه‌وان به‌رز ده‌بۆوه‌، پاشان له‌گه‌ڵیدا ناستی مه‌عنه‌ویش، نه‌مه‌ش نه‌وه‌بو که عه‌ره‌ب قبوولی نه‌کرد یان قبوولی ناکات، چونکه‌ به‌روانیی نه‌وان مه‌ترسی له‌سه‌ر نفوزی نه‌وان هیه‌. لێره‌دا ده‌قیکی راشکاوی - الطبری -

(٩) الفی: ده‌سه‌کوتی جه‌نگ

(١٠) سوودمه‌ندان له‌زه‌وی و سامانی نیه‌تیامانی که سانی تر پاش فتوحات که پاش دابه‌ش کردنی به‌سه‌ر حاکمه‌کان و سه‌رکرده‌کان و سه‌ریازه‌کان دیت.

دههينينمهوه، نهو والی يه که عبدالله کورې سهحابی زويتر کورې عوام ديارى کردوه بۆ کۆکردنمهوى شويئکهوتوانى خۆى و هانيان ددها که شهرى موختار بکهن و پيسان دهلى: (أيهالناس ان من أعجب العجب عجزكم عن عصبة قليل عددها! خبيث دينها!)^(١١) أخرجوا اليهم، أمنعوا منهم حريمكم، وقتلوه عن مصركم ((ديارکم)) و أمنعوا منهم فينکم، والاخوانه ليشارکنکم في فينکم من لاحق له فيه! ولله لقد بلغني أن فيهم خمسمنترجل، عليهم أميرمنهم، وأما ذهاب (خسارة) عزمک و سلطانکم، وتغير دينکم! حين يکثرون. (الطبري ٤/٤٥٤) ثم دهقه جهخت لهوه دهکاتمهوه که هيچ نالتيکی (خلاف) يان جياوازيبيکه نييه له نيوان نهريستوکرا تيبهتي کوراني زويتر و نهوهکانى نهبو سوفيان و نهوهکانى عهباس.

لهراستيدا والی خليفه عهبدولای کورې سهحابی زويتر بن عوام، که يهکيکه له دهکهسهکانى مژده پيئراو به بههشت، له گهل کۆمهلهکى خويذا راستگۆ بسو. چونکه (علوج)^(١٢) ى عهجهم، نهمانه ماقوول نييه له مافهکانياندا له گهل عمره به موسلمانهکاندا يهکسان بن. له بهر نهوه حاکمى کوفه زويترى هانای بۆ نهياره نوموهويهکى خۆى (المهلب بن أبي صغرة) برد، پاش نهوه که ههستى شکۆمهنديى عمرهبيانهى دژ بهمهوالى تيدا هينايهخرۆشان. نهوان دهيانگوت: ان نساءو نا و أبناءنا و حرمنا، غلبنا عليهم عبيدنا! و موالىنا (الطبري ٤/٥٥٩) ثم قسه ناوداره کاریگهرييهکى چاکى له دهروونى نوموهويهکان کرد. (مهلب) به سوپاکهيهوه، وهدهرکهوت و پالى دايه سوپاکهى (محصب بن زبير) له بهسره. وه له دواجاردا سوپاکهى (مصعب بن زبير) له بهسره. وه له دواجاردا ثم سوپا عمرهبيانه توانييان شۆرشى مهوالى له عيراق دا به سهرکردايهتي موختار له نيويهرن. ثم سهرکردهيهش موختار — که له هۆزى (ثقيف) ى عمرهبي تايه بوو، روانيتيکى جياوازي بهرامبهر مهوالى له روانينى باقى سهرکردهکانى ديکهى عمره به له لانهبوو نهگهر بهاتبايه سهرکهوتنى بهدهست هيتابا. وهکاتيك حجاج کورې يوسف سهقهفى — که به ناويانگ ترين پياو و والى دهولهتى نوموهوى و خوين ريژترين که سيان بوو — بهوالى عيراق ديارى کرا، بهدهست خهلکى موالى عيراقهوه تنگهتاو بوو، نهوهبوو بهلاومال و ويرانى بهسرههيتان، وهکۆمهلهکى تارومار کردن تا جاريکى ديکه کۆنهبنهوه و بههيز نهبنهوه زمان حالى حجاج به دهست نهوانهوه دهگوت:

(١١) نهمه سهرهراى نهوه که هاتبونه ناو نيسلاميهوه.

(١٢) علوج: ثم زاروايه وسفيتک بوو که غهزوکاران بهسهر خهلکى وولاتانى فتحه کراويان دايرى — تنانته دواى نهوهش که هاتبونه ناو نيسلاميهوه.

((أنتم علاج و عجم، و قراکم أولى بکم)) جا شهوه بسو گيترانيانسهوه بؤ گوندهکانی خویان،
 ودههستیان کرد بهزهوی کیتلان، بؤ شهوی ببنه سمرچاوهی دانی باجهکان به شعرعی و نا شهرعییهوه.
 وه دینار و درهم بؤ حاکمه سمرکهتهوهکان بهینین.

دهولتهتی بهنی ثومهیه، پاش شهوی به همدوو لقهکهیهوه ((لقی بهنی سوفیان و لقی مهروان
 کورپی حهکهه)) که ماوهی نؤ دهیه (۴۱ - ۱۳۲ کۆچی، ۶۶۱ - ۷۴۹ز) حوکمی کرد، لیک
 هملوهشار: و له جیگهی نهودا بنه مالهیهکی دیکهی عهرهبی له حوکمی موسلمانان جیگهی گرتهوه
 که بنه مالهی عباسیهکان بوون که رهچهلهکی بؤ سمر عباس مامی پیغه مبر (ص) دهچیتتهوه. له
 دامه زانندی نهم دهولتهدا که سایهتی گهورهی فارس رۆلایان تیدا گيتر، و بگره لهسهرشانی نهوان
 دامه زرا، همره کو له پیشان باسان کرد. لهوانه نهبو سهله مهی خهلال که عباسی سهفاح و نهبا
 جه عفری مه نسور (نهم دوانه یه که مین خهلیفه ی عباسی بوون) لای خوی پهنا دا کاتیک که
 بهر هکوفه ههلاتن دواي شهوی که براکهیان نیراهیم نیمام به دهستی مهروان کوری عهمده دواين
 خهلیفه ی نومهوی که به (مروان الحمار) ناسرابو، کوژرا، همرهوها دهستی کرد به کاری بانگه شه کردن
 بؤ بنه ماله ی نال عباس. پاشان بانگه شه کی خوی - به پیی هه ندیک ریوایهت - بؤ کورانی عملی
 کورپی نهبو تالیب - گۆری، وه سی کهسی له پیاموقولانی نهوان نارد، که بؤ خهلافهت کاندیدی
 کرد بوون، به لأم کورانی عملی حه ماسه تیکیان بؤ بیرۆکه که پیشان نهدا، و بانگه واز که میان
 به ساردیه وه وهرگرت و گرنگیه کی جیدیان پی نهدا شهوه بوو کاتیک بانگه شه بؤ نالی عباسی
 سمرکهوت و بهیعت درا به به عباسی سهفاح بؤ خهلافهت، ههوالی پینگه شت که (تهشیوع) ی بؤ
 نالی عملی هیه، کوشتی. وه نهو کوشته شه خراپه کارییه کی کاریگر بوو بؤ سمر ره گهزی فارسی.
 به لأم سهفاح توانی که ههلو یسته که ریک وینک بکاته وه و به حیکمه تهوه چاره سهری وه زعه که بکات
 و له گهله نهبو موسلیمی خوراسانی دا ریک بکهوی. شهوه بو موسلیمی خوراسانی له گهوره ترین که
 سایه تییه فارسه کان بوو که دهولتهتی نوؤ متمانهی له سمر ده کرد. نهو به نهینیی بانگه وازی ریک ده
 خست تا نهو کاته ی کاروباری بهنی ثومهیه له سمر ده می دواين پاشایاندا رووی له شتواوی کرد نینجا
 بانگه واز خوی ده رخست و ناشکرا کرا. نهبو موسلیم کۆمه لیکهی گهورهی له خه لکی خو راسان
 کۆکرده وه، و بهر ه شعر ی والی نومهوی (نصر بن سيار) ناراسته ی کردن و توانی هیزه کانسان تیک
 بشکینن، پاشان رووی کرده عراق که لهوی سهفاح نیشته جی ببوو، له سالی ۱۳۲ ی کۆچی -
 ۷۴۹ ی زایینی به یهتی بؤ خهلافهت دایه و دهولتهتی نومهوی کۆتایی پی هات و دهولتهتیکهی دیکه
 له سمر که لاودکانی نهو دامه زرا. مه نسور خهلیفه ی دوه می عباسی، برای سهفاح، هه زاران حسابی
 بؤ نازایهتی و نفوزی سمر کرده ی خوراسانی کرد، و توانی بیخاته نیو تهله وه و به شتواویکی دوور له

جوامیری توانی بیکوژی. بهلام سیاست و برمهوهندی دولت ساوا گوئی به چه مکه کانی پیاده تی و لیکدانه وی میژو نه دا، واهیه که کاریکی نامه تیکی ده گوری بز کاریکی مهنتیقی، و ده گوری بز واقعیکی قبول کراو یان به پیچموانه وه به پیی جیاوازیسه کانی برمهوهنده کانی نۆزینه کانی لایه نه کان و که سانی تاییه قه ندیی له میژوودا.

ره گهزی فارسی روو به به هیزبوون بوو، رۆلی بنچینه یی به رمه کیسه کان که پینگه ی فارسه کانی ده نواند گه یشته لوتکه ی خۆی له نیو دولت تی به نی عه باس دا له بواری دامه زندن پیکه ری کارگرتی و دارایی دولت هه ره له سه ره تای دامه زانندیدا. فهزل کوری یه حیا کوری خالی دی به رمه کی، خه زیره ران دایکی خه لیفه هارون ره شید شیر دابویه. هه ره ها دایکی فهزل شیر دابوو به ره شید که بوو به پیتجه مین خه لیفه ی عه باسی.

نهمه ش مانای وایه تیکه لاویسه کی خیزانی له نیوان نه ریس توکراتیه تی نیرانی و عه باسیدا هه بوو، تا نه وه بوو که جه عه فری کوری یه حیا (عه باسه) ی کچی خه لیفه و خوشکی ره شیدی هیئا. بهلام نفوزی بی هاوتای به رمه کییان درێزه ی نه کیشا، ره شید دهستی کرد به کوشتیان و له جولانه وه یه کی دا که به مهینه تیی به رمه کییان ناوی ده رکرد، قه لاچوکران^(۱۲) نهم مهینه تیه پاکسازی حساب بوو له نیوان ره گه زه رستاندا، وه سه ره تایه ک بوو بز سه رده میک که دولت تییدا لاواز ده بوو وه نهم مهینه تیه — بز شایه کی گه وه ی له زور به ی به ریه به رایه تیه کانی دولت دا به جی هیشت. له مباره یه وه (الحشیاری) ده لی:

کاتیك رۆلی به رمه کیسه کان کوتایی پیتها! کاروباری دولت تیک و پیک چوو (کتاب الوزراء والکتاب مطبعة مصطفى الباب حلبی. القا ره ۱۹۳۸ ص ۲۵۸). هه وه ره ره شید له باره ی فه رمانانه ی خۆیه وه ده ره قی به رمه کیه کان دابوو په شیمان بۆوه، ته نانه ت بۆیان گریابوو (ابو فرج الاصفهانی — الاغانی ۱۷/ ۱۵۳). کاتیك که له گرتوو خانه دا به ندرکراوو، لهو حاله دا ره شید قسه ی نه سه ته قی خۆی ده کاو ده لی: ((مات و الله یحی، ومات الجود و الکرم، والله لوکان حیا لفرجت عنه. رقال: أضربوا یاسر السیاف، فأني لا أقدر أنظر الي قاتل جعفر (المسعودي: مروج الذهب: ۴/ ۱۲۵) هه ره وه کو نه وه ی ره شید بکوژی راسته قینه ی جه عه فر نه بووی.

نهو — مهینه تیه — نه لقه ده ک بوو له زنجیره ک پاکتا و کاری پیاوانی هه لکه وه وه بلیمه تی فارس، به پیی نه ریتیک به ریه ده چوون که ده قه ی ناواوو: (أن سوء الظن من حسن الفطن). هه ره ها

(۱۳) انظر كتاب (د. هولو جودت فرج): البرامكة: سلبياتهم و أيجابياتهم. دارالفکر اللبناني للطباعة و

به پیتی وه سیه تی (أبراهیم الامام) برای سفافح و مه نسور — بۆ سر کرده کانی که شهو فرماندانه ی
گومانیان لیّ ده کریّ بیانکوژن.

پاش رهشید، مل ملانی له نیوان همدوو ره گه زه که دا — له بهر هوکاری جوړبه جوړ — پتر تین و
تاوی ستاند، وه مه مهش له سر په یوه ندی نیوان دوو کوره که ی نه مین و مه نمون که دایکیان جیا بوو
رهنگی دایه وه. له مهش دا سرکه وتن یاوه ری مه نمون بوو که دایک و ژنه که شی فارس بوون، وه نه مین
(کوری زیږده) سالی ۱۹۸ کوچی — ۸۱۳ زانینی) کوژرا. سرکه وتنی مه نمون له بهر ژه وه ندی
ره گه زی فارسی بوو. نه وه بوو مه نمون خه لاتی سر کرده ی سوپا که ی خوی - تاهیری کوری حسین- ی
به خه لات و پاداشتیکی ده ست بلاوانه دایه وه و کردی به والی به سر و ویلایه تی روژ هه لاته وه. نه م
ویلایه ته سره تای دامه زانندی ویلایه تی تاهیری بوو، نه م نه ماره ته یه که مین قهواره ی فارسی بوو که
له ناو ئیسلام دا سهری همل دا. به دامه زانانی نه م قهواره یه ره گه زی فارسی وای لی هات که له ژینگه ی
عهره بی جیا بیته وه و له ژینگه ی نه سلی خویدا جیگیر بیی و له و واقعی حاله ی ده ولته تی عه باسی
سهره بخو بیی. هه روه ها نه مه وه کو کوتایی هاتنیکی (سهرده می بیته نگ بوون) بوو که ماوه ی
دووسه ده زه من دریه ی کیشا. وه روژیک دیت که ئیتر بیته نگی کوردیش - سهرتاپای کورد کوتایی
دیت، روژگاریک که زور دریه ی کیشا.

کارنیکی سوو دبه خش ده بی که کوتایی ناخواتتمان بهو گوته یه بهینین: فارسه کان خاوه نی ده ست و
بازوو گه لیک کی سپی بوون که بۆ ناو گشت مهیدانه کانی شارستانی تی ئیسلامی دریژ ببۆوه. روژی نهوان
له توژی نه وه ی هه موو زانسته کاندا وه ده رکوت: چ له سر ناستی زانسته کانی ئاین یان زانسته کانی
زمانی عهره بی و نادابی عهره بی، سهره پای روژی نهوان له دیراسه کردنی زانسته سروشتییه کان و
بیرکاریه کان، هه روه ها له زانسته کانی میژوو جوگرافیا و ناداب و سیاست و به ریوه بردنی ده ولته
داوه له زانسته کانی ئاین دا نهوان پی شه نگ بوون. ابن عبد ربه له کتیه که ی دا (العقد الفرید) که
له زمانی (ابن أبي ليلى) وه دیگیتیه وه ده لی: عیسیای کوری موسا که ده ماریه رستی توندی بۆ
عهره ب هه بوو لی پرسیم:

- من کان فقیه البصرة

أجبت:

- الحسن بن الحسن و محمد بن سیرین.

فسأل: فما هما؟ فقلت موليّان.

قال: فمان كان فقيه مكة؟ قلت:

- عطاء بن رباح و مجاهد بن جبر و سعيد بن جبر وسليمان بن يسار. قال: فما هؤلاء؟

قلت: موالي. أبى

ثم سأل: فمن هم فقهاء المدينة؟

قلت: زيد بن أسلم و محمد بن المكدي و نافع بن عبيح. قال: فما هؤلاء؟ قلت: موالي. فتغير لونه.

ثم سأل: فمن أئمة أهل القباء؟

قلت: ربيعة و بن أبي الزناد.

قال: فما كانا؟ قلت: من موالي

فأريد وجهه. ثم قال: فمن كان فقيه اليمن؟ قلت: : طاووس و أبنة و وهب بن منبه. قال فما

هؤلاء؟ قلت: من موالي.

فانتفخت أوداجه (له تورپى و رق دا ده ماره كانى همل ناواسان)

و أنتصب قاعداً.

ثم قال: فمن كان فقيه الخراسان؟ قلت: عطاء بن عبدالله خراساني. قال: فما كان هؤلاء؟

قلت: موالي. فازداد وجهه تريداً، و أسوداداً حتى خفته.

ثم قال: فمن كان فقيه الشام؟

قلت: مكحول. قال فما كان مكحول هذا؟

قلت: موالي.

فازداد تغيطاً و ضيقاً ثم قال: فمن كان فقيه الجزيرة؟

قلت: ميمون بن مهران. قال: فما كان؟

قلت: موالي. فتفس الصعداء. ثم سأل:

فمن كان فقيه الكوفة؟

فولته لولا خوفاً منه لقلت: الحكم بن عينة، و عمار بن أبى سليمان. و لكن رأيت فيه الشر.

فقلت:

أبراهيم والشعبي. قال: فما كانا؟

قلت: عرييان. فصاح: الله أكبر. و سكن جأشه (العقد الفريد) طبعة القاهرة ١٩٤٢. ٤١٥/٣).

چەند سەرنجىكى پىۋىست بۇ چاپى كوردى

دوو سال خەرىكى وەرگىرانی (دوو سەدە بىدەنگى) بسوۋىن تاكو سەرەنجام توانىمان ئەم كىتەبە ناوازەيەي نووسەر و بىرمەندى گەورەي ئىترانى (دكتۆر عەبدولھوسەيىنى زەرەنگوب) بىخەينە بەردەستى خوينەرى كورد و قوزبىنكى كىتەبخانەي گەلەكەمانى پىپىرەكەينەو. دلىيائىن كە ئەم كىتەبە بايەخىكى زۆرى ھەيە بۇ كىتەبخانەي كوردى بەتايىبەت بۇ ئەوانەي كە لە بواری مېژوۋى سەدەكانى ناوەرپاستى كورد و ناوچەكەش بە گىشتى كاردەكەن. ھەست بە بەختەوەرەيكى زۆر دەكەين كە بەم وەرگىرەنە توانىبىتەمان ئەركىكى نەتەوہيى سەرشاغان ئەنجام دابى و خزمەتەكەمان بە رەوتى نووسىن و پىتشكەوتنى رۆشنىبىرىي گەلەكەمان كوردى، خۆزگەش دەخوازىن ھەموو ئەوانەي كە شارەزايان لە زمانى خۇمان و زمانە بيانييەكاندا ھەيە ھەول و تواناكانيان زياتر بىخەنەگەر بۇ ئەوہي ئەو كىتەب و نووسىنانەي كە كىتەبخانەي كوردى پىۋىستى پىيان ھەيە جا لە ھەر زمانىك بى، بىخەنە نىو كىتەبخانە ھەژارەكەمانەو.

پىمان وايە كاتى ئەو ھاتوۋە بواری وەرگىرەنە فراوانتر بىكرى و ھەول بەردى كىتەبە كوردىيەكانىش وەرگىرەردىنە سەر زمانەكانى تر.

ئەم بەرھەمەي بەردەست دەبوا زۆر زووتر بىكرەيەتە كوردى چونكە زۆرىيە ھەرە زۆرى ئەو زولم و مەينەتەي كە بە درىژايى ئەو دوو سەدەيە لە گەلانى ئىتران كراو، بەشى ھەرە زۆرى بەر گەلى كورد كەوتە و بە شىوہەيكى بىلەينانە لە دوو توتى ئەم كىتەبەدا خراوہتەبەر دىدەي خوينەر. بەپىي بەلگە مېژوۋىيەكان ولاتى كوردان شەودەمى و ئىستاش ناوہندى مەلمانى و تەرەتەينى داگىر كەران و دوژمانى خوجىي بوو، بەتايىبەت لە سەرەتاي پەلامارەكانى ئەو دوو سەدەيەي كە ئەم كىتەبەي لەسەر نووسراو.

ناشكرەيە زۆرىيەي خوينەرەن خويان بەو ەرتوۋە كە گىرنگى ھەركىتەيەك لە پىشەكەيكەي داخوينەنەو، لايەنىكى گىرنگى نووسىنى پىشەكەيش بۇ ئەو دەگەپتەو كە خوينەر رشتەر دەبى لە خوينەنەوہي بابەتەكەو باشكرەتاي خۆي بۇ تەرخان دەكات. بۆيە بە پىۋىستى دەزانىن زۆر سوپاسى بەرپىز پىرۋىسۆر دىكتۆر (موسىن مەمەد حسىن) بىكەين كە وىراي ئەوہي پىشەكەيكەي بەپىزى بۇ ئەم كىتەبە نووسىو ھارندەرىشمان بوو لە وەرگىرەنەي كىتەبەكە.

هەر لێره‌دا پێویسته‌ ناماژه‌ به‌وه‌ش بکه‌ین که‌ ئێمه‌ چاپی سێزده‌ی ده‌قه‌ فارسییه‌ که‌مان وه‌رگێڕاوه‌، بێگومان نهم کتێبه‌ له‌ ئێراندا بایه‌خێکی زۆری پێدراوه‌ و به‌ده‌یان وتار و نووسین و کۆڕو و سمینار و هه‌لسه‌نگاندنی له‌سه‌ر نووسراون و نه‌نجام دراون و تا نه‌وه‌نده‌ی ئێمه‌ ناگاداریین سێزده‌ جازان له‌ چاپ دراوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ ماوه‌ی نه‌و هه‌موو چاپانه‌دا وه‌ک نووسه‌ر خۆی ده‌لێ زۆر پێداچوونه‌وه‌ و که‌مکردن و زۆرکردنی تیادا نه‌نجام داوه‌، هه‌ر بۆ ئه‌مونه‌ بۆ نهم چاپه‌ی دوا‌یی نووسه‌ر پێنج سالی ته‌مه‌نی خۆی بۆ ته‌رخانه‌کردوه‌ و جاریکی تر له‌ نۆیه‌ گیانی وه‌به‌ردا کردوه‌ته‌وه‌. نووسیه‌یه‌تی و ده‌لێ زۆریه‌ی خۆینه‌ران له‌ چاپه‌کانی پێشتر سه‌رنج و تێبینی باشیان خسته‌ به‌رچاوم و زۆر که‌م و کۆری و ناته‌واویان نیشاندام که‌ ده‌بوو ته‌مانه‌ له‌م چاپه‌دا راست بکه‌مه‌وه‌.

هه‌روه‌ها چه‌ندین پرسیاری بێ به‌رسف لای خۆینه‌ران دروست بوو بـوون که‌ من بۆ نه‌و پرسیارانه‌ وه‌لامێکم پێشان نه‌دا‌بوو، بۆ ئه‌مونه‌ هۆی شکستی ساسانییه‌کان چی بوو؟ نه‌مه‌ چۆن رووداوی‌ک بوو که‌ بیابانه‌نشینانی پێپه‌تی چاره‌نوسی نه‌و و لاتنه‌ گه‌وره‌و پرشکویه‌ بگرته‌ ده‌ست؟! ئیتر نه‌مه‌ و چه‌ندین پرسیاری تر که‌ نووسه‌ر له‌م دوا چاپه‌مه‌نیدا بێ وه‌لامی نه‌هێشتونه‌ته‌وه‌. خۆینه‌ری هێژا، له‌وه‌رگێڕانی نهم کتێبه‌دا هه‌ولمان داوه‌ مه‌به‌ست و ناوه‌ڕۆکی کتێبه‌که‌ بگه‌یه‌نینه‌ خۆینه‌ری کورد و تاتوانیومه‌نه‌ خۆمان له‌ وه‌رگێڕانی وشه‌ به‌وشه‌ پاراستوه‌ بێ نه‌وه‌ی له‌ مه‌به‌ستی نووسه‌ر دووربکه‌وینه‌وه‌. بۆ ناسانه‌کاریش هه‌ولمان داوه‌ پێناسه‌ی هه‌ندێ له‌ زاراوه‌ و ناساندنی هه‌ندێ له‌ که‌سایه‌تی که‌ ناویان هاتوووه‌ بجه‌ینه‌ سه‌رکتێبه‌که‌، هه‌روه‌ها سالی مردنی زۆر له‌ که‌سه‌ ناسراوه‌کاغان نووسیه‌وه‌.. وه‌ک ناشکرایه‌ نووسه‌ر زیاتر سالی کۆچی بۆ رووداوه‌کان به‌کارهێناوه‌، ئێمه‌ به‌ پێویستمان زانی سالی زایینی له‌ ته‌ک ساله‌ کۆچییه‌ که‌دا بنووسین.

له‌گه‌ڵ نه‌و هه‌موو ورده‌کاری و مانه‌دوو‌بوونه‌یش که‌ له‌ ماوه‌ی دوو سالی وه‌رگێڕانی نهم کتێبه‌دا کردوو‌مانه‌ دیسان دڵیاین که‌ وه‌رگێڕانه‌که‌مان بێ که‌م و کۆری نابێ، چونکه‌ به‌ هۆی پابه‌ندبو‌و‌غان به‌هه‌ندێ ده‌ربرین و خۆپاراستنه‌مان له‌ هه‌ندێکی تر ئه‌رکه‌که‌مان هێنده‌ی تر گران بوو بوو. بۆیه‌ داواکارین له‌ خۆینه‌ری هێژا که‌ له‌ راستکردنه‌وه‌ و نیشاندانی هه‌ر هه‌له‌ و کێماسیه‌ که‌دا که‌ ئێمه‌ به‌ سه‌رماندا تێپه‌ریبی یارمه‌تیمان بدات.

وه‌رگێڕه‌کان

(۱)

فرمانده‌وایانی بیابان

روژه ئارامەکان

لەو روژگارانی که سام و شکۆی دەولەتی ساسانی، سەرداران و ئیمپراتۆزانی روومی لەو دیو دەروازەکانی قوستنتەنییەدا خستبوو نێو ترس و دلەراوکیۆ، عارەبەکانیش وەکو سەرچەم خەلکانی تری ((نەنیران)) رووی نیازیان لە دەرباری شاهانەیی ئێران بوو، و لە بەردەم بارەگای کیسرادا نیازمەندانەو داماوانە دەکەوتن و داوای چارەسەری و رایی کردنی کار و پێویستیەکانی خۆیان دەکرد. ئەوان پێشتریش هەر بەرفەرمان و چاو لە دەستی دەرگای فەرمانرەوا و سەردارانی ئێران بوون. بەر لە ئەسکەندەر (٣٣٠-٣٢٣ پ. ز) (بیابانی عارەب) بەشێک بوو لەو سەر زەویانەی که هی داریوشی (٥٢١-٤٨٦ پ. ز) پادشای ئێران بوون، لەو بەدواوەش سەران و گەورەکانی هۆژ، لە دەرگای پادشای ئێراندا لە ریزی خزمەتکاران و بەر فرمانان دەژمێردران. لەو سەردەمەیی که هیشتا (شاپوور ذوالاکتاف ٣٠٩-٣٧٩ ز) لە دایک نەبوو بوو، هەندیک لەوانە بە مەبەستی تالان و برۆ هاتبوونە بەحرین و لیواری دەریای فارس، بەلام وەک لە میژوویدا باسکراوە کاتیەک که شاپوور لە دایک بوو، ئەوانی بێدەنگ و ناقل کرد. لە دەرباری یەزدگوردی یەکەمدا (٣٩٩-٤٢١ ز)، سەروک و گەورە گەورەکانی (حیرە) لە ریزی دەستنیشاندهو بەر فرمانانی ئێران دەژمێردران. هەروەها لە روژگاری خەسەروی یەکەم نەوشیرواندايش (٥٣١-٥٧٩ ز)، عارەبەکانی ناوچەیی (هاماوەران)یش وەکو عارەبەکانی حیرە، باجبدەر و دەستنیشاندهی ئێران بوون. بیابانە لماوی و وشک و برینگەکانی (نەجد) و (تهامه) ئیدی ئەوەندە بایەخیان نەبوو که حکوومەت و سوپای ئێران بۆ خۆیان رابکێشن. چونکه لەو بیابانە وشک و ترسناکەدا هیچ نیشانەیەک لە کشتوکال و بازار و شت و مەک بەدی نەدەکرا جگە لە کۆمەڵێک عارەبی رووت و برسی که وەک غولام و دیوو درێخ لە هەموو جێیەکدا لە سەر چۆرە ئاویک و مستە خاکینکی سەوز لەکەڵ یەکتەردا لە شەڕ و شۆر دابوون، لە مرۆڤبونیشت لەوێ کەس شوێنەواریکی بەدی نەدەکرد. جگە لەو بیابانە ترسناک و وشک و برینگ و بێگیای سەوزاییە، که ئەوەی نەدەهینا خۆی پێوە ماندوو بکەیت و زەحمەت و ئەرکی پاراستنی بگریته نەستۆ، هەرچیەکی تری خاکی عارەبەکان که بەهایەکی هەبوا ئەگەر هی ولاتی رۆم نەبایە ئەوا لە ژێر دەستی ئێران دابوو، و عارەبەکان که لەو دەقەردا دەژیان، دەرباری پاشایەتی مەدائینیان، بە رووگەیی نیاز و مرادی خۆ دەزانی. بۆمان گێڕدراوەتەو که شاعیرانی عارەبییش، کەسانی وەکو (نەعشی) دەهاتنە دەرباری

خوسره و له پای ستایش و بیا هله‌لدانی شاهه‌نشاهی ئیران، مال و دارایی و خیر و بیر و شانازیان وه دهست ده‌هیتا^۱.

له وان رژژاندا، قهت نه‌وه به بیر هیج کس دانه‌دههات که رۆژنیک بئی، تهخت و تاج و مولک نزرگهی شاهانه، بکه‌وئته دهستی عاره‌به بئی ناویشانه‌کان و کهسانیک که شانازیان به به‌ندایه‌تی و به‌رفه‌رمانبوونی خۆیان بۆ ئیترانییه‌کان ده‌کرد، رۆژنیک تهخت و تاجی شاهانه و مولک و شکۆمه‌ندی خوسره‌وانی و ده‌کو یاریچه‌یه‌کی بئی نرخ و بئی به‌ها به‌که‌یف و ماشای خۆیان ته‌فرو تونا بکه‌ن. به‌لام دروست له‌و رۆژگارانه‌دا، که لاوازیی مه‌عنه‌وی و رۆحانی، هیزری رواله‌تی و جه‌سته‌یی ده‌وله‌تی ساسانی له‌ ناوه‌وه ده‌خوارد و دایده‌وه‌شاند، هیزریکی مه‌عنه‌وی که‌وره و شکۆدار له‌ نیو لمستانه وشک و ترسانکه‌کانی بیابانی عاره‌ب ده‌رکه‌وت، و هیواش هیواش چه‌که‌ره‌ی کرد و په‌ره‌ی سه‌ند، تاسه‌ره‌نجام شکۆ و ده‌سه‌لاتی نه‌و که‌سانه‌ی له‌ هه‌مه‌یه‌ر رۆمدا مه‌یدانیان ده‌خواست و به‌ هیزری بازوو و توانای خۆیان سه‌رکه‌وتنیان و ده‌دهست دیتا، که‌وته ده‌ستی عاره‌بان.

بیابان نشینان

دوورگهی وشک و برینگ و بئی ناو و سه‌وزایی عاره‌ب، به‌و ناو و هه‌وا گه‌رم و سووتینه‌ره‌ی که له هه‌ندی ناوچه‌ی شاخاوی که تیایدا هه‌لکه‌وتوو ده‌بترازی هه‌مووی به‌و شپۆیه، به‌راستی بۆ ژیان و نیشته‌جی‌بوونی مروّ شویتنیکی له‌ بار نه‌بوو. بۆیه له‌ دیر زه‌مانه‌وه بگره‌ رۆشنییری و شارستانیتی له‌و ناوچه‌یه‌ پشکه‌وتن و ده‌رکه‌وتنی به‌ خۆه نه‌بینیوه و له هه‌ندی ناوچه‌ی بچوک که ناو و سه‌وزاییان تیا بوو، یاخود که‌وتبوونه سه‌ر ریگای باززکانی بترازی له‌ سه‌رانسه‌ری نه‌و بیابانه فراوان و کاکي به‌ کاکیه، ژيانی شارنشینی له‌ هیج شویتنیکدا که‌شه‌و ره‌ونه‌قیکی به‌ خۆه نه‌گرتبوو.

جگه له‌ ناوچه‌ شاخاویه‌کانی باشوور که له‌ یه‌مه‌نه‌وه تا عومان درێژده‌بووه‌وه، له‌ لیواره‌کانی بیابان، ده‌وره‌یه‌ری شام و نیوان دووریش له‌ کۆنه‌وه هه‌ندی شاری بچوک هه‌بوون که عاره‌بی تیدا ده‌ژیان. شاره‌کانی وه‌ک (مه‌که‌که) و (شریب) و (طائف) و (دومه‌الهندل)یش شاری باززکانی بوون و که‌وتبوونه سه‌ر ری باززگانی. له‌وه بترازی هه‌موو نه‌و سه‌ر زه‌مینه‌ پان و پۆره جگه له‌ لمستانی داغ و بیابانی فراوان شتیکی تری لینه‌بوو. نه‌که‌ر جاریکیش کانیکي بچوک له‌ شویتنیک

۱- ابن قتیبه : ب ۱، الشعرا، ل ۲۱۴. نقد ادبی، ل ۳۷۵.

دەرکهوتبایه و سهوزاییهك دروست بووبا ئەوا عاره‌بی بیاباننشین به وشتەر و ره‌شماله‌کانی خۆی له ویدا داینده‌کوتا. ژیاانی ئەو مال به‌کۆله بیابانگه‌رانه هه‌لبه‌ته به تالان و ریگری و به‌سه‌ر خه‌لكیدانه‌وه کرێ درابوو و له سه‌رانسه‌ری بیاباندا، یاسایه‌ك جگه له یاسای زه‌بر و زه‌نگ و شمشیر بوونی نه‌بوو. عاره‌به‌كان كه له دێر زه‌مانه‌وه له‌و شوێنه‌دا ده‌ژیان، به‌ ناچاری كه‌سانییکی درنده و چاوچنۆك و ماله‌ره‌ستیان لێده‌رده‌چوو. می‌شکی ئەوان له چاوچنۆکی و سوودخوازی بترازی هیچ شتیکی تری تیدا جینه‌ده‌بووده. له‌وه‌ی كه له به‌رچاو و هه‌ستییكراوه بترازی عه‌نلێان به هیچ شتی تر نه‌ده‌كه‌یشت. له‌ بوا‌ری ره‌وشتییه‌وه، ته‌وه‌ی كه زۆر خۆیان پێه‌لده‌دایه‌وه پیاوه‌تی بوو نه‌ویش شتیك نه‌بوو جگه له خۆیه‌ره‌ستی و كینه و دره‌و‌نگی. ئەو نازایه‌تی و سه‌ربه‌ستبوونه‌ی كه له چیرۆك و داستانه‌كان دراوه‌ته پال ئەوان، هه‌ر ئەوه‌ بوو كه له تالان و تۆله‌خوازییه‌كانیاندا نه‌جامیان ده‌دا، ته‌نها ژن و شه‌راب و كوشتار بوو، كه له ژیاانی خۆیاندا سه‌ر قالی بوون و بۆی مرد بوون. له‌وه‌ زیاتر هیچ ناگایان له دنیا نه‌بوو. هه‌رگیز نه‌یانده‌توانی داب و نه‌ریتی ژیاانی شاری په‌سه‌ند بکه‌ن. له‌و تالان و پرۆ و به‌سه‌ر دادانانه‌ی كه زۆر جار ده‌یانكرده سه‌ر شاره‌كانی ده‌وره‌به‌ریان له هه‌موو جیه‌كه‌دا وێرانی و چه‌په‌ل‌كاریان له دوا‌ی خۆبه‌جی ده‌هیشته. له هۆشگه‌ری و درنده‌بیدا تا باسیان بکه‌ی هه‌رکه‌مه، وه‌ك (ئێبن خه‌لدون) مرده‌وه له سالی (٨٠٨ك / ١٤٠٥ز)، ده‌لی: - به‌ردیان له ژێر كۆشكان ده‌هێنايه دهر تاكو بیخه‌نه ژێر مه‌جهل یا كارپه‌ته‌یان له بنمیچی خانوو ده‌رده‌هێنا تا بیه‌كه‌نه چه‌لاكی ره‌شماله‌كانیان^٢. ئەو فه‌رمانه‌ره‌واپه‌نه‌ی بیابان كه فریان به‌سه‌ر فه‌ره‌ه‌نگ و شارسه‌تانه‌یه‌وه نه‌بوو له سه‌رده‌میكه‌دا كه شارسه‌تانه‌یه‌ ته‌گه‌وره‌كانی جیهانی كۆن ئەو په‌ری شكۆ و مه‌زنایه‌تیان هه‌بوو، ئەگه‌ر له كوشتن و تالان و جه‌رده‌یی زیاتر كاریکیان هه‌بوو، ئەوا بریتی بوو له پاراستنی رینگا بازرگانییه‌كان و رێنۆینی كاروانه بازرگانییه‌كان، بۆیه هه‌رچه‌نده ده‌ست به سه‌رداگرتنی ئەو بیابانه وشك و برینگ و بێ گیا و سه‌وزاییانه نه‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌هێنا كه ده‌وله‌ته‌ دێرینه‌ ته‌گه‌وره‌كانی وه‌كو میسر و بابل و ئێران و رۆم چاویان تێپه‌ن، به‌لام بۆ پاراستنی گیانی كاروانه بازرگانییه‌كان له دێرزه‌مانه‌وه، ئەو ولا‌تگه‌ره دێرینه‌نه، فه‌رمانه‌ره‌واپه‌نی بیابانیان به‌كرێ ده‌گرتن و ده‌یاخه‌ستنه‌ خه‌مه‌تی خۆیانه‌وه. له سه‌رچاوه می‌ژوویه‌كاندا باسكراوه كه ئەو كاته‌ی (كه‌مبوجیه ٥٢٩-٥٢٢ پ.ز)ی پادشای هه‌خامه‌نشی له‌شكری كرده سه‌ر میسر، عاره‌به‌كانی ناچاركرد كه له بیاباندا ناو بۆ سه‌ربه‌زده‌كانی فه‌راهه‌م

٢- ابن خلدون: مقدهمه، ب، ١، چاپ پارس، ل ٢٧٠.

بکهن^۳ و له هندی لهو شهرانه شدا که ئیرانیه کان له گهڻ یونانییه کان کردوویانه عاره به کان به شیک بوونه له سویای ئیران^۴.

به مشیویه له رۆژگارانی کۆندا عاره ب هیچ بایه خ و به هایه کی نه بوو. نه شاریکی هه بوو نه شارستانییه تیك، نه ژینگه یه کی تهیدا ده ژیا، پتووستی به هیچ سیستم و که شه نندیك نه ده کرد. له گهڻ شهوه شدا نه گهر له گو شه و که ناره کانی نهو بیابانه فراوانه دا شاریك و ناوه دانییه هه بو، نهوا له به ره که تهی شارستانییه و راهینانی رۆم یا ئیرانه وه بوو. وک نه وهی که نهو ململانی و مرخیش مرخیشه به رده وامه ی که هه می شه له نیوان ئیران و رۆمدا هه بووه، دهوله ته کانی غه سان و حیره ی هینایه دی، غه سان که له که ناری بیابانی شام بوو و دهوله تهی رۆم له هه مه ر ئیراندا راستی کردبوونه وه، حکومه تهی ئیرانییه دهوله تهی حیره ی له که ناری بیابانی عیراقد دروست کردبوو تاکو لهو سنوورده دا هه م ری له (پیکه گه یشتن) راسته وخوی نیوان دوو دهوله ت بگری و هه م له جهنگی دژی رۆمیش یارمه تیده ری ئیران بیت.

به لām ده سه لات و ئۆتۆریته ی ئیران به سه ر عاره بدا هه ر تاییه ت نه بوو به نه ماره تهی حیره. له هه موو هۆز و تیره کان، گه وره و میره عاره به کان روویان له ده رباری پادشاکانی ساسانی بوو، جگه له وانه یه مه نیش له سه ر ده می نه وشیره وندا ده ستینیشانه دی ئیران بوو. خویندنه وه و سه رنجدان له میژووی حیره و یه مه ن نهو نیشان ده دات که ئیرانییه کان لهو رۆژگاره دا، عاره بیان به هیچ دانه ده نان و له هیچ روویکه وه گرنگیان پینه ده دان و بیریان لینه ده کردنه وه.

حیره

وهک له کتیه کاندا ده رکه وتوو، له سه ره تاکانی سه ده دی سییه می پاش زاین، هندی له تیره کانی عاره ب سوودیان، له ماوه ی داوی هاتنی سه ر ده می نه شکانی وه رگرت و به ره و خاکی ده وریه ی فورات کشان و ده ستیان به سه ر به شیک ئیراق دا کرت. لهو عاره بانه هه ندیکان هه ر به رده وام بوون له سه ر ژیا نی بیابان نشینی، به لām هه ندیک تر ده ستیان دا یه کاری کشتوکالی. داوی نهو ورده گوند و قه لایان بنیاتنان و شار و ناوه دانیان دروست کردن. گرینگترینی نهو شارانه، بریتی بوو له حیره که له شوینیکی نزیک شوینی نیستی شاری کوفه وه له لیواری

۳-Herodotvs- III

4- herodous-VII.

بیاباندا هەلکەوتبوو. ئەو شارە، وەک لەناوەکەیدا دیارە^۵، بریتی بوو لە قەلایەک و ئۆردوگایەک کە عەرەبی تێیدا نیشتەجێبوون، بەلام هێتووش هێتووش گۆراوە و بۆتە شار. لە ئەفسانەکاندا مێژووی بنیاتنانی ئەو شارەیان بۆ (بوختونەسر) گێڕاوتەووە و هەلبەتە راستی ئەو بۆ چوونە جێی کۆمانە. ئەوەندە ھەیە کە ناو و ھەوای نازادی بیابان و ناو و جۆگە و جۆبارەکانی فورات بۆ ئاودانی ئەو ناوچەیە لە بار بوو. فراوانی کشتوکاڵ و دارخورما و ناوی زۆر و سەوزایی ئەو ناوچەیە توانیویە کە فەرمانڕەوایانی بیابان بەرەو ژیاڵی شارستانی رابکێشی. ئەو عەرەبانە کە لەو دەقەرەدا نیشتەجێبوون بە ھۆی دراوسێتییان لەگەڵ ئێراندا بەھریەکیان لە فەرھەنگ و شارستانی پێرابوو. لەنزیک حیرە چەندین کۆشکی وەک (کۆشکی خورنەق) و (کۆشکی سپی) و (کۆشکی نین بەجیلە) دروستکراوون، کە سیمایەکی گەش و جوانیان بەو شارە دەبەخشی. عەرەبەکانی ئەو ناوچەیە ھەندیکیان لەسەر ئایینی مەسیحی بوون و بەشیکیشیان ئایینی زەردەشتیان پەسەند کردبوو. ھەرەھا لە نیوانیان کەسانیکیش ھەبوون کە ئاشنایەتیان لەگەڵ نووسیندا ھەبوو و بۆی ھەیە کە نووسین لەوێوە بۆ شوێنەکانی تری عەرەستان چووبی.

مێژووی فەرمانڕوایانی حیرە، بەتەواوی روون نییە. ئەوەندە ھەیە کە ئەو میرانە لە عەرەبی (بەنی لەخم) بوونە و بە ھۆی نزیکیان بەرفەرمانی پادشاکانی ساسانی بوون. ھۆی ئەو بایەخ و پشتیانوییە کە فەرمانڕەوایانی ساسانی لە میرەکانی حیرەیان دەکرد ئەوە بوو کە دەیانویست بە ھۆی ئەوانەوە ئەو عەرەبانە یەكخەن کە لە سنوور و کەوشەنی ئێراندا نیشتەجێبوون و بە یارمەتی ئەوان رێ لە دەستدریژی و رێگری ئەو بیابانییە چەتەگەرە بۆ سەر سنووری ئێران بگرن. بۆیە پادشاکانی ساسانی بەرشتی پشتیانیان لەو میرانە دەکرد و ھەولیان دەدا بەھێز بن و بە فەرمانی خۆیان لەو پلەو پۆستانەیاندا دادەنان. ناوی ئەو ئەمیرە عەرەبانە لە مێژووە دێرینەکانی ئێراندا تۆمارکراو و (حەمزە ئەسفەھانی) پێرستیکی لەناو و ماوەی تەمەنی ئەوان و ناو ھێنانی ئەو پادشا ساسانییە کە ھاو دەمی ئەوانە بوو، گێڕاوتەووە^۶. ئەو پێرستە ئەگەرچی تەواو و بێ کیماسی نییە، بەلام بەھەر حال سەرەنخراکێش و گرنگە. رێکخستنی یەک لە دوا یەک و ژمارە ی میرەکانی ئەو زنجیرە، بەزۆری نادروست و نارۆشنە. ھاوشتوویی و وێکچوونی ناوی ئەوانە یەکیەکە لەو ھۆیانە کە دیرۆکنووسانی سەبارەت بە دیرۆکی میرانی ئەو بنەمالەییە خستۆتە

۵- حیرە لەواژەی سورانی (Heria) بەمانای دێرۆ زیارەتگا ھەردم کە پاشان بە شوێنی سوپای عەرەبەکانی جیرانی ئێران دەگوێترێ دوا بۆتە شارێکی کەناری سنووری و بنکە ی سوپا.

۶- سنی ملوک والارض : تاریخ (پیمایران و شاھان)، ل ۷۶، ۶۳.

ههلهوه. ههچۆنی بیگری، میره گهواره کانی ئەو ناوچهیه له سه‌رده‌می ساسانیدا له بنه‌ماله‌ی به‌نی له‌خم پتر بوونه و هه‌مووشیان له ژێر فه‌رمانی پادشای نێراندا بوونه.

باسکردنی میژووی حیره و میره‌کانی بنه‌ماله‌ی له‌خم لێردها به پینوێست نابینم، به‌تایبه‌ت که میژووه به‌رده‌سته‌کانیش زانیاریکی ورد و دروستیان پێ نیه. به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ناماژه‌یه‌کی کورت به‌ته‌ماره‌تی ئەو بنه‌ماله‌یه‌ تا راده‌یه‌ک ره‌وشی شارستانی و حوکمرانی عاره‌به‌کانی ئەو ده‌ورو به‌ره‌مان ده‌خاته به‌رچاو. بۆ ئەم کتێبه‌ ئەوه‌نده به‌سه و شیکردنه‌ودی ئەو به‌دواداچوونانه‌ی که لێکۆڵه‌ران سه‌باره‌ت به‌ میژووی ئەو زنجیره‌ ته‌نجامیان داوه، بۆ ئەو کاره‌ی نێمه‌ ده‌ست نادات.

به‌نی له‌خم

ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ میژوویی و گێڕانه‌وه‌ پشت‌اوپشته‌کانی عاره‌به‌کانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی، نه‌وه‌یه که یه‌که‌مین میری حیره‌ی بنه‌ماله‌ی له‌خم ناوی (عه‌مروبن عوده‌ی) بووه. به‌لام ناوونیشانی و سه‌ربرده‌ی به‌ دروستی دیار نیه و له‌گه‌ڵ ئەو ته‌فسانانه‌ی که عاره‌به‌کان له‌ باره‌ی (جوزیمه‌ی نه‌بریش) هه‌یانه، تێکه‌ڵ بووه. گوایه‌ ئەو جوزیمه‌یه‌ پێشتر له‌ ناوچه‌ی حیره‌دا پادشایه‌تییکی هه‌بووه و حوکمی گێڕاوه، زۆر باس و گێڕانه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ شک و مه‌زنی نایاب و مه‌زنی ناوبراو کراون که ناتوانن باوه‌ر به‌ هیچ کامیان بکه‌ین، یه‌کێک له‌و ته‌فسانانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌وه‌ کو‌تراون نه‌وه‌یه که گوایه‌ کو‌ره‌ لاویک له‌ به‌نی له‌خم به‌ناوی (عوده‌ی) له‌ کو‌ری ئەودا ساقی بووه که (ره‌قاش)ی خوشکی جوزیمه‌ حه‌زی لێ کردووه. عوده‌ی ئەو توانایه‌ی نه‌بووه‌ داوای خوشکی پادشا بکات، به‌لام ره‌قاش ریگایه‌کی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه‌، له‌ کو‌ری مه‌ی خواردنه‌وه‌دا زۆر شه‌رابی داوه‌ته‌ جوزیمه‌ و مه‌ستی کردووه، تینجا داوای کردووه که ره‌قاشی بداتی، جوزیمه‌ له‌ کاتی مه‌ستیدا داواکه‌ی عوده‌ی په‌سه‌ند کردووه که هاتوته‌وه‌ هۆش په‌شیمان بۆته‌وه‌، به‌لام تازه‌ کار له‌ کار ترازا بوو. عوده‌ی کو‌ریکی بووه‌ ناویان ناوه‌ (عه‌مرو) جاکه‌ جوزیمه‌، وه‌ک له‌ ته‌فسانه‌ و چیرۆکه‌کانی عاره‌باندا باس کراوه، به‌پیلانی (زبا) کو‌ژرا، عه‌مروی کو‌ری عوده‌ی که خوشکه‌زای جوزیمه‌ بوو هه‌ستا به‌ بۆ ته‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ی خالی (زبا)ی کوشت و حیره‌ی کرده‌ باره‌گای ته‌ماره‌تی خۆی. به‌مه‌شێوه‌یه‌ میرنشینی حیره‌ بووه‌ ه‌ی بنه‌ماله‌ی له‌خم. ده‌لێن عه‌مرو، هاوسه‌رده‌می (شاپووری یه‌که‌م) مردووه‌ له‌ سالێ (٢٧٢ ز) و چه‌ند پادشایه‌کی تر بووه که دوا‌ی شاپوور بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م فه‌رمانه‌ی ه‌وايه‌تیان کردووه.

دواى عەمرو، كوردەكەى كە ناوى (نەمرو نەلقىس) بوو لە جىيى ئەودا دانىشتوو. سەبارەت بەماوێ ئەمارەتى ناوبراو ئەو باس و مێژووانەى هەن زىادەرقىيان تىدايه و ئەو ماوەيان لەسەد سالتىش زياتر نووسيوو. بەلام بەپى مەزەندە پىدەچى كە نزىكەى چل سال فەمارمانپەوايهى حىرەى كردبى، ئەو تابلۆيهى كە لە سەر كۆرەكەى ئەودا دۆزراوئەووە بەخەتى (نەبەتى) و زمانى كۆنى عارەبى نووسراو، باس لە پەيوەندى ئەو لەگەڵ پادشاكانى ئىران دەكات. وەك لە مێژوودا باسكراو، ئەو لەلایەن پادشاكانى ئىرانەو بەسەر زۆرەى هۆزەكانى عارەب لە خەلكى عىراق و جەزىرە و حىجازدا فەرمانپەوايى كردوو. چاخى مىرايهتى ئەو هاوكات بوو لەگەڵ قوناغى پادشاهىتى (بەهرامى سىيەم ۳) و (نيرسى ۲۸۳-۳۰۱ ز) و (هورمىزى كورى نيرسى ۳۰۱ ز) و (شاپوورى ذوالاكتاف ۳۱۰-۲۷۹).

دواى ئەویش چەند كەسىكى تر حوكمرانىان كردوو كە لە ناوێك زياتر هىچيان لە دوا بەجى نەماو، تا ئەوكاتەى نۆرە كەيشتۆتە (نوعمانى كورى ئەمرولقەيس) كە پىي گوتراو نوعمانى يەك چاو. نووسراو، كە ئەو نوعمانە كابرايهكى توند و بە توانا بوو. بەلام سەختگر و كىنە لە دل بوو. گوايه (يەزد گوردى يەكەم) خۆشى ويستوو و متمەنى پىكردوو. دروستكردنى كۆشكى (خورنەق)يش كە لە نزىك حىرە بوو، بۆ ئەو دەگەرتىنەو. دەلێن كاتى دروستكردنى ئەو كۆشكە نەفسانە نامىزد تەواو بوو وەستاكەى، كە ناوى (سەنمار) بوو، كوشتوو، سەبارەت بە ناكامى ئەویش ئەو دەكپىرەو كە لە نىو فەرمانپەوايه كەيدا بى سەرو بەرى و ناپايه دارى و پشپوى سەرى هەلدايهو ئەویش جلوبەرگى دەرويشانى پۆشى و تەركى ولاتى كرد و سەرى خۆى هەلگرت و چوو بىابان. لىكۆلەران ئەو چىرۆكە بە نەفسانە دەزانن. وا مەزەندە دەكرى لەبەر ئەوێ رەفتارى نوعمان رەنگە بەپەپرەوى كردن لە سياسەتى يەزد گورد دەرەق بە عىساىيەكان، رەفتارىكى نەرم و گونجاو بووبى، بۆيه ئەو چىرۆكەيان بۆ دروستكردوو تا عىلاقەو پەيوەندى ئەو لەگەڵ ئۆلدارە زاهد و گەرۆكە عىساىيەكان بچەنە روو. بەلێ دواى ئەو نۆرەى مونزى كورى نوعمان هات. ئەمەيان هەمان ئەو مېرە حىرەيه كە لە چىرۆكەكاندا دەلێن يەزد گورد پەروەردە و فێركردنى بەهرامى كورى خۆى بەو سپاردوو. تەنەنت گوايه ئەگەر هەول و زەنگايەتى مونز نەبووايه مەزن و سەرانى ئىران، دواى يەزدگورد رازى نەدەبوون (بەهرام) (۴۲۰ - ۴۳۸ ز) لەسەر تەختى پاشايەتى داينى. بەم جۆرە، ئەو هاتنە نىو خۆ تىهەلقورتاندى لە هەلبژاردنى بەهرامى كور بۆ بوون بە پادشای ئىران، توانا و كارىگەرىيى ئەو نیشان دەدا. لەوجەنگەيشدا كە ماوەيەك دواتر لە نىوان بەهرامى كور و رۆمىيەكاندا روويدا، مونز خزمەتگەلىكى شاىستەى نەنجام داو.

چەند كەسپكى تر لە مېرەكانى بنەمالەى لەخم لە حېرەدا فەرمانپەرەوايى يان كردوو. تانۆرە گەيشتۆتە سەر (مونزى كورى مانوسەماو) كە لە ھەموو فەرمانپەرەواكانى دىكەى حېرە ناودار تر و چالاكتەر بوو. ئەو لە سەردەمى پاشايەتى (قوباد) (٤٨٧ - ٤٩٨ز) ژياو و لە رۆژگارى ئەودا بوو كە زەنگىيەكان دەستيان بەسەر يەمەندا گرتوو. ھەر ھەلەو سەردەمە بوو كە رپوداوى سەرھەلدانى مەزەك روويدا و پشپوى و نا ئارامىيەكى تەواو بەللى خۆى بەسەر ولاتدا كيشا، قوباد ھەك لە مېژوو ھەلەكاندا باسكراو، چۆتە سەر ئايىنى مەزەك، بەلام مونزىش ھەك ئەو بەشە لە مير و سەردارانى ئىران كە دژى قوباد و مەزەك رابوون، ئايىنى مەزەك پەسەند نەكرد. لەم كاتەدا مېرەكانى (كىندە) كە لە دىر زەمانەو ھەلەگەل بەنى لەخم ئاكۆك بوون، ئەو ھەلەيان قۆزتەو و كە بىنيان شاى ئىران بە ھۆى ئەو دژايەتلىكردەى كە مونزى سەبارەت بە مەزەك لە بەرامبەر ئەودا كردوو، لىي رەنجاو ھۆيان لە قوباد نزيك كردەو. قوباديش (ھارسى كىندى) كردە فەرمانپەرەواى حېرە و مونزى لەوى و دەدرنا، بەلام كاتى كە نوشىروان گەيشتە سەر تەختى پاشايەتى كەوتە ھەولتى ئەودى ئەو گرت و كىماسى و پشپويانە قەرەبوو بكانەو كە بە ھۆى ئازاودى مەزەكەو رووياندا بوو، جارىكى تر مونزى بۆ ميرنشيناىەتى حېرە گەراندەو. بەلام گەرانەو ھۆى ئەو بۆ فەرمانپەرەوايى نەيتوانى پەلە و پاىە و شكۆى ئەو بگيرتتەو. دواى ئەو كۆرەكەى، عەمروى كورى مونزى بوو فەرمانپەرەواى حېرە، كە ئەو بەناوى داىكىيەو واتە عەمروى كورى ھىند ناوبرا. دەلێن ئەو ميرىكى خۆپەرست و بەدخو بوو، ئەو خۆپەرستىيەى بۆتە ھۆى ئەودى بە دەستى عەمروى كورى كەلسوم بكوژى. باسى پىنگەيشتنى ئەو عەمروى كورى كەلسوم زۆر ترش و خۆكراو و ئەو كىترانەوانە بىگومان لە نەفسانە بەدەر نىن. دواى ئەو یش براكانى كە ناويان (قابووس) و (مونزى) بوون ھەريەكەيان بۆ ماوڤىەكى كورت لە سەر تەختى ميرنشىنى دانىشتوون، تانۆرە گەيشتۆتە نوعمانى كورى مونزى كە بە نەبو قابووس ناودەبرا. دەلێن كە ئەو لەگەل ھۆرمىزى چوارەم (تورك زادە ٥٧٩ - ٥٩٠ز) و (خوسروى پەرويز ٥٩٠ - ٦٣١ز)دا لە يەك رۆژگاردا ژياو و بەرفەرمانىيتى ئەوانى كردوو. لە سەردەمى ئەودا بەلاساىكردەو ھەلەبارى ساسانى، خۆناندن و شكۆى ميرنشىنى لە نىوميرەكانى حېرەشدا دروست بوو. سەبارەت بە دەستپىكى ميرنشيناىەتى ئەودە نووسراو، كاتى باوكى واتە مونزى كۆچى دواى كرد، شاى ئىران ھۆرمىزى چوارەم خۆى لە دانانى ئەو ھەلە مېرى حېرە گنخاند. سەرھەلەم بەھاوکارى عودەى كورى زەيد كە خۆشى دەويست و لە ھەلەبارى پادشايەتيدا كارى نووسەرى دەكرد، پۆستى ميرنشىنى حېرەى پىنبەخشى، بەلام كاتى كە گەيشتە ئەو پۆستە كەوتە

رازاندنەوه و شکۆداری و بەلاسیاکردنەوهی دەرباری پادشایەتی دەرگای خۆی بەرووی ئەوانە بۆ
 بەخێرهاتنیان کردەوه. ورده ورده دەسەڵات و نفووزی دووزمان و پیلانگێڕی و ماستاوچیەکانی
 دەربار ئەوەندە پەردی سەند کە لە ھەوێنتەوه دلی لە عودە کۆری زەید، نووسەر و شاعیر،
 کرمی بوو و لێی کەوتە گومان و ئەگەرچی بە ھۆی ئەو ھەوێنتەوه سەر تەختی میرنیشی
 کەچی گرتی و لەناوی برد، بەلام ماوہیەک دواتر کۆرەکە عودە کە ناوی زەید بوو، پیلانیکە
 دارشت تا تۆلە خۆینی باوکی خۆی لە نوعمان بکاتەوه، لە سەرچاوە میژووویەکاندا ئەو
 چیرۆکیان بەم جۆرە گێڕاوتەوه کە زەید دۆستایەتی لەگەڵ نوعمان دروست کردو دواتر داوای لێ
 کرد کە ئەو بێنیتە لای پەرۆیز تاکو پلە عودە باوکی بدەنەوه. نوعمان داخوایە کە ئەو
 پەسەند کردو داوای لە خوسرەو پەرۆیز کرد کە زەید لە شوینی عودە باوکی وەرگیری و بیکاتە
 نووسەر و وەرگێڕی زمانی عەرەبی لە دەرباری خۆیدا. زەید رویش و لە دەرباری پەرۆیزدا مایەوه
 و چاوەڕپی دەرڤەتیکە دەکرد کە تۆلە خۆینی باوکی خۆی لە نوعمان بێنیتەوه، خوسرەو
 وستی بۆ یەکێ لە نزیکەکانی خۆی ژیتک بخوای. زەید ئەو ھەلە لە بارینی و لە خوشک یا
 کچە مامەکانی نوعمان ناوی کچیکە هینا و زۆری پێدا ھەلدا. بەلام نوعمان رازی نە دەبوو کە
 ئەو کچە بێریتە دەربارو زەید ئەو عودە دەزانی کە ئەمە دەیتە مایە توورەبوونی خوسرەو و
 نیکبەتی بۆ نوعمان. ھەر کە خوسرەو لەو وەلامە نەرتینیە نوعمان سەبارەت بە خوازینیە کە
 ناگادار بوو زۆر توورەبوو. بەلام ماوہیەک توورەبوونە کە خۆی شار دەو و دواتر بۆ بارەگای
 خۆی بانگی کرد تا سزای توندی بدات. ھەر کە گەشت، فەرمانی دا زیندانی بکەن و بە قاچی
 فیلەو بەستیانەو بە پنی گوتە یەکی تر زیندانیان کرد تا لە ویدا مرد. داوی ئەو میرنیشینی
 حیرە بەردەوام ئەبوو و لە ماوہیەکی کورتدا تێک چوو. خوسرەو و و جینیشەکانی ئەو بە داوہ
 ئیدی لە بنەمالە لەخم کەسیکیان لە میرنیشینی حیرە دا نەدناو لەلایەن خۆیانەو میر و
 حوکمرانیان بۆ دەنارد. تا ئەو کاتە (خالید کۆری وەلید) بەپاڵپشتی لەشکری موسلمانان ئەوی
 کەرت و بە وەرگرتنی (جزیە) لەگەڵ خەلکی ئەویدا پەیمانی ناشتی مۆر کرد.
 جگە لە حیرە و کیندە، ھەر جیتیەکی تری ولاتی عەرەبان کە بە کەلک ئەو ھاتبا مەروڤ
 بتوانی تێدا بژی، لە ژێر دەسەڵات و ئوتوریتە ئیراندا بە دەرئەبوو. لە نیوانیاندا دەبی ناوی
 ولاتی یەمەن بێن.

هاماوه‌ران

سەر زه‌مینی یه‌مهن که به‌یه‌کینک له‌ خۆشه‌خترین و پرمایه‌ترین ناوچه‌کانی عاره‌به‌ستان ده‌ژمی‌ردی، هه‌ر له‌دێر زه‌مانه‌وه‌ مایه‌ی سه‌رنج و تێبینی جیهان‌گرده‌کان بووه‌. له‌ چیرۆکه‌ پالێوانییه‌کانی ئیهمه‌دا ئه‌و ناوچه‌ به‌ ده‌شتی هاماوهران ناوبراوه‌. خولیا بوونی کاووس به‌ سودابه‌ی کچی پادشای هاماوهران زۆر گرفتاری و ناکامی و نه‌فسانه‌ی جیهانگیری بۆ ئه‌و پادشایه‌ به‌دواوه‌ بووه‌ که‌ له‌ (شاهنامه‌ی فردوسی) دا له‌ میانه‌ی چیرۆکینکی جوان و دلگیری هه‌میشه‌ زیندوو دا خراوته‌وه‌ روو. وه‌ک له‌ شاهنامه‌دا ده‌رکه‌وتوه‌ کاتێک کاووس له‌ مازنده‌ران ده‌رباز بوو، چووه‌ نيمروز و ماوه‌یه‌ک له‌وێ مایه‌وه‌. زۆری پیننه‌چوو که‌ له‌ ناژاوه‌ و یاخیبوون و سه‌رکه‌شی عاره‌بان ناگادار بووه‌وه‌.

بۆیه‌ که‌شتی و گه‌می‌تکی زۆری فه‌راهم کردن و له‌رێی ده‌ریاوه‌ به‌رده‌و هاماوهران که‌وته‌رێ. جه‌نگینکی خۆیناوی ڕوویدا و سه‌ره‌نجام کاووس به‌سه‌ر ئه‌واندا سه‌رکه‌وت. پاشای هاماوهران داوای لێبوردنی خواست و قبوڵی کرد که‌ باج بدات، پادشای ناوبراو کچینکی هه‌بوو به‌ناوی (سودابه‌) که‌ کاووس عاشقی بوو، له‌ هه‌ندێ کتییێ تردا له‌ جیاتنی سودابه‌، ناوی (سه‌عدی) هاتوه‌ که‌ ناوینکی عاره‌بیه‌. کاووس سودابه‌ی له‌ پاشای هاماوهران داخواز کرد. پاشا نه‌یده‌یوست، به‌لام له‌ ترسی کاووس ناچار بوو رازی بێ. هه‌فته‌یه‌ک دواي زه‌ماوه‌ندی نهم دوانه‌، فه‌رمانه‌روای هاماوهران میوانداری کاووسی کرد له‌ گه‌ڵ ناودار و فه‌رمانده‌کانی تردا و خستییه‌ زیندان. سودابه‌ش ئه‌و نامه‌ردیییه‌ی باوکی قبوڵ نه‌کرد و چوونه‌ زیندان له‌ گه‌ڵ هاوسه‌رده‌کی خۆی پێ‌ باشت بوو له‌ مانه‌وه‌ له‌ مائی باوکی. له‌ ئێران ناژاوه‌ ولاتی گرتوه‌وه‌ و جاریکی تر نه‌فراسیاب هه‌لی ودرکرت و که‌وته‌ تالان و برۆ.

سه‌ره‌نجام رۆسته‌م سوپایه‌کی گه‌وره‌ی پێکه‌تیاو له‌ رێی ده‌ریاوه‌ چووه‌ هاماوهران و له‌ به‌ربه‌رستان و میسریش بۆ یارمه‌تیدانی هاماوهران له‌شکر کۆبووه‌وه‌، جه‌نگینکی کران روویدا، پادشای میسر و به‌ربه‌رستان له‌و جه‌نگه‌دا تێکشکان و که‌وته‌ ده‌ستی رۆسته‌م. فه‌رمانه‌روای هاماوهران که‌ شکستی خۆی به‌ مسۆگه‌ری ده‌بینی، که‌سیکی بۆلای رۆسته‌م نارد و داوای به‌ناو لێبوردنی لێخواست، و کاووس و فه‌رمانده‌ سه‌ربازیه‌کانی تری ئێرانی راده‌ستی رۆسته‌م کردنه‌وه‌. که‌ کاووس له‌ به‌ندێ رزگاری بوو فه‌رمانه‌روای هاماوهرانی پێ‌ به‌خشی و له‌ کوناھی خوش بوو، ئینجا سودابه‌ی خسته‌ که‌ژاوه‌ی زی‌رین و له‌ گه‌ڵ خۆیدا برديه‌وه‌ بۆ ئێران. له‌م چیرۆکه‌دا وا پێده‌چێ که‌ ناوی (حیمه‌ریان) گۆرا بێ و بووبیتته‌ هاماوهران، هه‌ندێ له‌ لیکۆله‌ران، چیرۆکی سه‌یری

کرفتار بونی کاووسیان له هاماوران و کهشته سهربازیه کهی رۆسته میان به یادگاری جهنگه کانی خوسره و نهوشیروان له حبهشه زانیوه که له (خوداینامه) کاندای شیهیه کی نهفسانهی به خۆوه کرتووه^۷.

بهلام نهو مهزندهو ناماژه زۆرانهی که له سهرچاوه میژوویی و چیرۆکه کانی ئیژاندا ههه نهو نهیشان ددهه که زۆر پێشتر له رۆژگاری خوسره و نهوشیروانی ئیترانییه کان کهش و کوش و په یه نه دیان له گهه خه لکی هاماوران و ولاتانی تری عاره به کاندای هه بووه. له سهرده می پادشایه تی هه خامه نشی، ئیترانییه کان فه رمانه وایان به سهر یه مهن و ناوچه باکوورییه کانی عاره به ستان و سۆمال و حبه شه دا هه بووه، له به رده نووسی نه قشی رۆسته مدا دارای گه و ردی پادشای هه خامه نشی ناوی عاره به ستان و حیره و عه دهه، هه روه ها حبه شه ش له ریزی نهو ولاتانه ده ژمی ردری که به رفهرمان و باجده ری نهو^۸.

له سهرده می له شکر کیشیه کانی که مبه جیه و دارای گه و ره به نیو سهر زهویه کانی عاره به نشندا نه وانهی که ده که و تنه سهر ری سوپای ئیژان یا له رووی که وه ده یان توانی خۆیان بکه نه جیی سهر نه جی پادشای ئیژان، فه رمانیان له پادشاکانی هه خامه نشیه وه وه ده گرت.

پادشاکانی حیمیه

لهو میانه دا ولاتی یه مهن که خاوهی سهرچاوهی سروشتی زیاتر بوو، له دێرزه مانه وه له به شه کانی تری عاره به ستان ناوه دانه تر و رازا وه تر بووه، بۆیه یۆنانیه کان به عاره به ستانی خۆشه به خت ناویان ده هینا، هه روه ها چونکه له لیواری ده ریای هیند و ده ریای سوور هه لکه و تنه وه له کۆنه وه بۆ باز رگانی تی نیوان جیهانی رۆژئاوا و رۆژهه لات به شوینی کی گونجاو ژمی ردراره، لهو رووه شه وه مایه ی سهر نه جی جیهانگیرانی ئیژانی و رۆمی بووه. میژووی هیه ج میله ته تیک به نه ندازه ی میژووی عاره به ستان ناوۆز و شه پریو نییه، لهو میانه شدا میژووی یه مهن له هه مووان زیاتر ناوۆز و تیکه ل و پیکه له. به شیهیه که میژووان سه کان نه یان توانیه وه نهو باس و گیرانه وانه ی سه به رته بهو ولاته کوتران باوه ر بکه ن و به راستی بزانه. زور جار خه یالیا لوی و زیاده رۆیی لهو باس و نووسینه دا توانیه یانه شکستی ک به سه رکه و تن و ناکامی به به خته وه ری بنوینن و بیخه نه به رچاو.

۷- نونده که، حمسه ایران، ز ۳۰.

8-Herzfeld. 17.

۹- Arabia felix

ئەو ئەفسانە و چیرۆكانەى كە لە سەرچاوە عارەبىيەكاندا سەبارەت بە میر و پادشا ھاماوەرەن (ھىمىر) يەكان نووسراون، باس لە پەيوەندى ئەوان بە مێژوو و شارستانیەتییكى نیرانى دەكەن، ئەو گێڕانەوانە ڕەنگە ەك گوتمان لە ئەفسانە زیاتر شتێك نەبن، بەھەر حال ھەندى خال و ناماژەیان لێھەڵدەچێندرێ. نووسیویانە كە كەسێك بەناوى (شەمەر یەرەش) كە پاشایەكى ھىمىرى بوو، ھەموو ئێران دەگرێ^{١٠}، تەنانت لە رووبارى (جەیحون) تێدەپەڕى و دەست بەسەر سوغد و سەمەرقەند دا دادەگرێ.

وتراوە كە ناوى سەمەرقەند لە (شەمەر یەرەش) وەرگراوە^{١١}. لە بارەى پادشایەكى تر بە ناوى (ملك یكرب) نووسیویانە كە میللەتەكەى خۆى بە ھەموو كۆشە و كەنارەكانى جیھان پەرش و بلاوكردوو و بردوونى بۆ ھەرىمى سیستان و خۆراسان^{١٢} لە ولاتى ئێران، سەرتەر ئەودە كە دەربارەى ھەندى لەو پادشایانە گوتیانە گوايە ھاتوونەتە سەر ئایىنى ناگەرەستى^{١٣}! ئەو خۆى تارادەيەكى زۆر گەواھى بوونى پەيوەندى و تێكەلى نێوان ئێرانىيەكان لەگەڵ سەرزەمىنى ھاماوەرەن دەدات.

بەمشێوەیە عارەبستانی خۆشەخت لە كۆنەو، بەر لە ساسانییەكان پەيوەندى بە ئێرانەو ھەبوو و ئەودەى كە لە مێژوو و ئەفسانەكاندا ناوى ئەوان لەگەڵ ناوى ئێران گری دراو شتێكى رێكەوت نییە.

رەكەبەریە بازەرگانیەكان

لە كۆتاییەكانى دەسەلاتى ساسانییەكاندا كە شەڕەكانى ئێران و رۆم كەشیتبونە تروپكى توندبون و ناكوکییە ئایینیەكان لە ولاتى یەمەندا بوارییان دا بە رۆمییەكان و زەنگیەكان كە دەست لە چارەنووسی خەلكى ھاماوەرەن وەربەدن، لە ھەموو كاتێك زیاتر پەيوەندى نێوان ئێرانىیەكان و ولاتى ھاماوەرەن روون و ئاشكرا بوو، بەو شیوەى كە لە باس و سەرچاوەكاندا دەردەكەوێ زەنگیەكان (رەشپێستەكان) لە زۆر كۆنەو بەچاوى تەماو تاسەو دەیانروانییە عارەبستان كە رۆوبەرپووى ولاتى ئەوان بوو. تەنانت زۆر پێشتر چەندین جار لەشكریان كردۆتە

١٠- طبری، ل ٩١٠. اخبار الطوال، ١١ چاپ مصر، ل ٢٨.

١١- یاقوت، مجلد الثالث، ص ١٣٣. چاپ لایبزیك.

١٢- یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ج ١، چاپ نجف، ل ١٥٦.

١٣- دینوری، اخبار الطوال، ل ٦٣.

سەرى و چۆنكە ئەو لەشكر كۆشيانە بەردەوام دووبارە دەبوونەوه سەرەنجام ئەك ھەر بۆ سەر خەلكى يەمەن بەلكو بۆ سەر عارەبەكانى حيرەش كە لەژێر فەرمانى ئىيرانىيەكان بوون بوو مایەى مەترسەيەكى گەورە.

ئەو مەترسەيە خەلكى يەمەنى ناچار كرد كە بۆ نەهێشتنى شەر فرۆشى و بەلاى ئەوان، داواى يارمەتى لەخوسرە و نەزوشىروان بكەن^{۱۴}، بەلام ئەوەى ئىرانىيەكانى والىكرد خۆ لەو پرسە ھەلقورتن، جگە لە رەوشى ترسناكى حيرە كە بە پرسیكى سەربازى دەژمێردا مەسەلەى رىكابەرىيەتى بازىرگانى بوو لەگەڵ رۆمىيەكان. لەو دەمانەدا پادشا و بازىرگانەكانى ھاماوران كاروبارىيان روى لەسستى و پشوى كردبوو و گوللەيان لە لىژى بوو، رۆمىيەكان بە ھۆى پەرەسەندن و بلاو بوونەوى ناينى مەسىحى لە رۆژھەلات، دەسلالت و ئوتورىيەى خۆيان لە ئاسىيادا بلاو و جىگر دەكرد، بازىرگانەكانىيان كالا و شتومەكى ھىندىيان لەيەمەنەوه بۆ حەبەشە و ئىنجا بۆ مىسر دەبرد. عارەبەكان لەوە دلىگران و نىگەران بوون، بۆيە ھەوليان دەدا كۆسپ و ئاستەنگى بچەنە سەر رێى بازىرگانىتى حەبەشى و رۆمىيەكان.

ئەوپرسە بوو ھۆى ئەوەى كە عارەبەكان كلىساي زەنگىيەكان لە يەمەندا بوروژىن و ئەوان لە دژى خۆ ھانبەدن، چىرۆكى ئەبەرەھە ھاوەلاتى فىل لەوہو سەرى ھەلدا. بەلام ئىرانىيەكان كە لەدێر زەمانەوہ لەكارى بازىرگانىش وەك كارى سىياسەت لەگەڵ رۆمىيەكاندا كىشە و رىكابەرىيان ھەبوو كەوتنە ھەولئى ئەوەى كە كىشە و ئاستەنگ لەسەر رێى بازىرگانىيەتى ئەواندا قووت بكەنەوہ، بەمشىوہى ھىزىكى سەربازى ئەوان لەو بەشەى عارەبستان كە كەوتبووہ لىوارى كەنداوى فارسى جىگىر بوو.

(يوستىن قەيسەرى رۆم نىردراوئىكى بۆ لای بەنى حىمىر نارد كە ئىرانىيەكان لەلاى خۆيان دەرىكەن، ھەروەھا پەياميان بۆ حەبەشىيەكانىش نارد كە يارمەتى بازىرگانى رۆم بەن). (يوستىنيان) یش لەسەردەمى ئىمپراتورىيەتى خۆيدا ئەو كارەى كرد. بەلام ئەو پەيمانە دۆستانەيەى كە گرێى داو بو درىژى نەكىشا، عارەبەكان جارىكى تر دىسان كەوتنەوہ دژايەتلىكردنى كاروانەكانى رۆم^{۱۵} لە سەرەتاي سەدەى شەشەم، زەنگىيەكانى حەبەشە دەستيان بەسەر ولاتى ھاماوران داكرت، چونكە ئەو ولاتە لەو سەردەمەدا وەك باسمانكرد پردى بازىرگانى نىوان ھىندستان

۱۴- Encyclopedie de L'Islam, vol I p. 74.

۱۵- العرب قبل الاسلام، ز ۱۲۸.

و ولاتانی لیتواری دهریای مدیته‌رانه بوو، و خه‌لکی هاماوهران که نه‌وکاته نهو بازرکانییه یان له‌دهست دابوو، له ژیره‌وه له‌که‌ل رۆمیییه‌کان و زه‌نگیییه‌کاندا کیشمه‌کیشیان هه‌بوو.

نهو سامان و خیر و بیر و شکۆمه‌ندییه سهر سورچه‌ینه‌ره‌ی که له نه‌فسانه‌کاندا دراوته پال پادشاکانی حیمیه‌ری لهو بازرگانی و سه‌ودایه‌وه فه‌راهه‌م ده‌بوو.

نه‌مانه به‌هارات و عاج و زیر و یاقوت و یه‌شهب و کالاکانی تری هیندیان له‌که‌ل کالاکانی وه‌ک عود و بۆن و به‌رامه و شتی لهو جۆزه که له یه‌مه‌ن به دهست ده‌هات، ده‌برد بۆ شام و فه‌له‌ستین و شیراق و ناوچه‌کانی دیکه‌ی رۆم و کالاکا و شتومه‌کی تاییه‌تی ولاتی فینیقیان ده‌هینایه‌وه.

بازرگانانی رۆمیش که مژول و سه‌رقالی بازرگانیییه‌تی کالاکا کانی هیند بوون ناچاربوون که لهو بواره‌دا داوای هاوکاری و یارمه‌تی بکه‌ن.

لهو ریکه‌وت و رۆژگاره‌دا وه‌ک (تیوفانس) گیراویه‌تییه‌وه، خه‌لکی هاماوهران دژی بازرگانه رۆمیییه‌کان که له‌سه‌ر نایینی مه‌سیحی بوون و به کالاکا و شتومه‌کی هیندییه‌وه له یه‌مه‌ندا تیده‌پهرین، راستبوونه‌وه و ژماره‌یییه‌کیان لهو بازرگانانه کوشت.

نهو رووداوه پرۆسه‌ی مامه‌له و بازرکانی پاگرت و نهو کاره بۆ حه‌به‌شییه‌کانیش که نه‌وانیش له‌سه‌ر نایینی مه‌سیحی بوون و قازانج‌تکی زۆریان لهو بازرکانییه پیده‌پرا کران که‌وته‌وه.

له‌به‌ر نه‌وه‌بوو بۆ کردنه‌وه‌ی رینگای بازرکانی، سوپایه‌کیان کۆکرده‌وه و له‌ژیر فه‌رمانه‌دیی (هه‌داد) پادشادا چوونه هاماوهران.

دوای شه‌ریک پادشای هاماوهرانیان که ناوی (ذمیانوس) یا (دۆنه‌واس) بوو کوشت، و له‌که‌ل قه‌یسهر (یوستینیان) دا په‌یمانان تازه کرده‌وه.

سه‌رچاوه‌کان نووسییانه که ماوه‌یه‌ک دواتر حه‌به‌شییه‌کان له یه‌مه‌ن که‌پانه‌وه، به‌لام چونکه جارتیکی تر رپی بازرگانی گیرایه‌وه پادشای حه‌به‌شه له‌شکرینکی که‌وره‌ی بو یه‌مه‌ن نارد، شه‌مجاره سه‌رداری حه‌به‌شی به هاوکاری (ئوسقوفینکی) مه‌سیحی که له‌که‌لیدا بوو هه‌ولیدا نایینی مه‌سیحی له یه‌مه‌ندا به‌رو پیتداو بلاو بکاته‌وه، به‌لام فه‌رمانه‌روایه‌تی نه‌و درێژه‌ی نه‌کیشا، چونکه سه‌ره‌له‌دانی خه‌لک پادشای زه‌نگیییه‌کانی له یه‌مه‌ن ناتومید کرد و ناچارکرا که له‌که‌ل حیمیه‌رییه‌کاندا ناشتی بکات^{١٦}.

به‌میییه دهست به‌سه‌رداگرتنی یه‌مه‌ن له‌لایه‌ن حه‌به‌شه پانه‌ره‌ی بازرکانی و نابووری هه‌بووه، به‌لام پرسى نایینیشی لهو بیا‌قه‌دا به‌هانه‌یه‌کی باش و له‌بار بوو.

هه‌وه‌لانی ئوخدود*

له‌و باره‌یه‌وه‌ و نووسراوه‌ که [دۆننه‌واسی (۵۲۵) پێش زاین] پادشای هاماوه‌ران له‌به‌ر نه‌و رق و کینه‌یه‌ی که دژی زه‌نگیه‌کان هه‌یبوو، چوه‌ سه‌ر نایینی (موسایی، سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه‌ که ناوبراو ((له‌سه‌رده‌می فه‌روز یه‌زد گورد دا ژیاوه‌ و که‌وتۆته‌ ژێر کاریگه‌ری و ته‌ خۆشه‌کانی زانایانی موسایی و نایینی نه‌وانی په‌سه‌ندکردوه‌، دواتر موساییه‌کان هانیاندا که بجێته‌ (نه‌جران) و نه‌ویش مه‌سیحیه‌کانی لییون...، (دۆننه‌واس) چالێکی هه‌لکه‌ند و ناگرێکی گه‌وره‌ی تێداکرده‌وه‌ و هه‌رکه‌سیک وازی له‌ مه‌سیحیه‌ت نه‌هێنا و نایینی موسایی په‌سه‌ند نه‌کرد فره‌ی دایه‌ نێو نه‌و چال و دۆننه‌واس بۆ خۆشی له‌گه‌ڵ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی خۆی له‌وئ دانیشته‌بوو، و بیست هه‌زار پیاو له‌نێو نه‌و ناگرده‌دا سووتان و هه‌موو ئینجیله‌کانیشی خسته‌ نێو ناگرده‌که‌ و سووتاندنی، پیاوێکی مه‌سیحی، ئینجیلیکی نیوه‌ سووتای هه‌لگرت و به‌ره‌و لای قه‌یسه‌ر رویشته‌ و پێیگوت که‌ دۆننه‌واس چی کردوه‌...! و (قه‌یسه‌ر) گوتی رینگای نیوان ولاتی من و یه‌مه‌ن دووره‌، به‌لام نیوان یه‌مه‌ن و حه‌به‌شه‌ نزیکه‌ و نامه‌یه‌کی بۆ پادشای حه‌به‌شه‌ نووسی و دایه‌ ده‌ستی کابرای ناوبراو، نه‌ویش چوه‌ نه‌وئ و پادشای حه‌به‌شه‌ که‌ نه‌و هه‌والی بیست دلی زۆر پرپوو، گریا و نزیکه‌ی حه‌فتا هه‌زار سه‌ربازی ناماده‌کرد و له‌گه‌ڵ فه‌رمانده‌ ناوداره‌کان و فه‌رمانده‌یه‌که‌ به‌ناوی (نه‌ریات) بۆ یه‌مه‌نی ناردن، ذوالنواس شکاو خوی فره‌ی دایه‌ ناو ده‌ریا و که‌س نه‌یه‌یینیه‌وه‌^{۱۷}، دیاره‌ نه‌و گێرانه‌وه‌یه‌ خالی نییه‌ له‌ نه‌فسانه‌، به‌لام نه‌وه‌ی که‌ لیڤه‌دا زۆر روونه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمپراتۆرده‌کانی بیزانس به‌ بیانوی داکوکیکردن له‌ مه‌سیحیه‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌دا یارمه‌تی حه‌به‌شه‌کانیان ده‌دا دژی خه‌لکی هاماوه‌ران، و نه‌وه‌ش وای له‌ پادشاکانی ساسانی کرد که‌ هه‌میشه‌ دوژمن و ناکوکی ئیمپراتۆرده‌کانی پۆم بوون، له‌و پروداوانه‌دا هه‌ست به‌ یارمه‌تیدانی خه‌لکی زۆر لیکراو، داگیرکردنی یه‌مه‌ن له‌ لایه‌ن حه‌به‌شه‌ بۆ خه‌لکی نه‌وئ گران ته‌واو بوو، زوڵم و ستم و بێداده‌یه‌کی زۆر ده‌ره‌ق به‌ خه‌لکه‌که‌ نه‌نجام درا، زه‌نگیه‌کان ره‌فتاری دره‌ندانه‌یان دژی خه‌لکی هاماوه‌ران په‌یره‌و کرد، ژنانیان هه‌تک ده‌کردن و کوشتاریکی بێ نه‌ندازه‌یان نایه‌وه‌،^{۱۸} (دووجه‌دن) ناوێک هاته‌ شوینی ذونواس و هه‌ولێ به‌رگری کردنی دا، به‌لام

* ئوخدود چال و قه‌شتیکی درێژ که‌ له‌زه‌ویدا کرابێ (خه‌نده‌ک)

۱۷- مؤلف مجهول : عمل التواریح والقصاص، ل ۷۰، ۱۶۹.

۱۸- فارسانامه : ابن بلخی، ل ۹۵. چاپ کمبریج.

هیچی پینه‌کراو به‌ناچاری خوی فریدایه ناو ده‌ریا^{۱۹}، زه‌نگییه‌کان ده‌ستیان به‌سەر یه‌مه‌ن دا گرت، به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر نا‌کوکییان که‌وته ناو و وەک له‌ سه‌رچاوه‌کاندا باس‌کراوه (ئه‌ریات) ماوه‌یه‌ک فره‌مان‌په‌وایی کرد، ئینجا ئه‌بره‌هه‌ ناوێک له‌دژی راه‌په‌ری، زه‌نگییه‌کان بوونه‌ دوو گروپ، گروپێک له‌گه‌ڵ ئه‌بره‌هه‌ که‌وتن و گروپێکی‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌ریات دا مانه‌وه^{۲۰}.

شه‌رو رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌کی توند که‌وته‌ نێوان هه‌ردوو گروپه‌که‌. ئه‌بره‌هه‌ به‌ ئه‌ریاتی گوت شه‌ر له‌ نێوان ئیسه‌دایه‌ بۆچی خه‌لکی به‌کوشتن ده‌بین؟ وا باش‌تره‌ ئیسه‌ هه‌ردوو‌کمان بۆ یه‌ک‌تر بێینه‌ مه‌یدان و یه‌کی‌کمان سه‌رده‌که‌وین! وایان‌کرد و ئه‌ریات کوژرا، زه‌نگییه‌کان که‌ له‌یه‌مه‌ن بوون هه‌موویان له‌ ده‌وری ئه‌بره‌هه‌دا گرد بوونه‌وه‌، کاتی که‌ (نه‌جاشی) له‌و رووداوه‌ ناگادار بۆده‌ زۆر توو‌په‌و هه‌راسان بوو، سوێندی خوارد که‌ خاکی سه‌رزه‌مه‌ینی ئه‌بره‌هه‌ پایه‌مال‌ بکات و بیه‌خاته ژێر پێیه‌کانی خۆیه‌وه‌ و خۆینی برێژی، ناگری له‌ نێو چاوان به‌ربدا. ئه‌بره‌هه‌ مووی نێوچاوانی خۆی برین نه‌و مووانه‌ و هه‌نبانێک له‌ خاکی ولاتی یه‌مه‌ن و شووشه‌یه‌ک له‌ خۆینی خۆی بۆ نه‌جاشی نارد و په‌یامێکی بۆ نارد که‌ من به‌نده‌یه‌کم له‌ به‌نده‌کانی تۆ، ئه‌ریاتیش به‌نده‌یه‌ک بوو له‌به‌نده‌کانی تۆ، بۆ به‌جینگه‌یاندنی فره‌مانی تۆ رووبه‌رووی یه‌ک‌تر بووینه‌وه‌، ئیستا ئه‌وه‌ی تۆ فره‌مان به‌ده‌یت هه‌ر نه‌و راسته‌.

هه‌روه‌ها زۆر دیاری و خه‌لاتی بۆ ناردن و نامه‌یه‌کی بۆ نووسی که‌ بیستومه‌ پادشا سوێندی به‌ مه‌سیح خواردووه‌ که‌ مووی نێو چاوانی من بسووتینێ و خۆینم برێژی، خاکی ولاتی من ب‌خاته ژێر پێیه‌وه‌، ئیستا وا من مووی نێو چاوانی خۆم بۆ ناردی تا پادشا بیانسووتینێ و خۆینی خۆم له‌ نێو شووشه‌یه‌ک بۆناردووی تا‌کو برێژی و هه‌نبانێک خاک و خۆلی ئه‌م سه‌ر زه‌مه‌ینه‌م بۆ ناردووی که‌ بیه‌خه‌یه‌ ژێر پێته‌وه‌ و سوێندی خوت به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت و رق و توو‌په‌ییت به‌سەر من وه‌لابنێ و له‌ شوینی خۆمدا بێتسه‌وه‌، که‌ نه‌جاشی نه‌و نامه‌یه‌ی خۆینده‌وه‌ رای ئه‌وی په‌سه‌ند کردو لیی خوش بوو.

هاوه‌لانی فیل

له‌و کاته‌ی که‌ زه‌نگییه‌کان به‌ فره‌مانده‌یی ئه‌ریات ده‌ستیان به‌سەر یه‌مه‌ندا ک‌رت تا نه‌و ده‌مه‌ی که‌ سوپای ئیتران به‌ فره‌مانده‌یی شه‌هره‌ز ئه‌وانی له‌وێ ده‌رکردو ته‌فر و تونای کردن، وەک

۱۹- اصفهانی : سنی ملوک، ۸۹ ل.

۲۰- ابن هاسم : سیره ابن هشام، ج ۱ ل، ۳۹.

(همزه) و هەندێك له میژوونووسانی دیکه گێراویانه تهوه ماوهی ههفتا و دوو سالی پێچوو، سه‌رده‌تای ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی یه‌مه‌ن له‌لایه‌ن نه‌وانه‌وه له‌ رۆژگاری قوبادی کوری فه‌یرۆز پادشای ساسانی بوو، ده‌لێن که نه‌ریات بیست سال فرمانه‌روایی کردووه و شه‌بره‌ه‌ش بیست و سێ سال، دوا‌ی نه‌بره‌هه (یه‌کسومه‌)ی کوری هه‌فده سال و دوا‌یی (یه‌کسوم)یش کو‌ره‌که‌ی تری شه‌بره‌هه که ناوی (مه‌سروق) بوو دوا‌زده سال فرمانه‌روایی کرد^{٢١}.

له‌ باره‌ی شه‌بره‌هه‌وه نووسیویانه که هه‌ولتی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئایینی مه‌سیحی د‌دا، ده‌لێن په‌رستگایه‌کی له‌ (سه‌نعا) دروست کردووه به‌ناوی (قلیس)، نه‌و که‌نیه‌یه‌ له‌ هیچ جێیه‌کی دیکه نمونه‌ی نه‌بووه، ئینجا که‌وته هه‌ولتی نه‌وه‌ی هه‌ج‌کردنی که‌عبه له‌ عاره‌به‌کان قه‌ده‌غه بکات و رو‌وکه‌ی نه‌وان له‌ که‌عبه‌وه بگو‌ڕێ بۆ (قلیس) و له‌و باره‌یه‌وه نامه‌ی بۆ (نه‌جاش)ی نارد و داوا‌ی فرمانی نه‌وی کرد که عاره‌به‌کان له‌ مه‌به‌ستی شه‌بره‌هه ئاگاداربوونه‌وه، نیگه‌ران بوون و یه‌کێکیان چووه (سه‌نعا و قلیس)ی پیس کرد که شه‌بره‌هه له‌وه ئاگاداربووه‌وه تو‌وره‌وو و پرپاری وێران‌کردنی که‌عبه‌ی داو به‌فیل و له‌شکرکه‌شیه‌وه رێی مه‌که‌که‌ی گرت‌ه پێش ٢٢، چیرۆکی هاوه‌لانی فیل به‌ ناما‌ژه له‌ قورئاندا هاتووه و نه‌و ساله‌یان له‌ میژووی عاره‌با به‌ (سالی فیل) ناوزده کردووه، وتویانه نه‌و بۆچوونه جینی قسه له‌سه‌ر‌کردنه که په‌یامبه‌ری ئیسلام له‌و ساله‌دا له‌دایک بووه، به‌لام شه‌بره‌هه سوودی له‌و له‌شکرکه‌شیه‌یه وه‌رنه‌گرت و له‌مه‌که‌که‌دا مرد یا له‌ گه‌ڕانه‌وه بۆ یه‌مه‌ن سه‌ری تیاچوو. نایا له‌شکرکه‌شیه‌ی زه‌نگیه‌یه‌کان بۆ سه‌ر مه‌که‌که ته‌نها به‌ هۆی ناکۆکیه‌کی ئایینی و بۆ تۆله‌کردنه‌وه له‌ پیس‌کردنی که‌نیه‌ی قه‌لیس بووه؟، نه‌و گریمانه‌یه به‌دو‌ور ده‌زان‌ئ! به‌هه‌رحال ره‌نگه‌ بتوانین بلێین که داگیر‌کردنی یه‌مه‌ن له‌لایه‌ن زه‌نگیه‌یه‌کانه‌وه رێی بازرگانیه‌ی هیند بۆ ده‌ریا ناوه‌راستی که به‌ حیجازدا تێده‌په‌ڕی، به‌ست بێ و، عاره‌به‌کانی حیجاز که له‌و نێوه‌دا زیانیکی زۆریان پێده‌گه‌یشت، له‌ دژی زه‌نگیه‌یه‌کان را‌ده‌په‌ڕین و کێشه‌و ئاسته‌نگیان بۆ

٢١- نه‌وه‌ی میژوونووسه‌ موسلمانه‌کان له‌بار‌ه‌ی زه‌نگیه‌یه‌کان و ((اسحاب الفیل)) هیناویانه به‌ ناشکرا جگه له‌ چیرۆک و گێردراوه‌ی ناو خه‌لکه ره‌ش‌کویه‌که سه‌رچاوه‌یه‌کی تری نه‌بووه، ناکۆکیه‌کی زۆریش له‌ باره‌ی ریزه‌بندی ریکه‌وتی نه‌میره‌کان و ماوه‌یان هه‌یه، که له‌و گێڕانه‌وه‌دا سه‌رچاوه‌ی گرتووه. له‌م باره‌یه‌وه جگه‌له گێڕانه‌وه‌ی پرۆکۆپ میژوونووسی رۆمی چهند به‌ردنوسی تریش هه‌ن که‌توێژینه‌وه‌ی میژووی یه‌مه‌ن و هه‌به‌شی Ryckmans.L,Inst. Monarch. Enarab. Merid. Av. یه‌کان گرنگه بۆ زانیاری زیاتر بگه‌ڕێوه بۆ Beeston.Notes. on the. Murighaninseription ,Bsosxvi. هه‌روه‌ها، L,Islam.

٢٢- ابن هشام: سيرة ابن هشام، ج ١، ل ٥٤.

دروستکردن، نو داگیرکردنې حېښه نهك هر زباني به بازرگانيي روم نهگهياندوه بهلكو كاري بازرگاناني رومي ناسانتر كړدوو، بهلام بو بازرگاناني نيرانيش وهك عاره بهكان زباني هه بووه و وهڅوكوتن و خوتپهه لغورتاندي مير و پادشاكاني (حيره) و پادشاكاني نيرانيش لهو كارهدا بهر لههر شتيكي تر لهرووي بازرگاني و نابورپهوه بووه. له باره ماوهي فرمانږهوايي زهنگيهكان لهيه مهن، وهك (همزه) جهختي كړدووتهوه راي جياواز ههيهو هه بووه، ميژوونوسهكان هاودهنگ نين لهو بارهيهوه خالنيكيش ههيه كه دهبي ليره دا باسي بكرې، له دايكبووني پتغه مېهر كه هاوكاتي سالي فيل بووه، نزيكه ي سالي ۵۷۰/ي ز دانراوه ۲۳ لهشكركيشي نيرانيه كانيش بو سهر يه مهن له سالهكاني ۵۷۰ تا ۵۷۶ زانراوه، نهگهر نو سهرداره ي حېښه كه فيل و لهشكري بوسهر مهككه برودوه، نهبرهه بهي، بو بيست و نو سالي فرمانږهواييكردني يهكسوم و مهسروق نيني كاتيك ناميتپتهوه، بويه دهبي نهوهي كه بو ويرا كړدني كهعبه له يه مهنهوه لهشكري بو سهر حيجاز برد، مهسروق بووي يا نهوهي كه كور ي نهبرههش هر بهناوي باوكيانهوه له چيروكهكاني عاره باندا ناودير كرابن، نهگهر نه توانين نو ريمانهيه پهسند بكهين نهوا دهبي له راستي نو كيترانه يهويه ي همزه ي نهسفه هاني و نين نه - و نهوانير له باره ماوهي فرمانږهوايي زهنگيهكان له يه مهن و ههرودها دهرباره ژم هو نو ماوهي كه نو فرمانږهوايانه حوكميان كيترهوه گومان بكهين.

ذی یهزن (ذی یزن)

لې زهنگيهكان له ماوهي داگیركردني يه مهندا بيداديه كي زوريان ته نجام دا. مولك و مالي خه يان به ژور و زوركار زهوت كړد، ژنانيان به خورتي له ماله كانيان ددرده هينان و دهيانبردن، زور نيژان و مالبات به مشيوه تووشی مالویراني و پهریشاني بوون و سته مكارپه كي زور دژي خه نه نجام درا.

هرچاوهكان نووسيويانه كه له نيو شازادهكاني يه مهندا يه كيك هه بو بهناوي (ذی یهزن) خه خوشيان دهويست و به مهنی خويانيان دهزاني ذی یهزن ژنيكي هه بو بهناوي ريحانه لهو بن لانه بوو كه چندين سال فرمانږهوايي يه مهنان كړدبوو، ريحانه له جواني و داوينپاكي و ژي له هه مو هاماوه راندا ناوبانگي دهر كړدبوو. باسي هم ژنه يان بو نهبرهه كړد، نهویش باز ذی یهزنی كړد و به ژورداري ژنه كي ليسه ند و كړدي به ژني خوي و بردييه مالي خوي،

ره یحانه له ذی یه زهن کورپکی دوو سالتی هه بوو به ناوی (مه عدی یه کره ب) و نازناوی سه یف. نهو کورپی له گهل خویدا بو مالتی نه بره هه برد و له نه بره هه ش دوو کورپی بوون به ناوه کانی (یه کسوم، مه سروق) نه بره هه (سه یف) یشی وه کو کورپه کانی خوی دادنا و (سه یف) وای ده زانی که نه بره هه باوکیه تی! له گهل براکانی دا یه کسوم و مسروق گه وره بوو، له نهی تی و پازی رابردودا بی ناگابوو، به لام ذی یه زهن که ژن و کورپه که ی خوی له ده ست دابوون له شهرمان نهیده توانی له یه مهن بیتیته وه و رپی پومی گرت بهر و دادی خوی بو قه یسه ری پوم برد، له ده ستی سته م و بیدادی زهنگیه کان سکالای کردو بو ده رکردنی نهوان داوای یارمه تی پاره و هیزی کرد و نهوه ی په سهند کرد که نه گهر به هاوکاری قه یسه ر توانی یه مهن له ده ستی زهنگیه کان رزگار بکات، بیتیته کاردار و بهر فهرمانی پوم و باج و خهراج بداته قه یسه ری پوم. قه یسه ر که خوی زهنگیه کانی هان دابوون و هاوکاری کردبوون گوئی له قسه ی ذی یه زهن نه گرت، له راستیشدا نهو نهیده توانی بو که سیل که هاونا یینی نهو نییه که سانیک نازاریدات که مه سیحی و هاو ثایینی خوین، مه گهر زهنگیه کان خوشیان بهر فهرمان و کارداری پوم نه بوون؟ به مشیویه قه یسه ری پوم گوئی نه دایه دادی نهو شازاده سته مدیده ناواریه. ذی یه زهن به ناو میدی و ده ستی به تال نهو یی به جیته یشت .

له و یوه یه کسه ر رپی نیرانی گرت بهر تا کو هاواری خوی بباته بهرده م خوسره و. یه که مجار چوهو حیره، نوعمانی کورپی مونزر، به وته یه کی تر عه مری کورپی هیند له ویدا له لایه ن نه نوشیروانه وه کرابوه فهرمان په وای. ذی یه زهن کیشه که ی خوی بو باسکرد و میری حیره که به په چه له ک خۆشی یه مهنی بوو دلته وایی کرد و ریزی لینگرت، ماوه یه ک دواتر له گهل خویدا بر دییه ده رباری خوسره و و به سه رها ته که ی بو باسکرد.

خوسره و نه نوشیروان ریگه ی پیدا تا کو بجیته لای، که ذی یه زهن چوهو باره گای خوسره و له شکو و مه زنا یه تی شای نیران سه رسام ما! کرپوشی برد و که وته نزاو پارا ناوه، نه نوشیروان فهرمووی هه لیستینه وه بهر زیان کرده وه. پاشای مه زن نهوازشی کرد و به گهرمی لیتی پرسى؟ ذی یه زهن ده ستی به قسه کردن کرد، به ناله و پارانه وه وه باسی بیدادی و ناحه قیه کانی زهنگیه کانی بو کرد، نهو گفتوگو یی نیوان نهو نه نوشیروان له سه رچاوه میژووییه کان دا هاتوه، نوو سیویانه که نهو ذی یه زهنه کاتئ گه یشته لای خوسره و: ((چوکی دادا و به پاشای هه لگوت و په سنی کرد و باسی له داد و دادگه ری نهو له جیهاندا کرد، نینجا گوتی پاشای مه زن من فلانی کورپی فلانم... نیمه که سانیک بووین که خاکی یه مهن هی بنه ماله که مان بوو، حه به شی هاتن و پاشایه تی یان له

ئىيمە زەوت كرد، و ئىيمەيان بېچارە و بەدبەختكرد، ھەموو شتېكىيان لېسەندىن، زولم و ستمەمىكى زۆريان دەرھەقى خەلكى ئىيمە پىادەكردوۋە و ئىيمە وا پەنجا سالە سەبرمان گرتوۋە و خەلكى ئىيمە سەبرى گرتوۋە، بەلام ئىدى كار گەشىتۆتە رادەبەك كە نەتوانىن بەرگەى ئەو سوکايەتى و پەستىيە بگرىن و شتى وا دەرھەقى بەخوئىن و شەرافەتمان كراۋە كە لە كۆرى پادشادا شەرم دەكەم باسيان لىۋە بگەم و بىانھىنمە سەر زمان... نەكەر پاشا بە راستى بزانى كەچى يان بە ئىيمە كرددوۋە بە ھاوار و دادمان دەگات و لە دەستى ئەو نامرۆفە بىن مروەتانەمان دەرباز دەكات. ئەگەرچى تا ئىستا ئىيمە نەھاتونىنەتە دەربارى نىۋە و ھىچ داخوازىيەكمان نەكردوۋە، ئەمىرۆكە مەن بە ئومىدەۋە ھاتوۋمەتە بەردەرگاى پادشاى مەزن، و پەنا و ھاۋارى خۆم بۆ ھىناۋە، ئەگەر پادشا بە گەۋرەبى خۆى ئومىدى مەن بەجى بگەيەنى و بەدادمان گەشىت لەشكرىكەم لەگەلدا بىئىزى تا مەن ئەو دوژمنە لە ولاتى خۆم و دەدەرىنىم و ئەو خەلكەى ئەۋى لە دەستى ئەۋان قوتار بگەم، ولاتى پادشاى مەزن لەگەل يەمەندا پەيوەست دەبى و ولاتى بەرىزتان دەگاتە سنوورى مەغرىب و بەدادگەرى بەرىزتان ئەو خەلكە لەئىزى كۆت و بەند و كۆيلايەتى رزگاريان دەبى و ئىيمەش دەگەرىنەۋە شوئى خۆمان و مەن و ھەموو (ئالى جەمەر) دەبىنە بەندە و بەرفەرمانى بەرىزتان... ئەنوشىروان خۆشى لە قسەكانى ھات و دللى پىستوتاو چاۋى پىرپوون لە ئاۋ، ذى يەزەن پىر و رىش سىپى بو، و ئەنوشىروان پىي گوت نەى پىر قسەكانت لە جىي خۆى بوون و دللى مەنت سووتاند و چاۋت پىركردم لە ئاۋ، دەزانم غەدرت لىنكراۋە ئەۋەى گوتت و لە ئەنجامى ئەۋ غەدرو ئازارەۋە بوو كە دەرھەقت كراۋە، بەلام ئەو ولاتەى تۆ زۆر لە پادشاىيەتى مەنەۋە دوۋرە و لە نىۋ بىبابانى حىجازە و لەۋ دىۋەكەى ترى دەريايە بۆ ناردنى لەشكر بۆ بىبابان پىۋىستىم بەزىياتىر بىركردنەۋە و وردبۈنەۋە ھەيە، بەلام دەزانى ولاتى مەن فراۋانە و ھەرچى دەخۋازى بىژە... لىزە شوئىنىك دىبارى بگە و دل لە پاشايى ھەلبگەرە و لە خىر و بىرى ئەم ولاتەى ئىيمەدا ھاۋىيەشەبە و فەرمانىدا شوئىنىكى چاكى بۆ دىبارى بگەن و دوۋ ھەزار دەرھەمى بەدەنى، كە دەرھەمەكانىيان دايى و لە كۆشكى پاشا چوۋە دەر، بەدۋاى خۇيدا دەرھەمەكانى ھەلرشتن و خەلك بەدۋايىيەۋە بوو دەرھەمەكانىيان ھەلگرتنەۋە تا گەشىتەۋە مالى خۆى. ھىچ دەرھەمى پىن نەمابوو، ئەنوشىروانىيان لەۋە ئاگادار كردهۋە... روژى دواتر كە رىگەى بەخەلك دا بىتەلەى رىي بەنەۋىش دا و پىي گوت كەس ئەۋە لەگەل بەخشىشى پاشايان ناكات كە تۆ دوئىنى بە پارەكانى ئىمەت كرد. بەپارانەۋەۋە، گوتى مەن سوپاسى خوام كرد بەۋەى كە پادشاى مەزن رىگەى دا بچمە لای و گوئى لە قسەى مەن راگرت و لەگەلدا كەۋتە ئاخافتن، لەۋ شوئىنەى كە مەن لىيەۋە ھاتوۋم

خاکه‌کی بریتیه له‌زێر و زیوو له‌ویدا که‌م کێوێک هه‌یه که تاییدا کانی زێروزیوی لی نه‌بی... نه‌وشیروان پێی گوت بگه‌ڕێوه و سه‌بر بگه‌ر تاییر له داواکارییه‌که‌ت ده‌که‌مه‌وه^{٢٤}، له‌و گێڕانه‌وه‌یه‌دا شه‌وه ده‌رده‌که‌وی که نه‌وشیروان به‌لێنی هاوکاری کردنی به‌ ذی یه‌زن نه‌داوه نه‌گه‌رچی زۆر دلی داوته‌وه و ریزی لێگرتوه‌، به‌لام هه‌ندێ له‌ میژوونوسان نووسیویانه که به‌لێنی یارمه‌تیدانی پێداوه، به‌لام نه‌یتوانیوه به‌لێنه‌که‌ی به‌ نه‌جام بگه‌یه‌نێ. مه‌سه‌ودی نووسیویه‌تی و ده‌لێ: ((نه‌وشیروان به‌لێنی پێداوه که له‌جه‌نگ دژی ره‌ش پێسته‌کان یارمه‌تی بدات، به‌لام به‌ جه‌نگی دژی رۆم و ولاتانی تر خه‌ریک بووه))^{٢٥} به‌هه‌رحال سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه که ذی یه‌زن وه‌کو په‌نابه‌ریک ده‌ ساڵ له‌ ده‌رباری نه‌وشیروان دا مایه‌وه و هه‌ر له‌وێشدا کۆچی دوا‌یی کردوه‌.

سه‌یفی کوری ذی یه‌زن

به‌لام سه‌یف له‌ مائلی نه‌بره‌هه‌ بوو و نه‌وی به‌ باوکی خۆی ده‌زانی. که نه‌بره‌هه‌ مرد و یه‌کسوم و مه‌سروق بوونه فەرمانه‌ه‌وای ولات، شه‌وات شه‌و به‌پاستی رهوداوه‌که‌ی زانی و تیگه‌ه‌شت که چاره‌نوسی باوکی چۆن بووه. بۆیه له‌ یه‌مه‌ن رۆیشته و بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی خوینی باوکی ئاوازی جیهان بوو. نووسیویانه که یه‌که‌مجار چووته لای قه‌یسه‌ری رۆم و سه‌کالای له‌و سه‌تمه‌ی زه‌نگیه‌کان کردوه که ده‌ره‌قیان کردوویانه. به‌لام چونکه قه‌یسه‌ر بایه‌خی پێنه‌داو گوێ له‌قه‌سه‌کاتی نه‌گرت، نا ئومێد بوو و ریتی ده‌رباری خوسه‌روی گرتی پێش. لێره‌دا پێویسته شه‌و خاله له‌بیر نه‌که‌ین که سه‌فه‌ره‌که‌ی ذی یه‌زن و سه‌یفی کوره‌که‌ی، یه‌که‌مجار بۆ ده‌رباری قه‌یسه‌ر دواتر بۆ باره‌گای نه‌وشیروان، به‌ یه‌ک شیوه‌ نووسراوه. لێره‌دا نه‌گه‌ری شه‌وه دێته پێش که بۆی هه‌یه یه‌کێک له‌وانه له‌ سه‌ر شه‌وه‌ی تر دورسته‌کرا‌یی و نووسرا‌یته‌وه. شه‌و کاره له‌ چیرۆکه‌کاندا نمونه‌ی هه‌یه و چه‌ندینه‌جار رۆوی داوه، نمونه‌یه‌کی شه‌وه‌ی (حه‌وت خانی شه‌فه‌ندیار)ه که له‌سه‌ر (حه‌وت خانی رۆسته‌م) دورسته‌کراوه. له‌ چیرۆکی سه‌کالا و هه‌وله‌کانی ذی یه‌زن و سه‌یفیش له‌ ده‌رباری رۆم و ئیزان لێکه‌چوونه‌که به‌را‌ده‌یه‌ک رۆونه که بێگومان ده‌بێ یه‌کێک له‌سه‌ر شه‌وه‌که‌ی تر دورسته‌کرا‌یی و رهنه‌گ له‌و کاره‌دا و یه‌ستبێتیان به‌سه‌رهاتی شه‌و شازاده ئاواره و به‌ده‌خته‌ پرئیشتر و غه‌مناکه‌ر نیشان بدن. به‌لێ نووسیویانه که سه‌یف یه‌که‌مجار چووه لای قه‌یسه‌ری رۆم و له‌

٢٤- تاریخ بلعی، خطی.

٢٥- مروج الذهب، ج ١، ل ٢٨٤.

دهستی ره‌شپېسته‌كان و ستم و بېدادى نه‌وان سكالای كرد و داواى دادپرسى كرد و داواى يارمه‌تيدانى قه‌يسهرى كرد تاكو نه‌وان له ولاتى خوى دهرېكات. قه‌يسهر وه‌لامى دايه‌وه كه نه‌وان خويان په‌پيره‌وى نايىنى منن و نيوه بته‌رستن، ناتوانم يارمه‌تى نيوه بدهم دژى نه‌وان. كه سه‌يف نا نوميد بوو، پرووى كرده دهربارى خوسره‌و يه‌كه‌بجار له حيره‌ چووه لاي نوعمان و نوعمان نه‌وى برده لاي خوسره‌و^{۲۶}

هه‌ندى له ميژوونووسان نووسيوپانه كه سه‌يفيش سالتك له دهربارى نه‌وشيرواندا مايه‌وه. رږژان له به‌يانى تا نيواره له به‌ردهم دهرگاي باره‌گاي خوسره‌و دادنه‌يشت و دادى ده‌خواست و شه‌وانه‌ش ده‌چووه سه‌رگڅړى باوكى ده‌گريا و له‌ويدا دهنوست. سالتك تېپه‌رى و هيچ كه‌سى چاوى به سكالای نه‌ودا نه‌خشانده. دواچار رږژيك له پيش مه‌وكه‌بى نه‌وشيرواندا راسته‌بووه و ه‌اوارى كرد: ((نه‌ى شاهه‌نشا؟ من ميرايتيكم لاي تو ه‌يه، داواده‌كم مافه‌كم يو بگيرېته‌وه)) خوسره‌و بانگى كرد و لى‌ى پرسى چ مافيتك لاي منه و تو كييت؟ سه‌يف گوتى من كورې نه‌و پيره‌ميتره يه‌مه‌نييه‌م كه ده سال به‌و نوميد و گفته‌ى كه به‌رېرتان پيتان دابوو له‌م ناستانه‌دا مايه‌وه تامرد، نه‌و به‌لېنه‌ى كه شاي مهن به‌و پيره‌ميتره‌ى دابوو نيستا وه‌ك ميراث يو من ماوه‌تموه و مافيتكى منه به‌لاى شاهه‌شاهه‌وه. خوسره‌و دلې پى سوتا، دلنه‌وايى كرد و ده هه‌زار دهره‌مى زيرى دايى. سه‌يف كه له‌لاى خوسره‌و گه‌رايه‌وه نه‌و پارانه‌ى له ريگادا هه‌لرېشتن و خه‌لكى هه‌ليان گرته‌نوه. رږژى دواتر خوسره‌و ه‌وى هه‌لرېشتنى پاره‌كانى ليپرسى، وه‌لامى سه‌يف هه‌مان نه‌و وه‌لامه‌ بوو كه دى يه‌زن چه‌ندين سال به‌ر له هه‌نووكه له‌و باره‌يه‌وه دابويه‌وه. ناشكرايه‌ كه نه‌و ورده‌كارپانه له‌و جوړه‌ چروكه‌ كوژانه له نه‌فسانه به‌دهرنين. به‌لام نه‌گه‌رچى راستيش نه‌بن كه‌چى بؤ‌چوونيتكمان له‌و ويناكردنه‌ى كه ديروكزان و گيرېره‌وه‌كانى عارهب دهرباره‌ى پاشاكاني نيران هه‌يانبوه، ده‌داته ده‌ست.

نووسيوپانه كه نه‌وشيروان سه‌باره‌ت به‌ كيښه‌ى ناوبراو، له‌گه‌ل سه‌ران و سه‌ردارانى خويدا كوټوبوه‌وه و راى نه‌وانى پرسى، گوتيان له نيو زيندانى ده‌وله‌ندا كه‌سانيكى زورى حوكمدراو به‌ مهرگ همن. واباشه‌ نه‌وانه ر‌ه‌وانه بكه‌مين، نه‌گه‌ر كوژان نه‌وه هيچ و نه‌گه‌ر سه‌ريش كه‌وتن ولاتيكى تازه بؤ به‌رېرتان زياد ده‌بى و ده‌كه‌ويتته ده‌ست. نه‌وشيروان نه‌و پرايه‌ى په‌سند كرد و فهرمووى چاو به‌ كارنامه‌ى زيندانيه‌كاندا بگيرېنه‌وه، هه‌شت سه‌د كه‌سى شايانى مردن له نيو

زیندانییه‌کاندا هه‌بوون که کوشتیان پتویست بوو.^{۲۷} هه‌ندی له میژوو نووسان نووسیویانه که هه‌موو ئەو هه‌شت سهد که‌سه له نه‌وه‌ی ساسانییه‌کان و نه‌ژادی پاشاکانی تر بوون. ئەو قسه‌یه سه‌یره‌و زیاده‌ڕۆیی تیا‌یه. بۆی هه‌یه، نه‌وه‌کانی ئەوان که خۆیان به ((نه‌ژاده‌ ئازاده‌کان)) یا نه‌وه ئازاده‌کان ناو ده‌بن، ئەو چیرۆکه‌یان دروست‌کردبێ تا نه‌ژاد و ڕه‌چه‌له‌کی خۆیان بگه‌ینه‌وه به‌شاکان و خۆیان له‌ نه‌نگی زیندانیان و حوکمدراوان به‌ مه‌رگ جیا بکه‌نه‌وه. به‌ئێ ئەو زیندانیانه له‌ هه‌شت سهد که‌س زیاتر نه‌بوون. ئەوانه‌یان له‌ زینداندان هه‌تانه‌ ده‌ر تا له‌ گه‌ل سه‌یفی کورێ ذی یه‌زه‌ندا بۆ یه‌مه‌نیان بنێرن. سه‌یف گوتی شاهه‌نشاه‌ها به‌و ژماره که‌مه چیمان پێ له‌ گه‌ل زه‌نگیه‌کان ده‌کرێ؟ نه‌وشیروان گوتی داری زۆر به‌ ناگه‌ڕیکی که‌م ده‌سووتیندری. فه‌رمانی دا هه‌شت که‌شتیان ناماده‌کردن و ئەوانه‌یان به‌ چه‌ک و نازوکه‌ی پتویسته‌وه سواری که‌شتیه‌کان کردن))^{۲۸}

قه‌هره‌زی دیله‌می

سه‌ردارو سوپاسالاری دلاوه‌رانی ئێران (قه‌هره‌زی سه‌ه‌بۆدی دیله‌م)^{۲۹} بوو. هه‌ندیك به‌ قه‌هره‌زی کورێ کامکار تۆماریان کردووه و گوتویانه که ئەو پیرێکی به‌ سالآچوو بووه و ته‌مه‌نی له‌ سه‌د سال تێپه‌ریوه و یه‌کێک له‌ سواری و پالنه‌وانه‌کانی ئێران و له‌ بنه‌ماله‌ی گه‌وره‌کان بووه و له‌ به‌ر نه‌وه‌ی که‌وتبووه‌ دوای چه‌ته‌یی و ڕێگره‌یه‌وه، خوسره‌و گرتبووی. هه‌ندیك به‌ خورزاد کورێ نێرسی نه‌وه‌ی جاماسبی برای قوباد فه‌یروزیان زانیوه و گوتویانه که نه‌وشیروان ئەوکات بۆ یارمه‌تیدانی سه‌یفی کورێ ذی یه‌زه‌ن نارده‌یه یه‌مه‌ن و پله‌ی قه‌هره‌زی پێ به‌خشی^{۳۰} به‌م پێیه قه‌هره‌ز ناوی ئەو نییه، به‌لکو ناوی پێگه‌یه‌که نه‌وشیروان پێداوه. هه‌ندیکی تریش ناوی ئەویان به‌ قه‌هره‌زی کورێ بێنه‌افه‌رید کورێ ساسان کورێ به‌همه‌ن نووسیوه و گوتویانه که پردی نه‌هره‌وان له‌ ئێراقدای ئەو قه‌هره‌زی کورێ بێنه‌افه‌ریده دروستی کردووه.^{۳۱} ئەوه‌ی که له‌ هه‌موو ئەو ریاویه‌تانه‌دا ده‌رده‌که‌وێ ئەوه‌یه که ئەو سه‌رداره، له‌ خانه‌دانی ساسانی بووه و له‌ نێو سوپای نه‌وشیرواندا پله‌یه‌کی گه‌رنگی هه‌بووه. به‌لعه‌می ده‌ئێ که پیاوێک بوو له‌ نێو سوپای ئەودا. پیرێکی هه‌شتا

۲۷- ۱ بن بلخی: فارسنامه، ل ۹۵.

۲۸- مسعودی: مروج الذهب، ج ۲، ل ۲۸۳.

۲۹- دینوری: اخبار الطوال، ل ۶۶.

۳۰- مسعودی: التنبيه الاشراف، ل ۲۲۶. مؤلف مجهول: مجمل التواريخ، ل ۱۷۲.

۳۱- فارسنامه ابن البلخی، ل ۹۶.

ساله ناوی (نوهزار) له نڼو همموو ئیراندا کهسێک لهو تیرهاروژتر نهبوو و نهوشیروان به تهنیا بارتەقای ههزار پیاوی گهغی داناو و بۆ ههر جیهێک بیناردبا دهیگوت ههزار پیاوی سوارم ناردوو، نهو پیر و لاواز بووبوو، لهکار کهوتیوو و چاوهکانی کزیبون. نهوشیروان بانگی کرد و کردییه فهرماندهی نهو لهشکره).^{۳۲} فههرهز لهگهڵ هاوهلائی خوێ و سهیفی ذی یهزن به ریتی دهريادا بهرهو هاماوهران کهوتنه رێ. له دهريادا دوو کهشتی به دووسهده سهرنشینه لهو جهنگاوهرانه نقۆمی ژێر ناو بوون. شەش کهشتی گهیشته عهدهن و سهربازەکان له دهريا هاتنه دهر. پاشای زهنگیهکان له هاتنی نهوان ناگاداربوووه. که زانی ژمارهیان کهمه پیتسهیر بوو و به ههندی ههلهگرتن. له لایهکی تر، کهس وکارهکانی سهیف و زۆر له خهڵکی هاماوهرانیش که له ماوهی چهندين سالدا بێدادی و ئیش و نازاریکی زۆریان له دهستی زهنگیهکان چیشتبوو، پهيوهندییان به هێزی جهنگاوهرانی نهو کرد. ژمارهێ نهو گروپهیان به پهنا ههزار کهس نووسیوه. نووسیویانه کاتێ که فههرهز گهیشته کهناری دهريا ههرچی توشه و خواردمهنبیه که له نڼو کهشتیهکاندا مابوو فریتی دایه نڼو دهرياو کهشتیهکانی سووتاند و به سهربازەکانی خوێ گوت کهشتیهکان و شتومهکهکام بۆیه سووتاند تا نڼوه بزانی ئیدی رینگای کهپانهوه نییه و دوژمنیش بزانی که نهگهر ئیمهێ بکهویتی بهر دهست هیچ شتیکی له ئیمه پیتاپرێ، ههنوکه بۆ نيمه مهرگ لهدواوه و سهرکهوتن له پیتسهوهیه و جگه له بۆ پیتسهوه رۆشتن رینگا چارهیهکی ترمان نییه. جهنگاوهرهکان ههموویان سویندیان خوارد که تا کبیان تیا به شهڕ بکهن. جهنگیکی خویناوی روویدا که (تهبهری) و (بهلعهمی) وردهکاریهکانیان به درێژی نووسیوه. لهو جهنگهدا تیری فههرهز پاشای زهنگیهکانی پیتاکو کوشتی. ئیرانییهکان زهنگیهکانیان تیرباران کرد و زۆریان له نڼو بردن. ستملیکراوانی هاماوهرانیش رق و کینهیهکی دیرینیان بهرامبهر زهنگیهکان له دل دا بوو دهست ههلتانیان کردو ههرکهسیکیان لهوان بکهوتبایه دهست دهیانکوشت، بهم جۆره سهیفی ذی یهزن و خهڵکی هاماوهران تۆلهی خوینان له دووژمنهکانیان ستاندهوه و دواي چهندين سال نهوانیان له ولاتی خوینان وهدهرنان.

کوژرانی سهیفی ذی یهزن

سهیفی ذی یهزن بوو به فهرمانپهروا. لهلایهن نهوشیروانهوه فهرمانیتک به سپههههوه فههرهز گهیشته که بگهپتتهوه و دهسلات بهسهیف بسپیرێ. وایکرد و ئیرانییهکان له یهمن مانهوه،

بەلام ئەنوشیروان لە گەڵ پادشای یەمەن چەند مەرج و پەیمانێکی بەست. یەکیك لەو مەرجانە نەوە بوو کە پیاوێ نازادەکانی ئێران دەتوانن ژنی یەمەنی بهێنن، بەلام یەمەنییەکان بۆیان نییە کچی ئێرانی بخوازن.^{۳۳} رەنگە بەو مەرجە یەمەستی زیادکردنی ژمارە ی ئێرانییەکان بووبێ تا ئێرانییەکان لە پتی ژنەپێنەوێ ژمارەیان زۆرتر بێ و فەرھەنگ و شارستانیەتی ئێران لەو ناوچەیدا زیاتر بلۆ ببیتەوێ و پەرەبەسێ. لەو بەدواوە یەمەن کەوتە ژێر قەلەمڕوی ئێرانییەکان و فەرمانڕەوایی ئێرانییەکان لەو ولاتەدا دەستیپێکرد. سەیفیش بەردەوام باج و خراجی بۆ دەرباری ئەنوشیروان دەنارد و بە خەلات و ناردنی پێشکەشییەکانی خۆی بەرفەرمانی و بەندایەتی خۆی دەردەبەری. لەوێش زیاتر چارەیکێ نەبوو، چونکە لەو کاتێ کە زەنگییدەکان لە یەمەن دەرکراوون، ئێرانییەکان دەستیان لە ھەموو کاروبارە سیاسی و سەربازییەکاندا ھەبوو و سەیف خۆشی نامرازیك بوو لە دەستی ئەواندا. ژمارەیک لە ھەبەشییەکان کە وەکو پاسەوان و دیدەوان لە بارەگای سەیفدا خزمەتیان دەکرد لە پر لێھەلگەرانەو و لە نیویان برد. سەرچاوەکان نووسیویانە ((کە سەیفی ذی یەزەن دەسلالتی گرتە دەست ھیچ کەسیکی ھەبەشی لە یەمەن نەھێشت مەگەر پێرانی پەککەوتە و مندالانی بچووک کە توانای چەك ھەلگرتنیان نەبوو و ژنان دانا ئەوانی دی ھەموو خستەنە بەر رەجمەتی شمشیر و لە نیوی بردن. سالیکی پێچوو، نێردراوی خۆی بە دیاری و خەلاتی زۆرەو بۆ بارەگای ئەنوشیروان نارد. کۆمەلێك لاوی ھەبەشییە لای ئەو بوون، کە دەسلالتی یەمەنی گرتە دەست چوون و ملکەچی و خزمەتی خۆیان راگەیان و زۆر بە چاکی ھاتنە بەرچاو و لییان دلتیا بوو و متمانە ی پێکردن. رۆژێك لەگەڵ سوپاکەیدا بوو ئەو ھەبەشیانە لە پێشەوێ رایان دەکرد و ئەویش بەسواری ئەسپەوێ لەدوا ی ئەوانەوێ ئەسپی تاو دەدا و سەربازە پێادەکانی زۆر لە دوا یەوێ بەجێمان و ئەو ھەبەشیانە بە ئەسپەکانیان رایان دەکرد کە سوپا بە چاکی لێی دوورکەوتەو، ھەر چوار دەوریان گرت و کوشتیان. سوپاکە ی پەرش و بلۆ بوو، ھەبەشییەکان سەریان ھەلپرییەو و زۆریان لە حیمەرییەکان و کەسوکاری سەیف کوشت. بێ سەروەری دروست بوو، کەس نەبوو فەرمانڕەو، ولات بێ سەردار مایەوێ. ھەوێ بە ئەنوشیروان گەشت زۆر توورەبوو و دیسان (قەرەز) ی ناردەوێ یەمەن و چوار ھەزار سەربازی خستەنە ژێر فەرمان و پێی گوت ھەر ھەبەشی یەك لە یەمەن بوو، پیرو لاو و پیادە و ژن و گەورە و بچووک گشتیان بکوژە و ھەر ژنیکیش کە دووگیان بێ لە ھەبەشییەکان زگی بە شمشیر ھەلدرە و زارۆی ناو زگی ئەو ژنانە پێنەدەرەو و بیکوژە، ھەرکەسیك کە لە یەمەن مووی سەری

گروازه بوو وهك هي حبه‌شيه‌كان ته‌گهر نه‌شترانی به دلنیايييه‌وه حبه‌شيه‌وه له‌نه‌ودی حبه‌شيه‌كانه بيكوژه و هه‌ركه‌سيكت زانی كه لایه‌نگری حبه‌شيه‌كانه له یه‌مه‌ن و مه‌یلی نه‌وانی له دل‌دایه بكوژه تا له هه‌موو یه‌مه‌ندا حبه‌شيه‌ك نامیني^{۳۴}.

ئێرانییه‌كان له یه‌مه‌ن

ته‌مجاره ده‌سه‌لاتی ئێرانییه‌كان له یه‌مه‌ن له پێشان توندتر و سه‌رسه‌ختانه‌تر بوو. سه‌په‌هبود فه‌هره‌ز به رك و كینه‌یه‌کی زۆره‌وه كه‌وته كوشتن و ئازاردانی زه‌نگیه‌كان، چونكه نه‌و یاخیبوونه‌ی نه‌وان له ده‌رباری ئێرندا، وهك هه‌ول‌دانێك بۆ بالا ده‌ستبوونی رۆم لێك‌درايه‌وه. فه‌هره‌ز بووه (مه‌رزهبان)ی یه‌مه‌ن و به‌مشیه‌یه یه‌مه‌ن كه‌وته ژێر ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌ه‌وایی ئێرانییه‌كان و باج و خه‌راجی نه‌و ولاته بۆ خه‌زینه‌ی خوسره‌و شوپ ده‌بووه‌وه. ماوه‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایی فه‌هره‌ز له یه‌مه‌ن به‌ته‌واوی دیار نییه، به‌لعه‌می چوار سال، دینه‌وه‌ری پینج سال دانهری كتیبی (البدء و التاريخ) شه‌ش سالیان نووسیوه. سه‌باره‌ت به سه‌ره‌نجامی ژیانی نه‌ویش ته‌م چیرۆكه‌ی خواره‌ویان نووسیوه: كاتی مردنی خۆی نزیک بینی، دا‌وای تیروكه‌وانی كردو گوتی بمگرن، ئینجا كه‌وانه‌كه‌ی گرت‌ده‌ست، تیروکی هه‌ل‌دا و گوتی سه‌یركه‌ن داخۆ تیره‌كه ده‌كه‌ویته‌ كوی؟ نه‌وی بكه‌نه‌ گۆرخانه‌ی من. تیره‌كه‌ی كه‌وته نه‌و دیوی كه‌نیسه‌وه نه‌وییان له‌و ساوه تاكو نه‌مروش ناو ناوه‌ گۆری فه‌هره‌ز.^{۳۵} له‌باره‌ی جێنشینه‌یه‌تی فه‌هره‌ز له‌ نێو ریاویه‌ته‌ می‌ژوویه‌كاندا بۆچوونی جیاوازه‌یه. به‌لعه‌می می‌ژوونوس و نه‌و كه‌سانه‌ی كه له‌ زاری نه‌و كێراویانه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ئین ته‌سیر و نه‌وانی تر گوتویه‌نه كه فه‌هره‌ز كورپێکی هه‌بوو به‌ ناوی (مه‌رزهبان). نه‌نوشیروان فه‌رمانه‌ه‌وایی یه‌مه‌نی دایه نه‌و، نه‌ویش وه‌كو باوکی باجی یه‌مه‌نی بۆ سه‌رای خوسره‌و ده‌نارد. گومان له‌وه دانیه كه مه‌رزهبان له‌و كاتدا ناوی‌کی دیاریكراو نه‌بووه، به‌لكو پله‌یه‌كه كه فه‌رمانه‌ه‌وایانی ژێرده‌ستی شای ئێران و كه‌سانێك كه به‌ فه‌رمانی نه‌و له ولاتی عاره‌بان و شار و ده‌قه‌ره‌كانی تر فه‌رمانه‌ه‌وایان ده‌كرد، له ته‌ستویان بووه. (هه‌مه‌زه) نه‌و جێنشینه‌ی فه‌هره‌زی به (ولسیجان) و دانهری (له‌بدء و التاريخ) و (بنجان كورپ و هه‌زه)^{۳۶} ناوی بردووه‌وه و مه‌سه‌ودی به‌ پیاوێك له ئێرانییه‌كان كه پێیان ده‌گوت سیمان ته‌ماری كردووه. له (كامل)ی (ابن ته‌سیر)دا، دا‌وای

۳۴- تاریخ بلعی، نسخه خطی.

۳۵- دینوری: اخبار الطوال، ۵۶ل. طبری، ۹۸۸ل.

۳۶- البدء و التاريخ، ل ۱۹۴.

مەرزەبان كۆرى قەھەز، ناۋى بىنجان كۆرى مەرزەبان ھاتوۋە ۋە مەش بە دلتىياىيەۋە كۆپىيە كە لە ھەمان (ولسىجان)ى ھەمزە. لايەنە لىكجىياكان و مانا و تەنانت خويئندەۋەى ئەم ناۋە بە دلتىياىيەۋە ساغ نەبۆتەۋە. ئەۋەى كە نرىك لە ھەموو ئەو گىرپانەۋە مېژوۋىيانە دەردەكەۋىت ئەۋەى، كە جىئىشىنى قەھەز لە كۆرەكانى ئەو بوۋە ۋە مەش لە گەل داب و نەرىتى ساسانىيەكاندا كۆكە. ھەندى مېژوۋونوس گىرپانەۋەى كى ترىشان لە بارى جىئىشيانەتى قەھەزەۋە نوۋسىۋە. دەلئىن ئەنوشىروان دۋاى قەھەز، (زەرىن)ى دانا، ئەو كەسىكى توندوتىژ و بى بەندوبار و دەستبلاۋ بوۋە. كاتى دەيوست دابىشى كەسىكى ددكۈشت و بە نىۋ ئەندامە براۋەكانى ئەو دا تىدەپەرى و، ئەنوشىروان مردو گۋايە ئەو ھىشتا ھەر فەرمانپەرۋاى يەمەن بو و ھورمىزى كۆرى ئەنوشىروان ئەۋى لە سەر كار لادا. ناۋى ئەو (زەرىن)ە لە ھەندى رىۋايەتاندە بە شىۋەى (ۋەين) يا (يەن) يا (زەين)ىش ھاتوۋە. نوۋسىۋىيانە كە ئەو لە سوارچا كەنىش بوۋە ^{۳۷}.

ئەۋەى كە لە بارى خويئىژى و توندوتىژى و بىراردانى بەپەلەى ئەۋىش باسكراۋە گۋايە ئەو پروۋە بوۋە كە قەھەز و جىئىشەكەى، بە فەرمانى خوسرەۋ لە سەرەتەى بونيان بە فەرمانپەرۋا دەبا زەنگىيەكان بە توندى سەركوب بىكەن. باسكردن و ناۋھىئانى (مەرزەبان)ەكانى دۋاى ئەو لەۋەى تا ئىستا گوتراۋە ئالۆزتر و بى سەروبەرترە. ھەمزە ناۋى ھەشت كەس لە مەرزەبانەكانى تىران كەدۋاى كۆززانى سەيفى دى يەزەن لە يەمەن فەرمانپەرۋاىيان كىردوۋە، باسيان دەكات، بەلام ئەو ناۋانەى باسيان دەكات لەسەر لاپەرە چاپكراۋەكاندا كراۋە، لە ھەلە بەدەرىن. لە پىرستىكدا كە ئەو گىرپانەۋە دۋاى قەھەز فەرمانپەرۋاىى يەمەن كەۋتوتە دەستى (ولسىجان) دۋاى ئەۋىش (خۆرزادان شەھەر) دەسلەتتى گرتوتە دەست، نىنجا (نوشجان) و دواتر (مەرزەۋان) و دۋاى ئەۋىش خۆز خوسرەۋى كۆرى بۆتە فەرمانپەرۋاىى يەمەن، ئەو دۋاى خۆز خوسرەۋ باس لە فەرمانپەرۋاىى (بادان كۆرى ساسان ئەلجەرون) دەكات و دەلئىت: شەرو غەزوۋەكانى پىغەمبەر دژى تىرە و ھۆزە غارەبەكان لە سەردەمى ئەۋدا بوۋە، و دۋاى ئەو (دادۋىيە كۆرى ھورمىز كۆرى فەيروز) بۆتە فەرمانپەرۋاىى يەمەن و ھەمزە ئەو (دادۋىيە) بەدۋاىين مەرزەۋانى ئىترانى لە يەمەن ناۋزەد دەكات، ھەندى لەۋناۋانە بە شىۋەى كى شىۋىندراۋ لە كىئىبى (مروج الذهب - مسعودى)شدا باسكراۋن، بەلام لەگىرانەۋەى (تەبەرى) و نىن ئەسیردا دەردەكەۋى كە تا ئەۋدەمەى پادشەى ساسانى

۳۷- ماركۋات لە جىياتى زەين، وىن خويئندەۋە گۆرىنى پىتى ۋاۋ و زى لە خەتى غارەبى پۋى داۋە. دور نىيە كە ۋاژەى بىنجان ۋە لىسىجان ۋە تىنجان ۋە سىعان و بىجان كە بۆ جىئىشىنى قەھەز ھاتوۋن شىۋازى دەستكارى كرابى ناۋىكى دوۋەش بىت كە بەشى يەكەمى ۋاژەكە زىن يا دىن بوۋى.

(بازان)ی بۆ فرمانپه‌وایی یه‌مه‌ن ناردوو، کوره‌کانی (شه‌هره‌ن) یه‌ک به‌دوای یه‌ک له‌ شوینی باوکیاندا فرمانپه‌واییان کردوو. ده‌نوسن کاتی‌ک که شه‌هره‌ن کوچی دوایی کرد، خوسره‌و (مه‌ره‌بانی کوری شه‌هره‌ن) واته‌ کوری شه‌هره‌نی کرده فرمانپه‌وای یه‌مه‌ن و هه‌ر که شه‌ویش مرد کوره‌که‌ی که‌ناوی (وینجان) بوو له‌سه‌ر ته‌ختی فرمانپه‌وایی شه‌و ولاته‌دا دانیشاند. دوبه‌دوای شه‌ویش کورپکی شه‌وی به‌ناوی (خۆر خوسره‌و) کرده (مه‌ره‌بانی یه‌مه‌ن) "دوای چه‌ند سالی‌ک هورمز له‌و خۆر خوسره‌و ناوه‌ تووره‌ بوو و که‌سی‌کی نارد که‌بیگرتی و به‌ده‌سته‌ستراوی له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ بیه‌په‌نیتشه‌وه. هورمز ویستی بیکوژی، به‌لام پیاوێک له‌ گه‌وره‌ پیاوینی پارس روپوشیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو که‌کاتی خۆی شه‌نوشتیروان به‌خه‌لات پییدابوو، روپوشه‌که‌ی به‌سه‌ر سه‌ری خۆرخوسره‌و دا، هورمز بۆ ریزگرتن له‌و روپوشه‌ی شه‌نوشتیروان خۆرخوسره‌وی نه‌کوشت و په‌وانه‌ی زیندانی کرد و پیاوێکی نارد یه‌مه‌ن که‌ ناوی (بازان) بوو و کردیه‌ فرمانپه‌وای شه‌و ولاته‌... شه‌و کاته‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له‌ مه‌که‌که‌ رابوو، بازان تا شه‌وی ده‌می ژیاوه‌ و له‌گه‌ل خه‌لکی یه‌مه‌ن بۆته‌ موسلمان^{۳۸}.

له‌و گێترانه‌وه‌یه‌دا وه‌ک ده‌بینن هیچ باس له‌ (دادویه‌ کوری هورمز کوری فه‌یروز) که‌ به‌ پیتی رپویه‌تی هه‌مه‌، خوشکه‌زای بازان بووه‌ نه‌کراوه‌، گێترانه‌وه‌یه‌کی تریش هه‌یه‌ که‌ ه‌ی (به‌لعه‌می)یه‌ که‌ ده‌لی: ((دوای شه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ (مه‌عاز جه‌به‌ل)ی نارد شه‌وی تارینی بکات و به‌ماو شه‌حکامه‌کانی ئیسلامی فی‌ر بکا و شه‌ویش شه‌و شتانه‌ فی‌ربوو و له‌گویتی گرتن^{۳۹}.

به‌مشیه‌یه‌ له‌ کو‌تایه‌کانی سه‌رده‌می فرمانپه‌وایه‌تی شه‌نوشتیرواندا بی‌جگه‌ له‌ میرنشینی (حیره‌) که‌ له‌ دیزه‌مانه‌وه‌ له‌ژێر فه‌رمان و چاودێری (تیسفون)دا بوو، ولاتی به‌مه‌نیش له‌ژێر ده‌سه‌لات و ئالای ساسانیه‌کاندا بوو. میره‌کانی کینه‌ ده‌سه‌لاتی‌کی شه‌وتویان نه‌بوو و (غه‌سانی)یه‌کانش دانراوی ده‌ستی رۆمییه‌کان بوون. له‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کانی تری عاره‌باند! هیچ ده‌سه‌لاتداری و ده‌وله‌تی‌ک بوونی نه‌بوو. له‌ مه‌که‌که‌ و (طائف) و (یثرب)دا عاره‌به‌کان و جووله‌که‌کان له‌کاری کشتوکالی و بازرگانی و پاسه‌وانیکردنی رینگاکان بترازی کاری‌کی تریان نه‌بوو، شه‌و هه‌ریمه‌ شه‌وه‌نده‌ بایه‌خی نه‌بوو که‌ ده‌وله‌تی گه‌وره‌ و پرشکو‌ی ساسانی مه‌ترسی و دل

۳۸- تاریخ بلعی: خطی

۳۹- تاریخ بلعی، خطی.

له دلدانتيكى له باره وه هه بئ. له گه ل نه وه شدا ده ولته تى ساسانى ويراى نهو معزنى و شكۆ روو كه شهى كه هه بيو به خيراى رووه داته پين و پشتوى ده چوو.

له كوتاييه كانى پادشايه تى نه نوشيرواندا نيران له رهوشيكى زۆر ناجيگيردا ده ژيا. سويا ياخي و روخانييه ت رووى له گهنده لكارى بوو، گهنده لينك كه له نيو روخانييه تدا بوو، له دهسه لات و ئوتوريتيه تى (موبد) هكانه وه سه رچاوه تى گرتبوو، پچر پچرى و ناكو كى كه وتبووه ناوپرسى باوه ر و تيروانيه تان، موبده كان تابينا قاقايان كه وتبوونه ناو ريكارى و ده مارگيرى و درۆ و به رتيل خو رسيه وه. (مه زده ك) مردووه له سالى (۵۳۱ز) و به رله ويش (مانى) مردووه له (۲۷۶ز) بو نه وه تى كۆرانيك له رهوشى روخانى و ثابىنى دروست بكهن، خويان هه ولتيكيان دابوو، به لام نه گه يشتنه نه نجاميك. هه نگاوه كه تى (مه زده ك) روويه رووى به رگرى روخانييه تان و دژايه تى سويا بووه وه و بووه مايه تى نازاوه وه له نيوچوون. تيروانيان و ريگه چاره تى نه نوشيروان كه به وه پهرى توندوتى ژى و سه رسه ختييه وه نه نجامدرا به رواله ت نازاوه كه تى دامركاند، به لام نهو دادگه ريه تى كه له نه فسانه كاندا دراوه ته پال نه وه وه نه يتوانى ره گ و ريشه تى سته م و گهنده لى يه كسه ر له نيو ببات، بو تيه له گه ل مردنى نهو، روو خانييه تان و سوپاييه تان ديسان ده ستيان كرده وه به نازاوه گي تى. پاشايه تى كورتى (هورمز) به دژايه تى كردنى روحانى و سوپاييه تان كوتايى هات و (په رويژ) يش نه گه رچى له جه نكه كاندا چهنده سه ركه وتنيكى به ده ست هينابوو، به لام به هو تى سه رقال بوونى به عه يش و نوش و هه وه سبازى، نهو ده رفه ته تى وه نه گرت كه نهو دوخه شيواوه كه ميك ريك خاته وه و چاكي بكات، جه نكه به يهوده كانيشى له گه ل نهو هه موو پارو و پوول و زير و زيوه تى كه كۆى كردبووه وه، جگه له وه تى خه زينه كانى حكومه ت به تال و خالى بكات نه نجاميكيان نه بوو، نهو نازاوه يه تى كه ده ستى (شيرويه) تى به خو ينى باوكى ئالوده كرد پيلانيك بوو كه له لايه ن روخانييه تان و سوپاوه دارپيژرابوو، له وه ش به دواوه نهو دوو تو يژه به شيويه ك پاشايه تيان كرده ياريچه تى ده ستى خويان كه له ناو بترازى بو نه وانى تر شتيكى دى نه ما بووه وه. سه ردارانى سويا وه ك (شه ر براز) و (پيرو ز) و (فه روخ هورمز) هه مان نهو ريگه يان گرته به ر كه به رله وان (به رامي چوين) گرتبوويه به ر و هه ريه كه يان چهنده روژنيك ده ستى به سه ر تاج و ته خت دا گرت.

(نه رده شي ر) تى به چكوله تى كور تى شيرويه و (پوران دوخت) و (نازه رميد دوخت) يش نهو تواناو ده سه لات ه تيان نه بوو كه روويه رووى نفووز و چاوچنو كيه تى فەرمانده كان ببنه وه. چهنده كه سيك تى تريش كه له سه ر نهو ته خته له رزو ك و ناجيگيرد دانيشتن، ياكوزران يا له سه ر ته ختى پاشايه تى لادران. (يه زده كورد) دوايين جيماوه تى تاجدارى بوو كه له توخمي ساسانييه تان ما بووه وه. به لام

ئەيش شىتىكى بەشتىك نەكردو گرفتارى چارەنوسىكى شوومى بەدئاكام بووۋە كە دەولەت و پاشايەتى ساسانىيەكانى بە يەكجارى لەنىو برد.

بەمشىۋەيە سوپاييە ياخييەكان و رۇحانييە گەندەئبووۋەكان خەمى بەرپۆۋەبردنى كاروبارى ولاتيان نەبوو. لە سوودخوۋازى و خوشگوزەرانى خوڧيان بەولاۋە شىتىكى تريان لە مىشكدا نەبوو: پيشەۋەران و ۋەرزىرەكانىش كەبارى گرانى ئەو خەرجى و خوشگوزەرانىيەى نەوانيان لەسەرشان بوو هيچ سوودىكيان بۇ خوڧيان لەمانەۋە و پاراستنى ئەو بارودۆخەدا نەدەيىنى، بۆيە ولات گەيشتبوۋە سەر رۇخى لە نىو چوونەۋە و تەنھا گورز، ليدانىك بەس بوو كە بىخاتە نىو لافاۋى كارەساتەكان.

ئەو گوزەرەش ئەۋەبوو كە عارەبەكان ۋەشانديان و ماۋەى دوو سەدەى دريژ ولاتىكى ئاۋەدان و رازاۋەى ھەلدايە نىو دەردناكترين لافاۋى رووداو و كارەساتەكانەۋە.

(۲)

لافاو و لـم

به‌یامی محمدهد (د.خ)

له هه‌مان نه‌و کاته‌ی که شه‌ریمه‌نی ناکوکی و دوربه‌ره‌کی، ولاتی ساسانییه‌کانی به‌ره‌و
 گێژده‌نی مهرگ و نابوودی ددکساند، سروشی خوابی، بیابانگه‌رانی عارده‌ی له‌سه‌ر رێچکه‌ی
 کوهر و ناکوکی بۆ رینگای هی‌نایدت، و رزگاری بانگ ده‌کرد. عاره‌به‌کان که ته‌نانه‌ت خو‌شیان
 نه‌و به‌ نۆم و درنده‌ ده‌زانن^{٤٠} له ژبهر تالای نایستیکدا که موحه‌مه‌د دایه‌ینا بوو، هه‌نگاویان بۆ
 یه‌کخست و شکه‌سه‌ندنی ده‌لیدنا. شه‌ر په‌یامه‌ نوییه‌ی که موحه‌مه‌د خو‌ی به‌ هه‌لگری ده‌زانی،
 هه‌موو جیهانی بۆ یه‌کسانی و چاکه و بریاه‌نی بانگ ده‌کرد و شیرک و دوربه‌ره‌کی و سته‌مکاری
 ڕه‌ت ده‌کرده‌و. نه‌ک هه‌ر عاره‌به‌کان که ژیا‌نیان ته‌راو له نیتو سته‌م و تالان شیرک و گه‌نده‌لیدا
 ده‌بورری. به‌لکو نیران و رۆمیش که داب و نه‌ریت و نایینی دیرینیان که‌وتبووه به‌ر شالادی
 ناکوکی و ده‌مارگیریی رۆحانییه‌کان، نه‌و رۆژگاره‌دا پی‌ویستیان به‌ رده‌ا په‌یامیکی دلنشین هه‌بوو
 و شه‌ر په‌یامه‌یان به‌ مه‌ژده‌ی رزگارپورنی خو‌یان لیک‌ده‌دایده‌و، به‌لام شه‌و مه‌ژده‌ ناسمانییه‌ی، به‌ر له
 هه‌رشیک عاره‌به‌کانی که نۆم‌ترین و یه‌راکه‌نده‌ترین خه‌لکی جیهان بوون، به‌ره‌و به‌رزی و یه‌کبوون
 رینوینی ده‌کرد. راسته‌ که موحه‌مه‌د ته‌نانه‌ت پیش شه‌ردی که مه‌که‌که و (تانیف) بگری و هه‌موو
 عاره‌به‌کان بخت. ژبهر تالای خو‌ی، نامه‌ی بۆ (په‌رویز) و (هه‌رقل) نووسین و نه‌وای بۆ سه‌ر نایینی
 خو‌ی بانگ‌یشت کردن، به‌لام له‌وه‌ی ده‌می به‌لامی نه‌ه‌وه‌ روون بوو که رینگای شه‌و رینگای
 خو‌شبه‌خسی و یه‌که‌ده‌گه‌یه. شه‌و نامه‌به‌دا که سالی (٦-٧ کۆچی)^{٤١} بۆ په‌رویز شای نارد شه‌وی بۆ
 فیسوکه‌رانی نایینی خو‌ی بانگ کردووه. شه‌و ترسه‌شی و ده‌ به‌رنا که نه‌گه‌ر نایینی خوا قبول نه‌کات
 شه‌و جەنگی نه‌ه‌ل دا راده‌که‌یه‌نی. کوتوانه‌ که په‌رویز له‌ توورده‌ی و به‌ره‌فریبه‌وه نامه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری دراندووه و نامه‌ی بۆ بازاری فه‌رمانه‌ره‌وای یه‌سه‌ن نارد که شه‌و عاره‌به‌ بگری و کو‌ت و
 به‌ندی نه‌کات و خیری بۆلای. توورده‌ی په‌رویز نه‌ه‌وه‌ بوو که شه‌و کابرا عاره‌به‌، له‌که‌ل نه‌ه‌وشدا که
 یه‌کێک له‌ به‌نده‌کانی شه‌و چۆن زاتی کردووه تاوا په‌یام و نامه‌یه‌کی بۆ شه‌و نووسیوه. په‌رویز
 نه‌یدزانی که نایینی شه‌و عاره‌به‌ جیهان ده‌کری و دابی سه‌خلوق به‌رستی له‌ نیتو ده‌با و شانشین و
 ده‌یله‌تی شه‌ویش تا چهند سانیکی نایینه‌ به‌ته‌واوی هه‌ژده‌ه‌شینیته‌وه و پارچه‌پارچه‌ی ده‌کات.

٤٠- بگه‌رێوه رته‌ی جەغەفری کوری زه‌بو تالیپ له‌ باره‌ی نه‌جاش، سیره‌ ابن هشام

٤١- به‌ باره‌ی (کوسن زهر سوال) سالی شه‌شم. به‌لام به‌ پێشی سۆ چوونی میژوونووسانی عاره‌ب سالی
 هه‌موته‌م. بزان: تاریخ ادبی ایران، ج ١، ٣٧٣.

بهائی ئەو پیتشینیه پرویدا و فرمانیە وایانی بیابان، شار و کۆشکه گەوره و پر له شکۆکانی ولاتی شاهانهیان خسته ژێر چهپۆکی خۆیانەوه.

ئایینی تازە

نایا ئەو سەرکەوتنه سەرسۆرەینەرە چاوەڕواننە کراوەی کە عارەبەکان لە جەنگی دژی ئێران وە دەستیان هێنا و هەموو جیهانی خسته سەرسۆرمان و پەند لیۆەرگرتن پشتیوانییکی ئاسمانی هەبوو؟ ئەو کەسە باوەری بە هێزێکی (غەیبی) نادیار هەیه هیچ گومانێکی لەو نیه. بەلام لێکۆلەرێکی سەربەپرسیار کە بۆ هەربەرسێک بەدوای هۆیه کی پروندا دەگەڕێ باوەر بەو بۆچۆنە ناکات. ئەوەندە دەتوانین بڵێن کە ئەوەی بوو هۆی شکستی ئێران لەو پێرەودا کێماسی و گەندەلێی ناوخۆ و دووبەرەکی و ناکۆکی ناوخۆیی بوو کە گەوره و سەرانی ئێرانی تێک بەردابوو. هەروەها سەرکەوتن و بە ئامانج گەیشتنی عارەبەکانیش لە پای یەکییتی و پێککەوتن و عەشق و باوەرەوه بوو، ئەمە هەموو بەرھەمی ئاوا نایینە تازەیه بوو کە موخەمد خەلکی بۆ سەر رێگاگەیی بانگێشت دەکرد. ئەو قەسەیه لە شەن و کەو کردن و هەلسەنگاندنی پەوتی ئەو جەنگانەدا دەتوانین پشتراست بکەینەوه.

لە سەرچاوە میژووییەکاندا بەسەرھاتی ئەو جەنگانەیان بە درێژی باسکردوو. عارەبەکان کە پێش ئەو دەمە لە ریزی بەندەو بەرفەرمانانی ئێران بوون. یەكەجار زۆر لەو جەنگە دەترسان و پێتەوه نینگەران و هەراسان بوون، لەبەر شکۆ و گەورەیی شاهانە، بیریان لە دەستدریژی کردنە سەر سنوور و کەوشەنی ئێرانییەکان نەدەکردهوه، تەنانت لە پروداوەکە (ذیقار)یشدا کە چەند تیرەیه کە لە عارەبەکان ژمارەیه کە سەربازی ئێرانیان کوشتن، ئەو سەرکەوتنە خۆیان ئەوەندە چاوەڕوان نەکراو و گرنگ لە قەڵەمدا کەئیدی لە خۆوە کەوتنە خۆ هەلکێشان. ئاخەر ئەوان هەرگیز چاوەڕوانی و ئومیدی ئەوەیان نەبوو کە بتوانن پرووبە پرووی سوپای ئێران ببەنەوه.

دەستدریژی عارەبان

بەمشێوەیه، لەو سالانە کە پەوشی ئێران شیواو بوو و هەرچەند رۆژ جارێک یەکیک لە سەرداران ئازاوەیه کی دەنایەوه یا شازادەیه کی تر دادەنیشته سەر تەختی پادشایەتی، هۆزی (بەکرین وائیل) کە لە لیواری پرووباری فورات نیشته جێبوون، جارجار دەرڤەتیکیان وەرەگرت و بەسەر

دېهاته کانی دراوسې سنووری نيراناندا ددها و که سنوور پاريزه کانی نيران راویان دهنان و ده کهوتنه ويزيان. رايانده کردهو ناو بيايان و خويان له دهستی نهوان دهرباز ده کرد.

له رڼو کارۍ خهلافه تي (نموبه کر) دا [مردوه له سالي (۱۳ک/۶۳۴ز)] دوو کهس له جهنگاوه رانی شو هڅه، يه کيک (موثانا بن حارثه) و نهودی دی (سويد بن قطبه) له سهر مهرزه کانی نيراندا دهستان به دستدرېزي و تالان و جهته يی کرد. موثانا له سنووری حيره رېنگري ده کرد و سويديش له سنووری (تهبله) ^{۱۴} شو که سادی و لاوازی و سستيهی که تروشی ساسانيه کان ببو، شو سهرکه شی و پېدرېزي کردانه یی سزادان و ته مېی کردن ده هېشته وه. بويه رېنگرکان، رڼو به رڼو نازارت و بې باکتر دېبون. (موثانا) نامه یی بې (نموبه کر) نووسی و شو رهوشه سست و لهرزوکی نیرانی باس کردبو و داوای یارمه تی کرد تا بې بلاو کردنه و نيسلام له ناو سنوورده کانی نيراندا دست به جيهاد بکن. موثانا چاوی له وه بوو که نه بویکر له شکرکيک ريک بخاو شو بکات به فرماندهی شو له شکره. به لام نه بويه کر، (خالیدی کوری وه لید) ی بې شو نه کره دانو (موثانا) ی کرده بهر فرمانی شو. خالید دهستی به سهر حیره دا گرت، له گهل خه لکی نه ویدا له سردانی باج و خهراج پیکهات و ناشتی کرد. ماوه يک دواتر خالد بووه نه رکداری شام و کاروباری عیراق و حیره بې موثانا مایه وه.

ناماده کاری جهنگ

کانی عومر خهلافه تی وهرکرت، رهوشی نيران تالوز تر و پهریشان تر بوو. يه زدگوردی شهريار له مه داتين دانېشته بوه سهر ته ختی پاشايه تی، به لام سوپاييه کان و موبده کان وازيان له پيلانگيتري و ناژاوه نانه وه نه هېتابوو. عارده به کان له سنووری حیره دا جيگير ببون و تا ليوارد کانی ديخله هره ده يان له سنوورده کانی نيران ده کرد. يه زدگورد رڼسته می فېروخ هورمزدی که سپه هبودی خوراسان بوو بې دهربار بانگ کرد و فرمانی دا تا بې راوانان و کپکر نه وې عارده به کان رېگا چارديک بدوړيته وه. موثانا کوری حارسه ش که نهودی بيست بهرو مه دینه که وته رې تا داوای یارمه تی له عومر بکات. له مه دینه موسلمانان له جهنگ کردن له گهل نيران دهرسان و مليان بې شو جهنگ نه ودا. رووبه روو بونه وه له گهل نيرانيه کان به لای نه وانه وه رېي تينه ده چوو. چونکه ترس و هراسيکی زوريان له توانا و

شکزی ئیران هه‌بوو. به‌لام موسه‌ننا دل‌گه‌رمی دانی و پیتیگوتن نه‌و پرسه نه‌ودنده به‌که‌وره مه‌گرن، که ئیمه له (سه‌واد) رووبه‌رووی نه‌وانه بووینه‌ود و شه‌رمان کردن و باشترین دێهات و ئاوه‌دانییه‌کانی سه‌وادمان لێسه‌ندن، به‌ر له‌وه‌ش می‌لله‌تانی تر له‌که‌ل ئه‌مانه شه‌ریان کردووه ئیمه‌ش په‌نا به‌ خوا شه‌ریان له‌که‌ل ده‌که‌ین^{٤٣}.

به‌لێ له‌ شه‌ریکی وه‌هادا عاره‌به‌کان هم‌ ئومیدی ده‌ستکه‌وت و هم‌ ئاره‌زووی پاداشیان هه‌بوو. کاتی خه‌لیفه‌ چووه‌ سه‌ر منه‌بر و تازیکی دا و کوتی نه‌ی خه‌لکینه، خواوه‌ند له‌زمانی پیغه‌مبه‌روه‌ به‌لێنی گه‌نجی خوسره‌وان و قه‌یسه‌ره‌کانی رۆمی به‌ نێوه‌ داوه، رابین و ده‌ست به‌ جه‌نگ دژی فارس (ئێران) بکه‌ن، خه‌لک که‌ گوتیان له‌ ناوی ئێران بوو بێده‌نگ بوون ته‌نها (نه‌بو عوبه‌ید کوری مه‌سه‌عودی سه‌قه‌فی) نه‌بی که‌ هه‌ستایه‌ سه‌ری و گوتی من یه‌که‌م که‌س ده‌م که‌ بۆ ئه‌م ئه‌رکه‌ ناماده‌م. ئه‌وانی تریش په‌یره‌ویان له‌و کرد. عومه‌ر، نه‌بو عوبیدی کرده‌ فه‌رمانه‌ی ئه‌وان و نه‌و له‌شکهره‌ له‌که‌ل (موثاننا)ی کوری حارسه‌ رینگه‌ی عێراقی گرت به‌ر^{٤٤} ئه‌وانه له‌ سنووری حیره‌ و (که‌سکه‌ر) دووچار له‌که‌ل مه‌رزوانه‌کانی ئێران رووبه‌روو بوونه‌وه و سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریاندا. دواتر له‌و دیوی فرات، له‌که‌ل ژماردیه‌ک سه‌ربازی ئێراندا رووبه‌روو بوونه‌وه. نه‌و سه‌ربازانه‌ فیلیان پێبوو، فیلیک به‌ خه‌رتوو مه‌که‌ی خۆی نه‌بو عوبیدی راکێشا و خه‌ستیه‌ ژێر پێیه‌کانی و شیلای. سوپای عاره‌ب له‌ ترسان هه‌لاتن و ته‌گه‌ر نازایه‌تی (موسه‌ننا) نه‌بویه‌ هه‌موو نه‌و سوپایه‌ له‌نێو زبێ فوراتدا نقوم ده‌بوو. که‌ هه‌والی نه‌و شکسته‌ له‌ مه‌دینه‌ گه‌شته‌ عومه‌ر، ترسا و خه‌م دایگرت، به‌لام جاریکی تر له‌شکریکی به‌ فه‌رمانه‌یی (موسه‌ننا) په‌وانه‌ کرده‌وه. نه‌و له‌شکهره‌ توانی قه‌ره‌بووی شکستی پێشویان بکاته‌وه. موسه‌ننا سوپای ئێرانی که‌ فه‌رمانه‌ده‌که‌ی ناوی (مه‌هران مه‌هروه‌) بوو شکاند و تا دیچه‌ پێشه‌روی کرد. له‌و کاته‌ له‌لای (ئه‌بلله‌) و (به‌سه‌ره‌)ش له‌شکری عاره‌بان پێشکه‌وتنه‌گه‌لێکی وه‌ده‌ست هێنا‌بوو و له‌ خوزستان و به‌سه‌ره‌ سنوودارانی ئێرانی شکاندبوو. موسه‌ننا له‌وه‌ ئاگادار بووه‌وه که‌ رۆسته‌م له‌ مه‌دانین سه‌رگه‌رمی رێکخه‌ستنی له‌شکهره‌. ئاگاداری عومه‌ری کرده‌وه و داوای هێزی لێکرد. په‌وشیکی دژوار هات‌بووه‌ پێش، ته‌گه‌رجی له‌ مه‌دینه‌دا هه‌مووان سه‌بارته‌ به‌و شه‌ره‌ نیگه‌ران بوون، به‌لام درێژه‌پێدانی شه‌ره‌که‌یان به‌ پێویست ده‌زانی. بۆیه‌ هیواش هیواش ناماده‌یی

٤٣- طبری: رووداوی سالی ١٣ک و اخبار الطوال، ص ١٠٧

٤٤- مقدسی، البدء و التاريخ، ج ٥، ل ١٦٩.

شهره که دروست بو. لهو میانه دا رۆژتیک عومەر لهشکری بۆ دهره وه هینا و کهس نهیده زانی مه بهستی کوێیه. له دهره وهی مه دینه دا مه بهستی خۆی باسکرد و هانی موسلمانانی دا بۆ جیهاد کردن و نهو کاره ی زۆر به ناسانی نیشاندا، هه مووان قبو لیان کرد و ناماده ی نه بهرد بوون، ئینجا داوایان لهویش کرد لهو سه فهره یاندا له گه لیاندای. گوتی هاتنی من ناسانه و من دیم له گه لتاندا، به لام هه ندیک له هه قاله کانی وایان به باشزانی که که سیکی تر بکاته فهرمانده ی نهو لهشکره و خۆی له مه دینه دا بمینیته وه و له کاتی پێویست هیزی پشتیوانیان بۆ بنیڕی. (سه عدی وه قاس) ی کرده فهرمانده ی لهشکره کهو کاروباری عیراق و داگیرکردنی نهو ههریمه ی بهو سپارد.

سه عد به لهشکره که ی خۆیه وه که نزیکه ی تهواوی جهنگاوه ره خۆبه خشه کانی سه رجهم تیره و هۆزه کانی عاره بی تیا بوو که وته ری. نووسیویانه که عومەر خۆشی تا چهند فهرسه خ بۆ به ری کردنیان له گه لیان رۆیشت. سه عد به ری گای حیره دا رۆیشت و روه ی کرده (قادسیه) که به دهره وه ی پاشایه تی ئیران ده ژمیردرا. هه رکه هه والی لهشکری سه عد گه یشته ئیرانییه کان، رۆسته میان به سی هه زار سه ربازه وه بۆ روه به روه بوونه وهی نهو ره وانه کرد. رۆسته م گه یشته حیره و عاره به کان نهو پنده ریان به جی هیشت و پاشه کشه یان کرد. رۆسته م له (دیر نه عوره) ی حیره لهشکرگای دانا و سه عدیش له قادسیه ^{٤٥} دامه زرا.

له قادسیه دا

سه رچاوه میژوویه کان نووسیویانه که له قادسیه دا هه ر دوو لهشکر گه یشته یه ک، که ئیرانییه کان ساز و به رگ و چه ک و چوێلی عاره به کان یان بی نی پنده که نین و نیره کانی نهوانیان به تهشی ژنان ده چواند. نیردراوانی سه عد دهستیان به هاتن و چوون بۆ لای رۆسته م کرد و هه ریبه کیك لهو نیردراوانه که به نامه یه که وه ده هاته لای رۆسته م ده بیینی وا رۆسته م له سه ر ته ختیکی زیرین دانیشته وه، تاجیکی به سه ره وه یه و پالشتی زیر چینی خسته ته بن بالی و له شویتیکی رازیندراوه وه دانیشته وه و هه موو لهشکره که ی پوخته یه و چه ک و چوێلی باش و سازو

٤٥- قادسیه شارێک بوو له پینچ فهرسه خێ کوفه به لای رۆژناوا که ده ورتا ده وری باخ و بیستانی دار خورما بوو، شه ری به ناوبانگ لهو نزیکه روی دا. قادسیه دواتر به چووکتر کرا له سه رده می (حمد الله مستوفی) زۆربه ی نهم شاره لیک دراوه.

بەرگى پۈر باق و بريق و گرانېھەي ھەيە و لە بەردەم بارە کاکەيدا فيلى جەنگى ھەن،
 نىردراوھەكەي سەعدىش شمشىرەكەي بەرانپىل داوھ و نىزەي كرتۆتە دەست و دىتە پىش،
 وشترەكەي لە نىزىك تەختى رۆستەم دەبەسنىتەوھ سەربازەكانى رۆستەم دەنگ ھەندەبەن، رۆستەم
 پىيان دەلى وازىيىن، نىردراوھەكە بۆ لای خۆي بانگ دەكات. نىردراو بەچەكەوھ دەجىتە لای و
 ئاسنى بن نىزەكە لەسەر رايەخەكە دادەنى، زۆرى نامىنى رايەخەكە كۆن بكات. پالى وەنىزەكەي
 خۆي داوھ قسە لەكەل رۆستەمدا دەكات. رۆستەم پىاوپىكى ژىر بوو لە قسەكانى ئەودا ورد
 دەبىتەوھ و قسەكانى ژىرائە و لىپراوانە دەكەوھە بەر چاۋ، بىريان لىدەكاتەوھ و ترس و ھەراس
 بەسەريدا زال دەبى، بۆ نمونە ئەودى زۆر پى سەير دەبى كە لە لايمەن سەعدەوھ ھەر جارى
 نىردراوېك دەھات و كەسېك دووجار نەدەناردرا. رۆستەم ئەيەكەي لە نىردراوھەكانى پىرسى ھۆي
 چىيە فەرماندەي ئىوھ ھەر جارىك نىردراوېك دەنىزى و كەسېك دووجاران وەك نىردراو نايەتەوھ
 ئىرە؟ نىردراوھەكە گوتى ھۆيەكەي ئەوھەيە كە تەمىرى ئىمە بۆ پشودان و ئەرك و زەحمەتى لە
 نىوان سەربازەكاندا دادگەرى و يەكسانى پىادە دەكات و رەوا نابىنى كە لەسەر يەك زەحمەت
 بداتە بەر تەنھا كەسېك و ئەوانى تىرش ھەساوھ بن. رۆستەم لەو قسە و داب و رى و شۆتەي
 ئەوانە نىگەرەن بوو و بۆي دەركەوت كە كاروبارى ئەو عارەبانە لەسەر بنەمايەكى پتەو دارپىژراوھ.
 رۆژىك رۆستەم بەيەكەي لە نىردراوھەكانى، كەنىزەيەكەي لەدەستدا بوو كوتى نايا ئەوھ نووگە
 تەشپىيە بە دەستتەوھەي؟ عارەبەكە وەلامى دايەوھ و كوتى ناگر بە كەوردەي و بچووكى نىيە. بە
 يەكەي تىر گوت كالانى شمشىرەكەت زۆر كۆن دەبىنم، نىردراوھ عارەبەكە كوتبوى ئەكەرچى
 كۆنە، بەلام تىغەكەي نويە و چاكى و كاريگەرى شمشىرىش لە تىغەكەي دايە ئەك لە كالانى
 رازاوھ و نويدا، رۆستەم لەو وەلامە خىرا و حازر بەدەستانەي ئەوانە نىگەرەن بوو بە ھاوئەلانى
 خۆي گوت ئەودى ئەو عارەبانە دەليىن و خەلكى بۆ بانگەيشت دەكەن لە دوو ھالەت بەدەر نىيە
 يان لەودى دەليىن راستگۆن يان درۆزن. ئەكەر درۆ بکەن بەراستى كەسانىك بۆ پاراستنى پەيمان و
 نەپىيەكانى خۇيان تا ئەو رادەيە تىبكۆشن و ھەمويان يەك قسە بن و كەس قسەيەكى ناكوۆكى
 ئەوانى تر لە ھىچ كاميان نەبىسى ئەوا نەوپەرى خۇراكر و بوين، ئەكەر راستگۆش بن ئەوا ھىچ
 كەس ناتوانى خۇيان لە بەرامبەر رابگرى. سەربازانى ئىران زۆر بەو قسەيەي رۆستەم دلگىر و
 نىگەرەن بوون و ھاواريان لىتەھەستا و كوتيان چىر ئەو قسەيە مەكە و ورتە گۆيى ئەو گومناوانە
 بە ھەند ھەلمەگرە و سەرسام مەبە و بەرەنگاربوونەوھ و شەر كردنى ئەمانە بەئەرك و بىراريىكى
 پىيويست بزائە. رۆستەم گوتى:-- ئەو قسەيە بۆ ئىوھ لەبەر ئەوھ نالىم كە لە رۆوبەر رۆوبوونەوھ و

شهر کردن له کهل شه مانه دوو دل یم، به لکو بۆ شه وده که ئیوه له وانه ناگادار بکه مهوه و شه
 قسه یی که له نیو دلم دایه بۆ ئیوه ی راده گه یه یم...))^{۴۶} شه روویه روو بوونه بیناکانه و شه
 زماند رژییه ی نیردراوه کان، هاوکاره کانی رۆسته م و سه ربازه کانی ئیرانی ده ترساند و نیگه ران
 ده کرد. شه وکاته ی (موغیره بن شه عبه) له لایه ن عاره به کانه وه وه ک نیردراو هاته لای رۆسته م،
 شه زیاتر شولی ئیته لکیشاو له ته نیشت رۆسته م له سه ر کورسییه که ی شه و دانیشته.
 فه رمانده کانی رۆسته م، شه و یان دوورخسته وه و سه رکۆنه یان کرد. موغیره گوته ی (ئیمه ئیوه مان به
 خه لکیکی ژیر و هۆشه ند ده زانی که چی ئیستا هیچ که س له ئیوه نه زانتر نابینم. له نیو ئیمه ی
 عاره ب ئیدی هیچ که س کۆیله و به نده ی که س نییه، پیموایه که ئیوه ش وان، باشتر بوو
 له هه وه له وه بتا گوته با که ئیوه هه ندیکتان به نده ی هه ندیککی ترن. من له و ره فتاره ی ئیوه بۆم
 ده رکوت که کاری ئیوه کۆتایی هاتووه و ولات و ده وه له تدار ی به و شیویه پایه دار نامینیته وه^{۴۷}.
 شه دیداره ی موغیره به شیویه کی تریش له کتیه کاندایا باس کراوه بۆ نمونه سه رچاوه کان
 نووسیویه نه رۆسته م په یامیکی بۆ سه عد نارد که که سیکی وا بنیری تا بتوانم قسه ی له گه لدا
 بکه م. سه عدیش موغیره بن شه عبه ی نارد موغیره هات و سه ر و قژیکی په رش و بلاو و
 زوله کانی کردبووه چوار که زی و شور ببوونه وه. رۆسته م پییگوته وه ئیوه ی عاره ب ژیا تان
 هه مووی له سه ختی و ره نج و زه هه متی دابوو و وه کو سه ودا گه رو کریگرت ده هاتنه لای ئیمه که
 نان و خیرو بیری ئیمه تان ده خوارد و ده چوونه وه و کهسانی تری خۆشتان ده هیئا. کیشه ی ئیوه و
 ئیمه وه کو چرۆکی شه و کابرایه یه که گوايه باخیکی هه بووه و رۆژیک رتیویکی له ناو باخه که بیانی
 کوتی رتیوه ک بۆ خوی چیه تا زیان به باخه کم بگه ینی، بۆیه رتیوه که ی ده رنه کرد و وازی
 لیه یئا، رتیوی که له بۆر چوو رتیویه کانی دیکه ی کۆکرده وه و بۆ باخه که ی هیئا، باخه وانه که
 شه مجاره که هاته وه ناو باخه که ی و بارودۆخه که ی ئاوا بیانی، ده رکه و کون و که له به ره کانی
 باخه که ی گرت و هه موو رتیویه کانیشی کوشت. من پیموایه شه وه ی ئیوه ی تووشی شه و سه رکیشیه
 کردووه، سه ختی و ره نج و ماندوو بوونه، و بۆ شوینی خۆتان بگه رته وه و ئیمه نان و جلویه رگتان
 ده ده یینی.

۴۶- نجوانی: تجارب السلف، ص ۳۹-۳۷.

۴۷- خیری، رووداوی سالی ۱۴.

ئىستى بېجىنەو بۇ زىدى خۇتان، لەو زياتر مەبنە مايە بازار بۇ ئىمە. موغىرە وەلامىكى توندى دايەو و گوتى سەبارەت بە سەختى و رەنج و كۆيرەو دەرى زۆر زياتر لەودى توياست کرد چەشتومانە، تا ئەو دەمەى پىغەمبەرىكىمان لەناو رابوو، ئىدى رەوشى ئىمە گۆراو و فەرمانىدا كە ئىو بۇ ئەم ئايىنە رەوايەى خۇمان بانگىشت بىكەن. ئەكەر قبولتان کرد، ئەو ولاتى خۇتان ھى خۇتان دەبى و بەبى پىرسى ئىو ناهىيەنەو ناويەو، ئەكەر نا دەبى (جزيە) بدەن يا شەر بىكەن، بزانين سەرەنجام چۆن دەبى؟

رۆستەم وروژاو گوتى ھەرگىز بىرم لەو نەدە کردەو كە ئەوئەندە بۆيم ئەو قسانە بېيستم^{۱۸}، عارەبىكى تر بەناوى (رىعى بن عامر) كە وەك نىردراو ھاتە لای رۆستەم، گوتى ئىوئى ئىرانى زۆر گرنگى بە خواردن و خواردنەو دەدەن و ئەو شتە بە ھەند ھەلدەگرن و ئىمە ئەو شتانە بە ھىچ نازانين و لەو جۆرە قسانە. رۆستەم و ھاوئەكەنى زۆر سەريان لەو سادەبى و ھەلسوكەوت و رانەگۆرپى ئەو كۆمەلە خەلكە سادە بىبابانگەرە كە جلوبەركى دپاو و ورەيەكى بەرزيان ھەبوو، سورما بوو، ئەو قسەراشكاو و رەفتارە دلیرانەيە نىشانىيان دەدا كە زوو يادەنگ، عارەب ولاتى شاھانە دەخەنە ژىر رىكىفى خۇيان. رۆستەم و سەرداران و سەربازەكەنى ئەو لە ھەر رووداويەك پووبەرووى ئەو خالە دەبوونەو كە ئىدى نۆرەى دەولەت و شكۆى شاكانى ساسانى تىپەرپو و ئىستى نۆرەى سادەبى و نەمانى كۆيلايەتییە. زۆر كەس نەمانى شكۆ و ھىز و دەسلەتتى ئىرانىيەكان بە كارى تەقدیر و چارەنوس دەزانن. ئەو ئەفسانە گشتیانەى كە لە رىبى (خوداينامە)كان و شاھنامەدا رەنگيان داوئەتەو، باس لەو دەكەن كە رۆستەم لە رەوشى ئەستىرەكانەو روخان و نەمانى دەولەتتى ئىرانى پىشتەر بىنىبوو، بەلام ئەكەر لەو ئەفسانەش كە دراوئە پال رۆستەم گوماغان ھەبى و پىمانوابى راست نين ئەوا بە دلنایەو نىشانەو بەرژەنگى وا ھەن كە نىشان دەدەن رۆستەم و سەردار و فەرماندەكەنى تر ھىچ نومىدىكىان بەسەرکەوتن نەبوو، بە ھۆى ئەو گەندەللى و پشيوپەى كە لە ھەموو پایەو لایەتتىكى ساسانىدا بەدى دەكرا، بۇ رۆستەم زەھمەت نەبوو كە شكستى ئىران لە بەرامبەر سوپای تازە نەفس و بىباكى عارەبان پىشپىنى بىكات.

۱۸- مقدسى: البدء التاريخ، ۵، ل ۱۷۳ و طبرى روداوى سالى ۱۴.

ئەنجامى جەنگ

بەللى چوار مانگ ھەردوو لەشكر بەرامبەرى يەكتر بوون و دانوستان و گفتوگۆى نيردراوھەكانى ھەردوولا بەردەوام بوو. سەرەنجام رۆستەم شەپرى راگەيانند و دوو لەشكر پيڤكودەھاتن. سى رۆژ نەبەردىكى سەرسەختانەيان ئەنجامدا و خەلكىكى زۆر لە ھەردوولا كوژران. رۆژى چوارەم رەشەبا بە پيچەوانە ھەليكىرد و لم و گەرد و خۆلى بيبابانى بە سەرچاوەى ئيرانييەكاندا دەکرد. رۆستەم لەم رۆژەدا كوژرا و تەرمەكەيان لە مەيدانى جەنگدا دۆزيەوھ. سەد برينى زياتر پتوھ بوو. نووسيويانە كە رۆستەم تەختى خۆى بە ھيسترىكەوھ بەستبوو و خۆى لەبەر گەرما خزاندىوھ ژير سيپەرى تەختەكەى. عارەبىك، بەناوى (ھلال بن عەلقەمە) شيرىكى لەسەر سندوقى تەختەكەدا و سندوقەكە بەسەرسەرى رۆستەمدا كەوت، لەبەر گراني سندوقەكە رۆستەم پشتى شكا، بەلام ھەلسايەوھ بۆ خۆدەر بازکردن خۆى ھەلدايە نيتو ئاو. ھلال زانى كە ئەوھ فەرماندەى سوپايە. بەدواى كەوت و لە نيتو ئاوەكە دەرى ھيئا و كوشتى. كە سوپاى ئيران لە كوژراني رۆستەم ئاگاداربونەوھ، ترسيان رى نىشت و دەستيان بە ھەلاتن كرد. بەو سەرکەوتنەى كە عارەبەكان وەدەستيان ھيئا، ئيران بەتەواوى شكستى خوارد. (دەرفشى كاويانى) و گەنجى رۆستەم كەوتە دەستى سەعد كە ھەموو ئەمانەى پەوانەى مەدينە كردنەوھ. سەرچاوەكان نووسيويانە ھەركە رۆستەم كوژرا جل و ساز و بەرگ و تەختەكەيان بە (غەنيمەت) برد. ئەو پشكەى كە ئەو دەستكەوتە جەنگىيە بەر ھەر شەركەريكى عارەب كەوت بە ئەندازەيەك زۆر بووھ كە ناتوانرى قسەى ميژوونوسەكان باوھ بکەين^{٤٩} ئەوئەندە ھەيە كە شكۆ و باق و بريقى سوپاى ئيران دەتوانين لەسەر ئەوھ پيوانە و بەراورد بکەين و ھەمان ئەو باق و بريق و شكۆ و خۆرازاننەوھەيە ھۆى سەرەكى شكستى ئيرانييەكان بووھ لەو جەنگەدا. دواى ئەوھ سەعد (سەرکەوتننامە) ى بۆ عومەر نووسى و ھەرچى دەستكەوت و كەل و پەليكيان لەلا بوو بۆلاى عومەريان پەوانە كرد و عومەر لە وەلامى سەعد دا نووسىيەوھ، ھەرشتيك كە بە كەلكى و شتر و مەر و مالآت نىيە، شايانى عارەب نىيە. دەشتيك بدۆزەرەوھ و موسلمانان لەوى جىگير بکە، لەشكرىك بۆ خوراسان بنيرە و لەشكرىكى تر بۆ (جەزيرە) كە گەيشتيە ئەوى بىنەرەوھ، چ دەريا و رووباران مەخەرە نيوان من و موسلمانان. سەعد لەو شويئەى كە ھەنووكە (كوفە)يە ھەلوھستەى كرد و جىگير بوو، ئەوى شويئىكى لماوى بوو،

ئاۋەدانى كىردەۋە و شار و مزگەۋتى تىدا دروست كىرد. ھەندىك كوتويانە كە كوفە، چەند سان دواتر بە ھەرمانى عومەر دروستكراۋە و نووسىويانە كە سەيرى كىرد غارەبەكان خوۋ دايان گۆراۋە و روۋە گەندەلى دەپۆن، ھەرمانى دا كە كوفە لە ئىۋارى بىابان بىيات بىنن و بىرىرى دا كە غارەب لەو شىۋىنەدا نىشتەجى بن.

بەرەو مەدائىن

بەلئى! سەعد كەۋتە دۋاى شىكىستخواردوۋەكان و پى بەپى رىي مەداننى گرتە پىش. مەدائىن چەند شارىكى پەيۋەست بە يەكتەر و لىك نىك بوۋن لە ھەردوۋ بەرى روۋبارى دىچلە كە ھەردوۋ شارى (تىسفىن) و ئەنتاكىيە خوسرەۋ (ۋە ئەنتوخوسرەۋ) كەۋتبوۋنە كەنارى رۆژئاۋى دىچلە و لەلەي رۆژئاۋاشىۋە شارى يۆنانى (سلوكىيە) و (دەرزىجان) و بەھرەشېر (ۋەئەردەشېر) ھەلگەۋتبوۋن^{۵۰}، لە نىۋان ئەۋ چەند شارەدا تىسفىن لە ھەموۋان كىرگىز بوۋ. يادگارىي مېژوۋىيى و كۆشك و ساختمانى گەۋرەۋ گەنجىنە و داھات و دارايى زۆرتى ھەبوۋ. لە (كۆھندىز) كۆنە قەلئە كەيدا (كۆشكى سېي) ھەبوۋ كە پادشاكانى ئەشكانى دروستيان كىردبوۋ لە شارە تازە كەشدا (ئەيوانى كىسرا) ھەبوۋ كە شاپورىيە كەم دروستى كىردبوۋ. بەلام، شارەكە لەۋەش كۆنتر بوۋ و رەنگە لە سەردەمى پىش ئەشكانىيەكاندا بىيات نراي. بەھەرھال، كە سوپاى راكردوۋ گەيشتەۋە مەدائىن، غارەبەكانىش بەدۋايدا ھاتن و لەبەردەم دەروازەي مەدائىندا چادريان ھەلەدان. لەۋى چەند مانگىك لەبەردەم دەروازەي شار مانەۋە و ماۋەي مانەۋەيان لەۋى زۆر دىژەي كىشا. بە رادەيەك كە دوۋجار خورماي تازەديان خوارد و دوۋجار مەپ و وشترىان كىردنە قوربانى. لەبەر ئەۋەي مانەۋە لەۋ سىۋىردە دىژەي كىشا، لە مەدائىندا قات و قىرى دروست بوۋ و خەلك بەناچارى كەۋتنە خواردنى كۆشتى سەگ و پشیلە، ۋەرزىرەكان ھاتن و داۋايى ناشىتيان كىرد. يەزدى گورد لەۋ كاتە لە مەدائىن بوۋ كە ئەۋ ھەۋالەي بىست، سىۋىرۋان و گەۋرە پىۋانى بانگ كىرد و ھەموۋ گەنج و پارە و پولى خەزىنەكانى خۇي بەۋانە

۵۰ - يەعقوبى كەلە سەددى سىيەم ژياۋە پىنج شار لەۋ ھەۋت شارائە مابوۋنە. لەلەي رۆژەلەلەي دىچلە، تىسفىن، ئەسپانەر، رۆمىيە، لای رۆژئاۋا بە ھېرسىر (ۋىيە ئەردەشېر) و سابات (ۋەلاش ناۋا) لۇستىنچ: بىلدان خلافت شرقى، ل ۵۳ ۋارى ناب نىستاس كىملى لە گۆفارى المشرق (۵) بەبىروت ۱۹۰۲ و ھەروەھا ۋتارى streeh لە دايرةالمعارف اسلام، ج ۳ ۋاژەي مەدائىن.

به‌خشی و چند نامە و بەئیننامەى لەو بارەیه‌وه نووسین و گوتى: ئەگەر ئەم خاك و داراییەمان لەدەست بچى ئەوا ئێو لە عارەبەكان لە پێشترن و ئەو داراییانە پێویستە بۆ ئێو بن، ئەگەر خاكەكەشان بەتەواوى كەوتە دەست ئەو ئێوش داراییەكان دەگەرێننەوه. ئێنجا خزم و هاوێڵەكانى خۆى هەلگرتن و بەرهو (هەلوان) كەوتە پى. دواى ئەوى (خۆرەزاد كۆپى فەروخ هورمزدى) كە بۆى پێستەم بوو كرده سوپاسالارى لەشكر و تیسفونى پى سپارد. سەعد كە ماوێهەكى زۆر لەهەمبەر مەدائىن مابوو، شەكەت و كەوێرى ببوو. هەندى لە ئێرانىيەكان خۆيان چوونە لای و پێیانگوت كە تا زوو بەسەر مەدائىن داڤە و بێگەر، پێیانگوت ئەگەر پەلە نەكەى یەزدگورد ئیدى هیچ شتێكى تیا ناهێڵیتەوه. شوێنێكىیان لە دێجە پى نیشاندا كە تەنكاو بوو، و لەشكرى عارەب بە ئاسانى دەتوانى لەویدا بپەریتەوه. ئەو بانگهێشت و پێنۆتێنیکردنە كە لەلایەن كۆمەڵێك ئێرانىيەوه كرا، غێرەتى وەبەر سەعدنا. نامادەكارى بۆ هێرشبردن كردو بە هاوێڵانى خۆى گوت خۆ لە ئاوەكە بدەن و لە دێجە بپەرنەوه. بۆ خۆیشى ئەسپى خۆى تاودا و لە ئاوى دێجە پەڕیپەوه. هاوێڵانى بە دواى ئەودا لە ئاوەكە یان داو زۆر بە ئارامى و بى گرفت چوونە ئەوبەرى ئاوەكە. نووسیویانە لە هەموو سوپایى سەعد كە ئاوا بى باكانە خۆى لە ئاوەكەدا تەنھا یەك كەس نەو دانا بۆ دێجە گشتیان بە ساغ و سەلامەتى پەڕیپەوه. پاسەوانەكانى مەدائىن كە عارەبەكانیان لە كەنارى دەروازەكانى شاردا بینی، هاواریان كرد كە: (دێوھاتن! دێوھاتن!)^۱. خۆرەزاد لەگەڵ بەشێك لە لەشكرەكەى لە شار ھاتە دەر و لەگەڵ هێرشبەرەكان كەوتنە جەنگ، بەلام شكافەنای بۆ ئاوا شار بردەوه و عارەب لەو دەروازەى شار ھاتنە ژوور. ئیدى خۆرەزاد توانای خۆراگرى نەما. نێو شەو بە لەشكرەكەى خۆیەوه لە دەروازەى رۆژھەلاتى شارهوه بۆی دەرچوو و شارى بەجێھێشت و پێى جەلەولای گرتە بەر.

غەزووی مەدائىن

عارەب ھاتنە ئێو تیسفون و دەستیان بە تالان و كوشتن و بڕین كرد. سەعد كە ھاتە ئێو مەدائىن نوێژى سەرکەوتنى كرد: ھەشت ركەعت و كە ھاتە ئێو (كۆشكى سپى) كیسرا، لە قورئان ﴿كَمْ تَرَكَوا مِنْ جَنَاتٍ وَ عِیُونٍ﴾ خۆیندەوه. بەم شیوێهە بوو كە تیسفون بە كۆشكە

۵۱- دینورى: اخبار الطوال، ص ۱۲۱-۱۲۰.

شاهانه کانی گه نجه گراندها چوار سه د سالییه کانی بنده مان ساسانییه وه، که وه ده دانی
 نهاره به کان و نهو که سانی که کافوریان له خون جیا نه دکر وه و جیاواری به های سیم و ریزیان
 نه ده زانی، له هه سوو نهو کوشکه نه فسانه نامیزانه له ویرانی به ولایو، شتتکیان جیه هیشته.
 سه رچا و کان نرو، بیرویا نه فهرشیکی که وریان بو سه دینه دیتا که له نهو که وریی جیه کی نهو
 تو نه بوو بشی لئی راخمن، پارچه پارچه یان کرد به نهو سه رانی نیر و موره کانیان دابهش کرد.
 پارچه یه کی دوانر به بیست سه راز ده رهم فروشرا.

له راستیدا نه رکانه ی سه عد خانه نیر سه دانه وه، بهر کریکاران جینان هیشته برون.
 سه رباره کانی یه ز دگور، حویان له کانی را کردیان نه یوانیان تان کرد بون، به نام هیری
 سه رکه و تووی نهاره به کان به وریان کدوتن و نهو نه لورپهل و داراییه تلامه کوانه یان نیسه مندیه وه.
 له ژماره یه کی که می سه ربار به تازان که سو پاریزکاری کوتکه کان دارابون، ده نا له تیسفون
 که سیک نه سابو، سه عد له گهل نهاره به کانی حوی خانه نهو کوجه و گوله نه چون و حوله کانی
 شاریکی تازام و بی بهر کری، شیرانییه کان بواری نه وریان نه بو که هه سوو دارایی و که نجه پیر
 به ها دیرینه کان له گهل خویاندا به نهو، نهو دارایی و که لوپهل و قاپ و خیربار و ریز و که هه وهی
 که نهو نیوه دا سابو نه ره زور بون، به پینی ریزانییه کانی سلیون درهم له خه زینه نه هه بو که
 نیوه ی نهو پاره یه سابو وه، به پینییه که نجه و خه زینه یه کی زور که دینه دهستی نهاره بان.

سه عد بریاری دا که له شار، گوله که دا مزکه و تیک دروست بکن، له نهو به دواوه له جیاتی
 ئاته شگا و باژ بهر سه د و زه مزه سه لهو تاره که ورییه ی که سانه ها سال سه تبه ندی موبدان و
 موغان بو، له ددنگی بانگاران و ته لیل و ته سبیج به تازی استیککی و نه ده بیسترا و نیدی
 هه رگیز نهو ده شه ره ری و رسم و نییسی مرغان و موبدانی به خوه سه بیسییه وه، هینوش
 هینوش شارده کش بایه خلی خلی سه ده ستدا به نهاره به وریی به سه د و نامت و کوفه، مه داتن به
 شاریکی بچوکن، و سو بایدخ زیتر سه مایه وه، نه کهرچی شیوان (داته باره کانی شا) سانه ها هه روا
 مایه وه و ویرانه کانی باسیان له شکر و مه زنیته ی رزکاران را کردی نیران دکر و
 نه فسانه گه لیکی داسینیان پتکه وه، ده نا

جهنگی جهلهولا

دواى رورداوى مه داتن، کاره ساتی جهلهولا هاته پيشر که له ویشدا ئيرانييه کان شکان^{۵۲} لهو بارديه ره نوو، سیربانه نهوکاتهی ئيرانييه کان له مه داتن هه لاتن که گه بيشته جهلهولا، لهوى ههريه که له حه لکی نازدريايگان و باب و خه لکی چيا و فارس بۆ شه وى، بچنه وه شار و ناوچه کانی خوڤيان ريگاگانيان له يه که چيا بوو. بهر له وهى له يه که چيا بانه وه و ههريه که ی ريگه ی خوڤى بگريسته بهر، کوڤونه وه و کوڤيان نه که ر نيست با لوهى ليبيکدين، جاريکی تر ههريگيز ناتوانين کوڤينه وه و ناوا يه که گريسته وه و نيزد جيگاگيه که که ريگاگي هه مووان ليبيکچيا دهکاته وه. با چاکه نيزد کوڤينه وه و جاريکی تر له که ل عارهباندا شه ر بکدين. نه که ر سه رکه و تين له وان ده رده که مين و راويانده نبتن، نه که ر سه ريش نه که ر تين شه و له وهى له ده ستمان هاتوه کردووه مانده و دواتر په نجه ی خوڤان ناشکينه وه و ناليتين خوڤزگه شه وه مان کردبا. هه مووان تبولتيان کرد. (سه هيران رازي) بان کرده فه رمانده ی خوڤيان و که نديان له وي ليديان و خوڤيان نامانده ی جهنگ کرد. نامه يه کيان بۆ يه زدی کورد نووسی و داواى پاره و له شكريان لييکرد. يه زدی کورد پاره و هيڙى سه رباڙى بۆ ناردن. شه و ژمارديه ی که له جهلهولا بوون بۆ شه وى له ههريه شه ی عارهبان که بوي هه بوو هه رساتيتک بگه نه سهريان پاريزراو بن، خه نده قيان به چوار ده وری له شکرکاي خوڤيان لييدا. له و رۆژانه دا بارو دوه ينى ئيران رۆر شيواو و په ريشان بوو. ههريه که له سه رداران و سنوورخانه کانی ئيران سه ربه خۆ بوو و شاي به سه پانی خوڤى نه ده زانی، به زده کورد بپه ووده هه ولى ددا که نه وه که بخته وه سه ر جوگاوده که ی، سه رى به هه موو جينه که ده کرت تاجيژيتک بو نه به رده دژي درژمن فه راهه م بکات، به لام ئيدى درهنگ داها تبه و و ربه وده که نه به رنده شيوا و و روى له به ره للايى و بى سه رايى بوو که هيج هه و له لانيک سوو و نه نجاميکي نيته ده که وه وه. مه داتن له ده ستمى عارهبان نابوو و له شار ده کانی تر که ده و شيکی ناهه مووار بوو چ شتيک ده که را؟ له و ساوه يه دا (سه سدى کوڤى شه ي وه قاس) له مه داتن بوو. بيستنى که ئيرانييه کان هيڙه به رت و با لوه کانی خوڤيان له جهلهولا

۵۲. جهلهولا شاريک بوو نزيک خانه دڤن له کوفه وه سه رلگه ی بيوان خيران و خوراسان ده ژميرو را به پتي کيرانه وهى حمدانه مسته وى مه ليک شاي سه لوقي کاروان سه رايه کی لى دروست کرد که له وکات به دوا کاروان سه راي جهلهوليان بيده کرت. بيده چي نه و شارده له شويى نيستاي قزل ريات بورى دوه لته ی عيراقيش به هڙى سه سدى کوڤى راقاس ناري نا (سه سديه).

شوشنەر و شوش

کاتیک شکستخواردوردەکانی جەنەولا کە ئە ھەمبەر عارەبان تیکشکابوون و ھەلاتبوون کەبێشتە حەلوان، یەزدی کورد وەک دەکێرنەوێد لەبەر ترس و نیکەرائی نەیتوانی زیاتر لە حەلوان بێنێتەوێد، رێی ھەلاتنی کرتە بەر و ئەگەڵ خزم و ھاوێڵەکانی خۆی بەردو (نستەخر) بە رێوایەتییکی تر بەردو (قورم) و (کاشان) رۆیشت. یەکیەک ئە کەسە نزیکەکانی شا کە لەو سەفەرە ھاوڕێی بوو و ناوی (ھورمزان) بوو. دەلێن کە خالی (شیرۆیە)ی کوری خوسردو بوو و لە دەرباری شا دا نزیکایەتیکی تەواوی ھەبوو، کوتوێە عازەب لەلای حەلوانەوێد بەسەر ئێمەیان دادا و پێشردووییکی زۆریان کردووە و لەوێوە ناتوانن رۆوێەروویان بێنەوێد، بەلام کۆمەڵیکیان ئە سنووری تەھواز و خورستانن کە سەرداری ئازاو شەرکەریان نین و خۆ لەبەر ھێرشێ ئێمە راناکرن. ئەکەر پادشا پریار بەدات من دەچمە ئەو دەقەرە و لەشکرێک کۆدەکەمەوێد ھەلدەکوتمە سەر فەرماندەیی ئەو تاجمەیی ئەوێ کە ناوی (ئەبو موسای ئەشعەری)یە و دەیشکێنم و لە ناوچەیی فارس و ئەھوازەوێد پێداویستی و لەشکرێک پێکەوێد ددینم. یەزدی گورد ئەو پێشنیازەیی ھورمزانی پەسەند و قبول کرد و ئەوێ لەگەڵ کرویتکدا بو ئەو شەرکە دیاری کرد و بە پارە و ئەشکرەوێد رەوانەیی ئەوێی کردن. بێنجا ھورمزان رۆیشت تاکەبێشتە شاری شوشتەر. لەوێ دایکۆتتاو فەرمانی دا شوورای شارەکە چاک بکێتەوێد و دواتر ئازوقە و خەلکیکی زۆری کۆکردووە (ئەبو موسا)ش کە لەوێد ئاگاداربوووەو نامەیی بو عومەر نووسی و لە بارودۆخ و رەوشی ئەوێی ئاگادار کردووە. عومەر نامەیی بو (عەممار کوری یاسر) کە لە جێی سەعد کردبووێە فەرمانداری کوفە و سەواد، نووسی و فەرمانی پێکەوێد کە بەنیوێد لەشکرەکەیی خۆیەوێد پەییوێدنی بە ئەبو موساوە بەکات. کە سوپای عازەب لە دەوری ئەبو موسا کۆبوووەوێد خۆی کەیانەدە دەروازەیی شوشتەر و کەمارۆی ھورمزانی دا و جەنگ دەستی پێکەوێد. کوشتاریکی کەورد روویدا و سوپای نێزان شکاو راییکەوێدەوێد ناو شار. ئەبو موسا ئەمجارە نابلوقەیی شاری داو ئەو نابلوقەدانە ماوێدەک درێژەیی کێشا و خەریک بوو کە لەشکری عازەب ئە پەلو پۆیکەوێد و ناویمێد بێ. بەلام خیانتەیی نێرانییەک بارەکەیی بە قازانجی عازەبەکان شکاندەوێد. نووسراوێد کە رۆژێک کابرایەک ئە کەوێدەکانی شوشتەر، بە نەیتنی لە شار ھاتە دەردووە و چووێد لای ئەبو موسا و کوتی ئەکەر من بەکیان و مال و مەندالەوێد پەنابەدیت و پارێزراو بێن، ئەوا لە کرتەیی شاردا ھاوکارتیت دەکەم. ئەبو موسا رازی بوو. ئەو پیاوێد کە ناوی (سینە) یا (سیە) بوو، کوتی یەکەم پیایینیکی خۆتم لەگەڵ بێنێرە تاکو لەگەڵ خۆمدا بێبەمە ناو

شارو همموو شوینه کانی نیشان بدهم، نینجا ری و شوین و ته دبیری پیویست ده کهین. نه بو موسا به هاو له کانی خوی گوت له ئیوه کی هیه له گیانی خوی خوش بی و له گهل نهم پیاوه پروا تا به لکو گیانی هممووان رزگار بکات یاخود خوی بچیت به ههشت؟ پیاویک له هوی (بهنی شه بیان به ناوی نه شرهس کوری عوف) هه لسا و له گهل سینه، به پتی نهیتیدا چوه نیو شارهوه. سینه نهوی برده ماله کهی خوی و جلو بهرگی نهوی له بهر کرد و پتی گوت ده بی نیستا له گهل من پتی و واینبوینی که خزمهتکاری منی، کابرای عاره ب وایکرد، سینه ی بهو شیویه له نیو همموو شاردا گپرای. ته نانهت جاریک به بهر ده رگای کوشکی هورمزندا تیپه پین. له وی هورمزان له گهل چنده کس له سه رهنگ و گه وه فەرمانده کانی خوی راوهستا بو و خزمهتکاره کان مه شخه لیان له پیش نهواندا به دهسته وه گرتبوو. نه شرهس نه مه ی همموو بینی و نینجا له گهل سینه دا گه راپه وه ماله وه و دواتر به هه مان ریگا نهیتییه که دا له شار چوونه دهر و گه رانه وه لای نه بو موسا. نه شرهس نهوی بینیبووی بۆ نه بو موسای باس کرد، نینجا گوتی نیستا دوو سه د کس له موسلمانانم له گهل دا بنیره و خوشت له دهر وازه چاودیریان بکه تا نیتمه له ناو شار له گهل پاسه وانه کاند دهستو یه خه ده بین و دهر وازه ی شار ده کهینه وه و له شکری عاره ب ده بهینه نیو شاره وه. نه بو موسا گوتی نه ی خه لکینه کی هیه له ئیوه له گیانی خوی خوش بی باله گهل نه شرهسدا پروا تا نه و پیلانه سه ر بگری. دوو سه د عاره ب هاتنه پیش و له گهل نه شرهس و سینه دا به هه مان ریگای نهیتی که ژیر زه مینن بوو خویان گه یانده ناو شار. یه که بچار به تونیه که دا خویان گه یانده مالی سینه و خویان بۆ نه به رد ناماده کرد. نینجا له و ماله چونه دهر و بۆ لای دهر وازه رویشتن. له دهر وه ی شاریشدا نه بو موسا له گهل کۆمه لیک جهنگاوه ری خویدا له پشت دهر وازه ی شار وهستا بوو به دهنگی بهرز (ته کبیری) ده رکرد. نه و دوو سه د که سه که له گهل نه شرهس و سینه له ناو شاردا به سه ر پاسه وانه کانیان داداو کوشتیان و دهر وازه که یان کرده وه و نه بو موسا و عاره به کانی تر هاتنه ناو شار و شمشیریان له کوشتنی خه لکدا خسته گه ر، له گیر و گازی نه و هه رایه دا، هورمزان که به هوی خیانه تی یه کی له هاو و لاتیانی خوی که وتبووه داوه وه. خوی و هه ندی له هاو له کانی توانیان رابکه ن و خویان له نیو قه لایه ک که له ناو شاردا بوو قایم بکه ن و نه بو موسا همموو شاری گرت و نینجا که ماروی نه و قه لایه ی دا که هورمزانی تیا بوو. له بهر نه وه ی ماوه یه کی زوری پینچو و هیچ نازوقه و خوارد مه نییه ک له ناو قه لاکه بۆ هورمزان

نهمایه‌وه، داوای کرد گیانی پارێزراو بێ و خۆی راده‌ست بکات، نه‌بو موسا قبولی کرد که نه‌یکوژی و بینێرته مه‌دینه لای عومەر تاله‌وی خلیفه خۆی بریار له چاره‌نووسی بدات^{٥٥}. سه‌رچاوه‌کان نووسیویه‌ نه‌بو موسا هورمزانی به‌ سێ سه‌د که‌سه‌وه ناره‌ده لای عومەر، کاتی^{٥٦} نه‌و کومه‌له گه‌یشتنه مه‌دینه و چوونه لای عومەر، هه‌موویان عه‌بای زێرین و شمشیر و که‌مه‌ریه‌ندی گرانبه‌هایان پێبوو^{٥٧}. ده‌گێرنه‌وه کاتی هورمزانیان برده مه‌دینه، جلویه‌رگی گرانبه‌های له‌به‌ر بوو، نه‌ویان برده مزگه‌وت تا عومەر ببینی. عومەر له‌ مزگه‌وت خه‌وتبوو و فه‌مچینیکی له‌ ژێر سه‌ر بوو. هورمزانی پرسى (میری باوه‌رداران) له‌ کوێه‌؟ گوتیان نه‌مه‌یه که خه‌وتوو. گوتی نه‌ی په‌رده‌داره‌کانی کوان؟ گوتیان نه‌و نه‌ په‌رده‌دارێکی هه‌یه نه‌ ده‌وانێک و نه‌ کاتبێک. گوتی نه‌و پیاوه مه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌؟ عومەر له‌ خه‌و هه‌ستاو هورمزانی ناسی. له‌ چه‌ڕۆکه‌کاندا وا باسکراوه که عومەر ویستی بیکوژی، هورمزانی داوای کرد ئایان بۆ هێنا. ئینجا داوای له عومەر کرد تا نه‌و ئاوه نه‌خواته‌وه، نه‌یکوژی. عومەر قبولی کرد، ئینجا هورمزانی ئاوه‌که‌ی پێشت و عومەر ناچار بوو واز له‌ کوشتنی بێتی له‌ غه‌زووی (شوش) یش به‌سه‌رهاتیکی له‌و چه‌شنه باسکراوه. ده‌لێن که نه‌بو موسا نه‌وتی گه‌مارۆدا، مه‌رزهبانی شوش بۆ هه‌شتا که‌س له‌ هاوه‌لان و که‌س و کاره‌کانی خۆی داوای نه‌مانی کرد تا شاری راده‌ست بکات. نه‌بو موسا قبولی کرد و که‌ شاری گرت هه‌شتا که‌سی که‌ هاوه‌لان و که‌س و کاری نه‌و بوون نازاد کردن، به‌لام فه‌رمانی دا که سه‌ری خۆی به‌پێرێن. له‌ راستیدا مه‌رزهبانی شوش که شاری راده‌ستی نه‌بو موسا کردبوو بووه قوربانی ده‌ستپاچه‌یی خۆی، چونکه نه‌و بۆ هه‌شتا که‌س له‌ هاوه‌له‌کانی خۆی داوای نه‌مانی کردبوو. (نه‌بو موسا) شاری گرت و ده‌ستکه‌وتی زۆری گلدایه‌وه و داوای نه‌وه عاره‌به‌کان هه‌ریمی خوزستان و فارس‌یان کرده مه‌یدانی جلیتازی و ته‌راتینی خۆیان و له‌ماوه‌ی یه‌کسالدا، مه‌ره‌گان کدک قه‌زه‌ق و سه‌یمه‌ره و ئیسته‌خر و نه‌رجانیشیان گرت.

له‌ باره‌ی خیانه‌ته‌وه

نه‌و خیانه‌ته‌ی که‌ بووه هۆی تیشکانی ئێران، (ته‌به‌ری) داویه‌ته پال که‌سیک به‌ناوی (سیاه دیله‌می) که‌ یه‌کێک بوو له‌ فه‌رمانده‌کانی یه‌زدی گورد. ناوبراو نه‌م ریاویه‌ته له‌مه‌ر غه‌زووی شوش ده‌کێرته‌وه، تو بێتی له‌ هه‌موو نه‌و شه‌رانه‌دا شه‌رێک هه‌بێ که نه‌و چه‌شنه خیانه‌تانه‌ی

تیدا نه کرابی؟ بههر حال نهو ریوایه‌ته‌ی که (ته‌به‌ری) ده‌یگێرتمه‌وه به‌م چه‌شنه‌ی خواره‌وه‌یه: کاتی که یه‌زدی گورد له شکستی جه‌له‌ولا ناگاداریوو، خۆی له حلوان بوو. هه‌قال و دار و ده‌سته‌وه‌ پیاوه‌کانی خۆی بانگ کردو (موید)یشی داوا کرد و ناماده‌بوو. که کۆبوونه‌وه‌ گوتی نه‌م عاره‌بانه‌ هه‌ر سوپایه‌کیان بۆ شه‌رکردن ده‌نێرینه‌ پێش ده‌یشکێنن، رای ئێوه‌ چیه‌ و چی بکه‌مین باشه‌؟ (موید) گوتی نه‌وه‌ چاکه‌ که تو نه‌م شاره‌ جێبێتی و به‌جینه‌ نیسته‌خر که‌مالی شایه‌و ئینجا له‌وێ له‌شکر و هێز بنێری. یه‌زدی گورد نه‌م بۆ چوونه‌ی په‌سه‌ند کرد و به‌ره‌و ئیسفه‌هان رۆیشت. بانگی (سیاه) و سیسه‌د که‌سکه‌ له‌ نیوانیاندا هه‌فتا که‌سیان له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کان بوون، کرد و فه‌رمانی پێدان که‌ به‌هه‌ر شاریکدا که‌ رته‌ت بوو هه‌ر که‌سیکی ویست هه‌لبێژێری و له‌گه‌ل خۆیدا بیبا و خۆی بکه‌مینێته‌ شوش و له‌وێ به‌گۆ عاره‌بانه‌دا به‌جێته‌وه‌. سیاه رۆیشت و له‌ شوتنیک به‌ناوی (که‌لبانه‌) جێگر بوو، هیشتا نه‌و نه‌گه‌یشته‌بووه‌ شوش که‌ دانیشته‌وانی شوش داوای ناشتیان کردو له‌گه‌ل نه‌بو موسا رێکه‌که‌وتن. نه‌بو موسا ناشتی له‌گه‌ل کردن و رێی (رامه‌هورمز)ی گرته‌به‌ر. به‌لام سیاه له‌ که‌لبانه‌ بوو و زۆر له‌ موسلمانانه‌کان ده‌ترساو له‌وێ مایه‌وه‌ تا نه‌بو موسا چوه‌ نێو شوشته‌ر. (سیاه)ش جوولا و له‌ شوتنیکێکی نیوان رامه‌هورمز و شوشته‌ر دابه‌زی. (عه‌مار کوپی یاسر)یش گه‌یشت. دواي نه‌وه‌ سیاه و گه‌وره‌ و سه‌رانی ئێران که‌ له‌ ئیسفه‌هانوه‌ له‌گه‌لی هاتبوون، کۆبوونه‌وه‌ و پیتی گوته‌ن هه‌یج له‌شکرێک نه‌ماوه‌ که‌ نه‌م عاره‌بانه‌ نه‌یانشکاندیی و هه‌یج قه‌لاو شوهریه‌ک نه‌ماوه‌ نه‌یانگرته‌یی، رای ئێوه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ چیه‌؟ گوته‌یان باشترین رینگا نه‌وه‌یه که‌ خۆمان ته‌سلیم بکه‌مین و به‌جینه‌ سه‌ر رێبازی نه‌وان. ئینجا یه‌کیکیان له‌و گه‌وره‌ پیاوانه‌ به‌ناوی شیرۆیه، نارده‌ لای نه‌بو موسا و داوای ناشته‌واپیان کرد و نه‌مانیان خواست و چوونه‌ سه‌ر نایینی ئیسلام.^{٥٦} له‌وه‌ به‌ دواوه‌ سیاه که‌وته‌ خزمه‌تی عاره‌به‌کان و له‌جه‌نگه‌کاندا بوو به‌ هاوڕێ و هاوکاریان. بۆ نه‌ونه‌ کاتی که‌ عاره‌ب گه‌مارۆیی شوشته‌ریان دا نه‌ویان له‌گه‌لدا بووه‌. نیوه‌ شه‌وێک جلوه‌رگی ئێرانیا‌نی پۆشی و خۆی هه‌لدايه‌ به‌رده‌می قه‌لا، جله‌کانی خۆی خۆنای کرد. به‌یانی دانیشته‌وانی قه‌لا پیاوێکیان بینی که‌ جلوه‌رگی ئێرانی له‌به‌ره‌و له‌به‌ر ده‌م قه‌لا که‌وتوه‌، وایانزانی له‌ خۆیانه‌، ده‌روازه‌ی قه‌لایان کرده‌وه‌ تاییبه‌نه‌وه‌ نێو قه‌لا. له‌و ده‌مه‌دا سیاه هه‌لسایه‌وه‌

دهسته و يه‌خه‌ی پاسه‌وانه‌كان بووه و نه‌ونده شمرې له‌گه‌لدا كردن تا د‌ه‌روازه‌ی قه‌لایان جیته‌یلا و هه‌لاتن. نینجا سیاه د‌ه‌روازه‌ی قه‌لای كرده‌وه و سوپای د‌وژمن خوی گه‌یانده ناو قه‌لایه كه‌وه^{۵۷*}.

دواين نه‌به‌رد

ی‌زدی گورد کاتې که مه‌دائنی به‌جیته‌شت، ره‌نگه پی‌یوابووبی که عاره‌به‌كان دلیان به (سه‌واد) ناو ده‌خواته‌وه و همریمی چیا بۆ نه‌و جیده‌هیلن، به‌لام گه‌ماروی شوش و پی‌ش‌ه‌و‌کردنیان به‌ره‌و نیسفه‌هان نه‌و بۆ چونه‌ی نه‌ویان به‌تال كرده‌وه.

بۆیه نام‌وه په‌یامی بۆ هه‌موو سهردارانی ولات نارد تا به له‌شكر و كه‌له‌په‌ل و دارایی یارمه‌تی بدن. هه‌لبه‌ته له‌و ناشووب و بی سهره‌وه‌به‌یه‌ی كه‌ بالی به‌سهر ولاتدا كیشابوو، سهردارانی ولات به‌ته‌نگ یارمه‌تیدانی ی‌زد‌گورده‌وه نه‌بوون، به‌لام چونكه مه‌ترسی عاره‌بان هه‌ره‌شه‌ی له‌وانیش ده‌کرد، به‌ ده‌نگ بانگه‌وازی شای شكسته‌خواردووه‌وه هاتن، له‌ لیواری خه‌زه‌ره‌وه تا ده‌ریای هیند له‌ جه‌یخه‌نه‌وه تا ده‌ریای فارس له‌ هه‌موو لاوه سوپا گرد بووه‌وه. له‌ نزیک هه‌مه‌دان سوپایه‌کی نزیک به‌ سهد و په‌نجا هه‌زار كه‌س کۆبووه‌وه. فه‌رمانده‌ی نه‌و سوپایه (فه‌یروزان) بوو. نه‌و سوپا مه‌زنه ده‌یویست له‌ ږتی هه‌لوانه‌وه به‌رو لای کوفه که له‌شکرگای عاره‌به‌کانی لی‌بوو، بجی. هه‌لومه‌رجی‌کی دژوار بۆ عاره‌بان هات‌بووه پی‌ش و کوفه و به‌سره له‌ ژێر هه‌ره‌شه دابوون. (عه‌ماری کوری یاسر) فه‌رمانده‌ی عاره‌بان که به‌و هه‌واله‌ی زانی، نامه‌ی بۆ مه‌دینه نووسی و په‌ه‌شه‌که‌ی تیندا باس کرد بوو. (عوهمری کوری خه‌تاب) مردووه له‌ سالی (۲۳ ک/ ۶۴۴ ز) نامه‌که‌ی وه‌رگرت و چوه سهر مینه‌هر و رووی له‌ خه‌لکه‌که کردو گوتی نه‌ی خه‌لکینه تا نیستا به‌ به‌ره‌که‌تی نیسلام و یارمه‌تی خوا له‌ جه‌نگی دژی ئی‌رانییه‌کاندا سهرکه‌وتن به‌لای ئیمه‌دا بووه، هه‌نوکه ئی‌رانییه‌کان سوپایه‌کیان کۆکرد‌وته‌وه و به‌ته‌مان رۆشنایی خواهند د‌ام‌رک‌یتنه‌وه. نه‌مه نامه‌ی عه‌مار کوری یاسره که بۆ منی نارد‌وه و نووسیویه‌تی که خه‌لکی توس، ته‌به‌رستان، ده‌ماوه‌ند، گورگان، په‌ی، نیسفه‌هان، قوم،

۵۷- گری، هه‌مان سه‌رچاوه

* هه‌میشه یه‌کی‌ک له‌ فاکته‌ره هه‌ره کاریگه‌ره‌کانی هه‌موو شکسته‌كان بریتی بووه له‌ خیانه‌تی نی‌وخ‌ژی ... به‌داخه‌وه تا نه‌م رۆژگاره‌ش ده‌یی‌نین.

هه‌مه‌دان، ماهین و ماسبزان له ده‌وری پادشای خۆیان کۆبوونه‌ته‌وه تابه‌سه‌ر براده‌ران و هاوه‌لانی ئیوه‌دا بدن له کوفه و به‌سه‌ره و نه‌وان له نیشتمانی خۆیان ده‌ریکه‌ن و بی‌نه‌ شەری ئیوه‌ش. جا داوا ده‌که‌م راو بۆ‌چوونی خۆتان له‌و باره‌یه‌وه به‌ من ب‌ئین. (ته‌له‌) گوتی ئە‌ی نه‌میر رای تو له هه‌مووان راسته‌ره، هه‌رچی تو‌ب‌ئینی نه‌وه ده‌که‌ین، (عوسمان) گوتی ئە‌ی نه‌میر نامه بۆ خه‌لکی شام بنووسه تا له شامه‌وه ب‌ئین و که‌سی‌ک به‌ دوا‌ی خه‌لکی یه‌مه‌ندا بنی‌ره تا له یه‌مه‌نه‌وه ب‌ئین و له خه‌لکی به‌سه‌ره‌ش داوا بکه که ب‌ئین و تو بۆ خۆشت لی‌ره را خۆت بگه‌یه‌نه کوفه، که نه‌وه‌موو خه‌لکه‌ت لی‌کۆبووه‌وه سوپای تو زیاتر ده‌بی له هی نه‌وان و کاره‌که‌ت بۆ ناسان ده‌بی. نه‌مووسولمانانه‌ی که له‌ناو مزگه‌وتدا بوون نه‌وه رایه‌ی عوسمانیان په‌سه‌ند کردو ئافه‌رینیان کرد. عومه‌ر پرووی له (علی کورپی نه‌بو تالب) مردووه له (٤٠ ک/ ٦٦١ ز) کرد که نه‌ویش له‌وئ بوو و لی‌په‌رسی رای تو چی‌یه ئە‌ی (نه‌باحه‌سه‌ن)؟ علی گوتی نه‌گه‌ر سوپای شام هه‌موو بۆ یارمه‌تیدانی تو ب‌ئین و نه‌وئ به‌ جی‌ب‌ئیلین نه‌وا رۆم ده‌ست به‌سه‌ر شام دا ده‌گرئ، نه‌گه‌ر هه‌موو سوپای یه‌مه‌ن ب‌ئیت و یه‌مه‌ن جی‌ب‌ه‌ی‌لین به‌ هه‌مان شی‌وه زه‌نگینه‌کان چاو ده‌په‌نه نه‌وئ و دا‌گیرئ ده‌که‌ن، چوونی تو‌ش له جی‌ی خۆینییه و ئی‌مه له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ره‌وه هه‌رگیز به‌ زۆری ژماره‌ی سه‌ریاز به‌سه‌ر دو‌ژمندا زāl نه‌بوین، به‌لکو سه‌ره‌که‌وتنی ئی‌مه به‌ هو‌ی په‌وا‌یه‌وه بووه نه‌ک به‌ه‌ی‌ز و توانا. ئی‌ستا وا چاکه نامه بۆ سوپای شام و عه‌مان و شاره‌کانی تر بنووسی که له شو‌ینی خۆیان بن و هه‌ریه‌که‌وه سی‌یه‌کی ژماره‌ی خۆیان بۆ یارمه‌تیدانی تو بن‌ئین.

عومه‌ر نه‌وه رایه‌ی په‌سه‌ند کرد و گوتی ده‌بی که‌سی‌کی وا بکه‌مه فه‌رمانه‌ی نه‌وه شە‌ره که له به‌رامبه‌ر ئی‌ترانییه‌کاندا خۆرا‌گری‌. ئی‌نجا (نوعمان کورپی مقرن) ی که یه‌کێک له هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر و سوارچاکێکی عاره‌بان بوو و له‌و کاته له (که‌سکر) به‌ری‌وه‌به‌ری کۆکردنه‌وه‌ی باج بوو، کرده فه‌رمانه‌ی نه‌وه سوپایه و نامه‌ی بۆ نووسی که تو فه‌رمانه‌ی سوپای. فه‌رمانی دا نه‌گه‌ر نوعمان کورزا (حه‌زیفه کورپی نه‌لیه‌مان) مردووه له (٣٦ ک/ ٦٥٧ ز) فه‌رمانه‌یه نه‌وه نه‌گه‌ر حه‌زیفه کورزا (جه‌ری‌ر کورپی عه‌بدوللا) و هه‌روه‌ها دوا‌ی جه‌ری‌ر (موغه‌یه‌ره کورپی شعبه) دوا‌ی موغه‌یه‌ش (نه‌شعه‌ث کورپی قه‌یس). له نامه‌یه‌کدا که بۆ (نوعمان کورپی مقرن) ی نووسی، پی‌ی گوتبوو که دوو له دلاوه‌رانی عاره‌ب له نێو سوپای تو‌دا هه‌ن (عه‌مرو کورپی مه‌عه‌د یه‌ک‌رب) و (ته‌لی‌حه کورپی خوه‌یلد)، نه‌مانه بۆ هی‌چ نه‌رکێک دامه‌نی، به‌لام له هه‌رکار و هه‌نگاوێکدا په‌رس و رایان پی‌بکه. نه‌بو موسا له‌و کاته‌دا له به‌سه‌ره بوو. سی‌یه‌کی سوپای به‌سه‌ری برد و چووه کوفه. نوعمانیش هات و سوپا له هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌یشته و کۆتووه‌وه. نامه‌ده‌کاریان وه‌رگرت و پ‌ئی (نه‌هاوه‌ند)یان گرته به‌ر.

غەزۋى نەھاۋەند

سوپاى ئىترانىش بە فرماندەى فەيرۆزان يا (مەردان شاھ) ئامادەكارىتىكى زۆريان كەردبوو. دوو لەشكر لە نزيك نەھاۋەند ئوردويان دانا و ماۋەيەك لە بەرامبەر يەكتر دا سەنگەريان گەرت. كە ئىترانىيەكان دەست پىشخەريان نەكرد لە شەپ و رۆژانەش لە ھەموو لاۋە ھىزى يارمەتيدەريان بۆ دەھات، عارەبەكان تەنگەتاۋ بوون و ترس و ھەراسيان لى نىشت و لە ئاكامى كاردان نىگەران بوون. سەمرانى سوپاى عارەب بۆ دۆزىنەۋەى رىگا چارەيەك بۆ ئەو ئاستەنگە كۆيۈنەۋە و وايان بە باش زانى كە پىۋىستە ۋا بىلاۋ بىكەنەۋە كە خەلىفەى موسولمانان لە مەدينە دا مردوۋە و دەبى سوپا دەست لە جەنگ ھەلبىگرى و بىگەپىنەۋە. نەۋەيان كەردو دەستيان بە گەپانەۋە كەرد. ئىترانىيەكان لە قەلا و سەنگەرەكانياندا ھاتتەدەرەۋە و كەۋتنە دۋاى عارەبەكان و بەمشىۋە پەرش و بىلاۋبوۋنەۋە كە خەرىك بوون لىيان نزيك بىنەۋە، عارەب لەبەردەميان راست بوۋنەۋە و جەنگىكى سەخت روويدا و چەند پۆژىك درىزەى كىشا و لە ھەردوۋلادا خەلكىكى زۆر كۆژرا. سەرەنجام سوپاى ئىتران شكا و ھەلات و نەھاۋەندىش كەۋتە دەستى عارەبەكان. لەۋيۋە بۆ ھەمەدان و نازەربايگان چوون و ئىدى ئىترانىيەكان تواناى بەرگريان نەما. گەرتنى نەھاۋەند لە راستىدا رىيى داگىر كەردنى ھەموو ئىترانى بۆ عارەبان كەردەۋە و ئەمە دۋاين بەرگري رىك و پىك بوو كە دەۋلەتى ساسانى لە بەرامبەر عارەبەكاندا كەردى. لەۋە بەدۋاۋە ئىدى نە دەۋلەتلىك ھەبوو نەۋلەتلىك. ھەموو شتىك كەۋتبۈۋە دەستى عارەبەكان. سالىك دۋاتر ھەمەدان و كاشان و ئىسفىھان و ئىستەخرىش كەۋتنە دەستى عارەبان و يەزدى گورد لە فارسەۋە بۆ كرمان لەۋىشەۋە بۆ سىستان رۆيشت و سەرەنجام بۆ (مرو) كشا.

لە غەزۋى نەھاۋەنددا دۋاين پاشاۋەى گەنجەكانى پاشايەتلىش كەۋتنە دەستى عارەبە سەركەۋتۈۋەكان. دۋاى نەۋەش چىتر ئىترانىيەكان بۆيان مەيسەر نەبوۋەكە لەشكرىك پىكەۋە بىتىن و لە بەرامبەر عارەباندا رابۋەستن. ھەموو شتىك و ھەموو جىيەك لە دەستى عارەبەكاندا بوو، بۆيە عارەبەكان ناويان لەۋ غەزوۋە ناۋە سەركەۋتنى سەركەۋتنەكان.

(۳)

ٹاگری دامرکاو

سەرەتای کارەساتیک

گرتنی نه‌هاوه‌ند له سالی ۲۱/ک ۶۴۲ ز کۆتایی به چوارده سده‌ی پر له رووداو و شکۆداری ئێرانی دێرین که له حهوت سده بهر له زاین تا حهوت سده‌ش دوای زاین درێژ ببوهوه، هینا. نهو رووداوه ته‌نها رووخانی ده‌وله‌تیکێ مه‌زن نه‌بوو، رووخانی ده‌زگایه‌کی کرمی و گه‌نده‌ل بوو. چونکه له کۆتایی ته‌مه‌نی پاشایه‌تی ساسانییه‌کاندا له‌به‌ر به‌ره‌للایی و پشێوی و بێ ئاکامی، هه‌موو ده‌زگا و دامه‌زراوه و گشت کار و باره‌کان تووشی گه‌نده‌لکاری ببوون. ستم و زۆرداری شا‌کان، ناسایش و ئۆق‌ه‌یی خه‌لکیان خست‌بووه ژێر هه‌ره‌شه‌وه، ره‌قه‌کاری و که‌مه‌ترخه‌می مویدان نا‌کوکی نایینیان په‌ره‌پێده‌دا. له‌لایه‌ک وته‌و رێنۆتینییه‌کانی (مانی) و (مه‌زده‌ک) خۆیان ده‌خزانده نێو بیر و باوه‌ری خه‌لکی و له‌لایه‌کی ته‌وه کاریگه‌ری نایینی مه‌سیحی له‌ پۆژئاواو پێشکه‌وته‌نی نایینی (بودا) له‌ پۆژه‌لاتدا تواناو ده‌سه‌لات و کاریگه‌ری نایینی زه‌رده‌شتیان که‌م ده‌کرده‌وه. پۆحانییه‌کانیش وا نوقمی نێو وه‌م و نه‌ریتی کۆنه‌په‌رستانه ببوون که‌ بیرو هۆشیان ته‌نها له‌سه‌ر ناته‌شگا و خێر و بێر و سووده‌ماده‌یه‌کانی بوو و توانای به‌رگریکردن له‌ نایینی خۆشیان نه‌ما‌بوو. یه‌کێتی نایینی له‌و پۆژگا‌رده‌دا ته‌واو شتوا بوو و به‌ره‌و له‌ نێو چون ده‌چوو. به‌ هۆی نه‌و گه‌نده‌لکارییه‌ی که‌ له‌ نه‌خلاقێ مویداندا سه‌ری هه‌لدا بوو، زانا و هۆشه‌ندانێ وڵات له‌ نایینی زه‌رده‌شتی بێزار ببوون و به‌ دوای نایینیکی تر دا ده‌گه‌ران که‌ لایه‌نی نه‌خلاقێ و پۆحی له‌ نایینی زه‌رده‌شتی به‌هێزترییت و نه‌ریت و پێ و شوینی چینه‌یه‌تی کۆنیش هه‌لبه‌ه‌شتینیته‌وه. نه‌و نفوز و ئۆتۆریته‌یه‌ی که‌ نایینی مه‌سیحی له‌و پۆژگا‌رده‌دا له‌ ئێران په‌میدای کرد‌بوو هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه بوو. سه‌یر نییه‌ که‌ (روزیه‌ کو‌ری مه‌رزبان) مرده‌وه له‌ (۳۶ ک/ ۵۷ ز)، یان وه‌ک دواتر به‌ (سه‌لمانی فارسی) ناوی ده‌رکرد، چوه‌ سه‌ر نایینی مه‌سیحی و دیسان به‌و نایینه‌ش دلی ئۆق‌ه‌ی نه‌گرت و ناچار به‌ دوای نایینیکی تازه‌دا چوه‌ شام و حیجاز. به‌لێ له‌به‌ر نه‌وه بوو که‌ له‌و پۆژگا‌رده‌دا له‌ هه‌موو روویکه‌وه زه‌مینه‌ و په‌وتی قبو‌لکردنی نایینیکی تازه‌ ناماده‌بوو و ده‌وله‌تیش که‌ له‌ سه‌ره‌تای قۆناغی ساسانییه‌کانه‌وه تیکه‌ل بوو له‌گه‌ل ناین، چیت به‌ هۆی لاوازی و بێ سه‌روبه‌ری خۆی نه‌یده‌توانی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هیچ په‌لاماریکدا رابگرێ. به‌مشێوه‌یه، ده‌زگای ناین و ده‌وله‌ت به‌و بێ سه‌ر و به‌ری به‌ خوێناوی و نه‌و ستم و زۆرداری و بێ‌دادیه‌ له‌را‌ده‌به‌ده‌ری که‌ له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا هه‌بوو، ئیدی وا لێک‌ترازا بوو که‌ هیچ بواری به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌ی

نه‌بوو. دام و ده‌زگایه‌کی په‌ریشان و کاروباریکی بئ س‌روبه‌ر بالئ کیشا بو که هیژیکي خاوه‌ن باوه‌ر و بریاری بجووکترین و کهم مایه‌ترین میلله‌ت ده‌یتوانی له به‌ریه‌کی هه‌لبه‌ه‌شیتته‌وه و یه‌کسه‌ر له‌نیوی ببات و ته‌فروتونای بکات. (بیزه‌نتیه)، یان وه‌ک نه‌م‌رؤ پییده‌گوت‌رئ (بیزانس)، که دوژمنی چه‌ندین ساله‌ی ئیرانش بوو له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌و کاتانه‌دا خۆی گیرۆده‌ی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی خۆی بوو، نه‌یتوانی نه‌و ده‌رفه‌ته بقوژیتته‌وه و عاره‌ب که تا نه‌وده‌می هه‌رگیز بیریان له په‌لاماردانی ئیرانش نه‌ده‌کرده‌وه، زاتیان هاته به‌رو به‌و هه‌نگاوه هه‌ستان.

به‌مشیه‌یه، نه‌و کاره‌ی که ده‌وله‌تی گه‌وره‌ی رۆم به‌ نایینی دیرینی مه‌سیحیه‌وه نه‌یتوانی له ئیراندا نه‌نجامی بدات، ده‌وله‌تی خه‌لیفه‌ی عاره‌ب به‌ نایینی تازه سه‌ره‌له‌ئادی نیسلام نه‌نجامی داو نه‌و بۆشاییه‌ی که نایینی مه‌سیحی نه‌یتوانی‌بوو پری بکاته‌وه نایینی نیسلام پری کرده‌وه. به‌م چه‌شنه‌ بوو که نیسلام به‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شتدا سه‌رکه‌وت. به‌لام نه‌و رووداوه نه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت به‌ رووداوێکی چاوه‌ڕوانه‌که‌راو ده‌هاته به‌ر چاو که‌چی پیوستیتیک بوو هه‌ر ده‌با روویدا با. چه‌ندین سال بوو که مه‌ترسی رووخان و له‌ نیوچوون له‌ که‌نار مه‌ره‌زه‌کان و یشت ده‌روازه‌کانی ده‌وله‌تی ساسانی ده‌ینه‌راند. خه‌لک له‌ ده‌ستی سه‌ته‌می فه‌رمانه‌روایان و گه‌نده‌للئ رو‌حانییه‌کان وه‌ته‌نگ هات‌بوو، نایینی تازه‌یان به‌ مژده‌یه‌ک ده‌زانی و بۆیه به‌گه‌رمی پیشوازیان لیده‌کرد. وه‌ک چۆن له‌ لیواری فرات، له‌ شوینیک کۆمه‌لتیک دێهاتی پردیکیان دروست کرد تا سوپای نه‌بو عوبه‌یده خۆی بگه‌یه‌نیتته ناو خاکی ئیران و شاری شوشته‌ر له‌لایه‌ن یه‌کئ له‌ گه‌وره‌ پیاوانی شار به‌ خیانه‌ت راده‌ستی عاره‌بان کراو هه‌رمزانی فه‌رمانه‌روای شوشته‌ر به‌ هۆی نه‌و خیانه‌ته به‌ دیلی که‌وته ده‌ستی دوژمنه‌وه. له‌ نوستانه‌کانی وه‌کو (ره‌ی، قومس و نیسفه‌هان و جو‌رجان و ته‌به‌رستان) خه‌لک به‌ دانی جزیه‌ رازی ده‌بوون، به‌لام چاویان له‌ شه‌رکردن نه‌بوو و هۆیه‌که‌ش نه‌وه‌ بوو که له‌ به‌رته‌وه‌ی ده‌وله‌تی ساسانی نه‌وه‌نده‌ تووشی سه‌ته‌مکردن و بیدادی و پشێوی ببوو که هیچ که‌س مه‌یلی له‌به‌رگیرکردن نه‌بوو لئی، بۆ نمونه‌ ده‌گێرنه‌وه که مه‌ره‌زه‌بانی نیسفه‌هان که ناوی (فازوسبان) بووه، پیاوێکی نازاو چاو نه‌ترس بووه، که دیتی خه‌لک هیچ هه‌زی له‌ شه‌رکردن دژی عاره‌بان نییه‌ و نه‌و به‌ته‌نئ به‌جیدیلن، نیسفه‌هان به‌جیدیلئ و له‌گه‌لئ سی که‌س له‌ چه‌کداره‌کانی خۆی پئی کرمان ده‌گرتته به‌ر تاخۆی بگه‌یه‌نیتته‌وه یه‌زدی گوردی پادشا، به‌لام عاره‌ب وه‌ دوا‌ی ده‌که‌ون و ده‌یگێرنه‌وه و دوا جار ناشتی ده‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که جزیه‌ بدات، که فازوسبان هاته نیسفه‌هان، لۆمه‌ی خه‌لکی کرد و پییگوتن ئیوه‌منتان به‌ ته‌نیا جیه‌لل و یارمه‌تیتان نه‌دام، بۆیه سزای ئیوه‌ نه‌وه‌یه جزیه‌ بده‌نه

عاره بان. تەنانت هەندى لە سوارەکانى سوپای ساسانى بە پىخۆشیی خۆيان بوونە موسلمان و پەيوەستى (بەنى تەمىم) بوون. وەك چۆن (سپاه ئەسوارى) لە گەل ژمارەيك لە هاوڵەکانى خۆى كە هەموويان لە گەورە پیاوانى سوپای يەزدى گورد بوون كاتى ئەو چوستى و چالاكى و پىنە و بەردەى عارەبەكانيان بينى و لە يەزدى گورد ناوئۆمىد بوون، چوونە سەر ئايىنى نىسلام و تەنانت رۆلشيان لە بلاو كردهو و پەرەپىدانى نىسلامدا گىراو.

هەر ئەو ناوئۆمىدى و ناپەزايەتيانە بوون كەوايانكرد عارەبەكان بەسەر ساسانيەكاندا سەركەون و بە گيران و رووخانى نەهاوهند، شان و شكۆ و مەزنايەتى خانەدانى ساسانى بەيەكجارى تەفروتونا بكەن. ئەو سەركەوتنەى كە عارەب لە نەهاوهند بە دەستيان هيتا بواری هەمەجۆرە خۆپاگرى و بەرگرى كردهننىكى شايانى باس و كارى گەرانەى كە بەرامبەريان بكړى نەهتلا.

لە راستیدا ئەو غەزووى نەهاوهند، لەو رۆژگارەدا سەركەوتننىكى گەورە بوو بۆ عارەبان. سەركەوتننىكى يەكجارەكى باوەر و دادگەرى بوو بەسەر سەتم و گەندەلى سەردار و دەسلەتدارەكانى ئەو دەم. سەركەوتنى ئەوپەرى سادەى و فیداكارى عارەبان بوو بەسەر خۆپەرەستى و ژيانى پرپاق و بریق. رەفتارى سادەى عارەبەكان لە جەنگى قادسيه و جەلەولا و ئەو سەركەوتنە سەپەرەى كە بە ئاسانى بە دەستيان هيتا وەكو پشستىوانى كردهننىكى ئاسانى وابوو، جەنگاوەرانى ئيرانى لە شەڕ و نەبەردەكانى ئيرانى دەخستە نۆ گومان و دوو دلپەوه و ريشى تپەچوو. ئەو عارەبانەى كە جىي پادشا و مەرزوانە پرشكۆ و مەزنەكانى ساسانيەكانيان دەگرتەو، كەسانىكى سادەو ساكار بوون كە لە هیز و دەسلەتى خوا بەولاه شتىكى تريان نەدەبينى. خەلىفەى ئەوان كە لە مەدينە دەژيا هىچ شتىكى لەو خۆشى و جوانكارىيەى كە پاشاكانى جيهان هەيانە، نەبوو و وەكو هەركەسىكى تر وابوو، ئەوانيش كە لەلاين نەووه لە شار و دەقەرە داگیركراوێكاندا فەرمانرەوايان دەكرد و لە جىي مەرزەوانان و سەردارانى پادشا ساسانيەكان بوون، ژيانىكى سادەو هەزارانە يا سەربازيانە دەژيان. سەلمانى فارسى كە دواتر لەلاين عومەرەو بە فەرمانرەواى مەدائن دانرا، نانى جۆى دەخوارد و جلى پەشینهى لەبەر دەكرد، لە ترسى مردن دەگريا كە جگە لەوانەى باربان سووكو و بى گوناھن كەسى تر دەربازبوونى بۆ نىيە و من بەو هەموو ئامرازە، دنيايانە چۆن دەتوانم پىيدا رەت بێم. لە ئامرازى دنيايش جگە لە قەلەم و مەرەكبدانىك شتىكى تری نەبوو، ئەو سادەىيە سەربازى يا زاھيدانەى، هەلبەتە مايەى سەرسۆرمان بوو، بتهوى يان نا لە دیدى ئەو خەلكەى كە بارى

ئەو ھەموو خەرجەى خۆشگوزەرانىيە كانى فەرماندە و گەورە كانى ساسانىيە كانيان بە رەنج و ماندووبوون و بەدانى باج و سوخرە كىشيشىيە ھەلەدە گرت، بە ھاىەكى زۆرى بە نىسلا م داو. لە رۆژگار يىكدا كە خەلگى ئىران پادشاكانى خۆيان تا پلىى خواكان دەپەرەست و لە ترس و شەرماندا نەياندەتوانى رووبەرپوويان بىنەو و ئەگەر چوشبانە بەردەرگاىان، رووپۆشيان بەسەر چاويان دادە دا، ەك چۆن لە ناتەشگاكان باو بوو، عارەبە سادەو ھىچ نەزانەكان لەگەل خەلىفەى خۆياندا دادەنىشت و وتوويژيان لەگەلدا دەکردن و ئەو پەرى سادەبيان دەنواند. خەلىفە لە مزگەوت لەگەل نەواندا دادەنىشت و وتوويژ و راويژى لەگەلدا دەکردن، زۆر جار قسەى ئەويان دەبەرى و رەخنەيان لىدەگرت و ئەو شىوہ رەفتار و ھەلسوكەوتە سادەيە، بەناچارى ئەو كەسانەى كە لە دەست حكومەتى خۆيان وە تەنگ ھاتبوون وا لىكرد بە چاوى پەسند و سەرنج راكىشانەو سەبرى عارەب و ناينە تازەكەيان بکەن. بەئى گىرانى نەھاوەند، كە رەچەلەكنامەى دەولەتى ساسانىيەكانى پەر پەر ھەلدايەو و داى بە دەم لافاوى لە نىو چوونەو، كۆتايى بەو بىدادى و گەندەلكارىيە سەرسوپرەيتنەرە ھىتا كە لە كۆتايىيەكانى تەمەنى ساسانىيەكاندا بالى بەسەر ھەموو كار و بارەكانى ولاتدا كىشا بوو و ئەو ديوارە نىوہ پوخا و لەرزۆكەى دەولەتتىكى ناپايەدارى كە مۆريانەى گەندەلى و بىدادى بىكۆلى كرد بوو و زەبىرو گورزى رووداوەكان ھەژاندبوويە سەريەك، بەرە و رووخانى تەواوى برد.

ھەندى خۆراگرى و بەرگرىكردنى بچووكى ناوچەيى كە دوا بەدواى غەزووى نەھاوەند لە شار و دىيەكانى ئىران جارجار لەبەرەمبەر عارەباندا رووياندا ھەلبەتە بۆ ھىرشبەرەكان بەگران كەوت، بەلام ھەموو ئەو بەرگرىكردنە نەيانتوانى ((سوارە نىزە دارەكان)) لە ھاتنە ناو ولاتى ((پادشاكان)) و سەر زەمىنى (جەنگى سواران) قەدەغە بكات.

بەرخۆدانە ناوچەيەكان

ئەو بەرخۆدانە ناوچەبيانە زۆريەيان لە پەلامارىكى شىتانەى بى بەرنامە بترازى شتىك نەبوون. دواى ئەو شكستە گەورەيەى كە دەزگاى حكومەت شىرازەى كۆمەلگەى ئىرانى تەفرو تونا كرد، ئەو نا ئارامى و بزاڤانە پىويست بوون تا جارىكى تر رەوشى كۆمەلەيەتى سەقامگىر بىيەتەو و پارسەنگى خۆى وەرگرىتەو. (رەى) دواى نەھاوەند كەوتە دەستى عارەبان. خەلك چەندىن جار لەگەل داگىر كەراندە ناشتيان كرد و پەيمانىان بەست، بەلام ھەركە مىرىك دەگۆزا يا دەرەتتىكيان بۆ دەرەخسا ھەلەدەگەرەنەو و رادەپەرىن. ماوہىەكى زۆرى پىچوو، واتە تا ئەو

کاتمی که (نهبو موسا نه شعهری) بووه فرمانره‌وای کوفه و ده‌وربه‌ری ئینجا بارودوخی (ره‌ی) سه‌قامگیر بوو. نهبو موسا کاتمی گه‌یشته نه‌سغه‌هان داوای له خه‌لکی کرد بینه موسلمان، خه‌لک قبولیان نه‌کرد، بژیه داوای جزیه‌ی لی‌کردن و قبولیان کرد و نهو شهو په‌یمانی ناشتی به‌سترا، به‌لام که رژو بووه‌وه په‌شیمان بوونه‌وه و له‌گه‌ل عاره‌باندا که‌وتنه شهر. نه‌مه له باره‌ی خه‌لکی (قوم)یشه‌وه هر ناوا باس کراوه. له سالی (۲۸-۳۰ ی کۆچی) عاره‌ب دوو‌جاران ناچاربوون نیسته‌خر داگیر بکه‌ن و غه‌زووی بکه‌نه‌وه. له جاری دووه‌مدا به‌رگری خه‌لکی نه‌وه‌نده دلیرانه و سه‌رسه‌ختانه بوو که فرمانده‌ی عاره‌بانی له رک و تووره‌ییان، شیت و هار کرد. سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه کاتمی که (عه‌بدوللای کوری عامری) فرمانده‌ی عاره‌بان له هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی خه‌لکی نیسته‌خر ناگاداریبووه‌وه و زانی که خه‌لکی نه‌وی دژی عاره‌بان پاپه‌ریون و دانراوی ئه‌ویان له‌وی کوشته (سویندی خوارد) که نه‌وه‌نده له خه‌لکی نیسته‌خر بکوژی تا خوین هه‌لده‌ستی. هاته نیسته‌خر و شهر پراگه‌یاند و خوینی هه‌مووانی هه‌لال کرد و چندی لێیده‌کوشتن خوین له عه‌رده‌که نه‌رۆیی بژیه ناوی گه‌رمیان به خوینه‌که داده‌کرد تا خوین هه‌ستی و سویند له فرمانده‌ی موسلمانان نه‌دا. ژماره‌ی کوژراوه‌کان نه‌وانه‌ی ناویان تو‌مارکرا چل هه‌زار که‌س بوو، جگه له‌وانه‌ی ناویان تو‌مارنه‌کراو دیار نه‌مان.^{۸۸} به‌رگری خه‌لکی قاره‌مانی ئیران ناوا دل‌ره‌قانه‌و تاوانکارانه تیکده‌شکیترا، به‌لام نه‌و دل‌ره‌قی و زه‌بر و زه‌نگه‌ی عاره‌بان هه‌رگیز نه‌یده‌توانی رۆحیه‌تی نه‌و ژماره که‌مه‌ی که له پتی دا‌کۆکی‌کردن له مهرز و بووم و خاک و ولاتی خیزان گیان و خوینی خویان ده‌به‌خشی، به‌یه‌کجاری کپ بکا و دا‌برکیتی. بژیه له هه‌ر جیه‌کدا که بۆیان بلوبا له هه‌مه‌به‌ر داگیرکه‌ران راست ده‌بوونه‌وه و دژایه‌تیان ده‌کردن. هه‌ر شارێک که ده‌شبووه ئیسلام و ته‌سلیم ده‌بوو کاتمی که به‌رگریکاران و خه‌لکی نارازی ده‌رفه‌تی راپه‌رین و سه‌ره‌ل‌دانیان بۆ ده‌ره‌خسا نه‌وا له شکاندنی نه‌و په‌یمانه‌ی که به ناچاری چوو‌بوونه ژیری بی دوو دلی په‌شیمان ده‌بوونه‌وه. له می‌ژوودا داگیرکردنی ئیران له لایه‌ن ئیسلامه‌وه، چه‌ندین جار نه‌و حاله‌تانه ده‌بینین. سالی سی‌یه‌می کۆچی خه‌لکی خوراسان که ئیسلامیان قه‌بول کرد بوو، هه‌لگه‌پانه‌وه و (عوسمان‌ی خه‌لیفه‌ی موسلمانان، فرمانی به

(عهبدوللای کورپی عامر) و (سهعدی کورپی عاص) دا که سهرکوتیان بکهن و بۆ جاری دووهم عاره به کان ناچار بوون گورگان و ته به رستان و تیمشه غه زوو بکه نموه ^{۵۹}.

سیستان له سهرده می خه لافه تی عوسماندا گیرا، به لام کاتی هه وائی کوشتنی عوسمان گه یشته نه وی، خه لک راپه رپین و نه و که سه یان له وی ده رکرد که به فهرمانداری عاره ب دانرا بوو ^{۶۰} مه زه وانی نازه ربایگان که له نه رده بیل جیگیر بوو، نازایانه له گه ل عاره بان شه ری کرد و دوا ی شه ر و نه به ردی خویناوی له سه ر بری هه شت سه د هه زار ده ره م له گه ل (حه زیفه ی کورپی نه لیه مانی) ناشتی کرد. به لام کاتی ^{۶۱} عومه ر خه لیفه ی دووهم حه زیفه ی بانگ کرده وه و به کتکی تری له شویتی نه و کرده فهرمانداری نازه ربایگان، خه لکی نازه ربایگان دیسان ده رفه تیان قۆزته وه و راپه رپین ^{۶۱}

نه و سهره لدان و به رگریکردنانه بۆ گه راندنه وه ی ده ولته تی ساسانی نه بوو، به لکو له به ر نه وه بوو که خه لک سه ر بۆ عاره بان دانه ویتین و نه و جزیه گرانه ی که به سه ریانه دا ده سه پاندن قبول نه کهن. نه و هه لشاخان و روو به روو بوونه وانه دژی عاره بان نه ک هه ر له لایه ن نه و که سانه ی که له شاره کانی ئیرانه دا بوون به توندی هه بوو به لکو له لای نه و خه لکه ی که له نیتو عاره به کانه دا و له عیراق و حه جازیشدا بوون، ماوه یه کی باش درێژه یان کیشا.

کوشتنی عومه ر

پیلانی کوشتنی عومه ر که هه ندی له ئیرانیانی دانیشتیوی مه دینه ده ستیان تیدا هه بوو به و شیویه بوو: (نه بو لوتلونه ی فه یروژ) مردووه له سالی (۲۳ ک/ ۶۴۴ ز) که ناوه راسته قینه که ی (باوکی مه رجانیه ی فه یروزی) ه و خه لکی نه هاوه ند بوو دوو سال دوا ی غه زووی نه هاوه ند، عومه ری کوشت. سه رچاوه کان نووسیویانه که ناوبراو به ر له ئیسلام به دیلی که وتی بووه ده ستی رۆم و دواتر موسلماننه کان به دیلیان گرتی بوو. هه ر له به ر نه وه شه که به رۆمی و حه به شی و مه سیحی دراوه ته قه لعم، نه وه ش جیی لیئورد بوونه وه یه. به هه ر حال نووسیویانه کاتی که دیله کانی نه هاوه ندیان برده مه دینه، نه بو لوتلونه ی فه یروژ راوه ستا بوو، سه یری

۵۹- مؤلف مجهول: مجمل التواریخ و القصص، ص ۲۸۳.

۶۰- ابن اثیر: تاریخ کامل حوادث، سنة ۲۹.

۶۱- بلاذری: فتوح البلدان، ل ۳۲۶.

دیله‌کانی ده‌کرد و ده‌ستی به‌سەر ئهو مندالە وردیلانە دا ده‌هینا و ده‌گریا و ده‌یگوت (عومەر جەرگت بریم). نووسیریانە ئهو فەیرۆزە غولامی (مەغیرە ی کۆری شەعبە) بوو. بەلەمەمی دەلی (کاری دارتاشی ده‌کرد و هەموو رۆژی دوو دەرەمەمی دەدایە موغیرە. رۆژێک چوو لای عومەر و پیتی گوت: ئەو عومەر، موغیرە باجیکی گرانى به‌سەر دا سەپاندووم و ناتوانم بیدەم، به‌فرموو که که‌می بکاتەو. عومەر گوتی چەندە؟ گوتی رۆژی دوو دەرەم. پیتی گوت چ کارێک دەزانى؟ گوتی (دارتاشی دەزانم و نیگارکێشم و ناسنگریش دەزانم). بۆیە عومەر پیتی گوت رۆژی دوو دەرەم بۆ ئهو هەموو کارەى دەیانزانى زۆر نییە. بیستومە گوتوتە دەتوانم ناش دروست بکەم که به‌ با نیش بکات، گوتی راستە. عومەر گوتی دەبی ناشیکی ئاوا بۆ من دروست بکەیت، فەیرۆز گوتی نەگەر بۆیم ناشیکت بۆ دروست دەکەم هەموو خەلکی رۆژ هەلات و رۆژناوا باسی بکەن. ئینجا رۆیشت. عومەر گوتی ئهو غولامە هەره‌شەى کوشتنى له‌ من کرد. مانگی (ذی الحجة) بوو، سپێدەى به‌یانیه‌ى کى زوو عومەر بۆ نوێژی به‌یانى ده‌چوو مزگەوت ((مزگیت)) و هەموو هاو‌ه‌لانی پیغه‌مبەر ریزیان به‌ستبوو، ئهو فەیرۆزەش له‌ ریزی پیغمه‌و رونیشتبوو و کێردیکی حەبەشى پیبوو. چەقۆیه‌که هەردوو لای تیغ بوو دەسکه‌کەى له‌ نیوه‌راست بوو بۆ ئهو‌ی به‌ راست و چه‌پدا بتوانی بیوه‌شینى، ئەم جۆرە چەقۆیه‌ تاییه‌ت بوو به‌ خەلکی حەبەشه‌. کاتی که‌ عومەر چوو ریزی پیغمه‌و، فەیرۆز یه‌کسەر راست و چه‌پ شەش چەقۆی لێدا، له‌ قۆل و ورگ و چەقۆیه‌کى له‌ خوار ناوکیه‌وه‌ دا، به‌و برینه‌وه‌ مرد. فەیرۆز له‌ نیو خەلکه‌که‌ ده‌ره‌یه‌ى...)) به‌ رواله‌ت وه‌ک چۆن نیشانه‌کان ده‌ریده‌خەن هۆرموزان و چەند که‌س له‌ هاو‌ه‌لانی پیغه‌مبەر ده‌ستیان له‌ پیلانی کوشتنى عومەردا هەبوو. به‌لەمەمی دەلی کاتی که‌ (عوسمان هاته‌ (مزگەوت) و خەلک کۆبووه‌وه‌، یه‌که‌مین کارێک که‌ کردى بانگی (عویدوللای کۆری عومەر) ى کرد، عویدوللای له‌ هەموو کۆره‌کانى تری عومەر له‌ پیشتەر بوو، ئهو هۆرموزانه‌ که‌ کابرایه‌کى ئێرانى بوو و له‌ نه‌ه‌وازه‌وه‌ هینابوویانه‌ لای باوکى، (واته‌ لای عومەر) و ببوو موسولمان، به‌لام له‌ گەڵ مەسیحی و جووه‌کاندا هامۆشۆ و هه‌ستان و دانیشتنی به‌رده‌وامی هەبوو و هیشتا دلی پاک نه‌بووه‌وه‌ و فەیرۆز که‌ عومەرى کوشت مەسیحی بوو و نه‌ویش له‌ گەڵ هۆرموزان هاو‌ده‌ست بوو. غولامیکی (سەعدی کۆری نه‌بی وه‌قاص) یش به‌ناوی حەنیف (جفنه‌؟) هەرسێکیان له‌ شوێنیکدا دانیشتیوون، نه‌بویه‌ک کۆرپیکی هەبوو به‌ناوی (عه‌بدولره‌همان) ئهو عه‌بدولره‌همانه‌ براده‌رى عویدوللای کۆری عومەر بوو و ئهو کێرده‌ی که‌ عومەرى پیکۆژرا هی حەبەشه‌ بوو، سێ رۆژ به‌ر له‌و‌ی عومەر بکۆژری،

عوبهیدوللا گوتی به بهردهرکهی مالی هورموزاندا ږهت بووم دانیشتبوو و فهیرۆزی مهسیحی، غولامی موغهمیره کورپی شوعبه و نهو غولامه مهسیحیهی سهد کورپی نهبی وهقاسیش لهوئی بوون و ههرسیکیان پتکهوه قسهیان دهکرد، که من گهیشتمه لایان ههستان و نهو کێرده لهسهر پشستی فهیرۆز کهوته خوارهوه.... نهو ږۆژی که فهیرۆز عومهری زامدار کرد له مزگهوت هاته دهر و رایکرد، پیاوێک له تیرهی (بهنی تهمیم) گرتی و کوشتی و کێردهکهی هینا. عوبهیدوللا کێردهکهی وهرگرت و گوتی من دهزاتم فهیرۆز نهو کارهی به پیلان و بهرنامهی خۆی نهعجام نهداوه، سویندم به خوا نهگهر (میری باوه‌داران) بهم برینه وهفات بکات، من کهسانێک که لهو پیلانهدا هاوودهستیان کردووه دهکوژم، بۆیه نهو ږۆژی که عومهر به برینهکهیهوه گیانی سپارد، عوبهیدوللا که لهسهر گۆڤی باوکی گه‌راپهوه، چووه بهردهرکهی هورمزان و نهوی کوشت و چووه بهر دهرکهی مالی سهد و هه‌نیفه‌ی کوشت. سهد له مالی هاته دهر و گوتی بۆچی نهو غولامی منت کوشت؟ عوبهیدوللا گوتی (بۆنی خوینی میری باوه‌داران عومهر)ت لیدئ، تۆش نزیککی له کوشت. عوبهیدوللا قۆنکی درێژی پتوه بوو که تاسهر شانی دههات، که هه‌ره‌شهی کوشتنی له سهد کرد، سهد هه‌لسا پرچی سه‌ری گرت و له عهرزی داو شمشی‌ری له دهست دهره‌ینا و به پیاوانی خۆی گوت له ژوورێکی که‌ن تاخه‌لیفه دیاری ده‌کړئ و (قصاص) ده‌کات، جا که عوسمان بوو به خه‌لیفه یه‌که‌مین کار که کردی نهوه بوو عوبهیدوللا له مالی سهد هینایه دهر و هاوه‌لانی پتغه‌مه‌هر دانیشتبوو، پتنگوتن رای نپتوه چیه و چی بکه‌ین؟ علی گوتی پتویسته له تۆله‌ی خوینی هورمزان بکوژریتتهوه چونکه هورمزانی به‌بی گوناخ کوشت و نهو پیاوه مه‌ولای (عه‌باسی کورپی عه‌بدولمه‌لیب) بوو..... و فیزی قورئان و نه‌حکامی شه‌رعیه‌ت ببوو، به‌نی هشام داوای تۆله‌ی خوینی نه‌ویان ده‌کردهوه * که عه‌لی به عوسمانی گوت ده‌بی عوبهیدوللا بکوژریتتهوه (عه‌مر و کورپی عاس) گوتی نهو پیاوه باوکی کوژراوه، نه‌گهر بیکوژن، دوژمنان ده‌لێن: خوای مه‌زن، کوشتن و ناکۆکی خسته نپو هاوه‌لانی پتغه‌مه‌ره‌وه، خوای گه‌وره تۆی له‌م تۆوی دووبه‌ره‌کییه دوور کردۆته‌وه، نه‌وه‌ش له سولتانیه‌تی تۆ ناوه‌شیتته‌وه. عوسمان گوتی راست ده‌لێی، من نه‌م پیاوه ده‌به‌خشم و دیه‌ی هورمزان له گیرفانی خۆم ده‌ده‌م و ده‌ستی له عوبهیدوللا هه‌لگرت. به‌مشپوهیه، نیرانییه‌کان نه‌و سته‌م و زوله‌ی که له ده‌ستی عومهر له قادسیه و جه‌له‌ولا و نه‌هاوه‌ند دیبویان له مه‌دینه لێیان سه‌نده‌وه، هه‌روه‌ها له ههر شارێکیش که له لایه‌ن عاره‌به‌کانه‌وه داگیر ده‌کراو ده‌که‌وته به‌ر هێرش و په‌لاماره‌وه، به‌رگریکاران تا

ببویان ده کرا بهرگریان ده کرد و تا به ته و اوی له بهرگری و داوکی کردنیان بیتومید نه بویان ملیان بو په لامارده ران که له گهڼ ساده بی سربازیان نه یان ره فتاریکی توند و دلږه قانه یان هه بوو، که چ نه ده کرد. به لّام له گهڼ نه مانه شدا کاتې که دوايې پادشای سرگردانی بهد نه نجامی ساسانی له (مهرو) به دهستی ناشه وائیکی گومناو کوژرا و شازاده و گه وړه پیاوایی نیران پهرت و په لا و بی ناونیشان بوون، ورده ورده دوايې هه لږچونه کان دامرکانه ووه و بهر خودانه ره مه کی و بی بهرنامه و بی نه نجامه کانیش که له همدی شاره کان له لایم نیرانه ییه کانه ووه له هه مېهر عاره به کان نه نجام دهران هتواش هتواش کوتایان هات. عاره ب بهر بارودوخ و ره و شه که دا زال بوون. به لّام هیچ شتیک پیکه نیناوی ترو سهرتر و له هه مانکاتدا زالمانه تر نه بوو له ره فتاری نه و داگیر کمره توند و ساده دلّانه که بهرام بهر شکسته خوارد ووه کان بهر هیوان ده کرد.

ره‌فتاری غزووکارانی عارهب

ئەو باس و بەسەرھاتانەي كە لە كەتیبەكان باسكراون مایەي سەرسۆرمانن و بەرپاستی جینی
 ھەسرەت و كەسەرن. سەرچاوەكان نووسویانە كە فەرماندەي گرتنی سیستان (عبدالرحمن كوری
 سەمرە) دایكی داھینا كە ((نابی دەرەك و ژوشك بكوژن))^{٦٢}، بەلام گوايە مارمیلكە خۆرە
 برسێیەكان نەیاندەتوانی چا و لە خواردنی گوشتی دەرەك و ژوشك بپۆشن. لە گرتنی
 مەدانیشدا عارەبەكان نمونەگەلیكی ناویان لە سادەي و گیلۆكەیی خویان، نیشان دا
 ((دەرەك عارەبێك پارچە یاقوتیكی دۆزییەو و كە تا بلیی جوان و پەسەن بوو، بەلام ئەو
 نەیدەناسی، كا براهیكی تری گەیشتی كە نرخەكەي دەرانی و بەھەزار دەرھەم لیی كری.
 كەسێكی تر بەو مامەلەیی زانی و پینیگوت ئەو یاقوتەت بە ھەزران فروشت ئەو گوتی
 ئەگەر بزانایە لە داوی ژمارەي ھەزار ژمارەكی تر ھەیە، ئەوا داواي ئەو دەكرد.

یه کیکی تر هندی زیری سووری دهسکهوت و هاته ناو سمر بزه کان و هاواری کرد کی زردهم به سپی لیده کری؟ شو پییوابو که زیو له زیر باشتره. دیسان دهسته یه که لهو عاره بانه هه بنانیکی بر کافوریان دۆزیسه وه وایان زانی خوئییه، که میکیان رشته نیو مه عهبل و تامه که ی

تال بوو و هيچ تامی خوئی نهدا، ويستیان ههنبانه که برژن پیاویک پییزانی و نهو هه موو کافوری به پارچه قوماشیک که تنها نرخه کی دوو دهرهم بوو لی کرین))^{۶۳}

بهلام دپندهیی و پهقه کاری هیزه پهلاماردهرهکان نهو کاته زیاتر دهرکهوت که جلهوی دهسهلاتیان لهولآت و ههریمه داگیرکراوهکاندا گرتته دهست. له میانی فرمانپوهایی و ههلسوپانی کاروبارهکان لهولآتته گیراوهکان بوو که زه بوونی و بی توانایی و له ههمانکاتدا بههانهگیری و دپندهیی عارهبان باش دهرکهوت. نهو باس و بهسهرهاتانهی که لهو بواره له دوو تویی کتیبهکاندا تومارکراون، چاوچنۆکی و توندوتیژی نهو عارهبه هیرشبهره داگیرکهرانه، له بهرامبهر دژاوهکانی جهنگ نیشان دهدا. زۆریک لهو باس و بهسهرهاتانه پهنگه ههر نهفسانه بن، بهلام له ههمانکاتدا رهفتاری گالتهجار و شیتانهی میلهتیکی سهرکهوتوو و داگیرکهر، بهلام دوور له فهرهنگ و پهروهرده به چاکی دهردهخا. دیرۆکنوسهکان نووسیویانه: عارهبیته دهکریته والی ههریمیک، هه موو جوولهکهکانی نهو دهقههه کۆکردنهو و له بارهی مهسیحیهوه لیتی پرسین، گوئیان له دارمان داو کوشتمان. پییگوئن خوئنبههاکهیشتیان دا؟ گوئیان نهخیر. گوئی سوئند به خوا لیژه نارۆنهدهر تا خوئنبههاکهی دهدهن.... (نهبولههاج)

والی بهسره بوو، پیاویکی مهسیحیان هیئایه لایو لیتی پرسی ناوت چییه؟ کابراکه گوئی (بنداد شههر بنداد) گوئی سی ناوت ههن و جزیهی یهک کهشیش دهدهی؟ فرمانی دا که به زۆری جزیهی سی کهسانی لی بسهن^{۶۴}. دهتوانین زۆر فوونهی نهو جۆره بهسهرهات و باسانه له کتیبه کۆنهکاندا ببینین. له نهمانه هه مووی به چاکی دهردهکهوی که عارهب بۆ بهرپوهبردنی ولایتیک که دهستیان بهسهردا گرتبوو تا چ نهندازهیهک دهستهوهستان و بی توانا بوون. بهلام دیسان زۆری نهبرد که بهرخۆدانه ناوچهیهکانیش نهمان و عارهبهکان لهگهڵ هه موو بی توانایی و دهستهوهستانیک که ههیانبوو، بهسهر پهوشه که دا زال بوون و دواي نهوه میحراب و منارهکان، جیی ناتهشگا و پههرهسگاکیان گرتوه. زمانی (پههلهوی) جیی خوئی دایه زمانی عارهبی. نهو گوئیانهی که به بیستنی زه مزه مه و ویردی موغانه و سروودی شاهانه

۶۳- غنجوانی: تجارب السلف، ل ۳۰.

۶۴- عیون الاخبار، ب ۱، ل ۷۶-۷۷. ههر بهم شیویه داستانی نهو عارهبهی که حهجاج کردیه والی نهسفههان نهو کهسانهی نامادهنه بوون باج بدن سهری برین و سهری خسته ناو جۆرک، بگه پیره بۆ مروج الذهب، ب ۲، ل ۱۶۰ چاپ مصر و نهه کتیبهی بهردهست.

پراھاتبوون، به بانگی (تهکبیر) و زرنګانه‌وهی دهنگی بانګدانی پر حماسه‌ت ناختران. نهو کهسانه‌ی که تمه‌نیک بوو چټریان له گورانییه پر له جوشه‌کانی (باربد) و (نکیسا) وهرگرتبوو هیواش هیوش له‌گه‌ل بانگی (حدی) و زه‌نگوله‌ی ملی وشران پراھاتن. ژبانی پر باق و بریق، به‌لام هینم و نارامی خه‌لک پر بوو له غه‌وغا و هه‌راو هه‌نگامه‌یه‌کی زور. له جیتی باژ و به‌رسه‌م و کستی و هوم و زه‌مزه‌مه، نوټژ و غوسل و رزژوو زه‌کات و هج وه‌کو دروشه ناینییه‌کان به‌ویان سه‌ند^{۹۰}. به‌لټ خه‌لکی ټیران. له وانه بترازی که که‌وتبوونه ژیر کاریگه‌ریی ریتونیییه‌کانی ټیسلام به چاوی ړک و کینه و نه‌فهرته‌وه سه‌یری عاره‌بانیان ده‌کرد. نهو کینه و نه‌فهرته له‌لایه‌ن جه‌نگاوه‌ران و سوپاییه‌کانه‌وه ټیکه‌ل بوو به هه‌ستی به پوچ و سوو‌کگرتنی عاره‌بان، نهو توټژه، عاره‌بیان به پوچترین و نرمترین خه‌لک ده‌زانن. نهو گوزاره‌یه‌ی خواره‌وه که له کتیبه عاره‌بییه‌کاندا له‌زاری خوسره‌و په‌روټز گټ‌دراوته‌وه، نمونه‌ی بیرک‌دنه‌وه‌ی جه‌نگاوه‌ر و سوارانی ټیران ده‌رباره‌ی عاره‌به‌کان ده‌رده‌خات، خوسره‌و ده‌لټ: ((نه له کاری ناین و نه‌له کاروباری دنیا‌دا هیچ خه‌سله‌تیک‌ی باشم له عاره‌باندا نه‌بینیوه. نه‌وان نه‌خواه‌نی ټیراده‌ن و نه سه‌ریان له هیچ ده‌رده‌چی و نه نه‌هلی هیژ و ده‌سه‌لاتن. بۆ نه‌وه‌ی هیچ و پوچی و نرمی نه‌وانت بۆ ده‌رکه‌مو‌ی نه‌وه‌نده به‌سه که نه‌وان له‌گه‌ل جان‌وه‌ری گه‌زه‌نده و قه‌ل و دالټی سه‌رگه‌ردان و بټی چی و مه‌کان یه‌کسان و به‌رامبه‌رن، مندا‌لان له‌به‌ر بټی نه‌وایی و بټی ده‌رامه‌تی و پټ‌داویستی ده‌کوژن و له‌به‌ر پاشقه‌روټی و بریټی یه‌کتری ده‌خون، نه‌وانه له هه‌موو خواردن و پو‌شاک و چیژ و خو‌شیه‌کانی نه‌م جیهانه به ته‌واوی دوور و بټی به‌هره‌ن. باشرین خواردنیک که ده‌توان و ده‌دستی بیټن. بریټیه له گوشتی وشر که زور له گیاندارانی درنده‌ش له ترسی نه‌وه‌ی تووشی نه‌خو‌شی نه‌بن و به هژی نه‌خو‌شی و قورسییه‌وه ناخو‌ن...))

کهسانیک که ناوا له باره‌ی عاره‌بان بیریان ده‌کرده‌وه بی‌گومان نه‌یانه‌توانی مل بۆ ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی نه‌وان که‌چ بکه‌ن. ده‌سه‌لاتی عاره‌بان بۆ نه‌وان هه‌رگیز مایه‌ی یه‌کگرتن نه‌بوو. به تاییه‌ت که زالبوونی عاره‌بان به‌بټی تالان و برۆ و وټرانکاری و کوشت و کوشتار نه‌بام نه‌دراوه. زور شار و قه‌لا له نه‌بجامی په‌لاماری عاره‌باندا وټران بوون. زور بنه‌ماله و خانه‌دانی مه‌زن له نیو چوون. سامان و دارایی و خټر و بی‌ری خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ندیان تالان‌کرد و ناویان نا (غه‌نام) و (نه‌فال). که‌چان و ژنانی ټیرانیان له بازاری مه‌دینه‌دا ده‌فرۆشت و ناویان نا

(سەبایا) و (ئوسەرا). باج و خەراجیڭکی زۆریان بە خورتی لە پیشەوەر و گەورە پیاوان دەستاند کە نایینی ئیسلامیان قەبول نەدەکرد و ناویان نا (جزیە). ھەموو ئەو کارانەشیان لە ژێر سایە شمشێر و قەمچی ئەنجام دان. لەبەرانبەر ئەو ھەموو زۆرداریانەش کە سێک بە ناشکرا توانای ناپەزایەتی نەبوو. (حەدد و رەجم) و کوشتن و سووتان تاکە وەلامێک بوو کە عەرەبەکان، بە تاییبەت لە سەردەمی (ئەمەویە)کاندا بەرامبەر ھەر جۆرە ناپەزایەتیڭ دەیانداپەو.

مەوالی و بەنی ئومەییە

حکومەتی (بەنی ئومەییە) بۆ ئێرانێە نازاد و خانەدانەکان قابلی بەرگەگرتن نەبوو، چونکە بنچینە کەیان لەسەر بە سووکگرتن و بچوک تەماشاکردنی خەلکی ئێران و گەورە و بەرزتر بوونی عەرەب دارێشتبوو. چین و توێژەکانی خوار وەتریش زۆر بە زەحمەت دەیاننوانی بەرگە بگرن، چونکە ئەوان نە لە خەلیفە و دارو دەستەکەمی خوشی و ئاسایشیکیان بینوو نە دەمارگیری و خوشیستنی نایینی دێرینی خۆیان لە بیر کردبوو. لە خۆرا نییە کە لە ھەر جێیە کدا سەرھەلدان و ناشوییڭ دژی دەسەلاتداریتی بەنی ئومەییە رووی دەدا، ئێرانێەکان دەستیان تێدا دەبوو. توندوتیژی و دلەرقی عەرەبان بەرامبەر شکستخواردووکان بێ ئەندازە بوو. بەنی ئومەییە کە دەمارگیری و شوڤیئییەتی عەرەبیان لە مێشکدا خولی دەخوارد، حکومەتی خۆیان لەسەر بنەمای (سیادەتی عەرەب) بنیات نابوو. عەرەب بە خۆھەلکێشانێکی منداڵانە کە خەسلەتێکی ھەموو داگیرکەرێکە. موسوڵمانانی تری بە (مەوالی) یا کۆیلەکانی خۆی دەزانن و بە سووکگرتن و بیخۆرمەتیێە کە لەو ناپەزایەدا ھەبوو بەس بوو کە ھەمیشە ئێرانێەکان بەرامبەر عەرەبان ناویستەنی و کینەنامێز بەیلتێتەو. بەلام ئەو قەید و بەندانە کە بەسەریاندا دەسەپێندران ئەو رک و کینە و نەفرەتیان زیاتر و زەقتر دەکرد. بێدادی و گوشاری دەزگای حکومەت زۆر مایە نیگەرانی و ناپەزایەتی خەلک بوو. سیستمی حکومەتی ئەرستوکراسیانە بەنی ئومەییە، ئێرانێە نازاد و نەژادیەکانی وەکو کۆیلە کێدراو لە ھەموو ماف و کاروباریکی مەدەنی و کۆمەلایەتی بێبەش دەکردن و بەمشێوێە سووکایەتی پێکردن و ھەموو چەشنەستم و و زۆرداریێک بەناوی (مەوالی)یەو لکابوو. کەسێکی (مەوالی) نەیدەتوانی ھیچ کاریکی نابۆرمەندانە بکات. مافی ئەوێ نەبوو چەک دروست بکات و سواری ئەسپ بێ. ئەگەر مەوالییکی بە نەژاد ئێرانی، کچێکی بیاباننشین بێ ناوێشانی عەرەبی بەینابا و بیکردبا بە ژنی خۆی، ئەوا قسەبەرێکی فیتنەچی

بەس بوو كە بە زمانلەيدان و تېھەلشەلەنەك، تەلاق و جىابونەو بەسەر ژنەكە و قەمچى و زىندان و تېھەلەدان بەسەر پىاوەكەدا پىاوە بكات. حكومەت و داوهرىكرەنىش لە ھەموو جىيەكدا تايبەت بە عارەبان بوو و ھىچ مەوالىيەك نەدەگەيشتە ئەو جۆرە پلەو پۆستانە. (حجاجة كورى يوسف) زۆر مەنتى بەسەر (سەعید كورى جەبەر) دا دەكرە كە يەكەك لە پارىزگارترین و ھۆشيارترین مۇسلمانى سەردەمى خۆى بوو، بەوھى ئەگەرچى يەكەك لە مەوالىيەكان بوو ماوھەك كرى بە قازى كوفە. لاى ئەوان وەرگرتنى ئەو پۆست و پلە و پاىە حكومىانە شايانى مەوالىيەكان نەبوو، چونكە لەگەل بنەماى (سىادەت)ى خۆرسكانەى رەگەزى عارەب ناكۆك بوو. بەلام ئەو رەوشە نەيدەتوانى بەردەوام بىتەتەوە چونكە عارەب بۆ كاروبارى ولاتدارى و چاودەتيرىكرەنى جىھان ھەرگىز توانا و لىوہشاوھى و ئەزموونى پىويستيان نەبوو.

بالاترى ئىوانىيەكان

ئەو (نەژادە بالاترە) كە مەيدان و پانتايى بىر و كاركرەنى ھەرگىز لە مەيدانى جلىتبارى (نەسپ و وشەرەكانى) تىيەرى نەكرەبوو، بۆ بەرپۆھەردن و ھەلسۆراندنى كاروبارى ئەو ولاتە پان و پۆر و فراوانانەى كە كەوتەبونە ژىر دەستىيەو نەيدەتوانى بە تەواوى چاوە لە توانا و لىوہشاوھى (مەوالى) بپۆشنى و پشتگوڭيان خا. بۆيە بەناچارى بالاترەبونى (مەوالى) زوو يا دەرەنگ دەرەكەوت.

ھەوئەتە نىيە كە خەلىفەيەكى خۆپەرستى فەزلىدەرى بەرزە فرى ئەمەوى ناچار بوو ئەو رستە ناودارە دەرپەرى كە: (سەرم لەو ئىترانە سۆرماو، ھەزار سال حكومەتيان كرى و سەعاتىك پىويستيان بە ئىچە نەبوو، و ئىچە سەد سالىە حكومەت دەكەين و ساتىك چىيە بىى ئەوان نەمانتوانىو ھىچ بگەين.)

بەلام سەربارى ئەوھىش كە كەسانىك نەيان دەتوانى ئەو مەوالىيانە لە سەر پۆست و پلەو پاىە حكومىيەكان بىيىن، زۆرى پىتەچو كە ئىترانىيەكان لە بوارەكانى ئايىن و زانستدا پىنگە و شونتىكى شايستەيان بۆ خۆيان بە دەست ھىتا.

وھەك چۆن لە كۆتايى سەردەمى فەرمانرەواى ئەمەويە زۆرىيە زانايانى ئايىنى و زۆرىيە دۆزگەرەكان و تەننەت ژمارەيەكى زۆر لە بەرپۆھەر و ھەلسۆرپىتەرانى دەزگاكانى حكومەت لە (مەوالى)يەكان بوون. مەوالى لە ھەموو كاروبارەكانى حكومەتدا دەستى بالايان ھەبوو.

بەم شتوویە ھۆش و توانا و زرنگی مەوالییەکان وردە وردە کارەکانی خستنه ژێر دەستی خۆیەو، بەلام عارەبەکان بەبێ کیشمە کیشی توند نامادەنەبوون مل بۆ بەرز و بالاتریوونی کۆیلە بە درەم نەکرپاوەکانی خۆیان، بەدەن. ئێرانییەکان لەو کیشمە کیشانە دەرفەتییان بۆ پەرخسا کە بەرزتر بوونی مەعنەوی و ماددی خۆیان بە سەر غەزووکارە سەرکەوتووکاندا بەسەپێن. ئەوان نەک سەرەرای ئەفسانەیی (سیادەتی عارەب) لە بواری کاروبارە کارگیرییەکاندا بالاتریوونی خۆیان بە سەر غەزووکارەکاندا دەرخت، بەلکو لە قەڵەمپەوی جەنگ و سیاسەتیشدا بالا دەستی خۆیان سەلماند.

بەلام ھەر لە سەرەتایی ھاتنی نیسلا مەو، خەلکی ئێران نەفرەت و کینەیی توندی خۆیان بەرامبەر دوژمنان و باج ستێنەکانی خۆیان ناشکرا کرد. نەک ھەر ئەوەی کە ئێرانییەکان سالی ۲۳ی کۆچی ۶۴۴ ز عومەری کۆری خەتابی خەلیفەیی دووھەمی بە خەنجەر کوشت، بەلکو ئەوە بە دووھەش ھەر سەرھەڵدان و ناشوینێک کە لە جیھانی نیسلا مەدا پەروای دابا، ئێرانییەکان لایەنی سەرەکی دەبوون تیایدا. نەفرەت لە عارەب و ناپەزایی لە بەرامبەر بەد پەفتاری و دەمارگیرییەتی بەنی ئومەییە ئەوانی ناچار دەکرد کە لە راپەرینی دژی خەلافەتدا بە شدارێ بکەن. وەک چۆن بیست ھەزار کەس لەوانەیی کە پەناوی (حەمرای) دیلەم لە کوفەدا دەژیان، سالی (۶۴/ک/۶۸۴ز) بانگەێشتی (موختاریان) بە ئەلێ وەلام دایەو کە دژی بەنی ئومەییە راپەرینی کرد.

راپەرینەکی موختار بەلای ئێرانییەکانەو دەرفەتییکی گونجاو بوو بۆ وەدەرنانی بەنی ئومەییە و عارەبەکان. لەو سەردەمەدا کوفە بە مەلەبەندیکی گرنگی ئێرانییەکان و شیعیەکانی عەلی کە دوژمنایەتییکی توندیان لەگەڵ بەنی ئومەییەدا ھەبوو، دەژمێردا. ئەو شارە مەلەبەندی خەلافەتی عەلی بوو، بۆیە ژمارەییکی زۆر لە شوێنکەوتووان و ھەوادارانێ ئەوی تێدا نیشتەجێ ببوون. ژمارەییکی زۆری سوپایەکانی ئێرانیش لە پاشماوەکانی (سەربازانی شاھنشای) دواي شکستی جەنگی قادسییە لەو شارەدا مابوونەو. ئەوانە ئەو دیلەمیانیە بسوون کە لە نێو سوپای ئێراندا خزمەتیان دەکرد و دواي جەنگی قادسییە نیسلا میان قبول کرد بوو، لە کوفەدا جێگیر ببوون.^{۶۶} جگە ئەوە کوفە لە نزیک حیرەدا بنیات نرابوو، وەک ناشکرایە ئەو ھەرێمە لە کۆنەو لە ژێر چاودێری پادشاکانی ساسانیاندا بوو. یادەوێ کۆشکی (خوەرەنق) و بەسەر ھاتی نوعمان و موزر ھیشتا لە دلی ئەو ئێرانیانە کە لە دەورووبەری کوفەدا دەژیان ھەر گەرم و

زیندوو بوو. له بهر نهوه کوفه بڼ پټکهنټناني (مډلېه نديکي يا خيږون) دږي عاربه کان به شويتکي له بار دهينرا.

چند سالتک دواي کاره ساتي که به لا، ژماره يک له شيعه کاني کوفه به سمرۆکايه تي (سليمان کورې سوره دي خوزاعي) و (موسه ييب کورې نجبه شهلفزاري) له شويتکدا به ناوي (عدين نه لورد) بڼ توله کړدنه وي خويني (حوسين کورې عهلي) راپرېن و لهو ته قسيره ي دهره ق به يارمه تي داني نيمام حوسين کړدبوويان تويه يان کړد و خويان به (تهواين) تويه کاران ناوړد کړد. به لام کارتيگان پينه کړاو به دهستي (عبدوللاي کورې زياد) (٦٧ ک / ٦٨٦ ز) پهرت و بلاو کران و له نيو بران.

سهره لداني موختار

لهو سمر و بهنده دا (موختار کورې عوبه يد سه قهفي) دهرکوت. (تويه کاران) ي که به هوي شکستي پيشوويان په راگنده بېون، کړکړدنه ده و جاريکي تر داواي توله ي خويني حوسيني کورې عهلي کړدوه. لهو ههنگاو و ناما خجهدا سهرکوت، چونکه به زيره کي و ژيريکي که م و تيموه تواني خه لکي نارېزا له دهوري خوي کړيکاته وه. به ماويه کي که م دواتر زوريه ي بکوزاني نيمام حوسيني کوشن و دهستي به سمر کوفه دا گرت و تا سنووري موسلي خسته ژير قهله مړه وي خويه وه. ليړه وه بوو که عوبه يدوللاي کورې زيادي شکاند. عوبه يدوللا له شهرکدا کوژرا و سري براويان برده وه کوفه و له و تيموه نارديانه وه مه دينه.

به م شيوه يه موختار له ژير سيپه ري بانگ هيشترکړدني خانه داني پتغه مېره دا، ده سلات و بالا ده ستينيکي ته واي و هرگرت. به لام له راستيدا لاي خانه داني پتغه مېره وه هينده مايه ي متمانه نه بوو. عهلي کورې حوسين نه فره تي کړد و رازي نه بوو به ناوي نه وه بانگشه و ده عوه ت بکات. (موحه مد حه نه فييه) ش له بانگشه ي نهو په شيمان بووه وه، به لام له ترسي نه وي نه وه ک به تنها بميتته وه بکه و تته داوي (نين زوير) خوي له نه فره ت کړد و په تکرده نه وي بوارد، که له دلي خويدا برياري ليډا بوو. ^{٦٧} به لي ههنگاوه کي موختار له سايه ي بانگشه کړد بڼ خانه داني پتغه مېره و يارمه تيداني (مه والي)، ورده ورده په ري سهندو دارايي و خه لکيني زوري کړدوه. خه لک روويان تيکړد و هريه که ياني به جوړيکي تاييه ت بانگ کړد. هه نديکي

بۆ (ئىمامەت)ى محمدەدى كۆرى ھەنفىيە بانگ دەکرد و لای ھەندىكى تر بانگەشەى ئەوھى دەکرد كە بۆ خۇدى خۇى فرىشتەيەك دائەبەزى و سروشى بۆ دىنى. ^{۶۸} تەننەت سەرچاۋەكان نووسىويانە كە لە نامەيەكى دا بۆ (ئەھنەف) نووسىويەتى: (بىستوومە مەن بە درۆزن ناو دەبەن، بەر لە مەھموو پىتغەمبەران ئاوا بە درۆزن زانراون خۆ مەن لەوان باشتر نىم. ^{۶۹} ئەو جۆرە بانگەشانە بوونە مايدى ئەوھى كە موسلمانان رووى لى وەرگىيەن و روو بەكەنە ئىبن زوبير و ئەوانى ترو تەننەت شىعەكانىش وردە وردە لە دەورى تەكىنەو و بلاۋەيان لىكرد. ئەو موختار ناوھ خۇى لە ھەوادارانى پىتغەمبەر دادەنا. باوكى لە جەنگ لە گەل ئىيرانىيەكاندا كوژرا بوو. (سەعد كۆرى مەسعود)ى مامى كە لە سەردەمى خەلافەتى عەليدا ماوھەك ھوكمرانى مەدائىنى لە دەستدا بوو، گەورەى كرد بوو. ھەروەھا ئەو كاتەى كە ئەو لە جەنگى (خەوارج) چووھ يارمەتيدانى عەلى، ماوھەك مەدائىن لە دەستى موختاردا بوو. لە گەل ئەوھشدا كاتى ئىمام ھەسەن دەستى لە جەنگ كردن لە گەل (معاويە) ھەلگرت و ھاتە لای سەعدى كۆرى مەسعود، موختار پىشنيمازى ئەوھى كرد كە بىنيزنە لاي معاويە و رادەستى ئەوې بەكەن، ^{۷۰} ئەوھ بووھ بىيانويەك كە شىعەكان دواى ئەوھ ھەمىشە موختار سەركۆنە بەكەن. بەھەر حال لە ھەموو سەردەمى خەلافەتى بەنى ئومەييەدا، موختار عىلاقە و لايەندارىيەكى بۆ ئەوان لە خۇنىشان نەدا. لە رووداوى ھاتنى (موسلىم كۆرى عەقىل)دا بۆ كوفە، تا ئامادەكارى بكا بۆ بە خەلافەت گەيشتنى ھىيئ كۆرى عەلى و دواتر گىران و كوژرانى ناوبراۋ، موختار دژى بەنى ئومەييە پراوھەستا و گىرا و خرايە زىندانوھ. لە رووداوى كەربەلاشدا ئەو لە زىنداندا بوو. كە لە زىندان نازاد بوو، چووھ مەككە و لە گەل ئىبن زوبير كە بەتەماى بەرھەنگارىبونوھەى ئەمەويەكان بوو، ناشنا بوو. دواتر چووھ (تائىف)ى زىندى خۇى. سالتىك زىاتر لەوې نەمايەو و ديسان خۇى گەياندەوھ ئىبن زوبير. لە رووداوى گەمارۆدانى مەككەشدا كە لە سالى ۶۴ ك / ۶۸۴ ز دا روويدا يارمەتى ئىبن زوبيرى دا، بەلام ماوھەك دواتر، ديسان ئىبن زوبيرى بە جىھىشت و چووھ كوفە و كەوتە ھەولتى نەجمادانى بەرنامەيەكى تازە. لەو كاتەدا كە رەمەزانى سالى ۶۴ بوو، شىعەكانى كوفە لە دەورى [سلىمان كۆرى سوپەرد خوزاعى] مردوھ لە (۶۵ ك / ۶۸۵ ز) بوون، بەلام

۶۸- مسعودى: مروج الذهب، ب، ۲، ل ۹۹.

۶۹- عقد الفرية، ب، ۶، ل ۲۵، متبعة القاهرة.

۷۰- طبري رووداوى سالى ۴۰ ك.

کاره‌کەیان هیچ پێشکەوتنێکی پێوه دیار نەبوو، عوبەیدوللای کورێ زیاد باش سەرکوتی کرد بوون. موختار نەیدەویست مل بۆ فەرمانی سەرکردەکانی شیعە کەچ بکات، بانگەشەیه‌کی تازه‌ی دەست دایۆ و خۆی بە نێردراو و نوێنەری (محەمەدی کورێ حەنەفییە کورێ عەلی) ناساند. زمان پاراویی و دەربرینی پوخته و گوشتاری جوانی ئەو، کە وەك کاهینە کۆنەکان بە پالقمی قسە‌ی دەکرد، بوو هۆی بلا‌وبوونە‌وه‌ی بانگەشە و پەرەسەندنی نفوز و دەسەلاتە‌کە‌ی. لە بەر ئەو ماوه‌یه‌ك والی کوفە لە لایەن نێین زوێرە‌وه‌ کرابوو والی ئەو، ئەو‌ی گرت، بە‌لام کە نازاد کرا هەولێ دا دۆستایەتی لە‌گەڵ (ئێبراهیم کورێ ئەلنەشتەر) کە یە‌کێ لە سەرانی شیعە بوو دروست بکات. ئێبراهیم یە‌کە‌م جار قبوڵی نە‌کرد، بە‌لام موختار نامە‌یه‌کی بۆ نارد کە گوا‌یه نامە‌کە نامە‌یه‌کی دروست‌کراو و ناراست بوو و تیایدا محەمەد حەنەفییە داوای هاوکاری و یارمەتی لێ کرد بوو و موختاری بە متمانە‌دار و وەزیری خۆی ناساند بوو. ئێبراهیم کە ئەو نامە‌یه‌ی خوێندە‌وه‌ پێشنیازە‌کە‌ی موختاری قبوڵ کرد و رازی بوو لە‌سەر هاوکاری کردنی ئەو. گە‌وره‌ پیاوانی کوفە کە لە ژێرە‌وه‌ مەیلیان بە‌لای نێین زوێردا بوو، لە بەرامبەر شوێ و حە‌ماسە‌تی مە‌والی و (حە‌مرا)ی دیلە‌مدا، کە هاوێ و پەرە‌وه‌کارانی ئێبراهیم ئەشتەر بوون، بە پەسە‌ندیان ئەزانی دژی راوێست و هەنگاو و کاری راپەرینە‌کە‌ی موختار پەرە‌ی سە‌ند، هێ‌واش هێ‌واش بێ‌جگە لە کوفە، ولاتی عێراق و نازە‌ربایگان و رە‌ی و ئیسفە‌هان و چە‌ند شاری تە‌ریش کە‌وتنە ژێر فەرمانی ئەو و هە‌ژدە مانگ باج و خە‌راجی لە‌و ولاتە‌ وەرگرت. گە‌وره‌ گە‌وره‌کانی کوفەش بە ناچاری، رە‌گە‌لێ کە‌وتن، بە‌لام نە متمانە‌یان بە‌و کرد و نە لە‌بەر ئە‌وه‌ی مە‌والییه‌کانی هێ‌نابوو نێ‌وه‌ لێ خۆش بوون، بە‌لام موختار کە دەسە‌لات و شکۆی خۆی لە یارمە‌تیدانی مە‌والییه‌کان دەزانی گوتی نە‌دایە سکا‌لا و نارە‌زایە‌تی گە‌وره‌ گە‌وره‌کانی کوفە. جارێ‌کش ئەو کاتە‌ی کە ئێبراهیم و لە‌شکرە‌کە‌ی بۆ ر‌امالینی لە‌شکرپە‌یه‌کانی شام چوو بوون، گە‌وره‌ پیاوانی کوفە هە‌ولیان دا دژی موختار ر‌اپە‌رن، بە‌لام موختار ناشتییه‌کی گورگانه‌ی لە‌گە‌ڵدا کردن و بە دزییه‌وه‌ داوای ئێبراهیمی کردە‌وه‌. کە ئێبراهیم گە‌راپە‌وه‌، گە‌وره‌کانی کوفە هە‌موویان کە‌وتنە سەر‌دە‌ست و پیتی موختار و لە‌سەر‌جیتی خۆیان دام‌رکان. دوا‌ی ئە‌وه‌ موختار کە‌وتە سزادانی بکوژانی ئیمام حوسێن و ئە‌و کە‌سانە‌شی کە خۆیان لە هاوکاری کردنی ئە‌و بوارد بوو، تە‌م‌مێ کردن. فەرمانی دا کە خانو و سە‌راکانیان وێ‌ران بکە‌ن و بیانکوژن و لە نی‌ویان بە‌ن. ئە‌و م‌ال و سامانە‌ش کە پێ‌شتر دە‌درایە ئە‌وان فەرمانی دا لە‌مە‌و دوا بد‌ریته‌ مە‌والییه‌کان کە هاو‌ە‌لانی خۆی

بوون. نهوه بووه هؤی نهوهی که عاره به کان وازی لیبتین و له دهوری بته کیتنهوه و بچنه پال دوژمنه کانیهوه.

له راستیدا، موختار مهوالیهه کانی که به تاییهت له کوفه ژماره یان زۆر بوو، زۆر زۆر دلنهوایی دهکردن و نهوایی که له سهرده می بالادهستی سهرانی بهنی نومهیهدا زۆر ستم و سووکایهتیاں پیکرا بوو، کردنه لایه نگر و ههواداری خۆی. سهرا و کاردارانی بهنی نومهیه که شۆفینیه تیکێ توندی عاره بیان هه بوو، پیشتر ده رهق بهو مهوالیهه سووکایهتی و ناروهایهکی زۆریان کردبوو. نهوان بهر لهوه مهوالیهه کانیان به پیتی پیاده بۆ جهنگ دهبردن و له دهستکهوته کانی جهنگیش هه رگیز بهشیان نه ده دان. موختار بواری پیدان سوارین و دهستکهوتی شهپیشی پی ده دان. بۆیه نهوان بوونه پالپشت و یارمه تیده ری موختار، وهك چۆن ژماره ی مهوالی له سوپای نهودا چهن دین بهرامبه ری ژماره ی عاره به کان بوون و له ههشت ههزار سهربازی نهو که له کۆتایی شهردا تهسلیمی (موسعه بی کوری زویتر) بوون، یهك له دهشیان عاره به نه بوون. دهلین نۆردوی ئیبراهیم نهشتەر نهوهنده پر بوو له ئیرانییه کان که کاتی سهرداریکی شامی بۆ دانوستان له گهڵ ناویراو هاته نیو نۆردوه که ی، لهو شوینه ی که گهیشه نیو نۆردوه که تا گهیشه لای فهرمانده ی نۆردوه که یهك وشه ی عاره بی چیه له سهربازه کانی نه بیست. کاتی که ئیبراهیم نهشتهریان سه رکۆنه کرد که له بهرامبه ر دلاوه رانی حیجاز و شامدا چما نهو بیانیانه ی قیت کردوونه تهوه، ناویراو به دهنگیکێ دلتیا و رهزامه ندانه وه گوته هیچ کهس له نه به رد و شه ر دزی شامیه یه کان له مانه ی له گهڵ مندان به نه زمونتر و راهاتووتر نییه، نه مانه رۆله ی سوار و مه رزه وانه فارسه کانی و من خۆیشم که سیکی شه رکهر و جهنگاوه رم. سه رکه وتیش له خواوه یه،^{۷۸} که وایه چ جیتی ترس و نیگه رانییه. به لێ نهوه ببوه مایه ی ترس و نیگه رانی و نه فره تی عاره به کان له موختار، که زۆربه ی ژماره ی سه ربازه کانی نیو سوپاکه ی مهوالیهه کان بوون.

به پیتی قسه ی ته به ری، سه رانی کوفه کۆبوونه وه و دهستیان به به دگۆبی و خراپ باسکردنی موختار کرد که نه م پیاهه خۆی به میری ئیمه دانه، له کاتی که دانی ئیمه لیتی رازی نیین، چونکه مهوالیهه کانی له گهڵ ئیمه دا یه کسان کردوه و کردوونی به سواری نه سپ و هیتهران، رزق و رۆزی ئیمه یان ده داتی، بۆیه نهو کۆیلانه ی ئیمه په یه وه ی له فهرمانه کانی ئیمه ناکه و دارایی هیتیم و بیوه ژنان به تالان ده بن.

کاتی سمرانی عاره ب نمو په‌یامه‌ی خو‌یان به موختار گمیاند که (تیمه‌ت به هیتانه پیشی مه‌والیه‌کان نازار داوه، نموانت به پیچه‌وانه‌ی داب و نمریت، سواری چوار پییان کردووه و به‌شی ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگت که مافی تیمه‌یه، پیتا‌ون؟) موختار وه‌لامی داونه‌توه که (ته‌گهر من واز له مه‌والیه‌کان بیتم و ده‌ستکه‌وته‌کانی شهر بدهم به نیوه، نایا دینه پال من و یارمه‌تیم دده‌ن له شهر دژی به‌نی نومه‌یه و شین زویتر و لهو باره‌یه‌وه ده‌توانن سویندم بۆ بخۆن و په‌یمان نه‌شکینن؟) به‌لام نه‌وان وه‌لامی نه‌خیریان دایه‌وه، هر بۆیه موختار دواچار له بهرام‌بهر شین زویتردا، که سمرانی کوفه و پی‌اوانی عاره ب هاوده‌ست و پالپشتی بوون، شکستی‌خوارد و کوژرا. زۆر قسه‌ی جۆراو جۆر سه‌باره‌ت به موختار و راپه‌رینه‌که‌ی نمو گوتراون و داوهری کردنیش له باره‌یه‌وه ناسان نییه. سمرانی عاره ب چ شیعه و چ سوننی تیروانینی باشیان له باره‌ی نمو نه‌بوو و نمو هه‌نگاوه‌ی هیتانه پیشی مه‌والیه‌کانیان له لایه‌ن نمووه ناپه‌سه‌ند و پیچه‌وانه‌ی مروه‌ت داوته قه‌لم و بۆیه نه‌ویان به درۆزن و فیل‌باز و خۆپه‌رست و ورینه‌گۆ داوته قه‌لم. راسته که ره‌فتاری ناو براو له‌گه‌ل سمرانی کوفه دوو رووانه بووه و له سوود وهر‌گرتن له ناوی محمه‌دی حه‌مه‌فیه زۆر زیاده‌ر‌زویی کردووه، به‌لام لایه‌نگری کردنی نمو له مه‌والیه‌کان دهرس و په‌ندیکی گه‌وره و پر به‌ها بوو، هم بۆ مه‌والیه‌کان که دواتر زاتی نه‌ویان وه‌به‌ره‌ات دژی عاره‌به‌کان رابوه‌ستن و هم بۆ عاره‌به‌کانیش که بیته‌ووده و له خۆرا شهره‌ف و پاراستنی ئیسلامیان تاییه‌ت به خۆ ده‌زانی.^{۷۲}

بهم شیوه‌یه، راپه‌رینی موختار بۆ ئیرانییه‌کان بیانوتیک بوو بۆ ئیرانییه‌کان که توانای خو‌یان دژی عاره‌به‌کان تاقی بکه‌نوه و بواریکی له بار بوو بۆ تۆله کردنه‌وه له به‌نی نومه‌یه، به‌لام عاره‌به‌کان که نه‌یانده‌توانی راپه‌رینی ئیرانییه‌کان به‌رگه بگرن هه‌ولیان دا لهو رووداوه‌دا مه‌والیه‌کان به تالان‌کردنی مالی یه‌تیم و بیته‌ژنان تۆمه‌ت بار بکه‌ن. وه‌لی له راستیدا نمو تۆمه‌ته تۆمه‌تیک ناپه‌وا بوو. نمو عاره‌به‌کان بوون که مالی یه‌تیم و بیته‌ژنایان تالان و تاراج ده‌کرد نه‌ک خه‌لکی تر. سهردار و فهرمانده‌کانی عاره‌به‌کان بوون که پیتا‌و‌یستیه‌کانی پرووخانی ده‌ولتی به‌نی نومه‌یه‌یان فهره‌م کرد. کاری سه‌ره‌کیان غه‌زوو کردن و جیه‌اد بوو، به‌لام لهو کاره‌یاندا مه‌به‌ستیان پیتشکه‌وتنی نابین نه‌بوو. نمو کاره‌یان ته‌نها به مه‌به‌ستی تالان و سوودی ماددی گرت‌ب‌سووه پیش. زۆر له سوپایی و کارگوزاران به هۆی چاوچنۆکی سه‌روک و

کوشتنی نه گهر بشی قسه میژوونوسه کان باوه بکهین پتر له سه و بیست هزار کهس بوون. نه مه جگه له وانهی که له شه ره کانی نهودا کوژراون. میژوونوسان نووسیوانه کاتی مرد په نجا هزار پیاو و سی هزار ژن له نیتو زیندانه کانیدا هه بوون،^{۷۵} بوی ههیه نهو ژمارهیه زیده پوی تیدابی، به لام نهونده ههیه، که قوناعی حکومتهی ناو براو له عیراقدای بۆ هه موو خه لک به تاییهت بۆ مه والیه کان، به دبه ختییه کی گه وره بوو.

زۆر به سه رهات و پروداوی سهیر و ترسناکیان له بارهی ده جاجه وه باسکردوون. نووسیوانه کاتی که له دایک بوو، مه مکی دایکی نه گرت، به ناچاری تا چوار روژ خوینی گیاندارانیان ده رسته ناو ده مییه وه. به دروست کردنی نهو نه فسانهیه له که سایه تی نهو مندالهی که چاره نووس وای دانا روژیک بیهته فهرانه وایه کی سه سه ختی عیراق، ویستویانه نه ژدیهیه کی خوینژ دروست بکهن. راستی نه وهیه که سه ره تاکانی ژسانی نهو روون نییه، گوتویانه که له ته مه نی لاوتییدا ماموستای فیژگه بووه. له جهنگی کدا که له نیتوان (عبدولمالیک مهروان) و (مه سه ب کوری زویژ) له عیراقدای پرویدا، په یوه ندی به خه لیفه وه کرد و له ته ک نهودا چوه شام، دواتر له لایهن نه وه وه نه مکی گرتنی مه ککه ی پیندا و نه وی گه ماروډا، له سه ر چپای (نه بو قبیس) به مه نه نیق به ردی به سه ر شاری مه ککه دا باراند تا گرتی و نین زویژری، که په نای برد بووه نیتو (حه رم) گرت و کوشتی. دوو ساډ دواتر، کردیانه فهرانه وای حکومتهی عیراق و ناردیانه نه وی، عیراق له و سه رده مه دا تاویک له ناژاوه و فیتنه ی (خه واریج) ناسوده نه بوو. ناره زاکان به تاییهت مه والیه کان هه میسه له گه ل خه واریجه کاندا هاوکاریان کردووه. نهو که سانه ی هیشتا به چاری ناشتیخوازانه نیسلا میان نه ده بیینی، زۆر زوو بۆی هه بوو، فریوی بانگه شه ی نه وانه بخۆن که خه لیفه کانیان به ناهق ده زانی و دانی باج و خهراجیان به خه لیفه به پالیشترکردن و به هیژ کردنی نهو ده زانی، حکومرا نییتی ده جاج له عیراقدای به زهر و زهنگ و دل ره قییک کی بی وینه به ریتوه ده چوو، هه ژموون و بالادهستی نهو به سه ر خه لکیدای بۆ خوی قه مسچی و سزادان و نه شکه نه یه که بوو.^{۷۶} له گه ل گه یشتنی بۆ به سه ره، و تارکی خوینده وه که ده ربری

۷۵- مسعودی: التبیة الاشراف، ل ۳۷۵.

۷۶- سه ره رای هه موو نه وانه هه ندیک له تویژه رهان وه کو ویلهاوزن (WELHAUSEN) و لامس (LAMMENS) (بگه ریوه : دائره المعارف اسلام، ب ۱، ل ۲۱۵-۳۱۷) هه ولیان داوه و گوتویانه که له

دلڤهقی و توندوتیژیی ئەو بوو. حەججاج لە گەڵ ئەوەشدا کە باش خەواریی دەم شکێن کردن، کەچی بە هۆی ئەو هەموو بێندادی و ستمەمی دەیکرد، هەمیشە تووڕەیی و ئەفرینی موسلمانانی بە دواوە بوو. ئەو سیاسەتی سەختگیری و توندی و دەمارگیرانی ئەژادی بەنی ئومەییەیی دژی مەوالبیەکان لە ماوەی حکوومەت کردنی خۆیدا بەو پەڕی دلڤقییەوه پیاوە کرد. میژوونوسەکان نووسیویانە و دەلێن نامەی بۆ کارداری خۆی لە بەسەر نووسی کە (ئەبەتی)یەکان لە بەسەر دوورکاتەوه، چونکە ئەوانە بوونەتە مایەی فەساد و چەپەلکاری دین و دنیا. کارداری ئەمەوی فەرمانەکی بە جێگەیاندا و وەلامی نامەکی داوەوه و گوتی هەمووانم وەدەرنان جگە لەوانەمی کە قورئان خوێتن یا کاری دەرس دانەوی ناینینان هەیە. حەججاج بۆی نووسیوەوه کە: (لە گەڵ خوێندنەوهی ئەم نامەییە پزیشکەکان بانگی لای خۆت بکە، پێیان بلێ با پشکنینیکی باشت بۆ بکەن، ئەگەر هاتوو رەگینکی (ئەبەتی)ت تیا بوو، با بیڕن) ئا بەم شێوەیە حەججاج سیاسەتی رەگەز پەرستانەیی بەنی ئومەییەیی لە سووکایەتی و بچووک دانانی مەوالبیەکان بەو پەڕی توندییەوه جێبەجێ دەکرد. ئەو هەلسوکەوتانە بوونە مایەی ناپەزایەتی فراوانی خەلک لە دام و دەزگای حکومرانی ئەو. ئەوەندە لە رشتنی خوێن و پارە بەخشینەوه بە سەر کەسانی خۆی شۆولی لێ هەلکێشا کە (عەبدولەلیک) خەلیفەیی ئەمەوی لە شامەوه نامەی بۆ نارد و لەو دوو کارەدا سەر زەنشتی کرد.^{۷۷} دەزگای حکومرانی ئەو پتەوکردنی دەسلاتی بە پێویست دەزانی کە بەو پەڕی توندی و دلڤقییەوه بەرھەڵستکاران لە نێو ببات و دۆست و هەواداران خۆی بەھێز بکا و پشٹیوانیان بێت. بۆ ئەو مەبەستە پێویست بوو کە دەست لە رشتنی خوێن و سووتاندنی مāl و دارایی بەرھەڵستکارەکانی ئەپارتیزی، بۆیە لە کۆکردنەوهی باج و خەراج و جزیە، ئەو پەڕی توندی و سەخت گیری بە کار دەھێنا.^{۷۸} جزیەیی داھاتی سەرانی و خەراجی داھاتی زەوی و زاری (زەمە خاوەن کتێب)ییەکان مادامە کە نەبوونە موسلمان دەبوا بە پێی یاساگەلیکی تایبەت بیان داوا. لەبەر ئەوەی وردە وردە بری ئەو باج و خەراجانە بەرەو سەری هەلدەکشان و خەلکی توانای دانی ئەو هەموو پارەیان نەبوو، (زەمە)ییەکان بۆ ئەوەی کە لە دەستی ئەو باجە سەپێندراوانەدا

بارودۆخی ئەوکات چارە نەبوو کە دەباوە توندییت، بەلام بە هیچ شێوە. دلڤق و بێبەزەیی نەبوو. لە هەمان کاتیشدا خۆی خاوەن خەلجی لە لاوازی و دوور دەگرت.

۷۷- مروج الذهب، ۳، ل ۱۳۶.

۷۸- ابن خلکان، ۳، ل ۳۷۷.

قوتاریان بیت دهبونه موسلمان و وازیان له کینگه کانی خزیان دههینا و روویان ده کرده شاره کان، بهلام له گهله نهوهدا هه ججاج هیشتا داوای جزیه و خمراجی لئ ده کردن. کاردارانی هه ججاج بزیان نووسی بوو که (داهاتی باج و خمراج رووی له که می داوه، چونکه (زیمه) بیه کان بوونه موسلمان و شارنشین) هه ججاج بۆ نهووی که (داهاتی بهیتومالی نیسلام) کهم نه کات، فهرمانی دا نههیلن هیچ کهس له گوندهوه بۆ شار کۆچ بکات و همروه ها فهرمانی دا که به زۆری جزیه له موسلمانان تازه بستین. پیاوه نایینه کانی به سره زۆر بهو رهفتار و ههلسوکهوتهی هه ججاج پهست و دلگران بوون و بۆ حالی نیسلام گریان، بهلام نه هموو نهو شونوتیژی و ریتوشوتانانی هه ججاج دهولتی نههویانی. له رووخان پاراست و نهگریه و نیگهرانی پیاوه نایینه کان رک و توورپیی و نهفرهتی مموالییه کانی دامرکاند. نهو فشار و نهشکهنجانی که له لایهن هه ججاج و دارو دهسته که یهوه دهرهق به مموالییه کان دهکرا، نهوانی بهرهو تۆله کردنهوه هان دهه. ^{۷۸}

لهو سهرو بهندهدا یاخیبوونه که می (عهبدولپه حمان کوری عه مدهدی کوری نهشعهث) که دژی سته مکارییه کانی هه ججاج رابیوو روویدا. مموالی و نا موسولمانه کان که له دهستی ستم و بیدادی هه ججاج وه تنگ هات بوون، وه کۆلانیان ده که موتن و ده گریان و هاواریان ده کرد (نهی عه مدهدا، نهی عه مدهدا)، نهیان ده زانی چی بکهن و بچنه کوێ. به ناچاری له دژی هه ججاج ره گهله کوری نهشعهث کهوتن و بوونه هاوهله و یارمهتیده ری نهو. ^{۸۰}

عهبدولپه حمان

سهرچاوه میژووویه کان به درژی به سهرهاتی سهرهه لانی و دهر کهوتنی (عهبدولپه حمان کوری عه مدهدی کوری نهشعهث) مردوده له (۸۵ ک/ ۷۰۴ ز) یان نووسیوه. ناو براو یه کئ له نهشرافه کانی (قهحتان) بوو و له لایهن هه ججاجهوه حوکمرانییتی زابلی پیسپیزدرا بوو، هه ججاج خوشکه که می نهوی که ناوی (مهیمونه) بوو، بۆ عه مدهدی کوری خۆی هینا بوو، کاتی هه ججاج نامهیه کی توندی بۆ نارد که (باج و خمراج له خه لک بستینه و پهلاماری هیند و سند بده و سهری (عهبدوللا عامر) له نزیکترین کاتدا بۆ پهوانه بکه. عهبدوللا که خۆی به پیاوکی مهزن ده زانی و له بیانووی سهرکیشی ده گهرا. نهو داوایهی هه ججاجی قبول نه کرد (به نامه وهلامی

۷۹- الامامة والسياسة، ج ۳، ل ۳۸.

۸۰- تاریخ سیستان، ل ۱۱۴.

حججی دایموه که پهلامار و دهست دریژی بۆ هیند و سند نه‌نجام دده‌دم، به‌لام به‌ناهق باج له‌کس وه‌رناگرم و خوینی کهس به‌ناهق نارێژم). دواى نه‌وه‌ عه‌بدوله‌همان له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌ی خۆیدا که‌ خه‌لکی عێراق و دوزمى حججی بـوون، بوونه‌ هاو ده‌ست و هاوبه‌ندى یه‌کتر. حججیان په‌تکرده‌وه‌ و بۆ پرویه‌روبوونه‌وه‌ و شه‌رکردن له‌ دژیدا به‌ره‌و عێراق کهوتنه‌ رى. له‌ نزیک شوشته‌ر حججی شکا و به‌ره‌و به‌سه‌ر راي کرد و له‌ ویشه‌وه‌ چووه‌ کوفه‌. له‌ نزیک (دێر نه‌لجه‌ماجم) له‌ ماوه‌ی سه‌د رۆژدا، له‌ نێو دوو له‌شکر هه‌شتا نه‌به‌رد و پێکدادان روویدا. سه‌ر نه‌نجام عه‌بدوله‌همان تێکشکا، سوپاکه‌ی ته‌فرو تونا بوو، خۆشی رایکرد بۆ خوراسان.

سه‌باره‌ت به‌ ئاکامی کاری نه‌و عه‌بدوله‌همانه‌ سه‌رچاوه‌کان نووسیبوویه‌ که له‌ به‌رامبه‌ر حججی شکستی هێنا، رایکردوه‌ له‌ پێگای به‌سه‌ره‌ فارس و کرمانه‌وه‌ چووه‌ سیستان و (خه‌لک رینگه‌یان پێدا له‌ سیستان بێنێته‌وه‌)^{۸۱} به‌لام موغزه‌هل کورێ موه‌هب و (عه‌مه‌د کورێ حججی) وه‌ دوایکه‌وتن، بۆیه‌ ناچار بوو سیستان به‌ جێبه‌جێ و په‌نا بباته‌ به‌ر (زه‌نبیل) له‌ زابلستان. که‌ چووه‌ نه‌وی هه‌واییان دا به‌ حججی و حججی (عه‌مه‌د کورێ ته‌میم نه‌لقه‌یسی (یاخه‌می) به‌ نوێنه‌ری نارده‌ لای زه‌نبیل و ناویراو له‌گه‌ڵ زه‌نبیل خه‌لوته‌ی کرد و پاسپارده‌که‌ی حججی پێیه‌گه‌یانندن که‌ له‌شکری من نایته‌ ولاتی تۆ و هیچ مال و دارایت لێ داوا ناکه‌م و ناشتی و دۆستایه‌تی له‌ نێوانماندا به‌ر قه‌رار ده‌بی به‌و مه‌رجه‌ی که‌ عه‌بدوله‌همان نه‌شه‌هت و فلانه‌ که‌س له‌ هاوه‌لانی بۆ لای من بنێری. به‌م شێوه‌یه‌ زه‌نبیل، عه‌بدوله‌همان و که‌سه‌که‌ی تری گرتن، زه‌غیریان به‌ پێکانیانوه‌ کردن، له‌ سه‌ربانیکی بلند دانران. عه‌بدوله‌همان گوتی ده‌بی من له‌ سه‌ر رۆخی بانه‌که‌ بم، هه‌ر دووکیان برده‌ سه‌ر لیواری بانه‌که‌، نینجا عه‌بدوله‌همان خۆی له‌ بانه‌که‌ فرێدایه‌ خوار و هه‌ر دووکیان په‌رت بوون و مردن، نه‌و هاوه‌له‌ی عه‌بدوله‌همان ناوی (نه‌بو له‌نه‌به‌ر) بوو.

زۆریه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی له‌و سه‌ره‌له‌دانده‌ دژی حججی یارمه‌تی (نێن نه‌شه‌هت)یان دا بریتی بوون له‌ پیاوانی نایینی و جه‌نگاوه‌ران و مه‌والیه‌کانی به‌سه‌ره‌ و عێراق. حججی نه‌وانه‌ی زۆر به‌توندی سزادان. مه‌والیه‌کانی په‌رش و بلاوکرد و هه‌ریه‌که‌یانی بۆ گونده‌که‌ی خۆی په‌وانه‌ کرد و ناوی نه‌و گونده‌ی که‌ که‌سه‌که‌ی بۆ په‌وانه‌ ده‌کرد له‌ سه‌ر ده‌ستی که‌سه‌که‌ هه‌ڵ ده‌که‌ند، ته‌نانه‌ت نه‌و پیاوه‌ نایینی و زانایانه‌ش که‌ له‌و رووداوه‌دا دژی حججی په‌وه‌ستا بوون، سزاداران. (سه‌عه‌د

۸۱- تاریخ سیستان، ۱۱۷، بلاذری، ج ۴، ۷.

کوری جوبهیر) یه کیتک له‌وانه بوو، ناویراو به که‌سیکی پارێزکار و دورستکاری نه‌و سهرده‌مه ده‌ژمێردرا به راده‌یه‌ک مایه‌ی ریز و خوشه‌ویستی خه‌لک بوو که نه‌گهرچی عاره‌بیش نه‌بوو، به پیچه‌وانه‌ی ری و شوین و دابی باو نوێیان له دواوه ده‌کرد. ده‌لێن کاتی ناو براویان ده‌ستگیر کرد و بردیانه لای هه‌ججاج، لیپرسی کاتی تو هاتیته کوفه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له عاره‌بان بترازی هیچ کهس مافی پیش نوێزی کردنی نییه، مه‌گهر من مۆله‌تی پیشه‌وایی کردم پیت نه‌دا؟ گوتی: با، دات. لیپرسی (مه‌گهر توّم نه‌کرده قازی همر چهنده هه‌موو خه‌لکی کوفه ده‌یانگوت جگه له عاره‌بان هیچ کهس شایسته‌ی نه‌وه نییه بپسته قازی؟) گوتی، با کردت. دیسان لیپرسی (نایا من توّم له ریزی هاو‌ده‌م و هاو‌نیشینه‌کانی خۆم که هه‌موویان له گه‌وره گه‌وره‌کانی عاره‌ب بوون داننا؟) گوتی: با داتنام. هه‌ججاج گوتی (که‌وايه هۆی یاخیبوونی تو له به‌رامبه‌ر مندا چیه؟) فرمائی دا سه‌ری بپرن و به‌م شێویه زۆریه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی سزادان که شان به‌شانی نیین نه‌شعه‌ت دژی نه‌و راوه‌ستا بوون و له‌و کاره‌یدا نه‌وه‌نده بی به‌زه‌یی و توندوتیژی به‌کاره‌ینا که خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی له دیمه‌شق نا‌ره‌زایه‌تی ده‌رپری. به تابه‌ت مه‌والیه‌کان له‌و کاره‌ساته‌دا زیانیکی زۆریان پێگه‌یشت.

یه‌کێکی تر له‌و که‌سانه‌ی دژی هه‌ججاج به‌شداری له راپه‌رینه‌که‌ی (نه‌شعه‌ت) دا کرد، که‌سیکی مه‌والی بوو، به ناوی (فه‌یروز). نازایه‌تی و چالاکی نه‌و پیاوه، هه‌ججاجی زۆر نیگه‌ران ده‌کرد. هه‌ججاج گوت بووی، همر که‌سیک سه‌ری فه‌یروزم بۆ بیتی ده هه‌زار ده‌ره‌مه‌ی ده‌ده‌می. فه‌یروزی ده‌یگوت (همر که‌سیک سه‌ری هه‌ججاجم بۆ بیتی سه‌د هه‌زار ده‌ره‌مه‌ی ده‌ده‌می). سه‌ره‌نجه‌م داوی تیکشکانی نیین نه‌شعه‌ت فه‌یروز رای کرده خوراسان و له‌وی که‌وته ده‌ستی (نیین موه‌ب). نیین موه‌ب ناویراوی نارده لای هه‌ججاج و هه‌ججاج به نه‌شکه‌جه و نازاریکی سه‌خت کوشتی.^{۸۲}

نه‌و خوین ریزی و سته‌م و بێ‌دادیانه، ئێزانییه‌کانی زیاتر بۆ یاخیبوون و سه‌ره‌ل‌دان هان ده‌دا. ده‌ستپێکی سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی روخانی نه‌مه‌ویه‌کانی خه‌یرا کرد. نه‌و راپه‌رین و سه‌ره‌ل‌دانانه‌ی که عه‌له‌ویه‌کان و بیانییه‌کان له گۆشه و که‌ناری وڵات نه‌هه‌میان ده‌دا، ده‌وله‌تی سه‌ره‌و و سته‌مکاری به‌نی ئومه‌یه‌ی به‌ره‌و هه‌لدیتری نه‌مان برد.

سهره‌لدانی زهیدی کوری عهلی

یه‌کی له ریسواییه بیژینه‌کانی نه‌مه‌وییه‌کان له‌مو سهرده‌مه‌دا، نه‌مو دل‌ه‌قی و توندوتیژی بوو، که له دامرکانه‌وه‌ی راپهرینی (زهید کوری عهلی کوری حوسین) مردووه له سالی (۱۲۲ ک/۷۴۰ز) و (یه‌حیا)ی کوریدا نه‌غامیاندا. نه‌مو (زهید کوری عهلی) یه‌یه‌که‌مین که‌سی بنه‌ماله‌ی عه‌لی بوو، که دوی پروداوه‌که‌ی که‌ریه‌لا دژی به‌نی ئومه‌ییه راپهری و که‌وته هه‌ولتی و ده‌سته‌یتانی خه‌لافه‌ت. ناوبراو ماوه‌یه‌ک به نه‌ینتی خه‌ریکی ناماده‌کاریه‌که‌کانی راپهرین بوو و زه‌مین‌ی شۆرشی فهرامه‌م ده‌کرد. له‌مو ماوه‌یه‌دا زۆر جار هه‌شارکه‌ی خۆی له ترسی دوژمنه‌کانی ده‌گۆزی. جگه له کوفه که زه‌مین‌ی نامانجه‌کانی خۆی تیدا ناماده‌کرد بوو، ماوه‌یه‌کیش چووه به‌سره و له‌ویشدا که‌وته کۆکردنه‌وه‌ی هه‌وه‌لان و ریک‌خه‌ستنی هاوده‌سته‌کانی. له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا کاتی وه‌ختی ده‌ستپیکردنی راپهرینه‌که هات، والی کوفه، به شیشه‌یه‌ک ناماده‌کاری سهریازی له به‌رامبه‌ریدا کرد بوو، که هه‌وه‌لانی زید توانای خۆراگریان نه‌ما و له ده‌وری ته‌کینه‌وه و په‌رتنه‌یان لیکرد. سهرچاوه‌کان سه‌باره‌ت به سهره‌لدانی نه‌مو نووسی بوویان (زهید به‌رده‌وام خولیای خه‌لافه‌تی له سهردا بوو، به‌نی ئومه‌ییه نه‌وه‌یان ده‌زانی بۆیه (هشام)ی خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی، زه‌یدی به لایه‌نگری کردنی (خالد کوری عه‌بدل‌لای نه‌لقه‌سری)، فهرمان‌ه‌وای پێش‌ووی کوفه که هیشام ده‌ست به‌سهری کرد بوو، و (یوسف کوری عومهر)ی له جیتی نه‌مو دانا بوو) ^{۸۲} تاوانبار کرد بوو، نامه‌ی بۆ نارد که به‌جیته لای (یوسف کوری عومهر)ی فهرمان‌ه‌وای کوفه، زه‌ید چووه کوفه و یوسف لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ل کرد، زه‌ید دانی به تۆمه‌ته‌که‌ دانه‌نا، یوسف سویندی داو نینیدا. زه‌ید کوفه‌ی به‌جی هیش و پنی مه‌دینه‌ی گرت به‌هر. کوفه‌یه‌کان چوونه پێشی و پێشان وت سه‌د هه‌زار پیای شمشیر به‌ده‌ستمان هه‌یه که هه‌موویان ناماده‌ن گیانیان له خه‌مه‌تی تۆدا به‌خه‌شن، بوه‌سته تا به‌یعه‌ت پێوه بکه‌ین و به‌نوی ئومه‌ییه لێره ژماره‌یان که‌مه و نه‌گه‌ر ته‌نها عه‌شیره‌تی نێمه بیه‌وی ده‌توانی ته‌فر و تونایان بکات جا چ بگات به هه‌موو عه‌شیره‌ته‌کانی تر: زه‌ید گوتی من له بی‌واده‌یی و غه‌دری ئێوه ده‌ترسم، ده‌زانن چیتان له‌گه‌ل حسینی باپیری مندا کرد، وازم لیبێتن من ده‌ره‌قه‌تی نه‌مو کاره نایم. نه‌وان سویندیان به خوای گه‌وره بۆ خوارد و واده و په‌یمانی راشکاوانه‌یان پێدا و زۆریان خۆش کرده‌وه و زیاده‌ری‌ویان کرد. زه‌ید هاته‌وه کوفه و شیهه‌کان ده‌سته ده‌سته به‌یعه‌تیان پیکرد جگه له خه‌لکی مه‌داین و به‌سره و (واسط) و موسڵ و خوراسان.

۸۳- عیباره‌تی نیوان دوو قولا ب له نیتو کتیبی که نه‌سل لیتی وه‌رگیراوه نییه بۆ روونکردنه‌وه و هاوپیچ کراوه.

که کاره که تەواو بوو، ئینجا بانگەشەکی خۆی ئاشکرا کرد. یوسف کۆری عومەر که لە لایەن بەنوی ئومەییە فەرمانڕه‌وای کوفە بوو، لە شکرێکی کۆکردووە و شەڕێکی گەورەیان کرد و سەرئەنجام لەشکری زەید شکاو بـلاوه‌ی کرد، ئەو خۆی لەگەڵ ژمارەیه‌کی کەم مایه‌وه و نەبەردێکی سەختی کرد، تا لە پەر بە تیرێک که بەر تەوێلی کەوت، و کۆژرا هاوڵەکانی تەرمەکیان ناشت و ئاویان بەردایه سەر شوێنی ناشتنه‌که تا گۆرەکه‌ی نەدۆزنه‌وه و تەرمەکه‌ی لە گۆر دەرنه‌هێنن. یوسف کۆری عومەر هه‌ولێ دا تا گۆرەکه‌ی دۆزیه‌وه و تەرمەکیان هێنایه‌ ده‌ر و فەرمانیدا هه‌لی بواسن، دواتر به‌ ناگر سووتاندیان و خۆڵه‌مێشه‌کیان فرێندایه‌ نێو رووباری فورات.^{۸۴} دوا‌ی لە داردانه‌که‌ی سەرشیا‌ن بۆ دیمەشق و لەوێشەوه بۆ مەککه و مەدینه برد. یه‌کێ له‌و هۆکارانه‌ی که‌ به‌نی ئومەییە به‌ ئاسانی توانیان هاو‌ه‌لانی زه‌ید تێک بشکێنن نه‌وه‌، که‌ له‌ نێو پەیره‌وانی نه‌ودا یه‌کێتی وته‌ و بیرکردنه‌وه‌ نه‌بوو، تهنانه‌ت له‌ نێو نه‌واندا که‌سانێکی زۆر له‌ خه‌واریج و نه‌وانه‌ی هه‌یج مەبه‌ستی یارمه‌تیدانی نه‌ویان نه‌بوو هه‌بوون، سستی و لێبوردیه‌ی خه‌لکی کوفه‌ و وردبینی و زه‌بت و په‌تی جاسوس و پیاوه‌کانی به‌نوی ئومەییەش یه‌کێکی تر بوو له‌و هۆکارانه‌ی که‌ بووه‌ مایه‌ی شکستی زه‌ید و سەرکه‌وتنی به‌نوی ئومەییەکان.^{۸۵}

یه‌حیا کۆری زه‌ید

دوا‌ی زه‌ید یه‌حیا‌ی کۆری له‌ خوراسان راپه‌ری، به‌لام نه‌ویش وه‌کو باوکی کۆژاو به‌ کوشتنی نه‌و جارێکی تر ده‌ستی به‌نی ئومەییە به‌ خۆتی بیتاوانی‌کی تر ئالوده‌ بوو، ئەو یه‌حیا‌یه‌ هه‌ر له‌ کاته‌ی باوکی به‌ هاوکاری کوفیه‌کان دژی به‌نی ئومەییە راپه‌ستا، گیانی خۆی له‌ کوفه‌ له‌ مه‌ترسیدا بینی، بۆیه‌ که‌مێک دوا‌ی کۆژرانی باوکی به‌ نه‌ینی له‌ کوفه‌ هه‌لات و له‌گەڵ چه‌ند که‌مێک له‌ هاو‌ه‌لەکانی چوه‌ خوراسان. له‌ (سەرخه‌س)، خه‌واریج که‌ له‌گەڵ به‌نی ئومەییە نێوانیان ناخۆش بوو، هه‌ولیاندا له‌گه‌ڵی رێک بکه‌ون و پێکه‌وه‌ دژی به‌نی ئومەییە راپه‌رن، به‌لام هاو‌ه‌لەکانی یه‌حیا‌ لی نه‌گه‌ران هاو‌به‌ندی له‌گەڵ نه‌واندا بکات و بۆ به‌ت‌خ چوو. له‌وی که‌وته‌

۸۴- تجارب السلف. ل ۸۱-۸۲.

۸۵- بۆ زانینی ده‌نگوباسی زه‌ینی کۆری عه‌لی جگه‌ له‌ یه‌عقوبی، ته‌به‌ری، مه‌قریزی، مقاتل الطالبین، بکه‌ریوه‌ بۆ عمده‌ الطالب ل ۱۲۰، رازی: تبصره‌ العوام، ل ۱۸۷. بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ۳۵. بیان الادیان، ل ۳۴. الملل و النحل شهرستانی، ل ۱۱۶، چاپی کورتن و چه‌ندین کتیبی تر.

ریکخستنی کاروباره‌کانی خۆی و لایه‌نگره‌کانی له ده‌وری کۆبوونهوه. یوسف کورپی عومهر که زهیدی کوشت بوو، له یه‌حیا ده‌ترسا، که دیتی یه‌حیا له خوراسان جوجو‌لی هه‌یه و کاره‌که‌ی پهره‌ی سه‌ندووه نامه‌ی بۆ والی خوراسان که نه‌و ده‌م (نهر کورپی سه‌ییار) بوو، نارد که یه‌حیا بگرێ. نه‌سر داوای له فهرمانه‌ه‌وای به‌لخ کرد و نه‌ویش یه‌حیای گرت و بۆی نارد. نه‌سر کورپی سه‌ییار، یه‌حیای له (مه‌رو) خسته‌ زیندان، به‌لام (وه‌لید کورپی یه‌زید) ی خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی که له شوینی هه‌شام ببووه خه‌لیفه، نامه‌یه‌کی بۆ نه‌سر نارد و فهرمانی پێدا که یه‌حیا نازار نه‌دا و نازادی بکات. نه‌سر نازادی کرد و دانه‌وایی دا، بۆ لای خه‌لیفه‌ی به‌ری کرد، به‌لام له ژێره‌وه فهرمانی به‌ حوکمه‌رانه‌کانی ویلایه‌تی خوراسان که بریتی بوون له سه‌رخه‌س، گوس و نه‌به‌رشه‌هر (نیشاپور)دا، نازادی نه‌که‌ن و هه‌ر له خوراسان بپننیه‌وه. که یه‌حیا گه‌یشه (به‌یه‌هق) له ترسی یوسف کورپی عومهر، وای به‌ چاک زانی نه‌چینه‌ عی‌راق و هه‌ر له خوراسان بپننیه‌وه، هه‌ر له ویش مایه‌وه و ده‌ستی به‌ خه‌بات و بانگه‌شه‌کاری خۆی کرده‌وه. سه‌د و بیست که‌س به‌یه‌ه‌تیان پێوه کرد. به‌و ژماره‌ که‌مه به‌ سه‌ر نه‌به‌ر شه‌هری دادا و به‌سه‌ر عه‌مه‌رو کورپی زراره‌دا که فه‌رمانه‌ه‌وای نه‌و شاره‌ بوو سه‌رکه‌وت. دوا‌ی نه‌وه‌ چووه (هه‌رات) و (جوزجانان) و له‌وێ ژماره‌یه‌کی تر له خه‌لکی خوراسان په‌یوه‌ندیان پێوه کرد، به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر له‌گه‌ڵ نه‌و له‌شکری که نه‌سر کورپی سه‌ییار بۆ نه‌ه‌یشته‌نی نه‌و نارد بووی پوه‌یه‌پوه‌بوونه‌وه. شه‌رێکی سه‌خت و خۆتواری روویداو یه‌حیا و هاوه‌له‌کانی کوژران (په‌مه‌زانی سا‌لی ۱۲۵ کۆچی) سه‌ری براویان بۆ دیمه‌شق برد و لاشه‌که‌شیان به‌ ده‌روازه‌ی شاری جو‌زجاناندا هه‌له‌واسی. تا نه‌و روژه‌ی که هاوه‌لانی [نه‌بو موس‌لیم] مرده‌وه له (۱۳۷ ک/ ۷۵۵ ز) ده‌ستیان به‌سه‌ر خوراسان داگرت، ته‌رمه‌که‌ی هه‌ر به‌ داره‌وه بوو، کوشتنی یه‌حیا که پێده‌چی نه‌و کات، ته‌مه‌نی له هه‌ژده‌ سا‌ل زیاتر نه‌بووبی و ره‌فتاری نامرۆخانه‌یان که به‌رامبه‌ر ته‌رمه‌که‌یان کرد، شیهه‌کانی خوراسانی زۆر دل‌گران کرد،^{۸۶} بۆیه (نه‌بو موس‌لیم) ی پێبه‌ری راپه‌رین زۆر سوودی له‌وه وهرگرت و به‌لێنی به‌و که‌سانه‌ ده‌دا که به‌یه‌ه‌تیان پێوه ده‌کرد، تۆله‌ی خۆینی یه‌حیا له‌ بکوژه‌کانی بسیننیه‌وه. له راستیدا خۆینی یه‌حیا وه‌کو خۆینی (نیه‌ج) و (سیاوه‌ش) بووه بیانوو بۆ شه‌ره‌کان و زۆر له خه‌لکی خوراسانی بۆ ر‌ک و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه دژی به‌نی

۸۶- له‌ باره‌ی یه‌حیا کورپی زه‌ید و راپه‌رینه‌که‌ی جگه‌ له‌ ته‌به‌ری مه‌سه‌ودی، یه‌عقوبی مقاتل الطابین ابوالفرج اصفهانی و تاریخ‌ گزیدهء‌ همدا‌له‌ مستوفی سه‌یر بکری. بۆ توێژینه‌وه‌ روژناواییه‌کان بگه‌ڕێوه‌ بۆ وتاری (C) Ban Arendonk له‌ دائره‌ المعارف اسلام، ب. ۴.

ئومەييە يەكخست، كاتى كە ئەبو موسلىم دەستى بەسەر جۆزجانان داگرت، بكوژەكانى يەحيای كوشتن و تەرمى يەحيای لە سەر دار هيتنايه خوار و ناشتى. خەلكى خوراسان هەفت رۆژ پرسەيان بۆدانا و لەو سالتەدا وەك (مەسعودى) باسى كردووه، هېچ مندالتيك لە خوراسان لە دايك نەبوو، كە ناوى يەحيا يان زەيدى لى نەنى.^{۸۷} ئەو هەموو سەمەكارىيەى كە بەنى ئومەييە و دارودەستەكەيان ئەنجاميان داوه. موسولمانان بە تايبەت مەوالىيەكانى لەوان پەست و دوور دەخستەوه، بەلام ئەوى كە ئەوانى بەرەو رۆخى هەلتىرى نەمان راكيشا، ئەو دەمارگىرى و ناكۆكيە توندە بوو، كە لە دىزەمانەوه كەوتبوو نىوان يەمەنى و موزەريەكان و لە دوايىن رۆژگارى تەمەنى بەنى ئومەييەدا شەرى و پىتكەدانى بنەمالەى لە نىو خەلكدا لىكەوتبوووه. دوژمنايەتى نىوان دوو خىل لە مێژووى عەرەبا پيشينەيهكى دىژى هەيه، بەلام بى نەقلى و سەررۆيى وەليدى كورپى يەزىدى خەليفەى ئومەييەكان لەو كاتەدا ئەو دوژمنايەتيەى نوێ كردهوه. خاليدى كورپى عەبدوللاى قەسرى كە كەسيكى يەمەنى بوو لە سەردەمى يەزىدى كورپى عەبدولمەليك و هيشامى برايدا ماوهەك لە عىراقدا فەرمانرەوايى كرد بوو. يوسف كورپى عومەرى سەقەفى كە دواى ئەو كرا بە فەرمانرەوايى عىراق، هەولتى دا كە دەست بەسەرى بكات و مال و دارايەيهكى بە زۆرى لى بستىنى، بەلام هيشام ئەگەرچى لە خاليد بەد گومان بوو، كەچى رازى نەبوو يوسف نازار بدات. كە نۆبەتى خەلافەت بە وەليد گەيشت، خاليدى سپاردە يوسف و خاليد ئەوى بۆ كوفە برد، بە ئەشكەنجە و نازارەوه كوشتى. يەمەنيەكان خەپوونەوه و بەگژ وەليد داچوونەوه. وەليد موزەريەكانى بۆ بە گژداچوونەوى ئەوان رىكخست. لە شەرتكدا كە لە نىوان هەردوولا هەلگىرسا، موزەريەكان شكان. يەمەنيەكان چوونە ديمەشق و محەمەدى كورپى خاليدىيان نازاد كرد، كە وەليد گرت بووى، دواتر يەزىد كورپى وەليدى نامۆزاي وەليدى خەليفەيان لە شۆتى ئەو دانا و وەليديان بە شۆهيهكى دەردناك كوشت.^{۸۸}

پرووخانى ئومەويهكان

بەم شۆهيه، كارو بارى خەلافەت تووشى بى سەر و بەرى توندوتىژى و كيشمەكيشى نىوان يەمەنى و موزەريەكان بوو، چونكە موزەريەكانيش ماوهەك دواى مردنى يەزىد كە لە شەش

۸۷- مروج الذهب، ب، ۳، ل ۱۸۵.

۸۸- دىنورى: اخبار الطوال، ل ۳۹۸.

مانگان زیاتر خه لافه تیان نه کرد، مروان کوری محممدیان کرده خلیفه و جاریکی تر یه مهنیه کانی تووشی زه بوونی کرده وه.

ئهو سهره بریه بووه مایه لاوز بوونی ده ولته بنی ئومه ییه. به تایبته که له خوراسانی مه لهنندی بانگه شهی عه عباسیه کان، له بهر ئهو کیشمه کیش و نا کوکیه ناوخویه، به بنی ئومه ییه بواری سمرکوت کردنی دژیره کانی خویان نه بوو. دهنگی ته پل و شه پیوری سهره لندان ده زرن گایه وه و دوژمنانی به بنی ئومه ییه ههرچهند سال جارتیک له گوشه و کهناری ولاتدا راپهرین و سهره لندانیا ن ده کرد. رووخانی به بنی ئومه ییه پرسیتکی حه قی و برپاوه بوو.

خوراسانی لانکی نه فسانه قاره مانیه کانی ئیران، که له ناوه نندی حکومه ته عیاره بی دورتر بوو، له هه موو شوئیتیک تر بۆ شورش و راپهرینی ئیرانییه کان گونجاو تر بوو، بۆیه کاتی هیز و ده سه لاتنی به بنی ئومه ییه به ره نه مان ده چوو، بانگه شهی عه عباسیه کان له ویدا لایه نگر و ههواداری زۆری بۆ خۆی راکیشا.

بانگه شهی ئه بو موسلیم له وه ههرته دا، به گهرم و گهری و حه ماسه تیک زۆره وه پیشوازی لیکرا. کهسانیک که له دهستی زولم و سته می عاره باندا وه تنگ هات بوون، ئهو راپهرینه یان به مژده ی نازاد بوونی خویان لیکدا یه وه. نه سری کوری سه ییار که له خوراساندا ئهو بارودوخو ره وه شی به چاوی خۆی ده بیننی، له پهراویزی نامه یه کیدا که بۆ مهروانی دوا بین خلیفه ی ئومه ییه کانی نارد، به روون و ناشکرا نیگهرانی خۆی سه به رته به په ره سه نندی راپهرینه که ی ئه بو موسلیم ده ربهری و به توپه بهوون و حیره وه ده نووسی: (من تروسکه ی ناگرتیک له نیو خۆله میشتا به چاوی خۆم ده بینم و ئهو پروشانه ی ناگر به زووی گر ده گرن، دوو چله دار، ناگرتیک داده گیرسین و هه میشه قسه یه که ده بیته پیشه کی کردار. من به و پهری سه رسورمانه وه هه میشه له دلی خۆمدا ده لیم خۆزگه ده مزانی داخو به بنی ئومه ییه به ناگان یان خه وتوون؟)^{۸۹}، به لام به بنی ئومه ییه له خه ودا بوون: خه وی خه فله ت و له خۆبایی بوون، که هه میشه ده ولته سته مکار و سه ره ره ژکان به ره وه هه لندیری نه مان راده کیشی. راپهرینی ئه بو موسلیم بوو که نه وانی له و خه وه خۆشه دا راجله کاند و بناغه ی خه لافه تی نه مه وی بۆ هه تا هه تابه پتچایه وه.

(٤)

زمانی ون بوو (ونکراو)

نهوا دیرینه‌گان

پژگارانیتک که باربهد و نه‌کیسا به ده‌نگوناوازه‌کانی په‌هله‌وی و گورانی خه‌سره‌وانی، ده‌رو دیواره‌کانی کۆشکی ساسانیان پرکردبوو، زمانی عاره‌بی له‌ده‌روونی فەرمان‌پره‌وایانی بیابانه وشک و برینگ و بئ ناوه‌کان وشکترو بئ به‌رت‌ر و بئ سوود‌تربوو.

له‌سهرانسری نه‌و بیابانه وشکانه‌دا نه‌گهر ده‌نگ و هاوارئ هاتبایه، ده‌نگی سروودی شیرک و تالان و رینگری و کوشتاریوو، نه‌ناموژگاری و په‌ندیک، نه‌حیکمه‌ت و داهینانیتک له‌زمانیان ده‌رده‌چوو، نه‌واژه و ناوازیکی خوشه‌ویستی به‌سهر لیوه‌کانیانیه‌مه‌و دیارده‌بوو.

شیره‌کانیان ته‌نیا باسی پشکلی و شتر بوون، و تار و گوشتاره‌کانیشیان هانی شه‌ر و کوشتاریان ده‌دا، راست پیچه‌وانه‌ی نیران (گهلانی نیرانی نه‌وکات) که زمانیان هه‌مووی هه‌ر مانای زانستی و زانایی و ناموژگاری کردن و وشه‌کانیشیان دلته‌وازو دلگیر و کتیبه‌نایینی و سرووده‌کانی ناسمانیه‌کانیان زه‌مزه‌مه‌ده‌کرد، چیرۆکه شیرینه‌کانی پاشایانی رابردوییان له (خوداینامه) کانداه‌خوینده‌وه‌و، هه‌رچین و تویتیک زمان و خه‌تی تایبه‌تی یان هه‌بوو، له‌ده‌رباری پاشاکانا زمانی خوزی، فارسی، دری هه‌رکام شوین و جینگای خۆی هه‌بوو.^{۹۰} سرووده جوان و خوش و دلگیره‌کان ریزو پاداشتیان به‌دواوه‌بوو. هه‌رچه‌نده شیرعی عه‌رووزی به‌وشیوه‌ی که له‌دوای نیسلام ره‌واجی په‌یاکرد، له‌وکات و سه‌رده‌مدا باوی نه‌بوو، به‌لام سروود و هۆنراوه له‌نیرانی پیش نیسلامدا له‌شیرعی (نه‌فامی، جاهلی) عاره‌ب پوخه‌تر ره‌وانه‌تره، نوبانگی ناوازه‌خوینانی به‌ناو و ناسراوی وه‌ک (باربهد و نه‌کیسا) خوی له‌خۆیدا باس له‌هه‌به‌بوونی شیرع به‌زمانی په‌هله‌وی ده‌کات.

هه‌لبه‌ته هه‌چ ناوازو موسیقایه‌ک به‌بئ شیرع نابئ و به‌نه‌نجام ناگات، بۆیه ده‌توانین بلیتین نه‌وا و لاوانده‌وه‌ی ناوازه‌خوینان جوریک شیرع بوون، غوونه‌ی نه‌م جوژه شیرعانه‌ تویتزه‌ران له‌

۹۰- له‌هه‌ندئ له‌کتیبه‌کاندا له‌زاری عه‌بدوللا بن موقه‌نه‌عه‌وه گێژدراوه‌تموه که پادشاکانی نیران له‌کۆره‌کانی خۆیاندا به‌زمانی په‌هله‌وی قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام که ته‌نیا یوان له‌گه‌ل گه‌وره و سه‌رانی ولات به‌خوزی ده‌دوان. هه‌روه‌ها دانیشتوانی ده‌قه‌ره‌کانی مه‌دانن و نه‌وانه‌ی له‌ده‌رباریوون زمانیان (ده‌ری) بووه و موید و په‌یره‌وکارانیان به‌فارسی ده‌په‌یئین. بگه‌رته‌وه: الفهرست، چاپی میسر ل ۱۹، یاقوت ب، وشه‌ی (فه‌هلویان (په‌هله‌و) یان (فه‌یلی) همزه‌ی نیسه‌فه‌هانی: (التنبیه علی حدوث التصحیف).

پارچه‌کافی په‌هله‌وی به‌ناو (دره‌ختی ته‌سوریک، یادگاری زهریران) و هه‌ندیک له‌په‌ند نامه‌کاندا، نیشان دراوه.

نزا و سروده‌کافی مانه‌وی که نه‌مرو نمونه‌یان له‌به‌رده‌ست دایه ناسکتین نمونه‌ی شیعرن له‌تیرانی پیش نیسلامدا^{۹۱}.

زمانی تیران له‌وکات و سرده‌مدا جگه له‌شیعر به‌ره‌می فله‌سه‌فی و زانستیشی هه‌بووه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌کتیبه زانستییه‌کان له‌یۆنانی و هیندییه‌وه وه‌رگێردا‌بوون، زمانی نه‌و گه‌له زمانی شیعر و نه‌ده‌ب و زمانی چێژ و عه‌قل بوو، زمانی گه‌لێک بوو پر له‌فه‌ره‌نگ و نه‌ده‌ب و لیوه‌شاهه‌یی و به‌تیک‌پا سووده‌مندی له‌سه‌ر یه‌ک نه‌م گه‌له به‌سه‌د زمان قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام کاتێ له‌گه‌ل داگیرکه‌ره عاره‌به موسلمانه‌کاندا روویه‌روویه‌وه هێزی شمشیر بالاده‌ستی خۆی سه‌لماندا.

په‌یامی نوێ

زمانی عاره‌بی (تازییه‌کان)^{*} جگه‌له‌وه‌ی زمانی گه‌لێکی نیمچه‌ کتیی بوو هیچ ره‌وانی و ناسککارییه‌کی واهی تیا نه‌بوو، به‌لام کاتێک بانگی قورشان و بانگ پادێران له‌ژێرسایه‌ی شمشیردا له‌ناسمانی تیران زرنگایه‌وه، زمانی په‌هله‌وی له‌به‌رامبه‌ریدا پاشه‌کشی کردو ورده ورده خه‌لکی تیران وازیان له‌نایینی خۆیان هێناو چوونه‌ سه‌ر نایینی عاره‌بان، نه‌وانه‌ی که به‌و نایینه و به‌و حکومه‌ته عاره‌بییه‌ش پازی و دل‌خۆش نه‌بوون، چه‌ندین کۆت و به‌ندیان به‌سه‌ردا سه‌پێندراو ناویان نان (نه‌هلی زیمه) و بۆیان نه‌بوو فزه بکه‌ن و ده‌میان هه‌لبێرن و سکاڵا و نا‌په‌زایه‌تی ده‌ربێرن. به‌مشپوهیه به‌دریژی دوو سه‌ده... جگه‌له‌ چه‌ند هاواریکی کورت و تاساو و وته‌یه‌ک له‌هیچ لیوتیک ده‌رنه‌ده‌چوو، زمانی فارسی که له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی ساسانییه‌کاندا پرپوو له‌شیرینی و وته و په‌وانبێژی له‌سه‌رانسه‌ری نه‌و دوو سه‌ده‌یه‌دا وه‌کو لاله‌کان به‌نه‌ناسراوی و بێ به‌ره‌می مابوه‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆری برد تا تیرانی توانی به‌ندی کپ و بێ ده‌نگی بپسیتنی و ده‌می هه‌لبێری و وه‌قه‌سه‌بیّت و بدویتی.

۹۱- مانه‌ویه‌کان هۆگری مۆسیقا و شیعر، وه‌کو هونه‌ره‌جوانه‌کافی تر بوونه، که نمونه‌ی زۆر له‌نزاکان و سروده‌کافی نایینی نه‌وان له‌کاتی هه‌لکه‌ندنی تۆر‌فاندا دۆزراونه‌تموه بۆ زانیاری زیاتر بگه‌ڕێوه‌ بۆ. (مانی و دیناو) له‌نووسینی سید حسن تقی زاده. که به‌م دوايه وه‌رگێردا‌وه‌ته سه‌ر زمانی کوردی.

* له‌ده‌قه فارسییه‌که‌دا زیاتر له‌جێی عاره‌ب و شه‌ی (تازی) به‌کار هێنراوه.

زمانی ون بوو

[illegible]

له‌بەر ئه‌وه جیتی سه‌رسوهرمان نییه که له هه‌موو شاره‌کاندا بۆ له ناوێردنی خه‌ت و زمان زۆربه توندی هه‌ولێان دایه‌!. ڕه‌نگه‌ به‌هانه‌و هه‌هه‌تی تر که عاره‌ب بۆ دژایه‌تی کردنی زمان و خه‌تی ئێرانییه‌کان هه‌یانبوو، ئه‌وه‌بێت که خه‌ت و زمانی زه‌رده‌شتی یان به‌ ڕیگر و به‌ریه‌ستیک بۆ بلا‌دبوونه‌وه و گه‌شه‌کردنی قورئان و په‌یامی خو‌یان زانیوه‌. له راستیدا ئێرانییه‌کان ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌که‌سانه‌ش که ببوونه موسلمان و شایینی نی‌سه‌لامیان وه‌رگر‌ت‌بوو زمانی عاره‌به‌کان فێر نه‌ده‌بوون، له به‌ر ئه‌وه تا ئه‌و ناسته‌ی که نه‌یان ده‌توانی نو‌یژ و قورئانیش به‌ عاره‌بی بخو‌ینن، نو‌وس‌یویه‌نه که ((خه‌لکی بو‌خارا له سه‌ره‌تای نی‌سه‌لامدا له نو‌یژدا قورئانیان به‌ فارسی ده‌خو‌ینده‌وه، نه‌یان ده‌توانی فێری عاره‌بی ببن، کاتی بۆ کر‌ن‌ۆش و چوک دادان ده‌جوون مرو‌ف‌ت‌یک

٩٢- يرونه: اثار الباقية، [٣٦، ٣٥، ٣٨].

له دواوه دوه‌ستا به زمانى سوغدى هاوارى ده‌کرد (بکښتانه کښت) و کاتى ده‌چوونه کړنوش
 بردن (سهرچوک) هاواريان ده‌کرد (نگوينا نگوڼى کښت^{۹۳}). به‌مشتويه نهم خوشه‌ويستيهى که
 خه‌لک بؤ زمانى خوځيان هه‌يانبوو جيتى سهرسورپمان نييه! که سهردارانى عاره‌ب، زمان و
 خه‌تى ئيرانيان تا پاده‌يه‌کى زور به دژى نايين و حکوومه‌تى خوځيان بزائن و له ههر شويتنيکدا
 بؤ له ناوبردن و نه‌مانى خه‌ت و زمانى فارسى هه‌ول بده‌ن.

سووتاندنى کتيب

به‌وشيوه‌يهى که باسکرا هيچ گومانتيک له‌وه‌دا نييه، که له‌کاتى هيرشى عاره‌ب زور له
 کتيبه‌کان و کتيب‌خانه‌کان له ناوبران و تووشى زهره‌ر و زيان هاتن. نهمه له ميژوه‌کاندا به
 دريژى باسى ليتوه‌کراوه به‌لگه‌ى زوريش بؤ سملاندنى نهم گوتيه هه‌يه، به‌لام هه‌نديک له
 تويژه‌ران له‌م باره‌يوه به گومان له‌کاتيکدا نهمه گومانى ناويت چونکه نه‌و هه‌نگاوه گومان
 هه‌لناگرئ، بؤ عاره‌ب که جگه له قورثانى کهلامى خودا هيچ کتيب و په‌ياميکى تر به‌هاى بؤ
 دانه‌درا، کتيبه‌کانى زهرده‌شتى لاي نه‌وان به‌هوکارى گومرپابون و تاريخى داده‌نران، بؤچى
 بيان پاريزن؟ له نيو موسلماناندا نه‌و کات که‌سانى خوينده‌وار زور که‌م بسون، ليره‌وه بؤمان
 دهرده‌که‌وي که نهم گه‌له بايه‌خيتى نه‌وتؤى به‌کتيب و کتيب‌خانه نه‌داوه، ته‌واوى نهم به‌لگه و
 به‌رؤه‌نگانه بؤمان ده‌سملينن و وا نيشان ده‌ده‌ن که عاره‌به‌کان سوودىکى وايان له‌و کتيبانه‌ى
 که ئيتستا له نه‌ده‌يى په‌هله‌وى پاشاوه‌يان ماون وهرنه‌گرتوه. ههر ليره‌شوه بؤمان دهرده‌که‌وي
 و گومان و دوودليش ناميتى که به ريزه‌وه سه‌يرى نه‌و کتيبانه‌يان نه‌کردوه، جگه له‌وانه له‌و
 سهرده‌مه‌ى که زانست و هونه‌ر له ده‌ستى زانايان وگموره پياوانى نايينى و مؤيدان بووه به له
 نيوچونى نه‌و دوو چينه بانه‌ويان نا نه‌و کتيبانه‌ش له نيو ده‌چن. نه‌وه بوو که‌کاتى هيرشى
 عاره‌ب، مؤيدان زياتر له هه‌موو چين وتويژه‌کانى تر زهره‌رمه‌ندبون و ليک پچران، به کوشتن و
 بلاوه پي‌کردنى نه‌و چينه بؤمان دهرده‌که‌وي که زانست و کتيبه‌کانيش له لاي عاره‌ب سوود و
 بايه‌خيتى وايان نييه و به‌که‌لکيان نايه‌ت، بؤيه له‌ديدگاي نه‌وانه‌وه هؤکار و پالنه‌ريک ناميتى
 که بيان پاريزن و ميئننه‌وه.

۹۳- ترشخى: تاريخ بخارا، ل ۷۵، چاپ تهران .

ناوی زۆر له کتێبه گانی سهرده می ساسانی له ناو کتێبه میژوو یه کاندا ماون که ههچیان دیار نین، تهنا ته ئهوانه ی له سهرده می سهره تای عه بهاسی شدا وه رگێر دراون، له ناو چوون. دیاره له سۆنگه ی موسلمانانه وه کهش و ههوا ی مانمویه ئهو جۆره کتێبانه له بار گوخا و نه بووه، هۆکاری له ناو ر دنیشیان ههر ئه وه بووه.

گواستنه‌وه‌ی دیوان: به عاره‌بیکردنی نووسین

له دام و ده‌زگا حکوومی و کارگیریه‌کان

گوږپښ و گواستنه‌وه‌ی نووسینی کاروباری ده‌ولت (دیوان) له فارسییه‌وه بۆ عاره‌بی که له پوژگار و سهرده‌می هه‌ججاک^{۹۵} نه‌نجامدرا یه‌کیک بوو له هۆکاره سهره‌کییه‌کانی لاوازی و شکستی زمانی ئیترانی.

دیوانی ئیتراق تاكو پوژگار و سهرده‌می هه‌ججاک به‌خه‌ت و زمانی فارسی بووه، نووسهران و ژمیریانی فارسی رێک‌خه‌ستنی خه‌راج و داهااتی زه‌وی و زار و له‌شکریان راگرتبوو، له‌سهرده‌می هه‌ججاک دا سهره‌مه‌شتی نه‌و دیوانانه له ده‌ستی (زادان فره‌وخ) دا‌بوو.

هه‌ججاک گرنگی و بایه‌خینکی یه‌که‌جار زۆری به‌خه‌راج ده‌دا، چونکه دوژمنایه‌تی زۆری له‌گه‌ل مه‌والی و نه‌به‌تییه‌کاندا هه‌بوو، به‌نیاز بوو کاروباری دیوان له ده‌ستی نه‌وان ده‌ریه‌تینی.

له دیوانی (زادان فره‌وخ)دا پیاوینکی مه‌والی ته‌میم هه‌بوو به‌ناوی (صالح کوږی عه‌بدوله‌حمان) مرده‌وه له‌سالی (۹۰ ک/ ۷۱۰ ز) که به‌فارسی و عاره‌بی ده‌بنووسی، نه‌و پیاوه له به‌سره له‌دایک بیه‌و، باوکی ناویراو له دیله‌کانی سیستان بوو، کاتی هه‌ججاک چاوی پینکه‌وت په‌سه‌ندی کردو خۆی لی‌ نزیك کرده‌وه، صالح که‌یفی هات و دواي ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل (زادان فره‌وخ)دا گفتوگۆی ده‌کرد، وتی هۆکاری له‌یه‌ک نزیکه‌بوونه‌وه‌ی من و نه‌میر تۆبوه‌ی، به‌لام واهه‌ست ده‌که‌م که هه‌ججاک له‌گه‌ل مندا بووه‌ته هاورێ، پوژیک دادی که من له‌م کاروباره‌دا پینش ب‌خات و تۆ له‌سه‌ر نه‌م کاره لا‌بیات.

(زادان فره‌وخ) پیتی گوت خه‌مت نه‌بێ چونکه نه‌و پیاوینکی زۆرتی به‌منه نه‌ک من به‌ نه‌و، جگه له من ناتوانی که‌سینکی تر به‌دوژینه‌وه که به‌توانی ژمیریاری دیوانی بۆ را‌بگیریت.

(سالح وتی): نه‌گه‌ر من به‌وه‌ی ژمیریاری بۆ عاره‌بی بگوازمه‌وه ده‌توانم. (زادان فره‌وخ) وتی: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی شتی‌ک بگوازوه تاكو من بیه‌نم، (سالح) شتی‌کی وه‌رگیرایه سه‌ر زمانی عاره‌بی، که (زادان فره‌وخ) پین سه‌رسام بوو! به‌نووسه‌رانی تری وت که له دیوان کاریان ده‌کرد، بۆ خۆتان کاری‌کی تر به‌دوژنه‌وه، چونکه نه‌م کاره‌مان له‌ده‌ست چوو، دواي نه‌وه داواي له صالح کرد که خۆی نه‌خۆش ب‌خات و ماوه‌یه‌ک نه‌هیتته دیوان، صالح وای کردو ماوه‌یه‌ک نه‌هاته دیوان، هه‌ججاک پرسایاری کرد؟ وتیان نه‌خۆشه نه‌ویش پزیشکی خۆی که ناوی (تیادروس) بوو نارد له‌ لای، پزیشک

۹۵- له‌سهرده‌می عه‌بدوله‌لیک کوږی مه‌رواندا که هه‌ججاک کرا به نه‌میری ئیتراقه‌ین (به‌سه‌را، کوفه) سال‌می کوږی عه‌بدوله‌حمان سیستانی نووسینی کاروباری ده‌ولته‌تی وه‌رگیرایه سه‌ر زمانی عاره‌بی.

هیچ نه‌خوشیه‌کی نه‌دۆزیسه‌وه، کاتی (زادان فەرۆخ) به‌مه‌ی زانی له‌ تووره‌بوونی هه‌جج‌ج‌ زۆر ترساو داوای له‌ سالتح کرد که تا زووه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ دیوان، سالتح گه‌ڕایه‌وه‌ سه‌رکاری جاران....
 دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کاتی ناشووبی (کوپی نه‌شعه‌س)^{۹۶} سه‌ری هه‌ڵدا و له‌ نه‌ه‌ج‌امی نه‌و پرووده‌دا (زادان فەرۆخ) کوژرا، دوا‌ی کوژرانی نه‌و، هه‌جج‌ج‌ سه‌ره‌رشته‌ی کاروباری دیوانی دایه‌ ده‌ست سالتح و له‌شوینی نه‌و دانیشته‌.

پوژتیک له‌ پوژان له‌ کاتی گفتوگۆکردندا نه‌وه‌ی له‌ نیوان (سالتح) و (زادان فەرۆخ) دا پرویدا بوو خستیه‌ به‌رباس، هه‌جج‌ج‌ به‌یه‌ری دله‌گه‌رمیه‌وه‌ پێ‌ و ت و داوای لێ کرد که هه‌و‌لێکی کارا بدات بۆ نه‌وه‌ی دیوان له‌ فارسی وه‌رگێڕێته‌ سه‌ر عاره‌بی، (سالتح) پازی بوو و نه‌ه‌ج‌امدانی پێشنیاره‌کی هه‌جج‌ج‌ی قبول کرد.

(زادان فەرۆخ) کوپێکی هه‌بوو به‌ناوی (مه‌ردان) شا، کاتیک له‌ مه‌به‌ستی سالتح گه‌یشته‌ پرشیاری لێ کرد که نایا ده‌توانی نه‌و نه‌رکه‌ گرنگه‌ به‌نه‌ه‌ج‌ام بگه‌یه‌نی؟ سالتح له‌وه‌لامدا ناماده‌یی خۆی ده‌پری، مه‌ردان شا لێی پرسى کاتی ژماره‌کان به‌ عاره‌بی ده‌نووسی چۆن یان ده‌نووسی بۆ نه‌ونه‌ ((ده‌هویه، بیستویه)) که له‌ فارسیدا هه‌ن؟ وتی (عشر و نصف عشر) ده‌نووسم، پرسى له‌ شوینی (وید) چ ده‌نووسی؟ وتی له‌ شوینی (وید) ((ایضاً)) ده‌نووسم، مه‌ردان شا به‌تووره‌یه‌کی زۆره‌وه‌ وتی خوا له‌ناوت به‌ری که ریشه‌ی زمانی فارسیته‌ هه‌ڵه‌کانه‌ و له‌ ناوت برد، ده‌لێن که نووسه‌رانی ئێرانی سه‌ده‌هزار ده‌هه‌م یان پێدا تاكو نه‌خۆشی بکاته‌ به‌هانه‌ و واز له‌گواسته‌نه‌وه‌ی دیوان بۆ سه‌رزمانی عاره‌بی به‌یته‌نی. سالتح ناماده‌ هه‌بوو و کاروباری نووسینی دیوانی وه‌رگێرا بۆ سه‌ر زمانی عاره‌بی^{۹۷} دوا‌ی نه‌وه‌ دیوان کرا به‌ عاره‌بی و نه‌و ئێرانیه‌نه‌ی که پێتێکیان هه‌بوو

۹۶- عه‌بدوله‌حمانی کوپی نه‌شعه‌س له‌ساڵی ۸۲ ک ۷۰۱ ز له‌دژی هه‌جج‌ج‌ و سه‌روه‌ره‌کی عه‌بدوله‌لیک کومه‌له‌ خه‌لکیکی کۆکرده‌وه‌، سه‌ره‌تا له‌ عێراقدا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هێنا و به‌ره‌و شوشته‌ر به‌ریکه‌وت، هه‌جج‌ج‌ هێرشى کرده‌سه‌ر به‌لام شکستی هێنا به‌ره‌و به‌سرا گه‌ڕایه‌وه‌، عه‌بدوله‌لیک هێتێکی زوری نارده‌سه‌ر دوا‌ی چهند شه‌پتیک کوری نه‌شعه‌س رووی له‌ سیستان کرد و جووه‌ لای روته‌بل، به‌لام هه‌جج‌ج‌ داوای ته‌سلیم کردنی کرد، نه‌ویش به‌پاره‌یه‌کی زۆر هه‌ڵه‌ه‌له‌تاو به‌خیانه‌ت ته‌سلیمی بکات، به‌لام کوپی نه‌شعه‌س ناماده‌نه‌بوو خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ بدات به‌لکو له‌ کۆشکه‌که‌ خوی فێنداو مرد، هه‌جج‌ج‌ سه‌ری بۆ لای عه‌بدوله‌لیک نارد .
 وه‌رگێر: وه‌رگێراوه‌ له‌ مقدسی: افرنیش و تاریخ، ب، ۴، ۵، ل ۹۹۲، ۹۹۳.

۹۷- بروه‌نه، ابن ندیم: الفهرست، ل ۳۳۸. صولی: ادب الکاتب، ل ۱۹۲. بلاذری: فتوح البلدان، ب، ۱، ل

له دهستیاندا و زمانی فارسیش که تا نهو کات له دیواندا به پیتیستییه کی گرنګ ده ژمیږدرا ریږی جارانی نه ماو رۆژ له دواي رۆژ لهوی بهرو کزی و دابهزین و گلۆلهی له لیږی بوو.

دهستیګی یندهنګی

لهو یندهنګی و تاریکیه پر ترس و خوتناوییهدا که لهو رۆژګاردا، بۆ ماوهی دوو سده سیبهری خوی بهر سهر ولاتی نیراندا کیښابوو، توپښهر ههول و ماندوبوونی بی سووده نه گهر به دواي لاپهړیهک شیعری فارسیدا بگمړیت، چونکه زه مینهیه کی له بار بۆ پهروهرده کردنی شاعیری (فارسی زمان) و نیرانی زمان نه بوو.

نهو ی عاره ب لهو کات و ساته دا له شیعری تیده گه یشته قه سیده بوو که عاره ب له ستایش و هه جو کردنی گه وره کانی رۆژګاری خزیاندا دهیان گوت، یاخود نهو پارچانه ی پیتیانده گوترا ره جهز، که پرپوون له جۆش و خرۆشی جهنګی، هه رجه ند هیچ کام لهو دوو جوړه شیعره لهو کاتدا له زمانی فارسیدا بواریکی وایان نه بوو که سهر هه لیدن، لهو رۆژګارانده که گه لانی نیرانی له بهرام بهر عاره به کاندا شکابوون، بۆ نهوان جگه له نه خشی مردن و دارپمان و پاکردن هیچی تر له بهر چاو نه بوو، هه ماسه ی شمړی نه بوو تا کو ره جهز دابنن، هه روها لهو کات و ساته دا که له شاره کانی نیراندا عاره به کان ده سه لاتداربوون و خه لیفه ش له به غدا و شامدا داده نیشته، عاره ب بوون، ناچار نیرانی نهیده توانی ستایشی چیښینیان کارگوزارو نوینه ی خه لیفه به زمانی فارسی بکات.

چه مک و زاراوه گه لی نایینی و رهوشتی نه له شیعری نهوکات رهواجی پیده درا و نه نیرانییه موسلمانان کانیښ نه گهر بیرو نه ندیشه یه کی وایشیان له میښکدا هه بویه نهوا وهر گپرانیان بۆ سهر زمانی فارسی به پیتیست نه ده زانی، نیرانییه ناموسولمانان کانیښ بوار و ده ست به تالییان بۆ نه م قسانه نه بوو، ستایش و پیا هه لدانی ژن و شمراب و غه زهل که هه میسه که رهسته یه کی له بار بوو، له لایه ن عاره به کانه وه به ده ست درپږی بۆ سهر حورمه ت و پایه ی موسلمانان ده ژمیږدرا و هه رگیز چاوپوشی لینده کرا، سهر برای هه موو نهوانی وتران نه گهر باستیکی وا به هزی (زه ناده) و نازاد نه ندیشه کانی نهوکاته وه بگوترا بیا، له چوار دیواری نه نجووه من و نیوکه سوکار دهر نه ده چوو و ره نگدانه وه ی نه ده بوو، رهنگه له بهر نهو بهریت نه گهر شتیک به زمانی فارسی یا ته نانه ت عاره بی بگوترا به نه ده ماو له ناوده چوو.

هه جوو (شیعری جینۆ) و سکا لاش که گرن گترین ده ست مایه ی شیعره، بواری پی نه ده درا هه ر دژایه تی و سکا لایه ک که لهو سهر ده م به سهر زمانی یه کیک له نیرانییه کاندا هاتبا یه، به توندترین

شېۋە دەخنىكىندىن، جېنشېنەكان بىر دەۋام شاعىرەكان و قىسەزەنەكانيان كە بە زمانى عارەبى باسيان لەسەر بەرزى و مېۋىۋى پر سام و شىكۆدارى نىران و باب و باپىرانى راپىردوۋى خۆيان دەكرد، دەكموتنە بىر نازار و ئەشەكەنجەى زۆرەۋە^{۹۸}.

ھاۋارى خامۇشەكان

لەم جۆرە قىسەۋ باسانە نەگەر شىتىكىش بىگوتراپا ئەۋا كورتخايەن دەبو، لەگەل نووسىن و بەرمەمى دىكەى شەۋىيەكاندا لەناو دەچوو و ئەگەر دەنگ و ھاۋارىكى ناپەزايەتى و سىكالاش بەرز بوايەۋە رەنگدانەۋەيەكى واى نەدەبو، و بەدپىژاۋى سەدەكان نەدەما. لەبىرامبەر ئەۋ جەۋر و سىتەمە بى ۋىتەنەيەكى كە عارەبەكان لە شار و گوندەكاندا بەسەر خەلەكان دەھىتا بۋارى پەخنە گرتن نەبو، ھەركەسىك لەبىرامبەر جەۋر و سىتەمى عارەبەكان فزەۋ نووزەى لىۋەھاتىبا بەكافرو زەندىق دەۋمىردراۋ خۆنى بە فېرۆ دەچوو، شىشىرى داگىركەرە پەلاماردەرەكان و قامچى دەسەلاتداران ھەمۋو چەشنە پەخنە و ھاۋارو ناپەزايەتلىكان كپ كىردبو، ئەگەر دەنگ و ھاۋارى بەرزبوايەۋە ھاۋارى سۆزناك و لاۋازى شاعىرىك بوو كە بۆ ۋىرانكردنى شارو لادىيەكەى خۆى شىۋەن و گرىيان و لاۋاندەۋەيەكى دەكرد، ۋەكو لەم چەند دىرە شىعەرى شاعىرى سەمەرقەندى (تەبو ئەلىيەنەبەغى) كۈرە مىرىكى ناكام كە لەسەدەى سىيەمى كۆچىدا (تۆيەمى زايىنى) لە پەژارە و خەم و كۆشانى ۋىرانكردنى شارەكەى (سەمەرقەند) دا گوتراۋە پەژارە و سىكالانى خۆى بەم شىۋەيە ھوتىۋەتەۋە:

((سىم قەند كەند مىند پىزىنت كى اوفكەند))
((از شاش^{۹۹} تەبەي ھىشە تە خەي^{۱۰۰}))

۹۸- بۆ غۈنۈنە بىروانە: اغانى، ب، ۴، ل ۴۲۳.

۹۹- شاش يەكەك لە ناۋەداتىرىن شارەكانى ئەۋ دىۋى رۋوبار بوۋە لەسەدەكانى ناۋەراستدا ، ناۋى كۆنى شارى تاشكەندە بۆ زانىارى زياتر بىگەپىۋە بۆ ابن حوقل : سۈرە الارض، ل ۲۳۳ .

۱۰۰- دەلەين ئەم گۆزانييە تەبو ئەلىيەنەبەغى عەباس كۈرى تەرخان لەگەل يەحيىي بەرمەكى و كۈرەكانى فەزل جەغفەر ھاۋكات بوۋە . ئەم دوو بەيتىيەى سەرەۋەش لە كىتەبى مەسالك و مەمالك لە نووسىنى نىبىن خردادىيە ۋە رەگىراۋە، ل ۲۶. بۆ جارى يەكەم ئەم دوو بەيتى يە لەلايەن عەباسى ئىقبال لە وتارىكىدا بلاۋكرامىۋە . بىگەپىۋە بۆ جەلە مەر، سال اول، ژمارە ۱۰ . سەمەرقەندى ناۋەدان كى واى لى كىردى كى واى بەسەر ھىتەى تۆ لە شاش باشتى تۆ ھەر باشى.

ياخود هاواری سۆزناکی زهردهشتییکی ئیتران دۆست بوو، که لهژیر پالهبهستوی رهنج و نهشکه نههدا ئارهزووی دهکرد دهستیکی ئاهورایی لهئادیارهوه بیئت و ولاتهکهی لهدهست عارهبهکان رزگار بکات، له چاوه‌پروانی ده‌رکهوتنی فریادرسیتک، به‌زمانی په‌هله‌وی هاواری کردووه ئاواي هۆنیوه‌ته‌وه:

((کی باشد که پیکي آید از هندوستان که آمد آن شاه بهرام از دودهء کیان
..... هتد.....

کهی ده‌بی په‌یکیک له‌هیندوستانه‌وه بیئت و هاتنی به‌هراهم شای کیانی مان پیرابگه‌یه‌نی که‌به‌ئالای ئایینی خه‌سه‌روانی بۆ لای سوپا سالار...

که به‌چیته لای هینده‌کان و پییان بلئت عاره‌باکان چیان به‌سه‌ر هیناوین و چیمان به‌سه‌ر هات له‌ده‌ستیان، گروپیکي بچووک ئایینی خۆیان بلۆکرده‌وه و پاشایه‌تیمان له‌ده‌ست ده‌رجوو، ئایینیان وه‌کو ئایینی دتیه‌کانه (ئان ده‌خون وه‌ک سه‌گ ئاسا) به‌م شیویه نه‌مانه پاشایه‌تی یان له‌ده‌ست خه‌سه‌روان ده‌ره‌یتنا. نه‌به هونه‌ر و کارزانی به‌لکو به‌داخ و حه‌سره‌ت و به‌جه‌ور، ستانديان، ژن و مال و دارایی خه‌لکیان به‌تالان برد، خۆشه‌ویستی باخ و بیستان جزیه‌یان به‌سه‌ردا سه‌پاندن و دابه‌شی سه‌رخۆیان کردن.

وه‌رگرنتی جزیه‌و خه‌راجیان دانایه سه‌ر باخ و بیستانه‌کان و به‌سه‌ر خۆیاندا دابه‌شیان کردن، هه‌موو شتیکیان هه‌للۆشی، سه‌یرکه‌ن نه‌و درۆیه‌ی نه‌وان چۆن بۆ هه‌موو جیهان پروون بۆته‌وه، درۆیه‌ک که له هه‌موو جیهاندا له خراپیدا هاوتای نییه.

ئاواری پارسی

به‌م شیویه زمانی عاره‌بی به‌په‌یامیکي تازه که له‌به‌هه‌شته‌وه هینابووی و به‌هۆی شمشیریکی هه‌لکیشراو که خۆینی لای ده‌تکا، هه‌ر جوژه سه‌رینجی کردنیکی به‌دۆزه‌خ ده‌ترساند، زمانی پاشاکان و گه‌وره پیاوانی ئایینی (مۆیده‌کان) و ناموژگاری که‌ران و ئاوازه‌خۆینه ره‌سه‌نه‌کانی خسته

۱۰۱- بۆ ده‌قی په‌هله‌وی نه‌م چامه هۆنراویه به‌گه‌رپۆه بۆ (جاماس پا اسانا) Jamasp - Asana، Pahiavi Texts به‌هار له گۆفاری مهر سالی پینجهم و گۆفاری سخن سالی دوهم، صادق هدایت نه‌م ده‌قیان بلۆکرده‌وته‌وه، وه‌رگیرانی نه‌م ده‌قه به‌هۆی مامۆستا بیلی به‌ئینگلیزی کراوه. Bailey;

Zoroastrian Problems in the Ninth-century Books . 19۱۵

نیو کوخجی تاریکی و بیدہنگیہو، بہ لّام لہ گہل نہو شدہا ہرچہند ناوازہ کانی خسروان و شاواری موغہ کان لہ ہرامبر ناواوز بانگی قورنان کپ و بیدہنگ بوون، بہ لّام ناوازہ دلریتنہ کانی فارسی ہیدی ہیدی بہ سمر ناوازہ لاوازہ کانی عارہبہ کاندہا زالبوون، موسیقا و ناواری فارسی بہ ماوہیہ کی زور کہم پانتابی بیابانہ کانی عارہبی پرکردبوو، لہ سہرہ می دہسہ لاتی نہ صوہیہ کاندہا لہ مہ ککھو مہ دینہ، شام و نیراق زور لہ جاریہ ناواوز خوینہ کان و زور لہ غولامہ گورانی بیژہ کان بہ دہنگی فارسی ناوازیان دہجری و یہ نایان بز ناواری فارسی دہبرد.

چیرۆکی تیش لێم بارهیهوه ههمن که له کتێبه کاندای هاتوون، بهتیکرایی وایدهجیت که ناواز و گۆرانی فارسی له سههرهتای کاریدا سههرنجی عارهیی بۆ لای خۆی راکیشتایی.^{۱۰۲}

(یاغسل الطرجهار للخذن ریس العقار)

یانرجس و بهاری بده مرا یکباری^{۱۰۳}

نهم جزیره شیعه کورت و سادیه زیاتر بۆ بهزم و همرا دهوترا و ههروهها باس لهچۆنیتهی
بلاویبونموه و پهواجی موسیقا و ئاوازی فارسی لهکۆر و دانیشتنهکانی عارههکان دهکات، لهو
فارسییانهدا دهدهکهوی که زمانی فارسی بهو ئاواز و گۆرانییه ههلبهستۆینهی که ههمیشه شان
بهشانی زمانهکه بوون، لهلایهن کۆر و دانیشتنهکانی نههلی بهزم و خوشیدا مایه پهمهند بووه.
سههراپای نهمانه، هیچ گومانی تێدانییه که سروودو گۆرانی فارسی وهکو سهردهمانی پێشتر باو و
پهواجی خۆی ههر ههبووه، نهگهر زمانهکانی پههلهوی و سوغدی و دری و خواپزمی له دهزگای
نایین و دهسهلاتدا لهبرامبهر زمانی عارهبی نوشتیان هیتابن، نهوا لهلای ههمووان و زۆرینهی
خهלקیدا ههر برهوی جارانیان ههبووه، لهههر شارێکدا زۆرینهی خهڵک بهههمان زمانی کۆن و دێرین
دهپهییقن، گۆرانی و دیلان و ستران و سروود و چیرۆک و نهفسانه و مهتهل ههمان کۆنهکان بوون.

له کتێبه میژووویییهکاندا لهو جزیره ئاوازانو غهونهگهلیکی زۆر ههن. نووسیویانه کاتێ که
(سهعید کوری عوسمان) لهلایهن معاویهه کرایه فهرمانههواي خوراسان، چوهته نهو بهری پوواری
جهیحو و شاری بوخارای گرت لهگهڵ خاتوونهکهی بوخارا که ههموو کارهکانی بهریوهبردنی شاری
لهدهستدا بوو، ناشتی کرد و له نێوانیاندا دۆستایهتی بههێز دروست بوو، خاتوونهکه عاشقی
نهوعارهههه ببوو که خهڵکی بوخارا لهم بارهیهوه هۆنراوی زۆریان بهزمانی بوخارایی هۆنیوهتهوه که
بهداخهوه غهونهی ئهم هۆنراوانه که باسی پهیههندی (سهعیدو خاتوونی بوخارا) دهکهن نێستا لهبهر
دهستدا نییه^{۱۰۴}، بهلام یهک دوو غهونهی نهو قسهو وتانه ماون، لهوانه گۆرانییهکانی یهزید بن
مفهرهغ و حهرارهی مندالانی شاری بهلخ جیگهی باسن.

گۆرانییهك لهبهسره

بهسههراتی یهزید بن مفهرهغ مردوه له (۶۹ ک/ ۶۸۹ ز) و گۆرانییهکی ههجو ئامیزی که دژی
(نابین زیاد) گوتهویه سرنخراکیشه. سهرحاوهکان نووسیویانه کاتێ (عهباد بن زیاد) برای

۱۰۳- طرجهار: بادی شراب درباب فارسیات ابونواس، بگه پێوه بۆ وتاری مجتهبا مینهوی، گۆشاری کۆلیژی
ئهدهبیات، تاران، سالی یهکهم؟، ههژمار ۳.

۱۰۴- تاریخ بخارا: ل ۴۸. وتاری نووسهر له گۆشاری یهغما سالی ۱۱، ژماره ۷.

عوبه‌یدوللای ناسراو له پژوگاری خه‌لافه‌تی یه‌زیدی کوپری معاوییه کرایه فەرمان‌په‌وای سیستان، (یه‌زید بن مفره‌غ) شاعیری ناسراوی له‌گه‌لدا ده‌بیت، به‌لام له سیستان (عه‌باد) گرنگی وای پینادات و وه‌کو پتیویست ریزی ناگرئ، یه‌زید دلّی ده‌ره‌غجی و به‌ناشکرا و نه‌پینی ده‌ست ده‌کا به‌ سمرکونه‌ کردن و جنیو پیدانی، (عه‌باد) ده‌یگرئ و ده‌یخاته زیندانه‌وه، کاتئ یه‌زید له‌زیندان راده‌کا، ده‌چیته عیراق و شام. له‌و هه‌رمه‌دا به‌گه‌یشته‌بایه هه‌ر شوئینیک سمرکونه‌ی کوپه‌کانی زیادی ده‌کرد و تانه و ته‌شمه‌ری له‌ بنه‌چه‌و شه‌ره‌فی نه‌وان ده‌دا.

(عوبه‌یدوللای) ده‌یگرئ و ده‌یخاته به‌ندیخانه‌وه و به‌تونددترین شیواز هه‌لئسوکه‌وتی له‌گه‌لدا ده‌کات، رۆژیک فەرمانی دا مه‌ی له‌گه‌ل گبای، شهرم، که‌ جوژه گیاییکه‌ له‌ کاروباری پزیشکیدا سوودی لیوه‌رده‌گیریت و مروّ توشی سک چوون ده‌کات پیی بده‌ن، نه‌وانیش ده‌ر خواریان دا تاکو سهرخوش و له‌خو بی ناگابوو، دواي نه‌وه پشیله‌یه‌ک و به‌رازیک و سه‌گیکیان له‌گه‌ل کرد و له‌ ناو شه‌قام و کولانه‌کان و بازاری شاری به‌سرا ده‌یان سوورپانده‌وه، مندا‌لانی شار که‌وتبونه‌ شوئینی به‌فارسی هاواریان ده‌کرد نه‌ی شیت؟ نه‌ویش به‌فارسی ده‌یووت :

«آبست و نیبست عصارات زبیب است»

((ناوه و شه‌را به‌ گوشراه‌ی ترتی په‌زانه))

ودنه‌ فربه‌ پی است وسمیه‌ روسیبنست^{۱۰۵}.

((دونگی گه‌وره‌یه و گوشتینه و که‌فهل پانه (وه‌سمیه‌ش) سۆزانییه)) وه‌سمیه‌ دایکی زیاده، گوايه له‌ سهرده‌می (جاهلی) دا سۆزانی بووه.

نه‌و گۆزانییه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌و کات و رۆژگاره‌دا که‌ مندا‌لانی به‌سرا ده‌یانگوت، سهره‌ای نه‌وه‌ی خوئنه‌ر و بیژه‌ره‌که‌ خو‌شی عاره‌به، پیده‌چی به‌ هو‌ی مانه‌وه‌ی زۆری له‌ ئیراندا فی‌ری زمانی فارسی بووه.

هه‌رچۆنیک بیت ته‌م چهند واژه‌یه‌ نمونه‌یه‌کن له‌ گۆزانی خه‌لکی به‌سرا، نه‌و سهرده‌مانه‌ی که‌ هیشتا ته‌نها چل سال به‌سهر شکان و پوخانی مه‌داشن تیپه‌په‌بوو، بۆیه له‌ میژووی زمانی ئیراندا گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه.

۱۰۵- پروانه مؤلف مجهول: تاریخ سیستان، ل ۹۶. ابن قتیبه: طبقات الشعراء، ل ۲۱۰. اصفهانی: اغانی، ب ۱۷-طبری: سلسله ۲، ل ۳-۱۹۲. هه‌روه‌ها وتاری ((قزوینی: قدیترین شعر فارسی، مقاله، ب ۱، چ تهران، ل ۳۴)). ته‌م چیرۆکه‌ بۆیه‌که‌مین جار له‌لایمن خوالیخوشبوو قه‌زوینییه‌وه‌ بلاکراوه‌ته‌وه.

سرودیک له به‌لخ

سترانی مندلانی به‌لخ چیروکیکی تره، سالی ۱۱۹/ک ۷۳۷ز سرداری عاره‌ب (نهمه‌د کوری عه‌بدوللا قه‌سری) له خوراسان بۆ شهری خه‌تلان ده‌چوو، به‌لام هیچی پینه‌کراو دواي ماندوبوونیکي زۆر و په‌نجیکي زۆر که‌کیشابووی، شکستیخواردو به‌ناکامی گه‌رایه‌وه، کاتی له‌و گه‌رانه‌وه‌یه‌دا گه‌میشته شاری به‌لخ، خه‌لک به‌گالته جاری و توانج و په‌لار تیگرتن پیتیان هه‌لده‌گوت و به‌ زمانی فارسی گۆزانی تانه نامیز و ناشیرینیان به‌سمردا هه‌لدا، مندلان هاواریان ده‌کرد و گۆزانیان ده‌گوت، نه‌و گۆزانیانه کۆترین گۆزانی مندلانتن که له کتیبه میژوویه‌کاندا باسیان کراوه که به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ن :-

(ازختلان آمدیه برو تباہ آمدیه
آباره باز آمدیه خشک و نزار آمدیه)
((له‌خه‌تلان هاتوه به‌رووره‌شی هاتوه^{۱۰۶}
ناباره دیسان هاته‌وه وشک و که‌ساس هاته‌وه))

له‌وکات به‌دواوه ئیتر تا کۆتایی سه‌ده‌ی دواتر، هیچ ده‌نگیک له‌و تاریکی و خاموشییه‌دا په‌نگی نه‌دایه‌وه و هیچ گۆزانی و سرودیک (زمزمه و گم‌گم)یش نه‌و بیده‌نگییه سارد و وشک و برینگه‌ی نه‌شکاند. زمانی خه‌لکی ناسایی ئیران (دری) بوو. به‌نه‌ینی و ژیره‌ژیریش کتیبی نایینی و گوتاری که‌لامی به‌ په‌هله‌وی ده‌نووسران، به‌لام به‌ناشکرا که‌س به‌زمانی دری نه‌یده‌توانی گۆزانی و شیعر بلیت و هیچ نووسه‌ری‌کیش نه‌یده‌توانی کتیبتیک بنووسن، دیسان تا یه‌ک سه‌ده چاوه‌پروانی پیوست بوو که زه‌وق و سه‌لیقه‌ی کپ کراو و کوژاوه‌ی ئیرانی بتوانی زمانی ون بووی خۆی بدووزیته‌وه و به‌ هۆیه‌وه ناواز و سترانه شیرین و دل‌فرین و نه‌مه‌ره‌کانی خۆی ده‌ست پیکاته‌وه.

۱۰۶- طبری، روداوی سالی ۱۰۸. هه‌روه‌ها بگه‌ڕێوه: کۆترین شعرى فارسی له بیست مه‌قاله‌ی قه‌زوینی که چیرۆکی سه‌روه‌ه له‌وێ وه‌رگه‌راوه .

(۵)

ثالای رهش

بهره به یانی هه‌لسانهوه

ده‌توانین ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌لانی ره‌شپۆشه‌کانی نه‌بو موسلیم به‌سه‌ره‌تاو ده‌ستپێکی هه‌لسانه‌وه‌ی نێزان دابنێن، بزوتنه‌وه‌ی ره‌شپۆشه‌کان که‌زاده‌ی ڕک و نه‌فره‌تی خه‌لکی بوو دژبه‌ عاره‌به‌ مه‌روانیه‌کان، نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی نیشتمان و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی بزوتنه‌ری نه‌و گه‌له‌ نه‌بوايه، مه‌حاله‌ بوو نه‌فره‌ت له‌ سه‌ته‌مکاره‌ عاره‌به‌کان نه‌و راپه‌ڕین و سه‌ره‌لانی لێکه‌وتبایه‌وه. سه‌ره‌لانی ئالێ عه‌باس که‌ له‌دوا دوايه‌کانی فەرمانه‌روایی به‌نی نومه‌یه‌ ئاره‌زووی خه‌لافه‌تیان له‌ سه‌ردابو سوودێکی زۆریان له‌و هه‌سته‌و هه‌یزه‌ ئارازیه‌ ڕق له‌ ده‌ی خوراسانییه‌کان سه‌بارت به‌ عاره‌ب و هه‌رگرت، نه‌وانیان دژ به‌ خه‌لافه‌تی مه‌روانیه‌کان هاندا، له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که‌ ده‌لێن : (نیه‌راهم ئیمام) کاتێ نه‌بو موسلیمی به‌ره‌ و خوراسان بۆ بلاوکرده‌وه‌ی بانگه‌شه‌کیان ده‌نارد، بۆی نووسی: له‌خوراساندا تاكو ده‌توانی هه‌رکه‌سێك به‌ زمانی عاره‌بی قسه‌ بکات بکۆژه‌ و که‌سێك له‌ عاره‌به‌ موزیرییه‌کان مه‌هێله‌.

له‌و وته‌یه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وت که‌ بزوتنه‌ری سه‌ره‌کی نه‌و ره‌شپۆشانه‌ی نه‌بو موسلیم دوژمنایه‌تی بوو له‌ هه‌مبه‌ر سه‌ته‌مکارانی عاره‌ب و (نیه‌راهم ئیمام) و نه‌وانی تریش له‌ بنه‌ماله‌ی عه‌باسی هه‌ر له‌و ڕێگه‌یه‌دا نه‌وانیان بۆ لای خۆیان راکێشا، به‌لام نه‌وه‌ی که‌ له‌و بزوتنه‌وه‌یه‌دا بانگه‌شه‌ی ئایینی، کاریگه‌رییه‌کی به‌هێزی هه‌بووی زۆر به‌عه‌قلدا ناچێ.

به‌هه‌رحاله‌ روونه‌ که‌ (نه‌بو موسلیم) و لایه‌نگرانی، له‌ پشتگیری کردنی عه‌باسیه‌کاندا جگه‌ له‌ نه‌اوێردنی مه‌روانیه‌کان مه‌به‌ستێکی تریان نه‌بووه‌، هه‌روه‌ها زه‌حمه‌ت بوو که‌ نه‌گه‌ر (نه‌بو موسلیم) نه‌کوژرا بوايه‌و ره‌شپۆشه‌کان بواریان بۆ ره‌خسابوا، ده‌وله‌ت و خه‌لافه‌تیان بۆ بنه‌ماله‌ی عه‌باسی جیه‌شستبا. هه‌رچۆنێك بێت ئامانج و مه‌به‌ستی نه‌بو موسلیم به‌دروستی له‌ ده‌ستنوسه‌ میژووویه‌کاندا دیار نییه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ له‌ به‌ره‌ی نه‌وه‌وه‌ له‌ نێو میژوونوسه‌کاندا ناکۆکییه‌کی زۆر هه‌یه‌، هه‌ندێك هه‌ولیانداوه‌ ناوبراو به‌ شیعه‌ی (عه‌لی) ناوزه‌د بکه‌ن، نێوان ساردیشی له‌گه‌ڵ مه‌نسوری عه‌باسی هه‌ر له‌وه‌وه‌ ده‌زانێ که‌ بووه‌ هۆی له‌نه‌اوێردنیشی.

به‌لام نه‌وه‌ی نه‌و هه‌مووگوومانانه‌ ڕه‌ت ده‌کاته‌وه‌ ره‌زاهه‌ندی نه‌بو موسلیمه‌ له‌سه‌ر کوشتنی (نه‌بو سه‌له‌مه‌ی خه‌لالی هه‌مه‌دانی) که‌ گومانی شیعه‌بوونی له‌سه‌ر بووه‌، هه‌ر نه‌وه‌ش گریمانه‌ی شیعه‌ بوونی نه‌و لاواز ده‌کات.

نایا نه‌بو موسلیم لایه‌نگیری زه‌رده‌شتی بووه‌؟ نه‌وه‌ جێگه‌ی لێوردبوونه‌وه‌یه‌. سه‌ره‌ڕای نه‌وه‌ی که‌ له‌ به‌ره‌ی ره‌چه‌له‌ك و بنه‌چه‌ و په‌سه‌نی نه‌وه‌وه‌ ناکۆکی زۆر هه‌یه‌، هه‌ندێك به‌کورد و

هەندیکى تر بە عارەبیان نازەد کردووە، لە ناوەڕۆکی ئەو گێڕانەو و پێواوە تانەدا دەردەکەوێت کە کەسیکی ئێرانی بوو و ناوی (بەهزادان و باوکیشی وەنداد هورمزد) بوو، ئەو پەچەڵەک نامەیی کە بۆیان دروست کردوو، بر دوویانەتەو سەر (شیدوشی کۆری گودەرز) یا (رەهامی کۆری گودەرز) و هەندیکى تر بە کۆری (بزرگ مەهرى بەختەگان) ناریان بردوو، ژبانی مندالی وى پەرە لە ئەفسانە، ئەفسانەکان رەچەڵەکیان بردۆتەو بۆ سەر (عیسا کۆری موعەقەل) لەوانەییە بۆچوونی شیعەبوونیشی کە دراوێتە پال هەر لەو خالەو سەرچاوەی گرتبێت. لە ئەبو موسلیمانەکانى موسلمانەکانى سەردەمی سەفەویدا گەڕاندوینەتەو بۆ ئەوەکانى (عەلى کۆرى ئەبو تالیب)، بەلام لە راستیدا ئەوانە هەموویان دەستکردن و دروستکارون و فێریان بەسەر راستییەو نەییە.

ئەوێ لێرە بەرچاو دەکەوێت ئەوێە دلبەستەگی و خوشویستنی ئایینی ئێران، هەرۆک لە قسەو کردارەکاندا دەردەکەوێت، هەموو ئەو قسەو باسانە رەت دەکاتەو کە دەیانەوێت پەچەڵەکی بگەرێننەو بۆ عارەبەکان. هەولەکانى ئەو بۆ ئە ناوبردنی (بەهنا فەرید) و لایەنگرانی، پێدەچێت سوودی زیاتری بۆ زەردەشتییەکان هەبوو بێت تاكو موسلمانان، هەرۆها هاو دەردی لەگەڵ (سەنەباد) و پرووداوەکانى نەیشابور دژ بە عارەب لەحەز و دلبەستەگی ئەو بۆ ئایینی زەردەشتییەو دێت.

ئەو شۆرش و زاپەرێنانەیش کە کەسانیکى وەکو (سەنەباد)، (ئیسحاق تورک) دواى کۆژرانی بۆ تۆڵەسەندنەوێ ئەو ئەنجامیان دا هەندیک بە گەواهی ئەو راستییە دوازەن کە (ئەبو موسلیم) پەيوەندى و مەیلی بۆ ئایینی زەردەشتى هەبوو.

پشێوی بارودۆخ

هەرچۆنێک بێت ئەبو موسلیم ئێرانی بوو و پەنگە هەر پابەندى ئایینی دێرینی خۆی واتە ئایینی (زەردەشتى) بووبێت، بەلام لە ولاتی خۆیدا لە هەموو لایەکدا لەگەڵ زولم و زۆرداری و نازاری مەروانییەکان رووبەرپوودەبێت. خوراسان و ئێراقى ولاتى باپیرانى دەدیت کە بە هۆى زولم و ستمى عارەبەکان بووێتە مەیدانى پشێوى و شەپزەیی، رۆژگاریکی دەبینى کە خەڵکانیکى هیچ و پووچ و ناپەسەند هێز و توانا و دەسلەتتیکى رەها و خودایی یانەیان هەییە و خەمى دەخوارد، نانومیدی و ناکامى خەڵکی ئێرانی کە هەر رۆژ لە پێناو رزگار بوون تووشى کارەساتیک دەبوون، بەچاوی خۆیەو دەبینى و حەسرەتی دەخوارد، راستییەکەى ئەوێە کە

میژووی سهرده مه کە، میژووییه کی پر له پشیوی و ناکامی و ههروهه پر له درۆ و فرت و فیل بوو، جیهانی که نهو تیایدا ده ژیا پرسو له ناشووب و دهرد و شازار. ئاره زووه پیرۆزه کان مردبوون، پاو بیروباوه په کان له هه موو جیگاگاندا پهنگی فیل و ریاکاری یان گرتبوو، ئاین تهنها بیان و ده ساوژێک بوو بۆ کۆمه لێک خه لک که بۆ بهرژه وهندی خۆیان به کاریان ده هینا. نهو سادهی و نازادییه که سه رهتا ئاینی نیسلام و هکو دیاریه که هینابووی له ده وله تی مهروانییدا جیگهی خۆی دایه جهور و ستم و فراواغوازی، هه ر پۆژ له ئیراق و خوراسان و له شوینه کانی تر... دهسته و گروپی نوێ سهریان هه لده داو بانگه شه ی نوێ دهستی پیده کرد.

کیسانیه کان چاوه پروانی ده رکه وتنی پیتشه وای خۆیان بوون که باوه ریان وابوو له چیا ی (ره زه وی) دا زینه دووه و سه ره هه لده دا. خه واریج یا (هه لگه راوه کان، شوراته کان) به هۆی شمشیره کانیانه وه نه ک هه ر کارگوزارانی حکومه ت به لکو بهرده وام هه ره شه ش بوون بۆ سه ر دارایی و سه ر و مائی خه لکی. (مورجه یا مه رجه نه) به هۆی ریزگرتنیان له لایه ن خه لیفه کانه وه به ندی پیده نگی و کشوماتیان له زار درابوو، به چاوی گومانه وه سه میری سکالای خه لکیان ده کرد و له ناست هه موو ستم و بیدادی ستمه کارانه وه بیده نگ بوون، ده وله تی به نی ئومه یه که به هۆی دلره قی و دوژمنایه تی دیرینه یان و ناکوکی هاتبووه ئارا، به ره و کزی و کوژانه وه ده چوو. هه موو نهو دهسته و گروپانه ی له و کات پتکهاتبوون و پتکه ده اتن جگه له وه ده ست هینانی خه لافه ت هه یج بیرتکی تریان نه بوو، خه لافه ت گرنگترین بابه ت بوو له و کاتدا و له هه موو شوین ببوو و وێردی سه رزاران، شیعه کان خه لافه تیان به مافی رۆله کانی عه لی ده زانی، خه واریجیش له و باوه ره دا بوون که هه ر موسلمانێکی پارێزکار ده توانی ببیته خه لیفه، له و رۆژانه ش له گوشه و که ناری ولاتی نیسلامیدا له و جهۆره موسلمانانه پارێزکارانه سهریان هه لده دا و دروست ده بوون.

ئه بو موسلیم

له رۆژگارێکی وادابوو که ئه بو موسلیم ده رفه تی بۆ ره خسا راهه پینه که ی ده ست پتیکات، به لام ئه بو موسلیم کێ بوو؟ سه بهاره ت به نهو قسه و باسی جهۆرا و جهۆر کراوه، پتیشتریش سه بهاره ت به نهو باسمان کردوو و ئاماژه مان پێداوه. ئه وه ی هه یه سه بهاره ت به بنه چه و په چه له کی نهو له نیوان میژوون و نوسان هاوده نگی نییه، ههروه ها له باره ی زێدکه شییه وه بۆچوونی جیاواز هه ن. هه ندیک شاری (مه رو) و هه ندیکێ تر (نه سفه هان) و به شیکی تر شوینه کانی تر...

داده نین، به هه‌رحال عاره به کان و عه‌باسییه کان وه‌ك دياره نه‌وكات له مه‌والیه‌كانیان ژماردووه، گوتراوه له (كوفه) له گه‌ل بنه‌ماله‌ی (عه‌ج‌له‌ی) ه‌كاندا په‌یوه‌ندی هه‌بووه، هه‌ر له‌ویش له گه‌ل هه‌ندی له هه‌لگه‌راوه‌كان (غلاة) یه‌كتریان ناسیووه و زانیاری سه‌باره‌ت به بیروباوه‌ری نه‌وان په‌یدا‌كردووه. سه‌باره‌ت به سه‌ره‌تای ژیانیشی له نووسراوه می‌ژووویه‌كاندا نه‌فسانه‌ی زۆر هاتوون كه راستیه‌كانیان شی‌واندووه و به‌سه‌ختی و دژواری راستیه‌كان ده‌دۆزینه‌وه، هه‌رچۆنێك بێت به‌گوته‌ی هه‌ندیك، له سه‌رده‌می مندائی و هه‌ره‌تی گه‌نجایه‌تی دا پیشه‌ی دروست‌كردنی زین فێر بووه و زه‌نگۆلی نه‌سپی دروست ده‌كرد.

گوته‌یه‌کی تر نه‌ویه كه له گوندێك خزمه‌ت‌كاری بنه‌ماله‌ی (عه‌ج‌له‌ی) ه‌كانی ده‌كرد و له‌وئ ده‌ژیا، جار‌جاریش به‌هێستر هاتوچۆی گونده‌كانی ده‌كرد، هه‌ر چه‌ند له به‌ره‌ی سه‌ره‌تای ژیا‌نی نه‌بو موس‌لیم زانیاری زۆرمان له به‌رده‌ست نییه، به‌لام نه‌ونده دياره كه له سالی ۱۳۴/ك ۷۵۱ز لایه‌نگرانی عه‌بباسی كه له خوراسان هاتبوونه كوفه، مه‌به‌ستیان بوو به‌چه مه‌كه‌كه، له به‌ندیخانه‌دا چاویان پێكه‌وتوووه و كاتێ زنگاری بووه ده‌چێته لای (ئیه‌راهم نیمام) كه له عه‌باسیه‌كان بوو، نه‌و كاته ئاره‌زووی خه‌لافه‌تی له‌سه‌ردابوو، كه نه‌بو موس‌لیمی دیت تاقی‌كردوه و كه‌وته به‌ردلی و په‌سه‌ندی كرد و په‌وانه‌ی خوراسانی كرد تاكو كار بۆ بانگه‌شه‌ی نه‌وان بكات و سه‌ره‌رشتی كردنی كاروباره‌كانی نه‌وان له‌وئ بگرتیه‌ ده‌ست، كه ماوه‌یه‌ك بوو له‌وئ ده‌ستی پێ‌كردبوو، نه‌وه‌بوو پێگه‌ی خوراسانی گرت به‌ر.

گوايه ته‌مه‌نی نه‌وكات ۱۹ سالان بووه، به‌پیتی گێرانه‌وه‌ی گێژدراوه‌كان، كاتێ ده‌چێته خوراسان له نه‌یشابور له كاروان سه‌رايه‌ك داده‌به‌زیت و بۆ كاریك ده‌رده‌چیت، له‌وكات هه‌ندیك له‌گه‌نجه به‌ره‌للاكانی نه‌یشابور گۆیچكه‌ی گۆی درێژكه‌ی ده‌بن، كاتێ نه‌بو موس‌لیم گه‌رايه‌وه پرسیا‌ری كرد ئه‌م شوینه ناوی چیه؟ پێیان وت (بۆیاباد) — نه‌و گوتی نه‌گه‌ر ئه‌م بۆیاباده نه‌كه‌م به (گه‌نداباد) نه‌بو موس‌لیم نیم!

دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ر خوراسان داگرت، نه‌وه‌ی ته‌نجام دا كه گوتوبووی... هه‌روه‌ها گوتراوه كه ئه‌م سه‌فه‌ره‌یدا رۆژێك له به‌رده‌رگه‌ی مائی یه‌كێك له‌گه‌وره‌كانی خوراسان به‌ناوی (فازوسبان) تێپه‌ری كه مه‌رزبانی نه‌سفه‌هان بوو و، په‌یامێکی به‌جێهێشت و وتی به‌خواه‌نی نه‌و ماله‌ بلێن پیاویك هاتوووه داوا‌ی ششیرێك و هه‌زار دینار ده‌كات. (فازوسبان) كه نه‌و په‌یامه‌ی بیست له‌و به‌ره‌یه‌وه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌كه‌ی كه ژنێکی هۆشیار و ژیر و تیگه‌یش‌توو بوو راوێژی كرد، ژنه‌كه پیتی وت نه‌گه‌ر نه‌و پیاوه پشتی گه‌رم نه‌بوايه به‌و

شیوه دلیتر و بویرانه پیامی بۆ تۆ نهدهنارد، نهوهبوو (فاذوسبان) داواکاریه که ی جیبه جی کرد، پاشان که نهبو موسلیم دهستی به سهر خوراسان داگرت پاداشتیکی یه کجار زۆری دایهوه. سهرهتا نهبو موسلیم له خوراسان دهستی (سولیمان کوری که سیر) و لایه نگرانی که رکابهری نهو بوون کورت کردهوه، دواپی دهستی کرد به بلاوکردنهوهی بانگه شه که ی، که له خوراساندا پیشکه وتنیکی یه کجار زۆری وه دهست هینا، ره فشاره نابه جیبه کان و سته می بی وینهی مهروانییه کان، خوراسانیان له ههر شوینیکی تر بۆ سهرکهوتنی بانگه شهی عهباسییه کان باشتر ناماده کردبوو.

نهو نوینه رانهی که پیشتر له لایهن نیمامی عهباسییه وه رهوانه ی خوراسان کرابوون به جل و بهرگ و بهناوی بازرگانانه وه شار و لادیکان ده گهران و خه لکیان بۆ لای خوراده کیشا. توندوتیژی سهرداره عاره به کان که له لایهن مهروانییه کانه وه له خوراسان دانرابوون و لایه نگرانی به نی عهباسییان به توندی نازارو نه شکه نهج ده دان، سوودیکی وای نه بوو له ماوه یه کی کورتدا له شاره کانی مهرور، بوخارا، سه مهرقهند، کش، نه خشه ب، چه غانیان، خه تلان، مهرور، تاله قان، تاهیرات، په شهنگ و سیستان هه موو نهو که سانه ی که له چه ور و سته می نوینه رانی به نی ئومه ییه یان کیشابوو، بانگه شه ی نیردراوان و نوینه رانی عهباسییه کانیان به گیان و دل وهرده گرت و له وناوه دا که نهبو موسلیم به گیانیکی دلیترانه و ماندونه ناسانه و توله سینه رانه، گه یشته خوراسان و دهستیکرد به بلاوکردنهوهی بانگه شه که ی.

لاوازی عاره ب

له خوراساندا کاروبار و ههواله کانی نهو پیشکه وتنیکی زۆریان وه دهست هینا. له ماوه یکی کورتدا هه موو نارازییه کان و نازاردیتوه کان، هه موو فریودراوه کان و له خسته براوه کان له ژیر ئالای داگوپیوونه وه. له بهر نهوه ی ناگامی ره فشاره خرابه کانی نوینه ران و کارگوزارانی عاره ب هه موویانی له دهسه لاتی حکومه تی مهروانییه کان وه تهنگ خسته بوون، جگه له وه له نیتوان عاره به کانیش شهرو دووبه ره کییه کی توند دهستی پی کردبوو. لهو کاتدا خوراسان به شیک بووه له به سه ره و والی نهوی لهو هه ریتمه دا فه ره مانه وایی ده کرد، نهو عاره بانه ی که کاتی داگیرکاری و غه زووی نیسلام هاتبوونه نهو شویتانه و هه رتیره و تایفه یه کیان له ناوچه یه ک نیشه جی بیوون، له نیوانیاندا ناکوکیه کانی قوولی سهرده می جاهلی و نه قامی هه ر مابوون، وه کو به نی (ته میم) له تیره ی (موزپی) بوون له سهره تای داگیرکاری نیران هاتبوونه خوراسان و به رده وام

له گهڙ (نه زوديه) كان كه (يه ماني) بوون و دره نگر هاتبوون، له شهردا بوون. هاوكات لهو ماوانه دا بوو كه يه ماني و موزري ليكيان داو خوراسان نقومي ناگري دووبهره كي بسوو، همركام لهو دوو تيرانه كه جلوه ي دهسه لاتييان ده كه وته دهست، تهنيا پزيان بؤ تيره كه ي خزيان داده نا... نهو ماوه يه ي كه (موهله ب بن ابي صفيره) و منداله كاني له خوراساندا حكوومه تيان له دهست دابوو، يه مانيه كان له بهر مزترين پله ي هيز دابوون. كاتيگ (قوته يبه ي كوري موسليم) و (نهری كوري سهار) به هاتنه سهر كاري موزريه كان بهر زبونونه وه، نه م ناكو كييه ي نيوانيان (يه ماني، موزري) له زياد بوون دابوو، دهسه لات كه وتبوايه دهست همر كاميان شه و يتر ي زليل و ناكم و پسوا ده كرد. له شام و نيزاق و شويته كاني تريش هاوكات ده سارگيري و ناكوكي كوني عاره بي، نوي و دوو باره ده بووه وه، خليفه كاني ديمه شقيش كه وتبوونه داوي نهو دووبهره كي و ناكو كييه وه. له خوراساندا (نهری كوري سهار) كه خزيش له باريكي ناله باردا بوو، ههروه ها داشنه مه زرابوو، دژايه تيه كي زور ده كرا، كاتي ناژاوه و گيره شوييني يه كه ي (بهني تهميم) كه به هوي (حارث كوري سبيع) وه هه لايسا بوو، دامر كايه وه، گيروده ي ناژاوه يه كي تربوو كه شهو يش ناژاوه ي كرمان ي بوو، نهو ناكو كيانه زوريان خاياند كه كهس تواناي دامر كان و كپ كردني نه بوو، نه وه بوو (نه بو موسليم) دهره تيكي باش و له باري ره خساند، له رزو گاريكدا كه عاره به كاني خوراسان تيگ بهر بوون و كه سيگ تواناي بهر پوه بردني كاروباره كاني خه لافه تي نه بوو، دهستي به راپه رين و سهره لداني خوي كرد. له كاتيگدا كه خليفه ي نه مه وي له خويكي خافله ت و ناناگايي و له خزياني بوون دابوو و سهر خوشي خه ون و خه ياله زرينه كاني بوو، عاره به كاني خوراسان سهر گرمي شهر و دوژمنداري خيله كي خزيان بوون، (نه بو موسليم) راپهري.

هاوكات له گهڙ راپه ريني نه ودا (نهری كوري سهار) هه وليدا عاره به كاني موزري و يه ماني ناشت بكاته وه و ناكو كيي نيوانيان نه هيلي، به لام نيت درهنگ بوو و كات به سهر چوبوو. بليمه تي و كارزاني و شاره زايي (نه بو موسليم) موله تي نه دا كه نيوانيان چاك بيتته وه و ريك بكه مون. هيشتا عاره به كان همر خهريكي دووبهره كي نيوان خزيان بوون كه راپه رينه كه ي به نه غام گه يشت. نه بو موسليم سهره تا بن نه وه ي ناوي هيچ نيما ميكي تاييه ت بهيئي خه لگي خوراساني بؤ يه كيگ له (بهني هاشم) بانگيشت ده كرد^{۱۰۷}.

نەم شىۋازە بانگىشتىكرىنە لەوكات و سەردەمدا پىنئىدەگوترا بانگهپشتىكرىنى رەزامەندانەو خەلكەكەش پەيرەويان لى دەكرىد، كە لەگەل ھەر كەستىك لە (بەنى ھاشم) بە تىكرابى لە سەرى رىك دەكەوتن و دەبوونە ھاپرا. لەو بارەيەو قەسەيەكى خۆش و ھەيە كە دەكرى باسى لىۋە بكەين، نووسراۋە، لەو رەچەلەكنامە دەست كرىد دروست كراۋە كە (ئەبو موسلىم) بۆ خۆى دروستى كرىد بوو، خۆى بە بنەمالەى بەنى (عەباس) و رۆلەكانى (سەلىت كورى عبداللە) ناساندوۋە، يەككىك لەو تاۋانانەى كە (مەنسورى عەباسى) مردوۋە لە (١٥٨ ك/٧٧٥ ز) كرىيە بىيانو بۆ كوشتنى (ئەبو موسلىم)، ئەو رەچەلەك نامەيەبوو. (ئەبو موسلىم) بۆچى ئەو رەچەلەك نامەيەى دروست كرىدو؟ جىگەى پرسىارە، رەنگە بۆ ئەو بوۋى كە ئەگەر ھەلى بۆ رەخسا رىگەى گەيشتن بە (جىنشىنى) (خەلافەت)ى لە رۇودا دانەخرايىن. ئايا دەتوانرى بىرو ھزرى ئەوەى كە سەركى رەشۋشەكان لەكاتىدا كە رەچەلەك نامەى خۆى گەياندوتتەو (سەلىت كورى عبداللە) بەو شىۋە بانگهپشتى نەيىنى خۆى بە بانگهپشتى رەزا بۆ پىشغەچوونى كارەكانى خۆى بوپت؟ دوورنىيە كە (ئەبو موسلىم) بۆ تۆلەكرىدەو لە عارەب جارىكى تر زىندوكرىدەو دەۋلەتى مەزنى ئىرانى بەباش نەزانىيى، كە بە ناۋى جىنشىنى دەسلەت بگرتتە دەست، ھەر ئەۋەش بوو كە (مەنسور) خەلىفەى زىرەك و ورياي عەباسى پىش ئەۋەى جەۋى دەسلەت بگرتتە دەست نىگەرانى پەلە خوازى و بەرزەفپى (ئەبو موسلىم) بوۋە، ھەمىشە بىرى لە ناۋبردنى كرىدوتتەو، نىنجا ھەر چوتىك بى (ئەبو موسلىم) لە ماۋەيەكى كورتدا تۋانى ھەموو نارازىيەكان لە خۆى نىزىك بىكاتتەو و بىياختە ژىر ئالائى خۆيەو، راپەرىنى دژ بە ئەمەويەكان كە پىشتەر لە خوراساندا رەگى داكوتابو بە ھۆى ئەو لە ھەموو شۆيەكاندا بلابوۋەو. گوتراۋە لە رۆژىكىدا شەست گوند لە گوندەكانى دەشەرى (مەرو) خۆيان گەياندە لائى (ئەبو موسلىم)، ھەلبەت ھەول و كۆشش و ھىمەت و راۋ تەكبىرى ئەو گەورەيە لە بلابوۋەو بانگەشەكەيدا كارىگەريەكى زۆرى بوۋە. خەلك دەستە دەستە لە ھەر لايەك روويان تى دەكرىد، لەو رۆژە كە لە گوندى (سفىدەنج) لە ناۋچەى مەرو ئالائى رەشى خۆى ھەلدا تاكو ھەفت مانگ دوايى كە ھەموو نارازىيەكان بەرەۋلاى دەھاتن خەرىكى نامادەسازى و چاكردن و سازدانى سوپا بوو، لەو ماۋەيدا خەلك لە ھەموو شار و گوندەكانى خوراسانەو ھاتتە ھاۋكارى و ۋەگەلى كەوتن، كاتى لايەنگرانى (ئەبو موسلىم) لە خوراسان خۆيەخت كەربوون و خۆيان ساز داۋو، عارەب جگە لە شەرو توۋرەيى دىرىنى خۆيان بىريان لە چىترنەدەكرىدەو. لە زىستانى سالى (١٢٩ ك/٧٤٧ ز) دا بانگەشەكى خۆى ئاشكرا كرىد و تەۋاۋى

دوژمنانی بهنی نومیه روویان تی کردو تنانته یه مهنیه کانیش له دژی موزیه کان بوونه هاوکاری، به لام دواپی که راپه رپینی ره شپۆشه کان به هیز بوو، نهوانی وه لانا و زیاتر له هه مووان مهوالی لایه نگر و پابهندی خویان بۆ راپه رپینه که نشان داو له ماوهیه کی کورتدا خه لک له (هیرات و پۆشه ننگ و مهرو رود، تاله قان، مهرو، نهیشابور، سه رخهس، به لخ، چه غانیه، ته خارستان، خه تلان و کش و نه خشه ب) هاتنه ریزی سوپا که یه وه^{۱۰۸}.

ره شپۆشه کان

نه بو موسلیم فه رمانی به دۆستان و لایه نگرانی خوی و ههروه ها شاره کانی خوراسانیشتا که جلویه رگی رهش له بهر بکهن، چونکه ئیمه رهشمان پۆشیوهو، وازی که دهسلاتی نومیهیه کان له ناو بچی. خه لکی نهسا، باوه رود، مهرو رود، تالقان... هه موویان به فه رمانی نه بو موسلیم جلویه رگی رهشمان پۆشی، (مه دانیینی) له م باره یه وه ده لئ: له بهر نه وه رهشمان پۆشی چونکه له پرسه ی زهیدی کوری عه لی و یه حیای کوری دابوون، به لام راستیه که ی نه وه یه که بهنی نومیهیه جلویه رگی سه وزیان ده پۆشی و ئالای سه وزیان هه لده دا، بۆیه نه بو موسلیم ویستی ئه م نه ریه ته بگۆرئ، نه وه بسو له ماله وه غولامیکه هینا له هه ر ره ننگ جلویه رگی کرده بهر کوفی له سه ر ده به ست تا کو دواپن جار رهشی پۆشی و کوفیه ی رهشی له سه ر به ست، نه بو موسلیم وتی هیچ رهنگیک له رهش به ترس و سام و هه به ته تر نییه، بۆیه فه رمانی دا که جلویه رگ و ئالاکان رهش بکهن^{۱۰۹}. یارانانی نه بو موسلیم به و پۆشاکه، له گشت لایه ک له ده وری کۆبوونه وه و به هۆی ئه مانه بوو که توانی شاری مهرو له چه نگی عاره ب رزگار بکات.

سوپای نه بو موسلیم له هه موو شوینکدا، رهش پۆش بوون و داریکه ی رهشمان له ده ست دابوو که (کافر کوت) یان پینه گوت، (خرفه سترگن) ی زه رده شتییه کانی وه بیژدینایه وه که بو

۱۰۸- تاریخ بلعمی، نسخه خطی.

۱۰۹- دینوری: اخبار الطوال، ل ۳۰۷.

*- خرفه ستر، به گیانه بهرینکی زیانمند وه کو مار و دوشک ده گوتری په ره وانی نایینی زه رده شتی له گه ل مۆغه کاند له چه ند رۆژیک له وهزی هاویندا ده بووایه بۆ له ناو بردنی نه و جانمهرانه ی زیان به خشن، کۆشش بکهن. به ریزۆی له کتییی یشتها له نووسینی پورداود باسکراوه. ل ۳۵۶ (وه رگێژان).

نه‌ه‌یشتنی په‌لاماری عاره‌بان به‌کاریان ده‌هینا. نه‌و په‌شپو‌شانه هه‌ندیکیان سواری نه‌سپ و هه‌ندیکي تر سواری که‌ر ده‌بون، نه‌وانه‌ی سواری که‌ر ده‌بون پیتیان ده‌گوترا (مه‌روان)، چونکه مه‌روان کو‌ری محمد که‌ خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق بوو نازناوی ((همار-که‌ر)) لی‌ نرابوو، به‌م شی‌وه‌یه نه‌بو موس‌لیم به‌ سوایه‌کی به‌جه‌رگ و نه‌ترس و له‌خو‌بو‌رده و سه‌رکه‌وتوانه گه‌یشته مه‌رو، عاره‌بیش له‌وئ خه‌ریکی شه‌ره بی‌ ناکامه‌کانی خو‌یان بوون، نه‌یان‌توانی ده‌ره‌قه‌تی بی‌ن، نه‌وه بوو سو‌یای نه‌بو موس‌لیم ه‌یدی ه‌یدی له‌ هه‌موو شو‌نه‌کان بلا‌و‌بو‌نه‌وه و مه‌روانییه‌کانیان راو ده‌نان، په‌شپو‌شه‌کان پت‌گه‌ی ئیراقیان گرته‌به‌ر و سه‌رنه‌نجام سه‌ره‌رای به‌رگری زو‌ری مه‌روانییه‌کان، کوفه ته‌سلیم بوو، و په‌یمان و به‌ئینیان دایه نه‌بو له‌عباس سه‌فاح وه‌کو یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی.

رووداوی زئ

مه‌روان، دوا‌ین خه‌لیفه هه‌موو ه‌یزی خو‌ی له‌سه‌ر زئ له‌ هه‌ریمی موس‌ل کۆ‌کرده‌وه، په‌ش پۆ‌شه‌کان ه‌یرشیان کرده‌سه‌ر و شه‌ری ترسناک و به‌سام ده‌ستیپ‌یکرد، مه‌روان رای کرد و زو‌ر له‌ سه‌ربازه‌کانی کو‌ژران، نووسراوه‌که له‌و شه‌ره‌دا سه‌د هه‌زار شش‌ی‌ر به‌ده‌ست له‌گه‌ل مه‌روان دابوون، به‌لام سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش نه‌یان‌توانی به‌رگریه‌کی نه‌وتو له‌ خو‌یان و ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه بکه‌ن، ناشکرایه مه‌روان به‌ سوایه‌کی ناوا ه‌یچی پی‌ ناکړئ! بۆیه رایان کرد، به‌لام له‌کاتی را‌کردندا (موس‌لاویه‌کان پردیان تیکدا تا‌کو مه‌روان نه‌توانئ له‌زئ بپه‌ریته‌وه)^{۱۱}.

سه‌ره‌رای نه‌وه ناو‌براو له‌ناو په‌رپییه‌وه و خو‌ی گه‌یانده دیمه‌شق و میسر و له‌وئ کو‌ژرا. به‌لئ رووداوی زئ، شکان و کو‌تایی مه‌روان بوو، حکوومه‌تی به‌نی ئومه‌یه له‌ پو‌ژه‌ه‌لات کو‌تایی پته‌ات، به‌م شی‌وه‌یه لی‌واری زئ له‌ سالی ۱۳۲/ک ۷۵۰ز نه‌ته‌نیا شاهیدی رو‌خانی به‌نی نه‌مه‌ویه به‌لکو دوا‌ی سه‌ده‌یه‌ک سه‌رکه‌وتنی ئیرانییه‌کانی له‌سه‌ر عاره‌ب تاقی‌کرده‌وه، له‌و شه‌ره‌کانی تر که‌ پت‌شتر له‌ ئی‌راق و شام رو‌یان دابوو، نه‌بو موس‌لیم خو‌ی به‌شدار نه‌بوو چونکه به‌ پی‌وستی ده‌زانی خو‌راسان له‌ ده‌ست نه‌دات، کاتی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ شاری کوفه له‌سه‌ر و‌یرانییه‌کانی ده‌وله‌تی نه‌مه‌وی دروست ده‌کرا نه‌بو موس‌لیم، سه‌رداری په‌شپو‌شه‌کان له‌ خو‌راسان بوو، خو‌شه‌ویستی نیشتمان و نایینی باو‌با‌پیران نه‌ویان له‌وئ ه‌یشته‌وه. ه‌یز و توانای

ئەو لە خوراسان بىن وىتەنبوو، لە شارەكانى مەرو و سەمەرقەنددا مەزگەوت و شوورەگەلى زۆرى دروستكردن، لە شۆيىنەكانى ترى نەزىك توركستان و چىنىش ھەندى پىشپەوى كردو سەركەوتنى وەدەست ھىتا. كى دەزانى لەو ماوەيەدا چ بىرو نەندىشەيەكى لەسەر دابوو و زەمىنەى بۆ چكار و رىڭگايەك خۆش دەكرد؟ ئەو ھىە نەوھەيە كە ھەم لە شىعە بوونى گومان دەكەرى و ھەم سونى بوونى - لە بەسەرھاتى چىرۆكى بىتھافەرىد دا ديارە كە بۆ پاراستنى ئايىنى زەردەشتى بە لايەنى كەمەو نەوھەندەى ئايىنى ئىسلام تىكۆشاو.

بىتھافەرىد

ھاوكات لەگەڵ كوتايى ھاتنى دەولەتى ئەمەوى لە خوراسان، بۆ رزگاربوون لە دەست عەرەب بەھاوكارى (ئەبو موسلىم) راپەرىنى بىتھافەرىد دەستىيەكرد، لە بارەى بىروباوەرى ناوبراو ئەو ھىە لە سەرچاوەكان دەردەكەوى زانبارىيەكى ئەوتۆنىيە.

نوسىويانە كە (بىتھافەرىد) كۆرى (ماھ فەروردين) خەلكى (زەوزەن) بوو، لە سەرھەتاي كارىدا ماوەيەك ون بوو و چووتە چىن و بۆ ماوەى ھەوت سال لەوئى ماوەتەو، كاتى گەرايەوھ لە ديارىيەكانى ئەوئى پارچەيەك قوماشى سەوزى ھىتاو كە كاتىك دەيىپچايەوھ لە نۆ دەستدا خپدەبوو، (بىتھافەرىد) كاتىك لە چىن گەرايەوھ لە گوندى (سپراوھند) يەكئى لە گوندەكانى خەوافى نىشاوور نىشتەجى بوو و ئايىنىكى تازەى ھىتا. لەوئى شەوانە دەچوو سەرگرديك و بەيانى دادەبەزى، پياويكى جووتيار لەمەزراى خۆى، جارىك دەيىنى و بىتھافەرىد ناوبراوى بۆ ئايىنى خوى بانگىشت كرد و وتى من تائىستا لە ئاسمان بووم، بەھەشت و دۆزەخيان نىشاندام، خواش وەحى بۆناردووم، ئەم قوماشە سەوزەى لە بەر كردووم و بۆ زەوى ناردووم! جووتيارەكەش باوەرى پىكرد و خەلكىكى زۆر لە دەورى كۆبوو، ئەم گىرانەوھەيە كە (ئەبۇرەيحانى بىرونى) سەبارەت بە دەسپىكى ئەو باسكردوو لە نەفسانەو چىرۆك بەدوور نىيە، لەوانە زياتر، شتىك لە دەست نووسەكانەو بە دەست نايەت، لە بارەى بىروباوەر و بۆچوونىشى

١١١- ابوريحان بىرونى: اثار الباقية، ل ٢١٠. چاپ، لايب زيڪ. داستانى بە نافەرىد لە جەوامع شەلخاياتى عەوفىدا بە درىزى ھاتو، لەتەبايع شەلخويان، شەرف نەزەمان، مەروزی ئەم داستانە بوو لە بارەى چىن و تورك و ھىندەو كە مەنۆرسكى لە وەرگىزە نىنگىزىيەكەدا ناماژەى پىداو، ل ٣ وە ل ٤٥. ھەر وەھا بگەرێو

Turkestan. بۆ

ناکۆکی ههیه، هه‌ندێک پێیانوایه بۆ سه‌ر ئایینی ئیسلام داوه‌ت کراوه و په‌سه‌ندی کردووه، به‌لام چونکه (کاهنی) کردووه، موسلمانیه‌تییه‌که‌ی ڕه‌تکراوه‌ته‌وه^{١١٢}، به‌لام له‌ قسه‌کانی (ئه‌بوریحان) واده‌رده‌که‌وێت که (بێته‌افه‌رید) له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دا‌بووه که ئایینی زه‌رده‌شتی چاکسازی بکات و رهنگه‌ ویستبێتی له‌ نیوان زه‌رده‌شتی و ئیسلامدا ئاشتییه‌که‌ به‌ربابکات. له‌به‌رنه‌وه ئایینی زه‌رده‌شتی په‌سه‌ند کردو رازی بوو، به‌لام له‌ زۆر حوکمی شه‌رعیدا له‌گه‌ڵ زه‌رده‌شتی دژایه‌تی کرد. بۆ لایه‌نگرانی خۆی کتیی‌کی به‌فارسی دانا که تێیدا فه‌رمان و ڕیاری ئایینی خۆی باسکردووه، ئه‌وه‌ی ئه‌بوره‌یحان له‌ باره‌ی ڕیتوینێ و ڕیسا و ڕیاره‌کانیه‌وه باسیان ده‌کات رهنگه‌ به‌ده‌ر له‌ هه‌له‌ و نادرستی نه‌ی، به‌لام سه‌رنج ڕاکێشن. له‌ نووسراوه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێ که بێته‌افه‌رید دا‌هێنان‌یکێ نویی له‌ ئایینی زه‌رده‌شتی هێنا‌یتته‌کایه‌وه، رهنگه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی کورته‌ مه‌تی بزا‌فه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ بگه‌ڕێته‌وه که زه‌رده‌وشتی و موسلمان هه‌ردووکیان له‌ راپه‌ڕینه‌که‌ی ئه‌و توور و نا‌رازی بوون. ده‌لێن کاتێ ئه‌بو موسلیم گه‌یشه‌ نیشابور مۆیدان و هێ‌ربودان که مام‌زستای زانستی ئایینی و داد‌وه‌ری زه‌رده‌شتی بوون له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه و سکا‌لایان دژبه‌ بێته‌افه‌رید پێشکه‌شکرد و پێیانگوت ئیسلام و زه‌رده‌شتی تێکه‌داوه، ئه‌بو موسلیم (عه‌بدو‌للا‌ی کورپی شوعبه‌ی) نارد‌سه‌ری و له‌ چیاکانی بادغیس وه‌چه‌نکی که‌وت و بردیه‌ لای ئه‌بو موسلیم، ئه‌ویش ڕیاری کوشتنی دا، هه‌رکام له‌یارانی که‌ دۆزرانه‌وه، کوژران^{١١٣}، به‌مشێوه‌یه‌ لایه‌نگرانی که‌ چاوه‌ڕوانی هاتنه‌وه‌یان ده‌کرد لای موسلمانان به‌کافرو لای زه‌رده‌شتیه‌کانیش به‌ ئه‌هلی بیدعه‌ت ژمێردران، له‌به‌رنه‌وه زۆر به‌سه‌ختی که‌وته‌به‌ر نازار و ئه‌شکه‌نج و ڕاوه‌دوونانی هه‌ر دوولا، نووسه‌رانی کتێبه‌کانی ملل والنحل ڕێبازی بێته‌افه‌ریدیان به‌یه‌کێک له‌ چوار ئاین زای زه‌رده‌شتی ژماردووه که بریتی بوون له‌ (زه‌رقانییه‌)، (خوره‌میه‌)، (مه‌سخیه‌)، (بێته‌افه‌ریدی)^{١١٤} به‌باوه‌ری ئه‌و نووسه‌رانه سه‌ره‌ڕای ئه‌وه‌ی که‌ گوتاری (بێته‌افه‌رید) له‌گوتاری زه‌رده‌شتیه‌ ڕه‌سه‌نه‌کان په‌سه‌ندتره‌،

١١٢- ابن ندیم: الفهرست، ل ٤٨٣.

١١٣- بیرونی، اثارالباقیه، ل ٢١١.

١١٤- ئه‌م چوارفرقه‌یه‌ له‌ئاین زایه‌کانی زه‌رده‌شتین که‌ شافعی گوتیه‌تی خواردنی گوشتی که‌ به‌ده‌ستی نه‌وان کوژرا‌یتته‌وه و په‌یوه‌ندی ژن و مێ‌ردایه‌تی له‌گه‌ڵیان هه‌رامه‌. بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ٢٥٧. هاشم رضی: زروان درقلمرو دین و اساطیر، انتشارات فروهر، ١٣٥٩، ل ١٢.

جزیه‌یان لیوهرناگیریت^{۱۱۵} چونکه نایینی نه‌وان بیدعه‌تیک بوو له‌سه‌رده‌می نیسلا‌میدا سه‌ری هه‌لدا. مسوگمر له‌بهر نه‌و هویه‌بوو که نایینی نه‌و به‌نه‌نقه‌ست پشت‌گویی خرا، پرووداوی (بیهنا‌فه‌رید) وانیشان ده‌دات که نه‌بو موسلیم بۆ راکیشانی زه‌رده‌شتیه‌کانی خوراسان چه‌ند هه‌ولتی داوه، له‌چیرۆکی سه‌نبا‌د ده‌توانن پال‌ه‌شتیکی تر بۆ نه‌م گریمانه‌یه‌ دابنیتین. رق نه‌ستووری دژی عاره‌ب و خوشویستی بۆ نایین و نه‌ژادی ئیرانی پالنه‌ریکی گ‌رنگ بوون بوئی، به‌هه‌رحال نه‌و ناما‌ژه‌و نیشانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ ده‌سه‌لا‌تخوا‌زییه‌کانی نه‌و ده‌رده‌که‌وتن، هه‌میشه‌ مایه‌ی ترس و دل‌ه‌را‌و‌کی عه‌باسیه‌یه‌کان بوون.

نیگه‌رانی مه‌نسور

هه‌ر دوا‌به‌دوا‌ی رو‌وخانی مه‌روان که خه‌لافه‌ت که‌وته ده‌ست عه‌باسیه‌یه‌کان (نه‌بو جه‌ع‌فه‌ری مه‌نسور) برای (سه‌فاح) به‌ به‌رده‌وامی چا‌ود‌یری هه‌لسو‌که‌وت و ره‌وشی (نه‌بو موسلیم) بوو. نه‌بو موسلیمیش به‌ونا‌زایه‌تی و له‌خوبایی بو‌ونه‌تایه‌ته‌ی که هه‌ب‌بوو هیچ گ‌رنگی به‌وبرا زی‌ره‌ک و فیتل باز و زانه‌خ‌رو‌یه‌ی خه‌لیفه‌ نه‌ده‌دا، به‌م شێوه‌یه‌ نا‌کو‌کیه‌کی نه‌یتنی و سه‌خت له‌ نێوان نه‌و دوو لایه‌نه‌ دژبه‌ره‌ی یه‌که‌تر هه‌بوو، مه‌نسور هه‌میشه‌ سه‌فاحی برای دژی (نه‌بو موسلیم) و کوشتنی هان ده‌دا.

گیت‌درا‌وه‌کان ده‌لێن کاتی که (سه‌فاح)، مه‌نسوری برای نارده‌ خوراسان تا‌کو دا‌وا له‌ نه‌بو موسلیم بکات (نه‌بوسه‌له‌مه‌ی خه‌لال) که به‌ لایه‌نگری و دۆستا‌یه‌تی عه‌له‌ویه‌کان تۆمه‌تبار بوو له‌ناو بیات. ((نه‌بو موسلیم سولتیمانی کوری که‌سیر که‌سه‌رده‌سته‌ی گه‌رده‌ن کیشه‌کان بوو و مرۆڤیکی گه‌وره‌ بوو)) به‌و قسه‌ی که لێیان گیت‌رابو‌وه‌هه‌ بریاری دا تا‌کو له‌ پێش چا‌وی مه‌نسور بیکوژن، (مه‌نسور) له‌و ر‌ه‌فتاره‌ی (نه‌بو موسلیم) زۆر تو‌ور‌بو‌و و دل‌ی ر‌ه‌نجا کاتی گه‌را‌یه‌وه‌ لای (سه‌فاح) رقی نه‌بو موسلیمی له‌دل گرت، وتی نه‌و مرۆڤه‌ به‌م دام و ده‌زگایه‌ که هه‌یه‌تی، گه‌ر نیازی بێ ده‌توانی کاره‌کا‌مان له‌ده‌ست ده‌ره‌به‌یتنی و بیداته‌یه‌کی‌کی تر و نه‌م باب‌ه‌ته‌شی بۆ (سه‌فاح) گیت‌را‌یه‌وه‌، له‌ژێره‌وه‌ ده‌یشیلا و هه‌ولتی ده‌دا هانی (سه‌فاح) بدا بۆ په‌ل‌کێشه‌ردنی (نه‌بو موسلیم) یا‌کوشتنی بۆ نه‌وه‌ی کاره‌کا‌نیان بکه‌وته‌ سه‌ریه‌ک^{۱۱۶}.

۱۱۵- بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ۲۱۵.

۱۱۶- مولف مجهول: مجمل التواریخ والقصص، ل ۳۲۳.

مردنی له ناکاوی (سهفاح) ترس و نیگه‌رانی (مه‌نسور) ی زیاتر کرد، دواى مردنى (سهفاح) عه‌بدوللای کورې عه‌لى مامى بؤ گزتنه‌ده‌ستى خه‌لافه‌ت هه‌لسایه سه‌رپى و کۆمه‌لکیش پشتیوانیان لى ده‌کرد، نه‌بو جه‌عه‌فرى مه‌نسور زۆر نیگه‌ران بوو، ناچار بوو په‌نا بؤ (نه‌بو موسلیم) ببات تاكو چاره‌سه‌ریه‌ك بدۆزیتته‌وه، هه‌رچه‌نده (نه‌بو موسلیم) به‌دواى بیانو ده‌گه‌را چونكه حه‌زى له‌و شه‌ره‌نه‌بوو، بویه پیتی وت کارى (عه‌بدوللای) له‌ شام زۆر گرنگ نییه پیتیسته زیاتر نیگه‌رانی خوراسان بى، به‌و بیانوویه (نه‌بو موسلیم) ویستى خوی دوور بکات له‌م کیشیه و بچیتته خوراسان، نایا له‌م باره‌یه‌وه نه‌بو موسلیم بیر و نه‌ندیشه‌ی سه‌ریه‌خویتی خوراسانى هه‌بووه؟ نایا نه‌ویش وه‌كو عه‌بدوللای کورې عه‌لى كه‌ خوازىارى خه‌لافه‌ت بوو له‌ خوراسان جارى سه‌ریه‌خویتی بدات و خوی به‌ بنه‌مالسه‌ی عه‌باسیه‌یه‌كان بناسیتیت؟ په‌نگه‌ وابسى، به‌لام میژوونووسه‌كان نووسیویانه نه‌و به‌نیازبووه مه‌یدان بؤ شه‌و دوو په‌كابه‌ره چۆل بکات كه‌ هه‌ر کامیان سه‌ره‌كه‌وتن نه‌وبیتته خه‌لیفه، به‌لام نه‌و کاره‌ش په‌نگه‌نه‌درا، ده‌ره‌نجام و له‌کۆتاییدا (نه‌بو موسلیم) ناچار کړا به‌پالېشتى (مه‌نسور) به‌شداری له‌شه‌ر بکات دژى (عه‌بدوللای)، له‌و شه‌ره‌دا توندیه‌كى نه‌وتۆى به‌کارنه‌هیتاو خۆى نیشان نه‌دا. تاكو کاتى كه‌ عه‌بدوللای پرای کرد، نه‌بو موسلیم نه‌كه‌وته شویتى، به‌ پتچه‌وانه‌ی چاوه‌روانى مه‌نسور. (عه‌بدوللای) چو بؤ به‌سرا و لای سولیمانى برائى كه‌ والى بوو خۆى هه‌شاردا، (مه‌نسور) خه‌لگیتكى تری نارد تاكو نه‌و ده‌سته‌كه‌وتانه‌ی كه‌وتبوونه ده‌ست (نه‌بو موسلیم) له‌و شه‌ره‌دا سه‌رژمیرى بکه‌ن، کاتى نه‌و نوینه‌رانه گه‌یشته‌نه لای نه‌بو موسلیم سه‌ردارى په‌شپۆشه‌كان زۆر تووړه‌بوو، هاواری کرد و به‌هه‌ره‌شه‌و شه‌ره‌وه پتې وتن ((من له‌خوین پشته‌نى موسلماناندا نه‌مینم، به‌لام به‌مالیان نه‌مین نیم))؟ ئینجا چه‌ند جیتیوکی پیسی هه‌واله‌ی (مه‌نسور) کردن. کاتى (مه‌نسور) نه‌و هه‌واله‌ی په‌نگه‌میشته رقی زیاتر له‌ نه‌بو موسلیم هه‌ستاو زۆر لیتی نیگه‌ران بوو له‌وه‌ی كه‌ هیز و شكۆى نه‌و له‌ خوراسان خه‌لافه‌ته‌كه‌ی كړ و بپه‌رنگ بکه‌ن، عاره‌به‌كانیش كه‌ رق و کینه‌یه‌كى زۆریان له‌ نه‌بو موسلیم له‌ دل نابوو، زیاتر رقی مه‌نسوریان دژى هانده‌داو بى باوه‌ری زیاتریان ده‌خسته ناودلییه‌وه.

وهكو نووسراوه مەنسور ((رۆژتێك به موسلیمی كۆری قوتەبێهێ گوت: چۆن له كاروباری ئەبو موسلیم دەروانی؟ وهلامی دایهوه ﴿لوكان فيهما اله الاالله لفستاك﴾ (مەنسور) وتی بەسه ئەم قسەبەت بەگوێچكەي كەسێكدا دا، كە لەگوێی دەرگرت^{١١٧}.

ئاکامی ئەبو موسلیم

ههروهكو له سهراوه میژوویهکاندا هاتوه، ئاکامی رق و توورەبی مەنسور بەرامبەر بە ئەبو موسلیم، تۆپتێکی فرت و فێلی بۆ نایهوه و کوشتی. میژوونوسان بەم شیۆهیه لهو بارهیهوه نووسیویانه كە مەنسور ئەبو موسلیمی بانگهێشت کردوه یا باشتر بلیتین پەلکێشی کردوه. ئەبو موسلیم ((کە گەشتەلای مەنسور ریزی گرت. ئینجا وتی بگەرێوه ئەمڕۆ پشوو بده تاكو بهیانی تێك بگهینهوه، ئەبو موسلیم گەرایهوه. ئەو رۆژه پشوو دا، مەنسور پۆژی دواتر چەند كەسێکی شار دبووه و له ژوورهكەي خۆی ئاگاداری کردبوون کاتێك من دەستم لێك دا ئیوه وەر ئەبو موسلیم كە هیچ چەكێکی لا نەبوو بكوژن. ئەوهبوو ناردی بەدوای ئەبو موسلیم و ئاماده بوو مەنسور وتی ئەو شمشیرێ كە لە لەشكری (عەبدوللا) دۆزیتەوه لە کوێه؟ ئەبو موسلیم شمشیری لە دەستی بوو نیشانی داو وتی ئەوهیه مەنسور شمشیرەكەي لیوهگرگرت و خستییە ژێر راخهههكەي خۆی و دەستی به قسه کردن کرد، به قسهی زۆر ناشیرین و یهك لهدوای یهك تاوانهکانی دهژماردن، ئەبو موسلیمیش داوای لیبوردنی دهخواست و بۆ ههركام وهلامیكي دێنایهوه، له كۆتاییدا وتی یا ئەمیر لموئەنین وێرای ئەو زەحمەت و ماندووبوونەي كە بۆ دهولەتهكەتان كێشامه ئاوام قسه لهگەڵ دهكەي؟ مەنسور به توورەبێتێکی زۆرهوه جێبۆی پێداو وتی ئەوهی تۆ کردووته به كەنیزێکی رهش پێستیش دهكرا. ئەبو موسلیم وتی واز لهو قسانه بهینه و بزانه كە من جگه له خودا له كەسي تر ناترسم، مەنسور دهستهکانی لێك داو ئەو كۆمهله پیاوه دەرکەوتن و به شمشیر كەوتنه گیانی ئەبو موسلیم^{١١٨}، بەمشێوهیه بوو ئاکامی ئەبو موسلیم، ئاکامی مەژۆتێك كە خەلافەت و حکوومهتی گههههه (بەنی ئومەیهی) روخاند. پێش ئەوهی بتوانی ئەو دهولەت و پاشایهتییەي كە خۆی ئارهزووی بوو داخهزێنێ، بههۆی غههههه و خیانەت كوژرا، له بارهی ئاوبراو گوتراوه مەژۆتێکی كورته بالا،

١١٧- ابن خلکان: وفیات الاعیان: ب، ٢، ل ٣٢٩. دینوری: اخبار الطوال، ل ٣١٨.

١١٨- تجارب السلف: ل ١١٤.

قزو و مووی گه نئی خاوتین و جوان و چاوپهش و نیوجاوان بهرین و پریش و قژی دریشی بووه، به زمانه کانی ئیرانی و ههروهه عاره بی به باشی قسه ی ده کرد، زمانیکی شیرین و قسه خویش، شیرعی زوری ده زانی، له کاره کانی دا زانا و شاراهزا بووه، جگه له کاتی خوی و پیوست نه بووا پینه ده که نی و پرووی ترش نه ده کرد و له حاله تی خوی دهر نه ده چوو^{۱۱۹}، له گه ل دوژمنانی نه وه نه ده توند بوو به زه بی به پیر نه ده هاته وه، ههروهه خوی گوتیه تی زیاتر له سه ده ههزار که سی کوشتوو^{۱۲۰}. نه بو موسلیم مه بهستی چی بووه چ شتیکی له سه ده ابووه؟ نه وه له سه چاوه کان و به لگه نامه کانی نه مرقو ناتوانی وه ده ست بخری، ناشکرایه ترس و نیگه رانی منسوری عه باسی له جی خوی بووه، ههه چو نیک بیته ده شی دهر که و تنی نه بو به سه ده تاو ده ستپیکی هه لسانه وی ئیران بزمیردری، له راستیدا نه بو موسلیم به له ناوبردنی ده سه لاتی سه ته مکاری ئومه وی، دیدی خو به بهر زترینی عاره بی خسته لاوه و بواری تازه بو بهر جه سه بوون و دهر که و تنی زه وق و ههز و داهینانی ئیرانی له نیو دام و ده زگا و دامه زراوه سیاسی و کومه لایه تییه کانی ئیسلامدا، هاته کایه وه. بهم شیه وه نه گهر چی هه موو ئاره زوووه دیرین و بالا کانی نه بو موسلیم نه هاته نه دی، به لام به شی زوریان جیه جی بوون. نایا ده توانین بلین توله ی شکانی (نه هاوه ند) له لای ئیرانییه کان له زابدا کرایه وه؟ پرسیاریکی جوانه، له راستیدا شکانی (مهروانی هه مار) له زاب بنیاد و بناغه ی بنچینه یی ده و له ته تی جه ور و سه ته می به نی ئومه یی نه هیشت، که نه وه ئاره زوو یه کی شاراو ی نه بو موسلیم بوو، زوری نه خایاند له نزیک و ترانه کانی شاری تیسفون، به غدا دروست کراو، خه لافه تی نو ی له سه ده ده ستی ئیرانییه کان هاته سه ده سه لات و له ویدا هه موو شتی یاده وه ری سه ده ده می گه وه ری و شکو و شای و لوغان و که یف سه فای ساسانی بوو، به لام ئاره زوو یه که نه بو موسلیم له م باره یه وه هه یبوو پیته ده چیته له وه زیاتر بووبی، هه ره چو نیک بیته نه بو خه لیفانه ی به غدا به و ته ی (دار می سه ته تی): ساسانیانیک بوون که خوینی عاره بییان له ده ماردا بوو^{۱۲۱}، له گه ل نه وه شدا ساسانییه (عاره ب نه ژاده کان) له کاتیکدا که خو یان به زه لیلی هیز و توانای مه عنه وی ئیران و قه رزاری پیاهه تی و می رخاسی ئیرانییه کان ده زانی، له وه هیزه ره گدا کوتاوه، نا رازی بوون. له بهر نه وه، بو پرزگاری خو یان هه ره فه تیکیان

۱۱۹- ابن خلکان: ب، ۲، ل ۳۲۶.

۱۲۰- براون: تاریخ ادبی ایران، ترجمه علی پاشا صالح، ل ۳۵۸. وه رگیرو له یه عقوبی.

121- Darmesteter, Coupdoeil P39.

بۆ ھەلکەوتىبا، درىغيان نەدە کرد و ھەولئى خۆيان دەدا. ئەو فیل و تەلەيەي مەنسور کە بە داوھە تکرەنسى ئەبو موسلىم، ناوبراوى خستەداو کوشتى غوونەيە کە لەو ھەولە ناپەوايانە. (کوژرانی ئەبو سەلمەي خەلالی ھەمەدانى) وەزیری ئالى موحەمەد و^{۱۲۲} لە ناو بردنى بىنەمالەي بەرمەکیيە کان غوونەيە کى ترە لەو نەخشە گلاوھى ئەو (بەنى عەبباس) يانە.

تۆلەي ئەبو موسلىم

ھەرچەندە ئەبو موسلىم کەوتە داوى تەماع و ئیرەيى بردنى عارەبان، بەلام لە نۆو دل و یاد و یادەوهرى ئیترانیيەکاندا وەکو بیرەوهریئکى زۆر پیرۆز، ھەتا ھەتايە مایەوہ. بیر و ئەندیشەي زیندووکردنەوھى داب و نەريتە ئایینیيە کۆنەکانى ئیتران، بەردەوام دۆست و لایەنگرەکانى ئەوى يان دژى عارەبان ھان دەدا.

لەبەر ئەو ئەو راپەرپنانهي کە لە داوى کوشتنى (ئەبو موسلىم) بۆ تۆلەکردنەوھى خويئى ئەو نەجام دران، پەنگ و بۆي ئایینی يان پێوہ بوو. (سەنباد) مەبەستى وێرانکردنى (کەعبە) بوو. (ئوستادسیس) داوى پێغەمبەراییەتى دەکرد، (موقەنەع) داوايى خودايى. ھەموو ئەو راپەرپنانه ھەر دروشمیک ھەيان بوايە گشتیان يەك ئامانجیان ھەبوو کە ئەویش پزگارپوون بوو لە کۆت و بەندیکی گران و دەردناک، کە ھەموو جۆرە زەبوونى و چەوساندنەوھەي کى بەسەر ئیترانیيەکاندا دەسەپاند و ئەوہش گەورەترین پالئەر بوو کە پۆلە ستەمليکراو و فريودراو و داخ لەدلەکانى، لەدژى ستەمکارە فريودەرەکان لە دەورى سەردارو فەرماندە ئازاکانى خۆيان کۆدەکردەوہ.

ناوہندى ئەو راپەرپنانه خوراسان بوو، چونکە خوراسان شويئى پەرورەدەکردنى پالەوانان و لانکى بیرەوهرى و چیرۆکە ئەفسانەيیەکان بوو. دلاوەرەکانى ھیشتا رۆژانى رابردۆيان لە

۱۲۲- ئەم ئەبو سەلمەکە لە دەولەمەندەکانى شارى کوفە بوو، لە کردنەوھى بانگىشتى عەباسیدا لە سەرەتاوہ بايەخى پێندراوہ، کاتیک ئەمەويیەکان نیراھیم ئیمامیان گرت براکانى (ابولعباس) سەفاح و ئەبو جەغفەر مەنسور رايان کرد ئەو لە کوفە پەناي پێدان، کاتیک سەفاح ھاتە سەر کار کردیە وەزیر لەبەرئەوہ پێيان گوتووہ وزیری ئالى موحەمەد، بەلام بە ھۆى شک و گومان دەرنەجام بە رەزامەندى ئەبو موسلىم بە شەو لە کۆلان کوژرا. بۆ زیاتر زانیارى بگەرێوہ بۆ تھارب السلف، ل ۹۷ تا ۱۰۰ و دستور الوزراء، میر خواند، ل ۲۵ چاپ تھران - و کتیبە ميژوويیەکان.

بیرنه چووبوه. له زۆربهی راپه‌رینه‌کان خوټنی نه‌بو موسلیم بیانویه‌ك بوو. نه‌و سهرداره ناوداره خوراسانیه له‌لای هه‌موو خه‌لكی ناوچه‌كه جینگه‌ی ریزبوو و ده‌یان په‌رست. پێده‌چیت زۆربه‌ی ئێرانییه موسلمانانه‌كان نه‌ویان به‌پیشه‌وای راسته‌قینه‌ی خوټیان زانیستی و پله‌وپایه‌ی نه‌ویان وه‌كو له‌ ناستی مه‌هده‌ویه‌ت، ته‌نانه‌ت خودایی داده‌نا. بۆیه‌ كه‌ كوژرا دۆستان و لایه‌نگرانی له‌ دورماندۆری شاره‌كانه‌وه‌ بلاوه‌یان كرد و خه‌لكیان به‌ ناوی نه‌وه‌وه بانگیشت ده‌كرد. هه‌ر وه‌كو یه‌كێك له‌وانه‌ چووته نه‌وبه‌ری ڤووبار (ماورالنهر) و له‌وێ خه‌لكی بۆ نه‌بو موسلیم بانگیشت كردوه، ده‌یانگوت نه‌بو موسلیم له‌ چیاكانی (ره‌ی) دا خۆی په‌نای گرتوه‌وه كاتی كه‌ سهره‌ل‌دان كاتی داهات، دیته‌وه‌.

خۆشه‌ویستی ئێرانییه‌كان بۆ نه‌بو موسلیم بێ وینه‌بووه. ماوه‌یه‌ك دوا‌ی نه‌و هه‌ندێكیان هه‌ر به‌ زیندوویان ده‌زانی و له‌و باوه‌ر ده‌بوون كه‌ له‌ نه‌ركه‌كانیاندا هه‌یج شتی‌كان له‌ ناسینی نه‌بو موسلیم به‌ پێویست ترو نه‌ركتر نه‌ده‌زانی، نه‌م هه‌وینه‌ی خۆشه‌یستیه هه‌یزێك بوو كه‌ هه‌موو دهم ده‌توانی هه‌ره‌شه له‌ ده‌زگای خه‌لافه‌تی عه‌بباسی بكات. له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو كه‌ بزافه (شعوبی) ئێرانییه‌كان له‌ گه‌ل یادی نه‌و سهرداره‌دا، تێك به‌ستراونه‌توه‌.

راوه‌ندیه‌كان

سهرنج راکێشتر له‌ هه‌موو نه‌و بزووتنه‌وانه راپه‌رینی (راوه‌ندی)یه‌كانه، كه‌ به‌ناشكرا وایان نیشان ده‌دا، كه‌ دۆستی مه‌نسورن، به‌لام له‌ راستیدا به‌تایبه‌ت دوا‌ی ڤوودا‌ی نه‌بو موسلیم ئاماغیان له‌ ناو‌بردنی مه‌نسور بوو، نه‌وه‌ی راستی بێت نه‌وه‌یه‌ كه‌ نه‌و بزافه هه‌ول‌دانێك بوو بۆ خاف‌لگیرکردنی مه‌نسور، هه‌ر وه‌كو نه‌و نه‌بو موسلیمی خاف‌لگیرکردبوو و به‌فرت و فێل له‌ ناوی بردبوو، نه‌وانیش به‌هه‌مان شیوه له‌ ناوی بیه‌ن.

به‌سه‌رهاتی نه‌و ڤووداوه هه‌ر وه‌كو له‌ میژوه‌كاندا هاتوه‌ به‌و شیوه‌یه‌یه‌ كه‌: نه‌م كۆمه‌له‌ خه‌لكی خوراسان بوون و وایان پێشان ده‌دا گوايه مه‌نسور خوداوه‌ندی نه‌وانه. هه‌موویان چوونه شاری مه‌نسور كه‌ له‌ ده‌ورووبه‌ری كوفه‌بوو و ناوی هاشمیه‌ بوو، له‌چار ده‌وری كۆشکی نه‌و ده‌سو‌رانه‌وه و هاواریان ده‌كرد و ده‌یان وت نه‌وه كۆشکی په‌روه‌ر‌دگاری ئیمه‌یه، مه‌نسور كه‌وه‌ر‌ه‌كانی لێ‌گرتن و زیندانی كردن، نه‌وانی تر هه‌رشیان بۆ كردو هه‌تیان كوتایه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موولایه‌ك كۆبوونه‌وه و به‌ندێخانه‌یان شكاند و به‌ندكراوه‌كانیان ئازاد‌كردن، به‌ره‌ و لای

مەنسور رويشتن، مەنسور ھاتە مەيدان و شەرى لە گەلدا كردن^{١٢٣}، ھەرچەند ئەمانە كۆمەلەك بوون باوەريان بە دونايەدون (تەناسوخ) ھەبوو، بەلام لەسەرەو ھۆيان بەدۆستى عەباسىيەكان نیشان دەدا^{١٢٤}، بەلام زۆر زۆر ھۆگرى ئەبو موسلىم بوون، كوشتنى ئەبو موسلىم سەرەراى ئەو ھەموو خزمەتى كە بەدەزگای خەلافەتى گەياندبوو ببوو ھۆى مەترسى و نىگەرانى يان، لەبەر ئەو لە بارەى كوشتنى ئەو ھەو ٲاوبۆچوونى زۆر ھەيە.

راستى بۆچوونى بانگەشەكەيان ٲوون نىيە، وادەردەكەوئ كە لە ھەولئ لاوازكردنى خەلافەتى مەنسور داٲوونە و ويستويانە تۆلەى خوئنى ئەبو موسلىمى لئ بکەنەو ە.

سەنباڊ

بەلام لە ھەموو ئەو راپەرپنانه گەرمتر و بەتەن تر كە دۆستانى ئەبو موسلىم بۆ تۆلەى خوئنى راپەرپبوون، سەنباڊى زەردەشتى بوو، بەلام سەنباڊ كئ بوو؟ ئەگەر ئەو ەى مئژوو نووسانى موسلمان لە بارەيان نووسيوو ە بە ھەرحال بئگومان دوور لە لاگيرى موسلمانى نىيە، ئەوا راپەرپنەكەى لە راپەرپنئكى ياخيگەريانە بترائ شئكى ترى لئ بەدى ناكري، بەلام بە قولبۆونەو لە ھۆكارو ئاكامەكانى ٲووداوەكە ئەم خالەى تىادا بەرجەستە دەبئت كە راپەرپنەكەى ئەو زۆر لەو گەورەتر بوو كە مئژوونووسەكان باسيانكردوو ە و نووسيويانە. بئ زارى لە جەو و ستەمى زۆرداران، ٲتر لە ھەستى تۆلەكردنەو ئەو قارەمانەى ھان داو ە ٲشتگيرى كردوو ە. راپەرپنە گەرم و خوئناوييەكەى (سەنباڊ) كە زياتر لە ھفتا ٲۆژى نەخاياند بۆ ئەو كەسانەى دواى وى، كە دژى ستەمى عەباسىيەكان راپەرپنيان نەجامدا سەر مەشقئكى زيندو بوو. لە مئژوو ەكاندا ٲئش ئەو ٲووداو ە باسئك لە بارەى ئەو ەو نەكراو ە و ناوى نەھئتراو ە، سەرچاو ەكان نووسيويانە كە ناٲراو زەردەشتى بوو ە و لە يەكئك لە گوندەكانى نەيشابوور بە ناوى (ناھەن) نئشتەجئ بوو ە و لەوئ سەرودت و سامانئكى زۆرى ھەبوو ە و بە

١٢٣- ھندوشا: تجارب السف، ل ١٠٥.

١٢٤- لە بارەى ٲروٲاوەرى (راوەندى) ٲەو ەكو ديار و ناشكرايە ھەندئك لەران ئىمامەتيان بەميراتگرى ھەمەد مامى عەباس و مندالەكانى دەزانى.

رازى: تبصرة العوام، ل ١٧٨. ابن حزم، ملل والنحل، ب ٤، ل ١٨٧. اشعرى: مقالات اشعرى، ل ٢١. خوارزمى: مفاتيح، ل ٢٢.

یه کیټک له دۆستان و لایه نگرانی نه بو موسلیم ناسراوه و سه بارهت به چۆنیه تی یه کترناسینیان چیرۆک و سه برده یان نووسیوو. ههروه کو ((نهو کاته ئیبراهیم ئیمام نه بو موسلیمی نارده بوو بۆ خوراسان، له ریځگی نهیشابوو تیپه رده بی، له مالی سەنبا داده به زێ له ناکاو بۆ کارټک دهرده چیت، گوێدریژه کە ی له بهر دەرگای مالی سەنبا د به ستۆتوه دەرگاکی هه لکه ندوو، کاتی نه بو موسلیم گه رایه وه نهوانه ی له وێ بوون داویان له نه بو موسلیم کرد که ده بی دەرگاکیان چابکاته وه دهنگه دهنگ و هه را که وتوه، نهو دهنگه دهنگو هه رایه گه یشته سەنبا، هاته دهره وه کاتیک سه یری نه بو موسلیمی کرد تیگه یشت که نهو پیاوه پیاویکی هه لکه وتوه و پلهو پایه ی به رزده بیته وه. نهوانه ی نه بو موسلیمیان هه راسان کردبوو، سازاری دان و نه بو موسلیمی برده وه مالی خۆیان. چهند رۆژیک میواندارینیکی باشی کرد، دوایی پرسیاری له مه به ستی نه بو موسلیم کرد، وه لامی نه دایه وه سەنبا داوای لیکرد له گه لێ راست بی و دلنیا بی که نه یتیه کە ی ده پارێزی. نه بو موسلیم که میکی بۆ باسکرد. سەنبا وتی دووربینی من و پیتشینی من نه وه یه که تو ئهم جیهانه ئاوه ژوو ده که یته وه و عاره ب له ری و ره چه لکه دهرده یینی و ئهم جیهانه ده گوێ، پیتشینییه کانی من هیچ کات به هه لکه نه رۆیشتون. نه بو موسلیم زۆر شاد بوو و له وێ رۆیشت))^{۱۲۵} یه کیټکی تر له میژوونوسان به م شیره یه ده گیریته وه: ((سەنبا له ناگر په رستانی نهیشابوو بوو، وه کو ده لێن پیاویکی ده ست رۆیشتوو بووه، نهو رۆژه ی که نه بو موسلیم له لای ئیبراهیم ئیمامه وه به رهو مه رو دهرچوو دیتی و نیشانه ی پیاوه تی و گهره یی له نیو چاوانی خوینده وه و بردی بۆ ماله وه و میواندارینیکی چاکی کرد، پرسیاری له باره ی کرد نه بو موسلیم هه ولیدا نه یتنی خۆی به ریزی. سەنبا وتی باسی خۆم بۆ بکه من نه یتنی پارێزم و هیچ نه یتیه کی تو نادرکینم و ناشکرای ناکهم، نه بو موسلیم به ئامازه کردنیک قسه ی دلێ خۆی بۆ کرد. سەنبا وتی من له پیتشینی خۆم به م نه بجامه گه یشتم که تو جیهان سه راوبن ده که ی و زۆر له گه و ره پیاوانی عاره ب و سه رانی عه جه م ده کوژی. نه بو موسلیم زۆر دلێ خو ش بوو، نیزنی خواست و به رهو نهیشابوو به ری که وت^{۱۲۶}. جیځگی وه بیر هیتانه وه یه که نهو به سه رهاته له سه رچاوه کۆنه کانداییه و پیده چیت له سه رچاوه تازه تره کانیشدا نه فسانه و به سه رهاتی له و جوړه نوو سه رابن. به هه رحال نهو

۱۲۵- حافظ برو: زیده التواریخ نسخه خطی مجلس.

۱۲۶- میرخواند: روضة الصفا، ب ۳.

گيژانه وهيهش له هه مان نهو جۆره سه رچاوانه دا هاتوو ده لیت: ((ريكهوت وابوو كه سەنباد كورتيكي بچووكي هه بووه و له گه ل يه كيك له مندا له عاره به كاندا له قوتا بخانه ي گه ره كي (بۆي ناباد) ي نيشابوور كه چوار سه د ٤٠٠ كه س عاره بي لي بوون، رۆژيك كورپي سەنباد له گه ل كوره عاره بيك ده بيته شهريان، كورپي سەنباد سه ري كوره عاره به كه ي شكاند و خوین به سه ر و چاویدا هاته خوار، گه رايه وه ما ل لای باوكي نه ویش به كوره كه ي گوت قسه مه كه و له گه لي بيه براده ر و هاوړي، پاشان كه بوونه براده ر، كوره كه ي سەنبادي برده وه ما ل، كه سيكي ناره لای باوكي كه كوره كه ت ليژه يه و هره بيبه وه سەنباديش ده چي ته مالي كا برای عاره ب. عاره بي كه له بوړ پيشتر كوره كه ي سەنبادي كوشتبوو و كر دبوويه برياني و نه ندا ميكي بو سەنباد له سه ر سه ره دانا. دواي كو كرد نه وي سه ره كه عاره به كه له سەنبادي پرسى تامى برياني چو ن بوو؟ سەنباد وتى باش بوو، عاره ب پتي گوت نه وه گوشتي كوره كه ت بوو خواردت. سەنباد له هوش خۆي چوو و كاتى به خۆي هاته وه له مالي عاره به كه ده ركه وت و چوو بو لای براى و نه م داستانه ي گيژايه وه و پنيگوت نه م تو له يه مه گه ر پيا وه (هروژه) كه بيكا ته وه كه ئيستا راپه رپوه و كاتى كه ليژه تيپه ر ده بوو من ريزيكي زۆرم ليتا. نه وه بوو هه ردوو برا پي كه وه چوونه لای نه بو موسليم و داستانه كه يان بو گيژايه وه. نه بو موسليم سويندى خوارد كه نه و (بۆي ناباد) ه بكا ت به (گه ند ناباد) نه م چيرو كه نه فسانه ييه له چيروكي نه بو موسليما به شيوازيكي تر هاتوو، سه ر نه نجام دوو هه زار پيا وي له گه ل دوو برا كه ره وانه كردن و نه وانيشي كرده سه ركرده و سه رداري له شكر و پتي وتن هه ر عاره بيك له و گونده هه بي هه موويان بكوژن و لاشه كانيشيان له سه ر رتيگا فرى بدن. نه وانيش چوونه گونده كه و نه و چوار سه د عاره به ي نه ونيان كوشت و فرتيان دان و لاشه كانيان مانه وه تاكو بوگه ني بوون. نه وانيش بو لای نه بو موسليم گه رانه وه و له نزيكه كانى نه بو موسليم ده ژمي رداران. سەنباد سه ره راي نه وه ي كه (زه رده شتي) بوو، جل و به رگي ره شي له به ر ده كرد و شمشيري هه لده گرت و پي به پتي نه بو موسليم به شداري چالاكانه ي له شه ره كان دا ده كرد^{١٢٧}. له وانه يه نه م گيژانه وه ييه كه عاره ب گوشتي كورپي سەنباديان ده ر خواردى دا بي نه فسانه و دروستكراوي، به لام هه ر چو نيك بيت نه و نه فسانه يه بو هانداني دوژمنايه تي و رق و كينه ي نيژانييه ناشتيخوازه كان كه له شار و لاديه كانى خوياندا له گه ل عاره به كان پي كه وه ده ژيان ده تواني به هانه و ده ستاويزيكي باش

بیت. سەرچاوه کۆنه‌کان به گشتی باس له دۆستایه‌تی نێوان سه‌نباڢ و نه‌بو موسلیم ده‌که‌ن. ته‌به‌ری و نه‌وانی تر ناویراو به په‌روه‌رده‌کراو و راهی‌نراوه‌کانی نه‌بو موسلیم داده‌نن، (خواجه نی‌زام نه‌ملوک) مردوو له (٤٨٥ ک/١٠٩٢ ز) له (سیاسه‌ت نامه) دا له‌م باره‌یه‌وه نووسیه‌یه‌تی ((سه‌رۆکی بوو له نه‌یشابوو، زه‌رده‌شتی، به‌ ناوی سه‌نباڢ و له‌گه‌ڵ نه‌بو موسلیمدا پێشتر دۆستایه‌تی هه‌بووه هه‌ر نه‌ویش ریتوینی و ئاماده‌ی کردوو به سوپاسالاری خۆی داناوه))^{١٢٨} به گشتی له کتێبه‌کاندا به‌ روونی ده‌رده‌که‌وێ که سه‌نباڢ پێش نه‌وه‌ی بۆ تۆڵه‌ سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌بو موسلیم راپه‌رێ زه‌مینه‌ییکی دۆستایه‌تی پێشینه‌ی هه‌بووه له‌گه‌ڵ نه‌ودا ته‌نانه‌ت نه‌وکاته‌ی که نه‌بو موسلیم له‌ پۆژانی کۆتایی ته‌مه‌نیدا بۆ مردن ده‌چێته‌ لای مه‌نسور، سه‌نباڢ له‌ شوینی خۆی داده‌نی و خه‌زینه و دارایی شاری (ره‌ی) ده‌خاته ژێرده‌ستی.^{١٢٩} له‌به‌ر نه‌وه سه‌یرنیه‌ دوا‌ی کوشتنی نه‌بو موسلیم نه‌و به‌ شیوازیکی وابه‌ گه‌رمی و سۆزه‌وه بۆ تۆڵه‌ سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌بو موسلیم راپه‌ریوه. سه‌ره‌رای هه‌موو نه‌وانه‌ تۆڵه‌ی نه‌بو موسلیم له‌و بزاشه‌دا هه‌نجه‌تیک بوو. سه‌نباڢیش هه‌ولیدا به‌ بلاو کردنه‌وه‌ی به‌مه‌ و بنجینه‌ی (غلا)^{١٣٠} باوه‌رپه‌نانه‌ به‌ دونا‌یدۆن (ته‌ناسوخ) و بیروباوه‌ری دلاوه‌رانی کۆن، له‌ ناو دلی زۆر لیکراو و تۆڵه‌سینه‌ران زیندوو رابگری و، نه‌فهرت و بێزاری و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵ عاره‌به‌کان له‌ناو خه‌لکدا بلاو بکاته‌وه و له‌مباریه‌وه به‌ بلاو کردنه‌وه‌ی هه‌ندێ بیروباوه‌ری نوێ هه‌ولیدا ئێرانییه‌ نارازییه‌کان له‌ هه‌موو بیروباوه‌ر و گروپیک له‌ ده‌وری خۆی کۆبکاته‌وه و بۆ شۆرش و خه‌بات له‌ دژی ده‌زگای خه‌لافه‌ت هه‌موویان له‌گه‌ڵ خۆی رێک به‌خات. سه‌رچاوه‌کان ده‌نوسن که سه‌نباڢ: ((کاتیک به‌ هێز بوو داوا‌ی تۆله‌ی خوینی نه‌بو موسلیمی کردو وای نیشان دا که نێردراوی نه‌بو موسلیمه‌ بۆ خه‌لکی ئێراق که نه‌بو موسلیم نه‌کوژراوه، به‌لام کاتیک مه‌نسور ویستی نه‌و سه‌رده‌اره به‌ناوبانگه‌ بکوژی ناوی (مه‌ین) خودای گه‌وره‌ی هێناو، بووه‌ کۆتریک‌ی سپی و فره‌ ناو چه‌سارێک که له‌ مس دورست کراوه‌ له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌ه‌دی و مه‌زده‌ک دانیشتوه. ئێستا هه‌ر سێکیان پێکه‌وه ده‌رده‌که‌ونه‌وه و دینه‌وه و سه‌ره‌تا له‌ پێش هه‌موویان نه‌بو موسلیم ده‌رده‌که‌وێ و مه‌زده‌ک وه‌زیرییه‌تی. که‌سیک

١٢٨- سیاست نامه، ل، ١٥٦.

١٢٩- مولف مجهول: تاریخ طبرستان، ب ١، ل ١٧٤.

١٣٠- نه‌و که‌سانه‌ی که له‌ باره‌ی ئیمامی عه‌لییه‌وه رینگه‌ی زنده‌رۆیی یان گرته‌به‌رو مه‌رتبه‌به‌ی خوایی یان بۆ دانا، واته‌ غولویان کردوو که به‌زۆری له‌ کرماشان و نازه‌ریاگان داده‌نیشن.

هات و نامەى ئەبو موسلىمى بۆ ھېنام. كاتى رافزىيەكان ناوى مەھدى و مەزەدەكيان بىست كۆبونەو و كەوتنە دواى و لەماوہىەكى كوورتدا ناوبانگى بلاۋبەو و راپەرنەكەى پەرەى سەند، بە جۆرىك كە ژمارەى ئەوانەى لەگەلدا بوون گەيشتە زياتر لە سەد ھەزار پياو ھەركات لەگەل زەردەشتىيەكان دانىشتبوايە دەى گوت: من لە كتيىدا خویندوومەتەو و لە كتيىبەكانى ساسانیدا ھاتووہ كە من ناگەرتمەوہ تاكو (كەعبە) ويران نەكەم، چونكە ئەو كەعبەيان لە بەرامبەر خۆر دروست كردووہ. ئيمە دەبى ھەميشە ھەر خۆر بەرووگەى دلى خومان بزانين ھەروەك لە كۆنەو و ھاھاتووہ. بەخوڕەم دينىيەكانى دەگوت مەزەك شىعەيە پيتان دەلتت دەست لەگەل شىعە تىكەل بکەن و تۆلەى خوینی ئەبوموسلىم بکەنەو، بە زەردەشتىيەكانىشى دەگوت لەگەل شىعەكان و خوڕەمدىنان نزيك بکەونەو، بەمشتىوہىە ھەرسى گروپى رىك دەخست^{۱۳۱}. رەنگبىت ئەو گوتن و بىروباوہرەنە كە دانەرى كتيىبى سىاسەتنامە لە بارەى سەندباد دەرخستووہ لەلايەنگرى بەدوور نەبىت، بەلام ھەرچۆنىك بى بىروباوہرى سەندباد لەگەل بىروباوہر و بۆچوونى گروپى ئەبو موسلىم و گروپىك لە راوەندىيەكان جياوازيەكى واى تيانىيە، چىرۆكى راپەرنە كورت و خویناويەكەى كە تەبەرى مېژوونوس بەكورتى نووسىويەتى و دەلتت: (زۆرەى لاينەنگرانى سەندباد خەلكى كوستان بوون، ئەبو جەعفەرى مەنسور، جەھورى كورپى مەرارى عەجەلى لەگەل دە ھەزار كەس ناردنە سەريان كە لە نيوان (ھەمەدان) و(رەى) لە بىابانىك پىك گەيشتن شەر روويدا، سەندباد شكستى خوارد و نزيك لە شەست ھەزار لە لاينەنگرانى لەم شكستەدا كوژران، ژن و منداڵەكانىشان بەدیل گيران، سەرنەنجام سەندباد لە نيوان تەبەرستان و كۆمەش بەدەستى (لوان)، كە تەبەرى بوو كوژرا^{۱۳۲} سەرچاوەكانى دوايى لەم بارەيەوہ بەدرتۆر باسيان كردووہ، ھەروەكو گىرانەوہيەك ھەيە دەلتت: كاتى ئەبو موسلىم كوژرا سەندباد زەردەشتىيەكانى (رەى) و (تەبەرستان)ى بۆ تۆلەكردنەوہى خوینی ئەبو موسلىم بانگىشت كرد كە ھەموويان لەمبارەيەوہ لەگەل ئەو ھاويرو ھاوارابوون و بىريان لەگرتنى شارى (قەزوين) كەردووہ. فەرمانرەواى (قەزوين) بە شەو ھىرشى كەردنە سەر و زەردەشتىيەكانى ھەموو گرتن شكستى پيھينان و خستىيە ژىر دەستى خوۆ و پەوانەى لای والى (رەى) كە (ئەبو عوبەيدە) بووكردن، ئەبو عوبەيدە لەبەر ئەوہى پيشتەر ناسيارى و ناشنايى لەگەل سەندباد

۱۳۱- نيزام الملوك: سياستنامە، ل ۱۶۵.

۱۳۲- طبرى، ب ۶.

دا ھەبوو دەستی لەسەر ھەلگرت و پیتی گوت تۆ چ پەيوەندییەکت بەم کارانەو ھەبە؟ دواي
چەند رۆژتيك بەسەندبادي وت تۆ لەگەڵ ھەفائە کانت لە خواروي رەي نيشتەجێ ببەو لەوێ
سەنباي لە خەلکە کە نزیک بوو ھو و بۆ لای خۆي راکيشتان و بوونە ھاودەنگ، نینجا ھيئەي
ناردە سەر (نەبو عوبەيدە) و کومەلتيك لە سەربازەکانی (نەبو عوبەيدە) ش ھاودەستی نەو
بوون، نەبو عوبەيدە لە مەترسیيە کە گەيشت و لەترسی نەو نەو کە بێگرن و بیدەنە دەستی
دوژمن لە شاری (رەي) خۆي پەنادا، سەندباديش گەمارۆي شاري رەي دا و پاش چەند رۆژ
گرتی نەبو عوبەيدەي کوشت و کەل و پەلەکانی نەبو موسليم لەچەک و شتی تر کە لەرەي بوون
دەستی بەسەرداگرتن و لەشکری کۆکردەو، نینجا بۆ ماوہیەکی کورت سوپای سەنباي
زەردەشتی گەيشتە سەد ھەزار و لەرەي تاکو نیشابووری خستە ژێر دەسلاتی خۆي، بەکورتی
کاتی سەنباي زەردەشتی سەرکەوت و پەرەي سەند بەوخەلکە موسلمانەي وت کە لەگەڵی
دابوون، کاتی نەبو جەعفەري مەنسور ویستی نەبو موسليم بکۆژي، بوو بە بالندەيەک و فەري،
نیشتا لەناو فلان قەلایە و ھاودەمی مەھدیە، منی نازدووە تاکو جیھان لە دوورپووەکان
پاک پکەمەو. نەو کومەلەيش ھۆگری بوون و باوہریان پێھیتنا قۆليان بۆ خۆمەتکردنی
ھەمالی و بوونە فەرمانبەرداری، بەلام کاتی باسی سەرھەلدانی سەنباي بەگوێچەکی نەبو
جەعفەر گەيشت (جەھوری کوری مەماری) بە لەشکریکی زۆرەو نارد تاکو لەناوی بەرن، کاتی
جەھور گەيشتە دەوروبەری ساوہ سەنباي یەسەد ھەزار لەشکری نامادە بەرەو پروی ھاتن و ژن
و مندالی موسلمانان بەدیل گرتبوون و سواری و شتری عارەبی کردن و لەریزی پیتشەوہي
لەشکری دانان، کاتی ھەر دوولا پێک گەيشت و تیک ئالان دیلە موسلمانەکان ھاواریان دەکرد
یا موخەمەدا لە کوپی کە موسلمانان لە باریکی زۆرخراپ و ناھەمواردان و خەریکە بە
یەکجاری لەنیو دەچن و دەپێنەو، جەھور کاتی ھاوارو قیژە و فریادی موسلمانەکانی بیست
فەرمانیدا و شترەکانیان پرەوتینەو، نەو ھەبو و شتران پرویان لە سەنباي کرد و کومەلتيکی
لەشکەرەکیان پەريشان کرد، سەنباي نەیدەزانی کەچی بوو، واقعی و پەمابوو پای کرد^{۱۳۳}
دەگێرنەو لەم شەھەدا لە یارانی سەنباي نەو ھەندە کوژران کە تا سالی ۳۰۰ ک ۹۱۳ز پاشاوەي
کوژراوہکان لەو شوینەدا ماوون.^{۱۳۴} بەمشوہیە بوو کە بە توندوتیژییەکی بێ وینە بزافەکەي

۱۳۳- قاض احمد تتوي: تاريخ الفی، نسخه خطی مجلس

۱۳۴- تاريخ طبرستان، ج ۱ ل ۱۷۴.

سەنباد کوژایەوه، سەنبادیش دواى نەم شکستە بەرەو (تەبەرستان) پای کرد و داواى لە (سپەبۆد خورشید) شازادەى تەبەرستان کرد کە یارمەتى و پەناى بدات، دەلێن نەویش کورێ مامى خۆى کەناوى (توس) بوو بە دیارى و نەسپ و پێداویستى زۆرەو ناردە پێشوازی، کاتى (توس) گەیشتە لای سەنباد لە نەسپ دابەزى و سلاوى کرد، (سەنباد) لە نەسپ دانەبەزى و هەر بەسواری نەسپەوه وەلامى سلاوى داوەوه. (توس) زۆر توورەبەسوو و رقى هەستا، سەرزنەشتى (سەنباد)ى کردو وتى من کورێ مامى (سپەهبۆد)م، منى بۆ پێزلێنان لە تۆ پەوانە کردووه، نەم شێوازە پێرتێزە پەوا نییە. (سەنباد) لە وەلامیدا قەسەى توندی گوت. (توس) سواری نەسپ بووهوه و خۆى نامادەکرد و لە سەنباد نزیک کەوتەوه و شمشیرێکی لە ملی سەنباد داو کوشتى، ئەوکات هەموو ئەو مال و سامانەى پێت بوو هەلى گرتوو هێنايه لای (سپەهبۆد) شازادەى تەبەرستانیش لەو پێشەهاتە دلگران و دەردمەند بسوو، نەفرەتى لە (توس) کرد، بەلام دواتر سەرى (سەنباد)ى بە هۆى نێردراویکەوه بۆ خەلیفە نارد، بەمشێوەیه بوو کۆتایى رۆژگارى سەنبادو راپەرینه کورت و خۆینایەکەى دامرکایەوه. ئەو دامرکا، بەلام ئەوگێ و بلیتسەیهى کە ئەو هەلى کردبوو، زوو بووه ناگێرێکی بەگێ و کلپەو بلیتسەدارو گێرەکەى کۆشکی بێدادو ستەمى خەلیفەى سەدەکانى دەسووتاند.

نوستادسیس

هێشتان بزاڤه کورت و ترسناک و خۆیناوییهکەى سەنباد لە هزرى نێرانییهکاندا هەر بەگەرمى و زیندوبى مابوو، کە نوستادسیس سەرى هەلدا. هەرچەندە ئەو راپەرینهى (نوستادسیس) پەيوەندیهى کى ئەوتۆى بە تۆلەسەندنەوهى خۆینى ئەبو موسلیم نەبوو، رەنگە وەکو راپەرینی (بەه ئافەرد) بۆ نوێ کردنەوهو چاکسازی لە ئایینی زەرەدەشتی بووبێ، راپەرینهکەى ئەو لە سالى ١٥٠-٧٦٧ز لە خوراسان بۆ ماوهیهکى کورت درێژى بوو، هەرۆه کو میژوونووسانى (وەک تەبەرى و ئین ئەسیر) و ئەوانى تریش نووسیویانە سێ سەدهزار پیایى وەگەڵ کەوتن و بوونە هاوکارو یارمەتیدەرى. نووسیویانە: (ئەو باپیری مەنموونى خەلیفەى عەباسى و باوکى (موراجل)ى دایکى مەنموون بووه و (غالب)ى کورێ کە دەکاتە خالى مەنموون، ئەو کەسەیه کە بەهاوکارى ئەو فەزل کورێ سەهل (ذوالریاستین) کوژرا) ١٣٥.

سەبارەت بەژیانی ئەو پێش سالی ۱۵۰ك كه سالي راپەرینه كەمە زانیاریەکی ئەوتۆ نییە، تەنیا لە گێڕانەوی هەندێك لە میژوونوساندا دەردەكەوی كە ناوبراو لە خوراساندا نێماریەتێکی هەبوو و پێدەچیت لە كار بە دەستان و فەرمانیەوا بە هیژ و خاوەن دەسلەتەكانی ئەو دەرە برۆین. تەنات بە قەسە (یەعقوبی) نامادە نەبوو كە مەهدی بکریته جێنشینی (مەنسور)ی عەباسی و سەرپێچی کردوو، لە گێڕانەوێ كاندە دەردەكەوی كە پێش سەرهلدان و دەر كەوتیشی لە نێو خەلکی خوراساندا، ئەوكاتە كە لە ژێر فەرمانی (ئەبو موسلیم) دا بوون ئەو پیاویکی بە نفوز و خاوەن کاریگەری بوو و لە ماوەیەکی كورتدا دەیتوانی لەشكرێکی گەورە لە دژی خەلیفەكان نامادە بكات. باس و بە سەرھاتی شەر و نەبەردەكانی ئەو زیاتر لە كتیبی تەبەریدا وەرگیراون، ناوبراو لە بارە ی رووداوی سالی ۱۵۰ك دا دەنووسیت ((یەكێ لە رووداوەكانی ئەو سالە دەر كەوتنی ئوستادسیس و خەلکی هێرات، بادغیس، سیستان و شارەكانی تری خوراسان بوو. دەلێن نزیک بە سەدھەزار شەرقانی لە گەلدا بوو و كاتی دەستی بە سەر خوراساندا گرتوو، بەرەو شاری مەرو رود چوو)).

(ئەجەسەمی مەرو رودی) لێیان ھاتە دەست و شەڕێکی سەختی لە گەلدا کردوون، ئەجەسەم کوژرا و زۆریەکی خەلکی مەرو روودیش کوژران و هەندێك لە سەردارەكانیان رایان کردو، (مەنسور) كە ئەوكات لە (بەرزان) * نیشتهجێ بوو، (خازمی كۆری خوزەمە)ی رەوانەسی لای مەهدی كرد (والی خوراسان) و مەهدی ھاندا بە شەڕ كردن دژی ئوستادسیس و زور لە سەردارەكانیشی لە گەل نارد. دەلێن (معاویە)ی كۆری عەبدوللا ی وەزیری مەهدی كاری خازمی بە كەم ھەلە گرت. ئەوكات كە مەهدی لە نەیشابور بوو معاویە نامە ی بۆ خازم و سەردارەكانی تر دەنارد و فەرمانی پێدەكردن، خازم لە لەشكرگاوە چوو لای مەهدی و ویستی بە تەنیا و تەوویژی لە گەلدا بكات. (ئەبو عەبدوللا) لای مەهدی بوو و، پێیگوت مەترسە ئەگەر قەسە بكت ھەبە بێت. خازم كۆ بێدەنگ بوو، و ھێچ نەگوت، تاوەكو ئەبو عەبدوللا ھەستاو رۆشت، كە چۆن بوو سكاڵای لە معاویە ی كۆری عەبدوللا كردو پێی راگەیاندا كە نامادە نابێ شەڕ لە گەل (ئوستادسیس) دا بكات، تا ئەوكاتە ی كارەكە ھەمووی نەدریتە دەستی ئەو و ئالا لە دەست خۆیدا نەبێ. داوای لە خەلیفە كرد فەرمانبەرات كە ئەوانی تریش بخرێتە ژێر فەرمانی ئەو و ھەر كەسێکی بێ شایستە و باش بێت دایبێت و ھەر كەسێكیش پێی باش نەبوو

* گوندێکی نزیک شاری مارین سەر بە پارێزگای نەسفەھانە لە باکووری رۆژھەڵاتی بەنداوی زاہەندەرود.

لايبيبات. له له شکره که دا نهوانی رایانکردبوو گهړاندنیه ووه لایه نگرانی زوړبوون، به لأم نهوانی له پشته ووه دواوې سوپا دانان. به هژی نمو ترسهی که له راگردنوه که ویتوبوه ښو دلیانه ووه له ریزی پیشه وې دانه نان. دوايی بریاری شمېر دا و خنده قتيکی لیدا، هه یسه می کورې شوعبه ی زه هیری کرده ده سته ی هیر شهبه ری لای راست، (نه هاری کورې هه سینی سوغدی) خسته لای چه پ، (به کاری کورې موسلیم عه قیلی) برده پیشه ووه، (نه ترار خودایی) که له پاشازاده کانی خوراسان بوو له گه ل خوی دانا. نالای تاییه تی نمو له لای زیرقان بوو، نالای له شکریش له لای غولامیک بوو به ناوې به سام، ښجا ده ستیکرد به فیل و تاکتیکی شمېر و له شویتیک بو شویتیک تر، له خنده قتيک بو خنده قتيکی تر ده چوو، ښجا گه یشته شویتیک و دابه زی، له چوارده وری سوپا که پیدا خنده قتيکی لیدا، خنده قه که ی چوار ده روازی هه بوو، بو هه رگام له ده روازه کان چوار هه زار کهس له یاهه رانی خوی هه لېواړدبوون و داینان، (به کار) که جله ودار بوو دووه زار که سی بو زیاتر کرد تاکوی گشتی گه یشته هه رده هه زار کهس. هیری لایه که ی تر که لایه نگرانی نوستادسیس بوون به بیل و ته ور و ده سته بهر هاتنه پیش تاکو خنده قه کان پر بکه نه ووه به سه زیاندا تیپه پېرن، به ره نمو ده روازه یی که به کاریان له سه ر دانا بوو هیرشيان برد. به شیوه کی وا که به کارو یاهه رانی توانای به رگری کردنیا نه بوو، ناچار رایانکردو هه لاتن. کاتی به کار نم پشویه ی دیت خوی دابه زی و قیراندی به سه ریانداو هاواری کرد: ناپیاوان نه تانه وې نهوانه له ده روازه یی که به من سپیتردراوه به سه ر موسلماناندا زال بن. نریک به په بجا کهس له که سوکاری که له گه لیدا بوون دابه زین و به رگریان له ده روازه که کرد تاکو دوژمنه کانیان له وې دور کرده وه. دواتر پیاویتیکی (سگری) که له یارانی نوستادسیس بوو، ناوې (هه ریش) و ته گیر که ر و راوژوکاریان بوو به ره نمو ده روازه یی که خازمی له سه ر دانرا بوو هیرشی برد، که خازم نهوانی دیت که سیکی نارد لای هه یسه م کورې شوعبه که له لای چه پی سوپا بوو و پی راگه یاند که تو له ده روازه که ت ده رکه ووه و ریگه یه کی تر جگه له و ریگه یه که تو به ره ده روازی (به کار) بیات برؤ.

نهوانه سه رگه رمی جهنگ و چوونه پیشه وهن کاتی دور که ویتیه ووه و له بهر چاویان ون بسوی له دواوېان هه لگه ریته، سوپای عاره به کان خوی له وان روژاندها چاوه رتی گه یشتنی هیره کانی (ته بی عه ون) و (عومهری کورې سه لم) کورې قوته یه یان ده کرد که له ته خارستانه ووه بو یارمه تیدانیان بیت. خازم چوه لای به کار نه ویش که سیکی نارد که نالای (هه یسه م) تان به دواوې خوتان بینی، هاواری کهن که نه وه سوپای ته خارستان گه یشتن، نه وانیش وایان کرد...

خازم روویه پرووی (حمیش)ی سگری بووه و به شمشیر په لاماری به کتریان دا. لهو کاته دا نالاکانی (همیسم) و یاوه رانیان دیت و له ناو خویاندا هاواریان کرد که نهوه هیزی ته خارستان گه یشتن، کاتی که یارانی حمیشیان ناوا به تنیا خسته نیو خویان له هه موو لاهه په لاماریان دان، هیزه کانی خازم هیشکی توندیان کردنه سهر، پیاوه کانی همیسم به نه یزه و تیروکه وان له بهرده میان قیت بوونه ووه و لییان هاتنه دهست، (نه هاری کوری همسین) و یاوه ره کانی له لای راسته ووه (به کار کوری موسلیم) به سوپاوه له شوینی خویان هیشیان بو بردن و تیکیان شکاندن و دوایش به شمشیر کهوتنه گیانیان، زور له هیزه کانی (حمیش) که نریک به هه فتا هزار کهس مه زنده کراون لهو چنگه خویناوییه دا له ناو چووبوون و چواره همزاریشیان به دیل گیران.

نوستادسیس و هندیکی تر له یاوه ره کانی به ره و که ژ و کپوه کان په نایان برد، نینجا نهو چواره هزار کهسه دیله یان هینایه لای (خازم) و فهرمانی دا ملیان په راندن... خوشی کهوته دواي نوستادسیس و تاکو گه یشته نهو چپایه ی که له وی خوی جه شار دابوو، سهر نه نجام نوستادسیس و یاوه ره کانی گه مارو دران و تاکو له سهر داوه ریکردنی نه بی عهون رازیبوون، نینجا هاتنه خواره ووه.

که له سهر داوه ری و حوکی (نه بی عهون) رازی بوون و دابه زین (نه بی عهون) بریاری دا نوستادسیس و منداله کانی زیندانی بکرتین و نهوانی تریش نازاد بکه ن، که ژماره یان سی هزار کهس ده بوون، خازم نهوه ی (چه که م نه بی عهون) ی به جی گه یاند، هر پیاویک له وانسه دوو دهست جل و بهرگی پیدان و نامه ی بو مه هدی نووسی که خودا سهری خستوه و دوزمنیشی له ناو بردووه. (مه هدی)ش نهو هه والیه ی گه یانده (مه نسور)ی نه میری موسلمانان. به لاه محمه دی کوری عومهر وای هیناوه ته ووه که ده رکه و تنی نوستادسیس له سالی ۱۵۰ کؤچیدا بوزه و له ۱۵۱ کؤچیشدا پای کردووه^{۱۳۶}، هه رشم ریوايه ته که ته به ری له باره ی فرت و فینلی خازمییه ووه هیناویه ته ووه دواي نهویش که سانیکی تر وه کو ثین نه سیرو^{۱۳۷} ثین خه لدون^{۱۳۸} بی کم و زیاد وهریان گیتراوه. به لاه سهره رایی نه وانسه ش ناکامی کارو ژییانی نادیاره. لهو

۱۳۶- طبری، ب ۶، ل ۲۸۸، چاپی مصر.

۱۳۷- کامل، ج ۵، چاپی مصر.

۱۳۸- کتاب العبر، ب ۳ ل ۱۹۸، چاپی بولاق.

دەرپرېنډی ته بهری دا که ده لیت: ((خازم نامه ی بۆ مه هدی نووسی که خودا سمری خستوه و دوژمنی شکاندوه)) و ا درده که وی که دوی نه وی له سمر خۆبه ده ستوه دان ریککه وتوو نه وی کوشتوه، به لām نه و میژوو نووسانه ی که نووسینه که ی ته به رییان و هر گرتوه هیچ ناماژیه کیشیان له و باره یوه نییه که نه و خۆی کوشتیبتی. گوايه نه وی له گهل مندا له کان ناردۆته به غدا، و له وی له ناریان بردوه.

باس و گیرانه و بهرش و بلاوه کان که له کتیبه کانی تری عاره بی، فارسی هاتوو شتیکی تازه و نوییان نه خستوه سمر نه وی ته بهری و نیین نه سیر. نه وی مسوگره نه وه یه که بزاشی نوستادسیس همر وه کو راپه رپینی سه نباد هه ردوو لایه نی نایینی و راپماری هه بووه.

نه وی که نووسیویه داوی پتغه مبه رایه تی کردوه و یاهه ره کانی شی به ناشکرا کوفر و هه سادیان ده کرد، نیشانداده که له هاتیدا فاکتوری نایین به هیزترین پانه ر بووه. هه ندیک له توژهران ویستویه نه وه به یه کیک له فریاده رس و رزگاری دره کان که له سه رووده کانی زه ده شتیدا چاره وانی ده که ن بۆ میژو ریت^{۱۳۹}، ده لیتن خۆشی نه و بانگه شه ی هه بووه، بوته خه لکیش به و چاره سه رریان کردوه، نه مه جینگه ی شک و گو مانه، له راستیدا له ولاتی سیستان نیشتمانی هاتنی فریاده سه کانی مه زدی یه سنان که هه موویان له وی سه رریان هه لداوه، زۆر لایه نگره ی هه بووه، له ویش وه کو هه موو شویتیکی تر داوا کاریه که ی وه لامدرايه وه، هه مان سال که نه و له خوراسان راپه ری، له بوستیش^{*} پیاوێک به ناوی (عه مه د کوری شه داد نارویه ی) زه ده شتی له گهل گروپیکی زۆر به هانایه وه ده چن و هاوکاری ده که ن، کاتی به هیز بوو رووی کرده سیستان^{۱۴۰}، هه روه ها نه و تاراده یه که له کوتابی هه زاره یه که له سه ره لدانی گروپ و لایه نه کاندایه پرده بوو، راپه ریوه، سه ره رای نه مانه به دوور ده زانسری ئیرانییه کانی نه وکات له گهل نه و تابه ته ندیه ش که له نایینی زه ده شتیدا له باره ی رزگاریده ر و فریاده سه وه، وه که نه و فریاده سه که هیه، نه ویان وه که نه و فریاده سه ی که به لیتندراوه بگه ریته وه له شویتنی (هوشیده ر) و (هوشیده ره) و (سوشیان) زانیی.

۱۳۹- بگه رتیه بۆ، دائرة المعارف اسلام، ۳ ل ۱۰۷۳.

* شاریکه له نیوان سه رجستان و غه زنیم و هیرات، شاریکی گه رم سیره زۆر له زانایانی گوره له وی سه رریان هه لداوه، باغچه و بیستانی زۆره. مرآه البلدان: ۱، ل ۳۳۶.

۱۴۰- مؤلف مجهول: تاریخ سیستان، ل ۱۴۲، ۱۴۳.

له هه موو شوین شویش و ئاشووب

به لām به ههر شیویهك بئ نهو بێزاری و رقهی ئێرانییهكان كه له عاره ب ههیان بوو به شداریان له ههر دهنگیكى نارهزایهتی دژی خهلیفهكاندا دهکرد. بزاڤی ئوستادسیس له ناو گۆمێکی لاڤاوی خوێندا دامرکێندرایهوه، به لām هاوکات لهو کاتهوه خه لکی (تاله قان) و (ده ماوه نند) سهریان بهرز کردهوه. خهلیفه بۆ سهروکتکردنی نهوان سهرداریهتی دایه (عومه ری کوری عهلا)، نهو شوپشگێرهکانی سهروکتکردن و شارهکانی لێ ستاندن، خه لکی زۆر له (دیلم) لهو رووداوهدا به دیلگیران. پێش نهو ریکهوته و دواپیش چه نندین جاری تر خه لکی ته بهرستان له بهرامبهر جهو و ستهمی عاره بان راپه رپیوون، لهو بزاڤ و سه ره ئدانانهدا نهک ههر نه ته وهی عاره ب دۆرانندی و نوشوستی هێشا، به لکو ئایینی ئیسلامیش که وته بهر ړک و کینه ی خه لکی. میژوونووس و قسه که ریککی ئیسلامی ده لیت؟ ((ئێرانییه کان به هو ی فراوانی ولاتیان و ده سه لات ی زۆریان له سه ره هه موو گه لان له پرو ی گه وره یی و هێزه وه، به شیویه یکی و ابوون که خۆیان به کهسانی نازاد و نه وانی تریان به خولا مانی خۆیان ده زانی، کاتی ده وله ته که یان که وته ده ستی عاره ب چونکه عاره بیان به نزمترین میلله ت ده زانی زۆریان له لا گران بوو، نیش و نازاری ده روونیان چه ند به را به ر ده بوو. له بهر نه وه چه نندین جار راپه رپین، به لکو به شه ر بتوانن له چه نگی ئیسلام خۆیان رزگار بکه ن^{۱۴۱} بهو شیویه زۆربه ی نهو شوپشانه ړهنگی دژی ئایینیان هه بووه. له ته بهرستاندا سالی (۱۴۱ ک / ۷۵۹ ز) جاریک سپه هبۆد خو رشید فه رمانی دا که هه موو عاره به کان و ته نانه ت هه موو نهو ئێرانیانه ش که چوونه ته سه ره ئایینی عاره بی بکوژن. راپه رپینیکی توند دژ به عاره ب ده ستی پێکد که عاره به کان به شیویه کی زۆر بئ به زه بیانه دایان مرکاند. سپه هبۆد خو رشیدیش که خۆی به شکه ست خو رادوو دیت ژه هری خو ارد و خۆی کوشت. به م هه موو دل ړه قی و توندو تیژی به ی که عاره ب له نه هیشتنی شوپشه کاندایه نیشانیان ده دا نه یاتتوانی ئێرانییه کان و ئیراده یان له نامانجی خۆیان دوور بکه نه وه. نازار و کوشت و زیندانی کردن و ړاگواستن، ته نیا ئیراده ی به هێز ده کردن و با وه ړی به تین تر

۱۴۱- ابن حزم: الفصل جزء الثاني، ل ۹۱ چاپ مصر.

دەکردن، تەنانت ئەو راپەرپین و سەرھەڵدانانەى كە توركەكان و عارەبەكان خۆشيان دژى دەزگای خەلافەت ئەنجامیان دەدا ئەوان، واتە نێرانییەكان پشتیوانیان لێدەکردن. كاتى (يوسفى كورى ئیبراھیم) ناسراو بە (بەرم) كە بەكتىك بوو لە مەوالییەكانى (سەقیف) لە بوخارا راپەرپى لە نێو خەلكى خوراساندا دۆست و یارەرانى كى زۆرى لێكۆبوونەوه و شۆرش و راپەرپى گەيانده (سوغد و فەرغانەش)

(۱)

ئەودىيۇى رووبارى جەيخون

(ماوراء النهر - نئودیوی رووبار)

لهو کاتهی که له پای تاوانه کی ناشموانی شاری (مسرو) دوایین چرای زنجیره ی پاشایه تی ساسانی کوژایمه، [(ماهوری سووری) مردوه له (۶۵۱ ز)] بهو خیانه ته ی که دهره ق به گه وره ی خۆی کردی چاوی له پتگی پاشایه تی بوو. رهنگه له شاره کانی تیسفون، شوشتر، نه هاوه ند، نیستخر، ره ی و شوینه کانی تری ولات که سانیك له نیرانییه کان همبوین که چاوی نومیدیان بری بوویته نمو لایه ی مهرو که ده پروانییه نمو شارانه ی که لهو دیوی ناموویه بوون و لهو ی رۆژانه چاوهروانی باس و هه والیککی تازه یان ده کرد، خودی (یهمزدی گورد) یش پیش نمو ی به هو ی پیلانی (ماهوری سووری) ببیته نیچیری ناشموانیکی بی ناونیشانی شاری مهرو، رهنگی نومیدیکی زۆری به نئودیوی چه می ناموویه هه بو ی، پیده چی له بهر نه وه بو یی که به هو ی ته تهره کانه وه نامه و دیاریه کی زۆری پهوانه ی چین کرد بوو، بهو هیوا یه ی به هاوکاری خاقانی چین و هاودهستی خه لک و پاشاکانی نئودیوی چه م، جارتیکی تر بتوانی ناوه که بخته وه سه مر جوگه ی خۆیه وه و، نمو ی له تیسفون و نه هاوه ند دۆژاند بو ی له مسرو و ناموویه رهنگه بوخارا و سه مهرقه مند له دۆژمن وه ریگریته وه، له راستیدا نئودیوی ناموویه که ولاتی نئودیوو رووبار بوو، زۆرتری شارو گونده کانی سیمای نیرانی یان پیوه دیار بوو، هه ر چه ند بوخارا و شار و دینه کانی ده وریه ی توریان تینا بوون، به لām نمو شارانه ی که له کهناری خوراسان بوون به نیشتمانی نیران ده ژمیتردان، نمو شاره ی که له کهناری (زه رنه فشان) وه بوو ناوی (سوغد) بوو، خه لکی نمو ی به زمانی در ی ده بیقی^{۱۴۲}. ناوی خودا کانی شیان بخار خداده بوو، به لām واپیده چیته که لهو سه مرزه مینه دا نایینی زه رده شتی به نه ندازه ی خوراسان بلاو نه بووه، هه ره کو لهو به تخانه یه ی که بوداییه کان لهو شاره دا هه یانبووه له کتیه کاندایاسکراوه و ناوی بوخاراش خۆی له ((به هار)) یا ((وه هار)) ها تووه، که گوایه ناوی په رستگاکانی بودایی بووه، بۆ هه یه هه ره له بهر نمو هه ش بو یی که نایینی بودایی لهو هه رته سه دا به ریلایو بووه، نمو هه ش وایکرده لهو شاره و له هه ریم ی نئودیوی رووباردا هه یج کهس به هانای یه مزد گوردی شای نیرانه وه نه چووه.

سه مهرقه ندیش وه کو بوخارا شاریکی نیرانی بوو. پاسته که هاوکات لهو رۆژگارانه دا ته رخانه کانی تورک فه رمان په واییان ده کرد، به لām زمانیان در ی بوو. بیگومان خه لکی سه مهرقه ند به

زمانی دری دهپه یقین، شیوه زاراوه‌ی تاییه‌تی یان هه‌بوو، لادیکانیش زۆریه‌یان هه‌ر به‌و زمانه قسه‌یان ده‌کرد.

هه‌روه‌ها له هه‌رمی ئه‌و دیوی روه‌باردا، شاره‌کانی (کش)، (نه‌خشه‌ب) ییش هه‌بوون که به نیشتمانی به‌ناویانگی سوغدی یان ده‌ژمی‌ردان، ئه‌م سوغدی یانه که سفدیشیان پیده‌تین له کۆنترین و دیرینترین ئیماره‌ته‌کانی ئێران بوون، هه‌ر وه‌کو له‌ ئافستنا، له‌ به‌رده‌ نووسه‌کانی داریوشدا ناویان له‌ پیزی ولاتی ئێران ژمی‌رداوه، ئه‌و ولاته و هه‌روه‌ها ولاتی فهرغانه‌ش هه‌رچنده‌ له‌و رۆژاگارانهدا خه‌لک له‌ گه‌ل تورکه‌کان و هه‌فتالییه‌کان تیکه‌ل ببوون. به‌لام هه‌ر به‌ زمان و نه‌توه و نیشتمان و می‌ژوی گۆنی خۆیان په‌یوه‌ست بوون، له‌ زۆریه‌ی ئه‌و شارانه‌دا خه‌لک، چیرۆکه‌کانی رابردوی ئێرانیان به‌ شور و شعوق و حماسه‌توه ده‌گێرانه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ره‌ی خوینی (سیاوه‌ش) ییش که‌به‌ده‌ستی تورکه‌کان رژا بوو، ئاواز و گۆرانی تاییه‌تیان هه‌بووه و که‌ له‌ شاری بوخارا و په‌نگه‌ شوینه‌کانی تریشدا گوته‌تییان. له‌ نه‌شروسنه، و خواره‌زمیشدا زمانی ئێرانی باو بووه، له‌ هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌دا، دیروک و باس و سه‌ره‌اته‌ رابردوه‌کانی گه‌لانی ئێرانی وێدی سه‌رزاران بووه. له‌و رۆژگاره‌ی که‌ هه‌موو شاره‌کانی ئێران و ئیراق و فارس و تازه‌بایگان و شوش و نه‌هاوه‌ند و ره‌ی و خوراسان، به‌ر فه‌رمانی خلیفه‌ی عاره‌بان بوون، ئه‌و شارانه‌ی (ماوه‌راء نه‌هر) ئه‌ودیو روه‌بار که‌ هه‌ر چۆنیک بێت به‌ به‌شیک له‌ ولاتی فارس ده‌ژمی‌ردان، له‌ ده‌ستدریژی عاره‌بان پارێزراو بوون، له‌ خوراساندا پێشتر عاره‌به‌کان ئه‌و هه‌رمه‌یان شیتا بوو، و زۆریان تالان و برۆ و بێدای ئه‌نجامدا بوو. به‌لام نه‌یان توانی بوو ده‌سته‌سه‌ر ئه‌و دیوی ناموویه‌ دابگرن، هاوکات له‌ سالی (٥٣ ک ٦٧٣ ز)دا خوراسان له‌ ده‌ست (عوبه‌یدوللا کوری زیاد) دا بوو، که‌ به‌ پیاویکی سته‌مکار و دل‌ه‌رق ده‌ژمی‌ردا، له‌وکاته‌دا بوخارا خداد که‌ ئیماره‌ت و پاشایه‌تی کۆنی بوخارای له‌ ژێر ده‌ست بوو کۆچی دوا‌یی کردبوو، منداڵیکی زراسکه‌ی شیرخۆری له‌ پاش به‌جی ما‌بوو به‌ناوی (اتوغشاد) که‌ (خاتوون) ی دایکی له‌ شوینی ئه‌ودا کاروباری کۆشکی پاشایه‌تی به‌رپۆه‌ ده‌برد، له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا عاره‌به‌کان چه‌ندین جار هێرشیان کرده‌ سه‌ر بوخارا، هه‌رجار ناشتی ده‌کرد و خه‌راجی پیده‌دان، کاتی عوبه‌یدوللا کوری زیاد هاته‌ خوراسان و له‌ جه‌مچون په‌رپه‌وه، روه‌ی کرده‌ بوخارا.

هه‌ندیک له‌ گۆنده‌ ئاوه‌دانه‌کانی بوخارا و لادی و گه‌ره‌که‌کانی ده‌وره‌یه‌ریان گرتن. له‌ گه‌ل خاتووندا شه‌ریکی سه‌خت و خۆیناویان ئه‌نجامدا، له‌و شه‌ره‌انه‌دا عاره‌ب باغه‌چه‌کانیان تیکدان و لادتی لی وێرانکردن و خه‌لکیکی زۆر به‌ دیلگیراو دیسان عاره‌ب غه‌نیمه‌یه‌کی یه‌کجار زۆری ده‌ست که‌وت.

خاتوونی بوخارا^{۱۳}

ماوهیهك دواتر (سعيدى كۆرى عوسمان) مردووه له (۵۶ ك/ ۶۷۶ ز) له شويتنى (عوبهيدوللا) كرايه مېرى خوراسان. له سوپای ئەودا جگه له داگیركەران و جيهادكەران، ژمارهيهكى زۆريش له رتگرو بەندكراو و پياوكوژ هەبوون كه له زیندان هاتیوونە دەرەوه، بەهيوای تالان و دەسكەوت، شانەشانی ئەو رتگەى خوراسانیان گرتیووەبەر. ئەو لەگەڵ سوپایه‌كى وا تالان چى لەو بەرهى ناموویه‌دا چەندین پەلامار و بەسەردادانى ئەقامدان و مەل و دیلى زۆرى دەسكەوتن. بەلام له سەمەرقەند و بوخارا جگه له ستاندنى باج و ئەوا هیچى تری پێنەكرا، له بوخارا لەگەڵ خاتوونی شارەكەدا كه پادشای ئەو شۆیتە بوو بە نەرمى و مێهەرەبانییه‌وه جوولایه‌وه، هەندىك گوتیانە له نێوانیاندا خۆشەویستى و دۆستایەتى دروست بووه. دەلێن: ((كاتێك سەعید لەگەڵ خاتوون ناشتى كرد و گەيشته بوخارا تووشى نەخۆشى بوو، خاتوون دەچى بۆ سەردانى و كێسەیه‌كى پێشوو پەر لەزێر دەستی برده ناوكیسەكه و دوو شتى دەرھێنا و وتى ئەمەیان بۆ خۆم هەڵدەگرم، ئەگەر نەخۆش كەوتم بێخۆم، ئەوێ تر دەدەم بەتۆ تاكو بێخۆیت و تەندروستیت چاك بێتەوه.

سەعید واقى و پەما! كه ئەوه چیه خاتوون ناوا گرنگى پێدەدا، كه خاتوون چووه‌دەر، (سەعید) سەیری كرد خورمى كۆنە، فەرمانى دا پێنج وشتیان له خورمى تازەباركردن و بۆ لای خاتوونی رەوانە كردن، خاتوون جەواڵەكانى كردنەوه، خورمایه‌كى زۆرى دیت، كێسەیه‌كى كردەوه و خورمى خۆى دەرھێنا لەگەڵ ئەوێ كه (سەعید) بۆى ئاردبۆ بەراوردی كرد، هەر دوو كیان بەك شت بسوون! بەلێبۆردن هاتەلای (سەعید) و وتى ئێمە لەم جۆرەمان زۆر نییه، ئەو دوو خورمایەم چەند سالا هەلگرتووه بۆ نەخۆشى)). دەگێرئەوه كه ئەو خاتوونە ژنیكى شیرین زمان و چاكەكار بووه و (سەعید) دلى پێوه‌بووه و خەلكى بوخارا لەو باره‌یه‌وه بە زمانى بوخارى هۆنراوه گەلێكى زۆریان هۆتیوئەوه^{۱۴}.

(قوتەیه كۆرى موسليم) مردووه له (۹۶ ك/ ۷۱۵ ز)

لەو هێرشانەى كه (عوبهيدوللاى زياد) و (سەعیدى كۆرى عوسمان) كردیان، هیچ ناوچەیه‌ك نەكەوتە دەست موسلمانان و هیچ سوودیكى بۆ ئیسلام تیانەبوو، ئەو عەرەبالە بى ئەوێ بێتوانن

۱۴۳- نەرشەفى: تاریخ بخارا، ل ۴۸.

۱۴۴- تاریخ بخارا، ل ۴۸.

نایینی خویان لهو بهری ناموویه دا بلاویکه نهوه، کهوتنه تالان و برۆ و به دیلگرتن و بییدادی و هر
 بهونده دهستان هه لگرت و گهرانهوه. (موسلیمی کوپی زیاد) برای (عویمه بدوللا) و چندی تر که
 کراون به نه میری خوراسان همرچهنده لهو بهری ناموویشهوه جارویار دهستان وه شاندهوه، به لام جگه
 له تالان و برۆ و باج ستاندن کارتیکی تریان پیته کراوه، نهو بهری پروویار سهرم پای نهوهی چهند سال
 جارتیک تووشی کاره ساتی تالان و کوشتار و پاره دوونانی عاره بان ده هاتن، به لام یه کراست نه کهوتنه
 بن دهستی عاره بان، تاکو نۆزه گهیشته (قوته ییمه کوپی موسلیمی باهلی) که له سالی (۸۶
 ک/ ۷۰۵ ز) له لایمن (حه ججاج) هوه کرا به نه میری خوراسان، نهو (قوته ییمه) وهک گه هوره کهی خوی
 (حه ججاج) بئ بهزی ترین و سهره پۆترین سهرداری عاره ب بووه، نهوهی له بییداد و کوشتار و تاراج
 له خواره زم، ته خارستان، نهو بهری پروویار کردی، کهس نه میکردوه. کاتیکی بریاری گرتنی بوخارای دا
 له (بیکنه ند) که گوندیکه له گونده ناوه دانه کانی بوخارا مایه وه و ماوه یک شاری گه مارۆدا تاکو
 گرتی و دوایش یه کیک له خزمه نزیکه کانی خوی لهوی داناو پووی له بوخارا کرد، (بیکنه ند) یه کان
 له دهستی زولم و دهستریزییه کانی عاره بان تهواو بیزار بوون. نهوه بوو سهریان هه لداو راهبرین،
 نه میره عاره به کمیان دابه زاند و هینایانه خواره وه و له ناویان برد. نهو هه واله گهیشته (قوته ییمه).
 فهرمانی دا و سوپای خوی گهرانه وه بۆ بیکنه ند و تالان و کوشت و خوین و مالی خه لکی هه لال
 کرد... عاره ب دهستکه وتیکی زۆریان لهو تالانهو کوشت و کوشتاره کهوته دهست. بهرستگهی
 (بیکنه ند) یان پوخاند، هر شتیکی گرانبه ها بوو دهستان به سهردا گرت و بردیان، بوخاراش به شهر
 گهراو (قوته ییمه) له گه ل خه لکی نهوی ناشتی کرد، بهو پیته یی که سالیانه دوو سه دهزار دهره م
 بده نه خه لیفه و ده هزار دیناریش بۆ نه میری خوراسان و له مال و کشتوکال و بهرهمه کانی
 تریشیان نیوهی بدهن به موسلمانان. ولاغه کانی موسلمانانیش نهوانه ی له دهره وهی شارن نالیکیان
 پیبدن. بهو شیویه بوخارا کهوته دهست عاره بان. عاره به کان له ناو مالی جووتیار و کشتکاراندا
 دا نیشته جی بوون و بوونه هاو مالیان. ناچار نهو که سانه ی ناماده نه بوون په سهندیان بکن و پییان
 شهرم بوو، له شار دهره کوتن و مالیان گواسته وه بۆ دهره وهی شار و شاریان به جیته لا بۆ عاره به کان.
 بوخاراییه کان هاتنه سهر نایینی نیسلام. ناته شکه ده کان و بته که ده کان ویرانکران و له شویتیاندا
 مزگهوت دروستکران. بازاری (ماخ) که تا نهوکات و هیشتا دارتاش و نیگار کیشه کان لهوی بتیان
 ده تاشین و دهیان فروشت له بره کهوت. له کو تاییدا قوته ییمه یه کیک له یارانی خوی له بوخارا کرده
 نه میر و خوی بهر و شاری سه مه رفه مند روشت.

گرتنی سەمەرقەند (غەزووی سەمەرقەند)

بەلام گرتنی سەمەرقەند وا بە سنانی نەبوو. (قوتەبیە) ماوەیەک گەمارۆی دا و خەلکی شار بەرگریکی زۆریان کرد. قوتەبیە بە سوپایەکی زۆرەو بۆ ماوەیەکی درێژ لە بەردەم دەروازی شاردا مایەو. لە بارە گرتنی سەمەرقەند کە ییگومان بە تالان و بڕۆ و کوشتار و بێدادییکی زۆرەو نەبامدرا، لە هەندێ لە سەرچاوە میژووییەکاندا چیرۆکی گێردراوەتەو کە چیرۆکەکانی (هۆمیرۆس) (مردووە لە نزیک بە ۸۵۰ پێش زایین)^{۱۶۵} و شاری (تروا) مان بە بیر دینیەتەو. نووسیویانە کە کاتی قوتەبیە گەمارۆی سەمەرقەندی دا، بۆ ماوەیەک لە بەر دەرگای شار مایەو، جووتیاری سەمەرقەند پەیمانیکی بۆ نارد کە ئەگەر هەموو تەمەنی خۆی لەبەر دەرگای ئەم شارە بیتیئەتەو ناتوانی ییگرێ، چونکە لە کتیبه‌کانی بابیراغاندا هاتووە کە کەس ناتوانی دەستبەسەر ئەم شارەدا بگرێ.

جگە لە پیاویک کە ناوی (پالان)ە و ناوی تووش پالان نییە، ئەو شارەت پێناگیرێ، قوتەبیە کاتی گوتی لەم قەسە بوو هۆزای کیشاو یاوەرانیشی دەستیان کرد بەشادی و گوتیان سەمەرقەند لە سەردەستی ئێمە دەگیرێت، چونکە ئەمیرمان ناوی پالانی و شترە، (قوتەبیە واتە پالانی و شتر) کاتی کە مانەوی قوتەبیە لە دەروازی شاری سەمەرقەند ماوەیەکی خایاند هاتەسەر ئەو کە بە فەوت و فیتل دەست بەسەر شاردا بگرێت. ئەو بوو فەرمانی دا سەندوق دروستبکەن و سەریشیان بپەستێرن و بکێشێن، لە ناو هەر سەندوقێکدا مرۆقیکی شمشیر بە دەست دابنێرن، پاشان تەمەرنکی ناردەلای جووتیاری سەمەرقەندی و ناگاداری کرد کە من لەبەر دەرگای سەمەرقەند زۆر نامتەم و نێرە جێدێلم و مەبەستم چوونە بۆ چەغانیان، بەلام هەندێک کەلوپەل و چەمک پێیە کە بردنیا مەبەسەر نییە، ئەگەر ئەوانم بە ئەمانەت لیۆەرگیری هەموویان لە سەندوق دەنێم و، دیانێرمە لای تۆ تاکو ئەگەر لەلای چەغانیان بەسەلامەتی گەرامەو هەروا پێماندەیتەو. سەمەرقەندی فریوی خوارد ئەو فیتلە قوتەبیە و داواکارییەکی پەسەندکرد، قوتەبیەش فەرمانی دا بە پیاوەکانی کە بچنە ناو سەندوقەکانەو و نامۆزگاری کردن کاتی کە سەندوقەکان بکەنەو و لییان دەرکەون، دەروازی شاری سەمەرقەند بۆ سوپای ئیسلام بکەنەو تاکو بتوانن گرتنی ئەم شارە لە سەردەستی ئەوان ئەنجام بێرن، قوتەبیە سەندوقەکانی رەوانە لای

۱۶۵- (هۆمیرۆس) Homeros گەورەترین شاعیری حیماسی دنیای کۆن دانەری دوو بەرەمی گەورە و بەناوبانگ نیلیادو نۆدیسە.

سەرۆکی سەمەرقەند کرد، هەروە کو پیشتر رێککەوتیبون... کە شەوداهاات و شار چۆل بوو ئەو
پیاوانە لە سەندوقەکانیان دەرکۆتێ، شەشپێیان لە کالان دەرھێنا و هەمکەسیکیان کەوتبایە پیش
دەیان کوشت تاکو گەشتە دەروازەی شار و دەروازەوانیان کوشت و دەروازەی شاریان کردووە،
قوتەیبە لەگەڵ سوبای خۆی ھاتنە ناوشار، سەرۆکی شار توانای بەرگری کردنی نەماو پای کرد،
سەمەرقەندیش کەوتە دەست عازەبان^{١٤٦}، ئەو چیرۆکە لەبارەی گرتنی سەمەرقەند کە لە
میژوووەکاندا ھاتوو سەرنج ڕاکێش و خەیاڵۆی یە! بەلام گومانێ تێدانییە کە گرتنی شارێکی وای
تالان و بڕۆ بێدای و کوشتار و وێرانکاری زۆرەو نەبوو، ھەرچۆنێک بێ ڕەنگە گرتنی شاری
سەمەرقەند بەم شێوەیە نەبوویت، یاخود ئەو گێڕانەویە زێدەرۆیی و ھاشوھوشی نەفسانەیی
تێدابی، بەلام وەکو دیارە و جیتی گومان نییە کە قوتەیبە سەمەرقەندی بە فیل و پیچەوانە
رێککەوتننامەی موسلمانان گرتووە، چونکە بەر لەوێ ئەو بەیتە خوراسان گواہ سەعید کۆری
عوسمان لەگەڵ جووتیاری سەمەرقەند دا ناشتی کردووە، بەو پێیە کە جووتیار ٧٠٠٠٠٠٠
سەد ھزار دەرھەم بەخراج و ١٠٠٠٠٠٠ سەد ھزار کەسێش ئەو وەرگیرێ. نیت عازەب کاریان بە
سەمەرقەند و خەلکی و شایستەکیان نەبێ، لە ڕۆژگاری نێملەوتی سەعید کۆری عوسمان تا ئەوکات
کە قوتەیبە کۆری موسلیم ھاتە خوراسان، سەرۆکی سەمەرقەند ھەر لەسەر ئەو رێککەوتنە کاری
دەکرد و عازەبەکان و سەمەرقەندیەکان ھەردووکیان نیشیان بەم پەیمانە دەکرد و بەردەوام بوو،
قوتەیبە کۆری موسلیم کە ھاتە دەفەری ئەودو ڕووبار و بوخارای داگیرکرد و پەیمانی شکاند بەرە و
سەمەرقەند ڕۆشت و بە پیچەوانە ئەو پەیمانە کە عازەبەکان لەگەڵ سەرۆکی سەمەرقەند دا
ھەیان بوو ئەو شارە بەفیل گرت و ڕەنگە چیرۆکی سەندوقەکان کە لە میژوووەکاندا ھاتوو و
پیشتر باسانکرد راستییەکی تیاب، ھەر چۆنێک بێ، چونکە قوتەیبە پیچەوانە پەیمانی نێوان
موسلمانان و خەلکی، سەمەرقەندی بە فرت و فیل گرتوو، خەلکە کەشی لە مالا کانیانەو
دەرکردوو و سوبای خۆی لە شوێن داناون، دیارە کە ڕوودلویکی ئەوھا تاج ڕادەبەک مال و سامانی
خەلکی بەفیرۆداو و چ خوێنێک ڕژاو؟ باسیان کردوو کە کاتێ عومەری کۆری عەبدولعەزیز
(مردوو- لە ٩٩ ک/ ٧١٧ ز) جەلوی خەلافەتی گرتە دەست خەلکی سەمەرقەند سکالایان بردۆتە
لای و نالە و ھاواریان بۆ بردوو کە قوتەیبە پەیمانی شکاندوو و بە جەور و ستم شارەکیانی
گرتوو و خانووەکانی لیستاندن، عومەری کۆری عەبدولعەزیزیش فەرمانی بە دادوەرێک دا تاکو
لەو داواکاریانەیان ڕوانێ و لەم بارەییەو بەپیتی ماف و دادگیرییەو ڕیار بدات، قازیش فەرمانی

دا که دهیی عارب و خەلکی سەمەرقەند لە بەردەم دەروازەی شاری سەمەرقەند جاریکی تر شەڕ بکەنەوه، نەگەر عارب سەرکەوتن سەمەرقەند وەکو شاریکی که به شەڕ گیرایی بۆمێردرێت، نەگەر نا جاریکی تر پەیمانیکێ تازه ببەستن.

راسته که حوکمی قازی لە بارودۆخی خەلکی سەمەرقەند که هەر چۆنیک بێ شار و خانوو ملک و مالیان به فرت و فیل کهوتبووه دەستی عارب هیچ شتیکی نەدەگۆزی، بەلام ئەوه نیشاندەدا که هەر چۆنیک بێ داگیرکردنی ئەو شارە لە سەردەستی قوتەبیە وەکو فیلێکی ناریا ژمێردراوه^{۱۴۷}. ئەو فیلێی که قوتەبیە بۆ گرتنی شاری سەمەرقەند بە کاریهێنناوه لەبەر ئەوه بووه تاكو شار به شەڕ بگیرێت، بەو بیانوووه خەلکی شار بەدیل بگیرێت و سەرۆت و سامان و کەل و پەلیشیان وەکو دەسکەوتی شەڕ بخاته بن دەستی خۆی. گرتنی سەمەرقەند که بەو فیل و پيسوايهوه وەدەست هات، ییگومان وێرانی و پەرتیشانی شاری به دوا داهاات، وای لیهات که جووتیار و گەوره پساوانی شار لەسەر وێرانەکانی شار گریان و لاواندەنەویان کردووه، مافی خۆشیان بووه کەوا بکەن! بەلام قوتەبیە که سەمەرقەندی گرت یەکیکی تری له جیی خۆی داناو بەره و شوێنیکێ تری ئەو دیو پرویار پۆشیشت (چەغانیان)ی خستە ژێردەستی خۆیەوه، هەروەها کش و نەخشەییشتی داگیرکرد. بەمشێوەیە زۆریه شارەکانی ئەودیوی ناموییە و هەریمی خوارەزم و تەخارستانی گرتن و هەموو شوێنەکانی پیشیل و ژێرو روو کرد و دەستی کرد به بێدادی و تالانکاری، هەر چەندە خۆشی به هۆی عاربەکانەوه کوژرا، بەلام هەریمی ئەو دیوی نامویی که پۆژگارانیک مایە ئومید و هیوای تالانکراو و ستملیکراوهکانی تیسفون و نەهاوند بوو له سەردەستی ئەو تیکدران، ئیتر ئەو هیوایانە که لەناو دلی خۆیاندا هەیانبوو نەما، لەوکات بەدواوه عاربەکان له سەرانیسمەری پۆژگاری مەروانییه کاندە دەسلاتیان بەسەر ئەو شارانە ی ئەو دیوی پرویاردا دەرۆشت، جوتیارەکان، نەمیرەکان، نەمیرزادەکانی ئەو ولاتە که زۆریهیان لەسەرەوه ببوونه موسلمان و له ژێرەوش هەر لەسەر ئایینی خۆیان مابوونهوه، له کۆکردنەوی باج و خەراج و دادۆشینی بێدەسەلاتەکاندا هاوکاری عاربەکانیان دەکرد^{۱۴۸}، له گەڵ یەکتیشدا بەردەوام له شەڕدابوون. له راستیدا قوتەبیە ی کۆری موسلیم له گرتنی شارەکانی ئەو دیوی پرویاردا لەو ناکوکی یانە که له نیتوان جووتیار و سەردارەکانی دا هەبوو، سوودی وەرگرت و کاری خۆی ریکخست، هەندێ جار له نیتوانیاندا تۆوی

۱۴۷- که نەم بابەتی له کتیبی طبری وەرگرتووه، کتیبی ئەو له گرنگترین تووینەوه کانه که له بارە یەنی

نومەیه و هۆکاری پروخانیان هاتوو Van vltén ; DominationArabe .

۱۴۸- بگەڕێوه بۆ: کتیبی وان فلوتن، که باسکرا شاهیدیکی چاکی له مبارهیموه ههیه.

دوو بهرەکی دهچاند تاكو به مشپوهيه دهست له كاروباري ناوخويان وهردات. هەر وه كو كاتيك كه له نيوان ميرى چهغانيان و ميرەكاني هەندىك ناوچەى هاوسى ناكوكي پرويدا نو به بيانوى لايهنگرى له ميرى چهغانيان لهشكرى بو نووى برد و له خوارهزميش دا هاوكارى خوارهزم شاي، كه نووكات جووتيارهكاني خوارهزم له دژى راپەري بوون، كرده بيانوو و نوو شويتهى گرت و كهوته ليدان و كوتان و كوشتار و ويرانكارىسهكي يه كجار زور^{١٤٩}. له سەرانشەرى سەردهمى دهسهلاتى نه مهويه كاندا، عاره به كان له هەرمى نوو ديوى روياردا هيتيكى تهواويان هه بووه، سياسەتى توندوتيزى نه مهوى كه له هه موو شوتندا به چاوى سووك له مه والى و نيرانيه كاني دهروانى. له ويشدا بينگومان مايه رى و ناره زايهتى بوو و له بهر نووه هەر بيانى به كه له موو رۆژگارەدا له خوراسان و شوتنه كاني تر راپەريبا، لهو ديوى چه ميش هاوكارى يان ده كرد و شويتهى ده كووتن، هەر نه وهش بوو كه بانگيشتى نه بو موسليم له نيو نوو خەلكەدا به شيويه كى بهربلاو پەرهى سەند و زۆريه خەلكى نوو شوتنه له ژىر ئالاي (په شپۆشه كان) دا كۆبونوه. له سەر وه له گەل سەرهلداني نه بو موسليم تو زقاليك هيو له نيودلى نوو خەلكە جوولا كه بتوانى جاريكى تر توقى ديلي عاره به كان له ملي خويان بكه نه وه و نازادى و سەر به خويى جارانيان وه دهست بيننه وه، له بهر نووه بوو كه كوشتنى نه بو موسليم بهو شيوه غەدر و خيانەت و پيسوايى و نارەواييهى نه وان، جاريكى تر ترس و نيگه راني خسته وه و له ماويه كى كورتدا هه مووانى له ژىر ئالاي نيسحاقى توركددا كۆكرده وه.

ئىسحاق تورك

به تهواوى ديار نيه نه ئىسحاق توركه كى بووه؟ گيرانهويه كى هيه كه دهلى له بنه چەى (زىدى كورى عەلى) بووه، داواى نيمامەتى كردوه، گيرانهويه كى تر هيه كه مرؤفنىكى ناسايى خەلكى نوو ديوى رويار بووه، كه له گەل جنۆكه كاندا پهيوه ندى بووه. نووهى دياره هو كاري ديار نه بوونى ناو نيشانى راستى به شاراهويى بينيته وه، نووهيه كه له گەل هەر گرورپ و دهسته به شيوازيك قسهى كردوه. بهرزه و ندى كاتى بهو شيويه ره چاو كردوه، به هەر حال نوو نيسحاقه له لايهنگران و دوستانى نه بو موسليم بووه، به پتي هەندىك له گيرانهويه كان له بهر نووهى پيان گوتوه (تورك) چونكه ماويه كى به فرماني نه بو موسليم وه كو نوينه روهانهى لاي توركه كان كراوه^{١٥٠}.

149- Barthold Turkestan, P.185.

١٥٠- الفهرست، ل ٤٨٣.

به‌لّی نووسیویانه کاتّی نه‌بو موسلیم کوژرا لایه‌نگر و ه‌موادار و یاوه‌رانی پایان کرد بۆ شوینه‌کانی تری ولّات، نه‌م نیسحاقه که یه‌کیک له‌ یاوه‌رانی نه‌بو موسلیم بوو ده‌چیته تورکستان و له‌وئ بانگیشتی ده‌ستپیکرد، خه‌لکی نه‌وئیش له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه، گوتوویانه که نه‌و له‌و دیوی پروباردا خه‌لکی بۆلای خۆی بانگیشت ده‌کرد وای نیشاندده‌دا که نه‌و جینشینی زه‌رده‌شته و ده‌یگوت زه‌رده‌شت ه‌مر زیندووه و جارێکی تر سه‌ره‌له‌ده‌اته‌وه، تا‌کو نایینی خۆی ناشکرا بکات، به‌و شیوه‌یه له‌ خوراساندا بانگیشته‌که‌ی زۆر به‌ چاکی بلّاو‌بووه‌وه.

نۆ درواوی رووبه‌نددار (به‌یامبه‌ری رووبه‌نددار)

له‌ ه‌مریمی نه‌و دیوی پروباردا گرنگترین پروودا و که بۆ تۆلّهی (نه‌بو موسلیم) سه‌ره‌یه‌لدا، پروودای سه‌ره‌له‌دان و په‌یدا‌بوونی ((موقه‌نه‌ع رووبه‌نددار = ده‌مامکده‌ر)) مردووه له‌ سالی ١٦٩ ک/٧٨٥ ز) بوو، له‌ راستیدا چهند سالّ دواي پروودای (نوستادسیس) له‌ خوراسان، نه‌و دیوی پروبار سه‌ره‌له‌دان و شوپشی (موقه‌نه‌ع) ی به‌خۆه‌بینی، نه‌و مرۆقه خاوه‌ن په‌یام و پرویه‌نداره‌ی مه‌رۆ، بانگیشتی نوێ و مایه‌ی سه‌رسۆرمانی راگه‌یاندووه. به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌ پشت نه‌و ه‌ه‌موو گه‌ردو تۆزی، که نه‌فسانه‌کان که ژیا‌نی نه‌ویان دا‌پۆشیوه زۆر سه‌خته بتوانین سیمای راسته‌قیه‌یه‌ی نه‌و وێنا بکه‌ین. نه‌وه‌ی میژوونووس و نووسه‌ری کتێبه‌کان له‌ باره‌ی نه‌وه‌ه نووسیویانه، بی‌گومان دوور له‌ لاگیری نییه و نووسیویانه که ((مرۆفئیک بوو خه‌لکی یه‌کیک له‌ گونده‌کانی مه‌رۆ به‌ناوی (کازه) و ناوی (هاشم کوپی حه‌کیم) بووه له‌سه‌رتا دا جل شۆری ده‌کرد، پاشان که‌وته دواي زانسته و له‌ ه‌مر به‌شیک شتیکی لیّ وه‌رگرت، فیری شوعه‌به‌ده و زانستی فیلکردن و ته‌له‌سمبازی بوو، زۆر باش شوعه‌به‌ده‌بازی ده‌زانی و بانگه‌شه‌ی پیغه‌مه‌برایه‌تی ده‌کرد و یه‌گجار زیره‌ک بوو و کتیبی زانسته‌کانی کۆنی زۆر خوێندبوونه‌وه، له‌ جادو‌گه‌ریدا زۆر کاردان و شاره‌زا بوو.^{١٥١} ه‌ه‌موو میژوونووسان به‌و شاره‌زاییه‌ی بئ وینه‌یه‌ی نه‌ویان له‌ زانستی فیلکردندا ه‌ه‌لگوتوه، مانگی دروست‌کراوی نه‌خشه‌ب که به‌کاری سه‌رسوپه‌ینه‌ری نه‌و نا‌نراوه! نمونه‌یه‌کی زیره‌کی نه‌و نیشاندده‌دا، که له‌باره‌یه‌وه گوتوویانه له‌ خاکی نه‌خشه‌بدا له‌ ولّاتی نه‌و دیوی پروبار چالێک ه‌ه‌بووه که موقه‌نه‌ع به‌ جادوو ته‌نیکی دروست‌کرد به‌ وینه‌ی ماسی، خه‌لکی ته‌نیان بینسوه له‌ چالّه‌که ه‌اتوته‌ده‌ره‌وه. نه‌ختیک به‌رز بۆته‌وه و دیسان چووته‌ ناو چالّه‌که‌وه،^{١٥٢} نه‌و مانگه‌ ده‌ست‌کرده واته‌ نه‌خشه‌ب

١٥١- نورسخی، تاریخ بخارا، ل ٧٧، چاپ تهران.

١٥٢- هیندوشا غجبوانی: تجارب السلف، ل ١٢١.

له لایهن شاعیرانی نیران و عاره به وه بهر ده وام له شیعره کانیاندا باسکراوه، به لّام چۆنیه تییه که ی تا کو ئیستاش دیار نییه، نووسیویانه کاتێ موقه نهع نمو مانگهی له چال هیتایه دهر خه لک گومانیان لا دروستبوو که نهوکاره به جادویی کراوه، به لّام نمو جادویه له راستیدا بریتى بووه له هه ندى ناماده کارى و به کارهیتانی هه ندى پره نسیپی مه شقکاری باسیان کردوه که دواتر له بن چاله که دا جامیکی گهری پر له زیبه قیان دهرهیتاوه^{۱۵۳}، جیتی وه بیر هیتانه وه به نمو (هاشم کورپی حه کیم) هه ره وه کو له میژووه کاند هاتوه، له رۆژگارانی نه بو موسلیمدا یه کیک له هه والانی نزیکی بووه، بئ نه گهر نییه کاتێ که بانگیشتی خۆی ناشکرا کرد یادی نمو سه رداره ره شپۆشهی خوراسان له بیروبوو چوونیدا به شیوه یه کی واپوون رهنگی دایه وه. نمو (نه بو موسلیم) ی له پیغه مبه ر به زیاتر و بالاتر ده ژمارد، تا کو گه یشته نه وه ی که پله ویا یه ی (نه بو موسلیم) لای نمو گه یشته راده ی خوا وه ند. ده لّین که وای نیشاندا وه گیانی (نه بو موسلیم) دۆنایدوتی نمو بووه و ئیستا نمو خوا وه نده.^{۱۵۴} سه باره ت به وه ی که به (موقه نهع / رووبه مند دار) به ناویانگ بووه، گو ترا وه که بهر ده وام روپۆشیکی له زه رۆ، یا (به رهنده ی) سه وزی به سه ر خۆیدا ده کیشا تا کو کس رووی نه بیستی، ها وه لّانی وایانده زانی که نمو روپۆشهی له بهر نه وه پۆشیوه تا کو رۆشنایی و تیشکی پرشینگداری دیده و بینایی خه لک تیک نه دات، به لّام دوژمنان و ناچه زانی ده یانگوت نمو روپۆشه له بهر نه وه به تا وه کو ناشیرینی و رووگرژی خۆی بئ بشاریته وه، گو تویانه که وا پیاوکی یه کچاو و زه ن گرا و کورته بالا و که چه ل بووه، به پیی گێرانه وه ی نه بو ریحانی بیرونی ((داوا ی خوا بی کردوه و گو تویه له بهر نه وه له جه سته ی مرۆفدا ده رکه وتووم تا وه کو ببی نریم چونکه بهر له ئیستا کس نه ی توانی بوو ببیستی. دواتر، له جه یحون ده رجوو گه یشته ده رو به ری (کش) و (نه سف). نامه ی بۆ خاقان نووسی و بانگیشتی کرد بۆ سه ر نایینی خۆی، سه پی پۆشه کان و تورکه کان له ده وری کۆیو نه وه، ژن و دارایی خه لکی بۆ حه لّال کردن!، هه رکه سیکن دژایه تی به کرد بایه ده ی کوشت، بۆ هه موو نه وان ی نایینی مه زده کیان هه بوو، واژۆی ره زامه ندى کرد. له شکری مه هدی خه لیفه ی عه باسی شکست داو چواره سه لّی ره به ق حو کمى گێر^{۱۵۵})).

۱۵۳- قزوینی: آثار البلاد، وه رگرا وه له ادوارد براون: تاریخ ادبی ایران ب ۱.

۱۵۴- تبصرة العوام، ل ۱۷۹.

۱۵۵- آثارالباقية، ل ۲۱۸. نمو ما وه به له میژووی بوخاراشدا هاتوه که به ده ره له زێده رپۆیی نییه، له

مباریه وه به گه رپۆه بۆ توێژینه وه ی د: غلامحسین صدیقی له نامه ی نیجه هادی دا. Les

Movements.Relgieux Iraniens

لهو ماوهیهدا زۆرینهی خه‌لکی سوغد، بوخارا، نه‌خشه‌ب، کش چوونه سهر ئایینی شه‌وه‌وه و بیروباوهره‌که‌یان په‌سه‌ند کرد و دژی خه‌لیفه هه‌ستانه سه‌ریخ و بانگی ناره‌زایه‌تی‌یان به‌رز کردبووه‌وه. سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه کاتی که لایه‌نگرانی ده‌چوونه به‌ره‌کانی شه‌ر له‌کاتی ته‌نگاوی و نیگه‌رانیدا هه‌روه‌کو خوداوه‌ند هاوکاری یان لی داوا‌ده‌کرد و ده‌یانگوت! نه‌ی هاشم ده‌هانامان وه‌ره^{۱۵۶}، شه‌و سپی پۆشانه‌ی (موقه‌نه‌ع) ڕینگایان له کاروانیه‌کان ده‌گرت و ڕووتیان ده‌کردنه‌وه، به‌سه‌ر شار و گونده‌کانیان داده‌دا. زۆر شویتیان ویران و نابوود ده‌کرد. ژن و مندالی دوژمنه‌کانی خۆیان به‌دیل ده‌گرتن و مزگه‌وته‌کانیشیان تیکه‌ده‌دا و ویرانیان ده‌کردن، بانگیپۆشان و نوێژه‌کرانی موسلمانیان ده‌خسته‌به‌ر ده‌می شمشیره‌ تیره‌کانیان^{۱۵۷}.

نووسیویانه که له سه‌ره‌تای کاردا کاتی‌ک ده‌نگوباسی (موقه‌نه‌ع - ڕوبه‌ند دار) له ده‌قه‌ری خوراسان بلا‌وبوووه و ناشکرا کرا، (حه‌میدی کوری قه‌حه‌به) که شه‌میریکی خوراسان بوو فه‌رمانی به‌ندکردنی دا، شه‌ویش رای کرد و له گونده‌که‌یان خۆی هه‌شاردا، پاش ماوه‌یه‌ک که بۆی ده‌رگه‌وت له ولاتی شه‌و دیوی ڕووباردا خه‌لکی زۆر هاتوونه‌ته سه‌ر ئایینه‌که‌ی و له ده‌وری کۆبوونه‌ته‌وه و ئایینیان ناشکرا کردووه، ئیدی بریاریدا له جه‌یخون به‌په‌رته‌وه، شه‌میری خوراسان فه‌رمانی دابوو تا‌کو له لیواری جه‌یخون پاسه‌وانه‌کان ڕتی لی بگرن. به به‌رده‌وامی سه‌د سوارکار له لیواری جه‌یخوندا هاتووچۆیان ده‌کرد تا‌کو نه‌گه‌ر تێپه‌ریت بیگرن. شه‌و له‌گه‌ل سی و شه‌ش که‌س هاته لیواری جه‌یخون و پالگه‌یه‌کی دروستکرد و به‌ره و ویلایه‌تی که‌ش ڕۆشت، خه‌لکی شه‌و شوینه له‌گه‌ل شه‌و دا بوون و به‌دل و به‌گیان که‌وته‌ ده‌وی. هه‌ساری‌ک له چپای سام هه‌بوو^{۱۵۸} گه‌له‌ک قاییم و به‌رز، له‌ناویدا جه‌زگه‌له‌ی ئاودانی ڕووبار و کشتکار هه‌بوون و شه‌ویش فه‌رمانیدا هه‌ساریکی قاییمتر له‌وه دروستبکړی، که‌لوپه‌لیکی له‌پاده‌به‌ده‌ری له‌وی کۆکرده‌وه و پاسه‌وانی بۆ ده‌ستیشانکرد، سپی پۆشه‌کان زۆر‌بوون^{۱۵۹} ئینجا کارو بانگه‌وازی (موقه‌نه‌ع- ڕوبه‌ند دار) و سپی پۆشه‌کان که له‌وه ماوه‌یه‌دا به‌ره‌به‌ره ڕوو له زیاده‌بووندا بوون، به شیوه‌یه‌کی شه‌وتۆبوو که پاشای بوخارا‌ش (بنیات کوری تۆغشاد) وازی له نایینی ئیسلام هه‌ناو هاته سه‌ر ئایینی شه‌و، سه‌پپۆشه‌کان که ده‌ستیان

۱۵۶- ابن اثیر ، ب ۵، ل ۵۲، چاپ مصر .

۱۵۷- تاریخ بخارا، ل ۸۰، چاپ تهران .

۱۵۸- ماکوارد، ل ۹۲ Wehrotund Arang ده‌لیت قه‌لمه‌یه‌ک بوو به‌ناوی سام که شه‌و له‌ویدا ده‌ژیا.

۱۵۹- تاریخ بخارا، ل ۸۰

کرایه‌وه و پهره‌یان سه‌ند، خه‌لیفه زۆر نیگمران و پهریشان بوو،^{۱۶۰} سمرنجام عاره‌به‌کان له دهستی نازایه‌تی و میترخاسی و نه‌ترسی شه‌و سپییۆشانه شه‌واو ته‌نگاوبوون. (موقه‌نه‌ع) و یاوه‌ره‌کانی چه‌ندین ساڵ له‌به‌رامبه‌ری فرمانده و سمرداره عاره‌به‌کان که خه‌لیفه بۆ شه‌ری شه‌وان ده‌ی ناردن راوه‌ستان. باسو به سمرهاتی شه‌و شه‌رانه له کتێبه میژوویه‌کاندا ده‌خوێنینه‌وه. له کاری شه‌وانه‌دا ده‌سته‌وه‌ستان مابوه‌وه و گه‌لێک جار خه‌لیفه له چه‌نگی شه‌وان و ترس و نیگمرانی و زه‌هر وه‌شاندنی شه‌وان که‌وتۆته‌ گریان^{۱۶۱}. دواجار خه‌لیفه له شکرکی زۆری په‌وانه‌ی شه‌و دیوی پروبارکرد و (موقه‌نه‌ع) یان گه‌مارۆدا. سمرنه‌جام کاتی (موقه‌نه‌ع - رویند دار) بۆی ده‌رکه‌وت که نامینی و به‌ مسۆگه‌ری له‌نیۆ ده‌چی، خۆی خسته ناو ته‌ندورێک تاکو له نیۆ ته‌ندوره‌که‌دا بسووتی و جه‌سته‌ی نه‌که‌وتیه‌ ده‌ستی دووژمه‌نه‌کانی، به‌لام کاتی سوپای سمرکه‌وتوو ده‌ستیان به‌سهر قه‌لا که داگرت له ناو ته‌ندوره‌که‌دا دۆزیانه‌وه و سه‌ریان بری و په‌وانه‌ی لای (مه‌هدی) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی یان کرد، که شه‌وکات له شاری (حه‌له‌ب) بوو. سه‌باره‌ت به‌ ناکامی شه‌و یه‌کی له وه‌رزیره‌کانی خه‌لکی که‌ش چیژۆکیکی سمیر و سه‌مه‌ره‌ی باسکردوه‌ه که‌له میژووی بخارادا له زاری شه‌و وه‌رزیره‌ه شه‌وا باسکراوه، ((گوته‌ی: وه‌رزیره‌ که - نه‌نکم یه‌کێک له خاتوونه‌کان بوو، که (موقه‌نه‌ع) برده‌بویه‌ لای خۆی و له‌نیۆ قه‌لاکه‌ بسو، نه‌نکم گوته‌ی: رۆژێک (موقه‌نه‌ع) ژنه‌کانی کۆکردنه‌وه و خواردن و خواردنه‌وه‌ی بۆ دانان و هه‌ندی ژه‌هری کرده هه‌ر په‌رداخێک و هه‌ر ژنه و په‌رداخێکی دانه ده‌ست و گوته‌ی: کاتی من په‌رداخێ خۆم خواره‌وه، ئیوه‌ش هی خۆتان بخۆنه‌وه و هه‌مووان په‌رداخێ خۆیان خواره‌وه و ته‌نها من نه‌خواره‌وه و پڕاندمه‌ نیۆ کراسه‌که‌م و شه‌و ناگای لی نه‌بوو و ژنه‌کان هه‌موویان که‌وتن و مردن، منیش خۆم خسته‌ خواره‌وه و وه‌کو شه‌وان راکشام، ئینجا هه‌ستا و سه‌یری کرد، هه‌موو ژنه‌کان مردوون و له پاسه‌وانه‌که‌ی خۆی نزیک بووه‌وه و شمشیریکی له‌ ملیدا، بریاری دا‌بوو سێ رۆژ پێشتر ته‌نووریان داخستبوو، بۆ لای ته‌نووهره‌که‌ چوو و جله‌کانی خۆی دا‌که‌ندن و خۆی فری دا‌یه نیۆ ته‌نووهره‌که‌ و من هه‌ستامه‌وه و سه‌یرم کرد دووکه‌لێک له ته‌نووهره‌که‌ به‌رز بووه‌وه و له ته‌نووهره‌که‌ نزیک بوومه‌وه هه‌یج ناسه‌وارێکی شه‌وم به‌دی نه‌کرد و هه‌یج که‌س له‌نیۆ قه‌لا‌دا زیندوو نه‌بوو. هۆی خۆ سووتاندنی شه‌و، شه‌وه‌ بوو که هه‌میشه‌ ده‌یگوت: به‌نده‌کانی من یاخی ده‌بن و دژم ده‌وه‌ستن، ده‌چه‌ ناسمان و فریشته‌کان له‌گه‌ڵ خۆم دێنمه‌ خوارو له نیویاندا ده‌یم، شه‌و بۆیه

۱۶۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰

۱۶۱- تاریخ بلغمی، ل ۷۳۳ چاپ هند

خۆی سووتاند تا خەلک بۆلین چووتەو ناسمان تا فریشتەکان لە گەڵ خۆی بێنێ و یارمەتی بدەن و نایینە کەمی لە جیهاندا پایەدار بێنیتەو، نینجا ئەو ژنە دەرگای قەلای کردووە^{١٦٢} (.....)

ئەگەرچی ئەم گێڕانەوێە دوور نییە لە ئەفسانە بەلام زۆریە میژوونوسان یاسی ئەم خالەیان کردووە کە پێش ئەوێ عەرەبەکان بگەنە قەلای موقەنەع و دەستی بە سەردا بگرن موقەنەع خۆی لەناو بردووە. بەتای بەمشێوێە بوو کە رۆژگاری خواوەندی نەخشەب یاخود پەیا مەبری رۆوبەند داری خوراسان کۆتایی بێت^{١٦٣}. مانگی نەخشەب کە بۆ ماوەیەکی تیشکی خستبوو سەر ئاسمانی ئەودیوی رۆوبار هەر چەند دەرکەوتنی رۆوناکییەکی زۆری نەخایاند، بەلام بۆ ماوەیەکی کورت بوو جێگە ئومیدی کەسانیک کە لە جەور و ستم و بێدادی عەرەبەکان و بچووک سەیرکردنای لەلایەن تازیەکانەو ئەوانی هاندەدا کە دەست بە سەرھەلدان بکەن و رێ نیشانەدر بوو بۆ ناپەزایەتی دەربەرین.

ئەو سپیپۆشانە دواي مردنی (موقەنەع) یش بۆ ماوەیەکی ئەودیوی رۆوبار لە سەر بیروباوەرو نایینی ئەوێ مابوونەو و نووسەری نەناسراوی کتیبی (حدود العالم) و بیرونی و مقدسی، هەروەها دانەری میژووی بوخارا ئامازەیان بە بوونی هەندیک لەوان ئەو دیوی رۆوبار کردووە^{١٦٤}. نۆرەدین عەوفی مردووە لە سالی (٦٣٥ ک ١٢٥٦ ز) لە سەرەتای سەدەی هەفتەمی کۆچی دا دەلێت ((ئەمڕۆ لە خاکی، ئەو دیوی رۆوباردا هەندیک لە لایەنگرانی ئەو هەن کە کاری کشتوکال دەکەن و پێیان دەلێن سپیپۆشان و مەزھەب و ئایین و بیروباوەری خۆیان دەشارنەو و هیچ کەسێک پێی نەزانوون و زانیاری لەبەردەستدا نییە کە راستی رێبازیان چییە؟))^{١٦٥} ئەم قسەیی عەوفی ئیستاش راستە و لەراستیدا ئەوێ لە کتیبەکاندا لە بارەي ئەو سپیپۆشانە هاتوووە راستی ئایین و شیوازی ئەوان نیشان نادات و ناتوانی بناسرێن، لەبەر ئەوێە کە نووسەرانی کتیب و وتار لە بارەي ئەوان یەک پانین، هەندیک لە ریزی زندیقەکان و کافرەکان دایان ناو، هەندیکی تر بە شیعە دەیان بەستەنەو، هەندیکی تر بە مەزەدەکی دەیانژمێرن^{١٦٦} لە کۆی ئەو قسانەي کە لەبارەیانەو دەگۆترین، ئەوێە کە

١٦٢- تاریخ بخارا، ل ٨٨-٨٧.

١٦٣- تامس مور (th>moore) شاعری ئینگلیزی (مردووە لە سالی ١٨٥٢ ز) لە چیرۆکی لالە روخ دا هێناو.

١٦٤- بگەڕێو بۆ، frye ترجمه تاريخ بخارا، ل ١٤٧.

١٦٥- جوامع الحکایات، نسخه خطی کتیبخانەي مجلس.

١٦٦- بگەڕێو بۆ رازی، تبصره، ل ١٧٩. مقدسی، ل ٢٢٣. شەرستانی، ل ١١٥، چاپ لندن.

له نایینی نهواندا له ههموو نایینهکان شتیکی تیدایه. له باردی جلویهرگی سپی که ره‌مز و دروشمی نهو کۆمه‌لایه بووه، بۆچوونی زۆر نهوهیه، که پێچهوانه‌ی عه‌بباسیه‌کان که ((ره‌شپۆش)) بوون نهوان جلی سپیان پۆشیوه، به‌لام نهو جلو به‌رگه سپیه لای هه‌ندیک نایینزا، جلی هاوبه‌شی زانایانی نایینی بووه و مانه‌وییه‌کانیش جلویه‌رگیان سپی بووه^{١٦٧}. جیگه‌ی گومان نییه که له‌و سه‌رده‌مدا مانه‌وی له سوغد و نهو دیوی رووباردا زۆر بوونه^{١٦٨}. که‌واته له‌وانه‌یه ته‌م جلویه‌رگه سپیه له نیتوان لایه‌نگرانی موقه‌نعه له‌به‌ر نهو هۆیه ره‌واجی بووبی که نایینه‌که‌ی له‌گه‌ڵ نایینی مان‌ی یه‌ک ره‌نگ بووبی یا به‌لانی که‌مه‌وه ره‌نگه به‌توانین به‌لێن له‌وانه‌یه ته‌م گومانه له‌لامان دروست ببی که موقه‌نه‌عیش بۆ پێشکه‌وتنی مه‌به‌سته‌کانی و نهو ئامانجانه‌ی که هه‌یبوون، گونجان و سازگاریه‌ک دابنی له نیتوان بیروباوه‌ری مانه‌وی که له هه‌ریه‌می نه‌ودیی رووبار زۆر بوونه‌و نایینی زه‌رده‌شتی و خوهره‌می. که‌واته بێ هۆ نییه که خاوه‌ن وتار و نووسینه‌کان ته‌م و هاوه‌له‌کانی نه‌ویان سه‌ر به‌و نایینه‌ نه‌وانه‌ته قه‌لم^{١٦٩}.

167- Pelliot, les traditions manic.

١٦٨- الفهرست، ل ٣٣٧.

١٦٩- بۆ باسی موقه‌نعه جگه له‌وه‌ی باسه‌مانکرد بگه‌ڕێوه بۆ احوال اشعار رودکی، له نووسینی سعید نه‌فیس‌ی ب، ل ٢٩٣. وتاری ذبیح الله صفا مجله مهر سال ٤-٥ بۆ توێژینه‌وه‌ی نه‌و‌روپایه‌کان بگه‌ڕێوه بۆ په‌راوێزه‌کانی فرای frye له‌سه‌ر وه‌رگیزاوی نینگلیزی تاریخ بخاری ل ١٤٣.

(۷)

شارى هزار و يهك شهوه

دروستگردنی به‌غدا

لهو پۆژه‌ی که شاری کوفه بووه پایته‌ختی خه‌لافه‌تی (ئه‌بو له‌عباسی سه‌ففاح) مردووه له (١٣٦ ک/ ٧٥٤ ز)، نیت‌ر دیمه‌شق له په‌ونه‌ق و شکۆی دێزینه‌ی که‌وت. خوراسانییه‌کان خه‌لافه‌تیان هینابووه کایه و پتویست بوو که باره‌گای خه‌لافه‌ت له ولاتی شه‌وان نزیک‌تر بیت. دیمه‌شق که نزیک‌ی سنووری پۆم بوو، لهو په‌ری مه‌مله‌که‌تی ئیسلامی که زۆر فراوان و به‌ربلاو بوو، زۆر دوور بوو. جگه له‌وه، خه‌لکی دیمه‌شقیش هه‌روا له دل‌ه‌وه لایه‌نگریان له (مه‌روانی) و (سه‌فیانی) یه‌کان ده‌کرد. بۆ ئه‌و خه‌لافه‌ته‌ی که تازه به هه‌ول و پشتیوانی مه‌والی و ئیترانییه‌ نازاده‌کانه‌وه پیکهاتبوو و هاتبووه نارا، هیچ جیه‌یه‌ک له عی‌راق گونجاوتر نه‌بوو، چونکه عی‌راق یه‌که‌مین خالی ته‌ماس و پیکه‌گه‌یشتنی نیتوان عاره‌ب و ئیترانییه‌کان سوو. هه‌م له هه‌ریمی خوراسان نزیک بوو و هه‌میش له‌گه‌ڵ سه‌ره‌زه‌مین‌ی عاره‌ب مه‌ودایه‌کی ئه‌وتۆی ته‌بوو. به‌لام له عی‌راقیشدا شاریک که بشی له هه‌موو پروه‌وه شایسته‌ی باره‌گای خه‌لافه‌ت بی، نه‌بوو. کوفه زیاتر لاگری بنه‌ماله‌ی عه‌لی بوو و به‌سه‌رش شویتیک‌ی زۆر دوور و لاپه‌رگه بوو. پتویست سوو شاریکی تازه دروست بکه‌ن. شاریک که شایسته‌ی ئه‌وه‌بی باره‌گای خه‌لافه‌تی عه‌بباسیه‌کانی لی بی، سه‌ففاح - پیده‌چی هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌بی - له نزیک کوفه، شاریکی تازه‌ی دروستکرد و ناوی نا (هاشمیه) و ئه‌وی کرده پایه‌گای خه‌لافه‌تی خۆی. ماوه‌یه‌ک دواتر، ناوه‌ندی خه‌لافه‌تی بۆ شاریکی تر به ناوی (نه‌نبار) گواسته‌وه. دوا‌ی ئه‌و (ئه‌بو جهمعه‌ری مه‌نسور) ی برای هاته سه‌رته‌ختی خه‌لافه‌ت و هه‌ول‌ی دا شویتیک‌ی له‌بارتر بۆ باره‌گای خه‌لافه‌ت بدۆزیته‌وه.

باسی بنیاتنان‌ی ئه‌و شاره‌یان وا نووسیه که: مه‌نسور ده‌سته‌یه‌ک له خه‌لکی زانا و نه‌ندازیار و شاره‌زای په‌وانه کرد که شویتیک‌ی گونجاو و شیوا دیاری بکه‌ن و شه‌وان شه‌م شوینه‌یان که ئیستا پیده‌گوت‌ریت (به‌غدا) هه‌لبۆارد و (مه‌نسور) یش ناماده‌بوو و ئه‌و جیه‌ی په‌سه‌ند کرد و شاری بنیات نا... یه‌کی له پیاوه‌ ناقله‌کانی مه‌سیحی به‌خه‌لیفه‌ی گوت نه‌ی میری خاوه‌ن باوه‌ران یه‌کیک له‌لایه‌نه باشه‌کانی ئه‌و شوینه‌ ئه‌وه‌یه که که‌وتۆته نیتوان دیمه‌له و فورات و له‌کاتی شه‌ر و شۆردا شه‌م دوو پروباری دجله و فورات وه‌کو دوو خه‌نده‌قن بۆ شار. یه‌کیکی تر له لایه‌نه باشه‌کانی ئه‌وه‌یه که دانه‌وتله و خواره‌مه‌نی له دیاریه‌کر و (نامه‌د) وه به نیتو پروباری دیمه‌له‌دا سه‌ره‌وژێر ده‌هیندرتته شار و له به‌سه‌راشه‌وه سه‌ر و ژوور به‌هه‌مان شپۆه. له لای شامه‌وه به نیتو ناوی فورات و له خوراسان و ئیترانیشدا به نیتو پروباری تام‌رادا. لایه‌نیک‌ی تری باشی شه‌م شوینه ئه‌وه‌یه چونکه که‌وتۆته نیتوه‌پاسته‌وه، ته‌گه‌ر پرده‌که پروخیندرا ئییدی

دوژمن ناتوانی بیهېرېته وه. جگه لهوانهش هم شوینه که تۆته نیتوان به سره و واست و موسل و سارا و ناو و چپای لیتوه نریکن. خهلیفه کاتی گوتی لهو قسهیه بوو، زیاتر رشت بسو له سهر دروستکردنی. نامه ی بۆ دهووبهر نارد که وهستاکار و نهاندازیار و کریکاران بیتن و کاتی بناغهی شووړه ی شاره که یان دانا، خۆی خشتی یه که می به دهستی خۆی دانا... و فهرمانیدا که پانایی شووړه که په نجا گهز و بهرزییه که شی بیست گهزیت و سهرای مه نسوور خۆیشی له نیتوه پاستی شاردا بنیات نرا، به شتویه که که مه وادی هه موو لایه نه کانی وه کو یه که یه کسان بیت. کاتی که حسیبیان کرد چواره هزار و هشت سهد و سی و سی ده رهم له دروستکردنی کۆشک و تهلاره که خرج کرابوو^{۱۷۰}.

شاری هزار و یه کشهوه

بهو شتویه به غدا دروستکرا. خهلیفه نهو شاره ی که ته قدیر وایکرد پوژگاریکی دوور و درېژ به سهر سهرانسهری ولاتی نیسلامیدا هوکمرانی بکات، ناونا (مه دینه تولسه لام - واته شاری ناشتی). به لام ناوی (به غداد)، که ناوی یه کتیک له گونده کانی نهو دهووبهره بسو و خستبویانه نیتو سنووری شاره که وه، ههروه که خۆی مایه وه و شاره که هم ناوه ی به سهردا برا^{۱۷۱}. هم به غدا یه که له که نار ویزانه کانی (تیسفون) ی کوندا بنیات نرابوو، بسوه میراتگری شارستانیته و شکو و مهزنا یه تی تیسفونیش و نهو شاره ی که له سهرده می (نه بو جه عفر) دا دروستکرا، له سهرده می هوکمرانیته ی هاروون و مه نموندا فراوان بوو و بووه مه کو ی چیرۆک و داستان و شنگ و شکو ی چیرۆکه کانی (هزار و یه کشهوه) ی گرته خۆ. زور باخ و باخچه و سهرانگای لی دروستکران. کۆشک و سهرای بهرز و جوانی تیدا چیکران. چهن دین گوند و شاره گوند که وتنه نیتو شاره که. له سهرده می مه نموندا شکو و پیگهی هم شاره گه یشته زاده یه که که تیسفون و بابلی دیرینی ده هینایه وه یاد. سهرچاوه کان نووسیویانه - و په نگه زیاده پو یی تیدا بی - که لهو پوژگاره دا نریکه ی شهست هزار گهرماو و پتر له سیسهد هزار مزگموت

۱۷۰ - هندوشا نجوانی: تجارب السلف، ل ۸ - ۱۰۶.

۱۷۱ - سهراره به موازی به غدا بگه پو یه بۆ؛ دائره المعارف اسلام، ب ۱، ههروه ها G: Lestrangle
۱۱ - ۱۰۰. Baghdad, p/ Bagdad, که له دووبهش تیرانی "بع" مانای خودا و "داد" وهرگیراوه.

لهو شارە ئەفسانەییەدا ھەبوون^{۱۷۲}. بازرگانان و (سەوداگەران) ھەموو شار و ولاتان باریان لەو شارەدا دادەنا. کاروانسەراکانی ھەمیشە پێبوون لە بازرگانان و گەڕێدەکانی ھەموو لایەکی دنیا. دەرباری ھاروون شکۆ و مەزنایەتیەکی ئەفسانە ناسای ھەبوو. نوێنەر و نێردراوانی فەرمانرەوا و شاکانی جیھان لە ھەموو شوێنەکانەوە دەھاتنە ئەو دەربارە شکۆدارە. تەنانەت شارلەمانی نیمپراتۆری گەورە و ناوداری فەرنگستانیش نوێنەرانێ خۆی یان پەوانەیی لای خەلیفەیی بەغدا دەکردن. بەغدا، لەو پۆژگارەدا، چاوی بێسیووە تەخت و بەختی قەیسەرانی پۆمو بەچاریکی سووک سەیری (قستەنتەنییە) دەکرد. پەفتاریک کە بەر لەمەوش، لە پۆژگاری ساسانییەکاندا، تیسفۆن دەیکرد. (بەسفۆر) لەو پۆژگارەدا زۆر لە بەغدا دەرترسا و لە نیو ترس و نیگەرانییدا دەژیا، زۆرجار سوپای بەغدا تا دەروازەکانی شارە لە خۆبایی و سەرفراز و بەناوبانگەکی قستەنتەنییە دەپۆشت و ئەو شەڕ و شۆڕ و لەشکر کێشیانە، چیرۆکە بە پێژەکانی ھەزار و یەکشەوێ یان تۆی شکۆ و مەزنایە دەکرد.

بەم شێوەیە شاری بەغدا، بوو شارێک کە لەو پۆژگارەدا لە ھەموو جیھاندا بێ ھاوتابوو. کۆشک و تەلاری خەلیفە و گەورە گەورەکانی شار، بە ھەرەمسەرا و خواجە و کەنیزەکانییەو کە تیایدا بوون، شکۆ و گەورەییەکی سەیری یان بەو شارە خەیاڵ ئەنگیزەیی ھەزار و یەکشەوێ دەبەخشی. کۆشکەکانی خەلیفە، بەو ھەموو فەرشی و قاپ و ھێرمار و پەردە ناسکەکانی کە ھەیانبوو، یادگاری (ئەییوانی کیسرا) یان بە فەرشی بەھارستان و قاپ و ھێرمار لە زێر و زێوێ دروستکراو، کە بەگێرانی مەدائین ھەمووی بە تالان و بەرباد کەوتبوو، نوێ دەکردەو، پێورەسم و جەژنەکانی دەرباری خەلیفە، لەگەڵ وەزیرانی ئێران و بە جلۆنەرگ و کلاوێزێر و زێوێرییە تایبەتیەکانی ئێرانییەکانەو، چاریکی تر یاد و یادوەرییە مردووێکانی سەردەمی شکۆمەندی و مەزنایە تیسفۆنی یان لە بەغدا زیندوو دەکردەو.

خەلیفەیی بەغدا

ئەو ئەو خێر و بێرە درەوشاو و سەرسۆرھێنەرەو کە بەغدا لەو پۆژگارەدا کردبوو "پروگەیی گەشتیاران" و "کابەیی ھیوا و ئاواتی بێگانان" بەغدا شارێک کە پێتەختی خەلیفە بوو، باج و خەراجی لە زۆریی ھەرە زۆری جیھانی ئیسلامی وەرەگرت و لە نیو زێر و خێر و

۱۷۲- جرجی زێدان، تاریخ المتمدن الاسلامی، ب ۳، ل ۱۵۴.

بیرەکاندا دەخولایەوه. بەلام داخۆ ئەو هەموو سامان و داراییەکی که ئەم شارە (هەزار و یەکشەو)ی نقومی نیو جوانی و شکۆمەندی دەکرد لە کوێو دەهات؟ لە تالانکردنی خەلک، چونکە عەبباسییەکان ئەگەرچی وازیان لەو توندوتیژی و دەمارگیرییەکی که مەروانییەکان دەرھەق بە مەوالی ھەیانبوو و ھیتا، بەلام لە کۆکردنەوی پارە و مال و داراییدا، ھەر وەک خەلیفەکانی شام، تابلینی چاوچنۆک و تەماعکار بوون. بەو تەرزە بوو کہ لە ماوەیەکی زۆر کورتدا مال و سامانیکی زۆریان کۆکردەوه. وەک چۆن دەبینین کہ (ئەبو لەعباسی سەفھاح) یەکەمین خەلیفە عەبباسییەکان کاتی مرد، لە نۆ جوببە و چوار کراس و پینج شلوار و چوار عەبا و سی کراسی ناوری شمی زیاتری لەدوا بەجی ئەما. بەلام مەنسور کہ لە جیجی ئەودا دانیشت ئەوەندە لە کۆکردنەوی پارە و مال و داراییدا چاوچنۆکانە ھەنگاوی ناکە دوا مەرگی، نزیکە شەش سەدھەزار ھەزار دیناری لە دوا بەجیماو لە کاتی سەرەمەرگدا بە مەھدی کۆری خۆی گوت ئەوەندەم پارە و سامان لەم شارەدا بۆ کۆکردنەویەتیەوه کہ ئەگەر دەسائیش باج و خەراجت پینەگا، دیسان بەشی خواردنەمەنی سوپا و تێچوون و خەرجییەکانی ولات دەکا و دەتوانی بە ئاسودەیی کاروبارە داراییەکانت ھەلسۆریتنی. پارە و سامانی ھارونیش سنوور و ئەندازەییەکی نەبوو، وێرایی ئەو هەموو دەست بلای و نۆشخۆری و پەرش و بلاویەکی کہ لە کتێبەکاندا لێیان گێراوەتەوه، دواي مردنی پتر لە نۆسەد ھەزار دەرھەمی لە دواي خۆی بەجێھێشتوو. باس و چیرۆکی واشیان لە بارەي ئەمین و مەنموون باسکردوون کہ باس لە سامان و داراییەکی ئەفسانە نامێژ دەکەن.

ئەو هەموو پارە و سامانە زۆرەي خەلیفەکان ییگومان بە لەبەرچاوغرتنی دادگەری و وێژدانەو پینکەو نەنرابوو، بۆ ئەو کارە، تالان و برۆی خەلکی و بردن و رفاندنی مال و سامانی گوند و شاران پێویست بوو. ئەو (مەھدی)یەکی کہ لە دوا دوايەکانی حوکمرانی (بەنی ئومەییە)، بانگەشەکارانی خوراسان مژدەي دەرکەوتنیان بە خەلکی تالانکراو و زۆرلێکراو دەدا، لەسەردەمی حوکمرانی (بەنی عەبباس)دا، دەرکەوت، بەلام ھیچ لەو زۆلم و بێدادییەکی کہ جیھانی تەنبیووە، کەم نەکردەوه و ئەو هەموو ھیوا و ئومێدەي کہ خەلکی ستەملێکراوی عێراق و خوراسان، کہ بە (بەنی ھاشم) ھەیانبوو، بە ھاتنە سەرکاری بەنی عەبباس ھەمووی بەیدەکجاری بەبا چوو. ئەو ئارەزوو، کہ دەولەتی بەنی ھاشم لە نیو هەموو موسولماناندا، ئەو دادگەری و یەکسانییە دووبارە بەرقەرار دەکاتەوه کہ بەنی ئومەییە لە نیویان بردبوو، بووە بلقی سەرئاو. چاوچنۆکی و تەماعکاری مەنسور و ھاروون، و بەرتیلخۆری و پێشیلکاری بەرپرس و

شاره‌کان و له‌پږی و بان و گوزهرگاگاندا هه‌مان کاریان نه‌نجام ده‌دا. وه‌رزیران و دیهاتییبه‌کانیش پرووت ده‌کرانه‌وه و له‌ شاره‌کاندا پیاوانی خه‌لیفه دایانده‌دۆشین. حالّی پیشه‌وه‌ران و تنانه‌ت سوپاییه‌کانیش له‌وه‌ باشتر نه‌بوو. نه‌وانیش له‌لایهن وه‌زیر و فه‌رماننده‌ چاوبرسییه‌ بی‌ به‌ندو باره‌کانه‌وه ده‌چه‌وسیتندرانه‌وه و بیدادیان له‌گه‌ل ده‌کرا و هاواری نارّه‌زایه‌تی هیچ که‌س به‌گوئی خه‌لیفه دانه‌ده‌چوو. خه‌لکی بۆ دایینکردنی خه‌رجیه له‌ حساب نه‌هاتوه‌کانی ده‌ربار که له‌ راپارندن و یلخه‌رجیدا نقوم بیوو، ناچار بوون جۆره‌ها باج و خه‌راج بده‌ن. هه‌زاران خیزان داماو و په‌ریشان ده‌بوون تا‌کو خه‌لیفه له‌ دوا شه‌وێکی مه‌ستیدا بتوانی بارانی جه‌واهیرات و پاره به‌سه‌ر شاعیران و سه‌ماکه‌ر و ساقی و گالته‌چییه‌کانی خۆیدا بباریتنی. خۆینی سه‌دان بیتوان ده‌رۆتندرا تا‌کو خزمه‌تکارانی خه‌لیفه بتوانن سفه‌ری په‌نگاوپه‌نگی خۆیان به‌ جۆره‌ها خواردن و خواردنه‌وه پراژینه‌وه.

ئهو به‌خشیشانه‌ی که له‌ خه‌لیفه‌کانه‌وه باسکراون زۆربه‌یان نه‌وه‌نده له‌ سنوور و نه‌ندازه به‌ده‌رن، که مرقّ له‌ راستی و دروستیان دوودل و سه‌رسام ده‌بیت. زۆرجار بووه ته‌نها له‌به‌ر یه‌ك وشه‌ی نه‌شاز و نابه‌جی، ناوده‌می شاعیریکی گالته‌ بیژ پرپرپرکراوه له‌گه‌وه‌مه‌ر. زۆرجار له‌ پای یه‌ك تا‌که دپه‌ر شیعری پیا هه‌ل‌دان ساز و به‌رگ و نوکه‌ر و مولک و زه‌وی و زار به‌ بیژهره‌ په‌ست و نرم و چاو له‌ ده‌سته‌کان به‌خه‌راوه. خه‌لیفه (هادی)، "چوار سه‌د و شتری بارکراو له‌زێ و جل و به‌رگ ده‌به‌خشیته‌ خزمه‌تکاریکی خۆی، په‌شید چوار سه‌د ده‌ست جلوبه‌رگ و جلوبه‌رگه تایبه‌ته‌کانی خۆی به‌ شاعیریکی ده‌به‌خشی. وه‌زیره‌کانیش له‌و جۆره‌ ده‌سته‌بلای و به‌باهه‌ل‌پشتانه‌دا، بی‌ به‌ش نه‌بوون. ئهو مه‌زن نواندن و پاره به‌خشینه‌وانه‌ی که دراونه‌ته‌ پال به‌رمه‌کییه‌کان و بنه‌ماله‌ی (سه‌هل) مایه‌ی سه‌رسوپمان و هیڤمه‌گرته‌ و ئهو زیه‌ر هه‌ل‌پشت و پاره به‌خشینه‌وانه‌ نیشان ده‌ده‌ن که وه‌زیره‌کانیش وه‌کو خه‌لیفه له‌ کۆکردنه‌وه‌ی مال و ساماندا، هه‌رگیز نه‌یان‌توانیوه‌ پابه‌ندی دادگه‌ری و ویژدان بن.

ده‌وله‌تی عه‌بباسیه‌کان

له‌ راستیدا ده‌وله‌تی عه‌بباسیه‌کان، خۆی له‌ خۆیدا ده‌وله‌تی غه‌در و خیانه‌ت بوو. ده‌وله‌تی ئهو بنه‌ماله‌ عاره‌به له‌ نه‌نجامی هه‌ول و تیکۆشانی مه‌والی و خوراسانیه‌ نازاده‌کانه‌وه هاتبووه‌ ئارا، به‌لام نه‌وان هیچ کام له‌و هاوپرێ و هاوکاره‌ فیداکارانه‌ی خۆیان پاداشت نه‌کرد و چاکه‌میان نه‌ك هه‌ر به‌ چاکه‌ نه‌دانه‌وه به‌لکو هه‌موو ئهو که‌سانه‌یان که له‌ پیتاوی نه‌واندا فیداکاری و

گیانبازيان کوردبوو به غه در و خيانت له نيوبردن. (نېبو سله خه لال) سهره پاي شو هه موو ههول و خه باته ي که بۆ بلاو کورده وه و پهره پيډاني پيام و بانگه شه ي نه وان نواندي که چي به هوي به دگوماني و دل کرمي بونوي خه ليفه وه، کوژرا. (نېبو موسليم) يش که له راستيدا دهولته تي عه عباسي بهرهم و داهيتاني شو بوو، نهيتواني له به دگوماني و خيانت و چه پهلکاري نه وان دهريزي بييت. (بهرمه کي) يه کانش هه مان چاره نووس و بنه ماله ي (سهل) يش له هه مان چاره نووسي شووم و خه مناک دهريزيان نه بووه.

شو رهفتاره نابه جي و فيلبازانه يي که عه عباسيه کان ده رهق به وان ي نه وان يان پينگهياند يا نه وان ي بهرهماني نه وان بوون، مايه ي سهرسورمانه. خوي هوي سهره کي شو هه موو راکردن له خه لک و گوي قولاغيه ي خه ليفه کاني عه عباسي شهوي ليکه وتعه که نهوپيري به دين بن بهرام بهر به هه مووان... و بۆ پاراستني کورسي ده سلا تي خويان له رشتني خويني دوسته وه فاداره کاني خوشيان نه پرينگينه وه. رهنگه شو کار و رهفتارانه ش تا راده يه که له بهرته وه بووي که ده يانويست، بهو شيويه هه موو موسولمانان له خويان رازي بکه من. چونکه موسولماناني راسته قينه لهو رۆژگاره دا له بانگه شه کاني نه بو سله و نه بو موسليم که تومه تي بيروباوه ي (غلاة) و زه نديقه و (به پيره و کاراني دؤنايدؤن) يان له سهربوو، رازي نه بوون. پايه و شکوي بنه ماله ي بهرهمه کيه کان و بنه ماله ي (سهل) يش که له دهريزي خه لافته دا زؤر له راده به دهر توانا و ده سلا تيان گرتبووه ده ست، له گه ل مه يل و ره زامه ندي نه وان يه کي نه ده گرتعه.

به م شيويه، خه ليفه کاني عه عباسي - که به پيچه وان ي به ني تومه ييه وازيان له سياسي تي پان عاره بي هينابوو - شو ئيران يانه شيان تاراده يه کي ديار يکراو ده هيشتنه وه و له کاتي پتيوست بهرکه ناريان ده کردن تا بهو شيويه بتوانن متمان ي خه لکه ره شوکيه کي خويان له ده ست نه دن، که هه رکاتيک هه ره شه له خه لافه ت و دهولته که يان بکات. به هه رحال، نه گه رچي به هاتنه سهرکاري دهولته تي عه عباسي، نه فسانه ي "دهولته تي عاره بي" که نه مه وييه کان ههولتي دروستکردنيان ده دا، له گه ل دروستکردني "شاري هه زار و يه که شه وه" وه کو خه ون و خه ياله کاني "هه زار و يه که شه وه" له نيو چوو، و له بهرچاوان نه ما، به لام عه عباسيه کانش رازي نه بوون که دهولته تي به غدا، يه که سهره بييته دهولته تيکي خوراساني. له بهرته وه ش بوو که وه زيран و پينگيه نه ره ناوداره ئيران ييه کاني خوشيان نه هيشتن چاره نووس و به سهرهاتي بهرهمه کيه کان گه واهي شو راستيه يه.

بهرمه کییه کان

ئەو بەرمەکیانە، لە گەورە و ناودارانێ (بەلێخ) بوون. باپیرانی ئەوان، پەرستگە (نەوبەهار) یان کە پەرستگایەکی بووداییەکانی ئەو شارە بوو، بەرپۆدەبەرد. زەوی و زاریکی فراوانیش کە هی ئەو پەرستگایە بوو، لەبەردەستی ئەواندا بوو. تەنانت دواى ئەوەش کە باپیرانی ئەو مالباتە وازیان لە نایینی بوودا هینا و بوونە موسلمان، دیسان ئەو زەویانە هەر لە دەستی ئەواندا مانەوه.

نەوبەهار، کە لە بەلێخ پەرستگای خەلێک بوو، هەلبەت وەک چۆن لە ناوەکەیشیەوه دەرەدەکەوێ هی (بووداییەکان) بووه. کەچی دواتر لە ئەفسانە و چیرۆکەکاندا هەول دراوه، کە بە یەکی لە ناتەشگاکانی زەردەشتی بەدەنە قەلەم. لە کتێبەکاندا سەبارەت بە شکۆ و جوانی ئەو پەرستگایە وینا و باسی سەر سوپەینەر نووسران، کە هەلبەتە بۆ زیاده‌پریری نین، بەلام لە سەرجم ئەو باس و ویناکردنەدا، بە چاکی دەرەدەکەوێ کە ئەو پەرستگایە ناتەشگای زەردەشتی نەبوو، بەلکو پەرستگایەکی بودایی بووه.

بەلێ، ئەو بەرمەکیانە، وەک لە چیرۆک و گێڕانەوه و ئەفسانەکاندا دەرەدەکەوێ لە دەورووبەری سەرەتاکانی سەده‌ی یەکمەمی کۆچی هاتونەتە سەر نایینی ئیسلام. ماوەیه‌ک دواتر پەيوەندیان لە گەڵ خەلیفەکانی ئەمەویدا گریژدا و سەبارەت بەو پەيوەندییەیان لە گەڵ خەلیفەکانی ئەمەوی، لە کتێبەکاندا باس و بەسەر هاتی سەیر و سەمەرە هاتوون کە سەر سوپەینەر و باوەڕنەکراون. بە هەرحال، دواى روخانی ئەمەوییەکان، [(خالییدی کورێ بەرمەک) (مردووه لە (١٦٥ ک/ ٧١٧ ز)] یەکی لە ناودرانی ئەو بنەمالەیه، پەيوەندی بە (ئەبو لەعباسی سەفاح) هوه کرد و پۆستی وه‌زیری وه‌رگرت. لە قۆناغی حوکمرانی (ئەبو جەعفەری مەنسور)یش هەر لەو پۆستە مایه‌وه و کۆرەکانی لە دەرباری عەباسیەکاندا دەرکەوتن و هاتنە پیش و پەلە و پایە و پۆستی دەرگەکان و وه‌رگرت و هەموو کاروبارە گرنگەکان لە دەستی ئەواندا بوون. لەو نێوه‌دا، [(یەحیا کورێ خالیید) (مردووه لە (١٩٠ ک/ ٨٠٦ ز)] کە پێگەیه‌نەری (هاروون) بوو، لەلای ئەو پێگە و شوێنگەیه‌کی تەواوی هەبوو. بە شێوه‌یه‌ک کە ورده ورده هەموو کاروبارەکان بە دەستی ئەوه‌وه رایی دەرگەکان و خەلیفە تەنها هەر ناو بوو و هیچی تر. کۆرەکانی، واتە (فەزل) و (جەعفەر)یش لە دەرگای خەلیفە هیژ و دەسه‌لاتێکی تەواویان وه‌دەست هینا، بە چه‌شنێک گشت کارەکانیان گرتە دەست کە هەر کەسێک لە نێو دەرگای خەلافەتدا ئەگەر وابەستەى ئەوان نەبوا، هیچی بۆ نەدەکرا و هەر زوو لە سەر کار

لادمبرا، نهو دسه لالت و گه وره بيهی که يه حيا و کوره کانی له ده رباری هارووندا وده ستيان هینا، بتهوی یان نا رق و کينه و به خيلي ده رباریه کانی ده ورژاند. بياکی و نافه رمانيه له راده به ده ره کانی فزل و جه عفهریش بتهوی یان نا خه ليفه یان ته واه هه راسان کردبوو، نییدی نه مانه هه موو بوونه هوی نه وهی که ناحمز و به خيله کان رۆژ دواي رۆژ زیاتر شوولی لی هه لکیشن و به کوفر و له ناین به ده ر و سه ربیچیکار و گه نده لکار تۆمه تباریان بکه ن. شکۆ و پیاوه تی نه وانیش نهیده توانی زمانی نهو ناحمز و به د سروشتانه به ستي، بۆیه هۆ و هۆکاریکی واهاتنه نارا که بوونه مایه ی رۆخان و به دبه ختی نهو بنه ماله یه. له سالی (۱۸۷ک / ۸۰۳ز) جه عفهریان به فهرمانی هاروون کوشت و زۆر له دۆست و یاوه رانیشی خرا نه زیندان و ژیر نه شکه بجه وه، ته نانه ت، فزل و يه حياش راپیچی زیندان کران و تووشی نازاری گيانپر وکین بوونه وه. هه موو سامان و دارايه له ژمار نه هاتوه که شیان ده ستي به سه ردا گیرا، به لی که ساتیک که رۆژگار یک نه و په ری سامان و خیر و بیژ و خۆشيان له به رده سندا بوو، نه مرۆکه نییدی به حه سه رتی نانی شه و بوون.

نهو مالتویرانی و تیشکانه سه رسو په یته رانه یه که خانه دانی خاوه ن توانا و ده سه لاتدار و شکۆمه ندی به رمه کيان ناوا تووشی ته نگه ده ستي و ناکامی کرد، له سه رانه سهری دنیا ی نیسلا میدا ده نگ و سه دایه کی خه منا کیده وه و هه موو جیهانی خسته سه رسامبوون و واق ورمانه وه.

بۆیه سهیر نییه که چیرۆکان و بهیت بیژه کان، سه باره ت به و روادوه سه رسو په یته ره، وه ها ریا به تی سهیر و نه فسانه نامی زیان هینا وه ته وه و هه ره نه وه شه که ده یینین سه رانه سهری میژووی به رمه کیه کان پرا ویره له چیرۆک و نه فسانه گه لی سهیر و باوه رنه کرا و^{۱۷۴}. هه روه ها زۆر چیرۆک و باس و به سه رهاتی جوان و نایاب و دلگیریش له باره ی نهو مالتاته له کتیب و سه رچاوه میژووییه کۆنه کاند ا ماونه ته وه. به شیوه یه که له چیرۆکه کانی "هه زار و يه ک شه وه" دا سیمای جه عفهری به رمه کی دیه نیکی تایبه تی هه یه. له زۆربه ی نهو چیرۆکه دلگیر و فره شته ییانه دا، جه عفهریش وه کو (مه سروور)ی خزمه تکار، له هه موو جیهه ک شان به شان و

۱۷۴ - بۆ زانیاری زیاتر سه باره ت به به رمه کیه کان بگه رپوه بۆ تار یخ بهرامکه، پێشه کی درێژی به رپێژ عه بدونه له عزم قه رب گورگانی که زۆربه ی گیترا وه گرنگه کانی تیندا کۆکردۆنه ته وه. هه روه ها بگه رپوه:

توتیزینه وه ی ۱۹۱۲ Bovrat les Barmecides d'apres les historiens Arabes et persanes paris

به م ناو نیشانه.

ههڅرکي خهليفه وه وانيشان دراوه که هه موو کاروباره کاني ده زگای خهلافهت له ژير دهستی نهو وه زیره شکودار و دهسه لاتداره نیرانيه دایه. له هه موو نهو شهنشین و عه شره تباريانه ی که هاروونی خهليفه لهو شاره ی "هزار و يه ک شوه" له کوچه و کوټان و بازار و که ناری ديبله و نيو دارخورماکان و له هه موو شونځيکدا بهوپهړی جوش و خروشوه نه نجامی دهدان، جهمغفري بهرمه کی له هه موو جییه ک هاورپیه تی دهکات. چیروک و باسی سامان و شکو و عه شره تباری و راپاوردنی خهليفه و وه زیر و ده ربارییه کاني، لهو چیروک د لگيرانه ی "هزار و يه ک شوه" دا جیلوه و په نگدانه وه یه کی دیار و به رچاویان هیه و نامازه گه لیکیش سه بارهت به تیشکان و مالویرانی بهرمه کییه کان له چیروکه کاني نهو کتیه ده هاتوون^{۱۷۵}.

به لئی، بڼه مالهی بهرمه کی له ده ولته تی عه عباسیدا دهسلات و بایه خینکی زوریان هه بوو و په نگه همر له بهر نه وه ش بووی که ناحمز و به ختله کانیش ناوا که وتوونه ته تا نهو ته شهر و جنیو و بهد زمانی دژیان و هه ولینانداوه به زه ندیق و بی دین ناو زراویان بکه ن و کوفر و ناگر په رستیان به سمرزا بېرن. نهو ی که باو و باپیرانی نه مانه له سر نایینی بوودایی بوونه هیچ گومانیک نییه، به لام مهیلیان بز زه دهشتی و زیندو و کردنه وه ی ناگر په رستی که دراوه ته پالیان ته و او دووره له راستی و نه مه هه مووی دوژمنان و ناحزه کاني نهو مالباهت دروستیان کردوون و زوریش لهو درو هه لبه ستروانه دوا ی شکانی نهوان دروست کراون تا نهو هه نگاوه ی هاروون سه بارهت به کپکردن و له نیو بردنیان به هه نگاوتکی له جی خو و پاساودار بده نه قه لهم. به لام له گه ل نه وه شدا، گومانی تیانییه که دهسلات و گه وره یی نهوان همر له چوارچپوه ی هق و داد گهریدا نه بووه و لهو باره یوه دوور نییه نهو ی که سه بارهت بهو بی بهند و باریانه ی فزلی کوری یه حیا و جهمغفر تو مارکراون، راست بن.

به همر حال دهسلات و هیزی بهرمه کییه کان له میژووی نهو پژگاره دا سه رنجراکیش و مایه ی سه رسورمانه. سامانی بی پایان و ده ستیلاوی و زیر به شپنه وه شیان وه که نه فسانه دپته به رچاو.

واپیده چی بالادهستی نهوان به سر سامان و داراییه کاندا، هندی جار له خهليفه ش زیاتر بووه، به شیوه یه ک دهسلاتیان به سر خه زانه ی ولاتدا هه بووه که نه گمر خهليفه خویشی

۱۷۵ - سه بارهت به جهمغفر و بهرمه کییه کاني تر هه روه کو له چیروکه کاني "هزار و يه ک شوه" داهاتوه بگهریوه بز کتیبی Bouvrat که باسکرا. ل ۱۲۰ - ۱۲۱.

پیتوستی به بریک پاره هه‌بوایه، به‌بی وەرگرتنی فرمان و په‌زامه‌ندی ئەوان نه‌یتوانیوه ده‌ستی بۆ بیات.

هه‌ل‌به‌ته، کاتی خه‌لیفه ده‌یی‌نی ئەو بنه‌ماله‌ مەزن و ده‌سه‌لاتداره له خودی ئەو زیاتر هه‌ژموون و بالا ده‌ستیان به‌سه‌ر کاروباره‌کانی ولاته‌وه هه‌یه، خۆی له به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لات و هێزی ئەوان به‌ بچووک ده‌یی‌نی و هه‌ر ئەو هه‌ستی خۆ به‌لاواز و بچووک دیتنه‌ وای لیک‌کرد که بکه‌ویته‌ دوژمنایه‌تی و نازاردانیان.

(نێن خه‌لدون) ئەو خاله‌ی باش پێکاوه که ده‌لی: "هۆی شکان و له‌ نیۆچوونی کاروباری به‌رمه‌کییه‌کان ئەوه‌بوو که ئەوان ده‌ستیان به‌سه‌ر هه‌موو کاروباره‌کانی ولاته‌دا گرتبوو و هه‌موو پاره و داراییه‌کانی ده‌وله‌تیان له‌ ژێر ده‌ست بوو. به‌چه‌شنیک که ئەگه‌ر هاروون خۆی، شتیکی له‌ (به‌یتومال)" بو‌یستبا بۆی جێبه‌جێ نه‌ده‌بوو. ئەوان به‌سه‌ر ئەودا زال ب‌بوون و له‌ فه‌رمان‌په‌رواییه‌که‌ردندا وه‌ پیش ئەو که‌وتبوونه‌وه. به‌ شێوه‌یه‌که‌ که به‌مانه‌وه و بوونی ئەوان خه‌لیفه بۆی نه‌بوو ده‌ست له‌ کاروباری ولات وه‌ربدا. کاریگه‌ریی ئەوان له‌ هی خه‌لیفه‌ فراوانتر و ناو و نوابانگیان زیاتر و به‌ربلاوتر بوو. هه‌موو کار و بار و پۆسته ده‌وله‌تییه‌کانیان به‌سه‌ران و گه‌وره‌ پیاوانی بنه‌ماله‌ی خۆیان پ‌ر‌کردبووه‌وه و بناغه و پێگه‌ی خۆیان به‌مه‌تره‌ داده‌پشت و جێگیر ده‌کرد. وه‌زاره‌ت و شه‌ماره‌ت و فه‌رمان‌په‌روایی و ته‌نانه‌ت پاسه‌وانی و ده‌رگه‌وانیی خه‌لیفه و هه‌موو کاروباره‌ کارگیر و سه‌ربازییه‌کان و هه‌رچه‌یه‌که‌ که په‌یوه‌ست بوو به‌ ششیر و قه‌لەم، له‌ ژێر ده‌ست و کۆنترۆلی ئەواندا بوو."^{١٧٦}

به‌لام ئەو وه‌زیره‌ ژیرانه، ته‌نها هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازیان نه‌ده‌هێنا که جله‌وی خه‌لافه‌ت بگه‌رنه‌ده‌ست، به‌لکو گه‌ره‌کیان بوو نایینی نیسه‌لامیش له‌گه‌ڵ نه‌ندیشه‌ و لیک‌دانه‌وه‌کانی خۆیان جووت بکه‌ن. ده‌لێن، به‌رمه‌کییه‌کان، هاروونه‌ په‌شیدیان ناچار کرد که ناگره‌دانییه‌که‌ له‌ ناو (که‌عبه‌)دا دابنێ که به‌رده‌وام ناگری تیا دابگیرسێن و داری عوودی تێدا بسوتێن. په‌شید زانی که به‌و ناماژه‌یه‌ گه‌ره‌کیانه‌ بنیادی ناگریه‌رستی له‌ (که‌عبه‌)دا دابنێن و له‌ ناو که‌عبه‌دا ناته‌شگایه‌که‌ دروست بکه‌ن. ئەم لیک‌دانه‌وه‌یه‌ یه‌کیه‌که‌ بوو له‌ هۆکاره‌کانی تیشکانی به‌رمه‌کییه‌کان."^{١٧٧}

١٧٦ - ابن خلدون: مقدمه، ل ٢٠، چاپ اروپا.

١٧٧ - بغدادی: الفرق بین الفرق، ٥٨.

به له بهرچا و گرتنی نه وهی که بهر مه کیسه کان وهک دهینین بودایی بوون نهک زه دهشتی، نهو ریوایه ته جیتی باوه رییه، ته نانهت له قهلمرپه وی ناینیشدا ساتیک چییه بۆ جیگیر و مکومکردنی دهسه لات و نفووزی خویان که مته رخمیان نه کردووه^{۱۷۸}.

شکانی بهر مه کیسه کان

میژوونوس و چیرۆکناسه کان به تین و تاوکی شاعیرانه وه به سه رهاتی شکان و روخانی بهر مه کیسه کانیان نووسیه ده وه. چ ناخ و که سه ری سارد و ده ده دلی که ساسانه سه بهارهت به مالتویرانی و تیشکانی نهو مالباته، له سه ر زار و لیوه خاموش و پر له بریاکانی شاعیران و نووسهرانی ویژدان به خرۆش، ده برپاون، هه ولیان داوه که. مالتویرانی و شکستی نهو بنه مالهیه وهک کاره ساتیکی گه وه بۆ میژووی شکویی و به خشندهیی بجه نه روو.

له م نیه ده نه وهی که جیتی گومان نییه نه وهیه که سامان و دارایی نهفسانه نامیزی نهوان، چاوی هاروونی خهلیفه ی پاره بهرست و عه شه ته بازی مؤلفه کردووه و وایلی کردووه که فه رمان و برپاری دهست به سه ردا گرتن و هه لگوشینی داراییه کانیان ده ر بکات.

مالبه خشی و ده سه ترکه وهیه له راده به ده ر و تاکر وهیه بی نه ندازه ییه کانی کوره کانی یه حیاش بهتوئی یان نا به خیلی و ته ماع و غیره تی خهلیفه یان جوولاندووه.

بهر مه کیسه کان، وهک له و ریوایهت و گیرانه وهانی سه بهارهت بهوان گوتراون، ده ده که وئی له به خشین و ته خشان و په خشان کردنی پاره دا زۆر ده سه تلوایان کردووه. له گه ل نه وه شدا که نهو باس و گیرانه وهانی سه بهارهت به به خشه نهفسانه نامیزدکانی نهوان گوتراون، پیوه نان و زیاده رۆیی شاعیرانه یان تیدایه، به لام ده توانین بلین سامان و دارایی بی هاوتای نهوان بۆ بزواندن و هاندانی به خیلی بردنی خهلیفه بهس بووه، نه خامه که دوژمنان و دلپه شان هه ولیان داوه زهینی خهلیفه ده رهق بهوان مژول و ئالۆز بکه ن. له و رووه وه له میانه ی نهو چیرۆک و ریوایه تانه ی، که هه ن ده توانین نیشانه گه لیک بۆ پشت راست کردنه وهی نهو خاله به دی بکه یین.

۱۷۸ - گومانی ناگر بهرستی بهر مه که ییه کان ییگومان هه لیه، نهک هه ر ته نیا ناویان که کار به دهستانی نویه هاری بوداییه کانی بهلخ بووه شاهیدی نه م وته به لکو له نیسوردنی ده سه لاتداریتی مه سمغان له لایه ن خالیدی بهر مه کی، که روحانییکی مه زن و بایه خداری ده ماوه ند بوو له میرنشینی ته بهرستان، پالیشتیکی تره بۆ نهو راستیه . هه روه ها بگه رپۆد بۆ ۱۲۴. Marquart: Eranshahr, p

(نېبين نەسیر) نووسیویه: کاتى جەغفەرى بەرمەكى كۆشكە گەورەكەى خۆى دروستکرد و بیست هەزار دەرهمى لە دروستکردنى كۆشكە خەرج کرد، ناحەزان ئەو هەوالەیان بە خەلیفە راگەیان و گوتیان کاتىك جەغفەر بۆ دروستکردنى خانووتىك بتوانى ئەو هەموو پارەیه خەرج بکا، گەلۆ دەبى خەرجى و تېچوونەکانى تری ئەو چۆن و تاج راڤەیهك بن؟ ئەو قەسەیه زۆر کارى لە هاروونە پەشید کرد و ئەوێ بە شتیكى زۆر گرنگ و گەورە ژمارد^{۱۷۹}.

لە گێژانەوهکاندا بە ئاشکرا دەرڤەكەوى كە هاروونە پەشید چاوى بەو هەموو سامان و داراییە لە بن نەهاتوو، و ناوایانگە كەم هاوتایەى ئەوان هەلنەهاتوو. لە (نېسحاق كورى عەلى كورى عەبدوللا عەبباس) دەگێژنەوه كە گوتیە رۆژىك هاروون لە بارەى بەرمەكەىكان قەسەى لە گەل دەکردم "پێمگوت نەى ئەمیرلومنین، وا دیارە كە بەخێلى بە مال و دارایی ئەوان دەبەیت، ئەوان هەر خۆت دروستت کردوون و بەو پایەت گەیاندوون، ئەوێ ئەوان دەیکەن لە سایەى بوونى تۆوێ، ئەوان نۆكەر و غولامى تۆن، هەرچى بتەوى سەبارەت بەوان دەتوانى بیکەیت. پەشید نكۆلى کرد و گوتى وەك تۆ لىكیدە دەیتەوه وانیه. من نێستا چا و لە دەستى ئەوانم... ئەو پارە و مولك و مالەى ئەوان هەیانە هیچ یەك لە كۆرەكانى من نیایە، جا چۆن دەتوانم بەرامبەر بەوان دڵنەرم و گەشبین بم؟"^{۱۸۰}.

ئەو رىوایەتە نیشان دەدات كە هاروون چۆن چەندین ماوه وەك ناگرى بن كا و لە دڵەوه بەرق و كینهوه، چاوى پرێوێتە مال و سامان و شكۆى ئەو بنەمالەیه، (جەهشیاری، مردوو لە (۳۳۱ ك/ ۹۴۲ ز))یش باسێك دەگێژیتەوه كە پالېشتى ئەو راستییه دەكات و دەنوسى: "كاتى یەحیا بۆى پروون بوووە كە هەلوێستى هاروون بەرامبەر بەو گۆراوه، بیری كردهوه و چووە مالى یەكێ لە هاشمییهكان كە دۆستایەتى لە گەلدا هەبوو و سەبارەت بە رەوشى خۆى پرس و رای پێكرد. كەبرای هاشمى گوتى: خەلیفە زۆر حەزى لە كۆکردنەوهى پارە و پێكەوهنانى مال و داراییە و خۆت دەزانى كە زۆر كورى هەن و دەیهوى كە ئەوانیش ببنە ماخۆى زەوى و زار و خانوبەرە... وەك دەبینن خزم و كەسەكانى تۆ گشتیان خانوبەرە و زەوى و زاریكى زۆریان هەیه و ناحەزانى تۆ لای خەلیفە دژى ئەمانە باش تێهەلەشیلن. ئەگەر چاویك بە مال و دارایی ئەو خزمەت دا بخشیتیتەوه و بیاندهیتە كۆرەكانى خەلیفە ئەوا بەو شیوێهە لە

۱۷۹ - ابن اثیر، الكامل فى التاريخ، ۵، ۱۱۴، چاپ مصر.

۱۸۰ - ابن عبدربه: العقد الفريد، ۵، ۶۶، چاپ مصر.

خەلیفە نزیك دەبییهو و پێژ و پایەت مەكۆم دەبی و خۆت و كەس و كار و دۆستهكانت لە نازار پێگەیانندن و بقی ئەو پارێزراو دەبن^{١٨١}.

لەم شتەندا دیارە كە هۆی شكست و نەهامەتی بەرمەکییەكان جگە لەو نەبوو كە هاروون ویستویه مالا و سامان و دارایی ئەوان دەست بەسەردا بگرت، لە راستیدا دەستبەرسەر داگرتنی داراییەكان لەوی سەردەمیدا زۆر بار بوو و خەلیفەكان زۆر لە ئەمیر و وزیرەكانیان بە بیانوی بچووك بچووك خستۆتە زیندان و دەستیان بەسەر داراییەكانیاندا گرتوو. بەر لە بەرمەکییەكان و دواي ئەوانیش زۆرجار خەلیفەكان چاوی تەماعیان پرپۆتە دارایی و وزیرەكانی خۆیان و لە پێناوی زیاتر كەلەكە كردنی مالا و ساماندا ئەوانیان فری داوێتە كوڤی زیندان و نازار و ئەشكەنجەیان بەدژ ئەنجام داو.

بەلام وێرایی ئەمانەیی باسكان، هەندێ لە میژوونوسان هۆی شكان و نەهامەتی ئەو بنەمالیە دەگێرێنەو بۆ چیرۆكێکی ئەفینداری و لەو بارەیهو رێبازیەتییکی سەیر باسەكەن و دەنوسن: "پەشید، عەبباسی خوشکی و جەعفەری كۆری یەحیای زۆر خوش دەویستن، بەلام ئەو دووانە زۆر بێ سەبر بوون و بێ ئەوەی بەرەسمی ببێتە هاسەری یەكتر خۆیان دەگەینەنە یەكدی و ئەمەش شتیکی نەشیاو و نامەردانە. خەلیفە بەو مەرجە خوشكەكە خۆی داوێتە جەعفەر كە توخنی یەكتر نەكەون، بەلام كە هاروون لەوی ئەما ئەوان كە دوو گەنجی جوان و تا بێ پێك و پێك و لەبەردەلان بوون، دەرەفتیان هێنا و خۆیان گەیانە یەكتر و لە ئەنجامی ئەو پێكگەشتنە عەبباسە كۆرپێکی بوو و كۆرەكەیان پەوانەیی (مەككە) كرد تاكو هاروونە پەشید پێنەزانێ، دواي ئەو جارێکی تریش خۆیان گەیانە یەكدی و ئەمجارەش كۆرپێکی دیکەیان بوو و ئەویشیان بە هۆی باوەر پێكراوەكانی خۆیان ناردە لای براكەیی. دەلێن عەبباسە لەگەڵ كەنیزەیهك دەبێتە ناخۆشی و لێدەدا، كە نێزەكە دەچێتە لای هاروون و هەموو شتیکی بۆ باس دەكات. هاروون بقی و كێنەیهكی زۆر لە دل دەگری و بریار دەدات بچێتە حج و كاتی دەگاتە مەككە، لەو مەسەلەیه دەكۆلێتەو و هەردوو زارۆی بۆ دێنن و بەچاوی خۆی دەیانبینێ، دواي ئەو هەردووکیان فری دەدەنە چالێك و بە خاك و خۆل چالەكە دادەپۆشن، كە لە حج گەراپەوه، بەرمەکییەكانی لەناو برهن^{١٨٢}.

١٨١ - تاریخ الوزراء، ل ١٧٩، طبع مصر ١٩٣٨.

١٨٢ - هندوشا غنجانوی: تجارب السلف، ل ١٥١.

زۆر له چیرۆکسازەکان ئەو چیرۆکە عەشقبازیەى نێوان عەبباسە و جەعفەرى بەرمەکیان کردۆتە بابەت و کەرەسەى ئەفسانەکانى خۆیان، له راستیدا چیرۆکەکه پتر له ئەفسانە دەچى تا راستى، لەبەرئەوێهه که ئەفسانەى سەرنج ڕاکێشيان لەبارەوه پێکەوه ناو^{١٨٣}.

بەلام راستییهکەى ئەوێهه که، له میژوونوسه جى باوەڕەکان هەرکەسێک که ئەو ڕووداوەى باسکردووه به هۆکاری سەرەکی نەهامەتى بەرمەکییهکانى دانناوه، بەلکو تەنها به یهکێک له هۆیهکانى تیشکان و نەهامەتى ئەو بنەمالهى زانیوه. ئیبن خەلدون به توندی له راستى ئەو ڕووداوه دوودله و به ڕووداویکی دروستکراو و ساختهى دەزانى و پایهى هاروون ئەو قسانه به بەرزتر و هیژتر دەداته قەلەم^{١٨٤}.

له راستیدا، عەبباسەى خوشکی هاروون، وهك له باس و گێڕانهوهکاندا دەرکەوتوووه سى جار شووى کرد و هەر سى پیاوهکانیشى بهر لهخۆى مردوون و لەبەرئەوێههش بووه که (ئەبو نەواس) مردوووه له (٢٠٠ ک/٨١٥ ز)ى شاعیری ناسک و قسەخۆش، هەر بۆ خوێشى، شیعرێکی ههجوو نامیز و دلنشینى دانناوه و تیايدا نامۆژگارى (ئەمین)ى خەلیفه دەکات که ئەگەر ویستى کەسێک له نێو ببات، با عەبباسەى بداتى. بەلام ئەوانەى له میانى شروقهکردنى دیوانى شیعرى ئەبو نەواس، ناوی مێردهکانى عەبباسیان بردوووه، ناوی جەعفەریان نەهێناوه، لەوهرا دیاره ئەو گێڕانهوهیهى هاوسەرگیری جەعفەر و عەبباسیان بەراست نەزانیوه^{١٨٥}.

بەهەر حال، وهك دیاره ئەو چیرۆکە له ڕهنگ و بۆى ئەفسانە خالى نییه. وا پێدهچى که دروستیان کردبى تا هۆکاری شکان و نەهامەتى بنەمالهى بەرمەکی له چیرۆکیکی که له گەل ئەفسانە دلنشینەکانى ئەو شارەى "هەزار و یهك شهوه"دا گونجاو بى، بگێرێوه و باس بکەن، لەو ڕووهوه هەوین و ناوهڕۆکی چیرۆکەکیان له بەسەرھاتی (جەدیعی ئەبرەش) و خوشکەکەى وهرگرتوووه.

١٨٣ - هەر وهکو له سالى ١٧٥٣ز، داستان بەزمانى فەرەنسى بەناوى Abbasa بلاوکرایهوه له سالى ١٩٠٤ز کتیبى بەناوى Les Nuits de Baghdad بەزمانى فەرەنسىیى بلاوکرایهوه جۆرجى زیدان نووسەرى لوبنانى ئەم چیرۆکەى به شیواى داستانى تارىخ نووسیوه که بەناویانگه (بگه پێوه): وتارى Horovitz، له چاپى نوێى داتره المعارف اسلام، ب(١).

١٨٤ - ابن خلدون: مقدمه، ل١٩٤.

١٨٥ - دیوانى ابو نواس، ل٥٣٠.

به‌لئی چیرۆکی عه‌بباسه، که ئه‌ین خه‌لدونیش به‌گومانه‌ له‌ راسته‌بوونی، له‌ نه‌فسانه‌یه‌ک به‌ولاره‌ شتی‌ک نه‌یه‌. بۆ شکان و له‌ نه‌تیردنی به‌رمه‌کیه‌کان هه‌یج پته‌وست نه‌بوو که نه‌وان تاوانی‌کی به‌جۆک یا گه‌وره‌یان لێ پڕوودایی؛ ئایا سامانی له‌ ژمار نه‌هاتوو و سه‌رسوپه‌ینه‌ری نه‌وان که چاره‌کانی خه‌لیفه‌ی نه‌کردبووه‌ به‌س نه‌بوو که هه‌ر نه‌وه‌ به‌ تاوانی‌کی گه‌وره‌ بۆ نه‌وان به‌دریته‌ قه‌له‌م؟ بۆ هه‌مان نه‌وه‌ تاوانه‌ واته‌ تاوانی (سامانه‌داری) نه‌بوو که خه‌لیفه‌، جه‌عه‌فری کوشت و سه‌له‌های ساڵ فه‌زل و یه‌حیای له‌ سیاه‌چاله‌کانی زینه‌دانه‌ بازار و نه‌شکه‌نجه‌دان. له‌ راستیدا کوشتنی جه‌عه‌فر و زینه‌دانه‌کردنی باوک و براکه‌ی بیانه‌ویک بوو بۆ نه‌وه‌ی که مه‌ال و سامانی نه‌وان به‌کووته‌ ژێر ده‌ستی خه‌لیفه‌، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی وا بیرده‌کرایه‌وه‌ که هه‌شتا بری‌کی زۆر له‌ زێر و جه‌واهیراتی نه‌وان ماوه‌ که به‌کووته‌ ده‌ستیان، بۆیه‌ پته‌وست به‌و فه‌زل و یه‌حیا سه‌له‌ها له‌ زینه‌دانه‌ به‌ته‌نه‌وه‌ و به‌ گوشار و نه‌شکه‌نجه‌ نه‌وه‌ی که پته‌یانوابوو شارده‌ویانه‌ته‌وه‌، لێیان به‌ستنه‌ن و ده‌ستی به‌سه‌ردا به‌گرن. گه‌یانه‌وه‌یه‌ک له‌ کتێبه‌کاندا هاتوه‌ که نه‌وه‌ راستیه‌ی سه‌ره‌وه‌ پشت راست ده‌کاته‌وه‌. نووسراوه‌: خه‌لیل کۆری هه‌یسه‌م که هه‌روونه‌ ره‌شید کردبووه‌ زینه‌دانوانی یه‌حیا و فه‌زل، ده‌گه‌یتره‌ته‌وه‌ که ره‌ژێک (مه‌سروور)ی نه‌که‌ر له‌گه‌ڵ گروپی‌ک له‌ خزه‌تکاره‌کانی خه‌لیفه‌ هاتنه‌ لای من و یه‌کی له‌ نه‌که‌ره‌کان مه‌یژه‌ری‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، وامزانی ره‌نگه‌ی خه‌لیفه‌ له‌ به‌رمه‌کیه‌کان خۆش بووبی و نه‌وه‌ پیاوه‌ی ناردووه‌ که ده‌له‌واپیان به‌کات. مه‌سروور پته‌یگۆم فه‌زلی کۆری یه‌حیا به‌ بۆ به‌ته‌نه‌ده‌ری. کاتی فه‌زل له‌ به‌رامبه‌ری نه‌ودا وه‌ستا، پڕوی ته‌یکرد و پته‌یگوت نه‌مه‌یرلونه‌مین ده‌لی پته‌یگوتبه‌سووی که هه‌موو مه‌ال و دارایه‌کانتان ته‌سه‌لیم به‌که‌ن و لاموابوو که نه‌وه‌ کاره‌تان کردووه‌، به‌لام نه‌یستا بۆم پڕون بۆته‌وه‌ که پاره‌ و سامانه‌ی‌کی زۆرتان بۆ خۆتان گل داوه‌ته‌وه‌. پته‌یگوت نه‌گه‌ر نه‌وه‌ پارانیه‌ی شارده‌وته‌وه‌ بۆ مه‌سرووریان ناشکرا نه‌که‌ی دووسه‌د قامه‌جیت لیده‌ده‌م. فه‌زل گوتی نه‌ی (نه‌با هاشم) هه‌رچی پته‌یان پاسپاردووی و فه‌رمانیان پته‌داوی نه‌نجام به‌ده‌. مه‌سروور گوتی نه‌ی (نه‌با عه‌بباس) وابه‌ چاک ده‌بینم پاره‌ له‌ گیان به‌ گه‌رنه‌گه‌ر دانه‌نیی چونکه‌ ده‌ترسم نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی پته‌ی سپه‌رداوه‌ جیه‌به‌جیه‌ی به‌که‌م، سه‌ری ته‌وی تیا به‌جیت. فه‌زل سه‌ری خۆی به‌ره‌زکرده‌وه‌ و گوتی نه‌ی (نه‌با هاشم) من هه‌رگیز درۆم له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ نه‌کردووه‌ و نه‌گه‌ر هه‌موو دنیا هی من، نه‌وا له‌ نه‌وان هه‌موو دنیا و لیدانی تاکه‌ قامه‌جیه‌یه‌ک لیدانی قامه‌جیه‌یه‌که‌م په‌ته‌ده‌کرده‌وه‌ و ده‌ستم له‌ هه‌موو دنیا هه‌لده‌گرت، خه‌لیفه‌ نه‌وه‌ ده‌زانی و ته‌و خۆشت ده‌زانی که ته‌مه‌ شکۆ و که‌رامه‌تی خۆمان به‌

بەخشىنى مال و سامانى خۇمان دەپاراست، ئىستا چۆن مال و سامان بە بەھاي كەرامەت و شەرفى خۇمان دەپارتىزىن؟^{۱۸۶}.

بەم پىيە دەبىنىن كە بەرمەككىيەكان بوونە قورىانى بەرزە فرى و لە خۇبايى بسونى خۇيان و بە خىلى پىتەردن و چاۋچىنۇكى خەلىفە، راست نىيە پىمانوبى چىرۇكى پەيوەندى و كەش و كوشى نىوان جەغفەر و غەبباسە بە ھۇكارى سەرەكى نەھامەتى و تىچوونى ئەوان بزانين. راستە كە ئەو چىرۇكە وەك دەبىنىن لە رووى چىرۇكى جەدىمەي نەبرەش، يا چىرۇكى ترى لەو چەشنەوۈ دروست كراوۈ، بەلام گومانى تيا نىيە كە ئەو كار و رەفتارانە لە مەزاج و خولق و خووى توند و بى بەندوبارى ھاروون دوور نەبووۈ. بە تاييەتەش كە ھەم لە چىرۇكەكانى "ھەزار و يەكشەوۈ" و ھەم لە كىتەبە مىژوويىەكان و گىرپانەوۈكاندا زۆر لەو جۆرە بىبانوگرتن و توندوتىيىيە مىندالكارانە، لەو خەلىفەيە باسكارون.

مەيموونەكەي زوبەيدە

بۇ نمۇنە دەگىتەنەوۈ كە ھاروون پلەي (نەمارەت)ى داۋەتە (مەيموونە) يەك. بە شىۋەيەك سى پىاو لە دەربارىيەكانى ئەو دەبوا ھاودەم و ركابدارى ئەو مەيموونە بسوان و بەفەرمانى خەلىفە شمشىريان لەقەدى گرى داۋە و سوارەكان ھاۋرىيەتيان دەكرد. ھەر كەسىك چوبايە بارەگاي ئەو پىتەدەگوت كە دەستى ئەو مەيموونە ماچ بكا و لە خزمەتى دابى... ئەو مەيموونە چەند كىچىكى لە كىچىتى خىستىبون^{۱۸۷}. "چىرۇكى ئەو مەيموونە بەشىك لەو چىرۇك و رىوايەتانەمان وەبىردىننەتەوۈ كە لە بارەي دوو زۆردارى رۆمەوۈ (نيرۆن مردوۈە لە ۶۸ ز) و كالىگولا) باس كراون. ئەو مەيموونە ھى زوبەيدەي خاتوونى خەلىفە بوو. لە راستىدا ئەوۈندە زىادەروۋىي لە ئىكرام و رىزىگرتنى ئەو ئاژەلە دەكرا كە فەرماندە بەدەمارەكان نەياندەتوانى بەرگەي ئەو سووكايەتەيە بگرن، يەككى لەو فەرماندانە بەناۋى (يەزىد كورى مەزىدى شەيبانى) مەيموونى ناۋىراۋى كوشت و مەرگى ئەو مەيموونە بۇ ھاروون و زوبەيدە زۆر گران كەوت و شاعىران پرسە و ماتەمنامەيان بۇ زوبەيدە ھۆنىۋەتەوۈ^{۱۸۸} و نەمانەش ھەموو

۱۸۶ - مسعودى: مروج الذهب، چاپ پاریس ۶، ل ۹-۴-۴۰۸.

۱۸۷ - قیروانى: زهرالاداب، ب ۴، ل ۱۰۸ ھەروەھا بگەرئۆه، رساله الغفران معری، ل ۳۹۲.

۱۸۸ - ابن اسفندیار: تاریخ طبرستان، ب ۱، ل ۹۲.

سروشستی ناپه‌سه‌ند و توندی خەلیفه دەخەنە روو کە بە پێشچەوانە ی شەوێ ئێین خەلدون باسیکردوو، لەو جۆرە هەموەسبازیه منداڵکارانە هیچ خۆی نەبواردووە. وێرایی ئەو هەموو بەدخوویی و لاساریه، سەرداران و سەرانی ولایت، فەرمانرەوایەتی خەلیفەیان پەسەندکردوو و گوێزانیان و بەرفەرمانی بوون، ئاخەر هەرچی پلە و پایە و مال و سامانیکی هەیانبوو، لە سایە ی بوونی ئەو هەبوو؟ لە راستیدا، ئەو فەرماندە و گەورە گەورانە، بۆ پەزنامەندیی خەلیفه باکیان بە هیچ پرسیوایی و شەرمەزارییه‌ک نەبوو، کوشتنی دوژمنانی خەلیفه و تالانکردنی مال و سامانی خەلک، ئەگەر مایە ی پەزنامەندیی خەلیفه با، شتیکی ئاسایی بوو و ئەو هەموو نزمی و زەبوونیان بۆ نزیکبوونەو لە خەلیفه بەرگە دەگرت، چونکە وەزارەت و ئەمارەت، ئەگەرچی تەمەنیان کورت بوو، بەلام لەوماوێ کورتەشدا سامان و داراییەکی زۆر شۆری گیرفانەکانیان دەبوو و دەوڵەمەند دەبوون.

بەرمەکیه‌کان و عەلوییه‌کان

ئەو میر و کاریبەدەستانە کاتی دەبوونە میر و کاریبەدەستی شوێنێک لە پێناوی کۆکردنەوێ پاره و سامان دەستیان لە هیچ تاوانێک نەدەپاراست. ئەمانە لە هەموو شوێنێک شولیان لێ هەڵدەکیشا و ئەو پەری تاکرەو و ستمکاربوون و هەرچی بیانویستبا دەرەق بە سەر و مالی خەلک ئەنجامیان دەدا. لەبەرئەو خەلکیش لە هەر شوێنێکدا هەلیان بۆ پەخسابا پادەپەڕین. ئەو دەرەفت و بەهائانەش هەمیشە لە ئاکامی ناپەزانییه‌کانەوێ دروست دەبوون. وەک چۆن خەلکی دیلەم و تەبەرستان بۆ پزگاریبوون لە ژێر زوڵم و ستمکارییه‌کانی کاریبەدەستانی خەلیفه، لە دەوری یەحیا کۆری عەبدوللای حەسەنی کۆبوونەو و دژی پیاوێکانی خەلیفه راپەڕین. چیرۆکی ئەو یەحیا و هەکو بەسەرھاتی براکانی خەمناک و سەر سوپەرھینەر بوو.

کاتی کە بڕایەکانی ئەو واتە محەمەد نەفس زەکیه و ئیبراھیم قەتیل بەسەر خۆشی کوژران "یەحیا ترسی لێنیش و بۆ هەریچی دیلەم و تەبەرستان رای کرد و خەلکی ئەوێ کە کاروباری ئەویان بینی، گەشتنە ئەو برۆایی کە شایستە ی پێشەوایەتییه، خەلکی لە دەوری گردبوونەو و هێژ و دەسلەتێکی پێکەوێناو هاروونە پەشید بەوێ دڵگران بوو. فەزلی کۆری یەحیا ی کۆری خالید کۆری بەرمەکی لە گەڵ پەنجای پیاوێ پەزنامەندە تەبەرستان کرد و گورگان و تەبەرستانی پێشەخشی. کاتی ئاویراو گەشتە ئەوێ لە گەڵ یەحیا ی کۆری عەبدوللادا نەرمی نواند و کارەکە

گه‌یشته نه‌وه‌ی که یه‌حیا داوای نه‌ماننامه‌ی ده‌سته‌خه‌تی خه‌لیفه‌ی کرد به شیوه‌یه‌ک که قازی و پیاوانی نایینی و سه‌رانی به‌نی هاشم گه‌واهی‌ده‌ری نه‌ماننامه‌که‌بن. ره‌شید نه‌مه‌ی به شتیکی شیوا بینی و نه‌ماننامه‌یه‌کی بۆ نویسی، قازی و زانا و گه‌وره پیاوانی به‌نی هاشمی کرده شاهد و نه‌ماننامه‌که‌ی له‌گه‌ل دیاری و خه‌لاتدا، بۆ یه‌حیا نارد و ئینجا یه‌حیا له‌گه‌ل فه‌زل چوونه خزمه‌ت هاروونه ره‌شید. خه‌لیفه یه‌که‌بجار له دانیشه‌نه‌که‌دا ئیکرامی کرد و دواتریش ره‌وانه‌ی زیندانی کرد و سه‌باره‌ت به شکاندنی نه‌ماننامه، داوای فتوای له پیاوانی نایینی کرد. هه‌ندیکیان به شتیکی جایزبان زانی و به‌شیکیش به‌ناجایز. سه‌ره‌نجام هاروونه ره‌شید، یه‌حیای کوری عه‌بدوللای کوشت^{۱۸۹}. "نهو پرووداوه بسووه مایه‌ی نه‌وه‌ی که حکوومه‌تی ته‌به‌رستان بۆ ماوه‌یه‌ک له ژێرده‌ستی به‌رمه‌کییه‌کاندا، بێنیتته‌وه.

له راستیدا ره‌فتاری به‌رمه‌کییه‌کان له‌چاو وه‌زیر و شه‌میره‌کانی تر، زیاتر دادگه‌رانه و به‌ویژه‌دانانه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گومانی تیا نییه که به‌شیک له‌و سامان و داراییه له ژمارنه‌هاتووه نه‌فسانه نامێژه‌ی نه‌وانیش هه‌ر له هه‌مان نه‌ورپێیه‌ی تالان و سته‌مکارییه‌دا کو‌ده‌کرایه‌وه. وه‌ک چۆن سه‌رچاوه‌کان نووسیبوینه، هاروونه ره‌شید، ویلایه‌تی ته‌به‌رستانی دایه محمه‌دی کوری یه‌حیای کوری خالیدی به‌رمه‌کی و موسای برای. نهو دووانه مولک و زه‌وی و زاری وه‌زیره‌کانیان به زۆرداری ده‌کپی و زۆر سته‌م و نا‌ره‌وایان ده‌ره‌ق ده‌کردن، له هه‌ر جیه‌که‌دا کچیکێ جوانیان به‌رچاو بکه‌وتبا به خورته‌ی و زۆرداری داوایان ده‌کرد و "له ترسی فه‌زل و جعه‌فه‌ر هه‌یج که‌س زاتی نه‌وه‌ی نه‌بوو که نهو زولم و زۆردارییه‌ی نه‌وان به هاروون رابگه‌یه‌نی."

عه‌لی کوری عیسا

به‌لام راستیه‌یه‌که‌ی نه‌وه‌یه که خه‌لیفه له‌و جۆره تالانکاری و کاره نا‌ره‌وایانه زۆر بسی ناگا نه‌بوو. چونکه له ده‌ستکه‌وته‌ی نهو تالانکاری و بێ‌دادیانه‌ی که وه‌زیر و شه‌میره‌کان شه‌نجامیان ده‌دا هه‌میشه پشکێکیش بۆ خه‌لیفه ده‌نێردرا. وه‌ک چۆن کاتیک که فه‌زل کوری یه‌حیای به‌رمه‌کی ماوه‌یه‌ک حوکمه‌رانیه‌تی خوراسانی له ده‌ستدا بوو، بانگی کرده‌وه به‌غدا و بیستی عه‌لی کوری عیسا‌ی کوری ماهان مردووه له (۱۹۵ ک/ ۸۱۰ ز) بنێرتیه شوینی نهو "سه‌باره‌ت

بهمه قسهی له گه‌ل یه حیای بهرمه‌کی) کرد و داوای لی‌کرد بۆچوونی خۆی ده‌ری‌پێ. یه حیای گوتی
 عملی پیاوێکی زۆردار و سته‌مکاره و ناتوانی فهرمانی به‌رێرتان جیه‌جی بکات... ره‌شید له
 رک‌ی یه حیای، عملی کور‌ی عیسای ناره‌ خوراسان و عملی پێی لی‌ته‌ل‌کرد و که‌وته‌ پرووتان‌ده‌وه‌ی
 خه‌لک و هیچ که‌شیش نه‌یده‌وت‌را سه‌ری‌پ‌چی بکا، هه‌وا‌لتی‌زان به‌ دزی نامه‌یان بۆ یه‌حیای
 بهرمه‌کی ده‌نووسی و نه‌ویش چاوه‌پێی ده‌رفه‌تی‌کی ده‌کرد تا به‌بیانووی‌ک نه‌و سته‌م‌کار‌یه‌نه
 به‌گوتی خه‌لیفه‌ راب‌گه‌یه‌نی و هه‌ول‌ی دا که‌ خۆی بگه‌یه‌ن‌یت‌ته‌ خه‌لیفه‌ هه‌لبه‌ته‌ نه‌مه‌ سوود‌ی‌کی
 نه‌بوو چونکه‌ دراجار ره‌شید سو‌پ‌ندی خوارد که‌ هه‌رکه‌سه‌یک به‌ خراپه‌ دژی عملی زار هه‌لبه‌ری
 نه‌وا ده‌نی‌رت‌ته‌ لای نه‌و (واته‌ لای عملی) بۆیه‌ یه‌حیای و هه‌موو نه‌وانی تر ب‌ینه‌نگ بوون. عملی
 خوراسان و نه‌ودیدو پروبار و په‌ی و کو‌یستان و گورگان و ته‌به‌رستان و کرمان سپاهان و خواره‌زم
 و نیمروز و سیستانی ژێر و ژوور‌کردن و سووتان‌دنی و نه‌ونده‌ ب‌ی به‌زه‌بیانه‌ نه‌و و لا‌ته‌ی
 دادۆشی که‌ له‌ حه‌د و حساب ده‌رچوو. نینجا، له‌و مال و دارایی و ده‌ستکه‌وتانه‌، دیاریه‌کی
 بۆ ره‌شید نامه‌ده‌کرد که‌ نه‌پیش نه‌و و نه‌داوای نه‌و که‌س شتی وای پ‌ننه‌کرا‌بوو و نا‌کری.
 دیاریه‌که‌ گه‌یشته‌ نزیک به‌غدا، یه‌که‌ه‌جار نیشانی ره‌شید درا و زۆر خۆش‌حال بوو و سه‌ری
 سو‌رما، فه‌زل کور‌ی ره‌بیع که‌ په‌رده‌داری گه‌وره‌ی خه‌لیفه‌ بوو، نامه‌ده‌بوو، نا‌وبراو دژی
 بنه‌ماله‌ی بهرمه‌ک، ستایشی عملی عیسای ده‌کرد. ره‌شید به‌فه‌زلی کور‌ی ره‌بیعی گوت
 سه‌باره‌ت به‌و دیاریه‌ی که‌ له‌ خوراسانه‌وه‌ هات‌وه‌ چی بکه‌ن باشه‌؟ فه‌زل گوتی گه‌وره‌مان با له‌
 سه‌ر سه‌کۆ داب‌نیشی و یه‌حیای و کور‌ه‌کانی و نه‌وانی تر له‌و‌ی داب‌نیشن و راب‌وه‌ستن، نینجا
 دیاریه‌که‌ پ‌ننه‌ پ‌ت‌شه‌وه‌ تا دلی ئالی بهرمه‌ک شق ببات و بۆ هه‌موو لایه‌ک پروون ب‌ت‌شه‌وه‌ که‌
 چه‌نده‌ خیانه‌تیان کرد‌وه‌، روون ده‌ب‌ت‌شه‌وه‌ کاتی که‌ فه‌زل کور‌ی یه‌حیای به‌ر له‌ نه‌وده‌مه‌ی له‌
 خوراسان بوو له‌ هه‌بوو خوراساندا هه‌ر نه‌ونده‌ دیاری بۆ خه‌لیفه‌ ه‌ینا که‌ کاربه‌ده‌ستی
 شار‌یک‌یش به‌ ته‌نها ده‌توانی ب‌یه‌ینی. عه‌لیش دیاریه‌کی ئاوا ب‌ی و‌ینه‌ د‌ینی. ره‌شید نه‌م
 پ‌ت‌ش‌نیازه‌ی زۆر پ‌ت‌خۆش بوو چونکه‌ دلی له‌ بنه‌ماله‌ی بهرمه‌ک نیگه‌ران و پ‌ر‌ ب‌سوو و گه‌ره‌کی
 بوو به‌یه‌که‌جاری کوتایی به‌ده‌سه‌لاتیان ب‌یت‌یت. رۆژی دواتر هاته‌ مه‌یدانی سه‌وز و وه‌ک دانرا‌بوو
 دانیش‌ت و یه‌حیای بهرمه‌کی و هه‌ردوو کور‌ه‌کانیشی دانیشاند، فه‌زلی ره‌بیع و خه‌لک و
 جه‌ماوه‌ری‌کی ت‌ریش راوه‌ستان و نه‌و دیاریانه‌یان ه‌ینانه‌ گۆره‌پانه‌که‌ که‌ بریتی بوون له‌: هه‌زار
 غولامی تورک له‌ ده‌ستی هه‌ریه‌کی‌کیان دوو ده‌ست جلی ره‌نگا‌وره‌نگی شوشته‌ری و سپاهانی و
 سه‌قلاتون و مه‌لحه‌می دیباجی تورکی و دیداری کالاً و شتومه‌کی تر، غولامه‌کان راوه‌ستان و

به‌دوایاندا هزاره‌ی تورک هاتن که له ده‌ستی همره‌کیتکیان جامیکی زیریان زیوینی پر له مسک و کافور و عنبهر و بۆن و به‌رامه و شتی ده‌گهن و نایابی شاره‌کان هه‌بوو، دواى نه‌وان سه‌د غولامی هیندی و سه‌د که‌نیزه‌ی هیند، که تابلیتی جوان و له‌به‌ردلان بوون و همره‌که‌یان (شار)ی گرانبه‌های پۆشیبوو و غولامه‌کان تیغی هیندوویان پتیبوو... و که‌نیزه‌کان سه‌به‌ته‌ی باشت له‌وانه‌ی له قامیش دروست ده‌کرتین و پرپوون له شاری هیندی له ده‌ستیان گرتبوون هه‌روه‌ها پینج فیلی نیر و دووی مییان به‌دوادا هینان (بورگه‌ستو = روپوش)ی ناوریشمین و ناوینه‌ی زیرین و زیوین و مییه‌کان لانکه‌ی زیر و ده‌سپینکه و که‌مه‌ریه‌ندی به‌دانه‌ی جهوه‌هر و پیرۆزه و به‌ده‌خشی چنراویان پتیه‌کراوون و رازاندرابوونه‌وه، جا نه‌سپی گیلی و دووسه‌د نه‌سپی خوراسانی به جلی دیبا و بیست باز و بیست شه‌هیت و هه‌زار و شتریان هینان دووسه‌دیان به‌پالان و نه‌وساری ناوریشمینی دیبا و پالان و چه‌واله‌کان زۆر جوان رازاندرابوونه‌وه و سیتسه‌د و شتریش به‌زین و لانکه، بیست به لانکه‌ی زیرین و پینج سه‌د هه‌زار و سیتسه‌د پارچه بلووری هه‌مه چه‌شنه و سه‌د جووت مانگا و بیست ملوانکه‌ی گه‌وه‌وری زۆر به نرخ و سیتسه‌د هه‌زار مرواری و دووسه‌د دانه هیرباری چینی مه‌غفوری له قاپ و کاسه و شتی تر که هیچ یه‌ک له‌وانه له‌سه‌رای هیچ پادشایه‌کدا نه‌بیرابوون و دووه‌زار چینی فه‌غفوری تری له‌گهن و کیسه‌ی گه‌وره و کلدانی چینی گه‌وره و به‌چوک و جۆره‌های دیکه و سیتسه‌د (شاده‌روان) و دووسه‌د فهرش و دووسه‌د مافوور. که نه‌وه‌موو که‌لوپه‌ل و دیاره بئی ویتانه گه‌یشته‌ن کۆری خه‌لیفه و میدانه‌که، ده‌نگی (ته‌کبیر)ی له‌شکر به‌رزبووه‌وه و ده‌هۆل و زورنایان به شیوه‌یه‌ک لی‌دا که که‌س تائه‌وکاته شتی وایان نه‌بیسستبوو و نه‌بینیبوو و نه‌خویندبووه‌وه. هاروونه ره‌شید رووی کرده یه‌حیاى به‌رمه‌کی و پیتیگوت له رۆژگاری فه‌زلی کوپت نه‌م شتانه له کوی بوون؟ یه‌حیا گوتی نه‌میر ته‌مه‌ن درێژی نه‌م شتانه له‌سه‌رده‌می نه‌ماره‌تی فه‌زلی کوپم، له‌شاره‌کانی عیراق و خوراسان له مالتی خاوه‌نه‌کانی خۆیان بوون. هاروونه ره‌شید به‌وه‌لامه‌ی یه‌حیا زۆر نیگه‌ران و خه‌فته‌بار بوو به شیوه‌یه‌ک دیارییه‌که‌ی له‌به‌رچاو تاریک بوو و به‌رووترشی هه‌ستا و مه‌یدانه‌که‌ی به‌جیه‌ه‌شت^{۱۹۰}.

نه‌وه‌لامه‌ جوانه‌ی که یه‌حیا دایه‌وه هه‌لبه‌ت بووه مایه‌ی شهرم و ته‌ریقبوونه‌وه‌ی خه‌لیفه، به‌لام باشی ده‌زانی که نه‌وه‌لی کوپری عیسیایه له خوراسان و عیراق و شاره‌کانی تر خه‌ریکی

تالان و برۆ و پرووتاندنهوويه. لى خۆ هەر خەليفە خۆى بوو كە دەستى عەلى وا ئاوهلا كەردبوو تا هەرچى گەرەكى بوو بىكات.

بەلام خۆ هەر ئەو عەلى كۆرى عىسايە نەبوو كە مالى خەلكى ويران دەكرد تا خەزىنەى سولتان ئاوهدان و پېرى. زۆرىەى كاربه دەست و ئەمىرەكان، مولك و زەوى و زارىيان لە خەلك دەستاند و مال و سامان و كەلوپەلى هاوالتىيانيان بەتالان دەبرد. ئەو كاردار و نىردراوانه، لە پاستيدا، پۆست و پلە و پاىەى خۆيان لە خەليفە بەكرى دەگرت و لە ماوهى حوكمراىيەتى خۆياندا لە هېچ چەشنە بىدادى و ستمەكارىيەك نەدەپرىنگانەوه. خەليفەش جگە لەو كاتانەى كە تەماعى دەكرده دەستپەنج و ماندوووبونى چەپەلكارىيە چەندىن سالەكانيان و بەناوى "دەستبەسەر داگرتن" لى دەستاندن، دنا هەرگىز لىتەندەپىچانەوه و لەپاى ئەو هەموو زۆردارى و ستمەكارىيانەيان سزاي نەدەدان. خەلك لە ژىر فشارى ستم و چەوساندنەوهى كاربه دەسته زالمەكاندا وردوخاش و مالى ويران دەبوو. هېچ تروسكايەكى نۆمىد بۆ ئەو خەلكە داماو و ستمەمدىدەيه كە خەليفە لە بەرامبەر نرختكى كەم فروشتبوونى بەتاقمىك كاربه دەستى زۆردارى چاوپنژوك، نەمابوو. لەبەرئەوه بوو كە لە هەرچىيەكدا بانگەشە كارىكى تازه سەرى هەلەدەدا، خەلكى بە پىرىيەوه دەچوون و وەدواى دەكهوتن.

حەمزە كۆرى ئازەرەك

وەك چۆن كاتىك كە [حەمزەى كۆرى ئازەرەك مردووه لە (٢١٣ ك/٨٢٨ ز)] دژى ئەو بىدادىيانە راپەرى كە ئەنجام دەدران و گوتى: "لىمە گەپىن ئەم زالمەنە چىتر زولم لە هەژاران بكەن" خەلكىكى زۆر لە چەوساوهكانى خوراسان و سىستان و كرمان بەدلگەرمىيەوه وەلامى بانگەشە و پەيامەكەى ئەويان داىەوه. لە بارەى ئەو حەمزە و شەپ و شۆپ و نەبەردەكانىيەوه، ئەوهى كە لە كىتەبەكاندا باسكراوه، پچر پچر و سەير و ئالۆزه.

ئەو ئازايەتپانەى ئەو كە سالەها دلى خەليفەيان پى كەردبوو لە ترس و نىگەرانى، گوايه هەر ئەمانەن بوونەتە چاوك و كەرەستەى چىزۆكى بەناوبانگى "ئەمىر حەمزە". سەرچاوهكان نووسىويانە كە لە ئەوهكانى (زوبىن تەهاسب) بووه^{١٩١}. زۆرىەى ئەو كەسانەش كە لەگەلیدا بوون، ئىترانى بوون. خالى سەرغىراكيش ئەوهىيە كە لە راپەرىنى ئەو (خەوارج)ەدا لەو

١٩١- مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ١٥٦.

ئىترانىيانەى كە لە دەزگای خەلافەت ناپازى بون، لە گەل عارەبەكان دەبونە هاوپەيمان و هاودەست و ھەرگىز تىيىنى نەو نەدەكرا كە كەس لەرووى نەژادىيەو خۆى لە كەسكى تر بە گەورەتر دابنى. بە تايەت كە زۆرتىنى (خەوارج) بە پىويستيان نەدەزانى خەليفەى موسولمانان عارەب و قورەيشى بىت، ھەر نەو پرسەش ماىەى بلابونەو ھى سەرەتاکان و پىتوئىيەكانى ئەوان بوو لە نىو ئىترانىيەكاندا^{١٩٢}. لە بارەى دەستپىكى كارى ھەمزە شتىكى روون لە كىتەبە مېژوويەكاندا نىيە، دەنوسن لەو سەرەدەى كە ەلى كورپى عيسا ھوكمپرانى خوراسان بوو، ئەو لە سىستان راپەرى. دەلەن "يەكەى لە كاربەدەستانى ئەوى رەفتارگەلىكى بى نەدەبانەى نەنجامدا، ھەمزە پياوئىكى زانا بوو، سزای شەرى بە سەردا بىرى، كاربەدەستى باسكراو دەيوست لە نىوى ببات، بەلام سەرەنجام كاربەدەستەكە كوژرا"^{١٩٣}. ھەرمانرەوايەتى ەلى عيسا لە خوراسان زۆر زالمەنە و دلرەقەنە بوو. بۆيە لە ھەموو گۆشە و كەنارىكى ولات شۆرش و راپەرىنى لە دژدا بەرپابون، بەلام (خەوارج) چونكە راپەرىن و بەرخۆدانيان دژى ھكۆمەتى سەمكار بە نەركى سەرشانى خۆيان دەزانى، زۆر سەرەختانە تر لە ھەموو گرۈپەكانى دى دژايەتى خۆيان يان نیشان دەدا.

باسى شەپەكانى ھەمزە لە كىتەبەكاندا بە درىژى ھاتووە. كىتەبەكان نووسىويانە كاتى كە كاردارى خەليفە لە ترسان لە سىستان ھەلات، ھەمزە "ھەموو خەلكى رەش و پروتى سىستانى بانگ كرد و پىيگوتن لەيەك دەرھەم زياتر وەك باج و خەراج نەدەنە ھوكمپرانى ئىترە چونكە ناتوانى داكۆكىتان لىبكا و من خۆشم ھىچم لە ئىو ە ناوى و ھىچتان لى ناستىم چونكە

١٩٢- خەوارج لە سەرەدەى بەنى ئومەيدا مەترىيەكى زۆريان بوو، بەلام لە سەرەدەى عەباسىيەكاندا جومۇلىكى نەوتۆيان نەبوو. سەبارەت بە سەر ھەلدان و بئەجەى ئەم مەزھەبە لە نىوان توژەراندا ناكۆكى ھەيە لە ھەر سەرەدەى كە سەبارەت بە خەلافەت بۆچوونى تايەتيان ھەبوو. كە لە شىوازى كۆمارى خوارى دەچو لە رووى بىرواوەرەشەو لە "پىورىتەين" و كپيارانى ئەو دۇنيا بۆ زانبارى زياتر بگەرێو بۆ ەمر ابو النصر، الخوارج فى الاسلام طبع بىروت ١٩٤٩ - ھەروەھا بەشى يەكەم لە كىبى Wellhavsén: Die Religiöspolitischen oppositionsparteien / ١٩٠١ storter Encyclopedia of Islam opposition ١٩٠١ p ٢٤٦ كە تايادا لە سەرچاوەى زىترىش باسكراو. ھەروەھا بىروانە مصطفى جلالى: شورتەكان چاپى دەزگای رۆشەنبىرى و بلاوكرەنەو كوردى، بەغدا ١٩٨٦. (وەرگىز)

١٩٣- مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ١٥٦.

من له هيچ شويټنيك دانانيشم^{١٩٣}. نه گهرچي پياوani خليفه چهندين جار له بهرامبهر شهودا شڪستيان خواردبوو و چوٽيان دادابوو، به لآم بو ساتيٽكيش له ترسي شو له گيانى خوټان دلټيا نه بوون. زور شهر و نه بهرد پروياندا و شاره كان چهندين جار ده ستاو ده ستيان كرد. هه ردوو لاي دژ به يه كه لهو جوړه پروداوانهدا شه پهرى سهرسه ختى و توندوتيتريان به كارده هيتا. (خه واريج) واته (شوراته كان) له شار و لاديتكاندا به زه ييان به هيچ كه سدا نه ده هاته وه ته نانه ت مندا لآنى مه كته ييشيان ده خستنه به رده مى تيغه كانى خوټان و پياوani ده وله تيش توټه مى سه ختيان ليده كرده وه. هه ندى جار مندا لآنيان له گهل ماموستا كانيان له نيو مزگه وتدا گه مارو ده دان و مزگه وتيان به سهر سهردا ده پروخاندن^{١٩٤}. له هه ندى له شويټنه كانيشدا ناگريان له ماله كان به رده دا و پياوټيكيان له دوو داران شه ته كه ده دا و دواتر داره كانيان ليټكه كرده وه تا ههر پارچه يه كى به داريتكه وه ده روټيست...^{١٩٥}. خليفه و ياهو ره كانى، نه كه ههر شو ان به لكو هه موو كه سيټيكيان كه به حوكمى خليفه رازى نه با به شايسته ي كوشتن ده زانى^{١٩٦} و لهو پرووه وه شو كه سانه ي كه له ده سه لات و فهرانه پره وايه تى سته مكارانه ي عه لى كورپ عيسا و كورپه كانى شو له خوراسان نارازى بوون، دا يانه پال همزه. كاتيتك راپه رينه كه ي خه وارج له خوراسان په ردى سهند و عه لى كورپ عيسا نيدي ده سته وه ستان ما له بهرامبهر يان، ناچار نامه يه كى بو هاروونه په شيد نووسى و شهوى "ناگادار كرده وه كه پياوټيك له خه وارجى سيستان راپه ريوه و به رده وام به سهر خوراسان و كرمان داده دا و هه موو كار به ده سته كانى شو ناوچانه ي كوشتوون و داهاتى شو ناوچانه ي برپوه و يه كه ده رهم چييه له خوراسان و سيستان و كرمان به ده ست نايه ت"^{١٩٧}. راپه رپينى خه وارج له خوراسان شه وه نده بووه مايه ي ترس و نيگه رانى خليفه كه بو دامر كاندنه وه ي، خو ي به رده شهوى به ريتكه وت. له، ردى عه لى كورپ عيسا كه خليفه ليتنارازى و دلگران ببوو، به پيدانى ديارى و شتگه ليتكى ده گمن دللى خليفه ي رازى كرد و نه ماره تى خوراسانى بو خو ي پاراست. به لآم ماهويه كه دواتر كاتيتك كه كار له كار ترازا بوو

١٩٣ - همانجا، ل ١٥٨.

١٩٤ - ابن اثير: كامل، ب ٥، ل ١-٢، چاپ مصر.

١٩٥ - اشعرى: مقالات الشعرى، ب ١، ل ١٦٥.

١٩٦ - مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ١٦٠.

١٩٧ - مؤلف مجهول: تاريخ بيهقى، ل ٤٥.

و دهستی بهراپه‌رین کرد، خه‌لک هاوکاریان کرد و چیرۆکی راپه‌رینه‌که‌ی نه‌و له‌ میژوودا به‌ناوبانگه‌.

نه‌و رک و ناو می‌دییه‌ی که له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی هاروون به‌هۆی بێ پ‌ه‌حمی و خوش‌گوزهرانی و له‌زه‌ته‌رستی نه‌وه‌وه تاده‌هات په‌ره‌ی ده‌سهند، سه‌ره‌نجام ئی‌رانییه‌کانی والێکرد که بکه‌ونه‌ دۆزینه‌وه‌ی رینگا چاره‌ی تازه‌. وه‌ک بلیتی نه‌و ده‌مه‌ی به‌غدا له‌ نی‌و تاریکی و شه‌وه‌ه‌نگی (شه‌وه‌کانی عاره‌به‌ستان) دا مه‌ستی خه‌ون و خه‌یاڵه‌ شیرین و له‌ خۆباییبونه‌کانی خۆی بوو، له‌ خوراسان و سیستان و ته‌به‌رستان و نازه‌ربایگاندا سپێده‌ له‌کهل ده‌رکه‌وتبوو. له‌ پشت شووره‌ به‌رزه‌کانی (دارخه‌لافه‌) وه‌ رووداوه‌کانی "هه‌زار و یه‌کشه‌وه" روویانده‌دا، نه‌میر و وه‌زیره‌کان شانازی ده‌ست ماچکردنی مه‌یوونه‌که‌ی (نه‌میرلومینین) یان پێده‌پرا و فه‌رمانده‌ و گه‌وره‌ پیاوان خۆیان به‌ خزمه‌تکردن و ملکه‌چکردنی نۆکه‌ره‌کانی خه‌لیفه‌ هه‌لده‌کێشا. شاعیر و گالته‌باز و ماستاوچی و درۆزنه‌کان بازاریان گه‌رم و گورپوو. نه‌و زێر و مال و سامانه‌ی که له‌ گۆشه‌ و که‌ناره‌کانی ولات وه‌کو باج و خه‌راج و دیاری و به‌خشیش وه‌ک لی‌شاو ده‌رژایه‌ به‌غدا وه‌ک باران به‌سه‌ر سه‌ماکه‌ر و شاعیر و به‌ندیژ و قۆشه‌چی و عه‌بیاره‌کانی شادا داده‌باری. له‌و خه‌وانه‌ تالانییه‌ی که ستم و زۆرداری خه‌لیفه‌کان له‌ به‌غدا رایانخستبوو، تورک و عاره‌ب و جووتیار پشکداربوون لی‌ی، به‌لێ له‌ په‌نا چاوهرسییه‌کانی عاره‌به‌دا، چاوچنۆکه‌ ناعاره‌به‌کانیش به‌دی ده‌کران، هه‌رکه‌سیک که له‌ به‌غدا بوو و په‌یوه‌ندی و که‌ش و کوشینکی له‌گه‌ڵ ده‌ربه‌ره‌ی خه‌لیفه‌دا هه‌بوو، پشکینکی له‌و تالان و برۆیه‌دا هه‌بوو.

له‌ ده‌ربه‌ری خه‌لیفه‌دا

له‌و میانه‌دا وه‌رزێر و میرزاده ئی‌رانییه‌کان بێشه‌وه‌ی هه‌ز و خوشه‌ویستی خۆیان سه‌باره‌ت به‌ رابردووی ئی‌ران فه‌رامۆش بکه‌ن، به‌دوای پیاده‌کردنی ئاماده‌سازی نه‌خشه‌کانی خۆیان بوون. نه‌مان که زیاتر خولیا و عه‌لاقه‌مه‌ندی "ئی‌ران" و "میژووی ئی‌ران" بوون تا "ئی‌رانی" و "خه‌لکی ئی‌ران" دیسان خه‌ونیان به‌ "ژيانده‌نه‌وه‌ی شکۆ و گه‌وره‌یی" رابردووی خۆیانسه‌وه‌ ده‌بینی، به‌لام خه‌لکی ئی‌ران که چه‌ندین جار ببوونه‌ قوربانی هه‌وه‌سه‌بازییه‌کانی نه‌مانه‌، بێگومان نه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌بوونه‌ جیتی بایه‌خ و سه‌ره‌نجیان.

به‌رمه‌کییه‌کان که به‌ جوامی‌ر و پێژدار ناوبانگیان ده‌رکرد، بۆ کۆکردنه‌وه‌ و پێکه‌وه‌نانی سامانی زۆر و زه‌هه‌ند و له‌ ژمار نه‌ها‌توویان، خۆیان به‌ قه‌رزداری رنج و تیکۆشانی ها‌ولاتییه‌

ئىرانييه كانى خۇيان دەزانى، بەلّام لە كاتى بەخشش و پاداشتكردنه كاندا، هەرگيز ئىرانييه كانيان لە پيش خەلكى تردا، دا نەدەنا. خالیدی بەرمەكى كە ماویدەك فەرمانپەرەوى تەبەرستان بوو كاتى كە لەسەر كار لاىرا و لە (ئامول) ەو بەمەبەستى گەرانەو كەوتەپرى "بازارى" لە لیواری (رودبار) ڤاوەستا بوو و گوتى سوپاس بۆ خوا لە زولمى تۆ دەربازمان بوو. ئەمەيان بە خالید ڤاگەياند فەرمانیدا كە (بازارى) بۆ یێنن. كاتى هینایان پێیگوت منیان لە فەرمانپەرەوايىكردى ئیو لاداو، بەلّام لە تۆلەكردەو لە تۆ كەس لاىنەداوم و پرى لێنەگرتووم، فەرمانى دا كە لە گەردنى بازارى بەدەن^{۱۹۹}. هەموو ئەو وەزیر و ئەمیرانەى كە ملەكەچ و بەندەى خەلیفە بوون، لەو كارەسات و زولم و ستمەكاریانەدا بەشداربوون، وەرزیپەكانى ئىرانیش لەو بارەىو بە دەستى كەمتریان لەسەران و گەورە گەورەكانى عەرەب نەبوو. ئەوان نەگەر لە پێناو بەرژەوهندییهكانى خەلیفە تێدەكۆشان، هاندەرى راستەقینە تەنها بەرژەوهندییه تاكەكەسییهكانى خۇيان بوو، ئەوان هیشتا ڤووداو و كارەساتەكانى زەمانە ئارەزووى دروستكردەو "دەولەتێكى شكۆدارى وەكو سەردەمى ساسانى" یان لە هزردا بەتەواوى ڤەش نەبەو. لەبەرئەو بوو كە لە هەر دەرفەتێكدا و جارناجار بۆ ئىران و بەناوى ئىرانييهكانەو هەول و تێكۆشانیان نەبەم.

گرتنى بەغدا و كوشتنى (نەمین) بە دەستى ئىرانييهكان، نمونەىیهكى ئەو جۆرە هەول و كۆشانیبوو. لەو كاتەیدا كە هاروون، بەرمەكییەكانى لە نیوبرەبوون، میرزادە ئىرانييهكان دەسەلات و ئۆتۆرىتەى خۇيان لەنیو دەولەتى ئىسلامیدا لە دەست داو. یارمەتیدانى مەئموون و شەركردنیان دژی ئەمین لە راستیدا بیانویك بوو بۆ ئەوێ كە ئەو میرزادە ئىرانیا نە جارێكى تر دەسەلات و نفووزى لە دەست چووى خۇيان لە دەزگای خەلافەتدا و دەست یێنەو.

بەمەالهى سەهل

سەرەڤاى كوژرانی ئەمین بە دەستى تاهیر (كە كەسیكى ئىرانى بوو) هیشتا عەرەب لە خۆ بەگەورەتر ببینن نەكەوتن و ئەو كوژرانەى ئەمین نا ئۆمیدی نەكردن. زۆرى پێنەچوو كە لەگەڵ دەستپێكردى خەلافەتى مەئمووندا ئاژاوە و شۆرش هەموو قەڵەمپەوى خەلافەتى تەنیهو.

۱۹۹ - ابن اسفندیار: تاریخ طبرستان، ب، ۱، ۱۸۷.

ئەو نفوز و دەسلەتەى كە فەزلى كۆرى سەھل و ھەسەنى بىراى لە دەربارى مەئموندا
 ۋە دەستىيان ھىنا بوو، بە خىلى و رك و كىنەى ئەرسىتۆكراتە عارەبەكانى دژى ئىترانىيەكان زۆر
 بەتوندى وروژاندبوو. لەوێدا مەئموون كۆيى كۆيىرە كەوتە ژيىر كاريگەرىيى نفوز و بالادەستى
 فەزلى^{٢٠٠} و لە كاروبارى بەغدا دەستەۋەستان ما. ھەژمونيى بنەمائەى سەھل بەسەر دەزگايى
 ھكۆومەتدا، عارەبەكانى زۆر نىگەرەن و ناپازى دەكردن. بەتايىبەت كە بنەمائەى سەھل
 بنەمائەى كەى زەردەشتى تازە بەموسلمان بوو و لە نىو ئىسلامدا ناو و پىشەنەى كەيان نەبوو.

كاتى مەئموون بەھاندان و پىداگري فەزلى، ھوكمرانى عىراقى كە دواى كۆزرائى نەمىن
 دابووى بەتاهىر كۆرى ھوسىنى داگيركەرى بەغدا، ستاندىيەۋە و داى بەھەسەن كۆرى سەھل،
 ناپەزايەتتى و نىگەرەنى پەرى سەند، لە بەغدا وابلەۋىيەۋە كە فەزلى كۆرى سەھل بەسەر
 مەئموندا زال بوو و لەيارولايەنگرەكانى جياكردۆتەۋە و لە خانوويى كەدا دەستبەسەرى كردوۋە و
 ئىستەخوى كاروبارەكانى گرتوونەتە دەست و بەراۋىچوون و كەيفى خۆى ھوكمرانى دەكات.
 ئەو ھزەرە بەتايىبەتتى بوو مەيەى ترس و نىگەرەنى عەبباسىيەكانى بەغدا، چونكە بنەمائەى
 سەھل بەشيعە بوون ناويانگيان دەركردبوو و عەبباسىيەكانى بەغدا دەترسان كە ئەمانە بەفەزلى
 و لە رىنگايى ھىزەرە خەلافەت لە بنەمائەى عەبباس بۆ بنەمائەى عەلى بگوازنەۋە. ئەو
 رىوايەتانەى كە سەرچاۋە مەژوۋىيەكان لەو بارەيەۋە باسيان كردوون ئەو نىشان دەدەن كە
 خەلىك ئەو كارەيان لە بنەمائەى سەھل بەدوور نەدەزانى. دەنووسن كە فەزلى رۆژنىك "بە يەكەى
 لە پىاۋە دەۋلەتەيەكانى مەئموونى گوت ھەولتى من لەم دەۋلەتەدا لەھەولتى نەبو موسلىم
 كاريگەرترە، كابرا پىيگوت نەبو موسلىم دەۋلەتتى لە عەشیرەتەيىكەۋە گۆرى بۆ عەشیرەتەيىكى تر
 كەچى تۆ لەبراۋە بۆ برات گۆرى، فەزلى پىيگوت نەگەر تەمەن يار بى دەشىگەيەنە عەشیرەت بۆ
 عەشیرەت."

لە ھەموو جىيەكدا شۆرش

بەم شىۋەيە لە عىراق زۆربەى خەلىكى لە فەمانرەوايەتتى ھەسەن نىگەرەن و ناپازى بوون و
 ئەو نىگەرەنى و ناپەزايەتەى بوو مەيەى پشپىۋى و شۆرش. بەخىرايى لە عىراق و جەزىرە و
 حىجاز و يەمەن دا شۆرش و ناشوۋىي ھەمە لايەنە دروست بوون. مەر و گەرە پىاۋانى نىسبىن

و میافارقین و نازهربایگان و نهرمه‌نستان دهستیان به شورش و راه‌پین کرد، ئیبراهیم کوری موسا له یه‌مه‌ن راه‌پیری، محمەد کوری جەغفەر دهستی به‌سەر حیجازدا گرت، عەبباس کوری محمەد به‌سەر به‌سره و زهید کوری مه‌ساش په‌یوه‌ندی پێوه‌کرد.^{۲۰۱}

له‌و نێوه‌دا بارودۆخی (کوفه) له‌ هه‌موو شوێنه‌کانی تر ناله‌بارتر و ترسناکتر بوو. نه‌و شاره‌ نا‌ئارامه‌ پر له‌ ناشویه‌ که‌ به‌رده‌وام ئاماده‌ و له‌سه‌ریی بوو بۆ راه‌په‌رین به‌ قازانجی بنه‌ماله‌ی عه‌لی^{۲۰۲} به‌ته‌واوی که‌وته‌ ژێر ڕکێف و ده‌سه‌لاتی ڕیگرتک، که‌ ناوی (نه‌بۆلسه‌رایا) بوو. ناویراو کابراهیمکی که‌ پێیانه‌گوت (ئیبین ته‌باته‌با) بۆ ماوه‌یه‌ک بۆ خه‌لافه‌ت دیاری کرد و دواتر ژه‌هرخواردووی کرد و یه‌کیکی تری له‌ جیتی نه‌و داناو سه‌رئام ئاژاوه‌که‌ی نه‌و به‌ یارمه‌تی [هه‌رمه‌ (مردووه‌ له‌ (۲۰۰ ک/ ۸۱۵ ز)] دامرکێندرایه‌وه‌ و، به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر به‌غدا به‌ووه‌ مه‌یدانی رووداوگه‌لینگێ خۆیناوی تر.

له‌ به‌غدا

به‌ غدا ماوه‌یه‌ک بوو، که‌ له‌ دهستی (عه‌ییاران) جه‌رده‌ و وێلگه‌رد و سوپایه‌کاندا بوو. نه‌مانه‌ وه‌کو یاریچه‌یه‌کی سووک و بێمايه‌ هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵ حکومه‌ت و ویلايه‌تدا ده‌کرد: هه‌ر رۆژه‌ و به‌یعه‌تیا به‌ که‌سیک ده‌کرد و هه‌رساتیک ده‌تدی لێپرا ده‌په‌رین. لاوازی و شه‌په‌پۆی حکومه‌ت، نه‌مانه‌ی زۆر بێباک و سه‌ربه‌ست کردبوون، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ ته‌ناه‌ت له‌ تالانکردن و نازاردانی خه‌لکیش نه‌ده‌سه‌لمه‌ینه‌وه‌. کاری ڕیگری و چه‌په‌لکارانه‌یان واپه‌ره‌ی سه‌ندبوو، منداڵ و ژنانیان به‌ ناشکرا ده‌په‌راند، نه‌گه‌ر داوا یه‌که‌ی زۆر زۆریان له‌ هه‌رکه‌سیک کردبا وه‌ک قه‌رز یا به‌خشش نه‌وا کابرای داماو نه‌یده‌توانی نه‌یدا. نه‌گه‌ر چووبانه‌ مالی هه‌رکه‌سیک و به‌زۆری زۆرداری ژن و منداڵیان بردبا، نه‌وا نه‌یده‌توانی ڕیگه‌یان لێبگری و له‌به‌رامبه‌ریان رابه‌وه‌ستی. زۆر گوند و دێهاتیا تالانکردن و مال و مالیات و شتی نایابی خه‌لکیان له‌ بازاره‌کانی به‌غدا ده‌فروشتن، باج و خه‌راجیان له‌ زۆر پێبوار و بازرگانان و که‌شتیه‌کان ده‌ستاند و به‌ناچاری ده‌با هه‌رچی داوايان لێده‌کرا بیده‌ن و ملی بۆ ڕاکێشن.

۲۰۱ - یعقوبی: تاریخ یعقوبی، ب، ۳، ۱۷۳ ل.

نا بهم شیوهیه به‌غدا به‌ناره‌زایه‌تی و نیگه‌رانیه‌یه‌وه فره‌مانه‌ناره‌زایه‌تی حه‌سه‌نی کوری سه‌هلیان سه‌یر ده‌کرد. (تاهیر کوری حوسین) مردووه له (۲۰۷ ک/ ۸۲۲ زی) فه‌تخه‌کری به‌غدا که نفوز و ده‌سه‌لاتیکه‌ی زۆری له نیو ریزه‌کانی سوپادا هه‌بوو لهو هه‌لبژاردنه‌ی حه‌سه‌نی کوری سه‌هل ناره‌زی بوو.

(هه‌ره‌مه‌ی کوری ته‌عه‌یه‌نی) فره‌مانده‌ی عاره‌به‌یش که له گرتنی به‌غدا هاوکاری و یاره‌مه‌تی مه‌ئموونی دا بوو، له دژی شه‌ودا که‌وته‌هه‌وجۆل. عه‌به‌باسیه‌یه‌کانی به‌غدا شه‌و هه‌لبژاردنه‌ی حه‌سه‌نیان به‌نیشه‌نه‌ی لاوازی مه‌ئموون و بالاده‌ستی فه‌زل ده‌زانی و عه‌له‌ویه‌کان شه‌و ناکوکییه‌یان به‌کاریکه‌ی گونجاو ده‌زانی بۆ رابه‌ره‌ینی خۆیان. حه‌سه‌ن کوری سه‌هل که عاره‌به‌کانی به‌غدا وه‌ک سووکایه‌تی پتکردن به‌ "مه‌جوس زاده" ناویان ده‌هینا، له‌به‌ره‌وه‌ی ئیرانی و شیعه‌بوو، بێگومان نه‌یتوانی متمانه‌ی عاره‌به‌کان بۆ خۆی رابکێشی. بۆیه‌ شه‌ر و ناژاوه و ئاشوبه‌کان رانه‌ده‌وه‌ستان. زیندانیکردنی هه‌ره‌شه‌ و مردنی له‌ خوراسان، ره‌وشی حکومه‌ته‌که‌ی شه‌وی تا راده‌یه‌ک مکوم و سه‌قامگیر کرد، به‌لام سوپاییه‌یه‌کانی عاره‌به‌ی زۆر ناره‌زی کرد. هه‌لبژاردنی عه‌لی کوری عیسا بۆ جێنیشینییه‌تی مه‌ئموون ناره‌زایه‌تی عه‌له‌ویه‌یه‌کانی که‌مکرده‌وه، به‌لام عه‌به‌باسیه‌یه‌کانی به‌غدا ی تووره‌ و هه‌راسان کرد. شه‌مان له‌ ترسی شه‌وه‌ی شه‌وه‌ک ده‌وله‌ت و ده‌سه‌لاتی شه‌وان له‌نیوچه‌ی، (ئیره‌هیم کوری مه‌هدی) یان بۆ خه‌لافه‌ت دانا. شه‌ر و ناژاوه‌یه‌کی زۆر ولاتی گرتوه‌، به‌غدا دیسان بووه‌وه به‌ مه‌یدانی کوشتار و هه‌رج و مه‌رج و به‌ره‌للای.

به‌لام له‌گه‌ڵ شه‌وه‌شدا مه‌ئموون هه‌ر له (مه‌رۆ) ده‌ژیا و له‌و ره‌وداوانه‌ بێئاگا بوو و به‌رامبه‌ر به‌عه‌ره‌بان که‌مه‌ته‌رخه‌می و بایه‌خ پێنه‌دانیکه‌ی سه‌یری نیشان دده‌ا.

له‌ راستیدا به‌هۆی هه‌یز و ده‌سه‌لاتی سه‌یر و وه‌زیره‌ ئیره‌یه‌یه‌کان، له‌و ره‌ۆزگاره‌دا لاوازی عاره‌به‌کان به‌و په‌ری خۆی گه‌یه‌شتبوو. زۆرجار ده‌تدی له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کاندا ره‌یان له‌ خه‌لیفه‌ ده‌گرت و له‌ده‌ست شه‌و بۆ بایه‌خی و چاولێنه‌بوونه‌ی شه‌و ناره‌زایه‌تی و سه‌کالایان ده‌رده‌به‌ری. عاره‌به‌یکه‌ی شامی له‌ ره‌نگا پێشی مه‌ئموونی گرت و پێیگوت: "ئه‌ی شه‌مه‌یرلومنه‌ین، چۆن سه‌یری ئیره‌یه‌یه‌کانی خوراسان ده‌که‌یت، ئاواش سه‌یری عاره‌به‌کانی شام بکه‌ " به‌م ته‌رزه‌ ره‌چاو نه‌گرتن و گوێنه‌دان به‌ عاره‌به‌کان، شه‌پۆلی رکه‌ و تووره‌یه‌ی و ناره‌زایه‌تی شه‌وانی ده‌روژاند. بوونی (فه‌زل کوری سه‌هل)ی وه‌زیری خه‌لیفه‌ش که‌ له‌ نه‌ژادی خوسره‌وان بوو و ره‌نگه‌ نه‌خشه‌ و نه‌ندیشه‌گه‌لێکی خۆی هه‌بووبن، ببوه‌ مایه‌ی نیگه‌رانی خه‌لکانی نزیکه‌ له‌ خه‌لیفه‌.

له به‌غدا هەر پۆژه بیانویه‌ك بۆ ئازاوه و ناشووب ده‌كه‌وته ده‌ستی پاپه‌پیو و شۆرشگیره‌كان، به‌لام مه‌نموون له‌ هه‌موو رووداوه‌كان بى‌ ئاگا بوو. خه‌لكى به‌غدا به‌ فهرمانه‌هوايه‌تى هه‌سهن پازى نه‌بوون و نه‌و هه‌موو سه‌ركێشى و فیتنه و ناشووبانه له‌ پێناو لادان و ده‌ركردنى نه‌ودا ته‌نجام ده‌دران، به‌لام "هه‌ر كێشه و ئازاوه‌یه‌ك روویده‌دا فه‌زلى كورێ سه‌هل له‌ مه‌نموونی ده‌شارده‌وه و ده‌یگوت نه‌و ئازاوه و پشیتیوانه له‌لایه‌ن عه‌له‌وییه‌كانه‌وه" ۲۰۳.

گه‌رانه‌وه بۆ به‌غدا

سه‌ره‌نجام مه‌نموون چاوی کرایه‌وه و سه‌یر نه‌وه‌یه که [عه‌لى كورێ موسا (ئه‌له‌زا) مردووه له (۲۰۳ ک/ ۸۱۸ ز)] بوو راستیه‌كانی بۆ روونکرده‌وه و له‌ خراپى بارودۆخه‌كه‌ ناگاداری کرده‌وه. له‌ راستیدا ره‌وشی عێراق خراپ تێکچوو‌بوو، ئیستا جێنشین ناچاربوو خه‌لیفه‌ ناگادار بکاته‌وه که وه‌زیره‌که‌ی (واته‌ فه‌زلى وه‌زیری دوو سه‌روکایه‌تى) زۆر له‌ راستیه‌كانی لێ شاردۆته‌وه، هه‌سهنی بۆ فه‌زل، عێراقی نو‌قى نێو خوێن کردبوو و تاهیر که به‌غداى گرت و مه‌نموونی وه‌ك خه‌لیفه‌ جێگیرکرد و له‌ هه‌موو که‌سیك باشت ده‌یتوانی ره‌وشه‌كه‌ کۆنترۆل بکا، له‌ سووریه‌ پشتگۆی خرابوو.

ناگاداربوونه‌وه له‌و رووداوانه مه‌نموونی یان هۆشیار و نیگه‌ران کرد. که‌مێك دواتر فه‌زلى وه‌زیر له‌ کاتێکدا له‌گه‌ڵ مه‌نموون به‌ره‌و عێراق ده‌چوو، له‌ گه‌رمای (سه‌رخه‌س) کوژرا و بکوژه‌كان رایانگه‌رمانه که مه‌نموون نه‌وانی ناچارکردوه که بیکوژن.

دواى نه‌وه (عه‌لى نه‌له‌زا)ش له (تووس) به‌هۆی نه‌و ته‌رییه‌ی که خواردبووی و گوایه ته‌رییه‌که ژه‌هراوی کرابوو، گیانی له‌ ده‌ستدا ۲۰۴.

له‌ هه‌مان نه‌و ده‌مانه‌دا رایگه‌یاند (هه‌سهن كورێ سه‌هل)ی والی عێراقیش شیت بوو و به‌نخیر به‌ستیانه‌وه و له‌ ماله‌که‌ی خۆیدا ده‌سته‌به‌ریان کرد ۲۰۵. خه‌لیفه‌ دواى نه‌وه گه‌رایه‌وه به‌غدا و بارودۆخه‌که‌ی کۆنترۆلکرد. وه‌ك ده‌رده‌که‌وی، مه‌نموون که ماوه‌یه‌ك به‌ پشتیوانی و دا‌کۆکیکردنی

۲۰۳ - مستوفی قزوینی: تاریخ گزیده، ل ۳۱۳.

۲۰۴ - مسعودی: مروج، ب ۳، ل ۳۳۳، چاپ مصر.

۲۰۵ - ابن خلکان: وفيات الاعیان، ب ۱، ل ۱۹۹.

ئىرانىيە كان بەتەواۋى پەيۋەندى لە گەلّ عارەبە كان پىچراندېو، ئىستى دووبارە لە ترسى ئىرانىيە كان پەناى بۆ ئەوان بىردېۋە... .

بەلّام تازە كار لە كار ترازابوو. ئەو كاتەى كە خەلىفە دەيوست لەو مەترسىيە تىبگا كە خەلافەتە كەى ئەوى خستېوۋە تەنگانەۋە، خوراسان نزيكەى سەريەخۆ بوو بوو. چونكە، مەئموون، تاهير كۆپى حوسېنى پەوانەى خوراسان كۆدېو تا هەم بكوژى براكەى لەبەرچاۋان دووربختەۋە و هەميش پەوش و بارى نالەبارى ئەوى ئارام و سەقامگىر بكاتەۋە. تاهيريش لەم كارەدا سەركەوت، بەلّام داۋاى سەريەخۆى كرد.

ئەو كە هەرچۆنى بىگىرى خەلىفەى بەقەرزدارى خۆى دەزانى، رۆژنىك ناۋى ئەوى لە خوتبەى هەينى نەھىنا و بەم شىۋە سەريەخۆى خۆى راگەياند. ئەگەرچى رۆژى دواتر لە پىر سەرد، بەلّام خوراسان بەم شىۋە لە ژىر چەنگى خەلىفە ھاتەدەر و مەئموون بەناچارى دانى بە فەرمانپەرۋاى كۆرەكانى تاهير دانا و بەكردەۋە فەرمانپەرۋايتى بنەمالەى تاهيرى بەسەر خوراساندا پشتراست كۆرەۋە.

بەمەترزە لە داۋى دوو سەدە، ئىرانىيە كان توانيان جارىكى تر دەۋلەتتىكى تازە دروست بكنەۋە و بە ناشكرا لە بەشىكى ئىراندا بە شىۋەكى سەريەخۆ فەمانپەرۋاى بكن.

(۸)

بانگه‌وازی هه‌لسانه‌وه

هه‌ستانه‌وه‌ی ئێران

له‌گه‌ڵ کوژرانی ئه‌مین و ده‌ستپێکردنی خه‌لافه‌تی مه‌ئموون، عاره‌به‌کان ئیدی رێژ و شکۆی خۆیان له‌ ده‌ستدا. دروسته‌ که له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا عاره‌به‌کان بایه‌خ و شکۆمه‌ندیکیان نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌و ماوه‌یه‌دا، خه‌لیفه‌کانی به‌غدا، ئه‌وانیان به‌ ته‌واوی به‌ لاوه‌ نه‌نابوو. له‌ هه‌ندێ کاروباردا راویزیان پێده‌کردن و هه‌ندێ پۆستیان ده‌دان. ناکۆکیی ئێوان ئه‌مین و مه‌ئموون که ده‌ستی وه‌زیر و فه‌رمانده‌کانی عاره‌ب و ئێرانی تیا بوو، سه‌ره‌نجام به‌سه‌رکه‌وتنی مه‌ئموون کۆتایی هات که دایکی ئێرانی بوو و خوراسانییه‌کان یارمه‌تیان ده‌دا، دواي ئه‌وه ئیدی عاره‌به‌کان له‌ ده‌رباری خه‌لافه‌تدا رێژ و شکۆیه‌کیان بوو نه‌مایه‌وه. ئیدی به‌غدا که میراتگری شکۆ و مه‌زنایه‌تی (تیسفۆن)ی کۆن بوو، وه‌کو خودی تیسفۆن، به‌ چاری رێژه‌وه سه‌یری عاره‌بانی نه‌ده‌کرد. ئێرانی و تورکه‌کان، هێواش هێواش ده‌رکه‌وتبوون و شکۆ و پایه و مه‌زنایه‌تی عاره‌به‌کانیان وه‌رگرته‌بوو. له‌ رۆژگاری مه‌ئموون و جێنشینه‌کانیدا، به‌غدا ئیدی به‌ شارێکی عاره‌بی نه‌ده‌ژمێردا. ئه‌و خۆ هه‌لکشانه‌ و فیز و خۆ به‌ زلزانه‌ی که ((غه‌زووه‌که‌ران)) دوو سه‌ده‌ی پێشتر هه‌یانبوو، چیت له‌ لای ((مه‌والی))یه‌کانی به‌غدا کرپاری یان نه‌بوو. ده‌وله‌تی عاره‌بی له‌ راستیدا نه‌ما‌بوو و نۆبه‌تی فارسه‌کان داها‌تبوو.

له‌ کۆتایی ئه‌و دوو سه‌ده‌یه‌ که وه‌کو شه‌ویکی درپژ و خامۆش، به‌لام پراوپری سته‌م و تاوانکاری ته‌واو بوو، دوا‌جار بانگی که‌له‌شیر که‌وته به‌رگوێ و به‌ دواي ئه‌و بانگه‌ی که‌له‌شیره، سیمای سپێده‌ی به‌ره‌به‌یان له‌ ناسۆی دم که‌لدا به‌ ده‌رکه‌وت. به‌لام ئه‌و رووناکییه‌، هه‌رچه‌نده له‌ کازیویه‌کی درۆزانه زیاتر نه‌بوو، خه‌نده‌ی به‌یانی راسته‌قینه‌ی به‌ دواوه‌ بوو. ئه‌و سپێده درۆزانه‌یه بریتی بوو له‌ ده‌رکه‌وتنی مازیار و بابک که له‌ ولاتی ته‌به‌رستان و نازه‌ربایگان و عێراقدا ئالای سه‌ربه‌خۆییان به‌رز ده‌کرده‌وه و ئه‌گه‌رچی ئامانجی رۆشنیان نه‌بوو و نه‌شگه‌یشتنه شتیک، به‌لام هه‌ول و هه‌نگای ئه‌وان بووه ده‌ستپێکی هاتنه‌کایه‌ی ده‌وله‌تی تاهیری (۲۰۵ - ۲۵۹ ک/ ۸۱۹ - ۸۷۱ ز) و سه‌فارییه‌کان، (۲۵۴ - ۲۹۰ ک/ ۸۶۸ - ۹۰۲ ز) و له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که رابوونی ئه‌وان ده‌بی به‌ بانگ و مژده‌ی هه‌ستانه‌وه‌ی ئێران بده‌ینه قه‌ڵه‌م.

له‌ راستیدا له‌و رۆژگاره‌ی که مه‌ئموون له‌ خوراسان و به‌غدا، شکۆ و ده‌سه‌لاتی (ه‌اروون)ی باوکی و ئه‌مین یان به‌ میرات که‌وتبووه ژێرده‌سته‌وه و له‌و ((شاری هه‌زار و یه‌ک شه‌و))دا ده‌مێک به‌ مه‌ی خواردنه‌وه و رابواردن و ده‌مێکی تر به‌ باس و مشتومر و وتووێژه‌وه سه‌رقال بوو، له‌ ولاتی ئێراندا که‌م و زۆر هه‌والی نیگه‌رانکه‌ر ده‌گه‌یشت و له‌ زۆربه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌و

ولایتی ئیتران، بیر و نه‌ندیشمی سهریبه‌خۆخوازانه سهری هه‌لدا بوو و سهره‌لداوانی ئیترانی که‌وتیوونه چالاککی و سهره‌لێرینه‌وه.

گه‌رانه‌وه‌ی مه‌نموون بۆ به‌غدا بووه هۆی نه‌وه‌ی که له خوراساندا ب‌واری تازه بکه‌وێته ده‌ستی سه‌ربه‌خ‌خ‌واژه‌کان. واپێده‌جێ که شکستی که‌سانی وه‌کو (سنباد) [م‌ردوه له ساڵی (١٣٧ ک / ٧٥٥ ز] و (ن‌وستادسیس) [م‌ردوه له ١٥١ ک / ٧٦٨ ز] و (موقه‌نه‌ع) ((م‌ق‌ن‌ع)) م‌ردوه له [١٦٩ ک / ٧٨٦ ز] که په‌یامه‌که‌یان په‌یامی نایینی بوو، نه‌و تێ‌روانی‌نه‌ی هێتایه‌کایه هیچ هه‌ول و هه‌نگاوێک بۆ ر‌زگار ب‌وون له ک‌و‌ت و به‌ندی عاره‌بان که ب‌و‌نی یه‌ک‌یتی و یه‌ک‌خ‌سته‌نه‌وه‌ی و‌لاتی تیا نه‌بوو و وه‌ر‌زیر و پ‌ساوه مه‌زن‌زاده‌کانی و‌لات ده‌ستیان تێدا نه‌بوو، مه‌یس‌ر و سوودمه‌ند ناب‌ی^{٢٠٦} و ئ‌یستا له‌گه‌ل س‌هرکه‌وتنی مه‌نموون به س‌هر نه‌میندا، وه‌ر‌زیرزاده‌کانی ئ‌یران، نه‌و ب‌روایه‌یان بۆ دروست بووه که هه‌ل‌یک‌ی گ‌ون‌ج‌او هات‌وته کایه. له‌گه‌ل نه‌و ده‌سه‌لات و شک‌ومه‌ندییه‌ی که ب‌نه‌مال‌یه‌ی (تا‌ه‌یر) له خوراسان و به‌غدا وه ده‌ستیان هێنا‌بوو، ئ‌یستا ئ‌یدی مه‌زن و مه‌زن‌زاده‌کانی ئ‌یرانیش هه‌ستیان کرد که ن‌و‌ره‌ی ده‌وله‌تی ئ‌ه‌وانیش هات‌وه. به‌م‌ش‌پ‌وه‌یه، له هه‌ری‌سه‌کانی وه‌کو ته‌به‌رستان و ئازه‌ربای‌گان و خوراسان، شاه‌زاده و س‌هرداران، هێ‌واش هێ‌واش ده‌رفه‌تی ف‌ه‌رمانه‌رواییان که‌وته ده‌ست. ب‌ۆ‌یه، له دوا دوا‌یه‌کانی ما‌وه‌ی خه‌لافه‌تی ه‌اروونه‌وه تا ر‌ۆژگاری (مو‌عه‌سه‌م) ره‌وش و بارود‌و‌خی ئازه‌ربای‌گان و ته‌به‌رستان و خوراسان ما‌یه‌ی ن‌یگه‌رانی خه‌لیفه بوو.

له راستیدا لهو کاته‌ی که خه‌لیفه‌کان، به وردی چاودیری بارودوخی خوراسانیان ده‌کرد، مه‌ل‌بندی به‌رخ‌دانی دوژمنانی خه‌لافه‌ت گوازاریه‌وه. بۆ ساکور و و روژئاوای ئیران کی‌توه سه‌رکه‌شه‌کان و ریگا سه‌خته‌کانی نه‌و ده‌فرانه، بیر و نه‌ندیشه‌ی نه‌و سه‌ره‌ل‌دان و شو‌رپشانه‌ی له‌ نیئو خه‌لکی ئیراندا به‌هیژ ده‌کرد. بۆیه‌ ماوه‌یه‌کی دوور و دریژ خه‌لکی شه‌و هه‌ریمانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر عاره‌به‌کان و سوپا و سه‌ربازه‌کانی خه‌لیفه‌کانی به‌غدا راوه‌ستان و ساله‌های سال نه‌به‌ردی سه‌خت و دژواریان له‌گه‌ل موسل‌مانه‌کاندا کرد.

۲۰۶- بگه رتوه بو .Spuler: Iran in frueh – Islamischerzeit Zeit

لهم كتبها زانیاری سوودمند له باره‌ی بارودوخی نیران له سه‌ده‌دکانی سه‌ده‌تایی سه‌ده‌می نیسلام ده‌ختره‌روو.

له تەبەرستان، خەلگ نەفرەت و کینەییەکی تایبەتیان بەرامبەر عارەبان ھەبوو. وەك چۆن لە ساڵی [١٦٠/ك/٧٧٧ ز]دا، خەلگی (نومیڤەواركۆ) لە سەتم و بێدادی پیاوانی خەلیفە وە تەنگ ھاتن. فەرمانرەواکانی ئەوان كە (ونداد و ھورمز) و (سپەھبۆد شەروین) ٧٩٧ ك/١٣٩٦ ز و (مەسئۇغان و لاڤ) [٢٥٠ ك/ ٨٦٤ ز] بوون ئەو خەلگەیان لە دژی عارەبەكان ھاندا و لە ماوھییەکی كەمدا شۆرش و ناشووبێکی گەورە دروست بوو. لە رۆژێكدا خەلگی تەبەرستان لە دژی عارەبەكان راپەرین و كوشتاریکی زۆریان لێكردن.

جگە لە عارەبەكان، ئەو ئێرانیانەش كە بپوونە موسلمان كەوتنە بەر رك و نەفرەتی خەلگ. ئەو رك و نەفرەتە بەرادیەك بوو كە تەننەت ئەو ژنە ئێرانیانەیی كە بپوونە ژنی عارەبەكان، ریشی مێردەكانی خۆیان دەگرت و لە مالا راپان دەكێشانە دەر و دەیاندا نە دەستی پیاوانی ئێرانی تا بیانكوژن^{٢٠٧}، ئەو سەرھەلدان و راپەرینانە وایانكرد كە لە ھەموو تەبەرستاندا عارەب و موسلمانەكان بە یەكجاری تۆیان بپارێوێت. دواتر تۆلەیی خەلیفەش كە ھەرگیز نەیتوانی ئیرادەیی ئەو خەلگەیی كە بە ناشكرا دژی ھەر شتێك كە پەییوەست بە عارەبان بوو خەباتی دەكرد، سست بكات. دواجار، ماوھییەکی زۆری نەبرد كە (یەزید بن مەھلەب) یەكێ لە فەرماندەكانی عارەب لە گۆرگان سوتیندی خواردبوو كە ناش بە خۆینی ئێرانییەكان ھەلسۆپێتی، ھەرواشی كرد و ناشی بە خۆینی ئێرانییەكان ھەلسۆپاند و گەمی بەو ناشە كردە نارد و نانەكەشی خوارد. ئەو كەسانەیی كە لەو ولاتەدا ھێشتا رۆدوادیكی لەو جۆریان لە یادەوەریدا ماوھوو، ھەلبەتە نەیان دەتوانی دەست لەو رك و نەفرەتەیی كە بەرامبەر عارەبان ھەیانبوو، ھەلبەگرن. ئەو رك و نەفرەتە توندەیی خەلگ بەرامبەر بە دەزگای خەلافەتی عارەبەكان بوو كە لە سەردەمی مەئموون و موعتەسەمدا، (مازیار)یان خستە سەر بیری سەریەخۆییەو.

خۆرەم دینان

بەلام لە ئازەربایگان، باروودخەكە بە جۆریكی تر بوو، (جاودان كۆری سەھل) مردووھ لە ساڵی [٢٠١ ك/٨١٦ ز] و (بابەك)، ئایینی (خۆرەم دینان)یان تازە كردبوو و ئەو شۆڕشەیی خۆرەم دینان لەوێ نەك ھەر ئایینی عارەبان و دام و دەزگای خەلیفەكانی خستبوونە ژێر

هه‌په‌شه‌وه، به‌لکو بۆ شازاده و میر و سەردارە ئێرانیه‌کانیش که هه‌میشه به‌ بیانیوی دینی زه‌رده‌شته‌وه خه‌لکیان دژی عاره‌به‌کان و به‌ قازانجی خۆیان هان ده‌دا، مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ بوو. نه‌و نایینه‌ی خوهره‌می، که وه‌ک دیار بوو پاشاوه‌ی نایینی مه‌زده‌ک بوو هه‌شتا له‌ گۆرگان و دیله‌مان و نازه‌ربایگان و نه‌رمه‌نستان و هه‌مه‌دان و دینه‌وه‌ر و ره‌ی و ئیسفه‌هان ژماره‌یه‌کی زۆر په‌په‌وه‌کاری هه‌بوون، له‌گه‌ڵ دید و نه‌ندیشه‌ی (دیه‌ق‌نازاده) و میرزاده جیه‌انخوازه‌کان که خه‌ونی ژيان‌دنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ساسانیان ده‌بینی کۆک نه‌بوو. له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو که نه‌رستۆکرات و سه‌رانی ئێرانیش بۆ کپکردنه‌وه‌ و دامرکاندنه‌وه‌ی نه‌و راه‌په‌ینه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عاره‌بان هاوده‌ست بوون، به‌ شێوه‌یه‌ک که بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی نه‌و مه‌ترسییه‌، نه‌و ئێرانیه‌می که خوشیان زۆر پ‌کیان له‌ عاره‌بان ده‌بووه‌ به‌ دڵ له‌ دلدان دۆستایه‌تیان له‌گه‌ڵ دوژمنه‌ دیرینه‌کانی خۆیان کرد. جیتی سه‌رسوهرمان نییه‌ که (نه‌فشین)ی شازاده‌ی (نه‌شروسنه‌) به‌ دڵ و گیان فه‌رمانی خه‌لیفه‌ی قبول کرد بۆ ته‌فروتوناکردنی (خوهره‌م دینان) و له‌به‌ر نه‌وه‌ش بوو که له‌ شازاده‌کانی ته‌به‌رستان جگه‌ له‌ مازیار هه‌یج که‌سی تر یارمه‌تی (بابه‌ک)یان نه‌دا و نه‌ویش جگه‌ له‌ گفت و به‌لێن هه‌یج یارمه‌تی و هاوکارییه‌کی بابه‌کی نه‌کرد.

ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ میژ بوو که خوهره‌م دینان دژی عاره‌بان رابوو، به‌لام به‌ر له‌ سه‌ر هه‌لدانی بابه‌ک، کاری خوهره‌م دینان هه‌رگیز به‌ هه‌نگاوێکی دژوار و مه‌ترسیدار لێکنه‌درابوووه‌. خوهره‌م دینان وه‌ک دیار بوو جیه‌ماوه‌ی په‌په‌وه‌کارانی مه‌زده‌ک بوون که له‌به‌ر زه‌هر و زه‌نگ و توندوتیژی نه‌نوشیروان رایانکردبوو و خوسه‌ و په‌رویز و جینشینیه‌کانیشی نه‌وه‌نده‌ سه‌رقالی گرفتارییه‌کانی خۆیان به‌وون که ناگایان له‌ ته‌فر و توناکردن و له‌نیو بردنی نه‌وان نه‌مابوو.

له‌ پۆژگاری ئیسلام و سه‌رده‌می مه‌هدی، خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی، نه‌و خوهره‌م دینانه‌ سه‌ری خۆیان به‌رزکرده‌وه‌ و وه‌کو هه‌موو ده‌سته و گروپه‌کانی تریش، هه‌ولێاندا خوینتی به‌ ناهه‌ق پ‌ژاوی (نه‌بو موسلیم) بکه‌نه‌ بیانیوی سه‌ره‌لدانی خۆیان. سه‌رچاوه‌ میژووویه‌کان نووسییویه‌ که ((له‌ پۆژگاری خه‌لیفه‌ مه‌هدی (باتنیه‌کان)ی گۆرگان که پێیان ده‌گوترا (ئالا سوور) له‌گه‌ڵ خوهره‌م دینان یه‌کیان گرت و گوتیان نه‌بو موسلیم زیندوووه‌ و ئیمه‌ وڵات نازاد ده‌که‌ین و (نه‌بولغه‌را)ی کوری نه‌بو موسلیمیان کرده‌ رابه‌ری خۆیان و تا ره‌ی چوونه‌ پێش، هه‌ل‌ل‌ و

حەرامیان بەیەک دەزانی و ژنه‌کانیان (مباح) * دەکرد. مەهدی نامە ی بۆ دەوربەر و بۆ (عوامەر بن ئەملەلاکە) ی والی تەبەرستان نووسی کە هاوکاری یەکتەری بکەن و بچنە شەری راپەرێوه‌کان. وایانکرد و پۆشتن و ئەو کۆمەڵە پەرەگەندە بوون و لەو سەردەمەیش کە هاروون ئەلرەشید لە خوراسان بسو جاریکی تر خۆرەم دینان راپەرین و لە هەریمی ئیسفەهان، خەلکیکی زۆری رە ی و هەمەدان کۆبوونەوه و پەرەندیان کرد کە ژمارەیان لەسەد هەزار کەس پتر دەبوو. هاروون، (عەبدوللا بن موبارەک) ی لە خوراسان بە بیست هەزار سوارەوه بۆ بەرنگاریبوونەوه‌ی ئەوان نارد. ئەوان ترسان و هەر کۆمەڵە و بۆ شوێنی خۆی گەڕایەوه.)) ئەگەر بشتی باوەر بکەین بەو ریاوەتە ی کە کتیبی (سیاسەتنامە) گێڕاویەتیەوه ، خۆرەم دینان بەرلە دەرکەوتنی جاویدان و بابەکیش هەمیشە لە شارەکان و لادیکاندا بە ناشکرا شۆرش و راپەرینیان کردووه و پەرەیان بە نایینی خۆیان داوه^{٢٠٨}.

جیاوازی لە ریاوەتەکان

نایینی خۆرەمی چی بووه و تاج رادەسەک پەرەندی بە نایینی مەزەدەکەوه هەبووه؟ سەرچاوه بەرەدەستەکان لەو بارەیهوه ئەوەندە جیاوازییان هەیە کە زەحمەتە بـتوانـرێـ وەـلامـیکی رۆشنیان لێوەربگیرێ. بە تایەبەتیش کە گشت ئەو سەرچاوانە لەگەڵ مەبەستی تایبەتی و دەمارگیری نایینی و سیاسی تیکەلکیش کراون. (مەقدیسی) مردووه لە (٣٢٤ ک/٩٣٦ ز) لە بارە ی ئەوانەوه دەنووستی کە ((لەو کاتانە بترازی کە بریاری راپەرین و سەرھەڵدان رادەگەیەنن، دەنا خۆیان لە رشتنی خۆین دەبۆین. زۆر پابەندی پاکین، بە نەرمی و خۆش رەفتاری مامەڵە لەگەڵ خەلکی تردا دەکەن و هاوبەشبوونی ژنان بە رەزامەندی خۆی ئەوان بە شتیکی جایز و پێگەپێدراو دەزانن.))^{٢٠٩}

(ئین ئەلنەدیم) خۆرەمیەکان بە پەرەوکارانی مەزەدەک دەزانی و دەلێ مەزەدەک فەرمانی بە پەرەوکارانی خۆی داوو کە هەمیشە لە هەولێ چیژ وەرگرتن دا بن و خۆ لە خواردن و

* ئەم مباحکردنە ی ژنان، تۆمەتیکە هەمیشە دراوێتە پاڵ ئەوانە ی لەو سەردەمەدا بە مەبەستی نازادی راپەرین، دەنا بە پیتی لێکۆڵینەوه باوەرپێکراوه‌کان دووره لەراستی. (و.ک).

٢٠٨- سیاسەتنامە، ل ١٧٣، چاپ خلخال.

٢٠٩- البدء و التاريخ، ب ٤، ل ٣٠ - ٣١.

خواردنهوه نه‌بویرن، خۆشه‌ویستی و یارمه‌تیدان بکه‌نه پیشه‌ی خۆیان و هه‌میشه دژی ستم و زۆرداری خه‌بات بکه‌ن و ژنان و خه‌زانه‌کان به‌هاویه‌ش بزائن. به‌گشتی نه‌وان کردار و په‌فتاری چاک و په‌سه‌ندکراویان هه‌یه. به‌دوای کوشتن و ئازاردانی هیچ که‌سه‌وه نه‌ین. دواتر له‌باره‌ی بابه‌که‌وه ده‌لی، که‌ئهو جەنگ و تالان و کوشتن و کوشتاری له‌نیو نه‌واندا بره‌پیتدا و به‌ر له‌و کاته‌ خوره‌م دینان له‌گه‌ل نه‌و شتانه‌ناشنا نه‌بوون^{٢١٠}.

[خواجه‌نیزامولولسک) مردووه‌له (٤٨٥ ک/١٠٩٢ ز)] نه‌و که‌سه‌ی که‌دهیه‌وی (باتنیه‌کان) و خوره‌مییه‌کان به‌یه‌کدابه‌نی، له‌کتیپی (سیاسه‌تنامه) دا به‌شیوه‌یه‌کی مه‌به‌ستدار ده‌نووسی: ((به‌لام بنه‌مای مه‌زه‌به‌که‌یان بریتیه‌یه له‌وه‌ی که‌دهیانه‌وی به‌خۆشی و خۆشگوزهرانی بژین و ته‌رکی شه‌ریعه‌تیا‌ن کردووه وه‌ک نوێژ و پۆژوو زه‌کات و مه‌ی و مال و سامان و ژنی خه‌لکی، یان خه‌لال کردووه هه‌رچی که‌به‌سه‌ر موسلمانان فه‌رزکراوه، نه‌وان لی‌تی دوور بوون))^{٢١١} ((به‌له‌مه‌ی)) مردووه‌له (٣٦٣ ک/٩٧٣ ز)] له‌مه‌ر هۆی بلا‌وبوونه‌وه‌ی نایینی خوره‌می له‌نیو خه‌لکی نه‌و و لات‌ه‌دا ده‌نووسی: ((لاوان و وه‌رزیز و ده‌وله‌مه‌نده‌کان که‌هیچ زانست و زانیاریه‌کیان نه‌بوو و موسلمانه‌تیا‌ن له‌نیو دل‌دا نه‌بوو و یاسا و په‌یسا‌کانی ئیسلام و پۆژوو و هه‌ج و قوربانی و غه‌سلی جه‌نابه‌تیا‌ن له‌لا شتیکی گران بوو و نه‌یانده‌توانی ده‌ست له‌و شتانه‌هه‌لگرن که‌خوا نه‌هی کردوون، ده‌یاندی که‌له‌نایینی بابه‌کدا نه‌و شتانه‌گشتیا‌ن ئاسانن به‌په‌ریسه‌وه‌ چوون و بوونه‌لایه‌ندار و په‌یره‌وکاری))^{٢١٢} (ئیب‌ن‌ول‌ئه‌سیر) ده‌نووسی که‌: ((نه‌وانه‌لقی‌کی (مه‌جوس)ن و په‌ی‌اوه‌کانیا‌ن له‌گه‌ل دایک و خوشک و که‌چه‌کانی خۆیا‌ن زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ن و باوه‌ریا‌ن به‌نایینی دۆنادۆن هه‌یه و ده‌لێن که‌رۆح له‌گیا‌نی‌که‌وه‌ بۆ گیا‌نی‌کی تر ده‌گوا‌زێته‌وه))^{٢١٣} باوه‌ر بوون به‌دۆنادۆن وه‌ک چۆن له‌زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هاتووه‌یه‌کی‌که‌له‌کۆله‌گه‌کانی باوه‌ری خوره‌م دینان.

سه‌یر له‌وه‌دایه‌که‌زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری نه‌و گروپانه‌ی که‌دوای هاتنی ئیسلام دژی عاره‌به‌کان ده‌رکه‌وتن، باوه‌ریا‌ن به‌نایینی دۆنادۆن هه‌بووه‌یا‌ن مه‌یل‌داری بوونه. (سه‌ن‌باد) و (ئوستادسیس) و

٢١٠- الفهرست، ص ٤٧٩ - ٤٨٠.

٢١١- سیاسه‌تنامه، ص ١٧٧.

٢١٢- نسخه‌خطی بلعمی.

٢١٣- کامل ابن‌ه‌یبه‌ر و داودی سالی ٢٠١.

(موقعه نه ع) یش باوه ږیان به دؤنادؤن هه بوو. له راستیدا باوه ږی دؤنادؤن بیانونوی دهستی هه موو نهو که سانه بوو که دهیانویست خوځیان به جینشینى قاره مانانى رابردوو بدهنه قهلم و ناو و یادی دلاوه رانی دیرین زیندوو بکه نه وه، دؤست و پهیره و کارانی نه بو موسلیم لهو پرووه وه که رؤحی نه بو موسلیم چؤته جهسته ی (موقعه نه ع) له دهوړی نهو کزبونو نه وه و پهیره و کار و یارانى (جاویدان کورې سه هل) بهو ېروایه ی که گیانی نهو چؤته جهسته ی بابه ک، گیان له سهرده ستانه یارمه تی بابه گیان دا.

نایا نهو باوه ږی دؤنادؤنه نامراز ټک بووه که راپه ړینى بابه کیش وه کو راپه ړینه کمى موقعه نه ع، له گه ل یاده وه ږی نه بو موسلیم دا په یوه ست بکه ن؟ دوور نییه. خواجه نیزام نه ملوک ده لى: ((سهره تا قسه ی نه وان نه وه بوو که نه رفرت بؤ بکوړى نه بو موسلیم بنیرن و داخ بؤ کوشتنى بخؤن و درود بنیرن بؤ مه دى فه یروژ و هارونى کورې فاتیمه ی کچى نه بو موسلیم که به مندالیکى زانا یا وه که به زمانى عاره ې به - الفتى العالم - ناویان دهینا.))^{۲۱۴} نه وه ی په یوه ندی نهو گروپه به نه بو موسلیم پشت راست ده کاتمه د بریتیه له ریوایه ټک که دینه وه ږی له باره ی رچه لکى بابه ک باسى ده کات. ناوېراو دهنوسى: ((خه لک سهاره ت به رچه له کی نهو هه لیه یان کردووه. نه وه ی به لای ټیمه وه به راست ده زانړى نه وه ږیه که نهو له کورانى (موت ههر کورې فاتیمه ی کچى (نه بو موسلیم) و فاتیمه یان که یه کیکن له گروپه کانی خوړه مى سهر به هه مان نهو فاتیمه یه ی کچى نه بو موسلیم نه ک فاتیمه ی کچى پیغه مېهر (د.خ)^{۲۱۵}

بابه ک

با بزانی نهو بابه که کى بوو؟ زؤربه ی نهو سهرچاوانه ی که باسیان نهو کردووه، به مه به ستى تابه ت و نه فسانه نامیز باسیان کردووه. بؤیه به زه حمت ده توانین له پشت تهم و مړى نه فسانه کاند ا سیمای راسته قینه ی نهو بینین. میژوونوسانى موسلمان هه لیان داوه یاد و یادگارى نهو تاریک و پوچ کهن و له پرووی ده مارگریى خوځانه وه ټیکو شاون سیمای نهو پیاهه دزئو و ناپه سهند نیشان بدهن. راپه ړینه کمى نهو وه ک ده بینړى له نیو خه لکه گشتیه که دا

۲۱۴ - سیاسه تنامه، ل ۱۷۷ له باره ی جاویدان کورې سه هل و به سهره تى هه روه ها سهربرده و به سهره تى بابه ک خوړمه دین بگه ریوه بؤ کتیبى ((بابه ک خوړمه دین)) به پینووسى سعید نه فیسی نو سراه و ته وای ریوایه ت په یوه ندی داره کان لهو کتیه ده کوکراونه ته وه.

۲۱۵ - اخبار الطوال، ل ۳۳۸.

لایه‌نگرانیکی هه‌بووه، به‌لام له لایهن وه‌زیرو و گه‌وره‌کانه‌وه وانه‌بووه، له‌بهر شه‌وی شه‌و له هه‌ولێ زیندووکرده‌وه‌ی بیروباوه‌یه‌کانی مه‌زده‌کی بووه، بۆیه به‌ ناچارێ موسلمانانیش نه‌یانده‌توانی له‌ ناستیدا بێده‌نگ بن و به‌رگه‌ی بگرن.

شه‌و نه‌فسانانه‌ی که‌ له‌ باره‌ی شه‌وه‌وه‌ دروستیان کردوون به‌ چاکی شه‌وه‌ نیشان ده‌ده‌ن که‌ به‌ مه‌به‌ست و نییه‌تیکی تایبته‌ هه‌ولیان داوه‌ ناوی بابه‌ک له‌ که‌دار بکه‌ن. به‌مه‌چه‌شه‌ به‌شیکی گرنگی میژووی بابه‌ک و خوهره‌م دینان نا‌رۆشن و ته‌م و مژاوی ماوه‌ته‌وه‌. له‌گه‌ڵ شه‌وه‌شدا له‌وه‌نده‌ی که‌ ماوه‌ته‌وه‌ زۆر لایه‌نی سه‌رخپراکێش به‌دی ده‌کرێن.

بیر و پراکان سه‌باره‌ت به‌ ره‌چه‌له‌ک و نه‌ژادی بابه‌ک لێکجه‌یان. دینه‌وه‌ری مردووه‌ له‌ (٢٨٢ ک/٨٩٥ ز) دانهری کتیبی ((اخبار الطوال)) به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ به‌ ته‌واوی ده‌توانی مرۆ دلتیا بکاته‌وه‌، ناوبراو به‌ کورێ (موته‌هه‌ری) که‌چه‌زای شه‌بو موسلیم داده‌نی. به‌لام دانهری کتیبی ((ئه‌لفه‌هرست)) له‌ زاری که‌سیکه‌وه‌ که‌ ده‌نگوباس و به‌سه‌ره‌اتی بابه‌کی کوک‌ردۆته‌وه‌، ده‌لی که‌: ((باوکی پیاوێکی رۆن فرۆشی خه‌لکی مه‌داین بوو. چۆته‌ ناوچه‌ی نازهربايگان و له‌ گوندیک به‌ ناوی (بلاد شاداد) له‌ گونده‌کانی (مه‌یه‌د) نیشته‌جێ بووه‌. شه‌و پیاوه‌ رۆنی له‌ هیزان ده‌کرد و به‌ پشتی خۆی دێ به‌ دێ ده‌گه‌را و دیفرۆشت...))^{٢١٦} ناوی شه‌و رۆنفرۆشه‌ له‌ (ئه‌لفه‌هرست)دا نه‌هاتوه‌، به‌لام (سه‌معانی) مردووه‌ له‌ سالێ (٥٦٢ ک/١١٦٧ ز) ناوی باوکی بابه‌کی به‌ (مه‌رداس)^{٢١٧} نووسیه‌وه‌. خالێک که‌ له‌ کتیبی ((ئه‌لفه‌هرست))دا مایه‌ی سه‌رخه‌، شه‌و پێداگریه‌یه‌ که‌ بۆ ریسواکردنی بابه‌ک کراوه‌. باوکیان به‌ ((رۆنفرۆشیکی خه‌لکی مه‌داین)) و دایکیان به‌ ((ژنیکی یه‌که‌چاو که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ گه‌ڵ پیاوێکی رۆنفرۆش به‌ هه‌رامی تیکه‌ڵ به‌وه‌)) پێناسه‌ کردووه‌. له‌و ریاویه‌ته‌دا ئاسه‌واری مه‌به‌ست خراپی و کینه‌ی شه‌وانه‌ی ریاویه‌ته‌که‌یان پێکه‌ینه‌وه‌، روون و ئاشکرایه‌.

٢١٦- الفهرست، ل ٤٨٠.

٢١٧- شه‌م ناوه‌ له‌ دوو به‌شی فارسی ((مرد)) و ((اس)) پێک هاتوه‌وه‌، به‌ مانای خه‌لک خۆر، که‌ شه‌م ناوه‌ له‌ لایهن ناحه‌زانی بابه‌که‌وه‌، ده‌توانرا له‌ باوکی شه‌و به‌رن، باوکی زوچاکیش هه‌ندیک به‌ مه‌رداس ناو یانبردووه‌. بگه‌ڕێوه‌ بۆ ZDMG ٤، ٤٢٣.

ریوایه ته ههلبستراوه کان

له درێژهی ئه‌و ریوایه‌ته‌دا، چیرۆکێکی زۆر سه‌یری نه‌فسانه‌نامیژیان له سه‌رده‌می منداڵی بابەك پێکەوه ناوه. دهنووسن که: ((رۆژێک دایکی بابەك چۆته دهر و به دواي کورەکهیدا گه‌راوه، بابەك ئه‌وکات مانگاگانی خه‌لکی ده‌برده له‌وه‌رگاگان، واته‌ گاوێان بوو. دایکه‌که، بابەکی له ژێر دره‌ختێک دۆزییوه هه‌یچی له‌به‌ردا نه‌بوو و خه‌وتبوو، له ژێر هه‌ر تالێ موه‌یێکی سنگ و سه‌ریدا خوێن ده‌چۆرایه‌وه. که بابەك له خه‌و هه‌ستا ئیدی شوێنه‌وارێکی له خوێنه‌که نه‌بینی، زانی که زۆری پێناچن کاروباری کورەکه‌ی گه‌وره ده‌بێ ...)) ئه‌و نه‌فسانه‌یه‌ش که نه‌فسانه‌گانی وه‌کو ئه‌وه‌ی ((دانیاڵ و به‌ختونه‌سر)) وه‌بیر دێننه‌وه. وا پێده‌چێ بۆ ئه‌وه دروستکراپن که بابەك وه‌کو دیوه‌زمه‌یه‌کی ((مه‌رۆڤ خۆر)) و ((خوێنپێش)) پێناسه‌ بکه‌ن. له چه‌ند ریوایه‌تیکی تریشدا سه‌باره‌ت به‌و گوشت و به‌ر و خوێنپێشیانه‌ی که کراون به‌و په‌ری زیاده‌ڕوویی و پێوه‌نانه‌وه، باس کراون.

مه‌سه‌عوودی (مه‌ردوه‌ له ٣٤٢/ک ٩٥٦ ز) ده‌ڵێ: ((له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست و دوو ساڵه‌ی که راپه‌ڕینه‌که‌ی بابەکی تیا به‌ردوام بوو ئه‌وه‌ی به‌ لایه‌نی هه‌ره‌که‌م باس کراپێ پێنج سه‌د هه‌زار که‌س له‌ فه‌رمانه‌ده‌ و سه‌رۆک و چینه‌گانی تری خه‌لک کوژراون.))^{٢١٨} له‌ کتێبی (جوامع نه‌لحیکایات) له‌ میژووی (مه‌قده‌سی) گیردراوه‌ته‌وه که ((ئه‌وانه‌ی که به‌ ده‌ستی ئه‌و کوژراون ژماردووایه‌، هه‌زار هه‌زار موسه‌لمانی کوشتبوون.))^{٢١٩} نهمازموه‌لوه‌ک ده‌نوسێ: ((یه‌کێک له‌ جه‌لاده‌گانی ئه‌و به‌ دیل گیرابو لێیان په‌رسی تۆ چه‌ند که‌ست کوشتوه‌؟ گوته‌ ئه‌و زۆر جه‌لاده‌ی تری هه‌بوون، به‌لام ئه‌وه‌ی که من کوشتووومه‌ سی و شه‌ش هه‌زار موسه‌لمان، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی جه‌لاده‌گانی تر کوشتووایان یان له‌ شه‌ره‌کاندا کوژراون.))^{٢٢٠}

له‌و باسه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ بابەك نووسیویانه ئه‌و چیرۆک و هه‌لبه‌ستراوانه زۆرن. زۆری و فراوانی ئه‌و جه‌زه‌ ریوایه‌ت و هه‌لبه‌ستنه‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دا که هاوکار و هاوه‌له‌گانی خه‌لیفه‌ تاج راده‌یه‌ک بۆ ریسواکردن و له‌ نێو به‌ردنی راستیه‌گانی ره‌وشی بابەك هه‌ولیانداوه. روونه ئه‌وه‌ی که له‌و سه‌رچاوانه‌وه له‌مه‌ر راپه‌ڕینه‌که‌ی بابەك ده‌رده‌که‌وێ تاج راده‌یه‌ک ئالۆز و تێکه‌ڵ

٢١٨- التینه و الاشراف، ص ١٧٧.

٢١٩- نسخه خطی مجلس.

٢٢٠- سیاستنامه، ل ١٧٧.

و پټكېلې همپه. نهوې جېي گومان نيپه نهوېه كه راپهړينه كې بابك له نيو دښښ و جووتياړه چيانشينه كاني عتراق و نازهربايگاندا لايه نگر و همواډارانيكي زوري هه بوون. ههروها نهو راپهړينه پټده چې ماوېهك بهر له دهركهوتني بابك سهرې هه لدابي و دواي نهوېش بؤ ماوې چندين سده هه بهر بهر دهوام بوو.

بابك ته نهها فرماندهيه كي نازا و هوشمند و ژير بوو كه ماوېه كي زور شوړش و سهره لدانه كاني مه زده كي و خوړه مديناني رابهرايه تي كړدوه. لهو كاره شيدا بابك جيتشيني (جاودان كوري شهرك) مردوه له (۲۰۰ ك/ ۸۱۵ ز) بوو كه يه كيك بووه له سهر كړده كاني خوړه ميه كاني نازهربايگان. سهرچاوه كان دهنوسن كه دواي مردني جاويدان، ژنه كي به خوړميه كاني گوت كه ((جاويدان، بابك كي به جيتشيني خوي داناه و وهسيه تي كړدوه كه خه لكي هم ده قهره پيره وي لهو بكهن و روي جاويداني بؤ نهو گواستوتوه و به ليني به نيوه داوه كه له ژير دهستي نهودا سهر كهوتن و پيشكهوتن وده دست بينن...))

راپهړيني بابك

بهو شيوه به بوو كه بابك سالي (۲۰۰ ك/ ۸۱۵ ز) به ناوي ناييني خوړم دينان و بؤ دريژه دان به راپهړيني جاويداني مه زده كي رابوو. به زووي پيره و كار و شويته لگراتيكي زوري له دوهري كوښونه وه و ژماره يه كي زور له وهرزيړان و دښښنه كان كهوتنه هاوكاري و يارمه تيداني.

لهو سالاندا مهنوموني خهليفه سهرقالي گرفتاريه كاني خوي بوو. كيشي جيتشينايه تي عهلي بن موسا نهلرزا و نهو پيلان و نه خشانه كي كه نيرانيه كان به تايهت (نال سهل) دژي خهليفه نامادهيان كړدبوون، خهليفه يان مژول و سهرقال كړدبوو. نهو ناره زايه تيانه كي عه بياسيه كاني به غدا كه بهتوي يان نا مهنومونيان به خوه خهريك ده كړد، دهره تيكي گونجاو بوون بؤ بابك. بويه نهو له ناوچه چيايه كاني نازهربايگاندا هيز و دهسه لاتيكي ودهسته يينا، ته نانهت به قسه ي به لعه مي ((چند جاريك سويي خهليفه ي شكاندبوو، په ناگه ي نهو له كيوه كاني نهرمي نيا و نازهربايگان بوو، نهو شويته زور سه ختانه كي كه سوي نه يده تواني پيانداندا بړوا، به جه شنيك كه سه د پيادته نه كهر له گهرده نه يه كانا هه زار سواريان ده گيړايه وه و چياو دهر بنده كان زور عاسي و سخت بوون، پټكه وه به سترابوونه وه، له نيوان نهو كيوانه دا په ناگه يه كي چي كړدبوو و لهويدا بي ترس ليي دانيشتبوو، كه له شكريان بهاتبايه سهر لهو

کټوانه دا بلاو دهبوون و خټيان له بهرچاوي له شکر ون ده کرد و ماوه يک ناوا ده مانه وه، هرکه له شکرې عاره بان ترسي نه ده ما، شه وټک به سهر شهو له شکره يان داده دا و سوپاي نيسلامي ان ده شکاند، تا جاري کي تر خليفه به هر هولو و ماندووبوونټک بوايه سهر له نوټي له شکرکي کډه کرده وه و ديسان دهناردنه وه سهر، شه رهوشه بو ماوه ي بيست سال ناوا مايه وه.))^{۲۲۱}

له ماوه ي شه بيست ساله دا مه شمون و موخته سهر بو له نيوبردني بابک زور هولياندا. زورجار له شکران نرده سهر که ده ستگيري بکهن، به لام جگه له نارهايته خه لکي که نه يانده ويست جاري کي تر ده سلا تي عاره بان بگه رپته وه و بهرگه ي داگير کاريان نه ده گرت، ته نگه بهري و سه ختي ريگاوبانه کان و سهر ما و سوله ي شه هريمه، هه ميشه فرمانده و سهر داراني موسلمانن تووشي ناکامي ده کردن. له سالي ۲۲۰/ک ۸۳۵ ز موخته سهر، (خيدر کوري کاوس) ميرزاده ي شهرو سني که به شهشين به ناوبانگ بوو، بو شهري بابک نارد. شه شهشينه شازاده يه کي نيواني نه ژاد بوو که له به غدا بو دامه زراندي ده وله تيکي نيواني له نيوبردني بنيات و داموده زگاي خه لافه تي عاره بان نه خشه و پيلانگيري ده کرد. هاوه له کاني خليفه ش به لايه نگر و هه واداري نيواني به کان و مهيلي زهرده شتيه ت تومه تباريان ده کرد.

ده لټن که شه دو ستايه تي و هاو رپه تي له گه ل مازيار و بابکدا هه بووه و به نه يني بو له نيوبردني خه لافه تي به غدا هاو کاري نه واني ده کرد. چهند سال دواتر که مازيار ده ستگير کرا شه نه خشه و پيلانانه ي به ناشکرا دان پټنابوو و گوتبووي که: ((من و شهشين خيدر کوري کاوس و بابک هه رسيکمان له دي زه مانه وه په يمان پټکه وه به ستووه و بريارمان داوه که ده ولت له عاره بان بستي نينه وه و ده سلا ت بو بنه ماله ي کسره ويه کان بگيرپنه وه.))^{۲۲۲} له گه ل شه وشدا کاتيک له لايه ن خليفه وه پشنيازي شه وي بو کرا که بو له نيوبردن و ته فروتونا کردني بابک بجته نازه ربايگان بي دوو دلتي وه ري که وت.

شهشين و مازيار

هويه کي ناشکرايه، راپه رپنه کي بابک نه گهرچي رهنگيکي نيواني هه بوو، به لام راپه رپنيک نه بوو که هه رگيز بتواني خه ونه زرينه کاني شازاده ي شهرو سني بيته دي. شه نيوانيانه ي که بو

۲۲۱- تاريخ بلعي، نسخه خطي.

۲۲۲- تاريخ گبرستان، ج ۱، ص ۲۲۰.

له نیو بردنی ده زگای خه لافهت هاوکاری مازیار یان تمنانهت هاوکاری نه فشینیان ده کرد، نهو نار هزووه یان هه بوو که له گهډ له نیو بردنی خه لیفه کان، پیته چسو نهو ی که خو یان پیانده گوت نایینی سپی زیندوو بکه نهو و دهوله تیکی وه کو دهوله تی ساسانی دابه زرتین. به لام راپه رینی بابکه که په پیره ی نایینی موزده کو بوو، بو نهوان و بو نه فشین و مازیاریش سوو دیکی نه بوو. نهو شازادانه ی نه شروسنه و ته به رستان وه دیار بوو جگه له گه یشت به پو ست و پایه ی به رز ناما جیکی تریان نه بوو. نیران و نیرانی بوون، بو نهوان تمنها بیانوو ټک بوو. نهوان هه ولانده دا، نهو نیمتیا ز و سوو دانه ی که نیسلام لی سهندبوون دوو باره و ده دست بیننه وه. بهم پیته خه بات و هه ولدانی نهوان دژی ده زگای خه لافهت بو کز کرد نهو دی سامان و گه یشت به ده سه لات و حکومده ت بوو. به لام بو گه یشت بهو ناما جیه، مژده یان ده دایه نهو که سانه ی که له ولاتی نهوان له نیسلام و عاره بان نارازی بوون که پرزگاریان ده کهن و خو یان ده گه رتننه وه سمر ده سه لات. مازیار بو گه یشت به ده سه لات دهستی له کوشتنی مامی خو ی که به نه ندازه ی نهو شانازی به نیران و نیرانی بوون ده کرد، نه پاراست. نه فشین بو سهر غبر اکیشتان و رازی کردنی دلای خه لیفه ی عاره ب دریغی نه کرد له پیلانگی پر ی بو ده ستگیر کردنی بابکه. هه مان نهو نه فشین، هانی مازیاری دا بو نهو ی دژی خه لیفه راپه ر ی، بهو نومیده ی که خه لیفه نهو بو ده ستگیر کردنی مازیار رهوانه بکا و فهرمانه روهایه تی خوراسان و هه ریمی چا که له دهستی دژ به ره کانی نهو واته له دهستی بنه ماله ی (تا هر) بوو، بستینیتنه وه و بهو ی بسپی ر ی. ناشکرایه که ((میزاده کان)) ده یانتوانی هه موو شتیک بکه نه قوربانی سوو و به رژه وه ندیه کانی خو یان.

پیویست بوو که ده سه لات و هیزی خه لیفه کانی عاره ب له نیو بچی تاکو نهوان بتوانن نار هزووه کانی خو یان بیننه دی. پیویست بوو که سته ملیکراوان دژی عاره به کان راپه رن تا ده سه لاتی خه لیفه کان له نیو بچی. نار هزایه تی خه لک بهرام بهر کار و ره فتاری عاره به کان و خولای نهوان بهرام بهر به ریاز و نایینی دیریتنی خو یان هه رده م دهیه توانی نیرانییه کان له دوری نالای هه ر نیرانییه ک کو بکا ته وه که له دژی ده زگای خه لافهت راپه رپیایه. که وایه، بینگومان با شترین بیانوو که بوی هه بوو زو رلیکراوانی نا نومیده ی نیرانی هان بدا یار مه تی نهو سهر دارانه بدهن، زیندوو کرد نهو ی نایینی نه ته وه یی بوو. فهرمانده و سهر داره کان جگه له کز کرد نهو ی سامان و دارایی که به تاکه نامراز ټکیان ده زانی بو گه یشت به ده سه لات و فهرمانه روهایی، نه ندیشه و خولایه کی تریان له میتشکدا نه بوو. هه ر له بهر نه وه ش بوو که نه گه رچی به رواله ت هه موویان بو

((زیندووکردنه‌وی شکۆ و سامی نێران)) راده‌په‌ڕین، که‌چی دۆستایه‌تیکی پایه‌داریان له‌ نێودا دروست نه‌ده‌بوو.

ده‌گێڕنه‌وه (سه‌نبا‌د) که‌ له‌ ر‌ه‌ی شکستی خوارد په‌نای برده‌ ته‌به‌رستان، به‌لام (ئه‌سه‌په‌ه‌بو‌د)ی ته‌به‌رستان که‌ له‌ گه‌ڵ عاره‌باندا دوژمنایه‌تیشی هه‌بوو، ته‌ماعی چووه‌ پاره‌ و دارایی سه‌نبا‌د و کوشتی. ئه‌و رووداوه‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دا که‌ زیندووکردنه‌وی گه‌وره‌یی و شکۆی دێرینی پ‌ا‌بردووی نێران له‌ راستیدا له‌ بیانووێک بۆ فریودان و هه‌ڵخه‌له‌تاندنی سته‌میلیکراوانی نێرانی ب‌ت‌را‌زێ شتیکی تر نه‌ه‌بووه‌. ئه‌و که‌سانه‌ی به‌و قسه‌ و به‌لێنه‌ هه‌ڵخه‌له‌تێنه‌ران هه‌ڵکیان له‌ ده‌وری خۆیان کۆده‌کردوه‌ جگه‌ له‌ گه‌یشتن به‌ سامان و ده‌سه‌لات، خه‌مییکی تریان نه‌بوو.

بۆیه‌ زۆرجار نه‌گه‌ر به‌ پ‌ت‌و‌یستیان زانیبا باوه‌ر و تێپ‌وانینی خۆشیان ده‌کرده‌ قوربانی گه‌یشتن به‌ ناما‌جی تایبه‌تی خۆیان. ئه‌مه‌ نیشان ده‌دا که‌ چۆن چۆنی میرزاده‌ی ئه‌شروسنه‌، که‌ له‌ به‌غدا هه‌میشه‌ لافی پ‌شتیوانیکردنی نێرانییه‌کانی لێده‌دا، له‌ نازه‌ربایگان به‌ ف‌ر‌وف‌ی‌ل هه‌ولێ له‌ نێوب‌ردن و کوشتنی ده‌دان، به‌لام هۆکاریکی تریش هه‌بوو که‌ شازاده‌ی ئه‌شروسنه‌ی بۆ له‌ نێوب‌ردنی ((دوژمن)) ده‌کرده‌ هاوده‌ست و هاوپه‌یمانی خه‌لیفه‌.

تورکانی به‌غدا

ئه‌و ممله‌تێ و ناکوکییه‌ی که‌ له‌ ده‌رباری (موعته‌سه‌م) له‌ نێو نه‌ژاده‌کانی ((تورک)) و ((عاره‌ب)) و ((فارسه‌کان))دا دروست ببوو، فه‌رمانده‌ و سه‌رداره‌کانی خه‌لیفه‌ی به‌ توندی کردبوونه‌ دوژمنی یه‌ک‌تر. ده‌رباری موعته‌سه‌م ببووه‌ مه‌کۆی پ‌ی‌لان و نه‌خشه‌ی دوژمنانه‌ی فه‌رمانده‌ و سه‌رداره‌کانی. ئه‌و دوژمنایه‌تی و ناکوکیانه‌ی نێوان ئه‌و سه‌رداران به‌ موعته‌سه‌می خه‌لیفه‌ شتیکی باش بوو. بۆیه‌ خه‌لیفه‌ش جارجاره‌ ناگری ئه‌و ناکوکی و دوژمنایه‌تیانه‌ی خۆش ده‌کرد.

له‌ سه‌ره‌تای قۆنا‌غی خه‌لافه‌تی موعته‌سه‌مدا به‌غدا ببووه‌ مه‌ل‌به‌ندی جۆش و خ‌ر‌ۆش و چالاکی تورکه‌کان. ئه‌مانه‌ له‌ راستیدا بۆ ئه‌وه‌ ه‌ت‌را بوونه‌ به‌غدا و خ‌راب‌و‌نه‌ ریزی خ‌زمه‌ت‌کرده‌وه‌ که‌ له‌ به‌رامبه‌ر ه‌ت‌ری سه‌ربازه‌کانی خوراساندا، هاوکیشه‌یه‌ک دروست بکه‌ن. سالانه‌ هه‌زاران تۆکه‌ری ((مه‌ملوک))یان له‌وبه‌ری رووباری (جه‌یحون)ه‌وه‌ ده‌ه‌ت‌ان بۆ به‌غدا. ئه‌و به‌نده‌ به‌ کرێگیراوه‌ به‌و هه‌موو توندوتیژی و بێباکییه‌ی که‌ هه‌یانبوو، بۆ خه‌لیفه‌ وه‌ک ((چه‌کێک)) به‌کارده‌ه‌یت‌ران. بۆیه‌ هه‌میشه‌ به‌ چاوی بایه‌خه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کران و هه‌ر زوو ده‌گه‌یشتنه‌ پله‌ و

پایه‌ی فرماندهی. تا توانا و دهسه‌لآت و ئوتوریت‌هی تورکه‌کان له ده‌زگای خه‌لیفه‌دا زیاتر ده‌بوو، عاره‌به‌کان دلساردتر و ئاتومیدتر ده‌بوون.

ئیرانییه‌کان که خاوه‌نی نفووز و توانای مه‌عنه‌وی و فخره‌ه‌نگی بوون، هه‌رگیز له‌به‌رامبه‌ر تورکه‌کاندا مه‌یدانیان چۆل نه‌ده‌کرد. به‌لام عاره‌به‌کان، به‌هوی یان نا جینی خویان بۆ تورکه‌کان چۆل کرد و له‌وه به‌دواوه له جیاتی نه‌وه‌ی وه‌کو جاران، کۆله‌گه‌ی خه‌لافه‌ت بن مایه‌ی هه‌ره‌شه‌ بوون بۆ سه‌ر خه‌لافه‌ت^{۲۲۳}. تورکه‌کانی موخته‌سه‌م که جلوه‌ه‌رگی دیبا و که‌مه‌ره‌بند و پشتینی زیرینیان ده‌به‌ر ده‌کرد و ده‌به‌ست، به‌هۆی نه‌و جلوه‌ه‌رگانه‌ی خویان، له‌هه‌موو سه‌ربازه‌کانی تر جیاده‌کرانه‌وه و له‌چاو نه‌واندا دیاربوون و ده‌ناسران. ره‌فتاری نابه‌جی و توندوتیژانه‌شیان خه‌لکی به‌غدایان وه‌تنگ هیتابوو. له‌نیو بازار و کۆلانه‌تنگه‌به‌ره‌کانی به‌غدا به‌سواری نه‌سپ ده‌هاتن و ده‌چوون و ته‌راتینیان ده‌کرد و مندال و خه‌لکی بێ ده‌سه‌لاتیان نازار ده‌دا.

نه‌و باس و خواسه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ میژووی به‌غدا ده‌گیردریته‌وه نه‌وه نیشان ده‌دا که ره‌فتاریان له‌گه‌ل خه‌لکدا چۆن بووه: ((ده‌لێن موخته‌سه‌م رۆژێک له‌ سه‌رای مه‌ئموون ده‌گه‌ڕایه‌وه بۆ سه‌رای خۆی، له‌ پێگادا سه‌ربازه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌وته‌یان هه‌لدا‌بوو، موخته‌سه‌م به‌ لای ژنی‌کدا تیپه‌ری که ده‌گریا و ده‌یگوت: کوپه‌که‌م کوپه‌که‌م! سه‌ربازێک کوپه‌که‌ی برد‌بوو. موخته‌سه‌م نه‌و سه‌ربازه‌ی بانگ کرد و پێیگوت: کوپه‌ی نه‌و ژنه‌ بێنه‌وه لای دایکی، پیاوه‌که‌ ملی نه‌دا. موخته‌سه‌م بۆلای خۆی هیتای و مه‌چه‌کی گرت و بایدا، ده‌نگی ئێسکی مه‌چه‌کی هات و

۲۲۳- Mvir,caliphate,p.518

کاتی موخته‌سه‌م بوو به‌ خه‌لیفه‌ نامه‌ی بۆ کارگوزارانی خۆی له‌ هه‌موو شاره‌کان نووسی که ناوی عاره‌به‌کان له‌ تۆماری به‌خشیش و خه‌لآت به‌سپه‌روه — نه‌وه به‌وه هۆی نازاری بوونی نه‌وان و که‌وتنه‌ جه‌وحوول، به‌لام هه‌وله‌کانیان بێ سوود بوو. له‌و کات به‌ دواوه عاره‌به‌کان له‌ ده‌رباری خه‌لیفه‌ندا هیت و کاریگه‌رییه‌کی وایان نه‌ما، له‌به‌ر نه‌وه نه‌وانیش ته‌خسیریان نه‌کرد له‌ هه‌نجه‌تگرتن و کارشکینی و نازاوه‌ نانه‌وه‌ دواي مه‌رگی موخته‌سه‌م واسق بوو به‌ خه‌لیفه، نه‌ویش بۆنی خه‌یری لێنه‌ده‌هات، نه‌وه بوو که [ده‌عه‌به‌ل مه‌ردووه له‌ سالی (۲۴۶ ک/ ۸۶۰ ز)] شاعیری ناسراوی عاره‌ب له‌ سه‌مه‌ره‌ هه‌والی مه‌رگی موخته‌سه‌م و هاتنی واسقی بیست به‌م چه‌ند دێره‌ مه‌ردوکیان (مه‌ردووه‌ خه‌لیفه‌)ی سه‌رکۆنه‌ کرد‌وه. الحمد لله‌ لاصیر ولاجل‌دل... ولاعزاً اذا اهل‌ البلا وقدوا..... خلیفه‌ مات لم یحزن له‌ احد ... وأخرجاه لم یفرح به‌ احد

پیاوه که کهوته بهر پیتیان و نینجا فهرمووی کوره که بده نهوه به دایکی))^{۲۲۴} نهو رهفتاره ی تورکه کان، خه لکی بهغدا یان زور نیگه ران و هه راسان کردبوو. زورجار کاتیک تورکیک نازاری ژنیک یا مندالیک یا پیریک یا کویریک ددها خه لکی تییده نالان و له نیویان دهبرد.^{۲۲۵} سهر نه بام خه لک زور له دهستی تورکه کان وهتنگ هاتن. چوونه لای موخته سه م و گوتیان نه گهر له شکر ی خوت له بهغدا نه بهیته دهر، پرو به پرووت ده بی نهوه و شهرت به دژ ده کهین، لپی ر سین چو ن شهر له گهل مندا ده کهن، گوتیان به تیری هه ناسه ی سپیدان، موخته سه م گوتی من دهره قه تی نه مه نایم^{۲۲۶} و نه مه بووه هو ی نه وه ی که خه لیفه شاری (سهر پر مه ن ره نا ی) دروست کرد.

هه ل سو کهوت و رهفتاری سهر یازه کانی خه لیفه له بهغدا بهو شتویه بوو و نهوه دهره ده کهو ی که فهرمانده تورکه کان بهو ده سه لات و کاری گهر ی به ی که له ده زگای خه لافه تدا هه یان بوو چو ن چو نی مامه له یان له گهل خه لکدا ده کرد. کاری نهوانه هیواش هیواش بهوه گه یشت که هه ندی جار به روژی روونا ک ده تی یه کیک لهو تورکانه ((عه با ی ژنیک گه نجی گرتووه و به خورتی راید ه کیشتی و ژنه که هاوار ده کا و ده لی نه ی مو سلمانان فریام کهون، من ژنیک نیم هی نهو کاره بم، کچی فلانه که سم و مالمان له فلانه گهره که و هه موو نیمه ده ناسن و نهو تورکه ده یه و ی به خورتی له گهل خویم ببا و فسادم بکات ... و ده گریا و هیچ کهس نه یده توانی ده هانای نهو ژنه بچی، چونکه نهو فهرمانده یه سهر کهش و زوردار بوو و پینج ههزار سواری هه بوون و کهس نه یده توانی قسه ی له گهلدا بکات.))^{۲۲۷} سهر پرایی هه موو نه مانه ش، موخته سه م له عاره ب و ئیرانی به کان زیاتر متمان ه ی بهو تورکانه که خزم و که سوکاری دایکی بوون، هه بوو و له سهر هه قیش بوو. نهو موخته سه مه خوی لهو باوه ردها بوو که ((هیچ میلله تیک له تورکه کان با شتر خزمهت ناکات)) و له بهر نهوه فهرمانده تورکه کان له هه موو فهرمانده کانی تر زیاتر مایه ی بایه خ و گرنگی پیدانی نهو بوون و نهو بایه خدانه ی موخته سه م به فهرمانده تورکه کان، رکابه ری و نا کوکی به کی زوری خستبووه نیو فهرمانده کانی به وه.

۲۲۴- مروج الذهب: ب ۳، ل ۳۴۶.

۲۲۵- مروج الذهب، ب ۲، ل ۲۵۶.

۲۲۶- سیوطی، تاریخ الخلفاء، ل ۲۲۳.

۲۲۷- سیاستنامه، ص ۴۰- ۴۲، هه رو ده ها تجارب الامم، ج ۵ ص ۱۹. تجارب السلف، ص ۱۹۴.

پکا بهرایه تی فرمانده کان

فرمانده کانی تریش ههولیاندهدا گوپرایه تی خویان نیشان بدهن تا لهو پئنگه یه وه زیاتر دلی خهلیفه بۆ خویان رابکیشن. ئەو شه پانهش که له سهرده می موعته سه مدا روویاندا، بواریان بۆ ئەو فرماندانه ره خسانده که توانا سه ربازییه کانی خویان ده رهنه.

له ماوه ی ئەو بیست ساله ی که بابه ک سه رکردایه تی راپه رینی کردبوو، شهش له فرمانده گه وه کانی به غذا له بهرام بهر ئەو شکستیان خواردبوو، بۆیه ده زگای خه لافهت له شکاندن و ته فروتونا کردنی خو ره مییه کاندا تا ده هات ناو میده تر ده بوو. بۆیه داگیر کردنی نازه ربایگان ده بووه شانازییه کی مه زن بۆ ئەو فرمانده یه ی نه نجامی بدابایه. ئەو که سه ی بیتوانییا به سه ر بابه ک و خو ره م دیناندا سه رکه وئ به سه ر هه موو فرمانده کانی تردا بالاده ست ده بوو.

له بهر ئەوه بوو کاتێ شه پرکردن له گه ل بابه کیان وه ک پئشنیاز خسته بهرده م ئەفشین، له قبول کردنی دا هیچ دوودلی نه کرد. هۆیه کی تریش هه بوو، ئەویش ئەو چاو تی پرینه ی ده سته کوهت و دارایی بوو که ئەفشین پیو ابوو لهو جهنگه دا وه ده ستیان دینی. چونکه ده بی هه میشه ئەو خاله له بهر چاو بگرین و بزاین که لهو پرژو گاره دا فرمانده کانی و هه سه ربازه کانی تر هه میشه بۆ وه ده سته پئنانی سامان و دارایی نه بوایه، شه ریان نه ده کرد.

ئەوان شه پرکه رانیکی به کریگی راو بوون که دل ره قی و نازییه تی خویان له گه ل به خشش و ده سته کوه ته کاندا سه ودا پی ده کرد. تیغ و بازووی خویان وه کو نازادی و هۆشی خویان ده فروشته ده سه لاتداران و بۆ وه ده سته پئنانی پاره و زیر ده ستیان له رشتنی خوینی هیچ کهس ته نانهت خوینی خۆشیان نه ده پاراست، ئەو ده سته کوهت و مال و داراییانه ی که لهو شه پانه له باروبنه ی دوژمن و هه ندی جار له خه لکی لاشه ر و بی ده ست و پیی شار و دیهاته کانیان تالان ده کرد، بۆ ئەوان سه رچاوه یه کی گه وه ی داها ت بوو. بۆیه هه میشه بهو په ری ناماده یی و دل فراوانییه وه پئشنیازی شه ریان قبول ده کرد. بۆ ئەفشین، که وه کو هه موو فرمانده به کریگی راوه کانی تری خه لیفه، خۆی به خزمه تگوزاری گیان له سه ر ده ست و پارێزه ی ده سه لات و گه وه یی ده زانی، هیچ شتی که له قبول کردنی ئەو پئشنیار و مه نموریه ته ناسانه تر و خوشتر نه بوو.

لهو جهنگه دا ئەو پاره و ده سته کوه تیکی زۆری که بۆ هینانه دی خه ونه کانی ئەو پیویست بوو، وه ده ست ده هینا و هه روه ها به سه ر هه ق که کانی تردا زال و بالاده ست ده بوو، به لام

وهلاتان و له ناوېردنى بابەك كاريكى ئاسان نه بوو. له ماوهى ييست سالدا دهسەلات و ئوتوريتە و كاريگهريى بابەك رهگ و ريشەى مكومى داکوتابوو. بۆيە، نهفشين جگه له بهكارهينانى فيل و هەلخەلەتاندن چارهيهكى تری بهدى نهده کرد.

دهربارهى بابەك و نهفشين

ئەو دۆستايەتى و دلنەوازيانەى كه نهفشين، هەندى جار به نهينى بهرامبەر بابەك ديناند، هەلخەلەتاندن و فريودانيك بوو. دواتر، دواى له نيوبردنى بابەك كاتى نهفشين خۆيشى كهوتە بهر نهفرت و بيزارى خەليفە و توركهكان و سووه نيچيري ژيردهستيان، هەولياندا كه به هاوكاريكردن و يارمهتيدانى بابەك تاوانبارى بكەن. گوتيان كه ئەو به نهينى لهگەل بابەك و مازيار هاودهست بووه، ئەگەر ئەو تۆمەتە راست بىت رەنگە بتوانين بلتين كه نهفشين ئەو دوانەى هان داوه رابەهرن و دەست به ناژاوه و سەرکەشى بكەن تا به له نيوبردنى ئەوان بۆ خۆى شانازى و شكۆيهك له لايەن خەليفەوه و دەست بىتن. به هەر حال نهفشين بۆ له نيوبردنى بابەك كاريگهترين چهكى خۆى بهكارهينا: چهكى دۆستايەتى و بهمەرزە بابەكى كرده قوربانى پلهوپايە و چاوچنۆكيبهكانى خۆى.

هەولەكانى بابەك له بهرامبەر نهفشيندا يەكەجار سەرکەوتوانە و ئوميد بەخش بوون. بابەك له قەلا و حەشارگە سروشتيه سەختەكاندا لهخۆبوردوانە رووبەرپرووى دوژمنان دەبووه.

بیزهنتيه يا بيزانسی

جگه ئەوه، ئەك هەر له قەلەمەرەوى حكومەتى عەبباسى، بەلكو له دەرەوهى قەلەمەرەوى ئيسلاميشدا دژى خەليفە تيدەكوشا. پهريهوكارهكانى له بيزهنتيهشدا ئيمپراتوريای رۆمى رۆژهلاتيان بۆ جەنگ دژى خەليفە هان دەدا.

خوهرەميهكان له شارەكانى بيزهنتيه پهناگەى گونجاويان بۆ خۆ بەدى دەکرد. چونكه قەيسەرەكانى بيزهنتيه، دژى خەليفەكان هەوليان دەدا لايەنگر و پهريهوكارهكانى بابەك بههيز بكەن. ماوهيهك پيشتر مەئموون توانيبوو ناژاوهيهك له بيزهنتيهدا بىتتهوه.

ئەو، تۆماس ناوتكى خەلگى (سەقەليهى) له ئاسياى بچووك له هەمبەر قەيسەردا راست كردهبووه و يارمهتيدا بوو و دژى (تيوفيل) كه قەيسەرى بيزهنتيه بوو بههيزى كردهبوو.

قهیسەریش بۆ ئەوەی مامەڵەیکە وەکو ئەو بکات ولاتی خۆی کردبوو پەناگەى
خوڕەمییهکان و یارمەتى دەدان. مەئموون کە لە ساڵى (٢١٨/ك/ ٨٣٣ ز) بە مەبەستى
شەڕکردن دژی پۆم کەوتبوو رى لە (تەرسوس) کۆچى دواىى کرد، بەلام جوجۆل و
پیلانگىپیهکانى کە لە دەورووبەر و سنوورەکانى رۆمدا هەبوون، هەروا بەردەوام بوون.

بە پێى قسەى تەبەرى، کاتێک ئەفشین تینى بۆ بابەك هێنا و بابەك رهوشى خۆى دژوار
بینى و لە ئە نێوچوونى خۆى دلنیا بوو، زانى کە ناتوانى لەگەڵ موغتەسەمدا رێک کەوێ
بۆیه نامەى بۆ [(٢٢٣/ك/ ٨٣١ ز)] ی پادشای پۆم
نووێى کە پادشای عارەبان هەموو جەنگاوەرەکانى خۆى لە شەڕ دژی مندا لە دەستداون و
ئێستا وای لێهاتوو کە بە ناچارى بەرگدووڕەکەى خۆى (جەغفەرى کورپى دینار) و
چێشتلێنەرەکەى خۆى (نیتاخ) بۆ شەرى من ناردوون و ئێستا ئەو کەسیکى ئەماوە شەرى بۆ
بکا و پاسەوانى لێبکا ئەگەر دەتەوێ دەتوانى هەلبکوتیتە سەرى و لە نێوى ببەیت.

قهیسەر بە سەدەزار و بە قسەیکەى تر بە حەفتا هەزار سەربازەوه بە سەر ولاتى
ئیسلامیدا دا، کۆمەڵێک لە ئالاً (سوور) هەکانیشى لەگەڵ بوون کە فرماندەهەیان ناوى
(بارسیس) بوو و ئیمپراتۆرى رۆم لە نێو سوپای خۆیدا وەرگرتبوون و خەرجى دەکێشان.
کاتێک گەشتنە قەڵەمەرەوى ولاتى ئیسلامى، شارى (زەیتەرە)یان تالانکرد و خەلکیکى زۆریان
کوشت و ژن و مندالێکى زۆریان بە ديل گرتن و شارەهەیان سووتاند...^{٢٢٨}

کاتێک کە ئەو رووداوه روویدا، ئەفشین بابەكى گرتبوو. بەلام تەنانەت دواى بەدیگرتن و
کوشتنى بابەكیش ئالاً سوورەکان و خوڕەمەدینان تەسلىمى موسلمانان نەبوون. ئەوان لە
قوستەنتەنییه و لە لای ئیمپراتۆرەکانى بیزەنتییه پیلان و نەخشەیان دژی خەلیفەى بەغدا
دەکێشا.

ئەوێ لێرەدا مایەى سەرنجە و دەبێ لە بیرمان بێ، ئەو دەسەلات و کاریگەرییه کە
ئێرانیه ناواریه کان لە پایتەختى ئیمپراتۆریای بیزەنتیه و دەستیان هێنابوو. لە قسەى میژوو
نووێه رۆژئاواىیه کانهوه دەردەکەوێ کە ژمارەیهک لە ئێرانیهکان لە قوستەنتەنییهدا دەژيان.

تیوفوبوس

سەرچاوه‌کان نووسیویانه که سازاده‌یه‌کی ئێرانی له تۆره‌مه‌ی ساسانییه‌کان له هه‌ژاری و دوورخراوه‌یی له قسته‌نته‌نبیه‌دا کۆچی دوا‌یی کرد و له دوا‌ی خۆی کورپێکی به‌ ناوی ((تیوفوبوس)) ^{۲۲۹} به‌جێهێشت. له تهمه‌نی دوا‌زه‌ ساڵیدا، ئاشکرا‌بوو که له بته‌ماله‌ی پادشایه‌تییه. ناوبراو چووه‌ سه‌ر ئایینی مه‌سیحی و له بیزه‌نتیه‌دا چووه‌ خزمه‌تکردن له ریزی سوپا. توانا و ناماده‌یه‌کانی نه‌و بوونه‌ مایه‌ی پێشکه‌وتنی به‌خێرای. سه‌رنه‌نجام خوشکی قه‌یسه‌ری خواست و کرایه‌ فه‌رمانده‌ی سێ هه‌زار ئێرانی ئاواره‌ که وه‌کو باوکی له ده‌ستی مو‌سلمانه‌کان رایان کردبوو. ^{۲۳۰} ئاشکرایه‌ که ئێرانییه‌کان له لای قه‌یسه‌ره‌کانی بیزه‌نتیه‌یه‌ مایه‌ی سه‌رنج و بایه‌خ پێدان بوونه. سه‌باره‌ت به‌ ئاکامی کاری نه‌و سازاده‌ ئێرانییه‌ باسیکێ سه‌ره‌خراکێشیان گیراوه‌ته‌وه. نووسیویانه‌ که نه‌و سێ هه‌زار ئێرانییه‌ی نه‌و فه‌رمانده‌ و سه‌رکرده‌یان بوو، که‌سانیکێ نه‌ژاد په‌رست بوون، بۆیه‌ له تیوفیل هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و (تیوفوبوس)یان وه‌کو پێشه‌وا‌ی خۆیان ناوه‌ده‌ کرد، تیوفیل به‌ هێزی سه‌ربازی رۆمی و یۆنانی شو‌رش و سه‌ره‌له‌دانی نه‌وانی دامه‌رکانده‌وه‌ و تیوفوبوس ده‌ستگیرکرا. قه‌یسه‌ری بیزه‌نتیه‌یه‌ له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو. فه‌رمانیدا که سه‌ری تیوفوبوس بێن و بیه‌خه‌نه‌ نیو ته‌شتیک و بیه‌نه‌لای نه‌و. کاتی چاوی به‌ سه‌ری برا‌وی سازاده‌ که‌وت گوتی: تۆ نیدی تیوفوبوس نیت و به‌م زووانه‌ منیش تیوفیل نام.

شه‌ره‌کانی بابەك

به‌لێ شه‌ر و نه‌به‌رده‌کانی بابەك له‌گه‌ڵ نه‌فشین له‌ په‌ناگه‌ سه‌خت و سروشتیه‌یه‌کانی چیا سه‌رکه‌شه‌کانی ئازهره‌بایگان ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه‌یان کێشا. میژوونووسان به‌ درێژی چۆنیه‌تی نه‌و شه‌ره‌یه‌یان تۆمارکردوه‌.

نه‌و شه‌ره‌یه‌ بۆ ماوه‌ی سێ ساڵ واته‌ (۲۲۰ تا ۲۲۳ ک / ۸۳۵ تا ۸۳۸ ز) به‌رده‌وام بوون. وه‌ک له‌ ئاوه‌رۆکی قسه‌ی ته‌به‌ری ده‌رده‌که‌وی، مو‌عتسه‌م بۆ کۆتایی پێهێنانی نه‌و شه‌رکه‌، زۆر خه‌لات و به‌خششی دابوو نه‌فشین. جگه‌ له‌ هه‌ریمی ئازهره‌بایگان و شه‌رمه‌نستان که پێی

۲۲۹- Theophobus.

۲۳۰- بگه‌ڕێوه‌ بۆ گیبون، ب ۴.

دابوون، سوپا و پىداويستى و نامرازه‌كانى جه‌نگ و چوارپى زۆريشى بۆ ناردبوو. بهر له بهرپىكه‌وتنى نه‌فشين، (مه‌مه‌دى كورپ يوسف) يش راسپىردرابوو بچىته نازهربايجان و نه‌و قه‌لا و په‌ناگانه‌ى كه بابەك وىراني كردبوون، سەر له‌نوێ چاك بكاته‌وه. مه‌مه‌دى كورپ يوسف له‌و مه‌ئموورپيه‌ته‌دا رووبه‌روى سوپاى بابەك بووه‌وه و ژماره‌يه‌كى له‌ خوڤه‌مدينان كوشتبوون و كۆمه‌ليكىشى لى به‌ ديل گرتبوون. به‌لام كاتى كه نه‌فشين گه‌يشته نازهربايجان هه‌وليده‌ا جگه له به‌كارهينانى شمشير بۆ له نيۆبردنى بابەك، فيل و فريودانىش بخته‌كار.

به‌ميشويه، نه‌و شه‌رانه‌ى كه نه‌فشين دژى بابەك شه‌نجامى دان له سه‌ره‌تادا به‌ فيل و ته‌له‌كه ده‌ستيان پى‌كرد. نه‌فشين تازه گه‌يشته‌بووه نازهربايجان كه (مه‌مه‌دى كورپ به‌عيس) فه‌رمانه‌يه‌كى ترى خه‌ليفه كه په‌يمانى ناشته‌وايى له‌گه‌ل خوڤه‌ميه‌كان به‌ستبوو، په‌يمانى خۆى شكاند و فيل و خيانه‌تى له‌گه‌ل سوپاى بابەك كرد. ده‌لين كاتى نه‌فشين هاته نازهربايجان، سوپاسالارى بابەك ناوى (عيسمه‌ت) بوو، چووه په‌ناگه‌ى شاهى كه (كه مه‌مه‌دى كورپ به‌عيس) كوتوالى نه‌و قه‌لايه بوو.^{٢٣١} مه‌مه‌دى كورپ به‌عيس، وهك نه‌رك بوو له‌سه‌رى، ده‌بوو ئاليكى بۆ چوارپىيه‌كانى له‌شكرى عيسمه‌ت بناردبا، كه شه‌و داهاات عيسمه‌تى له‌گه‌ل ده كه‌سى تر بۆ ميواندارى بانگ كرده لاي خۆى، شه‌و كاتى كه مه‌ست بوون، (مه‌مه‌دى كورپ به‌عيس) ده كه‌سه‌كه‌ى كوشتن و ئينجا ده‌ستى عيسمه‌تى به‌ستن و پىيگوت يه‌ك يه‌ك بانگى فه‌رمانه‌كانى سوپاى خۆت بكه تا بپنه‌ ده‌ر، نه‌گه‌رنا تۆ ده‌كوژم. عيسمه‌ت واي‌كرد و يه‌ك يه‌ك نه‌فسه‌ره‌كانى خۆى بۆ هاته‌نده‌ر له قه‌لا بانگ ده‌كرد و مه‌مه‌د ده‌يكوشتن، كاتى كه نه‌وانى تر له‌وه ناگاداربوونه‌وه هه‌موويان هه‌لاتن. دواى نه‌فشين پاسه‌وانى له سه‌ر هه‌موو رىگاكان دانان و سه‌ربازى له هه‌موو ده‌ربه‌ند و قه‌لاكان جىگير كردن.

جه‌نگ و فيل

به‌لام بابەك له په‌ناگه قايه‌كاندا بى ترس بوو، جه‌وت مانگان له‌و شوينه‌ خۆى قايم كرد و نه‌هاته‌ده‌ر و نه‌كه‌وته شه‌رو پىكدادان له‌گه‌ل سوپاى نه‌فشين. نه‌فشين دلته‌نگ و مه‌لول بوو. كه‌وته هه‌ولئى چاره و فيلێك. نامه‌ى بۆ موخته‌سه‌م نووسىبوو و داواى پىداويستى و پاره‌ى

٢٣١- ته‌به‌رى، رووداوى سالى ٢٢٠ ك.

لینکردبوو. موعته سەم سەد و شتر باری دەرەم لە گەڵ سێ سەد غولامی تورک، و بە هاوڕێی لە گەڵ ((بوغای گەورە)) ی ناردنە لای ئەو.

کە بوغا گەیشتە ئەو جێیە کە تا ئوردوگای ئەفشین سێ پۆژە پێ بوو، ئەفشین نامەی بۆ نارد کە مانگیگ لەوێ بمیشتەو و وای بلایکەوێ کە ئەم کەلوپەل و پارە و پێداویستیانە فلانە پۆژ دەبەمە لای ئەفشین، تاکو جاسوسەکانی بابەک ئەو هەوالە بۆ بابەک ببەنەو، بەلکو هەولێدات بە مەبەستی دەست بەسەردا گرتنی کەلوپەلەکان لە پەناگە کەمی خۆی بێتەدەر. ئەوان ئەو پیلانەیان ئەنجامدا و رۆژی دیاریکراو بابەک بە پێنج هەزار سوارەو لە پەناگە هاتە دەر، بەلام بوغا بە فەرمانی ئەفشین پارەکانی بە شەو بۆ شوێنێکی تر بردبوون و وشرە بۆ بارەکانی لای خۆی بوون. ئەو فیلە کە ئەفشین داینابوو سەری نەگرت و بابەک بێ ئەوەی کێشەیهکی ئەوتۆی بۆ دروست ببێ، بێک دەستکەوتی و دەستەهێنا و بۆی دەرچوو ... لەو بە دوای چەندین شەڕ لە نێوان سوپای بابەک و ئەفشیندا پرویاندا کە هەر جارە لایەکیان سەردە کەوتن. سەربازەکانی بابەک کە پەناگای قایمان هەبوو، بەرگی بەفر و سەرما سەختە و پێ و بانە ناخۆشانه نازایانە خۆیان رادەگرت، بەلام هاوێلانێ ئەفشین کە ئەو سەرما سەختە و پێ و بانە ناخۆشانه رانەهاتبوون، ورده ورده لە خۆیان بێزار و کەوێر پێ دەبوون. دوو سالا ناوا تێپەڕی. زۆر لە سەربازەکانی ئەفشین لە نێو چوون، بەلام موعتە سەم بەردەوام سەربازی تازە و کەلوپەل و پێداویستی بێ ئەندازە بۆ دەنارد.

سەرئەنجام ئەفشین بریاری گرتنی پەناگە کەمی بابەکی دا. کە لە نزیکەی یەک فرسەنگی پەناگە کە دابەزی، بابەک بە خەروار خواردەمەنی و میوەی لە پەناگە کەمی خۆی بۆ سەربازەکانی ئەفشین نارد و گوێی ئێوە میوانی ئێمەن. لەو دە پۆژە کە بەرەو لای پەناگە کەمی ئێمە بەرپۆه بوونە خواردەمەنیان دەست نەکەوتوو، ئێمە لەو زیاترمان لانییه. ئەفشین گوێی ئەدایە ئەو شتانه وەلامی بۆ ناردەو و پەیاوی تازە پێدا کە ((ئێمە پێویستمان بە خواردنی تۆ نییه و دەزانم تۆ ئەم کارەت بۆ ئەو کردوووە بزانی سەربازەکانی ئێمە ژمارەیان چەندە. لە نێو ئەم لەشکرەدا سێ هەزار پیاوی شەڕکەر هەیە و لە گەڵ (ئەمیرولمومنین - مەبەستی خەلیفەیه -) دەکەنە سێ سەد هەزار موسلمان کە گشتیان لە گەڵ ئەودا یەکلێن و تا یەکیکیان تیا مابێ بێ باکانە شەڕی تۆ دەکەن. ئێستا تۆ خۆت باشتەر دەزانی، دەتەوێ داوای پەنادان و لێبوردن بکە و ناشتەوی خۆت بۆ شەڕ سازکە.))

بابهك ههلبهته نهیدهوێست پهنادانی خهلیفه ههلبژێری بۆیه شهڕی ههلبژارد، دهركه و دهروازهكانی قهلا و پهناگی خۆی قایم كردن و لهوئ مایهوه. ئهفشینیش له دهوراندهووری قهلاکه لهشكرگای دروستكرد و خندهقی لێدان و لهوئ لێیدانیشت. به رۆژ له نێو قهلاي بابهكدا دهنگی بانگ لێدان و ههرا و هوریاي چهنگ و روود بهرز دهسووه و وایاندهنواند كه باکیان به سوپای دوژمن نییه، بهلام شهوان دهستهیهك سهربازیان بۆ ههلكوتانه سهردوژمن له قهلا دهئاردنه دهه. ئهواروودوخهش ماوهیهك درێژهی كێشا. سوپای ئهفشین وێرایی كهمی نازوقه و ئالف و دژواری كار، باش خۆیان راگرت، شهڕی خۆیناوی و كوشت و كوشتاریکی سهخت روویدا و زۆر له سهربازهكانی بابهك له نێو چوون.

سههرههخام بابهك پهکی كهوت. مانهوه له نێو پهناگا شتیکی به شتیك نهكرد و لهشكری ئهفشین له دهووری پهناگاكه دوور نهدهكوتهوه. بۆیه كهوته بیري ئهوهی فێلێك له ئهفشین بكات. چووه سهربانی قهلا و به دهنگیكی بهرز گوتی: ئهوه منم بابهك، به ئهفشین بلین با نزیکتر بێتهوه و قسهیهکی لهگهڵدا بکه. ئهفشین هاته ژێر دیوارهكه. بابهك داوای پهنا و (زینهار)ی خواست و گوتی كۆره گهورهكه و هك بارمهته دهنێرم و با لای خۆت بێ و له لای خهلیفه داوای پهنادان و زینهارم بۆ بکه. له سهه ئهوه پێككهوتن و سهربازهكانی ئهفشین له دهووری قهلاکه كشانهوه و گهڕانهوه دواوه، كه شهو داهاهت بابهك كهس و كارهكانی خۆی كۆكردنهوه و لهگهڵ پهنا پیاو كه لهگهڵ ئهودا له قهلاکه مابونهوه قهلاکهیان بهجێهێلا و ملی چیاكانیان گرتنه بهر و لهوێشهوه بههه ئهرمهنستان رویشتن.

گرفتاریبوونی بابهك

دهلێن كه بابهك له قهلا دههچوو جلپههركی رێبواران و بازرگانانی پۆشی و لهگهڵ هاوهلهكانی خۆی، خۆیان گهیانده جێیهك له ئهرمهنستان. مهڕێکی له شوانێك، كه خهڕیکی لهوهراندنی پهزهكانی بوو، كسری. شوانهكه دواي ئهوه چووه لای (سههل كۆری سنابات)ی مردووه له (٢٣٠ ك/٨٤٥ ز) نهیری ئهرمهنستان و ههوالی لێدان. زانیان كه بابهك هاتۆته ئهوارچهیه. ئهفشین پێشتر نامهي بۆ ههموو فەرمانهروا و نهمهیرهكانی نازهربایگان و شههرا و بیلقان و ئهرمهنستان ئاردبوو و پرایسپاردبوون كه له گرتنی بابهكدا یارمهتی بدن. ٢٣٢

سهل كورې سنبات كاتې له هاتنی بابك بۆ نمره نستان دلتيا بسووه وه، يه كسه ر چووه ديداری و به ريز و شكوه له سمرای خويدا ميوانداري ليكرد و نامه شي بۆ نه فشين نارد كه بابك له لای منه. نه فشين زور دلگرمي و ته معای و بهرناو برياريان له سر نه وه دا كه له گه ل بابك بۆ راويينه شوينيك و له وي بابك له و شوينه ي كه دياريان كردبوو راده ستي پياوه كاني نه فشين بكهن.

وايانكرد و كاتې كه بابك زانی سهل به خيانت راده ستي دوژمني دهكات، به وروژاوييه وه پيښگوت: ((منت به هرزان فروشته نهو به رازانه، نه گهر پاره و زيرت گهرهك بوو، من زور زياتر له وي نهوان پتيان دای، ده مدياتي))^{۲۳۲}

به مشويه، نه فشين به غدر و فيل و ته له كه بابك كي گرت و كوت و به ندي خسته ده ست. قه لا و په ناگای نا لا سووران ويران بوون و نهوان خوشيان كوژران و پهرش و بلاو بوون، به لام خبات و تيكونشاني نهوان كوتايي نه هات و له دواي بابك كيش همروا به رده وام بوو.

نه فشين بابك و كه سوكاره كاني نهوي هه لگرتن و به رهو سامه را كه وتنه پي. خوشحالي خليفه سبه رت بهو سمر كه وتنه له راده به دهر بوو. زور دلته وايي نه فشيني كرد و ريز و پاداشتيكي زوري پي به خشي. كه نه فشين بابك كي هتيان سامه را، (نه حمه كورې دهواد) ۲۴۰ ك/ ۸۵۴ ز مردوه) كه قازي قازيه كاني به غدا و له ناوداراني (موخته زيله) بوو، به نه ناسراوي چوه نهو جتيه ي كه بابك كي لي بوو، بابك كي بيني و قسه ي له گه لدا كرد. روونه كه ترس و ده ستياچهي خليفه سبه رت به بابك تا چ راده يهك بوو، به شيويهك كه تا به ياني نوقره ي نه گرت و دواتر به په ستي چوه باره گاي نه فشين و نهو يش به شو بابك كي بيني. ده تگوت به غدا نايه وي باوه ر بكا قاره مانتيكي دلير كه ساله هاي سال هره شه ي ليده كرد، ئيستا له وي دا له نيو داو و له يه خسيري دا به سر ده بات...

ناگامی بابك

روژي دواتر موخته سمه دانيش و خه لك له ده روازه ي (گشتي) تا (مه تيره) ريزيان به ست. موخته سمه دهويست خه لكی، بابك به ريسوايي و په ستي بينن. له پياوه كاني خوي پرسي، له سمرجي دابري باشه؟ گوتيان هيچ شتيك له فيل باشت ر نييه. فه رمانی دا فيليك بينن و

۲۳۳- ته به ري، رووداوه كاني سالي ۲۲۲.

جلوبەرگىكى زۆر جوانيان كرده بىر بابەك و كلاويكى پىستى سۆرەيان لە سەرنا و لەگەڵ خەلگىكى زۆر برديانە (دارولعامە) بارەگای (ئەمىرولموئىن). موعتەسەم داواى سەربىرى كرد كە دەست و پىتكەنى بېرى. فەرمانى دا جەللاد كە ناوى (نود نود) بوو بىتەن، ناوبراو لە دەرگاى گشتى ھاتە ژوور و خەلىفە بانگى كرد، كاتى كە ھاتە لای خەلىفە، خەلىفە فەرمانى پىدا كە ھەردوو دەستەكانى بابەك بېرى. ئەو خوێنساردى و بى باكيە نازايانەيە كە بابەك لە بەرامبەر مەرگدا نىشانى دا شاىستەى قارەمانان بوو.

دەلێن كاتى بابەك ھاتە لای موعتەسەم، براكەشى لەوى بوو. براكەى پىنگوت: ((ئەى بابەك، كارىكت كرد كە كەس نەيكردوو ئىستاش خۆراگريەك بكە كە كەسى دى نەيكردبى))^{۲۳۴} بابەك گوتى بە چاوى خۆت دەبينى كە چۆن خۆراگريەك دەكەم.

سەرچاوەكان نووسىويانە كاتى ((كە دەستىكيان بىرى، دەستەكەى تىرى لە خوێن ھەلسۆى و ھەموو دەم و چاوى خۆى بە خوێن سوور كرد، موعتەسەم گوتى ... ئەمە چ كارىكە دىكەى؟ گوتى حىكمەتلىك لەم كارەى مندا ھەيە، كە تۆ ھەردوو دەست و پىتى من دەبرى خوێن لە لەشدا نامىتى. كەسلىك خوێن لە لەشدا نەمىتى رەنگى زەرد ھەلەگەرى، من بۆيە رووى خۆم بە خوێن سوور دەكەم كەوا نەزانن من لە ترسان زەرد ھەلەگەروام))^{۲۳۵}. بەلێ بابەك ناوا پىشوازی لە مەرگ كرد و ھىچ قسەيەكى نەكرد و دەمى ھەلەبىرى. موعتەسەم فەرمانى دا كە لە لای رۆژھەلاتى بەغدا لە نىوان دوو پرد دا بە داريەو ھەلواسن. سەرئەنجام بابەك ناواى لىكرا. بەلام با بزانين داخۆ ئەفشين كى بوو، و ئاكامى چى لىھات.

ئەفشين

ھەولدارو ھە ئەفشين لە ريزى قارەمانانى نەتەوھى ئىران نىشان بدەى. بە بايەخ و پىدا ھەلەدان باس لەو بزاڤ و پىلانگىرپانەى كراو كە دژى دەزگاى خەلافەت ئەنجامى دان. ئەو خيانەت و چەپەلكارىيە ئاشكرايە كە دەرھەق بە بابەك و مازيار كردوبىيەتى، بە كارىكى بەرژووەندىخوازانە دراوھە قەلەم، ئەمانە شتەگەلىكن جىي گومان. ئەفشين وەك چۆن لە مېژووى ژيانى ئەودا دەرەكەوى، شازادەيەكى دەسەلاتخواز بوو و جگە لە كۆكردنەوھى پارە و سامان بوو

۲۳۴- شەرات المذھب، ب، ۲، ل ۵۱.

۲۳۵- سياستنامە، ل ۱۷۶.

و دهسته پنهانی دهسه لالت، خه میکی تری نه بووه، ده یویست بگاته فرمانره وایه تی خوراسان و بو
 نمو کاره تهنانت باوک و برای خوشی کردنه قوریانی. ههولئی دهدها پاره و دارایی کۆیکاته وه و بو
 نمو مه بهسته، خیانه تی له لهشکرپیه کانی خۆی و تهنانت له هاوړی نژیکه کانی خۆیشی ده کرد.
 بو نمو دهی به ثاره زووه شیرینه کانی خۆی بگات باکی به فیداکردنی ویژدانی خۆیشی نه بوو.
 عاره به کانی به دوزمن ده زانی و قهت له ناخه وه نایین و ریبازی شهوانی قبول نه کردبوو، به لام
 دهسه لاتخوازی و مالپهرستی ناچاری کردبوو بیته خزمه تکاری خهلیفه ی عاره بان. دهرهق به
 نایینی دیرینی خۆی وه فادار مابوووه، به لام له پیناو پله و پایه و مال و دارایی به ناوی
 موسلماننه تی، هاودینان و هاونه ژاده کانی خۆی ده کردنه پارووی چهوری دوزمنان. عاره به کانی به
 بوونه وه ری سووک ده زانین، به لام وه خۆی ده یگوت هه موو کاریکی ده کرد له پیناویاندا، تهنانت
 له بهر خاتری شهوان چهوری دونگی پهزی ده خوارد و سواری و شتر ده بوو و ده مپیتی ده کردنه پیتی*
 دوزمنایه تی کردنی له گه ل بنه مالئی (تاهیر) له بهر نمو بوو که چاوی برپیووه خوراسان و به خیلی
 به فرمانره وایانی نمو ده برد. دۆستایه تیکردنی له گه ل مازیار پلانیک بوو دژی بنه مالئی تاهیر
 و سه ره نجام به فیل، مازیاریشی کرده قوربانی نمو دۆستایه تیکردنه. نمو چالاکي و
 پیلانگی پانه ی که دژی خهلیفه ی نجام ده دان زیاتر له نه نجامی ترس و دلته راوکیوه بوون. له
 خبات و هه لدا نه کانی خۆیدا قهت بیری له نیرانییه کان و نایین و فره نه نگی زه رده شتییه کان
 نه ده کرده وه و له خه میاندا نه بوو. به وردبوونه وه له میژوو، زور به لگه و به ره ژه نگی گرنه
 سه بهارت بهو راستییه به دی ده کرتین.

ئه شروسنه

پارتیزگای نه شروسنه، که باو بایرانی نه فشین پشتا و پشت فرمانره واتیان تیا کرده وه، لهو دیو
 رووبار له نیوان سیحون و سه مه ره قه نددا هه لکه و تیبوو. له رۆژه لاته وه به فرغانه و له لای
 رۆژئاوا شه وه ده گه یشته وه سه مه ره قه ند. له باکوورییه وه چاچ و به شیک له فرغانه و له لای
 باشوورییه وه کش و چغانیان هه لکه و تیبوو. نمو هه ریمه به هۆی زۆری شو و هه بوونی کاتزا،
 شاهه دان و به هیژ بوو. ده لئین چوارسه د قه لای تیا بوو. [(به عقوبی) مردووه له (۲۹۲ ک/ ۹۰۵ ز)]

* نمو سن کرده دیه واته خواردنی چهوری دونگی مه، سواربوونی و شتر و کردنه پیتی ده مپایه لهوان رۆژگاران
 لای نیرانییه کان زور به سووکی سهیر ده کرا. و.ک.

نووسیبویه که دواى داگیرکردنى ولاتى رۆژهه‌لات، عاره‌به (مه‌زه‌رى) و (یه‌مانى) یه‌کان له‌هه‌موو ولاتى خوراساندا جی‌گیربوون جگه‌ له‌هه‌رىمى نه‌شروسنه که له‌وێ خه‌لك لی‌نه‌ده‌گه‌ران عاره‌ب نزیکیان بپه‌وه. جگه‌ له‌و ناوه‌ به‌ شارى گه‌وره‌ی نه‌شروسنه ده‌گوترا (به‌لسان)، له‌ شاره‌كانى تىرى نه‌م هه‌رىمه‌ ده‌توانین ناوى (بنجیكت) و (سامات) و (رامین) و (دارك) و (خه‌رقانه) بپه‌ین. فەرمانپه‌رواكانى نه‌و هه‌رىمه‌ که نازناوى گشتیان نه‌فشین بوو، باره‌گایان له‌ شارى (بنجکیت) بوو. وه‌ك دیاره‌ نایینه‌که‌یان (سمنى) یا (مانه‌وى) بوو. (سمنى) یه‌كان پێده‌چى له‌سهر نایینی بوودا بووین^{٢٣٦} و وه‌كو عاره‌به‌كانى (جاهلى) نه‌و وینانه‌یان ده‌په‌رست که دروستیان ده‌کردن، که نوێژیان ده‌کرد روى خۆیان ده‌کرده‌ به‌ته‌كانى خۆیان. پیاوه‌ ژیر و هۆشه‌نده‌كانیان له‌ عیبادت و نیایشدا نیگه‌رانى په‌روه‌ردگار بوون و نه‌و وینه‌ و بتانه‌یان به‌ خوا ده‌زانین و ده‌یانگوت په‌ره‌ستنى به‌ته‌كان هۆكارى نزیک بوونه‌ویه‌ له‌ خواهند^{٢٣٧}... نایینی مانیش له‌و هه‌رىمه‌دا سلاو ببووه‌وه، به‌لام به‌هه‌رحال به‌لگه‌كان نیشان ده‌ده‌ن که شازاده‌كانى نه‌شروسنه، وه‌كو به‌رمه‌کیه‌كانى به‌لخ، له‌سهر نایینی بوودا بووینه. نه‌و بتانه‌ی که له‌ مالى نه‌فشین دۆزرانه‌وه‌ تاراده‌یه‌ك نه‌وه‌ ده‌رده‌خه‌ن که نه‌و له‌ سهر نایینی بت په‌رستى بووه‌ و به‌لگه‌ و به‌رژه‌نگه‌لیكى تریش که‌له‌ میژووچه‌كى ژبانى نه‌فشیندا ناماژه‌ی پێده‌کړى، نه‌و قسه‌یه‌ی سه‌رده‌ه‌ پشت راست ده‌که‌نوه‌.

به‌لێ نه‌شروسنه، ولاتى نه‌فشینه‌كان تا كۆتایى خه‌لافه‌تى (به‌نى ئومه‌یه‌سه) له‌ ده‌ستدرێژیه‌یه‌كانى عاره‌ب و موسلمانان پارێزراو بوو. به‌ پیتی قسه‌ی [بلازه‌رى] مردووه‌ له‌ (٢٧٩ ك/ ٨٩٢ ز) له‌ سه‌رده‌مى [مه‌روان كورى مه‌مه‌د] مردووه‌ له‌ (١٣٢ ك/ ٧٥٠ ز) ی دوا‌یین خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌ویدا، والى خوراسان که ناوى [نه‌سر كورى سه‌بیار] مردووه‌ له‌ (١٣١ ك/ ٧٥٠ ز) [بوو به‌سهر نه‌شروسنه‌یدا دا، به‌لام نه‌یتوانى شتیك به‌ شتیك بكات.^{٢٣٨} خه‌لیفه‌كانى (به‌نى عه‌بباس) یش تا سه‌رده‌مى مه‌نموون نه‌یاتوانى ده‌ست به‌سهر نه‌ویدا بگرن.

٢٣٦- التنبیه و الاشراف، ل ١٣٨.

٢٣٧- مروج الذهب، ١، ل ٨٢. سومنیه هه‌مان شه‌مه‌نه‌كانن، جۆریك له‌ بت په‌رسته‌كان، مه‌زه‌به‌ییكى هیندییه‌كان بووه‌ باوه‌ریان به‌ دۆنایدۆن بووه‌، له‌ نێو گه‌لان و تایفه‌كانى ئاكنجى له‌ توركستان و چیندا، لایه‌نگریان هه‌بووه‌. له‌ باره‌ی باوه‌رى نه‌وانه‌ بگه‌رێوه‌ بۆ مفاتح العلوم خورازمى ل ٢٥ و الفهرست بۆ باسکردن له‌ داب و رسمیان بگه‌رێوه‌ بۆ وتارى Shamanism له‌ كتیى Forgotten Religions.

٢٣٨- فتوح البلدان، ل ٤١٨.

کاتێ که مه‌نموون بووه خه‌لیفه له س‌ند خه‌ریکی غه‌زووکردن بوو. نه‌فشینی نه‌شروسنه‌ش که، ناوی (کا‌ووس) بوو نامه‌ی بۆ (ف‌ه‌زل کو‌ری سه‌هل زو‌ل‌ریاسه‌ته‌ین)ی وه‌زیر و کات‌بی مه‌نموون نارد دا‌وای ناشته‌وایی لێ‌کرد و ئاماده‌بوو پا‌ره بدا تا مو‌سل‌مانان به سه‌ر و‌لاتی نه‌ودا نه‌ده‌ن. نه‌و پێش‌نیازه‌ی نه‌و قبو‌ل‌کرا، به‌لام کاتێ مه‌نموون خو‌راسانی جێهێ‌لا و به‌ره و به‌غدا گه‌رایسه‌وه، (کا‌ووس)یش په‌شیمان بووه‌وه و نه‌و پا‌ره‌یه‌ی که له به‌رامبه‌ر ناشتیشدا قبو‌لی کرد‌بوو، نه‌یدا.

یه‌کێک له خ‌زمه‌کانی کا‌ووس که خه‌زینه‌دار و وه‌زیریشی بوو و ناوی (ته‌رادیس) بوو، کچی خۆی دا‌بووه [ف‌ه‌زل) مردووه له (٢٠٢ ک/٨١٨ ز)] یه‌کێک له کو‌ره‌کانی کا‌ووس و به‌هۆی نه‌و نفو‌وز و کاریگه‌رییه‌ی که لای ف‌ه‌رمان‌په‌وای نه‌شروسنه هه‌یبوو، هه‌میشه په‌س‌نی ف‌ه‌زلی ده‌کرد و پێهه‌لده‌دا و له (خ‌یدر)ی کو‌ره‌که‌ی ته‌ری کا‌ووس که به نه‌فشین به‌نا‌ویانگ بوو، به‌رزتر و لێهاتووتری دا‌ده‌نا و هه‌ولێ ده‌دا خ‌یدر بشکێنێ و زه‌می بکات و له‌به‌ر چا‌وی با‌وکی به ه‌یچ و بێ که‌لک نیشانی بدات. ماوه‌یه‌ک دو‌اتر، خ‌یدر که له‌و دوو پ‌روویی و به‌د‌زمانیه‌ی ته‌رادیس بێزار ببوو، ته‌رادیسێ کوشت و هه‌لات بۆ لای (هاشم کو‌ری مح‌وره له‌غه‌ت‌لی) و دا‌وای لێ‌کرد که نامه‌یه‌ک بۆ کا‌ووسی با‌وکی بنێ‌ڕێ و دا‌وای لێ‌خۆش‌بوونی بۆ بکات. کا‌ووسیش دا‌وی کو‌ژرانی ته‌رادیس، ژنێکی به‌نا‌وی (جیند)ی هێنا‌بوو و رای‌کرد‌بووه لای یه‌کێ له (دێه‌گان)ه‌کانی خۆی.

که خ‌یدر کو‌ری کا‌ووس له ره‌وشی ناله‌بار و شی‌وا‌وی نه‌شروسنه ئا‌گادار بووه‌وه، که‌وته که‌له‌که‌لی نه‌وه‌ی که به‌ فێ‌ل و خیانه‌ت، ف‌ه‌رمان‌په‌وایی نه‌وێ که له‌ده‌ست ف‌ه‌زلی ب‌رایدا بوو، ب‌خاته ژێ‌ر رێک‌تی خۆیه‌وه. له پێ‌نا‌وی نه‌وه‌دا چ‌وه سه‌ر ئایینی نیس‌لام و رو‌یشه‌ به‌غدا. له‌وێ له ته‌ماعی حکوومه‌ت و ده‌سه‌لات خۆی ته‌س‌لیمی خیانه‌ت کرد. له‌وێ له به‌غدا چ‌وه لای مه‌نموون و مه‌نموونی بۆ دا‌گیرکردنی نه‌شروسنه هاندا. به‌مشێ‌وه‌یه سه‌ره‌زه‌مینێ با‌و و با‌پیران و ته‌نانه‌ت با‌وک و ب‌رای خۆشی له ته‌ماعی ده‌سه‌لات و ف‌ه‌رمان‌په‌وایی به‌ دو‌ژمنان فرۆشت. خ‌یدر نیشانی مه‌نموونی دا که گرتنی نه‌شروسنه به‌ ناسانی ده‌ک‌رێ و نه‌وه‌ی که خه‌لکی ته‌ر لای خه‌لیفه به مه‌ترس‌یدار و سه‌خت نیشانیان دا‌بوو، نه‌و به ئاسان و زۆر س‌اده خستیه‌پ‌روو. ته‌نانه‌ت نزیک‌ترین کو‌رت‌ترین رێگه‌ی که ده‌چێته نه‌شروسنه نیشانی خه‌لیفه دا و نه‌و تا‌وانانه‌ی که له پێ‌نا‌و پله‌وپایه و پا‌ره نه‌نجامی دان، له خیانه‌ت‌کردن به‌ نیشتمانی و بنه‌ماله‌ی خۆیه‌وه ده‌ستی پێ‌کرد.

مه‌نموون، (ته‌حه‌مد کو‌ری شه‌بو خ‌الید شه‌ه‌ول)ی به له‌شکرێکی زۆره‌وه بۆ غه‌زووکردنی نه‌شروسنه وه‌ر‌پ‌خست. که کا‌ووس له هاتنی له‌شکری عاره‌ب ئا‌گادار‌بووه‌وه، ف‌ه‌زلی کو‌ری خۆی ره‌وانه‌ی لای تو‌رکه‌کان کرد، بۆ پشت‌گیریی له په‌لاماری عاره‌بان دا‌وای یارمه‌تی لێ‌کردن، به‌لام

فرماندهی عاره‌به‌کان بهر له‌وهی فەزل ئەو هیزە‌ی تورکان بۆ یارمەتی ئەوان دەهاتن بگەیەنن، خۆی گەیانده‌ی دەر‌وازه‌ی ئەشروسنه‌.

کا‌ووسی فرمان‌پەر‌ه‌وای ئەشروسنه‌ پێی‌وابوو عاره‌به‌کان ئەو رینگایه‌ نزیکه‌ که‌ به‌ بیاباندا ر‌ه‌ت ده‌ی پێنازانن و به‌ رینگای دوور و درێژ ما‌وه‌یه‌کی پێده‌چن تا ئەوان بتوانن بگه‌نه‌ ئەشروسنه‌، به‌لام عاره‌به‌کان به‌ چا‌وسا‌غی خیدری کوری کا‌ووس به‌ نزیکترین و کورت‌ترین رینگادا که‌ کا‌ووس بیری لێنه‌ده‌کرده‌وه‌ به‌ سه‌ریان دادا. کا‌ووس که‌ به‌و شی‌وه‌یه‌ له‌ نا‌کا‌و که‌وته‌ به‌رده‌ستیان به‌ ناچاری ئیسلامی قبول کرد و گوێرایه‌لی خۆی نشان دا. کاتی که‌ فەزل له‌وه‌ ناگادار بو‌وه‌وه‌ تورکه‌کانی له‌ بیابان جێهێلا و خۆی هاته‌وه‌ لای با‌وکی و له‌گه‌ڵ ئە‌ودا بو‌وه‌ ئیسلام و زین‌هاری به‌ست، تورکه‌کانیش له‌ تین‌ویتیان له‌ بیابان له‌ نی‌و چوون...

له‌ خزمه‌تی خه‌لیفه‌دا

ئینجا کا‌ووس چو‌وه‌ به‌غدا لای مه‌ئموون و ئیسلام‌بو‌نی خۆی راگه‌یاند. مه‌ئموون کردی‌یه‌وه‌ فرمان‌پەر‌ه‌وای ولاته‌که‌ی، د‌وای ئە‌ویش خیدری کوری له‌ جێی ئە‌و دانا.^{٢٣٩}

به‌م چه‌شنه‌ ئەفشین خیدری کوری کا‌ووس که‌ با‌وک و برا و زید و نیش‌تیمانی خۆی فرۆشتبو‌وه‌ عاره‌بان، له‌وه‌ به‌ د‌وا‌وه‌ هه‌ولێ دا له‌ ده‌زگای خه‌لافه‌تدا ده‌سه‌لات و نفووزێک و ده‌سته‌ بێنێ. ئە‌و نفووز و ده‌سه‌لاته‌شی بۆ ئە‌وه‌ ده‌ویست که‌ له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌ فرمان‌پەر‌ه‌وایه‌تی خوراسان و ئە‌ودیو رووباری بدریتن. بۆ ئە‌و کاره‌، پێ‌ویست بو‌و له‌ هه‌یج خزمه‌تێک بۆ ده‌زگای خه‌لافه‌ت درێغی نه‌کات. بۆیه‌ هه‌ولیدا له‌ دوژمنایه‌تی‌کردنی ئێزانییه‌کاندا پێش‌بر‌کێ له‌گه‌ڵ فرمانده‌ عاره‌ب و تورکه‌کان بکات. له‌و کاره‌شدا تارا‌ده‌یه‌کی زۆر سه‌رکه‌وت، به‌لام ئە‌و سه‌رکه‌وتنه‌ بۆ ئە‌و به‌ ب‌ری ئە‌و خیا‌نه‌ته‌ گه‌ورانه‌ بو‌و که‌ نه‌جمی ده‌دان.

ئەفشین هه‌ولێ دا خزمه‌ت‌کردن به‌ ده‌زگای خه‌لافه‌ت بکاته‌ نامرازێک بۆ کو‌کردنه‌وه‌ی پا‌ره‌ و گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لات و توانایی. بۆیه‌ وه‌کو فرمانده‌کانی تری ئیسلام شان به‌ شانی خه‌لیفه‌ که‌وته‌ غه‌زوو‌کردن و داگیرکاری. ما‌وه‌یه‌ک له‌ میسر بۆ مه‌ئموون شه‌پ‌ی کرد^{٢٤٠}، له‌ غزووی رۆمیشدا خزمه‌تی زۆری به‌ خه‌لیفه‌ کرد. له‌ ته‌واوی ئە‌و خزمه‌ت‌کردنه‌دا ئامانجی ئە‌وه‌بو‌و که‌

٢٣٩- بلاذری، فتوح البلدان، ل٤١٩.

٢٤٠- تاریخ یعقوبی، ج٣، ل١٩٢.

سمرنج و ریزی خلیفه بۆ لای خۆی راکیشی و خۆی له سەردار و فەرماندەکانی تری ئەو شایستەتر و لەبارتر بناسینی، دەبیست بە سەرنجراکیشانی خلیفه بگاتە ئارەزووە دێرنەکانی خۆی کە گەشت بوو بە فەرمانرەوایەتی خوراسان، بەلام (تاهیریەکان) له خوراساندا بالادەست بوون و بەدیھیتانی ئەو خەونە، کاریکی ناسان نەبوو...

پەوشی خوراسان

خوراسان و سیستان له دەستی (تاهیریەکان) بوون. ئەو بنەمالە ئێرانییەش له پیتاوی پارە و پلەپایە چوو بوونە ریزی خزمەتکارانی خلیفه. بەلام بە شانازی نواندن بە نەژادی ئێرانی خۆیان، ھەولیان دەدا خەلکی خوراسان بۆ لای خۆیان رابکێشن. بانگەشە سەربەخۆبوونیان دەکرد، بەلام ئەو سەربەخۆبوونە کە ئەوان دەیانویست سەربەخۆیی فەرمانرەوایی بنەمالەیی بوو. دەیانویست حکومەتی خوراسان بە شێوەیەکی جێماوہیی بۆ بنەمالەیی ئەوان بێت و بۆ ئەو کارە لە نەجامدانی هیچ شتێک نەدەپرینگانەو. ھەم شانازیان بە نەژادی ئێرانی خۆیان دەکرد و ھەم بەرامبەر کلتور و شارستانیەتی ئێرانی کەمترخەم بوون، ھەم خۆیان بە ئێرانی دەزانی و ھەم دژایەتی ئەو راپەرین و سەرھەڵدانە ئێرانینەیان دەکرد کە پێیانوابوو ھەرەشەن بۆ سەربەخۆیی ئەوان.

ماوہیەکی زۆر له سیستان تاھیریەکان لەگەڵ (خەوارێج) ناچاربوون شەڕ بکەن. خوراسانیان چەندین ساڵ لە رۆژگاری حوکمرانیەتی ئەواندا گیرۆدە ئاژاوە و فیتنەیی خەوارێج بوو. خەوارێج ماوہیەکی زۆر بوو کە له سیستان و خوراساندا راپەرپوون، بەلام ستم و زۆرداری کاربەدەستانی تاھیریەکان ئەوانی زیاتر ھان دەدا. له سەرۆبەندی دەرکەوتنی بابە کدا، (عەبدوللا کوری تاھر) (٢٣٥ ک/ ٨٤٩ ز) کە له لایەن مەنموونەو کرابوو فەرمانرەوای خوراسان له (دینەوەر) بوو و سوپا و سەربازی بۆ شەڕ دژی بابەکی خورەمەدین رەوانە دەکرد. (محەمەد کوری حەمید تاھیری) کە له لایەن عەبدوللاوہ له نیشاپوور بوو ((زۆر زوڵمی دەکرد، له خۆرا ھەندێک خەلکی دەگرت و له سەرای خۆی بەندی دەکرد)) ئەو زوڵم و زۆرداریانە بوونە ھۆی ئەوێ کە (خەوارێج) پەلاماری گوندیکی نیشاپووریان دا و خەلکیکی زۆریان کوشت. عەبدوللا تاھیر ((خوراسانی له خەوارێج

پاك كرده و زوړی لی کوشتن))^{۲۴۱} بهلام نهو خویښشتن و پیاوړتیا خوراسان و سیستانیان شپږه و ویران کړدبوو.

هر پوځ و له گوشه‌یه کی ولات خه لکی ستملیکرو راډه‌پیرین.^{۲۴۲} داروده‌سته و پیاوړه‌کانی تاهیرییه‌کانیش بو سهرکوتکردن و ټیکشکاندنیا هندی جار نهو پهری زهیر و زهنگیان به‌کارده‌هینا و چی ناروا بوو دهرهق به خه لک نه‌غامیان ددها. نهو قات و قری و مهرگ و میره سه‌خته‌یش که له سالی ۲۲۰ک/۸۳۵ ز به هوی وشکبوونی پروباری (هیرمه‌ند)، بوست و سیستانی گرتبووه، ببووه مایه‌ی پهره‌سندنی نهو نارپه‌زایه‌تیا نه. هه‌لسوکوت و ره‌فتاری کاربه‌ده‌ستانی تاهیرییه‌کان له بهرام‌به‌ر خه لکی خوراسان نه‌ودنده زالمانه و نه‌فرت نه‌نگیز بوو که فرمانداری خوراسان ناچاربوو نامه‌یه‌ک ناراسته‌ی هه‌موویان بکات که ((به‌م نامه‌یه ده‌مه‌وی له خه هه‌لثان‌سینم و چاوتان بکه‌نه‌وه و بیر له به‌رژوه‌ندی خوتان بکه‌نه‌وه و له‌گه‌ل سهران و گه‌وره پیاوړی ولات نهرمی بنوینن و پهره به کشتوکال بدن که نیستا لواز بوو و بیگه‌ریننه‌وه سهر حالته‌ی خوی چونکه خوی گه‌وره نیتمه به هوی نهو خه لکه‌وه ده‌ژینی و له زمانی نه‌وانه‌وه درودی ناردووه و ستم و بیدادی دهرهق به‌وان هرام کړدوه))^{۲۴۳}.

نهو نامه‌یه نه‌وه نیشان ددهات که کاربه‌ده‌ستانی تاهیرییه‌کان چون خه لکیان دوشیوه. خه لکی ستملیک‌رویش که گیروده‌ی خواست و شاره‌زووی ستم‌مکاران ده‌بون جگه له سهره‌لذان و سهرکه‌شیکردن چاره‌یه‌کی تریان به‌دی نه‌ده‌کرد. فرمانده و هوکمرانه‌کانیش بو دامرکانده‌وی نهو سهره‌لذان و راه‌پرینانه، نهو پهری توندی هوڅیگه‌ریان به‌کاره‌ینا و له هه‌مانکاتدا هندی جار دواپین چه‌کی خویان به‌کارده‌هینا و به شتویه‌کی کاتی به‌رپرسه‌کانی خویان ناوا به نامه‌یه‌ک وه‌ک عه‌بدوللا تاهیر دهنوسن ((له خه هه‌ستن و چاو بکه‌نه‌وه)) ټاگدار ده‌کرده‌وه. بهلام نهو کاربه‌ده‌ست و بهر پرسه چاوچنوک و ستم‌مکارانه هه‌رگیز نه‌یانده‌توانی چاو لهو داهاته زور و زبه‌نده پېوشن که به‌شیکیشیان لی ددهایه فرمانداری ولات.

له‌گه‌ل نهو هه‌موو پشوی و بی سهره‌ریه‌ش، خوراسان بو بنه‌ماله‌ی تاهیرییه‌کان پینگه‌ی حکومه‌تیکي به‌هیز و سهرچاوه‌یه‌کی زور باشی داهات بوو. بویه نه‌فشین چاوی ته‌ماعی

۲۴۱- گردیزی، ل، ۲.

۲۴۲- تاریخ سیستان، ل ۱۸۵ - ۱۸۹.

۲۴۳- گردیزی، ل، ۴.

تێپربوو. لهوانهیه ئهو وا بیری کردبێتهوه که نهگهر خوراسانی کهوته دهست حکومهتێکی فراوانو بههێژ له ههریمی خۆی دابهزێتی. بۆیه له پێناوی گهیشتن بهو ئامانجه بێ باکانه ههموو ههولێکی دهدا.

رکابهرايه تیکردن دژی تاهیرییهکان **فرمانی هوانیان له سالی (٢٠٥-٢٠٩ ک/ ٨١٩-٨٢١ ز)**

کاتی که ئهو له نازهربایگاندا خهڕیکی شهڕ بوو دژی بابەك، ڕووداویك روویدا که ناکۆکی ژیرییه ژیری نهفشین و عهبدوللای تاهیری گۆری بۆ دوژمنایهتییهکی ناشکرا، دهنوسن نهفشین ئهو دهستکهوت و دیاریانهی که له نازهربایگان نهمه نستاندا دهستی دهکهوتن رهوانهی نهشروسنهی دهکردنهوه. به ناچاری ئهو دیاری و دهستکهوتانه به خوراساندا و به قهله مێوی عهبدوللای تاهیردا تێدهپهڕین و فرمانی هوانی خوراسان لێیان ئاگادار دهبووهوه. عهبدوللای تاهیر ئهو ههوالهی به موعتسهم راگهیاند. موعتسهم مێش فرمانی دا که عهبدوللای روونوسێک لهو دیاری و دهستکهوتانهی که نهفشین بۆ نهشروسنهیان دهتێرێتهوه، وهک بهلگه وهدهست بێت.

نهفشین ههڕچی که لهپهل و شتومه کێکی له نازهربایگان و نهمه نستاندا وهدهستدهکهوت دهیکردنه نێو کیسه و ههگبهوه و به هۆی خزم و پیاوهکانی خۆیهوه دهیناردنهوه بۆ زیدی خۆی. ههڕیهک لهو کهسانهی که بۆ ئهو کاره دیاردنهوان کیسهی پراوپر له زیر و زیوی تا دهیتوانی ههلیانبگرێ شانی دهدايه بهر و ههلیدهگرت و بهڕێی خوراساندا دهیاردنهوه بۆ نهشروسنه. کاتی که ئهو کاروانانهی زیر و گهوههر، بهرهو نهشروسنه به نێو نیشاپووردا رهت دهبوون، عهبدوللای تاهیر فرمانی دا که کاروانچیهکان بگرن و ئهو پاره و داراییانهی که له نێو کیسه و ههگبهکان پێیان بوو، لێیانبستێن. نینجا لێپهڕسێن که ئهو شتانهتان له کۆی هێناوه؟ گوتیان ئهم شتومهک و دهستکهوت و دیاریانه هی نهفشین. عهبدوللای تاهیر گوتی ئێوه درۆ دهکهن ئهگهر نهفشین بپووستبا ئهو شتانه بۆ شوێنێک بیهێرێ نامهی بۆ من دهنوسی که بۆ بهڕێکردنتان ئاگادارتان بمر، بهلام ئێوه دزن و ئهو ههموو پارهیهتان دزیوه.

بهههههه عهبدوللای ئهو پاره و کهلهپهلانهی نهفشینی له پیاوهکانی ئهو ستاندن و به سهربازهکانی خۆی دان. دواي ئهوه نامهی بۆ نهفشین نووسی که ئهمانه ئهو قسهیه دهکهن، بهلام من باوهڕم پێنهکردن و پێمانییه که تۆ ئهو ههموو شته بۆ نهشروسنه بیهێریهوه و ئاگاداری منیش نهکهیتهوه که بۆ وهڕێکردنیان یارمهتیتان بدهم. ئیستا من ئهو پاره و کهلهپهلانهم به سهر

سەربازەکانی خۆمدا دا بەش کردوون، ئەگەر هی تۆ نەبن ئەوا بۆ سەرباز و پیاوێکی خەلیفە باشن و ئەگەر هی تۆشن ئەوا من هەرچی داومەتە سەربازەکان بەهاکەمی چەندە بۆ تۆی دەگەڕێمەوە.

ئەو ڕووداوە ساردی نێوان ئەفشین و عەبدوللا تاهیری بەهێزتر کرد و ئەو دوو دژبەرە بەهێزە بۆ لە نێو بردنی یەکتەر دەستیان بە خەبات کرد. گێرانی بابەك بە دەستی ئەفشین پێگەی ئەفشیننی لای خەلیفە بەهێز کردو بوو هۆی بایەخپێدانی خەلیفە. بە شیوەیەك كە پیاوێکی نزیكەکانی خۆی لە سامەراوە بۆ پیشوازیکردنی ئەو ناردن و زۆر ریزی لینا و خەلات و ئیكرامی زۆری پێنەخشی. دەلێن تاجیکێ زێڕینی چنراوی بە زومەردی سەوز و یاقووتی سوور بە دوو كەمەربەندی گرانبەهاوێ پێنەخشین و فەرمانی دا كە (ئەترجە)ی كچی (ئەشناس)ی گەورە سەرداری تورك بەریتە كۆری ئەفشین كە ناوی (حەسەن) بوو، لە پێشوەسمی بۆك گواستەئەو دا خەرجیی و بەزمیكی شایستەیان ئەنجامدا و شاعیران زۆربەشیان و بالی ئەفشینیان هەلدا.^{٢٤٤} پێگومان ئەو هەموو میهرەبانی و دۆستایەتی نواندەنی خەلیفە، بە خێلی و كێنەمی تاهیریەكان و ركبەره كانی تری ئەفشینیان كە لە دەرباردا نفوز و دەسەلاتیان هەبوو، دەروژاند.

بەدگومانی خەلیفە

بەمشێوەیە، بۆ ئەوێ كە خەلیفەیی بەرامبەر بەدگومان بكەن، تۆمەتی ئەوێیان خستە پال كە گواهی بە نەهێنی لەگەڵ بابەكدا پەيوەندی هەیە و رێككەرتوون و پشتیوانی لێدەكات. موعتەسەم كە بەرامبەر ئەفشین بەدگومان ببوو، ویستی تا قی بکاتەوێ ((پێگوت چی بە باش دەزانی لە بارەیی بابەك؟ پێت باش نییە وازی لێبێت؟ خۆت دەزانی ئەو پیاوێکی ئازا وزیرەك و پێبەكە و لە كاروباری شەڕ و لەشكریشدا هاوتای نییە. با بواری پێدەین و خزمەتیكی بكەین. ئەفشین گوتی ئەم (میری باوەرداران) كافریك كە ئەو هەموو خۆتەمی موسلمانانی رشتیی، چۆن دەبێ زیندوو بێنێتەوێ؟ موعتەسەم كە ئەو قسەیی بێست بۆی ساغ بووێوە ئەوێ كە لە بارەیی ئەوێوە بەویان راگەیانندووێ درۆیه)).^{٢٤٥}

٢٤٤- مسعودی، مروج الذهب، ب ٢ ل ٣٥٣.

٢٤٥- جومع الحكایات، نسخه خطی.

له راستیشدا نهو تۆمهتەي درابووه پالّ ئەفشین فری بەسەر راستییەوه نەبوو. ئەفشین کە سەرکوێکردنی بابەکی خورەمەدینی وەك ئامرازێك بۆ وەدەستەپێنانی پشتیوانی و سەرئەمیی خەلیفەوه بە ماندوووبوون و سەختی سێ ساڵ لەشکرکێشی ئەبجامداوو و بابەکی بە فێل و تەلەكە خستبووه نێو داوهوه و نامەردانە گرتبوی، رێی تێنەدەچوو لە ژێرەوه سازشی لەگەڵدا کردی.

ئەفشین کە لە پێناو پارە و پلەوپایە، بنەمالە و زێد و ھەموو شتیکی خۆی کردبووه قوربانی خۆ نزیكکردنەوه و دۆستایەتی خەلیفە، چ ئومێدو چاوەڕوانییەکی لە سازش و دۆستایەتیکردن لەگەڵ دیلێك کە خۆی داووبووه دەستی خەلیفە ھەبووه تا لە ژێرەوه سازشی لەگەڵدا بکات؟ بۆ شازادەي ئەشروسنە کە باوک و برا و شار و دیار و ئاین و باوەری خۆی لە پێناو پارە و پلەوپایە کردبووه قوربانی، گرتنی بابەکی خورەمدین بە ئامرازێکی شایستە دەژمێردرا کە بێگەییەتی بە ئارەزووی دێرینی، واتە گەیشتن بە ھۆکمڕانیەتی خوراسان و ولاتی ئەو دیو پووباری جەمھون.

ئەو ئیستابووه مایەي پێژو خۆشەویستی خەلیفەو بۆ گەیشتن بە ئارەزووی لە میژینی خۆی تەنھا ھەریەك ھەنگاری لە پێش بوو، پێویست بوو بە فرت و فێل عەبدوللا تاهیر کە بە ھەفرکی خۆی دەزانی لەبەرچاری خەلیفە ناشرین بکا و خەلیفەي لێتۆرتی و رقی لێ ھەستیتی و جیتی ئەو بگرتتەوه. پێویست بوو کە سەرداری تاهیری لەبەرچاو موعتەسم بھات و خۆی بگاتە فەرمانرەوایی خوراسان. راپەرینی مازیار موژدەي گەیشتن بەو ئاواتەي پێدەدا.

مازیار

لەرپەرینی مازیاردا، بۆ گەیشتن بە دەسلالت بیری زیندووکردنەوهي ئایینی دێرین پیادە دەکرا و ئەم بێرەي زیندووکردنەوهي ئایینی دێرینە، ئامرازێك بوو کە پێدەچوو گەیشتن بە ئامانجەکانی بۆ مازیار ئاسان دەکرد.

لەرستیدا، ئەو زوڵم و ستەمەي کە لە لایەن کاربەدەستەکانی خەلیفە دژی ئێرانییەکان ئەبجام دەدرا، خۆی بەس بوو بۆ دروستکردنی گیانی یاخیبوون و بەرەنگاربوونەوهي خەلک دژی خەلیفە. بێبەشکردن و ئارەزاییەتی، خەلکی ھەمیشە ئامادەي یاخیبوون و سەرکەشی دەکرد و لەم میانەدا ھەرکەسێك دژی خەلیفە دەنگی ھەلپریا و راپەرپیا، خەلکی داخ لە دل و یاخیگەر و ئارازی، لە دەوری کۆدەبوونەوه.

راپەرینی مازیاریش بۆ خەلکی زۆرلیکراوی ئێران کە زوڵم و بێداد و ستەمیکی زۆریان لە دەستی کاربەدەستانی عارەب بینیوو، تروسکایی و دەروویك بسو، لەبەر ئەوه بوو کە ئەو

راپهرینه ماوهیه کی زۆر ببوو ماوهی نومییدی خه لکی. له راستیشدا نهو مازیاره کورپی قارنی کورپی و نداد هورمزد، سپهه بۆد زادهی ته بهرستان بوو. کاتی که قارنی باوکی کۆچی دواپی کرد، فهرمانه وایی ته بهرستان که و ته دهستی مامی. نهو پیاهه چوه لای مه نمون و له لایه نهو وه نهوازش و پیشوازی کرا. مه نمون ناری نا محمه د و کردیه والی ناوچه کانی ته بهرستان و روویان و ده ماوه ند،^{۲۴۶} ئینجا خه لیفه نامهیه کی بۆ مامی نارد و فهرمانی دا که نهو ویلایه ته ته سلیم بکات. مازیار به رهو ههریمی ته بهرستان که و ته پڕ. کاتی که مامی له وه ناگاداریبوه وه، زۆر تووره بوو. له گه ل پیاهه کانی خۆی له شار هاته دهر و واینواند که دهیه وئ بجیته پیشوازی مازیار. یه کئ له نۆکه ره کانی باوکی مازیار که له وه سه فه ردها هاوړتی مازیار بوو، مازیاری ترساند و پینگوت مامت بهو شیوه دهسته و دایره یه وه ته نها بۆ نهو هاتۆته پیشوازی تۆ خافلگیرت بکا و بتگرئ و له نیوت ببات. پیویسته ههر که گه یشتیه نهو به هاوړیکانی جیای بکه یته وه و له نیوی ببهیت. مازیار ناوای کرد و مامی خۆی کوشته^{۲۴۷} و هه موو قه له مړه یی فهرمانه وایه تی باو باپیرانی خۆی خسته ژێژ رکینی خۆی و نامه ی بۆ مه نمون نووسی که له بهر نهو ی مامم دژایه تی کردم له نیوم برد. له وه به دواوه مازیار خۆی به (گه یلی گه یلان) و (نه سپه هبودی نه سپه هبودان) و نهو ی شاهان ناوزه د کرد. به لām به روا ته بهر فه رمان و باجده ری خه لیفه بوو. له بهر نهو ی ته بهرستان به به شیکی قه له مړه یی تاهیرییه کان که فه رمانه وای خوراسان بوون ده ژمی ردا، مازیار ده بوا باج و خه راجی خۆی بداته بنه ماله ی تاهیر. له سه رده می خه لافه تی مه نمون و تا چهند سالی سه رده می مو عته سه می ش نهو ی کرد.

مازیار و تاهیرییه کان

ورده ورده ناخۆشی و دوژمنایه تی که و ته نیوان مازیار و تاهیرییه کان. دوژمنایه تی و ناخۆشی نیوان باجده ره یکی بهر فه رمان، به لām له خۆبایی و باجستینیکی ته ماعکار و له هه مان کاتدا نه فره تئامیژ، مسۆگه ر بوو. نهو دوژمنایه تییه گه یشته نهو راده یه که مازیار به ناشکرا خۆی له ناردنی باجی ته بهرستان بۆ عه بدوللا تاهیر ببوړی.

۲۴۶- بلاذری، فتوح، ل ۳۳۴.

۲۴۷- تاریخ یعقوبی، ب ۳، ل ۲۰۲.

موعته‌سەم نامەى بۆ نارد كە باج و خەراج بۆ لای عەبدوللّا تاهیر بنیّی، كەچى ئەو وەلّامى دایەو كە: من باج نادەمە عەبدوللّا، بەلّام باجەكە بۆ دەربارى خەلیفە رەوانە دەكەم. ئەو بەدواوە مازیار باجى خۆى یەكسەر بۆ موعته‌سەم دەنارد، ھەركە ئەو پارە و كەلوپەلە دەگەیشتە ھەمەدان، موعته‌سەم لە لایەن خۆیەو كەسیكى دەنارد تا لەوئ بە باوەپیتكراوى عەبدوللّاى بپیژن و بۆ خوراسانى ببەن. چەندین سال ناوا تیپەرى و تا دەهات دوژمنایەتى نیتوان مازیار و عەبدوللّا تاهیر تیژتر و بەهێژتر دەبوو.

لەو نێودا ئەفشینیى كە دوژمنایەتى لەگەڵ تاهیریەكان ھەبوو، ھەلێكى بۆ رەخسا. ئەو بەھۆى داگیرکردنى نازەربایگان و سەرکەوتنى بەسەر بابەكدا، لای موعته‌سەم پایە و پلەپەكى بەرزى و دەدەست ھێنابوو. ناگادارى ئەو ناكوکییەى نیتوان عەبدوللّا تاهیر و مازیار بوو و چارى تەماعیشى لە ھەرىمى خوراسان ھەبوو. بەو ئومیدە بوو كە بتوانى دواى سەرکوتکردنى بابەك، ریز و پشتیوانى خەلیفە دەستەبەر بكات و جیى عەبدوللّا تاهیر لە خوراسان بگریژتەو. ئەوێ كە لە بارەییەو ئومیدی پێدەبەخشى، نینگەرانى خەلیفە بوو لە عەبدوللّا.

لەراستیدا موعته‌سەم لە عەبدوللّا تاهیر دلگران بوو، بەلّام زاتى نەدەكرد كە حكومەتى خوراسانى لى بپیژنیتەو تەوانای تەواوى بۆ ئەمە لە خۆدا نەدەبینى. بەلّام ئەفشین جارجار قسەى وای لە خەلیفە دەبیست نامازە سوون كە دەییەوى بنەمالەى تاهیر لە حكومەتى خوراسان بەركەنار بكات. سەبارەت بە دلگرانبوونى خەلیفە لە عەبدوللّا تاهیر باسێك دەگێژنەو كە گوایە: ((لەو كاتەى كە عەبدوللّا پەردەدارى مەئموون بوو، رۆژێك موعته‌سەم بەخۆى و ژمارەیهك دەست و پیوەند و نۆكەرى خۆى ھاتە بەردەركەى مەئموون. عەبدوللّا پینیگوت ئەم كاتە كاتى چوونە لای خەلیفە نییە بەو ھەموو نۆكەرەو. موعته‌سەم گوتى تۆ بە چوارسەد نۆكەرەو دەچیتە لای خەلیفە و لای دادەنیشى، كەچى بۆ من بە رەوا نابینی بەم ژمارە كەمە بچمەلای. عەبدوللّا گوتى من نەگەر بە چوارسەد نۆكەرىشەو بچمە لای ئەوئەندە تەماعم نییە كە تۆ بە چوار كەسەو دەیکەیت. موعته‌سەم گەراپەو و تەورە بوو، كاتى كە مەئموون پیتیوانى بانگى ھەردووکیانى كرد و پیتیكى ھێنانەو)).^{۲۴۸}

گه‌مه‌ی نه‌فشین

بهم چه‌شنه، نه‌فشین که‌رقی له عه‌بدوللا تاهیر ده‌بووه‌وه و ناره‌زووی گرتنه ده‌ستی فرمانه‌روایه‌تی خوراسانی له دلدا بوو، هه‌ولیدا که هه‌له‌که بقوزیتته‌وه. ناوبراو به هوی گرتنی نازه‌ربایگان و گرتنی (عه‌مرویه) سه‌رنج و خوشه‌ویستی خه‌لیفه‌ی بۆ لای خۆی پاکیشابوو و له‌و رق و نه‌فره‌ت‌ه‌ش که موخته‌سه‌م به‌رامبه‌ر به عه‌بدوللا تاهیر هه‌ببوو، ناگادار بوو. ده‌یزانی که مازیار له دژی عه‌بدوللا راده‌وه‌ستێ و پروبه‌پرووی ده‌بیته‌وه. بۆیه بی‌ری کرده‌وه که راپه‌رینی مازیار ده‌رفه‌تیکێ له‌بار ده‌بێ بۆ گه‌یشتنی نه‌و به ناره‌زووی دیرینی. ناره‌زووی حکومه‌تی خوراسان و نه‌و دیوی رووبار که بۆ گه‌یشتن به‌مه له هیچ شتیک نه‌ده‌پرینگایه‌وه.

له‌وه به دواوه له ژیره‌وه هانی مازیاری ده‌دا که دژی عه‌بدوللا تاهیر راپه‌رێ، ده‌یویست راپه‌رینی مازیاریش وه‌کو نه‌وه‌ی بابک نه‌وه‌نده درێژه بکیشێ که عه‌بدوللا تاهیر نانومید و ده‌سته‌وه‌ستان بکات تا به‌لکو نه‌و به سوپایه‌کی تازه‌وه بۆ کپکردنی ناژاوه‌ی مازیار بنێرن و حکومه‌تی خوراسان له عه‌بدوللا بستیننه‌وه و ته‌سلیمی نه‌وی بکن ...^{٢٤٩} و پتیوابوو که به‌و شیویه نه‌ک هه‌ر تۆله له عه‌بدوللا تاهیری رکابه‌ری دیرینی خۆی ده‌کاته‌وه به‌لکو فرمانه‌روایی خوراسان و نه‌و دیو رووباریشی ده‌که‌ویته ژیر ده‌سته‌وه.

به‌لێ نه‌فشین، به‌و هیوايه، نامه و نامه‌کاری له‌گه‌ڵ مازیار ده‌ستپێکرد و دۆستایه‌تی ده‌رپری و په‌یامی بۆ نارد که خه‌لیفه به‌لینی ولایه‌تی خوراسانی پێداوه و هانی دا پروبه‌پرووی عه‌بدوللا تاهیر بیته‌وه و بۆی نووسی که لای موخته‌سه‌م پشتیوانی لێده‌کات ...^{٢٥٠} به‌مه‌چه‌شنه نه‌فشین، مازیاری کرده‌ قوریانی نه‌خشه و پیلانه چه‌په‌له‌کانی خۆی و ناچاری کرد که دژی عه‌بدوللا راپه‌رینیکێ بێ سه‌رنه‌نجام به‌رپا بکات.

راپه‌رینی مازیار

داوه‌ری له سه‌ر راستی و نامانجی راپه‌رینه‌که‌ی مازیار کاریکی ناسان نییه. نه‌ک هه‌ر نه‌وه‌ی میژوونوسه‌کان له باره‌ی نه‌وه‌وه نووسیویه‌انه نارۆشن و شاش و تیکه‌له له‌گه‌ڵ ده‌مارگیریی

ئىسلاميانە، بەلكو لە خودى بزاڤە كەشدا ڤاكتەرى جياجيا و دژ بە يەك ھېندە زۆرن كە زۆر زەحمەتە مەزۇڤ داوەرئىكى تەواوى لەبارەو بەكات.

ئايىن و پىيازى مازيار كە لە پىئاويدا دژى عارەب و موسلمانەكان راپەرى و دەستى داىە چەك چى بوو؟ بە دروستى ديار نىيە. بەلام بە پىي ھەندى مەزەندە و نىشانە تارادەيەك دەتوانىن وەلامى نەو پرسىارەى سەرەو بەدەينەو. نووسىويانە كە لەگەل ئەفشىندا لە سەر يەك ئايىن بوو^{٢٥١}. لە بارەى نەو كە ئەفشىن لەسەر ئايىنى زەردەشتى بى، گومان ھەيە. بلاوكرەنەو و برەوى مەزەھبى (سومنى) لە قەلەمپەوى فەرمانپەرەوايى باو باپىرى نەو و دۆزىنەو ھەندى بت لە مائەكەيدا نەو بۆچونە دىننە نارا كە ئايىنى ئەفشىن جۆرىك بوو لە ئايىنى (سومنى). بەلام بووداىى و سومنى بوونى مازيار لەگوين نىيە. پىئاچى و دوورە، لە تەبەرستان و مازەندەران ئايىنى سومنى و بووداىى برەوى ھەبوو. ئەگەر مازيارىش فريوى ئەفشىنى خواردباو لە پىئاو دۆستايەتى لەگەل نەودا ئايىنى سومنى قبوڵ كردبا، مەحال بوو لە نىو زەردەشتىيەكانى تەبەرستاندا بتوانى ھاوڤ و ھەوادارائىك پەيدا بەكات...

ھەندى گوتويانە كە مازيار ((چۆتە سەر ئايىنى بابەكى خورەم دىن و جلى سوورى پۆشى))^{٢٥٢} لە بارەى ئايىنى بابەك، وەك پىشتەر باسكرا، زۆرتەر لەو باوەرەدان كە پاشاھوى ئايىنى مەزەدەك بوو. نەو كە لە گىرەنەو ھەي (مەتاوى) شدا دەرەكەوى سەبارەت بە مازيار و راپەرىنەكەى باسكردنە لە نفوز و كارتىكردنى سەرەتاكانى مەزەكەى لە بىر و تىروانىنەكانى. دەنووسن كە بە جووتيار و ھەرزىراني گوتوو مائ و سامانى گەورەكانى خويان تاراج بكەن و لە دژيان راپەرن. ^{٢٥٣} لەو فەرمانەى مازياردا نفوزى رىنووينى و تەعاليمەكانى مەزەك تا ئەندازەيەكى زۆر بەرچاو و ديارن. نووسىويانە كە مازيار لەگەل بابەك شدا نامە و نامەكارى دەكرد. ^{٢٥٤} رەنگە يەك كە لە ھۆكارەكانى سەرنەكەوتنى مازيار لەمەو بوو. چونكە زەردەشتىيەكانى تەبەرستان ھەرگىز مەيلى مەزەكەى و خورەم دىنيەكانى مازياريان پەسەند نەكردوو. ئايىنى مەزەكەى و خورەم دىنيش لاى ئەوان وەكو موسلمانان بە نوويسترا و رەتكراو

٢٥١- مروج الذهب، ب، ٢، ل ٣٥٤.

٢٥٢- تاريخ گرديزى، ٣، ل.

٢٥٣- كامل ابن اثير، ب، ٦، ل ١٦٨.

٢٥٤- ابن اثير، ھەمان جى.

دەژمىردرا. (كوهيار)ى براى مازيار كە خيانەتتى لىكرد و ئەوى پادەستى عارەبان كرد، رەنگە جگە لە ھەستى بەخىلى پلەوپايە خوازى، لە ژىر كارىگەرىى مەيلە و زەردەشتىيەكانى خۆيشى بوو. ھەندى لە نووسەرانىش باسيان لە گروپىك بە ناوى (مازيارىيە) لە تەبەرستان كردوو و ئەو گروپەيان بە يەك شت زانىو لە گەل خورەمىيە و بەرگ سوورەكان (سرخ جامگان) واتە پەيپەوكارانى بابەك.^{٢٤٤} بەللى سەرچاوە درەنگرەكان، مازياريان بە (زەندەقە) تۆمەتبار كردوو كە ئەوئىش دەبى جۆرتك لە نايسى خورەمى بوو.

بەلام وىراي ئەمانە ھەموو ھەندى لە سەرچاوەكانىش نووسىويانە كە مازيار لە خەلىفە ھەلگەرايەو ((ھەمان زەردەشتى بەست و ستەم و سووكايەتى بە موسلمانان كرد))^{٢٤٥} واپىندەچى ھەمان ئەو گەرايەو بە نايسى پىشوو بوو، كە لە ھەندى سەرچاوەكاندا وەك (كوفر) و (ئىرتداد)ى مازيار لىكرداوتەو^{٢٤٦}

دەتوانى ئەو ئەگەرە دابىتىن كە لە نىو ھەقال و لايەنگرەكانى مازياردا پەيپەوى ھەريەك لەو دەستە و گروپانە ھەبوو. دووريش نىيە كە مازيار بۆ گەيشتن بە ئامانجى خۆى، وەكو ھەموو دەسەلتاخوازەكانى مێژوو، بە پى پىست ھەر ماوئەك نايسىكى تازەى ھەلباژاردى. بەھەرچال ئەوى لە مێژوو سەرھەلدان و ژيانى ئەودا دەرەكەوى، كەم و زۆر ئەو بۆچوونە پىشتراست دەكاتەو كە مازيار تەنھا لە پىتاو زىندووكرنەوى نايسى كۆن رانەپەريو. بزاڤەكەى ئەو ھەرچەندە لە رەنگ و بۆى نايسى و نەتەوئەى بەدەر نىيە شۆرشىكى نىشتيمان خوازى بوو. ئەو بۆ سەربەخۆكردى ھكۆمەتى خۆى، دژى خەلىفەى بەغدا راپەريو و بۆ ھىنانەدى ئارەزووى خۆى سوودى لە ھەموو ئەو فاكتەرە نايسى و نەتەوئەى و سياسيانە وەرگرتوو كە لەبەر دەستىدا بوو. وردبوونەو و لىكۆلەنەو لە مێژوو راپەرينەكەى ئەودا ئەو قەسەى پىشتراست دەكاتەو. بۆيە لەم نووسىنەدا ناكړئ ئەگەرچى بە كورتىش بى ناماژە بەو رووداو و بووئەرانە نەكەين.

٢٤٥ - بغدادى: الفرق بين الفرق، ل ٢٥٢.

٢٤٦ - تاريخ طبرستان، ب ١، ل ٢٠٩.

٢٤٧ - ابن فقيه، ٣٠٩.

دوسه د و بیست و چوار

دوژمنایه تی کردنی عبداللّا تاهیر، که نهفشین ناگره کە ی بۆ خوښ ده کرد له خوښاییبوون و دهسه لاتخوازی مازیاری پهره پيدا و وای لیکرد که دژی خلیفه راپهړی. مازیار له سالی (۲۲۴ ک/ ۸۳۹ ز) به ناشکرا دژی خلیفه راپهړی. خه لکی ته به رستانی ناچار کرد که به یعه تی پیکه. فرمانی به وه زیره کاند که دژی ناغا موسلماننه کانی خوښان راپهړن و دهست به سمر مال و سامانیان دا بگرن و تالانیان بکه. کاتی به سمر بارودوخه که دا زال بوو، هه موو موسلماننه کانی له سمر کار لابردن و هاوړی و په پیره وکاره زهرده شتی و ناموسلماننه کانی خوښ دامه زرانندن و فرمانی پیدان که مرگه و ته کان تیکه بدن و شوینه واری نیسلام رهش بکه نه وه. (سورخستان) ی نوینه ری (ساری) لهو نه که دا له وانی تر زیاتر لپراوانه و رشت نه رکی خوښ نه غام دا. ناویراو به فرمانی مازیار بیست هه زار که سی له خه لکی (ساری) و (نامول) بۆ (هوزموزاباد) که له نیوان (ساری) و (نامول) هه لکه و توه، کوچ پیکردن و له ویدا به ندردن^{۲۵۸} نه مانه نه وه که سانه بوون که دژی شوړش و راپهړینی مازیار بوون. گرتن و به ندردن نه مانه کاری راپهړینه کە ی ئاسان کرد. دواي نه وه شووره و هه ساری شاره کانی ساری و نامول و (نه میسه) یان تیکدان. سورخستان، ژماره یه که له به گزاده و گه وره کانی که تۆمه تباربوون به دژایه تیکردنی راپهړین، بهو بیانونوهی که له گه ل عاره بان هاوکار و هاوده ست، وه که سانیکی ترسناک و گومانلیکراو، ته سلیم به وه زیره کانی کردن که به فرمانی نه وه هه موویان له نیو بردن.

لهو راپهړینه دا رۆح و رهنګ و بۆی نایین هینده دیار نییه. په ره سه ندنی کوشت و بر و تالان و ویرانکاری و خوښ پیکردنی نیشانه ی بی سهر و به ره ییه. مازیار و هاوړیکانی لهو راپهړینه دا پتر خه ریکی کۆکردنه وه مال و دارایی بوون. دهنووسن که خیرا که و ته کۆکردنه وه باج و خه راج و خه راجی یه که سالی له ماوه ی دوو مانگدا به زۆری له خه لګ ستاند.^{۲۵۹} کاری زولم و سته م و بیدادی و سووکایه تیکردن لهو ماوه یه دا، گه یشته نه وه په ری، ((لینه گه را له هیچ شویتیک که س بهر میته سهر ژیان و کاروباری تاییه تی خوښ، هه موو خه لکی ناچار کردبوو بۆ نه وه خه ریکی دروستکردنی کۆشک و هه لکه ندنی خه نده ق و قورکاری بن)).^{۲۶۰}

۲۵۸- ابن اثیر، ۶، ل ۱۶۸.

۲۵۹- ابن اثیر، هه مان جی.

۲۶۰- تاریخ طبرستان، ۱، ل ۲۱۱.

لهوه‌ها راپه‌رینیکدا که زیاتر له نا‌ژاوه و بێ سه‌ره‌و په‌ره‌پی ده‌چوو، ر‌ک و کینه و نه‌فره‌تی خه‌لکی، شتیکی ئاسایی و له‌ نکۆلی نه‌هاتوو بوو. له‌ نامه‌یه‌کی سکالا‌ نامیزدا که موسلمانانی ته‌به‌رستان سه‌باره‌ت به‌ راپه‌رینی مازیار بۆ خه‌لیفه‌یان نووسی و له‌ میژووی (ته‌به‌ری)دا هاتوه‌، ده‌توانین به‌ ئاشکرا نیگه‌رانی و نا‌ره‌زایه‌تی قوربانیا‌نی نا‌ژاوه و پش‌تویه‌ک ببینین.

ئایا مازیار نه‌خشه‌ی مه‌زنتر و بیر و نه‌ندیشه‌ی به‌رزتری هه‌بووه که بۆ هی‌ئانه‌دیان ئاوا به‌ په‌له و خه‌یرا که‌وتۆته ئالان و برۆی مال و داها‌تی خه‌لک؟ نه‌مه به‌دوور ده‌بینرئ. وه‌ک زانراوه‌ ناوبراو له‌ کۆکردنه‌وه‌ی پا‌ره و گرته‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات و سه‌ره‌خۆیی به‌تزاز ئاما‌جێکی تری نه‌بووه. بۆیه‌ شه‌و پا‌ره و پوه‌له‌ی که‌ به‌ زۆر له‌ خه‌لکی ستان‌دبوو، بۆ هی‌ئانه‌دی سه‌ره‌خۆیی و ئاما‌جێه‌کانی خۆی خه‌رجی ده‌کرد. ده‌نوسن کاتێ که‌ شه‌ویان ده‌ستگیر کرد و بر‌دیا‌نه سامه‌را، داوا‌ی له‌ مو‌عته‌سه‌م کرد که‌ پا‌ره‌یه‌کی زۆری لی‌وه‌ر‌ب‌گ‌رئ و نه‌یکو‌ژئ^{٢١}، به‌لام مو‌عته‌سه‌م قبو‌لی نه‌کرد.

به‌ئێ سکالا و زو‌لم و بێ‌دادی، وایان له‌ مو‌عته‌سه‌م کرد که‌ فه‌رمان بدا و عه‌بدو‌للا تاهه‌ریش به‌ فه‌رمانی خه‌لیفه به‌ ته‌فرو‌تووناو له‌ نی‌و‌بر‌دنی راپه‌رینی مازیار هه‌ستئ. عه‌بدو‌للا، (حه‌سن کور‌ی حوس‌ین)ی مامی خۆی به‌ له‌شکری خوراسانه‌وه بۆ سه‌رکو‌تکردنی ناوبراو نارد و مو‌عته‌سه‌میش (عه‌مه‌د کور‌ی نی‌سه‌راهم کور‌ی مه‌سه‌عب)ی به‌ ژماره‌یه‌که‌وه له‌ ده‌رباری خه‌لافه‌ته‌وه بۆ شه‌و مه‌به‌سته ره‌وانه‌کرد.

نه‌فشین که‌ دو‌ژمنایه‌تی و نا‌کوکی له‌گه‌ڵ عه‌بدو‌للا تاهه‌ردا هه‌بوو، وه‌ک چۆن پێش‌تریش با‌سه‌ان کرد، نامه‌ی بۆ مازیار نووسی و په‌یامی پێ‌را‌گه‌یان‌د که‌ له‌ به‌رامه‌به‌ر عه‌بدو‌للا تاهه‌ردا رابو‌ه‌ستی و چاو‌ه‌روانی پش‌تیوانی و یارمه‌تیدانی شه‌و بکات. له‌ راستیدا مه‌به‌ستی نه‌فشین شه‌و بوو که‌ مازیار شه‌وه‌نده له‌ به‌رامه‌به‌ر عه‌بدو‌للا تاهه‌ردا خۆ‌را‌ب‌گ‌رئ که‌ خه‌لیفه شه‌و جار‌ه‌ش وه‌کو راپه‌رینی خو‌په‌میه‌کان نا‌چار‌ب‌ئ شه‌و بۆ دام‌ر‌کان‌دنه‌وه‌ی راپه‌رینه‌که‌ی مازیار ره‌وانه بکات و حکوومه‌تی خوراسان و شه‌و دیو‌رو‌باریش بدا به‌ شه‌و.

شگست

به لّام عبدالله خوی زور زو توانی نهو نمرکه به جیگه یه نه و یاخیوونی مازیار وه کو نه خشه کانی نه فشین، پوچمل بکاتهوه. مازیار براهه کی هه بوو، ناوی کوهیار بوو، که به خیلی به مازیار دهرد و رکی لینده بووه. کاتی له شکری خوراسان به فرماندهی (هه سمن کوپی حوسین) ی مامی عبدالله تاهیر گه یشته سنووری ته بهرستان، کوهیار نامه ی بز هه سمن نووسی و په یامی بز نارد که ناماده یه مازیاری برای رادهستی نهوان بکات.

نامه ی بز هه سمن نووسی و پیراگیانده که له شوینیکدا خویان له بۆسه دانین. نینجا به مازیاری گوت که ((هه سمن بز لیبوردن و زینهار خواست دیتته لای تو و له فلانه شوینه، (جیگه کی تری ناویرد)، دهیه وی قسه ت له گهل بکات)) مازیار باوه ری کرد و بز چاویکته وتنی هه سمن به ره نهو شوینه کوهیار گوتبووی، که وته ری. کوهیار هه سمنی ناگادار کرده وه و نهویش به هیزیکه وه ری مازیاری گرت. مازیار که که وته نیو بۆسه ی نه مانه ویستی پابکات. کوهیار لینه گه را و هاوه لانی هه سمن دهوریان داو دهستگیریان کرد و به بی هیچ شهر و دانوستانیک دیل کرا،^{۲۲} و بردیانه سامه را لای خه لیفه.

ناشکر ابوونی ییلان

سه رچاوه کان نووسیوویانه کاتی که مازیاریان بز سامه را دهرده لای خه لیفه، له رینگادا مهستیان کرد و کاتی که تمواو سه رخوش بوو باسی په یوهندی نیوان خوی و نه فشین کرد و نهینی نیوان خوی و نهوی ناشکرا کرد. ده لین عبدالله فرمانی دا مازیار لهو سندوقه بیننه دهر که خستبوویانه ناوی ((و هینایه لای خوی و کاله کی له پیش دانا و پییگوت (نه میرلمونین) پادشایه کی به به زهیه من داوای لینده کم که بتبووری و له تاوانت خوش بی. مازیار گوتی په نا به خوا له گوناھی تو ش ده بووری. عبدالله پیی سهیر سوو که نهو له سه روبه ندی مهرگدایه و به ته مای چی خوازیاری لیبوردنی منه. عبدالله بریاری دا سفره یان رازانده وه و شهراییان هینا و پیکی خهست و پراویری بز تیکرد و نهو نه ده شرابی دهرخوارد دا تا تمواو هوشی له لا نه ما و مهست بوو. نینجا عبدالله لیپرسی که نه مرز نهو ته به سه زاری داها. نه گهر من به تهوای له چۆنیه تی نه مه ناگادار بکه یته وه لیت ده بوورم و به زمه که مان

خۆشتەر دەپ. مازيار گوتى چەند رۆژتىكى تر بۆت ئاشكرا دەپ. عەبدوللا زياتر بە دوايدا چورۇ
 پرسىياري كورد و پييداگرت و سوتىندى دا. مازيار سەرىۋشى نەپىنىيەكەى خۆى لادا و گوتى من و
 نەفشىن خىدر كورپى كاوس لە مېژە پىنكەو پەيماغان بەستووه كە دەولەت لە عارەبان بەستىنىنەو
 بۆ بنەمالەى كىسراى بگىرىنەو. پىترى لە فلانە شوين نىردراوى نەفشىن گەشىت و پەيامى ھىنا
 كە فلانە رۆژ موغتەسەم لەگەل منداڵەكانى بۆ مىوانى بانگ دەكەمە مالى خۆم و لەوئى لەنىوى
 دەبەم. عەبدوللا زياتر شەرابى دائى تا ھىچ ئاگاي لە خۆى نەما نىنجا بردىانە ھەمان ئەو
 جىيەى كە باسى كوردبوو، ئەوئى بۆ موغتەسەم نووسى...))^{۲۶۲} وەك ديارە كە لەم رىوايەتەدا
 ناوى عەبدوللا تاهير لە شوينى ھەسەن كورپى حوسىن ھاتىپ. گومان لە راستى ئەو باسەدا
 ھەيە، بەلام گومانى تىدا نىيە كە گىرانى مازيار بسوھ بىيانوويك بۆ بنەمالەى تاهيرى و
 دوژمنەكانى ترى نەفشىن كە ئەوئى بگىرى و لە نىو بىرىت. بەئى مازيار بەدەستى پىاوەكانى
 عەبدوللا تاهير گىرا و سەرھەلداكەى دامركايەو و نەخشەكانى نەفشىنىش بوونە بلقى سەر
 ئاو.

پلەويايە و كارىگەرى نەفشىن لە بەغدا، دژەرەكانى ئەويان سەرسام كوردبوو. ئەو پلەويايە و
 شوئەى كە لەلەى خەلىفە و دەستى ھىتابو، بەخىلى و ئىرەيى دەربارىيەكانى خەلافەتى
 دەوروزاند. بايەخەدان بە ھەندى لە بەرپرس و نزيكەكانى دەربارى خەلىفە و ئەو ھەول و
 كۆشەى كە بۆ و دەستھىنانى ھىز و دەسلەت دەيدا، بەرھەلستكارانى ئەوى بەرھە ناكۆكى و
 دوژمنايەيەكى ئاشكرا دژ بەو ھاندەدا.

دوژمنانى نەفشىن

دەربارى موغتەسەم لەو سەردەمەدا مەكۆى پىلان و چەپەلكارى بوو. چەندىن دەستە و گروپى
 جىاجيا پىكھاتبوون و ھەريەكەيان ھەولەى دەدا سەرىجى خەلىفە بۆ لای خۆى راپكىش. (خەمەد
 كورپى عەبدولەلىك زيات)ى ھەزىر و (ئەھمەد كورپى ئەبى داود)ى قازى، ھەريەكەيان ھەوليان دەدا
 دەسلەت و كارىگەرى خۆيان زياتر پەره پىيدەن. فەرماندە توركەكانى وەكو (ئەشناس) و
 (بوغا) و سەردارە عارەبەكانى وەك (ئەبى دەلفى عەجەلى) ھەريەك ھەوليان دەدا دەستكەوت و
 دەسلەتتىكى باشتەر بۆ خۆيان دەستەبەرىكەن. لە نىو ئەو ھەموو مەملەنى و ركابەرى و

۲۶۲- مرعشى: تاريخ طبرستان و رويان مرعشى، ۱۵۶، چاپ پترزبورگ.

ناکۆکیانەدا ئەفشین بپووه مایەی بایەخ و سەرنجی خەلیفە و بتموێ و نەتموێ ئەوانی تر بەخیلییان پێدەبرد. ڕەفتاری سەرەڕۆیانە و لە خۆباییانەیی ئەو پیاووە هەندێ جار ئەو بەخیلی پێدەردنەیی دەگۆڕی و دەیکردە نەفرەت و ڕک لێبوونەوه.

(ئەبو دەلف قاسم کۆری عیسا عەجەلی) کە پێشتر لە هاوێلانێ محمد ئەمین بوو و دواتر لای مەئموون ڕۆژ و پلەوپایەیی هەبوو، بە یەکنێ لە ناودارانێ عەرب دەژمێردرا و بە هۆی شکۆ و دەست و دڵ فراوانی و نازایەتی و زەوق و سەلیقەی خۆی لە دەرباری موعتەسەمدا خۆشەویست بوو. لە سەرەدەمی موعتەسەمدا کە ئەفشین فەرمانڕەوای هەریمی چیا بوو، ئەبو دەلف لەلایەن ئەووە لە هەریمی دەپلەمدا خەریکی شەڕ و غەزووکردن بوو، لە شەڕی دژی بابەکیشدا لە نازەریایگان لەگەڵ ئەودا بوو، ئەو نازایەتیانەیی کە لە شەڕەکاندا نیشانی دەدان وایان لێکردبوو بکەوتنە بەردێ و سەرنجی خەلیفەوه.

بەلام ئەفشین چاوی بەو پێشکەوتنەیی ئەو هەلەندەهات و بۆ وەلانی و لە نیوێردنی، نەخشە و پیلانی دەگێران. چەندین جار داوای لە موعتەسەم کردبوو کە لە پای ئەو هەموو خەزەمەتە گەڕانەیی کە ئەنجامی داو، بواری پێیدا و دەستی ناوێلا بکات ((تا خێرو پێر و فەرمانڕەواییەکی لێ بستی)) و دواجار موعتەسەم ئەگەرچی دەیزانی کە دۆژمنایەتی و گەڕی نیوان ئەمانە تا چ پادەیهکە، ئەو داخواییە ئەفشینێ قبوڵ کردبوو.

ئەحمەدی کۆری ئەبو داود

خەلیفە ئەبو دەلفی بە ئەفشین سپاردبوو. ئەفشینیش لە هەموای فەوتاندنی دا بوو، بەلام ئەحمەد کۆری ئەبو داود کە قازی قازییەکانی بەغدا بوو پێڕاگەشت و ئەبو دەلفی لە چەنگی ئەفشین دەرباز کرد. ئەو هەموای کە ئەحمەد کۆری ئەبی داود بۆ ڕزگارکردنی ئەبو دەلفی دا لە زۆریی سەرچاوەکاندا باسکراوه. بەلام ئەو گێڕانەویەیی کە لە میژووی (بەیهەقی) دا لە زاری خودی ئەحمەدەوه هاتوو، لە هەمووان سەرنجراکێشترە و پێموایە باسکردنی لێردەدا بێ سوود نەبێ. ئەحمەد دەلی کاتی کە من لە موعتەسەم بیست کە ئەبو دەلفی تەسلیم بە ئەفشین کردوو، بۆ ڕزگارکردنی ئەبی دەلف لەگەڵ چەند کەس لە خەزم و هاوێلانەکانی خۆم بەرهەم مانی ئەفشین کەوتە ڕێ...

کاتی گەشتە داوانی سەرای ئەفشین، پەردەدار و پلەدارەکانی ئەو هاتنە پێشم... و منیان برده ژوورەوه و پەردەیان دادایەوه و من بە پیاوێکانی خۆم گوت لە داوانە کە دابنیشن و چاوەڕێی

من بکهن. که گه‌یستمه سهرای نه‌فشین بینیم وا له سه‌رووی ژووری دانیشتووه و رایه‌خیکی چهرمیان له پیش راخستووه بۆ نه‌وهی ژووره‌که پیس نه‌بێ، نه‌بو ده‌لف به تای شه‌لوارنک و چار به‌ستراو له‌وێ دانیشینراوه و سه‌رپر شمشیری پروتی به‌ده‌سته‌وه‌یه و له‌سه‌ر سه‌ری راوه‌ستاو، نه‌فشین له‌گه‌ڵ نه‌بو ده‌لف قسان ده‌کات و کابرای شمشیر به‌ده‌ست چاوهرپوانه تا ژماره (ده‌ی بۆ بژمیژن و نه‌و سه‌ری نه‌بو ده‌لف لی‌بکاته‌وه.... گوتم نه‌ی فه‌رمانده، خوا بکا به‌ فیدای تو، بۆ قاسم عیسا هاتووم که له‌پێی خوا وازی لی‌بینی و به‌منی بیه‌خشی ... به‌ توورپه‌یی و بێ بایه‌خانه گوتی: نه‌مبه‌خشیوه و نایه‌خشم، نه‌میرلومنین داویه‌ته ده‌ستی من و دوێ شه‌و سویندی خوارد که له‌ باره‌ی نه‌وه‌وه قسه نه‌کا و هه‌رچی به‌وێ له‌گه‌لی بکهم، پۆژانیکی دوور و درێژه به‌ ناواتی نه‌وه‌م ... هه‌ستام و سه‌رم ماچ کرد و هه‌ولمدا سوودی نه‌بوو، جباریکی تر شانیم ماچ کرد و ویستم بنوشتی‌مه‌وه و نه‌ژنوی ماچ بکهم، به‌ توورپه‌یه‌وه پێی گوتم: تاکه‌ی واز نا‌هیتی؟ به‌خوا قه‌سم نه‌گه‌ر هه‌زار جار خاک و خۆل ماچ بکه‌یت بیه‌ووده‌یه و وه‌لامت ناده‌مه‌وه ... ئینجا گوتم نه‌ی نه‌میر من هه‌رچی شایسته‌ی پیاوه‌تی بوو کردم و تو پێزی منت نه‌گرت، ده‌زانی که خه‌لیفه و هه‌موو به‌رده‌سته‌کانی به‌رپێزیان چ نه‌وانه‌ی له‌ تو مه‌زنترن و چ نه‌وانه‌ی به‌جوو‌کترن، پێز له‌ من ده‌گرن و قسه‌ی من له‌ پۆژه‌ه‌لات و پۆژناوا کاری خۆی ده‌کات و سوپاس بۆ خوای گه‌وره که نه‌وه منه‌ته‌ی تو‌م نه‌که‌وته گه‌ردنه‌وه و نه‌رکی من ته‌واو بوو. په‌یامی نه‌میرلومنین ب‌شنه‌فه: ده‌فه‌رمووی که (قاسم عه‌جه‌لی) نه‌کوژی و ده‌ستی بۆ نه‌به‌ی و هه‌ر ئیستا بینێزه‌وه مالی و نه‌گه‌ر بیکوژی نه‌وا له‌ جیاتی نه‌و ده‌تکوژمه‌وه.

کاتی نه‌فشین نه‌مه‌ی بیست، هه‌موو به‌ده‌نی له‌رزی و ده‌ست و پێی سست بوون و گوتی نه‌م په‌یامه‌ی خواوه‌ند راسته؟ گوتم به‌لێ، قه‌تت بیستووه که فه‌رمانه‌کانی نه‌و هه‌لب‌گێڕمه‌وه.... ئینجا رووم کرده قاسم و گوتم قاسم، گوتی به‌لێ قوربان، پێم‌گوت ته‌ندروستیت؟ گوتی به‌لێ، گوتم خۆ زامدار نیت؟ گوتی نا، به‌ پیاوه‌کانی خۆشم گوت ئیوه شایه‌ت بن که ته‌ندروستی باشه و ساغ و سه‌لامه‌ته، گوتیان شایه‌تین و من به‌ توورپه‌یه‌وه گه‌را‌مه‌وه. له‌ دلێ خۆم ده‌م‌گوت کوشتی قاسم مسۆگه‌رتر کردووه نه‌گه‌ر ئیستا نه‌فشین به‌ دوامدا بیته‌ده‌ر و به‌چێته لای خه‌لیفه و بلێ من په‌یامی وام نه‌ناردووه و به‌گه‌رپه‌ته‌وه یه‌کسه‌ر قاسم بکوژی ... کاتی گه‌یستمه باره‌گای خه‌لیفه و گه‌یستمه لای خزه‌تکاری خه‌لیفه ... بانگی کردم و چووم دانیشتم. خه‌لیفه کاتی که منی به‌و شیوه بینی ... گوتی چی روویداوه بیژه. ده‌ستم پێکرد و نه‌وه‌ی کردبووم هه‌مووم بۆ باسکرد، کاتی گه‌یستمه نه‌و شوینه‌ی که گوتم سه‌ری نه‌فشین ماچ کرد، بینیم نه‌فشین له‌ ده‌رکه هاته

ژوور به پښتین و کلاووه. من نیگه‌ران بووم و قسه‌ی خۆم بږی ... که نه‌فشین دانیشته به تووړیه‌وه به نه‌میرلومنینی گوت: خودان دوینی شو قاسمت به من سپارد که هرچی به‌وی له‌گه‌لی بکهم، نه‌مړو نه‌م په‌یامه‌ی تو راسته، که نه‌حمد هینای و ده‌لینی نابې بیکوژم؟ موخته‌سهم گوتی په‌یامی منه، که‌نگی بیستووته که نه‌بو عه‌بدوللا په‌یامیک له‌ نیمه و باو پیرانی نیمه به که‌سیتک رابگه‌ینه‌ی و راست نه‌بې؟ که دوینی شو له‌بهر نه‌و هه‌موو داوایه‌ی تو رازی بووین و قاسمان دایه ده‌ستت، دباو بتزانییا نه‌م پیاوه نوکمر زاده‌ی بنه‌ماله‌ی نیمه‌یه، نه‌گه‌ر تو پیاوړیکی ژیر بووایت بانگت ده‌کرد و به گیان منه‌تبارت ده‌کرد و به جوانی و به خه‌لاتکرده‌نوه ده‌تارده‌وه بو مال‌ه‌وه، نه‌وه‌ت نه‌کرد و له‌وه‌ش دزیوتر دلشکاندن و نیگه‌ران کردنی نه‌بو عه‌بدوللایه، به‌لام که‌سیتک نه‌وه ده‌کات که نه‌سل و گه‌وه‌ره‌که‌ی شایسته و سزاوار بیت. ناخر (عه‌جم) چوڼ ده‌توانی عاره‌بی خوځ بوئ که له‌ شمشیږ و نیزه‌ی شه‌وان ناخوځی زوړی بینوه؟ هه‌سته و بگه‌ړتوه له‌مه‌و دوا هوښیارتر و له‌سه‌رخوټ‌ره.))^{۲۶۴}

به‌مشپوهیه، نه‌حمد کورې نه‌بی داود توانی نه‌بو دهل قاسم کورې عیسای عه‌جه‌لی له‌ چنگی نه‌فشین رزگار بکات. به‌لام نه‌و سه‌رگه‌ردانی و بایه‌خ پینه‌دانه له‌ خو‌بیانه‌ی نه‌فشین که له‌و پرووداوه ده‌ره‌ق به‌ ناویراو نه‌غجای دان، بووه مایه‌ی نیوان ناخوځی نه‌و و وه‌که له‌ دادگایکردنی نه‌فشیندا ده‌بینن نه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی نه‌فشین به‌ گران له‌سه‌ری که‌وت. چونکه نه‌و پی‌شه‌وا (موخته‌زیله) له‌ لای موخته‌سهم‌می خه‌لیفه نفووزیکی زوړی هه‌بوو. نه‌و سه‌ره‌نجام موخته‌سهم‌می هینایه سه‌ر نه‌وه‌ی که بایه‌خ و پایه‌ی نه‌فشین که‌م کاته‌وه و ناگاداری ده‌سه‌لاته‌که‌ی بې. ده‌لین به‌ ناماژه و پی‌شنیازی نه‌و بوو که موخته‌سهم‌م سوپای کرده دوو به‌ش و نیوه‌ی دایه نه‌فشین و نیوه‌که‌ی تریشی دایه نه‌شناس. نه‌فشین به‌وه ده‌لته‌نگ بوو و رک و کینه‌ی نه‌حمد و موخته‌سهم‌می له‌ دل گرت. نه‌حمد به‌و ده‌سه‌لات و نوتوریته‌یه‌ی که لای موخته‌سهم‌م هه‌بیوو توانی نه‌فشین له‌به‌رچاوی خه‌لیفه بجات. باسیتک که له‌وباره‌یه‌وه ده‌گیژنه‌وه نه‌و راستیه‌ی پشتراست ده‌کاته‌وه:

پوژتیک نه‌حمد، به موخته‌سهم‌می گوت، نه‌بو جمعه‌فري مه‌نسور رای یه‌کئ له‌ نزیکه‌کانی خوئ له‌ باره‌ی نه‌بو موسلیمی خوراسانی خواست، کابرا به نه‌بو جمعه‌فري مه‌نسوری گوت،

۲۶۴- تاریخ بیهقی، طبع دکتر فیاض، ل ۱۷۴ - ۱۷۷.

*- الانبیاء / ۲۲

(لوكان فيهما آلهة إلا الله لفسدتا) * مەنسوور گوتبووی ئەمە بەسە و دواتر ئەبو موسلیمی کوشت. موعتەسەم گوتی تۆش ئیدی بەسە و دواى ئەو ئیدی کەوتە هەولای کوشتنی ئەفشین.^{۲۶۵} لەو هەدا دەردە کەوێت کە ئەحمەد کورپی ئەبی داود و رەنگە کەسانی تری دەمارگیری عارەب بۆ کوشتن و لە نیوبردنێ ئەفشین هەولیان دا بۆ و خەلیفەیان هاندابن. جگە لە ئەحمەد کورپی ئەبی داود، (ئەحمەد کورپی عەبدولەلیک زیات) ی وەزیری موعتەسەم و لایەنگری عەبدوللە تاهیریش دژی ئەفشین بوو و رکابەرایەتی لەگەڵدا کردوو. بە رێکەوت پرودای (منکجور) و راپەرینه کە مازیار کە لەو ماوەیدا پرویاندا بە قازانجی ئەوان تەواو بوو و خەلیفەیان بەرامبەر بە ئەفشین بەدگومان کرد.

لە نازەربایگان

چیرۆکی یایخیبوونی (منکجور) بەمشێوەیەى خوارەو بوو، کاتێ کە ئەفشین کاری بابەکی یەکلایی کردەو و گەڕایەو سامەرا، (منکجور) ناویکی خزمی خۆی کردە فەرمانرەوای نازەربایگان کە بەشێک بوو لە قەڵەمپەوی حوکمرانیی خۆی. منکجور لە یەکی لەو گوندانەى ئەو دەقەرە کە هێ بابەک بوو، پارە و داراییەکی زۆری دۆزییەو، بەلام ئەو شتەى لە موعتەسەم شاردەو و ناشکرای نەکرد. نامەبەری نازەربایگان نامەیه کى بۆ خەلیفە نووسی و ئەو هەوالەى پێراگەیاندا، بەلام منکجور لە نامەیه کدا نەکۆلی لێکرد و هەوالگرە کەى خەلیفەى وە درۆ هێنایەو. وتووێژ و لێپرسینەو هێان کەوتە نێوان. منکجور هاتە سەر ئەوێ کە هەوالگرە کە بکوژێ. خەلکی ئەردەبیل رازی نەبوون و لێنەگەران کە ناوبراو بکوژێ. منکجور کەوتە شەر لەگەڵیان. ئەو هەوالە گەیشتەو موعتەسەم و فەرمانی بە ئەفشیندا کە منکجور لەسەر کار لاباو یەکیکی تر لە شوێنی ئەو دا بنێ.

سەرچاوەکان نووسیویانە منکجور خەلکی (فەرغانە) و بۆرای ژنە کەى ئەفشین بوو و یایخیبوونی دژی خەلیفە بە دەست لە پشتدانی ئەفشین بوو. بە پێی هەندێ گێڕانەو، هەوالانی بابەکیش لەو هەنگاوەیدا لەدەوریدا کۆبوونەو و ئەو (ئەحمەدی کورپی عەبدوللای رسانی) و ژماریه ک لە لایەنگرانی خەلیفەى کوشتن. کاتێ کە موعتەسەم بە ئەفشینى گوت منکجور لەسەر کار لا ببا و یەکیکی تری لە شوێندا دا بنێ، ئەفشین ئەبی ساج دیوداد کە ئەویش یەکی لە کەسە

نزیکه‌کانی خۆی بو، به سوپایه‌کی زۆرهوه په‌وانه‌ی نازهربایگان کرد. ^{۲۶۶} له راستیشدا نه‌فشین نه‌و سوپایه‌ی به‌رواڵته‌ بۆ شه‌ر دژی منکجور ناردبوو، به‌لام له ژێره‌وه‌ فەرمانی پێدا‌بوون که لایه‌نگر و یارمه‌تیده‌ری منکجور بن. ^{۲۶۷} بۆیه‌ موخته‌سه‌م (بوغا)ی سه‌رداری توورکی بۆ شه‌ر دژی منکجور په‌وانه‌ کرد. که منکجور نه‌و هه‌واڵه‌ی بیست یه‌کسه‌ر له‌ فەرمانی خه‌لیفه‌ چوه‌وه‌ ده‌ره‌وه‌ و ناکه‌س و دز و پێگه‌ره‌کانی له‌ ده‌وری خۆ کۆکرنه‌وه‌ و له‌ ئه‌رده‌بیل چوه‌وه‌. ده‌ر. سه‌رداری خه‌لیفه‌ که‌وته‌ دوا‌ی و شکانه‌ی و پایکرده‌ نی‌و یه‌کێ له‌ قه‌لا‌کانی باب‌ه‌ک و قه‌لا‌که‌ی چاک‌کرده‌وه‌ و کردیه‌ په‌نا‌گای خۆی، ماوه‌یه‌ک له‌وه‌ی پووبه‌رووی بوغا راوه‌ستا و سه‌رئه‌نجام هاوه‌له‌کانی خۆی ده‌ستگیریان کرد و پاوه‌ستی سه‌رداری خه‌لیفه‌یان کرد. هه‌ندیک‌یش گوتویه‌نه‌ که نه‌و خۆی داوا‌ی زینه‌هار و لی‌بوورده‌ی له‌ بوغا کردوه‌وه‌. به‌هه‌رحال منکجوریان برده‌ سامه‌را و موخته‌سه‌م خسته‌یه‌ نی‌و به‌نده‌وه‌وه‌. له‌م سه‌ربه‌نده‌دا پرودا‌وی راپه‌ڕینی مازیاریش کۆتایی پێهات و نه‌فشین له‌ هه‌ردوو نه‌و پروداوه‌دا تۆمه‌تبار کرا.

تیشگانی نه‌فشین

به‌مشویه‌ به‌ر له‌ هێنانی مازیار بۆ سامه‌را، نه‌فشینیش که‌ لیتی که‌وتبوونه‌ گومان و تۆمه‌تیان خسته‌بووه‌ پال، ده‌ستگیر کرابوو و دوژمنه‌کانی توانیان له‌ نی‌وی به‌ه‌ن و بیفه‌وتیتن. ناوا، چه‌ند رۆژیک پێش نه‌وه‌ی که‌ مازیار بگه‌یه‌ننه‌ سامه‌را، نه‌فشینیان ده‌ستگیر کرد. که‌ سێک که‌ له‌ پینا‌وی خه‌لیفه‌دا پشته‌ی کردبووه‌ دین و دۆست و ئازادی و ته‌نانه‌ت زێد و خاکی باو باپه‌رانی خۆیشی، نی‌ستا که‌وتبووه‌ بارودۆخیک که‌ ده‌با له‌ خه‌لیفه‌ واته‌ له‌و هه‌موو ئومید و ئاره‌زووانه‌ی که‌ سه‌له‌های سال‌ بوو کاری بۆ ده‌کردن هه‌لبه‌گه‌رپێته‌وه‌وه‌. بۆ نه‌فشین که‌ خاک و نی‌شتیمانی باپه‌رانی خۆی ته‌سلیمی خه‌لیفه‌ کردبوو و باب‌ه‌ک و مازیاری له‌ پینا‌و په‌زامه‌ندی خه‌لیفه‌ خاتینه‌نه‌

۲۶۶- نه‌م ابو الساج دی‌وداده‌ له‌ شه‌ری باب‌ه‌ک و نه‌فشیندا هاوکاری له‌گه‌ڵ نه‌فشین کردبوو و پێته‌ندی خرمايه‌تیان هه‌بوو، دوا‌یش به‌وه‌ کارگه‌زاری خه‌لیفه‌ و چه‌ند پۆسته‌کی وهرگرت، مندا‌له‌کانیشی له‌ نازهربایگاندا حکومه‌تیان پێکه‌ێنا. سه‌باره‌ت به‌ بارودۆخه‌ نه‌وان بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ Defremery، memoire sur la Famille des Sadjides له‌ ژورنال نازیاتیک ۱۸۴۷ هه‌روه‌ها طه‌ری و ابن اثیر سه‌رچاوه‌کانی ناسرا‌وی تر به‌ تایبه‌ت دا‌تره‌ المعارف اسلام.

۲۶۷- تاریخ یعقوبی، ب، ۳، ج ۲۰۳.

پاکیشابوونه ژئیر سیداره، خلیفه تاکه په ناگایهک بوو که نهو بتوانی هیوا و ناواته فریوده و کاتییه کانی خوی له سمر بنیات بڼی.

بدلام پهوتی پروداوه کان، نومید و ثاره زووه کانی نهویان کړنه بلقی سمر شو. یاخیوونی منکجور که به فرمانی نهو و بۆ هه لڅه له تاندنی خلیفه ریکخراوو به هوی نازییه تی و هه ولی تورکه کانی موخته سهرکوت کرابوو. راپه پینی مازیار که نه فشین به به لئین و واده ی، نومید به خشانه پشتیوانی و هانی دابوو، به دهستی تاهیرییه کان، دوژمنه کانی نه فشین، دامرکابووه.

له ده زگای خه لافه تیشدا هه موو شتیک به زیانی نهو هه لده سورا. فرمانده تورکه کانی وهک (نه شناس) و (نیتاخ) ورده ورده به پیش نهو کهوتن و له لای خلیفه نفووز و کاریگریی زیاتریان پهیدا ده کرد. نه محمد کوری نه بی داود و کهس و کاره کانی نه بی دلف پروژانه میشکی خلیفه یان دژی نهو سهرداره خوپه رسته سهره پویه، پر و به دینتر ده کرد.

هاوه لانی عه بدوللا تاهیریش بۆ له نیویردنی نهو دوژمنه دیرینه یان له هیچ شتیک نه ده پرگانه وه. به مچه شنه پهوشی دهریاری خه لافهت به ناشکرا به زیانی نهو گورا بوو.^{۲۶۸} ترس و به دگومانی، رک و ناو میدی یان له روحی نهودا پهره پییده و خلیفه ش بهرام بهر نهو دژست و خزمهتگوزاره ی خوی به دین ببوو.

چاره یهک نه مابوو، نه فشینیش به ناشکرا ده بیینی که موخته سهرم به تهواوی بهرام بهر بهو گوراوه. ده یزانی که نفووز و ده سولاتی رکابه ر دوژمنه کانی، نیدی چتر بوازی خو ده رخت و خوندنی پینادهن. تیده گیشیت که بوونی نهو هه موو پیلان و رکابه ریکردنه ی که دژی نه عجم ده دران نیدی له دهریاری خلیفه دا جینگایه کی ناسووده بۆ نهو ده ست ناکه وئ. ترسا و کهوته هه ولی نهوه ی که خوی له نیو گیزاوی لافاو دوور بخاته وه. به لئ له پاکردن بهو لاوه چاره یه کی تری نه بوو.

له هه ولی پاکردندا

یه کهم جار زور مهشکی ناماده کردن تا بهو مهشکانه له شو بهر پرتیه وه. پیویست بوو که موخته سهرم و ده ست و پیوهنده کانی مژوول و سهرگرم بکات تا به هوی نهو مهشکانه بتوانی له ناوی پرویاری دیچله بتوانی بهر پرتیه وه و ریگهی موسل بگریته بهر. نینجا له زنی گوره بدا و له

رېڼی نهمه نستانه وه خۆی بگه یه نیتته وه همریمی خه زهر. رهنگ بوو به مشیوهیه بیتوانییا همم خۆی له مه ترسی قوتار بکات و همم دیسان زیدی باپیرانی خۆی بکه ویتته وه دهست که ره ژگارنیک له پیناو وه دهستپینانی پله و پایه و سامان و دارایی له دهستی دابوو. پاره و پسوول و شه کیکی زوریشی که بو فه زمانه وایی کردن پتویست بوون، پیشتر ناردبوونه لای خزم و کهسه کانی خۆی. به لام نمو کاره بهند بوو به شانس، و رهوتی رووداو هکان برپاریان لیده دا، به ریکهوت نمو رووداو هکی که یارمه تیده ریی بو نمو ههنگاو هکی نه فشین، رووی نه دا. بویه نه فشین نه یوانی بهو نه خشهیه خۆی له گیزاوی مه ترسییه کان ده رباز بکا و ناچار بوو بیر له رینگا چاره یه کی ترسناکتر بکاته وه.

نه مجاره یان ژههریکی گیانستینی ناماده کرد و برپاری دا که خواردنیک سازیکا و مو عته سه م و هاوه له کانی بانگه یشت بکا و نمو ژههره یان ده ر خوارد بدا مه گهر به مشیوهیه بتوانی خۆی لهو مه ترسییه ده رباز بکا که بالی به سه ردا کیشا بوو. بیری لهو ه کردبووه که نه گهر خه لیفه خۆی بانگه یشته که ی قبول نه کرد و نه هات، نین لهو وه ربگری که نه شناس و نیتاخ و تور که کانی تری خه لیفه بانگ بکات. هه رنه بی نهوان ژههر خواردوو بکات به شیویه که له مالی نمو چوونه ده ر نه گنه مالی خۆیان و له بهین بچن و نه توانن به دوا ی بکه ون. به پتی گپانه وه یه کی تر گوایه ویستویه خه لیفه و فه رمانده سه ربازییه کانی بانگه یشت بکا و هه مو یان له مالی خۆی بکوژی. نینجا که شهو داها ت بهو مه شکانه ی که پیشتر ناماده ی کردبوون له شار به چیتته ده ر و له رووبار به پرتته وه و خۆی ده رباز بکات.

نه گهر نمو نه خشهیه سه ری گرتبا، بۆی هه بوو بتوانی له رېڼی خه زه ره وه به چیتته وه نه شهرو سنه و خه لکی هه ریمی خه زه ره دژی موسلمانان هان بدا و ئاژاوه و سه ره له دانیك دژی خه لیفه به ریا بکات. به لام نمو پیلانهش سه ری نه گرت و فیل و ته له ی میرزاده ی نه شهرو سنه ئاشکرا بوو.

دهستپیکي پیلان

نه فسه رانی نه فشین، له و کاته ی که سه ردار ی نه شهرو سنه دژی خه لیفه نه خشه ی ده کیشا، ئاگادار بوون. سه رچاوه کان نووسیویانه که نه وانیش وه کو سه رانی تر له سه رای خه لیفه نۆبه تداریان ده کرد. له نیوان بیژه نی نه شهرو سنی^{۲۶۹} و یه کی له که سه نزیکه کانی نه فشیندا گفتوگۆیه که روویدا

۲۶۹ - طبری وای نووسیوه که بیژه نی فارسییه.

که نه‌ئینییه‌کی ناشکرا کرد. بیژن گوتبووی پیموانیه نه‌فشین بتوانی نهو کاره بکات که به ده‌ستیه‌وه‌تی. نهو پیاوه قسه‌کی بیژنی به نه‌فشین راگه‌یاند و نه‌فشین له بیژن که‌وته گومان و هه‌ولتی له نیو‌بردنیدا. بیژن که به هۆی یه‌کی له برادره‌کانی خۆیه‌وه له مبه‌ستی نه‌فشین ناگادار بووه‌وه، ترسا و شهو چووه سه‌رای خه‌لیفه و نه‌وی له پیلانی نه‌میرزاده‌ی نه‌شروسنه ناگادار کرده‌وه.

له‌وکاته‌دا نامه‌ی عه‌بدوڵڵا تاهیر گه‌یشته خه‌لیفه و ده‌رکه‌وت که مازیاریش ده‌ستگیر کراوه. مازیاریش که نه‌فشین په‌دیوه‌ندی پتوه هه‌بوو، نهو نه‌ئینییه‌ی بۆ عه‌بدوڵڵا تاهیر ناشکرا کردبوو. ره‌نگه عه‌بدوڵڵا تاهیری‌ش له نامه‌که‌یدا ناماژێ به‌و پیلانه‌ی نه‌فشین دا‌بووی. به‌هه‌رحال مو‌عته‌سه‌م له‌و پیلانه‌ی که نه‌فشین دژی خه‌لافه‌ت دا‌ینابوو، ناگادار‌بووه‌وه.

سه‌رداری نه‌شروسنه میوانداریه‌کی رێک‌خه‌ستبوو و خه‌لیفه‌ی له‌گه‌ڵ هاروون و جه‌عه‌فری کورانی خه‌لیفه بانگه‌یه‌شت کردبوو بۆ مالی خۆی. خه‌لیفه گوتبووی نه‌وان ناتوانن بیتن، به‌لام من دیم و له‌گه‌ڵ په‌نجا سوار له‌ که‌سه‌ باوه‌ر پیکراوه‌کانی خۆی چووه مالی نه‌فشین. نه‌فشین سه‌رای خۆی پازند بووه‌وه و سه‌د که‌سی له‌ هیندی و زه‌نگیه‌کانی خۆی شارده‌بووه‌وه تا هه‌ر کاتی‌ک ناماژێ بۆ کردن له‌ که‌مینه‌کانیان بیتنه‌ده‌ر و خه‌لیفه له‌ نیو به‌ن.

که مو‌عته‌سه‌م گه‌یشته به‌رده‌رکه‌ی سه‌رای نه‌فشین جله‌وی نه‌سپی خۆی پاک‌یشتا و پاوه‌ستا و پرسى فلان و فلان له‌ کو‌تین؟ ئینجا پیاوه‌ نزیکه‌کانی خۆی یه‌ک یه‌ک ره‌وانه‌ی ژووری کردن و خۆی له‌ ده‌روه‌ مایه‌وه. یه‌کی‌ک له‌و هیندیانه‌ی که له‌ دا‌لانه‌که خۆی په‌نا دا‌بوو پژمی، مو‌عته‌سه‌م که پیشتر به‌ هۆی بیژنی نه‌شروسنی له‌و پیلانه ناگادار کرا ببووه‌وه، ریشی نه‌فشینى گرت و به‌سه‌ریدا نه‌راندی و گو‌تی ((تالان، تالان!!))

پیاوه‌کانی مو‌عته‌سه‌م نه‌فشینیان ده‌ستگیر کرد و به‌ زنجیران به‌ستیانه‌وه. سه‌رای نه‌ویان شا‌گر تێبه‌ردا و پیاوه‌کانیان ده‌ستگیر کردن. خه‌لیفه، سه‌رداری نه‌شروسنه‌ی که نه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ گرنگ و شایسته‌نه‌ی به‌و کردبوون له‌ سه‌رو‌کایه‌تی پاسه‌وانان لا‌دا و ره‌وانه‌ی زیندانی کرد. ریوايه‌تیکی تریش له‌و باره‌یه‌وه هه‌یه که ده‌لێ کاتی که بیژنی نه‌شروسنی چووه لای مو‌عته‌سه‌م و نه‌وی له‌و هه‌نگاوه‌ی که نه‌فشین به‌ ته‌ما بوو نه‌جمی‌ی بدا، ناگادار کرده‌وه، مو‌عته‌سه‌م بانگی نه‌فشینی کرد و له‌ کۆشکی خۆیدا ده‌ست به‌سه‌ری کرد و دواتر ره‌وانه‌ی دادگای کرد، به‌م چه‌شنه‌ بوو که شازاده‌ی جیهانخوازی نه‌شروسنه‌یان گرت و ره‌وانه‌ی زیندانیان کرد.

دادگایکردنی ئەفشین

دواى ئەوه، ئەفشینیان پاكیشتایه بەردەم دادگا، دادگایەك كه له (ئەحمەد كورێ ئەبى داود) قازى قازىبەكان و (ئەحمەد كورێ عەبدولەلىك زىات)ى وەزىر و چەند كەس لە دەربارىبەكانى موعتەسەم پىكەتەبوو، دەستى بە لێپرسىنەوهى نەوکرد. بەلام تۆمەتەكەى خیانەتکردن بە خەلىفە نەبوو، بەلكو بەوه تۆمەتبار كرابوو كه هیشتا هەر لەسەر ئایىنى باو باپىرانى خۆبەتەى و هەر بە پروكەش ئایىنى نىسلاى قىبۆلكردووه و لە دڵدا هەر لەسەر ئایىنى دىزىنى خۆى ماوهتەوه. ژمارەبەكیش لە خەلكى (سوغد) و هاو ئایىنە دىزىنەكانى ئەویشیان بۆ شاىبەتیدان بانگ كردهبون.

ئەو دادگایكردنە، وەك هەندى لە لىكۆلەران باسیان كردووه و لەبەردەستىشدا هەبە، رەوشى دەربارى خەلافەت پروون دەكاتەوه و ئەوەنشیان دەدا كه ئایىنى (شەمەنان) لەو سەردەمەدا هیشتا هەر لەبەرەودابوو، بەتایبەتەى لە خۆرەلاتدا بەتەواوى ئازادبووه و هیچ كەس بلاوكردنەوهى ئەو ئایىنەى قەدەغە نەكردووه، تەنانەت بە گشتى خەلكى ئىران ئەگەرچى بەناو و بەرپاڵەت موسولمان بوون، بەلام زۆربەیان هەر پابەندو دلبەندى ئایىنى دىزىنى خۆیان بوون و هەركاتێك دەرفەت و دەلىقەبەكیان بۆ هەلكەوتبا لە وازەتێن لە ئایىنى نىسلاى و گەرانەوه بۆ ئایىنى دىزىنى خۆیان ئاویان نەدەخواردووه و دلبان لەدڵ نەدەدا.^{٢٧٠}

دادوهرى ئەو دادگایكردنە، ئەمەدى كورێ عەبدولەلىك زىات بوو و ئەوانەى بۆ پرووبەپرووكردنەوهى ئەفشینىش ئامادەبوون بریتى بوون لە مازىبارى شازادەى تەبەرىستان و مەزەربان كورێ تركیش یەكێ لە فەرماندەكانى سوغد و هەروەها دووكەسى خەلكى سوغد لەگەڵ (موبد)ێك بۆ شاىبەتەى دان دژى ئەفشین لەو دادگایكردنەدا ئامادەبوون. تەبەرى و ئەوانى تر رەوتى ئەو دادگایكردنەیان بەدریژى باسكردووه. دهنووسن كه لەو دادوهرییدا یەكەجار دوو پیاوى خەلكى سوغدیان بانگكردن، ئەوانە جل و بەرگى دراو و كۆنیان لەبەردابوو، كه جەلەكانیان داكەند هەموو ئىسكى بەدەنیان بەدەرەوه بوون و گۆشتیان پێوئەمابوو.

كورێ زىات كه سەرۆكایەتەى دادگاى دەكرد پرسى: "ئەو دوو پیاوه دەناسى؟" ئەفشین وەلامى داىبەوه: "بەلێ ئەو دووكەسە لە ئەشروسنە مەزگەوتىكیان دروستكرد. یەكێكیان بانگدەر و ئەوێ دىكەیان پىشونۆتێ مەزگەوتەكە بوو، مەن هەریەكەو هەزار قەمچیم لێدان، چونكە

بەلئىننامەيەك لە نىئوان مەن و پادشاكانى سوغددا ھەبوو كە ھەر كەسى نازاد بىن لەسەر ئايىنى خۆى پىنئىتەو. ئەو دوو پىساو ھەسەر بىتخانەيان دادا بوو و بىتەكانيان فرى دابوونە دەرى و مەزگەوتىكان لە شوئى بىتخانەكەدا دروست كەردبوو. مەن لەبەر ئەوئى ئەوانە لە سەنورى خۆيان زىاتەر پىندىزىيان كەردبوو و بەلئىنەكەيان شكاندبوو، ھەزار قامچىم لىدان."

وھەزىر پەرسى: "ئەو كىتەبى كە بەزىر و دىبا و جەواھىر رازاندووتەو و ناوھەركە كەى پەرە لە وتەى كوفەر ئامىز چىيە و بۆچى ھەتە؟" بەرسقى دابەو كە "ئەو كىتەبىكە لە باوكەو بۆ مەن بەجىماو. كىتەبەكەش ھەم وتە و گوتارى پەند ئامىزى زانا و بىر مەندانى ئىزانى تىايە و ھەم وتە و باسى كوفەر ئامىزى پەردوون، مەن سوود لەوتە پەند ئامىزەكان وەرەگرم و وتە كوفەر ئامىزەكانىش بەلاو دەنىم. مەن ئەو كىتەبەم كە لەباوكەو بەمىرات بۆم بەجىماو ئاوا بەرازاو بى بىنيو، بەپىيستم نەزانى كە ئەو جوانكارىيەى لىبەكەمەو و ھەكو خۆى لىبەگەرام. لەسەراى كۆندا كىتەبى (كەلىلە و دىنە) و كىتەبى (مەزەك)^{۲۷۱} ھەيە و مەن پىموانىيە ھەبوونى ئەو كىتەبانە ئىمە لە رىزى مەسلمانان پىنئىتە دەرەو... ئىنجا بانگى مەيدەكەيان كەرد. مەيد گوتى كە "ئەم پىساو گۆشتى ئاۋەلى مەردار كە خەنكىنرابى دەخوا و مەنىشى ناچار دەكەرد كە ئەو گۆشتە بۆم و دەيگوت ئەم جۆرە گۆشتە لە گۆشتى ئەو گياندارەى كە سەرى بىرەسى تازەتر و باشترە." مەيد ئەوھى زىادكەرد كە "ئەم ھەموو پۆۋانى چارەمە مەرىكى رەشى دەخەكاند و دەيكوشت و ئىنجا بەشمىشەر دوولەتى دەكەرد و بەنىو ھەردو لەتى لاشەى مەركەدا دەپۆيشت و گۆشتەكەى دەخوارد" و ھەرەھا ئەو تۆمەتەشى دابە پال كە "پۆۋىك بەمنى گوت: مەن بۆ ئەو عارەبانە ھەرچىيەك كە نەفرەتم لىدەكەرد، كەردم تا ئەو پادەيەى كە پۆنى دوونگم خوارد و سوارى وشتەر بوم و دەمپىتى — واتە نەعلەم — كەردە پىم تەنھا ئەو نەبى كە تائىستە مووىك لە جەستەم كەم نەبۆتەو، واتە نەمووىك بە ناھەك لەخۆم كەردۆتەو و نەخەتەنە كراوم." ئەفشىن پووى لە

۲۷۱- ناوى ئەو كىتەبە لە پارچە ھۆنراوئى نەسەقى لە جەنئودانى بەرمەكەيەكان داھاتووە ھەندىك لە گىترانەوئى (جەنئىز) لە (البیان و التبيين ۲، ل ۱۶۰) مەروك گوتراو، ئەم گىرمانە دورە، بەلام وتەى جەمەزى نەسەھانى و دانەرى نەناسراوى جەمل التواىخ كە ئەم جۆرە رىئوایەتى لە جەمەزە وەرگرتووە مەروك لەسەردەمى نەشكانى دەبى دانرايى.

واۋەى مەروك: واۋەى مەروك پەرتووك و پەراوى ناسراوى مەرك بەماناى بەشارتە كە بۆ كىتەبى ئايىنى لەجى خۆيەتى.

ناماده‌بووان کرد و پرسى: به‌من بلیتن نایا باوه‌رتان به‌و پیاوه همیه که نهم قسانه لای ئیئوه ده‌کات؟ نهم پیاوه موبیدیکی زه‌ده‌شتی بوو له‌سهر ده‌ستی (مته‌وه‌کیل)ی برای خه‌لیفه خۆی به‌په‌شیمان نیشانداو بوو به موسلمان. نایا باوه‌ر به دینداری نهم پیاوه ده‌کهن؟" گوتیان نا، گوتی "نهی چما شایه‌تی که سێک که باوه‌ر به دیندارییه‌که‌ی نا‌کهن قبۆلده‌کهن؟" نینجا نه‌فشین پرووی کرده موبده‌که و پرسپاری کرد "نایا هیچ ده‌ریچه کلاؤ روژنه‌یه‌ک له نێوان مائی من و مائی تۆدا هه‌بووه؟ که له‌ویئوه سهر هه‌لکیشی و له بارودۆخ و ره‌وشی من ناگادار ببیته‌وه؟" گوتی نه‌خیر. پرسى "مه‌گهر نه‌وه نه‌بوو که من تۆم برده مائی خۆم و نه‌یتی خۆم بۆ باسکردی و دۆستی و هه‌ز و خۆشه‌ویستی خۆم ده‌ره‌ق به نێزان و ئێرانیه‌کان بۆ ناشکرا کردی، نایا وانه‌بوو؟" موبد گوتی: "وه‌ک ده‌لتی وابوو" نه‌فشین گوتی: "که‌وايه تۆ نه له نایینی خۆت شایسته‌ی باوه‌رپێکردنی و نه له گه‌فت و په‌مانبه‌ستندا وه‌ک خۆت ده‌میتیه‌وه. نه‌و رازه‌ی که من دۆستانه به‌تۆم سپارد، تۆ نامهردانه ناشکرات کرد."

نینجا مه‌ززه‌بانى کورێ ترکیش هاته پێش، له نه‌فشینیان پرسى نهم پیاوه ده‌ناسی؟ گوتی نا. به‌مه‌ززه‌بانیان گوت تۆ نه‌مه ده‌ناسی؟ گوتی به‌لتی نه‌مه نه‌فشینه. به نه‌فشینیان گوت نه‌مه مه‌ززه‌بانه. نینجا مه‌ززه‌بان پرووی له نه‌فشین کرد و گوتی: "نهی فێلباز، نه‌و هه‌موو فێل و چاوه‌سته‌کیه چیه به‌کاریان دینی؟" نه‌فشین گوتی: "نهی ریشدرێژی نه‌زان ده‌ته‌وی چی بلیی؟" گوتی: "خه‌لکی لای خۆتان چۆن نامه‌ت بۆ ده‌نووسن؟" گوتی: "وه‌ک چۆن بۆ باوک و باپرمیان ده‌نووسی ئاواش بۆ منی ده‌نووسن." پرسى: بۆ نه‌وانیان چۆن ده‌نووسی؟ نه‌فشین گوتی: "ناماده‌نیم بیلیم." مه‌ززه‌بان گوتی: "مه‌گهر نه‌وان له‌نامه‌کانی خۆیان به‌زمانی نه‌شروسنیان نه‌ده‌نووسی؟" گوتی: "باوايان ده‌نووسی" پرسپاری لێکرد: نایا مانای نهم وشانه نه‌وه نییه که "بۆ خوی خویان له‌به‌نده‌ی نه‌وه‌وه فلانی کورێ فلان؟" نه‌فشین گوتی: "بۆنا، مانای نهم وشانه نه‌وه‌یه." مه‌مه‌د کورێ عه‌بدوله‌لیک زیات پرووی کرده نه‌فشین و گوتی: "نایا موسولمانان هه‌رگیز چاوه‌رپێ نه‌وه ده‌کهن ئاوا له‌باره‌یانوه بدوین و ئاوا ناویان به‌یترى؟ نه‌ی چیت بۆ فیرعه‌ون هێشتۆته‌وه که ده‌یگوت من په‌روه‌ردگاری ئیئوه؟" وه‌لامی دایه‌وه "خه‌لکی به‌م شیویه ناوی باوک و باپیری ده‌هینا و هه‌روه‌ها منیش به‌رله‌وه‌ی ببیمه نیسلام هه‌ریه‌م شیویه نام ده‌هینان، کاتی بوومه نیسلام به‌چاکم نه‌زانی که خۆم له‌باپیرانی خۆم دابیرم، تا به‌فرمانه‌کانم سه‌رپێچی له‌به‌رپار و فرمانه‌کانم نه‌کهن."

(نیسحاق کوری ئیبراهیم کوری مه‌سه‌ب) که به‌ریتوه‌ری پۆلیس بوو گوتی: "هه‌می داد نه‌ی خیدر تو چۆن سویند به‌خوا ده‌خۆی و ئیمه به‌ موسولمانت ده‌دهینه قه‌لهم و تو‌ش داوای نه‌وه ده‌که‌یت که فیرعه‌ون داوای ده‌کرد؟" وه‌لامی دایه‌وه که "عه‌جیف"^{٢٧٢}، نه‌و سوره‌یه‌ی به‌سهر عه‌لی کوری هیشام "دا خویند و تو‌ش به‌سهر منیدا ده‌خوینی، بزاین که سبه‌ینیش کیّ به‌سهر تویدا ده‌خوینی." نه‌م وه‌لامه به‌ ناشکرا ناماژه بو نه‌و پیلان و به‌دزمانی و خراپه‌کاریانه ده‌کات که ده‌باریه‌یه‌کان و ده‌ست و پێوه‌ند و نزیکه‌کانی خه‌لیفه دژی یه‌که‌تر نه‌نجامیان ده‌دا. عه‌لی کوری هیشام له‌ کۆتاییه‌کانی قۆناغی خه‌لافه‌تی مه‌نموندنا سه‌روکی پاسه‌وانه‌کان بوو. چه‌په‌لکاران به‌ سه‌رکه‌شی و لاده‌ر تاوانباریان کرد و مه‌نموونیان لیّ به‌دگومان کرد. خه‌لیفه‌ فهرمانی به‌ (عه‌جیف کوری عه‌نسه) دا که یه‌کێک له‌سه‌ردارانێ نه‌و بوو، عه‌لی کوری هیشام ناماده و ده‌ست به‌سهر بکات. عه‌جیف هه‌ولێ دا تا نه‌و و حوسین کوری هیشامی بریان له‌ نی‌سیردن. سه‌ری عه‌لیان به‌نێزه‌وه کرد و بردیانه برقه و داوی ماوه‌یه‌ک فریایان دایه‌ نی‌و ده‌ریاوه^{٢٧٣}.

عه‌جیفیش چه‌ند سال دواتر که‌وته‌به‌ر رک و نه‌فره‌تی مه‌عتسه‌م و به‌و تو‌مه‌ته‌ی که هانی عه‌بباس کوری مه‌نموون برارای مه‌عتسه‌می داوه دژی خه‌لیفه‌ رابپه‌ری، خرایه‌ زیندان و له‌ نی‌ویان برد. نه‌فره‌ت و به‌دگومانی خه‌لیفه دژی عه‌جیف به‌را‌ده‌یه‌ک بوو که نه‌و کاته‌ی عه‌جیف نوسیه‌بین کۆچی داوی کرد، سالتی کوری، هاته‌ لای خه‌لیفه و نه‌فره‌تی له‌باوکی کرد و بی‌زاری خۆی را‌گه‌یاند و داوای له‌ خه‌لیفه کرد که نه‌و به‌ناوی باوکییه‌وه بانگ نه‌که‌ن و له‌ جیاتی سالتی کوری عه‌جیف به‌ سالتی کوری مه‌عتسه‌م ناوی بی‌ن^{٢٧٤}. له‌و وه‌لامه‌ی که نه‌فشین به‌قسه‌کانی نیسحاق کوری ئیبراهیم ده‌یداوه، له‌راستیدا ناماژه به‌ گۆزان و بوویه‌ره‌کانی زه‌مانه‌ ده‌کا و به‌کینایه‌ په‌رده له‌سهر پیلان و نه‌خشه‌ ژێره‌ژێره‌کانی رکابه‌ره‌کان لاده‌بات.

٢٧٢- مه‌به‌ست له‌ عه‌جیف بن عه‌نسه که له‌سه‌ردارانێ مه‌نموون بوو داوی عه‌لی کوری هاشم کرایه سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان.

٢٧٣- تاریخ یعقوبی، ب، ٣، ١٩٣ل.

٢٧٤- تاریخ یعقوبی، ب، ٣، ٣٠٣ل.

ئەفشین و مازیار

دوای ئەمانە مازیاری سەپەھبۆدی تەبەرستانیان لەگەڵدا ڕۆبەرپووکردووە، ئەوەی کە لەو بارەپەو (یەعقوبی) باسی کردووە جیاوازی لەگەڵ ڕیوایەتە بەناویانگە کە تەبەری. یەعقوبی دەنوو سی کاتی کە مازیاریان لەگەڵ ئەفشیندا ڕۆبەرپووکردووە، ئین داودی قازی بە مازیاری گوت: ئەمە یە ئەفشین، کە دەتئی ئەو تۆی بۆ شۆرش و یاخیبون هاندووە. ئەفشین ڕووی کردە مازیارو گوتی: "درو بۆ خەلکی بازاری ناره‌وا، ناشکرایە بۆ پادشایان چەندە شتیکی ناشیرین و دزیو. بەخوا درو تۆ لە مردن ڕزگار ناکات و ناکامی ژیانی خۆت بە درو کوتایی مەهینە."

مازیار گوتی: ئەفشین نە نامەپەکی بۆ من نووسیووە نە نیردراویتیکی بۆ لای من ناردووە، جگە لەوەی نەبێ کاتی کە (نەبوهارث) ی بریکاری من بۆی گێرامەو کە چۆتە لای ئەفشین، ئەفشین ڕیزی لیناوە و چاکە لەگەڵدا کردووە^{۲۷}. بەمشێوەیە بەگوتیری قسە یەعقوبی مازیار پەپەندی خۆی لەگەڵ ئەفشین بەتەواوی ڕەت کردووە و نکۆلی لیکرد.

بەلام ڕیوایەتی تەبەری لەو بارەپەو باوترە. ئەو دەنوو سی کاتی کە مازیاریان هینا، لە ئەفشینیان پرسی، ئەم پیاو دەناسی؟ گوتی نا. بە مازیاریان گوت تۆ ئەم پیاو دەناسی؟ گوتی بەلێ ئەمە ئەفشینە. بە ئەفشینیشیان گوت ئەمە مازیارە. گوتی ئیستا ناسیم.

پێیانگوت ئایا قەت نامەت بۆ نووسیوە؟ گوتی نەخێر. لە مازیاریان پرسی ئایا ئەفشین نامە ی بۆ تۆ نووسیوە؟ گوتی بەلێ، (خاش) ی برای نامە ی بۆ کۆھیاری برام نووسی کە: "ئەم ئاینە سپیە لە من و تۆ و بابەک زیاتر، کە سێکی تری ئەماوە پشتیان و یارمەتیدەری بێ. بابەک بە نەزانی خۆی بە کۆشتندا و من زۆرم هەولدا کە لە مردن دەربازی بکەم نە کرا و گێلی و نەزانی خۆی لێنەگەرا تاکاری بەو گەشت کە خۆت دەزانی، بەلام تۆ نەگەر ڕاپەڕی و مل بۆ ئەمانە کەچ نەکەیت، ئەمانە هیچ کە سێکیان نییە بۆ شەری تۆی بنێرن، هەر منم کە زۆری سواران و دلاوەرانم لەگەڵ دان، جا ئەگەر منیان بۆ لای تۆ ڕەوانە کرد ئەوا دیمە ڕیزی ڕاپەڕین و نییدی هیچ کە سێک نابێ بتوانی لەبەر امبەرمان بوەستی و شەری نییە بکات. جگە لە سێ لایەن کە بریتین لە عەرەبەکان، مەغریبییەکان و تورکەکان. بەلام عەرەبەکان وەکو سەگ وان هەندێ ئیسقانیان بۆ هەڵدە و سەریان پێداخە. ئەو مێش و مەگەسە مەغریبیانەش خەلکانیکی سەرەخۆرن، بەلام ئەو بەچکە شەیتانانە کە پێیان دەگوتری تورک دوای کاتژمێریک کە تیرەکانیان تەواو بوون ئینجا

به سهرياندا بده و هه موويان تارومار و بنې بکه. تا نايين بۆ ئهو حالتهى بگه پيژتهوه که ئيران له پوژگارى شکودارى خويدا تيبدا بوو.

ئەفشين گوتى ئەم پياوه قسه يک له سه ر براى خۆى و براى من ده کات و ئەم قسه يه هيچ په يوه ندى به منوهه نيه. ئەگەر منيش شتي کم بۆ نووسييان بۆلاى خۆى رابکي شتم که متمانەم پيښکا، شتي کى خراب نه ده بوو چونکه من به شمشير يارمه تي خه ليفەم داوه، له جيى خۆى ده بوو که به فيل يارمه تي نه ویش بدهم تا مازيار ده ستگير بکه م و راده ستى خه ليفەى بکه م و هه مان ئهو سوود و به هره يه وه ر بگرم که عه بدوللا تاهير له گرتنى مازيار وه ريگرتووه و له لای خه ليفه پله وپايه و ده سه لاتى خۆم وه ريگرمه وه. "ئينجا مازياريان برده ده ره وه.

ئهو وه لامەى ئەفشين به ناشکرا له ناخى دلئى ئه وه وه سه رچاوه ده گرى و ئه وه نيشان ده دا که ئەميرزاده ي ئەشروسنه بۆ ئه وه نامه و نامه کارى له گه ل مازياردا کردوه که فريوى بدا و به خيانه ت کردن ده ره ق به و خزمه تيک به ده زگای خه لافه تي عاره به کان بکات. کاتى که ئەفشين به زمانيکى توند قسه ي له گه ل مه زره بان ترکيش و نيسحاق ئيبراهيمدا کرد، ئيه ن ئەبى داودى قازى نه راندى به سه ري دا. ئەفشين گوتى ئەى ئەبا عه بدوللا تۆ قازى بۆ ئه وه ي دادگه رى بکه ي. ئەبى داود لايپرسى ئايا تۆ خه تهنه کراوى؟ ئەفشين گوتى نا. لايپرسى خه تهنه کردن کارى که ئايىنى ئيسلامى پى ته واو ده بى و پا ک و خاوينى دنيته دي، چى ريگر بوو بۆ تۆ ئەنجامى نه ده بت؟ وه لامى دايه وه که مه گه ر له ئيسلامدا پاراستنى گيان جايز نيه و کارى پيښاکرى؟ قازى گوتى با. گوتى ترسام که ئەگه ر ئهو پيسته له جه سته ي خۆم بکه مه وه برم. ئەبى داود گوتى تۆ پياوى نيژه و شمشيرى و ترسى مردن له شه ر دوورى نه خستيه وه، برين و ليکرنه وه ي تيه که پيستيکى زياد له مردن ده ترسي ئى؟ ئەفشين گوتى شه رکردن کارىکى ناچاره که سه رووى ليوه رده گرم و ده توانم به رگه ي بگرم به لام، ئەمه يان پيوست نيه و به ئەنجامدانيشى له گيانى خۆم دلتيانام. جگه له وه پيموانيه که خۆم خه تهنه نه کردوه، ئەمه سه ري پيچى بى له ئيسلام.

ئيه ن ئەبى داود به ئاماده بووانى گوت ئيستا بۆ هه مووتان پوون بووه وه که کار و هه لسوکه وت و حالئى ئەمه چۆنه. ئينجا به (بوغای) سه ردارى تورکى گوت که له و دانشته نه دا ئاماده بوو ئەفشين بگري و له ده رکەى وه زيروه بۆ زيندانى ببات.

به م چه شنه بوو که سه رده مى هيتز و ده سه لات و شکۆى ئەفشين، شازاده ي ئەشروسنه کو تايى هات.

سەرەنجامی ئەفشین

سەرچاوەکان نووسییانە کە لە زینداندا مرد. دەلێن بەرلەوهی بمری، کەسیکی ناردە لای موعتەسیم و داوای لێکرد باوەڕ پێکراویکی خۆی بنیترتە لای. موعتەسیم (حەمدون کوڕی ئیسماعیل)ی نارد. ئەفشین دەستی بەقسان کرد و داوای لێ بوردنی کرد لەوهی لەبارەیی ئەوهوه گوتراوه گوتی بە (میری باوەڕداران) بلی مەتەلی من و تۆ وەکو ئەو پیاوه وایە کە گۆیلکیکی دابەست و قەلەوی کرد تاباش گوشتی گرت و رسکا، برادەرەکانی دەیانویست گۆشتەکی بخۆن و هەولیاندا خاوەنەکی رازی بکەن کە بیکۆرتتەوه، بەلام داواکەیانێ قبوڵ نەکردن، دواتر هەموویان رێککەوتن کە بلێن: ئەری برا تۆ ئەم بەچکە شیرە بۆ دادەبەستێ و بەختیوی دەکەیت، مەگەر نازانی بەچکەشیر کە گەوره بوو دەگەریتەوه سەر بنەچەیی خۆی. کابرا گوتی ئەمە گۆیلکەکی بەچکەشیرە؟ پێیان گوت شیرە و لە هەرکەسیکی دەتەوی بپرسە، پێشتر هەرکەسیکیان دەناسی چوو بوونە لای و پێیانگوتبوو ئەگەر سەبارەت بەو گۆیلکە لییان پرسین بلێن بەچکە شیرە. کابرا لەهەر کەسیکی پرسى پێیانگوت شیرە. بریاری دا گۆیلکە سەربەڕن. من ئەو گۆیلکەم، چۆن دەتوانم ببە شیر؟ بۆخاتری خوا چاوە سەزاکەیی مندا بگێرتتەوه، حەمدون گوتی من کە لەلای ئەو هەستام سەبەتیک میوهی لەلا بوو کە موعتەسیم (٢٢٧ ک/ ٨٤٢ ز) بە (واسق) ی (٢٣٢ ک/ ٨٤٧ ز) کوڕیدا بۆی ناردبوو. ئەفشین ئەودەم تەندروستی زۆر باش بوو، کاتی لەلای ئەو گەرامەوه گوتیان مردوو^{٢٧٦}.

بەم پێنە دیارە ژەهر خواریان کردوو. تەرمەکیان لەزیندان هێنایەدەر و لە دەروازەیی گشتی بەداریانەوه هەلواسی^{٢٧٧}. کۆمەلە بیتیکی زۆریشیان هێنان کە دەیانگوت لەمالەکی ئەویان هێنان و، لەگەڵ تەرمەکی دا سووتاندیان.

چیرۆکی ناکامی کاری ئەو لە هەندێ کتێبدا ئاوا هاتوو کە: "موعتەسیم رۆژێک میوهیەکی زۆری دانایە سەر سەبەتیک و بەکۆرەکی خۆی کە نازناوی (هاروون ئەلواسیق بیللا) بوو، گوت ئەم میوهیە ببە بۆ ئەفشین، میوهکەیان بۆ واسق هەلگرت و چوو لای ئەفشین. ئەفشین سەیریکی میوهکەیی کرد گوتی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ چ میوهیەکی خاسە، بەلام ئەوهی من حەزی لێدەکەم تیبای نییە. واسق پرسى تۆ ئارەزووی چ میوهیەکی دەکە؟ گوتی (شاهەلوژە). (واسق) گوتی هەر ئیستا

٢٧٦- ابن اثیر، ب، ٣٥٨.

٢٧٧- مروج الذهب، ب، ٣، ٣٤٤، تن کامل ابن اثیر، ٩- ١٦٨، چاپی لەندن، رووداوی ٣٦٦.

بۆت رەوانە دەكەم و ئەفشین پیتی گوت: سلاوی من بە ئەمیرولمۆئىمىن رابگەيەنە و پیتی بلى باوەر
پىكراوئىكى خۆى بنىرتتە لام تا پەيامىتى تايەتتى خۆمى بۆ بنىترم. موعتەسم، ھەمدون كورى
ئىسماعىلى نارد و ھەمدون لەسەردەمى (مەتەوكىل) لەبەندى سلىمان كورى و ھەيدا بوو، ناوبراو
ئەو باسەى واگىراوئەتەو كە: موعتەسم منى ناردە لای ئەفشین و پیتی گوتم ئەفشین زۆر
درىژدادەر. نابى زۆر لە نزىكى دانىشى. من چوومە لای و ئەو سەبەتە ميوەيەم لەوى بينى كە
دەستى لىتەدابوو. پىيگوتم دانىشە و دانىشتم، دەستى بە قسەى خۆمانە كرد و دەيوست
سەرنجى خۆم بۆ راكيتشى. پىيگوت بە كورتى ئەوئە مەبەستتە دەريبەر، چونكە ئەمیرولمۆئىمىن
پىيگوتم دانەنىشم، ئەفشین بە كورتى گوتى بە ئەمیرولمۆئىمىن بلى كە زۆر چاكەى دەرھەق بەمن
ئەنجام داو و پلە و پاىە بەرزى پى بەخشيوم و سوپا و سەربازى زۆرى خستتە ژىر فەرمانم،
ئىستا قسەى ناراست سەبارەت بە من وەردەگرى و بۆ راستى و دروستى ئەو قسانە ناگەرتتەو بۆ
عەقلى خۆى ... ئەوئە كە بەتۆيان گوتتەو گوايە من منكجورم دژى تۆ ھاندائە و بەو
فەرماندانەم گوتتە كە بۆ شەرى منكجور چوونە، شەر نەكەن... تۆ پىساوئىكى، رەوشى شەر و
شۆران دەزانى و شەرپ لەگەل پىاواندا كرددون و ھىژ و لەشكرى زۆرت بۆ شەران بردووە، نایا رپى
تیدەچى فەرماندەى لەشكر وابە سەربازەكان بلى؟ ئەگەر ريشى تىچوو، نابى تۆ ئەو قسانە لە
دوژمنەكانى من قبول بەكەيت، خۆت دەزانى كە مەبەستى ئەوان بەو قسانە چىيە... ھەمدون
دەلى لای وى ھەستام، سەبەتە ميوەكە وەك خۆى دەست لىتەدراو لە شوئىنى خۆى بوو. كاتى
ھاتمەدەر، داوى ئەو گوتيان ئەفشین مردووە و موعتەسم گوتى تەرمەكەى نىشانى كورەكەى
بەدەن. ئەفشینيان لە زىندان ھىنايە دەر و ھەلياندايە بەردەم كورەكەى. كورەكەى مسوى سەر و
ریشى خۆى دەرھىنان. دواتر ئەفشینيان ھەلگرت و برديانە مالى ئىتاخ و لەوئىشەوە برديانە
دەروازە و ھەلياناسى و دواتر لەداریان كەردەو و خستيانە نىو شاگر و سووتانديان و خۆلە
مىشەكەشيان فرى داىە نىو دىچلەو. كاتى كە شتومەك و كالاكانى نەويان ھاوئەر دەكرد و
دەژمارد لەنىو شەكەكانىدا پەيكەرى پىساوئىكيان دۆزىو كە لەدار دروستكراو و بەزىر و
جەواھىر روپوش كراو، جگە لەو لەھەر جۆرئىك بى تریان دۆزىو و كىتیبیان دۆزىو كە
ديانەت و ئايىنى بىتەرستانيان تيا نووسراو^{۲۷۸}.

سەرەنجام چارەنۆوسی ئەفشین کە بە نامانجی خۆی نەگەشت بەو شیوەبوو. وەك چۆن بابەك و مازیاریش فریوی ئەویان خوارد و نەیانتوانی شتیك بكەن. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هەول و خەباتی ئەو سەردارانە، جیاپوونەوه و سەرەخۆیی خوراسان و بەشێك لە ولاتی ئێرانی لەژێر ركیف و دەسلاتی خەلافەتی بەغدا، لێكەوتەوه. تاهیریەكان دەسلالت و سەرەخۆیان وەرگرت و حكومەتی ئەوان مژدەیی دروستبوونەوهی دەولەتی ئێرانی هێنا.

تاهیریەكان

نایا دەتوانین حوكمپانیەتی تاهیریەكان بە دەستپێكی حكومەتی سەرەخۆی ئێرانی دواي ئیسلام بەدەینه قەلەم؟ قەسە هەڵدەگرێ. تاهیریەكان، ئێرانی و خەلكی پۆشەنگی هەرات بوون. زۆریش شانازیان بە نەژادی خۆیان دەکرد. بەلام بەر لە گەشتێك بە حوكمپانیشت لە ریتی (مەوالات) هەو خۆیان بە عارەبەكانەوه بەستبوو، بەلام كاتی كە هاتنە خوراسان لەبەرئەوهی دەیانویست پەيوەندی خۆیان لەگەڵ دەرباری بەغدا بپەن، بە پێستیانی زانی كە پەيوەندی نێوان خۆیان و ئێرانیەكان پەسو و مكوم بكەن. هەولیاندا بو جێگیرکردنی حكومەتەكەیان پێگەیه كی مكوم لە نێوداتی خەلكدا دروست بكەن. حكومەتەكەیان، هەرچۆنی بگری رەنگێكی ئێرانیانەي نەبوو و ئەوان بیری زیندووکردنەوهی دەولەتی ساسانی و بووژاندنەوهی ئایینی زەردەشتیان كە ئەوانی تر هەولیان بو دەدا، لە مێشكی خۆیان هێنابوو دەر. دەولەتی ئەوان، هەرچەندە لە دەولەتی بەغدا جیاپوونەوه، بەلام لە ئایینی موسولمانی جیاپوونەوه. بۆیە، بەپێچەوانەي مازیار و بابەك، پشتیوانی و لایەنگری موسولمانە ئێرانیەكانیان لەدەست نەدا و هەر ئەوەش بوو كە توانیان نارەزووی سەرەخۆیی و دەسلالتداریتی خۆیان بچەسپێن و پێننەدی. رەفتاریشیان لەگەڵ خەلك و ژێر دەستەكانی خۆیان نەرم و دادپەرورەنەبوو. سەرچاوەكان دەنوسن كاتی لەسالی ۲۲۰ك/ ۸۳۵ لە سیستان قات و قری پوویدا و ناوی رەوباری هیرمەند وشك بوو، ئەوان سێسەد هەزار دەرهمیان نارده لای مەلاكانی سیستان تا لە نێوان دەرویش و هەژاراندا كە پەریووت ببوون دابەش بكەن^{۲۷۹}. راستە كە كاربەدەستەكانی ئەوان لە خوراسان دەستیان لە بێدادی و دەستدرێژكردنە سەر خەلك نەدەبوارد، بەلام لەو

پۆژگارەى كە خەلافەتى بەغدا گەلۆلەى كەوتە لىژى و بەرەو ھەلۆەشانەو دەپۆشت، دەسەلاتى پۆلايىنى ئەوان، خوراسانى لە ئاژاوە و ھەرج و مەرج و پشيوى پاراست.

ئا بەم شيوە، نەگەرچى ناتوانى دەولەتى ئەمانە وەكو ئەوەى كە ئەبو موسلىم و سنباد و ئەستادسىس و بابەك و مازيار ھەولتى دامەزراندنيان بۆ دەدا بزانين، بەلام دەولەتى ئەمان، بەھەر حال پيشەنگى سەربەخۆ بوونى ئيران بوو.

(۹)

شہری باوہر

نەبەرد لە نێو پروناکیدا

ئەو نەبەرد و بەرخۆدانەى كە ئێرانىيەكان لە ماوەى ئەو دوو سەدەى بەرامبەر پەلاماردەرانى عەرەب نواندیان ھەمووى ھەر لە نێو تارىكى و رق و دەمارگىرييەو نەبوو. ئەو نەبەردە لە نێو پروناكى و ژىرى و زانىنيشەو بەردەوام بوو و بازاري و تووژ و دىالۆگە نايىنى و فەلسەفییەكان گەرم بوو. زۆر لە ئێرانىيەكان، ھەر لە پۆژانى دەستپێكەو بە دلخۆشى خۆيان نايىنى ئىسلاميان قبولكرد و ئەو نايىنە نوێيەى كە عەرەبەكان ھىنابوويان، لە نايىنى دىزىنى باو و باپىرانى خۆيان باشتەر دەبينى و (ئىويت - دوالىزم dualism) ى ناپۆشن و تارىكى زەردەشتيان لە ھەمبەر (توحید) ى بى ئەملا و ئەولای ئىسلام، بە (شېرك) و (كوفر) دەزانى. ئەوانە ئەو ھەمەسەتە توند و سەركەشەشيان تیانەبوو كە واى دەكرد ھەرشتيك كە پاك و چاك و دروستە، بە ئێزانی بزەن و ھەر چيەكيش دىزو و پيس و نادروستە، بە نائىزانى بدەنە قەلەم. بۆيە نايىنى ئىسلاميان بە نايىنكى پاك و چاك و ئاسان كەوتە بەرچاو و بەشەوق و زەوقەو لە دەورى كۆبوونەو. بەلام ئەگەرچى نايىنى عەرەبەكانيان قبولكرد كەچى ئەوانيان خستە ژىر كارىگەرى فەرھەنگ و پەرورەدەى خۆیانەو و ھىناياننە سەر فەرھەنگ و شارستانىيەتى خۆيان. بەلام ئێرانىيەكان ھەموويان ھەر ئاوا نەبوون. ھەندىكى ترىان، ەك چۆن لە ھەر شتيكى تازە مەترسيان ھەيە و خۆى لى دوور دەگرن، بەرامبەر نايىنى عەرەبانيش وابوون و پرويان لىوەرگىراو ھەر لەبەرئەوئەى ئەو نايىنە دياردەيەكى نا ئاشناو تازە و نەناسراو بوو، قبوليان نەكرد. وايان بەباشتر زانى ولات و زىندى خۆيان جىبھىلن و سەرى خۆيان ھەلبەگرن و ببە ئاوارە و دەربەدەرى گۆشە و كەنارى جىھان و ئەو نايىنە نوێيە كە بۆ ئەوان شتيكى نەناسراو و نامۆ و نەشیاو بوو، رەت بكەنەو و قبولى نەكەن. تەنانەت دواچار دواى سائەھى سال دەربەدەرى و بى دەرتانى لە كىو و بىابانەكان، نازارى كۆچكردىيان بەكۆل دادا و چوونە (سند) و (سەنجان) تا ئەو نايىنەى كە لە باو و باپىرانى خۆیانەو و ھىانگرتبوو و زۆر دلەبەستەى بوون وازلەنەھىنن و لەدەستى نەدەن. ئەوانەى كە بەرگەى نازارى دەربەدەرى و ئاوارەشيان نەدەگرت، بەناچارى ملان بۆ خەفەتى سووكايەتى و نازارى موسولمانان كەچكرد و لە شوپنەكانى خۆيان مانەو و (جزيە) يان داو دەستيان لە نايىنى دىزىنى خۆيان بەرنەدا. بەشتيكى ترىان، ھەر لە سەرەتادا دژى نايىنى ئىسلام راوستان و كەوتنە بەرەنگارىيەو، ئەوان چوونە نێو و قبولكردنى ئەو نايىنەيان كە عەرەب ھاوردبوويان. بە سووكايەتى و نارەواييەك دەرھەق بەخۆيان لىكەدەايەو. بۆيە ئەگەر بە روالەتیش خۆيان بەموسلمان دەواند، لەژىرەو

زۆر له عاره به كان و نهو ئايينه بيزار بوون و له ههر شوئيتي كيش دهرفه تيكيان بو هه لكه وتبايه
 ياده پهرين و عاره به كان و موسلمانه كانيان تهر و تونا ده كرد. نهو بوچوونه ي كه عاره ب
 نزمترين مرؤفي سهر رووي زهويه مي شكي نهواني وا پر و سهرقال كر دبوو كه ههرگيز
 نه يانده ويست بير له ناشته وايي يان نزيك بوونه وه له وانه بكه نه وه. ههر روزه و له شوئيتي كدا و
 به بيانويك ده ستيان بهراپه رينتيك ده كرد و هه وئيان ددها عاره به كان بهو ئايينه ي كه له گه
 خوياندا هينابوويان له ئيران وه ده رنين. هه نديكي تريش هه بوون كه ئيسلاميان، نه له بهر
 شهوي كه شتيكي نامو و نه ناسراوه، و نه له بهر شهوش كه هينراوي دهستي عاره بانه، به لكه
 ته نها له بهر شهوي كه ئايينه، رته ده كرده وه و له دژي راست ده بوونه وه.

(زينديق) هكان و (بيرنازاده كان) كه له سه ره تاكاني سه ره ده مي خهلافه تي عه بباسيدا
 ژماره يه كي زوريان له به غذا و شاره كاني تر دا هه بوو، له وانه بوون.

به هه رحال بووني نهو گروپ و تيروانيه جيا جيا يانه، بازا ري باس و مشتومري ئاييني يان
 له نيوان عاره به كان و ئيرانيه كاندا گهرم ده كرد و ده بووه مايه ي دروست بووني نه به رديكي
 سه خت له نيو رووناكي و له ژير تيشكي عه قلدا كه ماوه يه كي زور دريژي كي شا و ده ره نجامي
 گرنگيشي هه بوو.

ئاييني زه رده شت

به ئي، ئاييني زه رده شتي كه كه وتبووه بهر مه ترسي ئيسلامه وه، ئاييني ك بوو باوه ري به
 بووني دوو هيز (شويت) هه بوو. لهو ئايينه دا بنه ماي چاكه له بنه ماي خراپه جياواز بوو.
 ههر چيه كه چاك و رووناكي و جواني بوو به بنه ماي چاكه داده نراو هه رشتي كيش دزيو و
 تاريكي و چه په لي بوو ده درايه پال خراپه وه. نه م ئايينه وه كو ئايينه روو حانيه كاني تر، نه و
 توانايه ي هه بوو كه تووي چاكه و رووناكي له نيو دلا ن بچيني و گهر د ته پ و تووي چركين و
 نه هه ريه ني له گيانه كان بهر پته وه و نه هه لي، جگه له وه ئاييني كار و كو شش بوو و بيكاري و
 گو شه نشيني و خو له خه لك دا بريني به شتيكي پاك و يه زداني دانسه ده نا. شهوي به شهركي
 سه رشاني ناده ميزاد ده زاني كه له ژيانيدا دژي درو و چه په لكاري و نزمبوون خه بات بكا و نهو
 ديارده دزيوانه له قاوبدا^{٢٨١}. فديه و قورباني و با ده گو ساري به شتي بي هوده ده ژمارد و

پهسه ندى نه ده كړد. نه وزوهد و ريزه ته ش كه له نايينه كانى تردا هه بوو له نايينى زه رده شتدا نه بوو.

لهو ململانتيه دى كه له نيوان چاكه و خراپه دا هه يه، سرؤډ ده بى لاي چاكه بگرى، نه وه نهركه و نهو نهركه ش كه بؤ سرؤډ دياريكراوه، دهرخمرى نهو نازادى و نيختياريه كه سرؤډ له كار و ههنگاهو كانى خؤيدا هه يه تى. بهم پييه جهر و له چاره نووسينيش كه هؤى سهره كى پووكانه وى نايينه كانه له نايينى زه رده شتيدا بوونى نه بوو. سرؤډ نهو توانايه هه بوو كه له نيوان چاكه و خراپه دا چاكه هه لېبېژى و لاگيرى چاكه بى. نه مه نيدي به سترابووه به خواست و نيختيارى نه وه. رزگارى و نازاد بوونى نه وىش بهو خواست و نيختيارى نه وه وه په يوه ست بوو. له وه ها نايينيكدا، كه ناده ميزاد بهر پرسى كار و كردارى خويه تى، نيدي شويتيك بؤ ته قدير و له چاره نووسين نييه و هيج كهس ناتوانى گوناھى ته وه زه لى و كه ناره گيرى خؤى بخاته نه ستؤى ته قديرى ناديارى بى دهره نجام^{۲۸۲}. نايينيك كه ناوا ساده و سوودمهند بوو به چاكى دهيتوانى رېنگاى راست و رووناكى و پاكي نيشانى خه لك بدات و حوز و ناره زوى مه عريفه ت و كار بخاته نيودلى ناده ميزاده كانه وه. به لام نهو كار ه دام و ده زگايه كى رېك و پيكي گهره ك بوو كه له گه نده لى و پوخلكارى فريو كاران به دوور بى، نهو چه شنه دام و ده زگايه له كؤتاييه كانى سهرده مى ساسانيه كاندا له نيتراندا بوونى نه بوو. له راستيدا هيزى مه عنه وى نايينى زه رده شت بهس بوو بؤ ريتويتى نه خلاقيى خه لك، به لام نهو تين و تاو و توانايه نه بوو كه بتوانى ده زگاي گهره شارستانه ت و كؤمه لگاي ساسانى له گه ل خؤيدا بهر وه پيشه وه ببات و نه مه نهركيك بوو كه پادشاكاني ساسانى له سهرده مى نه رده شتيدا [مردوه له (۲۴۱ ز)] خستبوويانه سهرشاني نهو. نه رده شتيرى باب ه كان حكومه تى ساسانى له سهر پايه ي نايين بنيات نا و نايين و ده وله تى به دوو براى هاوېشتى يه كتر دانان. له وه به دواوه مويد و (هريد) ه كان زؤر هه ولياندا كه چاره نووسى حكومه ت و ده ولت بگرنه ده ستى خؤيان. نه گهر يه كيك له پادشاكان دؤى پله و پايه خوازي روچانيه كان راوه ستابوا، يا وه كو (يه زدى گورد) به گوناھكار ده درايه قه لعم، يان وهك قويا د به به دناو و بى دين ده زميتردا. (ناته شگا) له سهرانسه رى سهرده مى ساسانيدا چاودير و بالا ده ست بوو به سهر هه موو كار ه كانداو مووييد و هيربؤدان زؤر ترينى پؤست و

۲۸۲- بؤ توؤيښه وه له باره ي جهر و نيختيار له نايينى زه رده شت بگريږه بؤ كتيبى جه كسؤن له وژير نهو

ناو نيشانه ۱۱ part ۱۹۲۸ New York zoroastrian studies.

کاروباره‌کانیان له‌ده‌ستدا بوو. وه‌ها ده‌سه‌لآت و ئیعتباریک که نه‌و نفووز و کاریگه‌ریه‌ی به‌روحانییه‌کان به‌خشی بوو له‌هممو کاره‌کانی ده‌لته‌تدا، به‌س بوو بۆ نه‌وه‌ی که گنده‌لی رابکشیته‌ نیو ده‌زگای رۆحانییه‌وه. له‌راستی‌شدا موبیید و هی‌بودان له‌دوا دوایه‌کانی سه‌رده‌می ساسانیدا که‌وتبونه‌ نیو گنده‌لکاری. کتییی په‌له‌وی (مینوگئی خیره‌د) که به‌پیتی نیشانه‌کان له‌دوا قۆناعی ساسانیدا دانراوه، له‌شوئیتیکیدا که باس له‌عه‌یب و که‌م و کورپی رۆحانییه‌کان ده‌کات، ده‌لی عه‌یی رۆحانییه‌کان ریاکاری و چاوچنۆکی و فه‌رامۆشکاری و ته‌مبه‌لی و کورت بینی و خراپه‌کاریه^{۲۸۳}.

نایا ناوه‌ینانی نه‌و هممو عه‌یب و شووره‌یی و ناته‌واویی و که‌م و کورپی و خه‌سه‌له‌ته‌ناپه‌سه‌ندانه، نیشانه‌ی بوونی نه‌مانه‌ نییه‌ له‌نیو چینه‌نایینییه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه؟ پیتاچی هیچ گومانیک له‌وه‌دا هه‌بی. به‌تاییه‌ت که سستی و بی‌هیزی و گنده‌لی نیشانه‌گه‌لی تری کاری موبده‌کانن له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

گه‌نده‌لی و ناکوکی

به‌لی، ناته‌شگا نه‌گه‌رچی ناوئته‌ی گه‌نده‌لکاری موغ و موبده‌کان ببوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌هممو کاروباریکدا داوای مافیکی تاییه‌تی بۆ خۆی ده‌کرد. به‌مچه‌شنه، به‌هۆی نه‌و گنده‌لی و بی‌سه‌ر و به‌رییه‌ی که له‌هممو کاروباره‌کانی موبیید و هی‌بودانی زه‌رده‌شتیدا به‌دی ده‌کرا، ئیدی ناته‌شگا توانای به‌رپۆه‌بردنی نه‌و هممو نه‌رک و کاروبارانه‌ی نه‌ما‌بوو. له‌راستیدا تا ده‌زگای کارگێری و کۆمه‌لایه‌تی ساسانی زیاتر فراوان ده‌بوو و تا ده‌سه‌لآت و هیزی شارستانیه‌تی رۆوه‌کش و رۆاله‌تیانه‌ی شاهه‌نشاهی ئیزان په‌ره‌ی ده‌سهند، توانا و هیزی ناته‌شگا له‌به‌رپۆه‌بردنی کاروباره‌کانی ولآت که‌متر ده‌بووه‌وه و داده‌کشا. به‌تاییه‌ت که داهێنان (بیدعه‌ت)ه‌ نایینییه‌کانیش هه‌ر رۆژه‌ ده‌سه‌لآتی موبدانی ده‌خسته‌ له‌رزوه‌ و خه‌لکی یان سه‌باره‌ت به‌پاکی و راستی نه‌وان ده‌خسته‌ نیو گومان و دوودلییه‌وه.

له‌نیشانه‌ و به‌رژه‌نگه‌کاندا ده‌رده‌که‌وی که له‌قۆناعی ساسانیدا، جیاوازی و ناکوکییه‌کی زۆر له‌نایینی زه‌رده‌شتیدا هه‌بووه‌ و نه‌و هممو ناکوکی و دژایه‌تیه‌، زاده‌ی بیدعه‌ته‌

۲۸۳- دانا و مینوگئی خیره‌د، به‌شی ۵۹- بگه‌رپۆه‌ بۆ وه‌رگێرانی ویست، ل ۱۸۳ و ده‌قی په‌له‌وی چاپ داراب ده‌ستور پشتوتن سنجانا، ل ۸۳.

نایینییه کان بووه که لهو سهردهمه دا سهریان هه لدا و بیگومان کاریگهرییکی له نایینی فهرمی دهو له تدا هه بوو. له قه له مپه وی به فرراوانی حکومه تی ساسانیدا، نایینی زهردهشت، له گه ل نایین و مه زه به به جیا جیاکاندا پروبه پروو بوو. نایینی عیسا و مه زه به به کانی کلدانی و (سایینه کان) له لای رۆژناوا له به رامبه ریدا بوون. له رۆژه له لاتدا نایینی بوودا و دینی شه مه نان هه ره شه یان لیده کرد. فه لسه فه ی یۆنانیش، به تاییه ت له سهرده می نه توشیروان، هه ندی هزر و نه ندیشه ی سهرقالتی خۆی کردبوون. لهو هه موو پروبه پروو بوونه وه و مشتمو مپه ی که له نیتو نایین و تپروانییه کاندا له گۆزی بوو به ناچاری نایین و نایینزای تازه ی ده هیتایه ئارا.

نایینی مانی

نایینی مانی یه که مین داهیتانی (بیده می) نایینی بو که له گه ل سهرسه دایه کی زۆری شهو پروبه پروو بوونه وی تپروانین و باوه رانه سهری هه لدا. سهربرده ی مانی و شهو نایینه نوپه ی که دایهیتنا، باسکی درپژه و له م نووسینه دا جیتی ناییتته وه. نه ونده هیه که مانی به حوکی شهو ژینگه یی که تیایدا په روه رده بوو و به پیتی هه لومهرج و بارودۆخی قۆناغی ژیا نی خۆی، نایینیکی داهیتابوو که تیایدا زۆر له ره گز و به شه عیسایی و زهردهشتی و زهرقانی و هه ندی له بیروباوه ری (سایینه کان)، (مه ندائییه کان) و (هه رانییه کان) ی پیکه وه په یوه ست کردبوون و تیکه لکیشی یه کتری کردبوون^{۲۸۴}. باوک و دایکی ئیرانی بوون و بیدهستی خۆی به شیک له بیروباوه ری نه وانی هه بوو، به لام وه که سه به رت بهو باسکراوه و ده رکه وتوه له (بابل) دا نه شونوما ی کردوه، بۆیه بیروباوه ری بابلییه کان و کلدانییه کان و مه زه به به جیا جیاکانی سایینه کان و هه رانییه کان له هزری شهودا کاریگهریان هه بوو. گه شتو گه رانیکی زۆریشی به رهو رۆژه له لات کردبوو که شهو گه شتانه له وی نه ویان به بیروباوه ره کانی بوودایی ناشنا کردبوو و ده توانین کارتیکردنی هه موو نایین و باوه ره کان له بیروباوه ری و تپروانی نی شهودا به دی به کین. نایینی مانی که له راستیدا هه ویریکی شیلدرای بیروباوه ری و مه زه به به باوه کانی شهو سهرده مه بوو، لای موغه کان، به بیده میه کی گه وه

۲۸۴- بگه رپژه بۆ کتیبی مانی و نایینه که ی شهو که بریتییه له دوو وتاری به رپژر سهید حه سه ن ته قی زاده، بلاوکراوه ی نه عجومه نی ئیران ناسی، ل ۳۰- که نوپترین توپزینه وه ی گرنگه له بهاری مانی، پیرستی له سهر چاوه ی ره سه نی فارسی و عاره بی پیوه نندار به مانی به هه ولی نه حمه نه فشار شیرازی خراوه ته سهر که زۆربه ی سهرچاوه ی له وی وه رگرتوون.

لټكده درايه وه و وهكو له كټيبه ميژووويه كاندا باسكراوه، مويديني زرده شتي بو دامركاندنه وه، هه لټكي زوريان داوه. نهويان دادگايي كرد و له نيويان برد و په پړه وه كاره كانيشيان به توندي سزادان. به لام وپړاي نه وه ش، ناييني ماني كه زه وقيكي عيرفاني و جوانكاريه كي هونري تاييه تي هه بو، له نيو نه چوو و ساله هاي ساڼ نهك هه هه فركي ناييني زرده شتي بوو به لكو له گمل ناييني عيسا و ته نانه ت له گمل ناييني ئيسلا ميشدا له دژايه تي و به هه رلستكاري دا بوو. به لام هه ر له وه كاته كي كه ماني له سه رده مي شاپووري يه كه مدا ناشكرا بوو، مويده كان ناييني نهويان به بيده عت و (زه ندقه) دايه قه لوم و به توندي مه حكوميان كرد، چونكه ده ركه وتني نهو جوړه نزيه ره و داهيتانه بيده عتانه، زه ريه له شكوداري و تواناو ده سه لاتي نهوان ددها.

مه زده ك

وپړاي نه مه رپويه رپو بوونه وه يرويا وه ر و مه زه به جيا جيا كان، سه ره لډاني نهو جوړه داهيتان و بيده عتانه يان ده كرده شتي حقمي و نهو سه رسه ختييه كي كه موغه كان له كوشت و راوه دووناني مانه مويه كان پياده يان ده كرد ده رگه و ده روازي بي باوه ريان پي نه به ستر او زوري پي نه چوو كه مه زده ك ده ركه موت و قسه ي تازه تري له گمل خوي هيتان. وه كه له سه رچاوه كان باسكراوه خوي يه كي كه له مويده كان بووه و، نهو نايينه نوييه ش كه هيني به لټكده وه و پيدا چوونه وه كي تيروانيه كاني زرده شت ده ژمي دره. له بواري پرسى درنده يي و نازار، كه هه م زرده شت و هه م ماني گرنگيه كي تاييه تيان پيده داو به ته وه ري باوه ري (دواليزم) ده ژمي دره، مه زده ك بوچوونيكي تازه ي هيناو گوتي ده يي هه موو خراپه و دزيويه كاني جيهان له ديو ي به خيلي و ديو ي چاوچنو كييه وه بزاني. چونكه نهو شته كي كه يه كساني و بهرام به ري نيوان خه لكې، كه مايه وه ويئي ره زامه ندي هورفره، نابود كرده وه له نيوي بردوه، هيزو ده سه لاتي نهو ديوه ناحه زانه يه. بويه تا نهو كاته كي هه رچي كه مايه ي به خيلي و رق و چاوچنو كي خه لكه له نيو نه چي يه كساني و بهرام به ري كه فرمان و خواستي نهو له جيهاندا به دي نايه. نايا چيروكي هاويه شي كردن له ژنو دارايي ده ره نجامي لوژيكي نهو بوچوونه بووه كه مه زده ك هه بيووه و خوي كاري بو كرده وه و، به روي پي داوه؟ يا دژه كاني نهو نهو كه سانه كي كه تيرواني و بوچوونه كاني نهويان به هو كاري پشتوي باري جيهان زانيوه، نهو قسه و باسه يان داوه ته پال! حوكمداني دروست لهو باره يوه كار يكي ناسان نييه، چونكه شتيك له كټيب و نوويني مه زده كييه كان نه ماوه ته وه، به لام دوور نييه نه وه كي ميژوونوساني زرده شتي و مه سيحي و موسلمان لهو باره وه تو ماريان كرده وه خالي نه بې له زياده رويي. نهو چه شنه

ناوهیتانهی که له کتیبه‌کانی زه‌رده‌شتی له باره‌ی مه‌زده‌ک ده‌هیتندری پراوپره له کینه‌و نه‌فره‌ت. سەرچاوه مه‌سیحیه سریان‌ی و یۆنانیه‌کان تروس‌کایه‌کی ویژدانیان تیا به‌دی ناکری، جا نه‌وه‌ی له‌و باره‌یه‌وه باسیان کردووه چۆن له به‌خیلی و چه‌په‌لی خالی ده‌بی؟ به‌و کوشتاره سەر‌سوپه‌هینه‌ره دل‌په‌قانه‌یه‌ی که خوسره‌و نه‌نوشیروان ده‌ره‌ق به‌ په‌یره‌وکارانی مه‌زده‌ک نه‌نجامی دا، موبده‌کان پیتی‌ان‌وابو نیدی ئایینی (مه‌زده‌کی کوری بامداو) له‌ناو‌چووه، به‌لام ته‌نانه‌ت دوا‌ی روخانی ساسانی‌ه‌کانیش هه‌ر مایه‌وه‌و ماوه‌یه‌کیش به‌ناوی (خوپه‌مدینی)یه‌وه له‌دژی موسلمانان به‌رخ‌زدانی کرد^{۲۸۵}.

زەندە و لیکدانەوه‌ی بنه‌ماکان

له‌ سهرده‌می نه‌نوشیرواندا هه‌ندێ نیشانه و به‌رژه‌نگ له‌به‌رده‌ستدان که باس له‌ ناشنا‌بوونی ئێران به‌ فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی ده‌که‌ن. به‌رله‌وه‌ش په‌یوه‌ندی هه‌زی له‌گه‌ڵ هه‌ند و یۆنانی هه‌بوو. زۆر له‌ کتیبه‌ ئایینی و زانستیه‌کان له‌ هه‌ندی و یۆنانیه‌وه وه‌رگێ‌ردا‌بوونه سهر زمان‌ی په‌هله‌وه‌ی. کاریگه‌ری بیروبا‌وه‌ر و داب و نه‌ریته یۆنانی و هه‌ندیه‌کان یه‌نگومان ناسۆگه‌ی تازه‌ی ده‌کرده‌وه‌و شک و گومان و بیدعه‌تگه‌لیکی ده‌هیتانه‌ نارا. ساده‌ی و رۆشنی سهر که له‌ بیروبا‌وه‌ره‌ کۆنه‌کاندا هه‌بوو له‌ ژێر بار و کاریگه‌ری نه‌ندیشه‌گه‌لی تازه‌دا تێک‌ده‌شکان. بایه‌خ‌دان به‌هه‌ل‌سه‌نگاندن و شیکردنه‌وه‌ی بیروبا‌وه‌ره‌کان و خولیا‌ی شیکردنه‌وه‌ و ورد‌بوونه‌وه‌ له‌ نه‌فسانه‌کان تا ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند. زه‌ندقه‌ که موبده‌کان به‌ توندی دژایه‌تیان ده‌کرد، سەرچاوه‌ی له‌ هه‌مان نه‌و مه‌یل و خولیا‌یه‌ی رامان و شیکردنه‌وه‌یه‌ ده‌گرت. مانی و مه‌زده‌کیش نه‌و با‌وه‌ره‌ی که هیتا‌بو‌یان و کاریان بۆ ده‌کرد په‌نگی رامان و شیکردنه‌وه‌ی هه‌بوو، بۆیه‌ مۆرکی زه‌ندقه‌یان به‌سه‌ردا بری. با‌وه‌ر‌بوون به‌ نه‌فسانه و بیروبا‌وه‌ره‌ کۆنه‌کان ورده‌ و سه‌ست ده‌بوو، و په‌واجیا‌ن نه‌ده‌ما و رۆشن‌بیران له‌به‌رامبه‌ر هه‌لگرانی ئایینه‌ تازه‌کان، شیکردنه‌وه‌یان کرد‌بووه‌ چه‌کی ده‌ستی خۆیان. له‌و شیکردنه‌وانه‌دا که بریتی بوون له‌ به‌لگه‌کاری عه‌ق‌لی، هه‌ندێ جار له‌ روا‌له‌تی ده‌رپه‌نه‌کان کتیبی ئایینی لاده‌رانه‌ ده‌نووسران. له‌ ئێ‌ویاندا له‌و گفتوگۆیه‌ی که یه‌کێ له‌ مۆغه‌کان له‌گه‌ڵ مه‌سیحیه‌ کدا که ناوی

۲۸۵- سه‌باره‌ت به‌ مه‌زده‌ک بگه‌ریوه‌ بۆ کریسته‌ن سه‌ن له‌ باره‌ی پادشایه‌تی قوباد و سه‌ره‌له‌دانی مه‌زده‌ک که‌له‌لایه‌ن نه‌سرو‌للا فه‌لسه‌فی و نه‌حمه‌د بیره‌شک وه‌رگێ‌ردا‌وه‌ته‌ سه‌رمزانی فارسی. تاران، چاپ که‌لاله‌ خاوه‌ر، ۱۳۲۰ هه‌تاوی.

(میهران گوشه‌سپ) بوو، کردوویه‌تی، ناوا ده‌لی: "ئی‌مه به هیچ چه‌شیتک ناگر به‌خوا نازانین، خوا به‌هۆ ناگره‌وه نیایش ده‌که‌ین، وه‌ک چۆن ئی‌هوش خوا به‌هۆی خاچه‌وه ده‌پهرستن." میهران گشنسب، که له‌کتیبه سریانیه‌کاندا ناوی "گیورگیس"ه، هندی گوزاره له‌ناو‌یستا نه‌قل ده‌کات و ده‌یسه‌لمیتی که له‌ئایینی زهرده‌شتدا، ناگر بارت‌ه‌قای خوا کراوته‌مایه‌ی پهرستی^{۲۸۶}.

ئهو گه‌شبینی و ساده‌یه‌ی که تایه‌ت بوو به‌ئایینی زهرده‌شت، له‌دوا دوایه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا، ورده‌ورده له‌ژۆر کارتیکردنی فله‌سه‌فه و زه‌ندقه‌دا تیک ده‌شکا. بلا‌وی‌ه‌وه‌ی با‌وه‌ری مانی و ریتوینییه‌کانی عیسا و بودا، هه‌موویان له‌هۆکارانه‌بوون که مه‌یل به‌زوه‌و گوشه‌گیریان له‌نیوان خه‌لکدا که‌م و زۆر به‌ه‌وینه‌دا. له‌نامۆزگاری (نۆشنه‌ر) گوزاره‌یه‌ک هاتوه‌ که تاراده‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل با‌وه‌ر و تیروانییه‌کانی زهرده‌شت جیا‌واز و تاراده‌یه‌ک مۆرکیکی مانی هه‌یه. گوزاره‌که ده‌لی: "گیان ده‌می‌تته‌وه، نه‌وه‌ی که له‌نیو ده‌چی جه‌سته‌یه." ئایینی زه‌رشان که له‌سه‌رده‌می ساسانیدا له‌هه‌موو ریت‌باز و ئایینه‌کانی تر له‌پیشتر بوو، چاره‌نوس و ته‌قدیری به‌ه‌وینه‌دا، که بو‌ ئایین و ده‌ولت ژه‌هریکی کوشنده‌بوو.

زه‌رفانییه‌کان

زه‌رفان، خوی دیرین، که به‌باوکی هورمزد و شه‌ریه‌ن ده‌ژمی‌ردرا، ته‌نها زه‌مانی بێ‌کۆتایی نه‌بوو، به‌لکو به‌مه‌زه‌ه‌ری ته‌قدیر و چاره‌نوسیش ده‌ژمی‌ردرا. له‌ئایینی زه‌رفاندا، نه‌وه‌یه‌ری هه‌ولندرا بوو که ره‌گی چاکه و خراپه هه‌ردووکیان بگه‌رێنێنه‌وه بۆیه‌ک چاوگ که زه‌رفانه. له‌وه به‌دواوه زه‌رفان که په‌روه‌ردگاری زه‌مان بوو، بو‌یه‌ خاوه‌ن ئیختیاری په‌ها و ده‌سه‌لاتی به‌هێز و ئیدی بواریک بو‌ ده‌سه‌لات و ئیختیاری مڕۆڤ نه‌مایه‌وه. به‌م شیوه‌یه با‌وه‌ربوون به‌جۆریک (جه‌بر) که ده‌ره‌نجامی نه‌و ئایینه‌بوو، هی‌واش هی‌واش خۆی خزانده‌نیو خه‌لک و بوو به‌مایه‌ی روخان و پووکانه‌وه‌ی ده‌ولت^{۲۸۷}.

۲۸۶- بگه‌رێوه بو‌کتیپی Hoffmann هۆفمان له‌باره‌ی ره‌ساله‌ی سوریا‌نی کرده‌وه‌ی شه‌هیدانی ئی‌ران، وه‌رگیراوه له‌کتیپی Christensen: L, Iran sous les sassanides, p.۲۳۵.

۲۸۷- سه‌باره‌ت به‌ئایینی زه‌رفان سه‌یری کتیپی Zaehner Zurvan Azoroastrian Dilemma oxford ۱۹۵۳. بکه که زانیاری به‌که‌لکی تیدا‌یه هه‌رچه‌نده دانه‌ر سه‌رچاوه‌ی زۆری له‌به‌رده‌ستدا بووه، به‌لام سوودی باشی وه‌رنه‌گرتوه‌وه.

لهو نایینه‌دا، ورمزد و نه‌هریمن، دوو کوپ بوون، لهو کاته‌ی که زهرقان ناوی (بی کۆتایی) بسوو. له‌بهرته‌وه‌ی نهو دوو هیژمه‌زنه له‌یه‌ک بنچینه‌وه بوون، له پروی ده‌سه‌لاته‌وه له‌گه‌ل یه‌کتردا یه‌کسان و به‌را به‌رانه بوون و له‌کاروباره‌کانی جیهاندا هاوسه‌نگیه‌ک ده‌هاته‌نارا، به‌م تهرزه‌نایینی زهرقان (دوالیزم)ی زهرده‌شتی به‌ره‌و جۆرتیک یه‌کخستن نزیک ده‌کرده‌وه و لهو دیوی هیژمی چاکه و خراپه‌دا بوونیکی ره‌های که زه‌مانی بی کۆتایی و هم‌میشه‌مانه‌ویه، داده‌نا. نهو بوونه‌ره‌هایه، بسووه خواجه‌ک که هم‌دانه‌ری جیهان بوو و هم‌به‌له‌نیویه‌ریشی ده‌ژمیتردا، هم‌روه‌کو (کرونوس)ی په‌روه‌ردگاری زه‌مان لای یۆنانیه‌ کۆنه‌کان که به‌سمر هم‌موو شتی‌کدا بالا ده‌ست بسوو، زهرقانی بی کۆتاییش له‌نیژاندا هم‌موو شتیکی له‌ژیر چه‌نگدا بوو. له‌نیو لیکۆله‌راندا، هه‌ندیکیان بۆچوونیان وابوو که نهو نایینه‌ دوا‌ی سهرده‌می زهرده‌شت هاتیته‌نارا له‌مۆرکی کارتی‌کردن و نفووزی فلسفه‌فی یۆنانی بی‌بش نییه. کاریگه‌ری یۆنان، ره‌نگه‌ نه‌کری له‌گه‌شه‌پێدان و ته‌واو‌بوونی نهو نایینه‌ نکۆلی لی بکری، به‌لام راستی نه‌ویه که باسکردنی زهرقان له‌ناقیستاشدا هاتووه. ره‌نگه که نهو باوه‌ره له‌لیکدانه‌وه (ته‌نویل)ی هه‌ندی قسه‌کانی ناو ناقیستاو هاتی و هه‌ندی مایه و هه‌وتنی له‌باوه‌ری کلدانییه‌کان و دواتر له‌فلسفه‌فی یۆنانیشدا بۆ زیاد‌بووین. به‌هه‌رحال موبد و رۆحانییه‌کانی زهرده‌شتی، نایینی زهرقانی‌شان وه‌کو باوه‌ره‌کانی مانی، به‌جۆرتیک ره‌فز و بی‌ده‌ت ده‌ژمارد و دژایه‌تیان ده‌کرد. دوا‌جار که له‌دوا دوا‌یه‌کانی سهرده‌می ساسانی‌دا، به‌هۆی نهو گۆرانکارییه‌ی له‌هه‌موو بارودۆخی نهو کاته‌دا هات‌بووه‌ پێش، نهو نایینه‌ش به‌ره‌وتکی زۆری په‌یدا‌کرد و ته‌نانه‌ت به‌بروای هه‌ندی‌ک له‌لیکۆله‌ران له‌وه‌ سهرده‌مه‌دا گروپی زهرقان له‌هه‌موو گروپه‌کانی تری زهرده‌شتی بالا ده‌ست و له‌پێشتر بووه.^{۲۸۸}

گومان و سهرسورمان

له‌بهرامبه‌ر نهو بی‌ده‌تانه که لهو رۆژگارانه‌دا هه‌ر رۆژه و نمونه‌یه‌کی تازه‌یان له‌گۆشه و که‌ناریکی ولات سهری هه‌لده‌دا، موبده‌کان سهرسه‌ختی و توندوتیژییه‌کی سه‌ختیان نیشانده‌دا. هه‌رجی که له‌گه‌ل راو نه‌ندیشه‌ی نه‌وان کۆک و سازگار نه‌با، لای نه‌وان به‌نادروست و ره‌تکه‌راوه ده‌ژمیتردا. نهو که‌سانه‌ی که خوا‌یان به‌چاوگی چاکه و به‌سهرچاو‌ی خراپه ده‌ژمارد، له‌(دینکه‌رد) به‌خراپی باسیان ده‌کرا و نایینی نه‌وان به‌فیربوونی خراپه‌ لیکده‌درایه‌وه موبده‌کان

^{۲۸۸}- christensen: L,Iran sous les sassanides, p766.

وهك روځانی و پیاوونی ثایینی هه موو میلله تانی دنیا، رهفتاری ناله باریان دژی نه یاره کانیان نه غجام دهدا. نهو توندوتیژییهی روځانییه کان، بتهوئی یان نا له هزری نهو که سانهی که خولیا و مهیلداری نازادیی بیرو نه ندیشه بون، کاردانهووی توندی دههینایه شارا، وهك گومان و سهرسورمان. (برزویه)ی پزیشك یه کئی لهو که سانهیه که پیدهچی له سهردهمی نه نوشیرواندا گیرۆدهی نهو گومان و سهرسورمانه بووبی. نه گهر نهو به شهی (کلیله و دمنه)ش که به ناوی نهوهویه، وهك نهوهی که (نه بهرهمانی بیرونی) پییوابوه له لایمن (نین موقه فاع)هوه بۆ دهقی نهسل (کلیله و دمنه) زیاد کرابی، دیسان گومانی تیدا نییه که رهوشی نهو جۆره خه لکه به دروستی و روونی دهرده خات. رهوشی نهو که سانهی که له دهست سهختگیری موبده کان له کاروباری ناییندا کهوتبونه سهرسورمان و دودولیهوه، له خستنه پرووی نهو رهوشی نهو رهوشی که (برزویه)ی پزیشك سهبارت به خۆی ده بخاتمهروو رهنگی داوه تهموه، دهلی (ههول و کۆششی زۆرمدا بۆ و دهست خستنی زانستی ثایینی، بهراستی ریگهیه کی یه کجار سهخت و دوورو دریزو بیکوژتاییم هاته پیتش، سهرانسهر مهترسی و تنه گانه، له کاتی کدا که نه ریگه که نه ریبرایهتی و ریئوتیکه ریگه دیاربوو دهستم بگرن...

ناکوکیی زۆری نیوان پهیره و کاران و میلله تان، هه ندیک به هۆی میراتی به جیماو دهستان به داوکیی بی هیژوه ده گرت، هه ندیک تر به هۆی پهیره و کردنیان له پادشاکان و مهترسی گیانیان ههنگاویان له سهر ستونیک له رزۆک دادنا، کۆمه لیکش به هۆی تهماعی دنیا و به رزبون نهوهی پله و پایه و خۆه لیکشان له نیو خه لکدا، دلایان به پالیشتیکی رزبیه ست بوو و پالیان به نیسقانیکی کلوره وه داوو، ناکوکیی نیوانیان له ناسینی خوداوه ند و سهره تای خه لیکته و ناکام و نه غجام، ناکوکییه کی دیاربوو. بهم بیر و هزره له بیابانی گومان و دودلیدا سام گرتوو بووم، ماوه یه ویتل و سهر گهردان بووم، به دور نهو باز نه یه دا خولامه وه، له پیتناوی گهیشتن بهو نامانجه مه زنه بریارمدا که دریزه بهم ههولم بدهم، هه لته نه ریگه به رهوه مه به ست دۆزیسه وه و نه به ره ولای ریگای راست به لگه و نیشانیه کم دهست کهوت. نهوه بوو که به ردهوام رۆیشتم به باشترانی و پیم داگرت بۆ نهوهی چاوم به زانیانی هه موو بواره کان بکهوئی و به قوولی له بنج و بنهوانی بیروباوهریان بکۆلمه وه و ههول بدهم که تیروانیی راستگۆیانه و دلپه سه ند و دهست بهیتم. نهو ههنگاوهی خۆم گه یانده نه غجام و هه موو مهرجی توژی نه وه شم ره چاو کرد. ههر تایه فیه کم بینی په سنی گهره یی و به رزیی ثایینی خۆی دهدا و رۆلی ناحمه زه کانی به ناشیرین و کم نیشان دهدا، ههر لایه کیشیان خۆی به رهوا و نهوهی تری به نارهوا دادنا و به هه یچ لیکدانه وه یه ک نه متوانی به دوايان دابچم و چاره سهریک بۆ گرفت و دلپه واکتی

خۆم بىلۈزمە، بۆم دەرگەوت كە بوئيادى پەيغەمبەر كانيان ھەممۇ بى ھودە بوو ھىچ گىيەكى نەكردە ھە كە ويژدانى خاۋەن ھىز پەسەندى بىكات^{۲۸۹}.

ئەو ھىزەي سەرسوپمان و گومان و دوودلى، دواتر لەسەردەمى موسولمانانىشدا مايە ھە و كسانىك پەيدا بون كە بە ھۆى سەرسوپمان و دوودلىيە ھە بە زەندقە تۆمەتباركران. بەلام ئەو ھى كە موبدەكانى زەردەشتى نىگەرەن دەكرد ھەر تەنھا ئەو بىدەتە سەيرانە نەبون، بەلكو ئاينەكانى تىرىش لەكارى بانگەشەكردنى خەلكدا گەرم بوون، لەلايەك ئاينى عيسا و لەلايەكەى دى ئاينى بوودا، ئاينى زەردەشتيان خستبوە نىوان خۆو و تەنگيان پىئەلچىنبوو.

ئاينى عيسا

ئاينى عيسا لە قۇناغى فەرمانپروايى ئەشكانىيەكاندا ديسان لە نىو خەلكى ئىراندا بىلۈبوو ھە. لە قۇناغى فەرمانپروايى ساسانىدا، شارى (تىسفىون) ئەسقىفكى ھەبوو و زۆر لە بنەمالە بەناوبانگەكان چووبونە سەر ئاينى مەسىحى. شاكانى ساسانى لەو كاتەى كە رۆم ئاينى عيساى قىبۇلكرد، مەسىحىيەكانيان زۆر مەترسىدار دەيىنى و كەوتنە ئازار و راۋەدوونانىان. موغان و موبدەكانىش بەردەوام لەسەر ئەو كارە ھانىيان دەدان. ھەندى لەشاكان ۋەكو يەزدگوردى يەكەم مردوۋە لە (۴۲۵ ز) و خوسرەۋى پەروىز مردوۋە لە (۶۲۸ ز) بە نەرمى و پىزە ھە پەفتارىيان لەگەل ئەو خاچەرستانەدا دەكرد. بەلام ھەر پۆزە جەسارەت و پىندىژى مەسىحىيەكان، زىياتر دەبوو و كارەكەى زەھمەت دەكرد. لەسەردەمى يەزدگورد دا جارىك كەشىشتىك كە ناۋى (ھاشو) بوو، لە شارى ھورمزد نەرشىرى خوزستان، ئاتەشگايەكى كە نرىك كلىسا بوو تىكدا. پروونە كە ئەو لاسارىيە تا ج رادەيەك بۆتە مايەى تورپەى موبدان و سەرانى ولات. جارىكى تر لە شارى (رەى) كابرايەكى مەسىحى بەناۋى (نرسى) چوۋە نىو ئاتەشگايەك و ئاگرەكەى كوژاندە ھە و ئەوتى كەردە نوپۇخانەى مەسىحىيەكان و نوپۇزى دابەست. ئەو كارەش بوو ھۆى ئەو ھى كە يەزدگورد لەو مېھر و خۆشەويستىيەى دەرھەق بە مەسىحىيەكانى دەنوند پەشىمان بىتتە ھە. لەسەرچاۋە سىرپانى رۆمىيەكاندا باس و چىزۇكى زۆر ھەن كە باس لە فشار و ئازاردانى مەسىحىيەكانى ئىران دەكەن. لەگەل ئەو ھەدا لە ھەمان سەرچاۋەكاندا ئەو خالە دەردەكەۋى كە ئاينى مەسىحى لەوان پۆزگارەندا

۲۸۹- كەلىلە و دەمنە: بە كۆششى عبدالعظيم قىرىب، چاپ چوارەم، ل ل ۴۲-۴۳.

له ئیتران بلابوونه‌وی به‌خۆیه‌وه بینویه. هه‌تا ئه‌و سه‌خت‌گیرانه‌ی موبده‌کانیش نه‌یانتوانی پێش له
بلابوونه‌وی خێرای ئه‌و نایینه له نیو چین و توێژه جیا‌جیا‌کانی خه‌لکدا بگرن.^{٢٩٠}

نایینی بوودا

له لای رۆژه‌لاتیش‌موه نایینی بوودا رۆژ دوا‌ی رۆژ پتر بلا‌و ده‌بووه‌وه. هه‌میشه زاهید و گه‌رپه‌ده
بوودایه‌که‌ن له به‌لخ و سوغد و ولاتی دراوسێی چین و هیندستاندا سه‌رقاڵ و خه‌ریکی بلا‌و‌کردنه‌وه و
فێر‌کردنی نه‌رك و ته‌عالیمی سوودا بسوون. له‌دوادایه‌که‌نی قۆناغی فه‌رمانه‌‌ه‌وایی ساسانییه‌کاندا
سه‌ربورده‌یه‌کی په‌ند نامێژ له بوودا له‌ژێر ناوی (بو‌داسف و بلوهر) له هه‌ندێ له ناوچه‌کانی ئیتراندا
بلا‌و‌بووه‌وه. جگه له‌وه، وه‌ك له‌سه‌رچاوه‌کاندا ده‌رده‌که‌وێ سوودا یا یه‌که‌ن له قوتایه‌که‌نی ئه‌و
کتیبه‌ی‌کی به‌زمانی فارسیش هه‌بووه.^{٢٩١} نایینی (شه‌مه‌نی)یش که له تورکستان و سوغدا با‌و و
له‌به‌ر‌ه‌ودا بووه به‌ وێنه‌یه‌ک له نایینی بوودایی ده‌ژمێردرێ. لیک‌ۆله‌ران له‌و با‌وه‌ر‌ه‌دان نایینی بوودا، به‌و
شیوه‌یه‌ی که له سوغد له به‌ره‌د‌ابووه له راستیدا سه‌ر به ناوه‌نده بوودایه‌که‌ن بووه. زۆرترین ده‌قه
سوغدییه‌کان که تا هه‌موو‌که چاپ و بلا‌و‌کرانه‌ته‌وه یا له‌سه‌ر کتێبه نایینه چینه‌یه‌کان وه‌ر‌گیر‌درا‌ون یا
ئه‌س‌له‌که‌یان له هیندی یا‌چینی وه‌ر‌گیراوه. به‌هه‌رحال له به‌لخ و سوغد و تورکستاندا، نایینی بوودا به
هۆی گه‌رپه‌ده و زاهیده چینی و هیندییه‌کانه‌وه بلا‌و‌بوته‌وه و کتێبه‌گه‌لێ‌کش سه‌باره‌ت به نایین و
سه‌ربورده و به‌سه‌رهاتی بوودا به فارسی و زمانه‌کانی دی له ئیتران ده‌ستا و ده‌ست‌کرا‌ون و هه‌بوونه.^{٢٩٢}

مشتومره‌ فه‌لسه‌فیه‌کان

به‌لێ نایینی زه‌رده‌شت، له کۆتایی قۆناغی فه‌رمانه‌‌ه‌وایی ساسانیدا، به‌هۆی بیدعه‌ته
نایینه‌یه‌کان و له ته‌نجامی گه‌نده‌لێ و پۆخ‌له‌واتی موبیده به‌هێزه‌کان، لا‌وا‌ز‌بوو. نفوز و کاری‌گه‌ری
نایینی عیسا و نایینی بوداش له دوو لا‌وه: له رۆژه‌لات و رۆژ‌ئا‌وا‌وه ته‌نگیان پێهه‌‌ل‌چینی‌وو و رۆژ
له دوا‌ی رۆژ لا‌وا‌ز‌تریان ده‌کرد. له‌وانه‌یه نه‌گه‌ر نایینی نیس‌لام له دوور‌گه‌ی عاره‌یه‌وه نه‌هاتبا،

٢٩٠- سه‌باره‌ت به نایینی عیسا له ئیترانی سه‌رده‌می ساسانی. بگه‌رپه‌وه بو کتێبی lobovrt که له
سه‌رچاوه‌کاندا ناوی هاتوه‌وه.

٢٩١- خوارزمی، مفاتیح‌العلوم، ص ٣٥ طبع مصر، ١٣٤٢ه. بلاذری، ص ٧١.

٢٩٢- بگه‌رپه‌وه بو و تاری Benveniste, p. Demieville له گو‌فاری ژورنال ازیا‌تیک سال ١٩٣٣ - ژماره

ئايىنى زەردەشت لە بەرامبەر نفووزى ئەو دوو ئايىنەدا خۆى بەتەواوى دۆراندبا، بەلام ئىسلام بەورە و رۆحىكى تازە و بەتەبىقى تىژەوہ ھاتە نىو کاروبارو، رەوشەكە و رەنگىكى دىكەى بەخۆوہ گرت. ھىز و ھەبىبەتى ئىسلام ئايىنەكانى تىر خستە ژىر چەپۆكى خۆى و لىستى ھەموويانى پىتچايەوہ. ئەو ئايىنانەى كە لە ئىراندا لەبرەودابوون ئەوانەى كە خاوەن كىتب بوون، يان بوون بە موسولمان يان ملىان بۆ دانى جزىيە كەچ كرد. ئەوانەيش كە خاوەنى كىتب نەبوون كوژران يان پەرش و بلاويوون، يان بەناچارى بوونە موسولمان. لەگەل سەپاندنى دەسلەلات و بالادەستى ئىسلام (دەمى) يەكان كە قبوليان كردبوو جزىيە بدەن، يىگومان توانا و مافى ئەوھيان نەبوو كە بە ئاشكرا ئايىنى خۆيان بلاويكەنەوہ و كارى بۆ بكەن. بۆ ماوہىيەكى زۆر عارەبەكان ھەموو ھوجۆل و سەپتچىيەكان بە شمشىر و قەمچى وەلام دەدايەوہ.

موسولمانەكان ئايىنى زەردەشتيان بە (مەجوس) ناودەبرد و پەپرەوكارانى ئەو ئايىنەيان بە پرپارى پىتغەمبەر لە پرزى خاوەن كىتبەكان قبولكردن^{٢٩٣}.

بەم پىتە دانى جزىيان لى قبولكردن و ئەو مامەلەيەى كە لەگەل كافىر و (موشرىك) ەكان ئەنجاميان دەدا لەگەل ئەوانيان نەدەكرد. بەلام لەگەل ئەوھدا رىگای باس و گفتوگۆ و داكۆكىكردن لە خۆيان پىتەدەدان و ھىچ چەشنە مافىكى بلاوكردنەوہ و بانگەشەيەكى ئايىنى خۆيان نەبوو. لە بەرامبەر بانگدان كە لە منارەى مزگەوتەكان بەرزدەبوو، سەروودى (مۆغ) نەيدەتوانى دەنگى بى و لەبەرامبەر ئەو كە قورئان دەپگوت، (گات)ى زەردەشتى بوارى خۆنەندى دەپرېنى نەبوو. زۆرى پىتچوو تا زەمىنەى ئازادى پەيدا بوو و مويىد و ھىرپۆدانى زەردەشتى ئەو بواریان بۆ لوا كە لەبەرامبەر زانا ئايىنەكان و قسەكەرە موسولمانەكاندا دابىشەن و قسەى خۆيان بكەن. ئەو ئازادىيەى دەپرېن لە قۇناعى فەمانپەرەيى خەلىفەكانى سەرەتای عەبباسىدا بەتايبەت لە سەردەمى مەئمووندا ھاتە كايەوہ. بەلام وىپراي ئەمانە ھەموويان بەرلەوہش ھەندى لە تىرپوانىن و باوەرە ئايىنەكان كە تايبەت بوون بە زەردەشت، لەنىو موسولماناندا كەم و زۆر برەويان سەندبوو. لەراستىدا تەنەت ئەو ژمارەيش لە ئىرانىيەكان كە بە پىتخۆشى و پەزامەندىيەى خۆيان چووبوونە سەر ئايىنى ئىسلام ھەرگىز نەياتوانىبوو مېشك و دللى خۆيان بە تەواوى لە ميرات و نەرىتە ئايىنەكانى رابردوى خۆيان خالى بكەن. بۆيە سەمىر نىيە كە ھەندى باوەر و تىرپوانىنى دىرېنى باو و باپرانى خۆيان لەگەل ئايىنى تازەياندا تىكەل كرديت.

فەلسەفەى (دوالىزم)

بۇ غومونە پىئەدەچى باسكردن لە بارەى قەدەر تارادەيەكى زۆر لە بيروباوەرى زەردەشتىيمو
 سەرچاوەى گرتبى. ئەوەى كە لەزارى پىئەمبەرى ئىسلاممو دەربارەى (قەدەريە) گوتوويانە كە
 (قەدەريە) بە (مەجوس)ى ئەو مىللەتە بژمىژن، دەرەخەى ئەوەيە كە زاناكانى ئىسلام لەسەرەتاوە
 تىببىنى پەيوەندى بيروباوەرى (قەدەريە) يان لەگەڵ ئايىنى زەردەشتى كردوو. بنەماى باوەرى
 قەدەريە، لەسەر ئەو خالەبوو كە مەژۆ بەكەرى كارەكانى خۆيەتى و نابى كردەكانى خۆى حەوالەى
 خواستى خوابكات. ئەم خالە لە راستيدا جۆزىك دوانەيى (شەرىت) بوو كە لەگەڵ تاكايەتى و
 يەكبوونى (وحدت و توحيد)ى ئىسلام هێندە نىوانى خۆش نەبوو و بنچينەكەى بە جياكەرمو
 نىوان بنەماى چاكە و بنەماى خراپە دەژمىردرا. ئەو تىپروانىيە كەسێك بەناوى [(مەبد جەننى) ۸۰
 ك/ ۶۹۹ ز مردوو] لە دوا دوايەكانى قۇناغى فەرمانپەروايى (بەنى ئومەييە) بەلاوى كردوو و ەك
 لە كىتەبەكاندا گىراويانەتمو ئەميش لە كەسێكى ئىزراى كە ناوى (سەنبورىيە) بوو، وەرگرتوو.
 ەلەبەتە دواتر ئەو كەسانەى كە ئەو بىرەيان قبولكردبوو ەولياندا لەگەڵ قورئان و ەدىشدا
 بىگويىنن، بەلام بە ئاسانى ناتوانرى كاريگەريى و ئوتورىتەى ئايىنى زەردەشتى لە دوستبوونى
 ئەو بىرەدا نكۆلى بكرى. ەندى لە لىكۆلەران لەو باوەردان كە پرسى تايەتكردى پىشەمايەش
 بۆ ەلى و منداڵەكانى ئەو، كە بناغە و بنچينەى مەزەبى شيعەيە، ەلقولاوى بيروباوەر و
 تىپروانىيى سەردەمى ساسانيە كە (فەرى ئىزەدى - خوايى) و مافى پاشايەتى تەنها بۆ
 ساسانيەكان بەرەوا دەزانى. رەنگە خستەپرووى ئەو پرسە بەم شىوەيە دوور نەبى لە زيادەپۆيى،
 بەلام ئەوەندە ەمە كە بىرۆكەى دەقى پىشەمايەتى (نص امامت) لەلايەن خوا بۆ ئەو ئىزانيانەى كە
 باوەريان بە (فەرى ئىزەدى) ەمە لە بىرى كۆيەندى و ەلەبژاردن (اجماع و انتخاب)ى خەليفە
 گومانى تىانيە، مەعقول تر بوو. بەلام ئەگەر بىتوو ئەوەش دوست نەبى و بيروباوەرى شيعە و
 قەدەريە تارادەيەك رەنگو بۆ و مايەيان لە بيروباوەر و تىپروانىيەكانى زەردەشتە و ەرنەگرتبى،
 ئەوندە ەمە كە لە ئايىنى موسولمانيدا زۆر داب و نەريت و بيروباوەر ەن كە ەاوشىو و كۆكن
 لەگەڵ بيروباوەرە كۆنەكانى زەردەشتدا. ئەو پاستە كە يەزدان و ئەهرىمەن لە تەختى (جەبەروت)ى
 كۆنى خۆيان ەاتوونەتە خوار و (مەلەكوت)ى ئاسمانەكان ئىدى گۆراو، بەلام ديسان لە پشت ئەو
 گۆرانه رووكەشيانەدا، نەخشەگەلىكى جىگىر ماوەتمو كە ەيشتا ەك خۆى لەبەرچاو و دلى
 خەلكدا ەوگر و ناشنايە. ئەگەرچى (ئەللا) و (ئىبليس) يەك شت نين لەگەڵ ەورمز و ئەهرىمەن،
 بەلام ديسان ناوى ئەم دووانە، بنەماى چاكە و خراپە دەخەنەروو و ەبىرى دىنەمو. چىرۆكى ئىبراھىم

و ناگری نه مرودیش یاده و هری زهردهشت و ناگری پاک بوو. دوزهخ و بههشت و قیامت و سیرات دهیتوانی بیروباوې و تیروانینه کونهکان که دوزهخ و (چینوت) نموونهیه کی بوو، وه بیریتیتتهوه، پینج نوژدهکانیش تهنهها هی موسولمانهکان نهبووه، له نایینی زهردهشتیشدا پهیرهوکاران پاسپیترابوون نهنجامیان بدن. بهم پیته خهلک، واته، خهلکه ناسایه که که وهکو موید و هیربدهکان دیدهوان و پاسموانی ناگری موغان نهبوون به ناسانی دهیاتتوانی نایینی نوی که له ولاتی عارهبان هاتبوو قبول بکهن. نهفرت و بیتازی له مویددهکان و سمرسورمانی زور لهکاری خواوهن بیدعهتهکانیش زیاتر هانی دههکان که نایینی موسولمانی قبول بکهن. لهگهله نهوهشدا نهو ژمارهیهی که هاتنی نایینی تازهان قبول نهدهکرد لهلاین نیسلامهوه پهنادرابوون (اهل زیمهه) و ناتهشگاکانیان پاریزرابو و، بهلام بواری بلاوکردنهوهو بانگهشهی نایینیان نهبوو. موسولمانان نهوانیان له جبههچیکردنی نهک و رپورهسمه نایینییهکانیان نازاد کردبوون، بهلام همر نهوهنده، نیدی ریگهیان پیندهدهکان که بز بلاوکردنهوهی بیروباوې و نایینی خویان بهرنگاری قورثان و نیسلام بینهوه. خهلیفهکانی نهمهوی، لهو بارهیهوه زیاتر سهختگیریان دهکرد. همر جوړه تیروانینیکی نوییان بهتوندی مهحکوم دهکرد که بونی بیدعهتی لیتهاتبا. بیتگومان نهوهیان لهپای پاریزگاری و نایینداریهوه نهبوو، چونکه زوریهی نهمهویهکان عیلاقهیهکیان بهلای ناییندا نهبوو. کهچی لهگهله همر نهندیشه و بیژکهیهکی تازه و همر بیریکی نازاد دا دژایهتیان دهکرد که نهو نهندیشهو بیرکردنهوانه له میشک و هزری مهوالیهکانمهو سرچاوهیان دهگرت. لای نهمهویهکان مهوالی بز سهروهیهی عارهبهکان به مهترسییهکی گهوره دهژمیردرا. (معبد جهنی) نهو تیروانینهی که سهبارت به (قهدهر) همیوو له سنبویهی نیرانییهوه وهریگرتبو و بهروالتهه ججاج کوری یوسف لهبهر نهه هویه کوشتی. لهبهرامبر (خیلانی دیمهشقی) (۱۲۵ک/ ۷۴۳ ز) یشدا که نهویش ههمان تیروانینی همیوو، بهنی نومیهیه رهفتاریکی سهخت و توندوتیژانهیان نهجام دا. (جهم کوری سهفوان) (۱۲۸ک/ ۷۴۶ ز) یش که باوهری به (جهبر) هیتابوو، و خهلکی ترمزی خوراسان و دامهزرتیهری مهزههیی جههمیه بوو، نهویش بهتوندی سزا درا. بهم تهرزه بهنی نومیهیه وپرای ههموو نهو گرتنهدانه به کاری نایین، بهو پهری توندی و سهختگیرییهوه رییان له بلاوکردنهوهی همر بیروبووچوونیک دهگرت که سرچاوهی له مهوالیهوه وهرگرتبا.

زەندىقىيە

خەلىفەكانى سەرەتاي (بەنەمالەي غەبباس) يش لەو بوارەدا توند و سەختگير بوون. لە سەرەدەمى (مەنسور) و (مەھدى)دا زۆر لە مەوالى و نامەوالى بە تۆمەتى زەندەقەوە كوژران. لەگەڵ ئەوەشدا بەلگەو نیشانەگەلىكى زۆر هەن كە ئەو دەردەخات لەدوا دوايەكانى قۆناغى فەرمانرەوایی بەنى نومهيهەدا، پاشاوەكانى زەردەشتى و مانەويەكان بەنهيئى خەريكى بلاوكردەنەوى بيروباوەرەكانى خۇيان بوون. زەندىقىيە پيڤەچى لە گروپەكانى دى زياتر لەو بارەيەو هەوليانداو. شىوازى بانگەوازى ئەو زەندىقىيە لە يەكەم دەستپيڤدا، هينانە ناراي گومان لە بنەما و كۆلەگە ئايىنى و ئەخلاقيەكانى موسولمانەكان بوو. هەر بۆيە لە زەمىنەو كەشو هەواى گەندەلناميژ و تاوانكارانەى حكومەتى بەنى نومهيهە، ئەوان زووتر لە گروپەكانى تر بوار و دەرفەتى بزاڤ و هەولديان هەبوو. زەندەقە وەك پيڤەچى ڤيژي پيژيوتنى و سروشەتەكانى مانى بوو، بەلام بنەماكەى لەسەر گومانو دوو دلى بەرامبەر بە هەموو ئايىنەكان جىگير بوو. لەبەرئەو بوو كە هەر كەس گومانى لە بيروباوەر و بنەما ئايىنەكاندا هەبوو، پەيوەندى بە زەندىقىيە يا لانى كەم سەر بە ئەو بوو. لە حكومەتى بەنى نومهيهە ئەو جۆرە بيروباوەرپانە هەلبەتە زياتر لە مەزەهەكانى تر بوارى گەشەكردنيان هەبوو. سەير نيهە كە يەكێك لە گەندەلترين خەلىفەى ئەمەوى، واتە (وەليد كورې يەزىد) مردوو لە سالى (٢٦٨ك/٧٤٢ز) ڤەزامەندى بەرامبەر تيژوانين و بيروباوەرەكانى زەندىقىيە نيشاندا و خۆى بە زەندىقى هەلكيشا. لە دەستپيڤى خەلافەتى غەبباسيشدا، گرفتارى و سەرقالى خەلىفەكان تارادەيەك زەمىنە و بوارى بلاو بوونەوى تيژوانينى زەندىقىيەى فەراهم كەردبوو. بۆيە لە بەسرە و بەغدا، پەيرەوکارانى مانى و بير نازادو لائيكەكانى تر كەوتنە بلاوكردەنەوى مەزەهەبى خۇيان و دروستكردنى گومان و دوودلى لە بيروباوەرپى موسولمانان. لە سەرەدەمى مەنسور و مەھدى دا هەول و چالاكايەكانيان كارا تر و ترسناكتر بوون و خەلىفەكانيان ناچار كەردن بگەونە چارەسەر كەردنى ڤەوشەكە.

لە راستيدا زەندىقىيە هەم هەرهشەى لە ئىسلام دەكەرد و هەم خەلافەتيشى دەخستە مەترسيەو. بنەماى خەلافەت و حكومەتى عەرەبى لەسەر ئايىن و قورئاندا جىگيربوو و ئەوان نكۆليان لەو هەمووى دەكەرد. بۆيە ڤيژيوتنى و چالاكايەكانى ئەوانيان بۆ خەلافەت و ديانەت بەهەنگاويكى زيانبەخش دەژماردن. ئەوان بە باشى قسەيان لەسەر قورئان نەدەكەرد. ئەووى كە شيكەرەوكانى پيڤانەگوت (محكمات و متشابهاات)ى قورئان، ئەوان قبوليان نەبوو. دەيانگوت لە قورئاندا دەق و ليڤوانى دژ بەيەك هەن و هەندى ئاياتيان بە پيچەوانە و دژى هەندىكى تر

دهژماردن^{۲۹۴}. بهشیکیشیان هه‌ندی قسه‌یان له خۆزه دروست ده‌کرد و نه‌و قسانه‌ی خۆیان له‌برامبه‌ر کتییی خوا داده‌نان. به‌چاوی سووکیشه‌وه سه‌یری داب و پێ و په‌سه‌ ئاینیه‌کانیان ده‌کرد. (یه‌زدان کورێ بازان) له‌ مه‌که‌که‌ بوو، ته‌وافی خه‌لکی به‌ده‌وری هه‌ره‌می که‌عه‌دا بیینی پینکه‌نی و گوتی نه‌و خه‌لکه‌ وه‌کوگاگیره‌وان که‌ به‌ پێه‌کانیان گیره‌ی خه‌رمان ده‌که‌ن^{۲۹۵}. زه‌ندیقییه‌کی تر کاتی له‌گه‌ڵ جه‌مه‌هری سادق ده‌مه‌ته‌قیی (موناژه‌ه = مه‌شت و مێ) ی ده‌کرد لیپه‌رسی نه‌ری پێمه‌نالیی نه‌م نوێژ و پۆژوه‌ سوودیان چییه‌؟ نیام گوتی نه‌گه‌ر هه‌سته‌نه‌وه‌یه‌که‌ هه‌بی به‌جیته‌یاندنی نه‌و فه‌رزانه‌ سوودمان پێده‌گه‌یه‌نن و نه‌جامدانیشیان هه‌یج زیانیگمان لیتادا^{۲۹۶}. بێگومان نه‌و جۆره‌ قسانه‌ که‌ زه‌ندیه‌که‌ان باسیان ده‌کردن و ده‌ریان ده‌په‌ین بێباکانه‌ و ترسانه‌ بوون. له‌ خۆزانییه‌ که‌ خه‌لیفه‌کانی عه‌به‌باسی زوو تێبینی نه‌و مه‌ترسییه‌یان کرد و که‌وته‌نه‌ دژایه‌تیکردنی. له‌ بیرمه‌ندان و نازاد بیرانی نه‌و سه‌رده‌مه‌، که‌ سانییکیش به‌تۆمه‌تی زه‌ندقه‌ له‌ نیویران. به‌لام به‌لگه‌نامه‌ و نیشانه‌کان نه‌وه‌ ده‌رده‌خه‌ن که‌ له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ مه‌نسوردا بانگه‌شه‌ و بانگه‌وازی زه‌ندیقییه‌کان نه‌په‌ری چالاکی و توندوتۆڵی به‌خۆزه‌ بیینی.

عه‌بدوللا کورێ موقه‌فه‌ع

له‌ نیو نه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌تۆمه‌تی زه‌ندیقییه‌وه‌ گرفتاریبوون و سه‌ره‌نجام کوژران ده‌توانین ناوی [نیه‌ن موقه‌فه‌ع] مه‌ردوه‌ له‌ سالی (١٦٨ه‌/٧٨٦ز) و (به‌شار کورێ بۆرد) (١٦٨ه‌/٧٨٦ز) [په‌نین. عه‌بدوللا کورێ موقه‌فه‌ع له‌ وه‌رگیر و نووسه‌ره‌ مه‌زنه‌کانی زمانێ عاره‌بی بوو، به‌لام خۆی ئێزانی بوو، ناوه‌ راستیه‌یه‌که‌ی (روزبه‌ کورێ دادویه‌) بوو و خه‌لکی (شاری جور) ی (فارس) بوو. سه‌باره‌ت به‌زه‌ندیقیبوونی نه‌ویش زۆر باس و گیرانه‌وه‌ له‌ کتیه‌کاندا هه‌یه‌. ده‌لێن کتیه‌یکه‌ی له‌برامبه‌ر قورئاندا داناه‌وه‌. له‌زاری مه‌ه‌دی خه‌لیفه‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه‌ که‌ گوتویه‌ هه‌یج کتیه‌یکم له‌باره‌ی زه‌ندیقییه‌وه‌ نه‌دیوه‌ مه‌گه‌ر نه‌سه‌له‌که‌ی هه‌ی نیین موقه‌فه‌ع بووبێ. (نه‌بو ره‌بجانی بیرونی) یش باسی کردوه‌ و گوتویه‌ کاتێ که‌ نیین موقه‌فه‌ع کتیه‌ی کلیله‌ و دیمه‌ی له‌ زمانێ په‌هله‌ویه‌وه‌ وه‌رگیرا سه‌ر زمانێ عاره‌بی، به‌شی (به‌رزویه‌) ی که‌ له‌ ده‌قه‌ نه‌سه‌لییه‌که‌دا نه‌بوو بۆ کتیه‌به‌که‌ زیادکرد تا شک و گومان له‌بیروباوه‌ری موسولمانان دروست بکات و خه‌لک بۆ قبوڵکردنی ئایینی خۆی که‌ ئایینی (مانی) بوو ئاماده‌ بکات.

۲۹۴- ملطی، التنبیه و الرد، ل ۴۴-۴۳.

۲۹۵- طبری، ب ۱۰، ل ۵۴۸.

۲۹۶- بگه‌رتیه‌ بۆ: به‌هارالانوار، ب ۴.

لهووی که له کتیبه کاندا سه بارهت به نین موقعه فەع هاتووە ئەو دەردە کەوێ که مهیلی به لای زەندیقییه دا بووه. (سوفیان کوپی معاویه) ی فەرمانی هوی به سرهش که ئەوی به شتویه کی سهخت و درنانه کوشت هەر به زەندیقییون توّمه تباری کرد. به لām راستیه کی ئەو به که ناوبراو زیاتر له هەر شتیک بووه قوربانی به خهیلی پێردن و رق و کینهی دوژمنه کانی خۆی. ده گێژنهوه که ئەو سوفیانه رقتیکی له نین موقعه فەع له دڵدا بوو و هه میسه له هه لیک ده گهرا بیهخته داو و بیهگری. مه نسووری خه لیفهش رقتیکی بهرام بهر نین موقعه فەع هه بوو و بۆیه سوفیانی دژی ئەو هان دها. فەرمانی هوی به سره بیانۆتکی دۆزیهوه و نووسه ری زەندیقی گرت. دواتر بریاری دا ته نوورتیک گه رم که ن و نه نامه کانی جهسته یان یه ک یه ک برین و به بهر چاوی ئەوه وه هه لیاندانه نیو ناگره وه. لهو قسانه ی که له کتیبه کاندا له نین موقعه فەع گێژ دراونه ته وه ده ردە کەوێ که ئەویش وه ک زەندیقییه کانی دی به چاوی رێژه وه سهیری ئایینه کانی نه ده کرد. نه گه ر قسه ی نه بو ره یحانی بیرونیش که ده لێ ناوبراو به شی بهرزویه ی خستۆته سه ر کليلة و دیمه راست نه بێ، دیسان به لگه و نیشانه گه لیک هه ن که ئەوه نیشانه ده دن نین موقعه فەع به چاوی گو مان و دوودلییه وه سهیری ئایین و مه زه به به کانی ده کرد. یه کێ لهو به لگه نامانه نامه یه کی ئەوه که به (رساله الصحابه) به ناویانگه و بۆ مه نسووری خه لیفه ی ناردوو، لهو نامه یه دا دوا ی ئەوه ی له باره ی خوراسانییه کان و ناگاداریوونیان له لایه ن خه لیفه وه داواکاری ده خاته روو و زۆر جهختی له سه ر ده کات، ده لێ له باره ی (نه حکامه فیهقییه کان) ناکۆکی و دوو فاقیه کی زۆر هه یه. زۆر ده بینن که له باره ی یه ک کیشه دوو بریاری پێچهوانه و دژ به یه ک ده ردە کرێن. دواتر داوا له خه لیفه ده کات که بیر له چاره سه رکردنی ئەو کیشه یه بکاته وه و نامه یه ک بۆ دۆزگه ره کانی خۆی بنووسی تا کو به پیتی رێنۆتینی ئەو نامه یه دادوه ری خۆیان بکه ن و تووشی ناکۆکی و سه رلیشتیوان نه بن. ئەو گو مان و دوودلییه ی که له "به شی بهرزویه ی پزیشک" دا هه یه و بنه مای هه ره گرنگی بیروباوه ری زەندیقییه شه. لهو نامه یه دا به ئاشکرا دیاره و نیشانه دها که نووسه ر زیاتر له وه ی له هه ولێ چاره سه ر دابی مه به ستی په له گرتن و له که دارکردنه. به هه ر حال، نین موقعه فەع نه گه ر له زەندیقییه کانیش بووی وه کو ئەو به شه ی زەندیقییه کان نه بووه که بی ئایینی و بیرکردنه وه ی نازادانه یان به جۆرتیک ناسککاری و پاهێنان لیکه ده دیه وه، بۆیه ئەو به نه ندازه ی به شار کوپی بۆرد و (نه بان کوپی عه بدو لحه مید) خۆی به زەندیقیبون هه لته کیشاوه، به لکو هه ولێ داوه له پیتی وه رگێرانی کتیب و بلاو کردنه وه ی نووسین و نامه لکه ی زانستی و نه ده بیسه وه، موسولمانان به بیر و هزه تازه کان ئاشنا بکات و ئەوان سه بارهت به بیروباوه ر و تێروانینه ئایینییه کانی خۆیان بخته گو مان و دوودلییه وه.

بەشار كۆرى بۆرد

بەلام بەشار زەندىقىيىبونى ۋەكو شىرىنكارى ۋەنەر نواندىنك تەماشىا دەكرد ۋە لە خۇ پىنھەلكتىشائىش پىيى باكى نەبوو. بەشار كۆرى بۆرد شاعىرىكى نايىنا ۋە خەلكى (تەخارستان) بوو. لە غەزەلخوانىدا ناۋايىكى بەو پادەيە گەشىت كە ژنان دەچونە مائەكەى تا فىئىرى شىعرەكانى بىن ۋە سترانىيىزەكان لە ھۆنراۋەكانى ئەو بىتازى ھۆنراۋەى كەسى تىران نەدەكردە گۆرانى. پىاۋە نايىنىيەكانى ئەو سەردەم دەيانگوت كە ھىچ شتىك ۋەكو سروودەكانى ئەم كۆيرە فسق ۋە فجور ۋە تاۋان ۋە شەھوت بلاناكەنمە ۋە برەۋى پىنئادەن. بەشار ئەو زەۋق ۋە ھونەركارىيەى بۆ بلاۋكردنمەۋى زەندىقىيەش بەكار دەھىنا ۋە ناشكرايە كە شىعرەكانى ئەو بە فاكىتەرى سەردەكى بلاۋبونمەۋى زەندىقى دەۋمىئەردىن، [(۷۴۹/ك ۱۳۱)] يەكىكە لەسەرمانى (موعتەزىلە) لەۋبارەيمە ۋەتوئە "قەسەكانى ئەم كۆيرە يەكىكە لە گەۋرەترىن ۋە كارىگەترىن تەلەكانى شىتاتىن." يەكىكە لەۋ بىروباۋەرانەى كە بەشار بە ناشكرا رايىدەگەيانەن ۋە خەلكى فىئە دەكرد يەكىكىان ئەۋەبوو كە ناۋبراۋ شاگرى، كە بەسومبلى پروناكى ۋە پەرسىتنى زەرەدەشت ۋە زەندىقىيە دەۋمىئەردى، لە خاك كە سۈجەدەگەى موسولمانان ۋە بە ھەۋىن ۋە پىكەتەنەرى مەروۋ دەۋمىئەردى، لە پىشتەر ۋە مەنزەر دادەنا. ئەم كۆيلە شىعرەى ئەۋ بەناۋايىنگە كە دەلى:

الارض مظلة و النار مشرقه زهوى تاريخه و ناگرش پروناك

والنار معبوده منذ كانت النار لموكلاتهى ناگر ھەيە پەرسىتارە

تەنەت ئەۋ شەيتانى كە لە ناگر دروست كراۋە لە ئادەم مەنزەر دادەنا كە لە خاكەۋە ھاتبەۋە بوون. ئەۋ جۆرە قەسە ۋە دەرپرەنەنە كە تانە ۋە تەشەر ۋە سووكايەتى كردن بوون بەرامبەر بە بىروباۋەرى موسولمانان، بوونە ھۆى ئەۋەى كە بە زەندىقىيىبونى تۆمەتبار بىكەن ۋە سەرنەخام مەھدى خەلىفە، لەبەر لەقاۋدانىك (ھەجۈك) كە بەشار بەرامبەر بەۋ كەردبوى كاتى چۈۋە بەسەرە فەرمانى دا بىگرن ۋە ئەۋەندەيان قامچى لىدا تا گىيانى لە دەستدا.

بلاۋبونمەۋى زەندىقى

جگە لە بەشار ۋە ئىبن موقەفەع چەند كەسىكى تىرش لە ۋىژەۋان ۋە نووسەرمانى زمانى عەرەبى تۆمەتى زەندىقىيىبونىان لەسەر بوۋە ۋە تەنەت چەندىن كىتەبىشيان بۆ لايەنگرى ۋە سەلماندى نايىنى مانى ۋە (مەرقىيون) ۋە (بەردەسيان) نووسىيون. ھەندىك لەۋانە بەدەستى مەھدى كۆرزان. لەنىۋياندا (عەبدولكەرىم كۆرى ئەۋلەۋجا) (۱۵۵ ك/۷۷۲ز) بوو كە لەسەر شايىنى مانى بوو ۋە بايەخ ۋە

گرنگی به بلا و کردنه وهی ئەو نایینه دەدا و بۆ سەلماندنی راستی نایینه کەهی خۆی راستهوخۆ و بە ناشکرا لە گەڵ دەربەرەکانی دەکەوتە مشتومر و هەقیەتی. وەك چۆن هەندێ لەو هەقیەتیانەی کە لە گەڵ (ئەبولھوزیل عەللاف) کە یەکیەک لە (موعتەزێلە)کانی بەغدا بوو، کردوونی لە کتییەکاندا تۆمارکراون و نووسراون. ئەوی بە دەستی مەھدی خەلیفە کوژرا. لە راستیدا زەندیقییە زیاتر لە هەموو مەزھەبەکانی تری ئێرانی کۆن لە سەردەمی خەلیفەکاندا پەرەى سەندوو و پواجی پەیدا کردوو. چونکە مەزھەبیەک بوو کە زۆرتر بێ ئازادان و ئەو کەسانەى کە دەیانویست نەچە ژێر باری هیچ نایینیەک لە گەڵ زوق و سەلیقەى خۆیان ڕێکیان دەخست. زۆری واش هەبوون تەنھا بۆ ناسککاری و خۆشگوزەرانى، قبوڵیان دەکرد. جگە لەوێش ئەم مەزھەبە هەر تاییەت بە مەوالی نەبوو عەرەبەکانیش لە کۆنەوێ ئاشنا بوون پێی. عەرەبەکان بە هۆی خەلگى حیرە لە گەڵ زەندیقییە ئاشناییان هەبوو و عێراقیش خۆی لە کۆنەوێ بەیەکى لە مەیدانەکانى دەرکەوتنى نایینی مانی دەژمێردا. بەم تەرزە، لە سەردەمى قوناعى فەرمانرەوایی خەلیفەکانى بەغدا، زەندیقییە لە نیو زۆر لە رۆشنبیران و بێرئازادانى ئەو سەردەمەدا برەوى هەبوو و باو بوو. جگە لەو کەسانەى کە بە تۆمەتى زەندیقییە کوژران و لە نیو بران کەسانیکیش هەبوون کە سەر بە زەندیقییە بوون، بەلام بە ناشکرا خۆیان پێتەڵەندە کێشا، بۆیە گرفتار نەبوون. لە شاعیران و وێژەوانە عەرەبەکانى ئەو سەردەمە، دەتوانین ناوی زۆران بێنین کە سەر بە زەندیقییە و زەردەشت بوون و باس و سەربوردەیان لە کتییە میژوویی و ئەدەبیەکاندا هاتوو. ئەوێ خەلیفەکانى وای لێدەکرد پووێ پووێان بێنەوێ ئەوێبوو کە زەندیقییەکان بە پێداگری و دلتیاییەوێ هەولیان دەدا خەلگ بەرامبەر بە هەموو نایینهکان بەدگومان و بێ باوەڕ بکەن. جگە لە مانى هەموو ئەو کەسانەى کە بە پێغەمبەر ناویان دەرکردو، لای ئەوان درۆزن بوون. بێگومان خەلیفەکانى بەغدا نەیان دەتوانی بەرگەى ئەوێ بگرن. بە تاییەت کە قورئان زەردەشتییەکانى بە خواوەنى نامەى ئاسمانى (ئەهلێ کتیب) ناوێ دەرکردبوو، بەلام لە بارەى مانەوییەکان هیچ قسەى کى لەو جۆرە لە قورئاندا باس نەکرا بوو. بۆیە مەھدی خەلیفە و جێنشینەکانى، بۆ لە نیو بردن و نەهێشتنى زەندیقییەکان زۆر بەتوندی کەوتنەخۆ. وەك چۆن دەبینین کە مەھدی، کەسیکى دەستنیشان کرد تا زەندیقییەکان دەستنیشان بکا و سەركوتیان بکات و ناوی لێنا "صاحب الزنادقه"^{٢٩٧}. هەروەها وەسیەتى بۆ کوپەکەى خۆى کرد کە گەیشته خەلافەت لە

دابلۆسین و ړاوه دوونانیان ړانه وستې و سستی نهنوتنې^{۲۹۸}. (هادی) له ړاوه دوونانی نهو گروپه، لټپړاونه ههنگاوی نا. (هاروون) پش بهه مان شتوه سستی نهواند و له سالی ۱۷۱ک/۷۸۸ز که کهسانی پهرته وازه و ړاکردووی پندانان، نهو پندانانه نهو زهنديقانهی نه گرتوه که له ترسی نهو خویان شاردهووه. له سهردهمی (مهنمون) پشدا یه کی له سهرانی نهوانی له شاری (رهی) که ناوی (یهزدان بهخت) بوو بانگکرد تا به ناماده بوونی نهو له گهل زانا موسولمانه کان گفتوگو و هه فیه یقین بکات. یهزدان بهخت داوای کرد که نازادانه له گهل زانا موسولمانه کانداهه فیه یقین نه غام بدات، به لام له گفتوگو که دا دژړاندی. مهنمون پییگوت نهی یهزدان بهخت وهره سهر نایینی نیسلام نه گهر پنام نه دابای نهوا نیستا ده مکوشتی. گوتی نهی (نهمیرلومنین) قسه کهت په سنده، به لام ده زانم تو لهو که سانه نیت که خه لک ناچار بکهیت دهست له نایینی خویان هه لبرگن. به لام وپرای نه مەش مهنمون سه بارهت به زهنديقیه کان چاوپوشینی نه بوو. سهرچاوه کان نووسیویانه که له به دوا دا گه پران و ړاوه دوونانی نهو تاقمه هه مان شتواز و رپچکهی خه لیهفه کانی پش خوی هه بوو. کاتی ههالیان بو هینا که ده کهس له زهنديقیه کان په دابوونه و خه لک بو سهر نایینی مانی بانگهیشت ده کهن، فهرمانی دا که ههر ده کهسه که بگرن و بیانیترن بو لای نهو. مشه خوریکی ورگن کاتی نهو ده کهسهی بیینی وا بو جیه که ده چن، وایزانی بو سهر ناههنگ و داوه تیک بانگهیشت کراون. خوی خسته ناو نهوانهوه و سواری که شتییه کیان کردن و نهویش له گهل نهواندا سواری که شتییه که بوو. پیاهه کانی خه لیهفه تیان هالان نهو مشه خورهشیان له گهل ده کهسه که زنجیر کرد و راپیچیان دان. کابرا زور ترسا و له گیراوه کانی پرسى شتوه کین و نهو کۆت و زنجیرهیان بو خسته دهستان؟ نهوانیش حال و پهوشی خویان بو باسکرد و لیتیان پرسى نهی تو چۆن کهوتیه نیتو نیهوه؟ گوتی من کابرایه کی مشه خورم کاتی که نیتوهم پیکهوه بیینی وامزانی ده چنه سهر ناغوار دیتک بویه خوم خزانه نیتو شتوهوه و خوم گرفتار کرد. کاتی که که شتییه که گهیشته به غدا نهوانه یان بردنه لای مهنمون، خه لیهفه یه که بانگی کردن و داوای لیکردن نهفرت له مانی بکهن و واز له شایینی نهو بیینن، له بهر نهوهی قبولیان نه کرد هه موویانی کوشتن. نینجا پرووی کرده مشه خوره که و پرسى یاری ناو نیشانی لیکرد. کابرا حالو کارى خوی بو باسکرد، مهنمون پیکه نى و لیتخوشبو^{۲۹۹}.

۲۹۸- طبری، ب، ۱، ج ۴۲.

۲۹۹ مروج الذهب، ب، ۳، ج ۳۲۰.

مەئمۇون و كۆپەكانى ھەپەيشين (مجالس مناظره)

لەگەل ئەمەشدا ئەمۇ رەفتارەى مەئمۇون لەگەل سەرچەم گرۈپەكانى تردا دەيكرد، نەرمتر و ھەمناھتر بوو. لە راستيدا رۆژگارى مەئمۇون، قۇناغىكى ئوتى باس و مشتومر و ھەپەيشينە ئايىنيەكان بوو لە نيوان خاوەن كىتەپەكاندا. ئەمۇ كۆپە ھەپەيشينانەى كە زياتر بە نامادەبوونى ئەمۇ پىك دەھىندران، بواری بە پەپرەوكارانى ئايىنەكان بەتايەت بە موبدەكان دا كە بۆ سەلماندى بىروباوەرى خۆيان بکەونە باس، و مشتومر و ھەپەيشين لەگەل زانا موسولمانەكان ئەنجام بەدن. لەمۇ ھەپەيشينانەدا، نەبەردىكى تازە لە نيوان موبدانى زەرەدەشتى و قسەكەرانى موسولماندا دروست بوو. نەبەردىك كە لە پرووناكى و لەژىر سايەى عەقل و زانستەو بوو و شمشير و چاوسووركردنەو دەستپورەدانى تيا نەبوو.

بە ھۆى ئەمۇ خوليايەى كە مەئمۇون سەبارەت بە توژىنەو و شەرقەى بىروباوەر و تىپروانىنەكان ھەيبوو، ھەندى ئازادى بە پەپرەوكارانى ئايىن و مەزھەبەكان دا كە بتوانن گفترگوژ و ھەپەيشين سەبارەت بە بىروباوەرى خۆيان ئەنجام بەدن. قسەكەر و زاناكانىش كە لەگەل زانست و مەعريفەى يۆنانى و ئىرانى و ھىندىدا ناشنايەتيان ھەبوو لەگەل خاوەن راو قسەكەر و بىرپارەكاندا كەوتنە مشتومر و لەمۇ پەپەندى بە ھزر و پرسى باوەرەو ھەپە قسەو باسو پرسيارگەلىكى تازە ھاتنە كايەوى. لە بارەى مەژدە كە ئايا خۆى دەسلەت و ئىختيارىكى ھەپە يان نا، لە بارەى قورنانيش كە ئايا دروستكراوى دەستى مەژدە يان نا، باس و مشتومرىكى گەرم سەرى ھەلدا. سەبارەت بە ئايىن و مەزھەبەكانىش كە ئايا كاميان لەگەل عەقل و زانستدا كۆكن و كاميان نا، باس و گفترگوژ ھاتنە ئاراو. پەپرەوكارانى ئايىن و خاوەن بىروباوەرەكان لەگەل يەكتردا كەوتنە ھەپەيشين و باس و مشتومر. مەئمۇونى خەليفە ئەمۇ جۆرە كۆر و باس و ھەپەيشينانەى پى خوشبوون و بۆ سەلماندى راستى، بە فاكترىكى كاريگەرى دەزانين. بۆيە ئەمۇ شمشيرەى كە خەليفەكان لە پرووى بىرمەند و خاوەن تىپروانىنەكانيان ھەلكىشاوو، ئەمۇ خستىيەو نىو كالان و پىنگەى دا كە پەپرەوكارانى ئايىنەكان لەگەل وتەپىژ و زانايانى ئىسلام رووبەروو ببنەو و بکەونە باس و ھەپەيشينى ئازادانە. مەئمۇون پىپاوبو كە دەپى سەركەوتن بەسەر دوژمن بە ھۆى بەلگەوہى نەك بە ھۆى ھىژ و دەسلەت، چونكە ئەمۇ سەركەوتنەى بە ھۆى ھىژ و دەسلەتەو پىتەدى، لەگەل نەمانى ھىژ و دەسلەتەيش لە نىو دەچى، بەلام ئەمۇ سەركەوتنەى بە ھۆى بەلگەوہ پىتەدى ھىچ شتىك ناتوانى

له‌نێوی ببات^{٣٠٠}. له‌به‌رئەوه‌ بوو که مه‌ئموون بایه‌خێکی تایبه‌تی به‌ گفتوگۆ و هه‌ڤه‌یه‌ینه‌کان ده‌دا و هه‌میشه‌ هه‌ستان و دانیه‌شتنی له‌گه‌ڵ قسه‌که‌ر و لی‌کۆله‌راندا هه‌بوو. سه‌رچاوه‌کان نووسیه‌یه‌کانه‌ که پۆژانی سێ شه‌مه‌ له‌ باره‌گای خه‌لافه‌تدا زانایان و بیریارانی خاوه‌ن قه‌لم و سه‌ر به‌ نایینه‌ جیا‌جیا‌کان کۆده‌بوونه‌وه‌ و ژوو‌ریکی تایبه‌تی بۆ ده‌پازاندنه‌وه‌ و خوار‌دنیان ده‌خوارد و ده‌ستیان ده‌شووشتن و پۆشنایان داده‌گیرساند، نینجا کۆریان ده‌به‌ست و ده‌که‌وتنه‌ باس و مشتوم‌ری و هه‌ڤه‌یه‌ینه‌وه‌. مه‌ئموون ئه‌مانه‌ی له‌لای خۆی داده‌نان و ئیدی کۆره‌ که‌ گه‌رم ده‌بوو. له‌ راده‌ر‌پ‌ر‌یندا نه‌وپه‌ری نازادیان هه‌بوو و نیوه‌ شه‌وان دیسان نایان ده‌خوارد ئیدی بلا‌وه‌یان لێده‌کرد^{٣٠١}. له‌و کۆ‌پ‌و دانیه‌شتنه‌دا په‌ی‌هه‌وکارو پێشه‌وایانی نایینه‌ جیا‌جیا‌کان ئاماده‌ ده‌بوون. له‌ نێواندا که‌سانی وه‌کو (نازه‌ر فری‌ن‌یغ)ی پێشه‌وای زه‌رده‌شتیه‌کان و (یه‌زدان به‌خت)ی پێشه‌وای مانیه‌کان ئاماده‌ ده‌بوون. له‌ هه‌ندێ له‌و جۆره‌ کۆ‌پ‌انه‌دا که‌ له‌ خوراسان پێکه‌ده‌هێ‌تران (عه‌لی بن موسا شه‌له‌ره‌زا)ش به‌شداری ده‌کرد. له‌ کتێبه‌کاندا هه‌ندێ له‌و گفتوگۆ‌یه‌یه‌ که‌ له‌و دانیه‌شتنه‌ نه‌جم درا‌ون، تۆمار‌کرا‌ون. نه‌وه‌ی له‌و کتێبانه‌ ده‌رده‌که‌وێ نه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و جۆره‌ کۆ‌پ‌انه‌ با‌زاری باس و مشتوم‌ری و شیکردنه‌وه‌ی یان له‌ بواره‌کانی زانستی که‌لام و با‌وه‌ردا، باش گه‌رم کرد و په‌ی‌هه‌وکارانی نایین و مه‌زه‌به‌یه‌کانی ناچار‌کرد بۆ پالێشتیکردن و پشتر‌است‌کردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌یه‌کانیان بۆ ر‌ه‌تدانه‌وه‌ی گومان و دو‌ود‌ل‌ی ن‌کۆ‌لی‌که‌ره‌کان کتێب و وتار و نامی‌له‌که‌ بنووسن.

هه‌ڤه‌یه‌ینی دو‌انه‌یی - دو‌الیزم (مناظره‌ ئه‌وه‌ی)

له‌و هه‌را‌و به‌زمه‌ی که‌ که‌وت‌بووه‌ نێ‌و په‌ی‌هه‌وکارانی با‌وه‌ر و مه‌زه‌به‌یه‌ جیا‌جیا‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌دا، مه‌ز‌دیس‌نان و زه‌رده‌شتیانیش ئه‌و بواره‌یان بۆ ره‌خ‌سا که‌ له‌و هه‌ڤه‌یه‌ی‌ین و دیالۆگانه‌دا به‌شداری بکه‌ن. به‌شداری‌بو‌ون له‌و کۆ‌پ و هه‌ڤه‌یه‌یه‌یه‌کانه‌ بو‌وه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ م‌و‌یده‌کان له‌ باره‌ی ئیسلام و قورئانیش بکه‌ونه‌ گفتوگۆ و له‌ دروستی و نادروستی با‌وه‌رێک بکۆ‌لنه‌وه‌ و مشتوم‌ری له‌سه‌ر بکه‌ن، که‌ سه‌ده‌یه‌ک پێشتر نایینی زه‌رده‌شتی شکست پێدا‌بو‌و و به‌سه‌ری‌دا ز‌ال ب‌بو‌و. ده‌توانین هه‌ندێ نمونه‌ له‌و جۆره‌ هه‌ڤه‌یه‌یه‌یه‌کانه‌ که‌ له‌ نێ‌وان زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان و زانا موسو‌ل‌مانه‌کاندا نه‌جم درا‌ون له‌ کتێبه‌کان به‌دی بکه‌ین. بۆ نمونه‌ سه‌رچاوه‌کان نووسیه‌یه‌یه‌ که‌ به‌ ئاماده‌بوونی مه‌ئموون یه‌کێ له‌

٣٠٠- تاریخ بغداد، ب، ١٠، ١٨٦١ وەرگیراوه له نۆیه‌خ‌تی، ل ٤٢.

٣٠١- مروج الذهب، ب، ٢، ل ٣٢٧.

هیربدانی گه وره له گهڻ ئیمام رهزا کهوتبووه بهرامبهر ههڤه یقینهوه. "ئیمام رهزا لیپرسی به لگهی تو له بارهی نهوهی که زهردهشت به پیغه ممبر دهزانی چییه؟ هیربده که گوتی: زهردهشت شتیکی هیئا که کهسی تر پیش نهو نهیهتیاوو و شتگه لیکی بۆ ئیمه ساغ کردهوه که جگه لهو کهس ساغی نه کردوونه تهوه. رهزا گوتی: نایا نهو شتانهی که له بارهی نهوهوه دهیانلیی له پیشینانهوه به ئیوه نه گه یشتوو؟ هیربد گوتی: به لای لهوانهوه به ئیمه گه یشتوو. رهزا گوتی: خه لکانی تری جیهانیش هه مان نهوه ده لاین و نهوانیش نهو شتهی که له بارهی پیغه ممبرانی خویان وهک موسا و عیسا عه مه د هه یانه له پیشینانهوه وهریانگرتوو. کهوایه هۆی چییه که ئیوه زهردهشت له ری پی گپرانهوهی پیشینانهوه ده ناسن و دان به پیغه ممبرایهتی نهودا ده نین و بانگه شهی ده کهن که نهوهی نهو هیئاویه کهس نهیهتیاوه، به لایم بانگه شهی پیغه ممبرانی تر که په یامی نهوانیش هه له ری پی پیشینانهوه گه یشتوته ده ست په پیره وهکانیان، باوه ر نا کهن؟ هیربد وه لایمی پینه درایه وهو شوینه کهی به جیهیشت^{۳۰۲}. نمونهیه کی تر لهو جوړه ههڤه یقینهانه گفتوگۆیه که که له نیوان مه نمون له گهڻ (دوالیست) یکدا روویدا. چیرۆکی نهو ههڤه یقینه بهم چه شنه باسکراوه: "له رۆژگاری مه نموندا، وا باو بوو که ناویراو بریاری دابوو له بهردهم نهودا هه موو مه زه به کان پرو به پروو ههڤه یقین بکهن، رۆژنیک پیاو یکی زانا هات که سه ر به مه زه بهی (دوانه یی) بووو بۆ داکۆکیکردن و سه لماندن نهو مه زه به له گهڻ خه لکانی تر دا گفتوگۆ ههڤه یقینی نه بجام ده دا. مه نمون فه رمانی دا زاناو شه ره زایانی ئایینی ئیسلامیان بۆ پرو به پروو بوونهوه له گهڻ کابرای ناویراو کۆکردنهوه. کابرا کاتی هاته قسه کردن گوتی جیهاننیک ده بینم پر به له چاکه و خراپه و پرووناکی و تاریکی و جوانی و دزیوی، هه ر ناوینه یه که لهو دژ به یه کانه ده بی دروستکه رتیکی دیکه یان هه بی، چونکه عه قل ناسه لمینتی که دروستکه رتی که هه م چاکه بکا و هه م خراپه، نهو جوړه به لگانه ی هیئانهوه. له نیو کۆری دانیشتهواندا دهنگی ناره زایه تی به رزبووه وه و پروویان کرده خه لیفه و گوتیان نهی میری خاوه ن باوه ران جگه له شمشیر شیاو نییه به هیچ زمانیکی تر قسه له گهڻ نه م پیاهه بکری. مه نمون ده میتک بیده نگ بوو، ئینجا لیپرسی نایا مه زه به چییه؟ وه لایمی دایه وه: مه زه به نهویه که دروستکه ر دووانن، به کینکیان خوای خراپه و نهوه کهی تر خوای چاکه. مه نمون گوتی نایا هه ردوویان به سه رکرداری خویاندا ده سه لاتدارن یان بیده سه لاتن؟ وه لایمی دایه وه که: هه ردوویان به سه رکرداری خویاندا زال و

دهسه لاتداران و دروستکمر هرگیز دهسته و دهستان و بیدهسه لات نییه. مه نمون گوتی: هیچ دهسته و دهسان و بیتهیزی لیده و بیتهوه. گوتی نه خیر، چۆن پوره ردگار بیدهسه لات دهبی.

مه نمون گوتی (الله اکبر)، خوی چاکه دهیه وی خوی بی و خوی خراپه نه بی یا خوی خراپه دهیه وی که خوی چاکه نه بی به خواست و داخواری نهوان بی یان نا؟ کابرا گوتی نابی و هیچ کامیان به سهر نهوی تردا زال نییه.

مه نمون گوتی: که وایه دهسته و دهستانی هر یه که لهو دوانه ده رکهوت و خوا هیچ بی دهسه لاتیه کی تیا نییه. نهو (دوانه بی) یه سهری سورما، نینجا مه نمون فهرمانی دا کوشتیان و هه مووان نافهرینیان کرد^{۳۰۳}. "ناوی نهو (دوانه بی) یه له کتیبان نه هاتوه، به لام نهو رهتاره کی مه نمون دواجار له بهرام بهری به کاری هینا له گه له نهو رهتاره که ده رهق به مانه ویه کان ده یکرد وه که یه که. هه ندی له لیکۆلهران نهو دوالیسته به که سیکی مانه وهی ده زانن، ته نانهت به یه زدانبه ختی مانه وهی ده زانن^{۳۰۴}. له کاتیکدا که مه نمون یه زدانبه ختی نه کوشتوه و په نای داوه و کوژانی نهو دوالیسته به چپوکیکی دروستکراو و نه شیاو ده چی و رهنکه سهر له بهر شتیکی خه یالی و دروستکراوی دهستی نووسهر و زاده ی ناره زوو و ده مارگیری نهو که سه بی که پیکیه وه ناوه. به لام نهو گفتوگویی که له نیوان نهو دوالیسته و مه نمون روهی داوه له سهر بنه مای باوه ری زهرده شتی بووه و له کتیبه په هله ویه کاندای شتی لهو چه شنه هیه. ناشکرایه که لهو جوژه هه فیه یقینانه دا نهوهی که زور، زهرده شتی دوالیسته کانی نیگهران کردوه، مه سه لهی چاکه و خراپه یه. نیگهرانی نهوان له وه دایه که چۆن ده کری کرداری خراپه بدریته پال خوا؟

وتهی گومانشکین

له کتیبی په هله وی (شکه نه د گوماننیک و چار)^{۳۰۵} دا که پیده چی که میک دواي نهو میژوه نووسرابی، هه ندی قسه ن که نشان ده دن موبیدان لهو باره یه وه تا چ پادده یه که له نیو گومان و دوو دلیدا ژیاون؟ نهو هزری که دزیوی و تاوان بو خوی چاکه و له هه مانکاتدا چاکه و

۳۰۳- بیان الادیان، چاپ عباس اقبال، ل ۱۸.

۳۰۴- عباس نیقبال، پهراویزی بیان الادیان، ل ۵۸.

۳۰۵- نه م کتیبه له لایه ن west به نینگلیزی (۱۸۸۵ ز) demenasce به فه رانسوی (۱۹۴۵)

وه رگیژ دراوه. سادیق هیدایهت بو سهر زمانی فارسی وه ری گپراوه.

جوانی بۆ خوی چاکه ده گێڕتتهوه، بۆ نهوان قووت نه ده دراو نه یانده توانی بیری لێبکه نهوه. ئایا خوایه که چاکه و جوانیه کانی جیهانی ئافراندهوه، دزیوی و خراپه کانیشی دروست کردوون و پیشکشی جیهانی کردوون؟ نه گهر خوی جیهان ئافریدهی خراپه و چاکه بێ، بتهوی یان نا ده بۆ خۆشی نهزان و بۆ تواناو دوور بۆ له چاکه و بهزهیی، که نه مانه کهم و کورین و خوایه که به دهیتهری تهواوو بۆ کهموکوری بیت چۆن ده کری نهو کهموکورییه هه بۆ و لێبوه شیتتهوه؟^{۳۰۶} لهو هه قهیه یه نهی که له نیوان دوا لیسته که و مه نمووندا پرویدا نهو هزره که له (شکه نهو گومانیک و چار) دا بۆته بنچینهی باسێک، بێگومان یه کێ له گرنگترین گرفته کان بووه که مه زدیستان و دوانه یه کانی له قبول کردنی ئایینی ئیسلام خستۆته دوو دلی و گومانه وه. ده یان پرسی نه گهر وه کو موسولمان ده لێن خوا هاوتا و بۆ هاو شیتیه و به سه رکه وتوو، له نیویهری ده ده نه قه لēm چ روو و رو خساریکی هه یه؟^{۳۰۷} جگه له وه، نهو خوایه که هاو شیتیه و هاوتای نه بۆ لای مه زدیستان و یتا کردنی ئاسان نه بوو. ده یان گوت وه ها خوایه که نه گهر ژیر و په سند کراوه بۆچی بوار به چاکه و خراپه ده دا و نه گهر چاکه له خراپه به باشت داده نی، نه دی هۆی چیه که ناپاکان و خراپه کاران له جیهانه دا له پیشتر و زیاترن؟^{۳۰۸} نه گهر (ره حیم) و (ره حمان) ه له پای چی نه زانی و کویری و دل ره قی و خراپه کاری به سه ر خه لکدا ده سه پینی؟^{۳۰۹}.

زانایانی ئیسلام وه کو (نه بو له وه یل) (۲۲۶/ک/ ۸۴۲هـ) و (نیزام) (۲۲۱/ک/ ۳۲هـ) که ناوی نه بو ئیسه قاقی کویری سه یاره وه لāmی وردو دروست به رام بهر نهو ره خه نهو پر سیارانه ده خه نه روو، که له کتیه کانی که لāmدا ها توون. به لām نهو جو ره ره خه نه و ئیرا دانه که له کتیه یی (شکه نهو گومانیک و چار) نا راسته ی زانایانی ئیسلام کراون، نموونه یه کن لهو هه قهیه یه نهی که له سه ره تای قو ناعی گفتو گو و هه قهیه یه نی نیوان مه زدیستان و موسولمانه کاندای بره ویان هه بووه. نهو به واره فراوان و لیبورده یه ی که مه نموون به رام بهر مه زدیستان و گروه ئایینییه کانی تر ده یان واند، ورده ورده جو ره ته ی پیدان که ره خه نه له ده قه کانی قور ئانی بگرن و نهو قسه و ئایه تانه به قسه ی دژ به یه که بژمیرن. نموونه ی نهو جو ره ره خه نه ده توائن له کتیه یی (شکه نهو گومانیک و چار) دا به دی بکه یین و

۳۰۶- شکند گمانیک و چار، فصل ۱۱ بند ۱۶- ۱۳.

۳۰۷- هه مان سه رچاوه، هه مان به ش، ۳۶- ۳۰.

۳۰۸- هه مان سه رچاوه، ۳۶- ۳۰.

۳۰۹- هه مان سه رچاوه، ۴۴- ۳۷.

دهشی ئەو جۆره ږه‌خنه و نارە‌زایه‌تیانه به‌ نمونه‌یه‌ك له‌ونه‌بهرده‌ بدهینه‌ قه‌لم كه‌ ئی‌رانییه‌كان له‌ ژێر سایه‌ی لۆژیک و پرووناکیدا دژی عاره‌به‌كان و موسولمانه‌كان نه‌نجامیان ده‌دا. له‌ جیه‌یه‌کی ئەم کتیبه‌دا هاتوه‌ "له‌ کتیبی ئاسانی نه‌واندا، له‌باره‌ی چاکه‌ و گوناهاوه‌ ئەو بانگه‌شه‌یه‌ هه‌یه‌ كه‌ پێچه‌وانه‌ی یه‌ك‌ترن. ده‌لێ: "چاکه‌ و گوناها هه‌ر دووکیان له‌منه‌وه‌ن، دیو و جادوو ناتوانن زیان به‌ كه‌س بگه‌یه‌نن. هه‌یچ كه‌س نایین قبولناکات نه‌گه‌ر خواستی منی تیا نه‌بی و هه‌یچ كه‌س پوو له‌ کوفر ناکات و ناکه‌وێته‌ سه‌ر ږیی خراپه‌ نه‌گه‌ر من خواستم له‌سه‌ری نه‌بی، له‌ هه‌مان کتیبدا زۆر نارە‌زایه‌تی ده‌رپراوه‌ و نه‌فرت له‌ ئافه‌ریده‌کانی خوا کراوه‌ كه‌ چما خراپه‌ و گوناهاکاری ده‌که‌ن... ئەمه‌ خواست و کرداری خودی خۆیه‌تی که‌چی خه‌لکی به‌ هۆی ئەو تاوان و خرپه‌کاریانه‌ به‌ نازار و نه‌شکه‌نجی دۆزه‌خ و سزای گیان و جه‌سته‌ ده‌ترسینی و هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کات. له‌ جیه‌یه‌کی تردا ده‌لێ كه‌ "من خۆم، خه‌لک بۆ سه‌ر گومراهی ڤاده‌کیشم، له‌ کاتی‌که‌دا نه‌گه‌ر به‌موی ده‌توانم بۆسه‌ر ږیی راستیان ږینوینی بکه‌م، به‌لام خۆم گه‌ره‌که‌مه‌ ئەمانه‌ بچنه‌ دۆزه‌خ" و دیسان له‌ جیه‌یه‌کی تری ئەم کتیبه‌دا هاتوه‌ كه‌ "خه‌لک خۆیان فاکتسه‌ر و بکه‌ری تاوان و گوناهاکارین"^{۳۱} "ئه‌مانه‌ نمونه‌یه‌ك له‌و شتانه‌ی كه‌ مه‌زدیسان وه‌ك به‌لگه‌ بۆ ڤووبه‌ڤووبوونه‌وه‌ له‌گه‌ل زانایانی ئیسلام و سه‌لماندنی راستی و دروستی ئایینی خۆیان له‌ چاو ئایینه‌کانی تر، ده‌یانگوتن. به‌لام، قسه‌که‌رانی ئیسلامیش قسه‌ی خۆیان هه‌بوو و زمانیشیان وه‌كو شمشی‌ری غه‌زووکاره‌کانیان بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ و له‌ نیو‌بردنی ئەو ږه‌خنه‌ و گومانانه‌ له‌کاربوو و سه‌رکه‌وتنیان له‌و ڤووه‌وه‌ وه‌ده‌ست هه‌ینا و کۆتاییان به‌و مقومقۆ و هه‌فه‌یه‌قینانه‌ هه‌ینا. به‌لام ئەو قسانه‌، نیشان ده‌ده‌ن كه‌ موبیدان و هه‌یریدانی زه‌رده‌شتی ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ره‌تی هه‌یز و ده‌سه‌لات و شکۆی ئیسلامیشدا، هه‌رکاتیک ده‌رفه‌تی قسه‌کردنیان بۆ ڤوخسابوا به‌رامبه‌ری ڤاوه‌ده‌ستان و بۆ ڤه‌تکرده‌وه‌ی به‌لگه‌ی خۆیان ده‌هه‌ینایه‌وه‌ و ئەو به‌لگانه‌ نه‌گه‌ر نادروستیش ین، ده‌رخه‌ری نه‌به‌ردی‌کن كه‌ له‌ نیو‌ ڤووناکی و عه‌ق‌ل و زانسته‌شه‌وه‌ له‌ نیوان ئی‌رانییه‌کان و عاره‌به‌کاندا گه‌رم بوون. به‌لام هه‌فه‌یه‌قینی زانایانی زه‌رده‌شتی هه‌ر تاییه‌ت نه‌بوو له‌گه‌ل زاناو قسه‌ بێ‌ژانی ئیسلام به‌لکو له‌گه‌ل جووله‌که‌ و مه‌سیحی و مانه‌وییه‌کان و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل (ده‌ه‌ری)یه‌کانیشدا گفتوگۆ و هه‌فه‌یه‌قینیان هه‌بوو. ده‌توانین نمونه‌یه‌ك له‌و هه‌فه‌یه‌قینانه‌ له‌ کتیبی (شکه‌نه‌د گومانیک وچار)یشدا به‌دی بکه‌ین. له‌مانه‌دا ده‌رده‌که‌وی كه‌ زه‌رده‌شتیه‌كان

له سهردهمی ئیسلامیشدا، له بلاوکردنهوهی ئایینی خۆیان که متهرخم و خه مسارد نهبوونه و لهو نهکرهشیاندا نهوپهپی حمز و سهلیقهیان ههبووه و خستویانه ته گهر.

گوجهستهك ئهبالیش

یه کێك لهو ههقهیهقینانهی که له نێوان (نازهرفرهنبغ)ی مویدی گهورهی زهردهشتی و (گوجهستهك ئهبالیش)ی زهندیق که مانی یان دههری بووه، ههبووه، نیشاندهری نازادی نهمانهیه له بلاوکردنهوهی بیروباوهری خۆیان له سهردهمی فرمانهروایهتی مهنمووندا. نووسراویکی بچوک لهو بارهیهوه به زمانی پههلهوی به جێماوه که چیرۆکی ئهو ههقهیهقینهی تیا به^{۳۱۱}. لهو نووسراوه دا، ئهبالیش که له ئایینی زهردهشت ههلگهراوهتهوه، له جزووری مهنموون له گهڵ (نازهرفرهنبغ)ی مویدی زهردهشتیدا دهکهوێته ههقههقین و گفتوگۆ و ههفت پهخنه به شیوهی پرسیار دهخاتهپروو. بهلام ئهو وهلامانهی که نازهرفرهنبغ دهیانداتهوه نهوهنده سهرنجراکیش و پهوانن که مهنموون و نهوانهی لهو دانیشتوون سهرکهوتنی نازهرفرهنبغ پشتراست دهکهنهوه و ئهبالیش شهرمهنده و تیکشکاو له دانیشتنهکه دهچێته دهرهوه. پهپهروکارانی مهزدهک له ههموو پاشاوهی گروپه ئایینییهکانی تری سهردهمی فرمانهروایی ساسانی، نهفرهتلیکراوتر و مهترسیدارتر تهماشای دهکران. له گهڵ نهوهشدا له دوا دوایههکانی سهردهمی فرمانهروایی مهنمووندا، بواری خۆ دهرخستنیان بۆ پهخسا و پرووپهرووی موسولمانان بوونهوه. ئهو گروپه له ژێر ناوی خوهرهمی و خوهرهمدینی له سهردهمی مهنموون و موختهسهمدا رایهپین و باس و چیرۆکی نهمانه له بهرسههاتی بابهك و مازیاردا هاتوه. ئهو گروپه ئایینهیه له گروپه زهردهشتیههکانی تر که متر بواری گفتوگۆ و ههقهیهقین و بهلگه هێنانهوه له گهڵ موسولمانهکانیان ههبوو و ئهو نهبهردهی که بۆ سهرکهوتن و سهرخستنی ئایینی خۆیان نهغامیان دهدا سهرله بهر له مهیدانهکانی جهنگ بووه. سهرهپای ههمووی نهمانهش لهو کتیبانهی که سهر بهت به زانستی کهلام و گهلان و میللهتان نووسراون بنهمای باوه و ئایینه که بیان باسکراوه، بهلام وا پێدهچی له بهرتهوهی موسولمانان نهوانهیان به خاوهنی کتیب (اهل الکتاب) نه ژماردوهوه، بواری گفتوگۆ و دیالوگیان پێنه داو. له بهرتهوه ناتوانین بزانیان داخۆ بۆ

۳۱۱- دق وهرگێزانی نووسراوه که له لایهن بارتلمی به زمانی فهرههسی (۱۸۸۷) و هه مان چاپ به زمانی نینگلیزی (۱۹۳۶) بلاوکراوه و هه لایهن بارتلمی به زمانی فهرههسی (۱۳۱۶) هه تاوی.

بانگه شه و بلاوکردنه وهی بیروباوهری نایینی خۆیان چ به لگه یه کیان هیناوه ته وه و له نیتو پرووناکیی زانست و عهقلدا چۆن چۆنی توانیویانه له گهڵ زانایانی ئیسلامدا پرویه پروو ببنه وه؟

شعوبیه کان

له گیروگازی ئەو مشتومڕانەی که سه بارهت به زه مینهی بیروباوهر و تیروانینه نایینییه کان له نیتوان بیرمه ند و زانایان له گۆڕیدا بوون، پرسیتکی دیکه ش له نیتو موسلمانانه کاندای جیتی باس بوو: نایا عاره به کان که نیتوان و زۆر ولاتی تری جیهانیان هیناوه ته ژیر ئالای ئیسلام و به سه ر زۆر له گه لانی جیهاندا سه رکه وتوون، له گه لانی تری جیهان ره سه نتر و مه زنترن؟ هه لبه ته عاره به کان خۆیان له و باره یه وه گومانیتکیان نه بوو. زۆر به نازایه تی و جوامیتری و میوانه وازی و قسه زانی خۆیانسه وه ده یان نازی. له به ره شه وه هه ول و تیکۆشانه یه ش که له کاری بلاوکردنه وهی ئیسلامدا نواندبوویان، خۆیان له موسولمانه کانی تر به خاوه ن هه قتر ده زانی. به هۆی نه وه یه ش که پینغه مبه ر عاره ب بوو و قورئانی ش به زمانی عاره بی بوو، پینانوابوو که عاره ب له هه موو میللەت و گه لانی تری جیهان مه زنتر و له پینشه و نه و تیروانینه له رۆژگاری نه مه ویه کاندا، له نیتوان که عاره به کان زۆر خۆیان پینشه لده کیشا بووه مایه ی ره نج و نازاری زۆر. بۆیه هیواش هیواش نه و بیره له میشکی موسولمانان چه سپی که نه و بانگه شه یه ی عاره به کان و نه و ره قتار و کرداره یان که به سووک سه یری موسولمانانی نا عاره ب ده که ن، به هیچ شیوه یه که له گه ل ناوه رۆک و پینوینیه کانی قورئان یه که ناگریته وه. مه گه ر نه وه نییه که له قورئاندا برایه تی و یه کسانێ گشت موسولمانان به راشکاوییه وه باسکراوه؟ قورئان به راشکاوییه وه ده یگوت که "ئه ی خه لکینه، نیتمه نیتوه هه موومان له پساو ژن ئافرانده وه و کردوومانن به تیره و هۆز گه لیک تا یه کتر به هۆی نه وه وه بناسن"^{۳۱۲}. هه ره وها جه ختی ده کرده وه که "هیژاترینی نیتوه لای خوا نه و که سه یه که پارێزکار و پاکتره" و پینغه مبه ریش گوتبووی: "عاره ب هیه چی له نا عاره ب هیژاتر و مه زنتر نییه مه گه ر به هۆی پارێزکاری خۆیه وه بیست". به و پینیه، نه و بانگه شه و خۆ هه لکیشان و فیز لیدانانه ی که عاره به کان ده یانکرد ناره و باوون و هیه چ بنه مایه کی دروستیان نه بوو. له به ره شه وه زۆر له موسلمانان نه یانته وانی به رگه ی نه و ناره وایی و به سووک گرتانه بگرن و به ئاشکرا که و ته ره تکردنه وهی نه و بانگه شه و نکۆلیکردن لیان. گوتیان عاره ب هیه چ شتیکێ له میللەتانی تری جیهان زیاتر نییه. مرۆقه کان گشتیان له یه که گه وه ره ن و له

۳۱۲- قورئانی پیرۆز: سوره تی حجرات، نایه تی ۱۳.

نه ژاد و توره مه دا هېچيان هيژاتر نين له وهی دیکه یان، نه گهر مه زنی و هیژاتر بوونیک هه بی، له نیوان میلله تان و تیره و هوزه کاند نییه به لکو له نیوان تاکه کانه و نهویش ته نها به هوی پاکي و پاریزکاریه وهیه و بهس. چاکه و خراپه و بهرزی و نرمی له نیو همر میلله ت و تایفه یه کدا هه یه، به لام له نیو همر میلله ت و تایفه یه کدا چاکه، چاکه یه و و خراپه ش خراپه. نهو کهسه ی که خوی نرم و هېچ پووجه ناتوانی به هوی گوره و پیشینانی میلله ته که ی خوی، شهره ف و مه زنايه تی بۆ خوی زیاده بکات و نهو کهسه ی که خوی مه زن و بهر ز و گوره یه به هوی نه وهی سر به پیاو خراپانی هوز که یه تی له شکو و هیژایه که ی که م نایته وه. کاتیک خه لکی عیراق گشتیان ره چه له کی خویان ده گپرایه وه بۆ خوسره وقوباد، شاعیریک له شعوبیه کان به گالته پیگردنه وه پرسی نه گهر وایه نهی (نه به تی) یه کان بۆ کوی چوون؟

نهو کهسانه ی که مه ز تر بوونی عاره بانیان ره تکرده وه لایه نگرانی یه کسان ی بوون و نهو جوړه بانگه شه و قسانه یان به زیانی نیسلام ده زانین. به لام عاره به کان، به تایه ت نه فام و خۆفکمه ره وه کان یان، که قسه ی نهو یه کسانخوازان یان قبول نه ده کرد، تووشی لومه گه لیکی خراپه تر بوونه وه. نهو کهسانه ی به ناوی شعوبی ناسران، قسه کانی یه کسانخوازه کان یان کردنه ده ستاویر و بیانوو و هیواش هیواش که وتنه سوو کایه تی پیکردن و لومه کردنی عاره به کان. گوتیان و به لگمیان هینایه وه که عاره به کان نه که هېچ شتیکیان له گه لانی تر زیاترو باشتر نییه به لکو خویان هېچ شتیکی تایه تی و باشتر یان تیانیه. نهوان قهت نه ده ولته تیکیان هه بووه، نه ده سه لاتیک، نه پیشه سازی و هونه ریکیان پیشه کش به جیهان کرده وه و نه زانست و زانیاریه ک، جگه له تالانکاری و پیاو کوژی هونه ریکیان نه بووه و له بهر برسییه تی و به دبه ختی، مناله کانی خویان زینده به چال ده کرد و ده کوشت. به لام سه باره ت به قورشان و ثایینی نیسلام که عاره ب پیی دهنازن و پوزی به سهر موسولمانه کاند، پتلیده دهن، خوی هېچ په یوه ندیه کی به عاره به وه نییه. قورشان و ثایینی نیسلام خویان لهو قسه و بانه گشه بیجی و ناړه و و دهمارگیریانه بیزارن و نهو هه لس و که و ته یان به شتی دزیوو و ناړه و داوه ته قه لوم.

ناوی شعوبی، که لهو گروهه ناکو که ی عاره ب و لهو کهسانه ی که لایه نگر یه کسان ی بوون نراوه، لهو رووه وهیه که نهو دوو گروهه لهو باوړه بوون که هوز و تیره عاره به کان، له گه ل گه لانی ناعاره ب هېچ جیاوازیه کیان نییه، و نهو قسه و بانگه شان ی عاره به کان که خویان له خه لکانی تر

هیترا تر و معزتر دہزان، قسہ و بانگہشہی بیجی و ناپہوان^{۳۱۲}. مشتمری نیوان عارہبہ کان لہ گہل
 نہو شعویانہ وردہ وردہ پهریان سہند، نیدی لہ ہمر گروپیک قسہ کہرانیٹک سہریان ہلدا و
 یہ کترین لومہ و جنیویارن دہ کرد و دژہرانی عارہب، بہ تایہت زہردہشتی و زہندیقیہ کان،
 بازاری نہو ہنگامہیان گہرتر کرد و لہ پہلامارو ہمجوی عارہب زیاد لہوہی پتیرست بی،
 زیادہروسیان کرد و کارہ کہیان گہیانندہ پادہیک کہ ہیواش ہیواش نہک ہمر خہلکی عارہب بہلکو
 ہمر شتیکی تریش لہ زمان و نایین و بیروباوہرہوہ بگرہ کہ دہگہراپاہوہ بژ عارہبہ کان، خرایہ بہر
 سووکیاہتی پیکردنہوہ و ناپہزایہتی و دژاہتی کردنی نہو بانہ گہشانی عمرہبہ کانیان کردنہ
 بیانویٹک کہ دژاہتی بانہ گہشہکانی قورٹان و نیسلامیش بکمن و لہو مشتمرپانہدا بہ تہواوی لہ
 سنور دہرچوون.

نہو شعویانہ ہمر تہنہا لہ ٹیران نہبوون، لہ ہموو ولات و سہرزہمینہ نیسلامیہکانی تریش
 لہ ہمرچیہک کہ خہلک لہ دہستی خژیہرستی و فیزلیدانہکانی عارہب وہ تہنگ ہاتبوون،
 شعویہکانیش دروست دہبوون و دژی عارہبہکان راست دہبوونہوہ. بہلام لہ ٹیراندا، لہ ہموو
 جڑہ خہلکیتک لہ نیو نہو گروپہ یہکیان دہگرت کہ ہموویان بژ ناشیرینکردن و دژاہتیکردنی
 عارہب ہاودہنگ و ہاودہست دہبوون. لہگہل نہوہشدا، زورترینی نہو شعویانہ لہ ٹیران لہو
 کہسانہ بوون کہ ستم و بیتادیان لہدہستی عارہب چہشتبوو.

دہتوانین بلین و ہرزیر و گوندنشینہکان، بہتایہت ناوچہ دوورہ دہستہکانی ٹیران لہ ہمووان پتر
 کہوتبونہ بہر ستم و بیتادی عارہب. لہلایہک خاوند مولک و دہرہبہگہکان ستمیان لیدہکردن و
 لہلایہکی تریش باجگر و کاریہدہستہکان مال و قووتی پڑوانہیان بہتالان دہبردن. لہبہرتموہ بووکہ
 نہوانہ، لہ ہموو چین و توپڑہکانی تر زیاتر لہگہل بیروباوہری شعوبی ناشنابوون. سہرچاوہکان
 نووسیووبانہ کہ^۱ لہ نیو شعویہکاندا نہوانہی کہ زور رکیان لہ عارہبان دہیتہوہ و دژیانن نہوباش

۳۱۲- بژ زانیاری زیاتر سہبارت بہ شعوبیت بگہرپڑوہ بژ ضحی الاسلام دانانی نہجمہ نہمین کہ بہ ہژی
 عہباسی خہلیلی بہ ناوی (پہرتوی نیسلام) بژ سہر زمانی فارسی ودرگیراواد. ہمروہا زنجیرہ وتارہکانی
 جہلال ہرمایی لہ گوٹاری میہر سائی دووم کہ زورہی بابہتہکی لہ ہمان کتیبی ضحی الاسلام
 ودرگرتوود. ہمروہا دائرہ اسلام ج ۴، ص ۴۱۰ و توپڑینہوہی گولد زہر لہم بارہ لہ کتیبی
 muhammedanische studien، اشکند گمانیک، فصل ۱، بند ۳۶۵-۶۲۴.

نه به تی و جووتیار، گوندنشیننه کانی ئیرانین، به لّام سهران و نهرستۆکراته کانی ئیرانی که خاوهنی پله و پایهی بهرزن، نایینیان ناسیووه و شهرهف به پهچه له کی خۆیان دهزانن^{۱۱۳۱}.

ئهو وتهیه ی (نین قوته ییه) نه گهرچی له پهرنگ و بۆی مه به ستدارانه و دوژمنانه خالی نییه، سهرنجراکیش و گرنگه. له کاتیگدا که هیزیکهی هیزشهر دهست به سهر ولایتیکدا دهگرێ و ده بچاته ژیر ریکتی خۆی، نهرستۆکرات و سهرانی ئهو ولاته ههمیشه زووتر له چین و توژیژه کانی تر دهست له گهڵ هیزشهر و دوژمنان تیکه له ده کمن و دوستانه یان ده کمن. ئهو پله و پایه پر به هایه ی که ههمانه ههمیشه وایان لیده کات بۆ پاراستنی شکۆ و دهسه لاتی خۆیان له گهڵ دوژمنه داگیرکهره کانی خۆیاندا تیکه لاو بین و کاریگهری و نفووزی ئهوان قبول بکمن. بۆیه دهیبین دواي ههر کاره ساتیک که به سهر ولایتیکدا هاتییت توژی نهرستۆکرات له ههموو خه لکی تر زووتر داب و نهریته نه ته وه یه کانی خۆی له دهست داوه و ته نانه ت رێ و په سم و نهریتی بینگانه کانی وه کو (پایه و شکۆ) یه کی تازه، قبول کردووه.

له ئیرانیش، جووتیار و مه زنده کان، هیواش هیواش توانیان جیتی خۆیان له نێو حکومه تی عاره بیدا بکه نه وه، بۆیه له هه ندێ حالت که پله و پایه و ناو ناویانگی خۆیان تیدا مه به ست بوو بترازی، له راههرینه کانی دژ به عاره به کاند، که مته به شداریان ده کرد. به لّام گوندنشینان و وه زیران که له ژیر ستم و چه وسانه وهی داگیرکهراندا ده یان نا لاند، نه یان ده توانی له گه لیان ریک بکه ون و ببنه هاوده نگ و هاوده ستیان، ههمیشه له بیانویک ده گهران که له بهرام بهر سته مکاران و شهر خاوزه کانی عاره ب راست ببه نه وه و بهر خۆدان بکمن. له بهر نه وه بوو که قسه و بانگه وازی شعوبیه کان لای گوندنشی و وه زیره سته مدیده کان، نفووز و کارتیکردنیکی زۆری ده بوو. به سهرهاتی شعوبیه کان له میژوودا، سهرنجراکیش و مایه ی خۆیندنه وه یه. باوه ری ئهوان له به به جوو کرانینی عاره بان، سهرچاوه ی له ههستی نه فره ت و تۆ له سه ندنه وه وه و ده ده گرت. ئهوان نه که ههر عاره بیان له ناعاره ب هیژا تر و گه ره تر دانه دنا به لکو ئهوانیان له ههموو میللته تانی جیهان نزم تر و هیچ و پوچتر ده زانی. ئهو بۆچوون و بانگه وازه له سه رده می حکومه تی نه مه ویدا که عاره به کان ئه و په ری ده سه لات و سه ره وریان به ده سته وه بوو، لاواز و کز بوو، به لّام له سه رده می فه رمانه ی عه بهاسیه کاند ورده ورده په ری سه ند و به هیز بوو. له زه مانێ (هیشام کوری عه بدوله لیک) مر دووه له سالی (۷۴۳/ک ۷۵۳ز) شانازی به

۳۱۴- ابن قتیبه، کتاب العرب، رسائل البغای، ل ۳۳۰.

نه‌ژادی ئێرانی خۆی کرد، به توندی سزا درا. ده‌لێن ناوبراو له‌به‌رده‌م نه‌و خه‌لیفه ئومه‌وییه شعیریکی خۆینه‌ده‌وه و تیایدا په‌سنی شکۆ گه‌وره‌یی نه‌ژاد و تۆره‌مه‌ی ئێرانییه‌کانی کرد و گوتی "کَیَّیه وه‌کو خوسره‌و و شاپوور و هورمزان شایسته‌ی شانازی و مه‌زنایه‌تی بێ؟". کاتی هیشام گوئیستی شعه‌رە‌کانی بوو، توپه‌بوو و په‌لامارده‌رانه پێیگوت "شانازی به‌سه‌ر مندا ده‌فروشی و له‌به‌رامبه‌ر خۆمدا په‌سنی خۆت و میلله‌ته‌که‌ت ده‌که‌ی و پێشانه‌ده‌لێی!" دواتر فه‌رمانی دا لێ‌ده‌ن و فریی ده‌نه نیو بیریک^{۳۱۵}.

له قوتاغی فه‌رمانه‌وه‌یی نه‌مه‌ویدا، بیرورا و قسه‌ی شعوبیه‌کان به‌وه‌یه‌ری سه‌رسه‌ختیه‌وه ده‌ژایه‌تی ده‌کراو په‌ته‌که‌رایه‌وه، به‌لام له‌ پۆژگاری عه‌بباسیه‌کاندا، که‌سانیکه‌ی وه‌کو (به‌شار کورپی بۆرد) به‌ ناشکرا عاره‌بیان له‌قاو ده‌دان و په‌سنی ئێرانییه‌کانیان ده‌کرد، هه‌ندی له‌وانه ته‌نانه‌ت به‌ ناشکرا خه‌لیفه‌کانیان که‌ به‌نی هاشم بوون په‌ته‌که‌ر نه‌وه‌و ده‌یانگوت وهرن و به‌رله‌وه‌ی په‌شیمان بینه‌وه، خۆتان وازی‌ن و بۆ حه‌جازی زیدی خۆتان بگه‌ڕێنه‌وه و خه‌ریکی خواردنی مارمیلوک و له‌وه‌راندنی مه‌ره‌کانتان بن...^{۳۱۶}.

نه‌گه‌رچی نووسین و ناسه‌واره‌کانی شعوبیه‌کان به‌ته‌واوی له‌لایه‌ن ده‌مارگیره‌ لایه‌نگه‌کانی عاره‌به‌وه له‌ نیو براون، به‌لام له‌وه‌ی له‌ دوو توپی کتێبه‌کانی دوژمه‌نه‌کانیان وهرگیراوه و نه‌قل کراوه به‌چاکی ده‌توانین راستی داوا و بانگه‌شه و پوخته‌ی په‌یام و قسه‌ی شعوبیه‌کان تێبگه‌ین. نه‌فرت له‌ عاره‌ب، هیواش هیواش وه‌ک چۆن (ج‌احظ) وتویه به‌ نه‌فرت له‌ هه‌ر شتیک که‌ په‌یوه‌ندی به‌

۳۱۵- بۆ درێژه‌ی نه‌م چه‌ڕۆکه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ اغانی، ۴، ل ۱۳۵، هه‌روه‌ها له‌ ضحی‌ الاسلام ب ۱، ل ۳۰- ۲۹ که‌ شیعری نیسه‌ماعیل کورپی سه‌یار له‌وی هاتوه‌.

من مثل کسری و سابور الجنود معا

و الهرمزان لغفر او لتعظیم

۳۱۶- ضحی‌ الاسلام، ب ۱، ل ۶۵ ناماژه‌یه‌ بۆ متوکلێ که‌ ده‌لێ:

هلمو الى الخلع قبل الندم

فقل لبني هاشم اجمعين

لاكل الضباب ورعى الغنم

فعودوا الى ارضكم بالحجاز

بۆ به‌ کورانی هاشمیه‌کان بۆ با ده‌ست هه‌لگرن به‌رله‌وه‌ی په‌شیمان بینه‌وه، و بگه‌ڕێنه‌وه‌ خاکی خۆیان له‌ حه‌جاز بۆ خواردنی کلۆ و میتشوله‌ و به‌خێوکردنی مه‌ر و ماله‌ت.

عاره بهوه همیه کۆتایی هات^{۳۱۷} و شعوبیه کان ورده ورده قسه یه کساغوازه کانیاں کرده بیانویک بۆ پهره پیدان و بلاوکردنه وهی دوانه می (ثنویت) و زه ندیقییه ت.

له سهرده می فهرمانه وایی مه ئمبون و موخته سه مدا پهره سندننی نفوز و ده سه لاتی ئیترانی و تورکه کان، به ته وای عاره به کانی لاواز و زه بون کردبوو. فیشال و بانگه شه ی گهوره تربوونی نه زادی عاره ب ئیدی له ئه فسانه یه ک به ولاره شتی ک نه بوو. خه لیفه کان له دایکیانه وه عاره ب بوون. وه زیره کان زیاتر له نیو ئیترانییه کاند ه لده بۆ ئیتران. سهرداران و سوپاسالارانی خه لیفه زیاتر له تورک و ئیترانییه کان بوون. له بهر نه وه بلاوکردنه وه ی په یامی شعوبیه کان ئیدی تووشی بهر به ست نه ده بوو و بهم چه شنه، له نیو گیروگازی ئه و مشتومر و ده مه ته قی مه زه به ی و که لامیانه ی، که له و رۆژگار نه دا له نیوان گروپه موسولمانه کان و مه زه به به کانی تر دا له گۆریدا بوون، په یام و قسه ی شعوبیه کانیش وه کو په یام و قسه ی ئاین و مه زه به بیکی نوی ده رکه وت و بهر هه لستکار و لایه نگری په یدا کردن. بهر هه رحال، له رۆژگاری مه ئمبوندا هیواش هیواش شعوبیه کان له ده باره ی خه لافه تدا رۆژ و پینگه یه کیان وهر گرت. وه ک ئه وه ی هه ندیکیان له (به یتولحیکمه) ی مه ئمبوندا پۆست و پله یان هه بوو.

(۱۰)

كۆتايى شەۋىك

دوايين ساله كان

لهو سالانهى كه بهغدا كوشتن و لهداردانى بابەك و مازيار و ئەفشینی لى ئەنجام درا، دوو سەدهى بێدەنگى و تىكۆشانى ئێرانییه كان تێدەپەڕى. له داگیرکردنى ئەهاوەندەهه تا كوژرانى بابەك دوو سەد سال تێپەرى كرد. ئەو ماوهیه بۆ ئێرانییه كان وهكو شهوهزهنگىكى خههوانامیز تێپەریبوو، شهویكى تارىك و ترسناك كهله هاره و نركهى تۆفانه كان و نالهى كونده پهپۆكان بترازى هیچ شتىك ئەو بێدەنگییه هیدمه نامیزهى تىك نەشكاندبوو. له بێدەنگییه هیدمه گرتووهى ئەو دوو سەده تارىك و شهوه زهنگه دا، له نێوان هیزى ئێرانى و عارهیدا، كیشمه كیشكى گهوره له گۆرپدا بوو. له شانۆى ركاپهريه سهريازى و سیاسیه كاندا دوو دژبهرى دل پر له كینه بهرۆكى به كترىان گرتبوو و ههریه كهیان ههولێ ددها پششى ئەوى دى له زهوى بدا. میژووى ئەو دوو سەدهیه، میژووى نواندنێ هیز بوو له نێوان دوو نەتهوهى ئێرانى و عارهیدا له ماوهى ئەو هیزنواندن و پێكدانێ نێوان ئەو دوو هیزه دا، زۆرجار عاره به كان پششیان به عهردى كهوتبوو، به لām لهو سالانهى كه بهغدا كوشتن و له سیداره دانى بابەك و مازیاری وهك ناههنگ و جهژنى سهركهوتن یاد دهكردهوه، ئیدی بهكردهوه مهیدانه كه بۆ عاره بان به تهواوى چۆل ببوو.

له كۆتابى دوو سەده دا، عاره ب ئیدی دهسه لاتدارى ئێران نەبوو. ئەو سهروهى و دهسه لاتنهى كه له سهردهمى بهنى ئومهیه به فیز و خۆهه لگیشانهوه بۆ خۆى بهرپهواى دهبینى و به مافى خۆى دابوو قهڵەم، لهم رۆژگاره دا ئیدی به تهواوى له بیری چووبوووه. له دهريارى خهلافهتدا نفوز و دهسه لاتى ئەوان ئیدی نهیده توانى روه بهرووى نفوز و دهسه لاتى ئێرانییه كان بپێتهوه. بالا دهستی فهرههنگ و شارستانیته ئێرانى، خهلیفهى عاره بى به تهواوى خستبووه ژێر کاریگه ریبى خۆى و به سه ریدا زال ببوو. نه جییزاده و فهرمانده ئێرانییه كان، یانى ئەوانهى كه له سهردهمى ساسانییه كاندا به قهولى میژوونووسانى ئیسلامى به (صاحب بیوتات = خاوهن ماله كان) ناو دهبران، له دوا دوايه كانى دوو سەدهى بێدەنگى و دان به خۆداگرتندا، ئەوهى كه له رووخانى مه داین و نههاوه ند دا له دهستیان دابوو، دووباره و دهدهستیان هینایه وه. حکومه ته ناچه ییه كان به زۆرى له دهستی ئەواندا بوون و به دانى بهرتیل و باج و خراج ئەو بواره یان دهسته بهر ده کرد، كه خه لکی هه ژار و بى پشت و په نا به ناوى ئایینه وه وهكو مانگا دابووشن. له دهريارهى خهلافهتدا عاره به كان كشابوونه دواوه و نۆكه ره توركه كان كه تازه هاتبوونه نێوه وه، وهكو خووى نۆكه رايه تیبى خۆیان، لایهنگرى و دۆستایه تى و پشتیوانیى خۆیان به ههركه سیك كه كریار بوايه دهفرۆشت.

نفوز و ئوتوريتى توركه كان

خليفه كه له پهره گرتنى دهسلات و ههژموني ئيرانيه كان دهترسا، له بهرنه وهى پشتيوانى و دوستايه تى عاره به كانى له دهست دابوو، ههولئى دهدا هيزى توركه كان بكانه پشت و پهناى خۆى. بۆ پازى كردنى توركه كانيش پتيويست بوو كه دهستان ناوه لا بكانت به كهيفى خۆيان يارى به گيان و مالى خهلكى بكهن. بهئى پتيويست بوو كه بهخشينى خهلات و دانى پاره و دارايى نهو نۆكه ره تازه باباتهانه رازى و گوپرايه لئى خۆى بكانت.

به چاكى دهتوانين ناكامى نهو باره ناله باره وينا بكهين: بلاوبوونه وهى گنده لئى و بهرتيل و پهره گرتنى ستم و نانه منى له وه ها بارودوخيكدا شتيكى مسۆگه ره. له بهغدا هيتواش هيتواش كار گهيشته نهو رادهيه كه هيج كس به ته مای گيان و مالى خۆى نه بوو. توركه كان، به هه زار جوړ خهلكيان نازار دهداو خليفه ش نه يده توانى رينگرى نهو كارانه يان بيت.

له كوتاييه كانى قوناعى فهرانه وه ايه تى موعته سدا، دهريارى خهلافهت به ته واوى كهوتبووه ژيژده ستى توركان، به لام له گه لا نه وه شدا تا موعته سدا خۆى مابوو، توركه كان له بهرنه وهى نۆكه رى كپر داوى نهو بوون، به رفهرمانه تى تهويان ده كرد، به لام داوى نهو ئيىدى مليون بۆ هيج خليفه يه كه چ نه ده كرد. تهوان له بهغدا به سهر خليفه دا زال بيوون و له شاره كاندا ستم و بيداديان ده رهق به خه لك شه نجام دهدا. به زۆرى و زۆردارى داراييه كانى خهلكيان ده برد و كه سيش نه يده توانى له مافى خۆى بپيچيته وه. به تۆبزي ده سترزيان ده كرد ده سهر ناموسى خه لك و كه سيش نه يده توانى پروبه پرويان ببپيته وه. باسى نهو پياوه كه پينج سهد دينارى به قهرز دايه ته ميريك له بهغدا، له كتيبي (سياسه تنامه) دا ها تووه ^{٣١٨}. نهو باسه غوونه يه كه له پرووداو و بوويه ره كانى ژيانى ناسايى نهو رۆژگاره ي خهلكى بهغدا كه توركه كان بى شه ندازه ده ستيان به سهر گيان و مال و سامانيان داگرتبوون.

سته مكارى كار به دهستان

له بهغدا بارودوخ بهم چه شنه بوو، به لام له ده قهره كانى تر له وه ش خراپتر بوو. كارگوزارنى خليفه، چ تورك و چ عاره ب، شهلم، كوئرم كهوتبوونه گيانى خه لك. نه مانه له

پيناو پرکردنى كېسەى خويان له هېچ جوړه سستم و بېدادىيەك نەدەسلەمينەوه. ئەمەى خوارەوه يەكئى له نمونەكانى زولم و بېدادى كاربه دەستانى خەليفەيه:

"... له سەردەمى فەرمانرەوايەتى موعتەسەمدا كابرايەكى نووسەر هەبوو كە بېكار بوو و بەردەوام چيرۆك و باسى دەنووسين و دەچووە سەراى مەعتەسەم و كاتئ موعتەسەم دادەنيشت ئەو باسەكەى پيشكەش دەکرد و ناوەرۆكى باسەكەش ئەوەبوو كە من پياويكى نووسەر و بە توانام و ئەگەر ئەميرولمومنين كارىكم بۆ ديارى بكە بە باشى ئەنجامى دەدەم و خەزىنەى خەليفە دەولەمەندتر دەكەم و خويشم نانتيك بۆ خۆم و دەدەست دېنم. موعتەسەم لەو پيشنياز و داواكارىيانەى ئەو ماندوو بوو، و فەرمانى بە كارگير و نوێنەرانى ديوان دا كارتيك كە ئەوەندە بايەخى نەبئ ديارى بكەن، گوتيان مزگەوتى بەسەرە دەبئ بەردريژ بكرت چونكە كە باران دەبارئ حەوشە و دەورووبەرى دەبیتە قور و لیتە. فەرمانتيكان بۆ نووسى كە بجئ و ئەوكارە وە نەستۆ بگرئ. فەرمانەكەى وەرگرت و كەوتەرئ، له رینگا دا بەردىكى جوانى (تورت) رەنگارەنگى دوزيەوه و بەردەكەى هەلگرتهوه و لەگەل خۆدا بردى، كاتئ گەيشته بەسەرە غولامتيكى له پيش خۆى رەوانەى شار كرد تا پيشوازي لیبكەن، خەلكى شار بيريان دەكردهوه تۆ بليئ بە چ ئەركيك هاتبئ. فەرمانەكەى پئ راگەياندن كە دەبئ مزگەوتى شار بەردريژ بكرئ، پيتان گوت بەسەرچاو جئ بەجيئ دەكەين، بەلام ئەمە شتيكى ئەوەندە گرنگ نەبووكە بۆ جيبەجيكردنى فەرماننامەى خەليفەى بۆ بئنى. كابرا بەردە عەقيقەى له گيرفانى خۆى دەرھيتا و گوتى فەرمانەكە ئەوەيه كە هەموو بەردەكان لەم جوړە بەردەبن. هەموويان واقيان وېما و گوتيان جا ئەو جوړە بەردە له كوئ دەست دەكەوئ؟ ئەويش پييداگرت تا ناچارى كردن له جياتى ئەو جوړە بەردە پارەيەكى زۆر بدەن، نينجا رینگەى پندان هەر بەردتيك كە لەوئ هەيه بئين و كارى بەردريژكردنەكەى پئ نەنجام بدەن. كابرا ئەو پارەيەى ليوەرگرتن و بۆلاى مەعتەسەم گەرايەوه، موعتەسەم ليتى پرسى ئەو پارەيه چييه؟ گوتى ئەمە داھاتى كارى بەردريژكردنى مزگەوتى بەسەرەيه كە بەمستان سپاردبوو. موعتەسەم گوتى كەسيك ئەو هەموو پارەيه له كارتيك كە هېچ بايەختيكى نيبە و دەدەست بئنى شايستەى هەموو كارتيكى گەورەيه، بۆيه فەرمانيدا بيخەنە ريزى نووسەرانى ديوان و كاروبارەكەى رتيك كەوت^{٣١٩}. كاتتيك خەليفە ئەو پاداشتانە بە پۆست و پلە و پايه پاداشت دەداتەوه ناشكرايه كە بەرپرس و كارگوزارەكان بۆ رازيکردنى دلئ خەليفە له شار و دەرەكانى تردا چ ناگرتيك دەنيتهوه.

بهمترزه کارگوزارانی خلیفه، بۆ شهوهی خهزینهی سولتان له پری دابی و خویشیان لهم میوه‌دا سوودیکیان پی بپری له ناست هاوڵاتیاندا خوین له هیچ چهشنه ستم و بیدادییه که نه‌ده‌پاراست. نه‌مانه به‌زۆری کار و پله و پایهی خوین له‌پری به‌رتیل و به‌رتیلکارییه‌وه و ده‌ست ده‌هینا.

وه‌زیر هیچ کاریه‌ده‌ستیکی دانه‌ده‌مه‌زانسد نه‌گهر له پینشدا پارهیه‌کی وه‌که به‌رتیل لینه‌ستی و به‌و به‌رتیله‌یان ده‌گوت "مرافق الوزراء" (پیداویستییه‌کانی وه‌زیران). یه‌کێک له نمونه‌کانی شه‌و به‌رتیل‌خواردانه له‌به‌رسه‌هاتی (خاقانی) ی وه‌زیری (موقته‌دیر) ی خلیفه‌ی عه‌بباسیدا ده‌خوینینه‌وه: ده‌نوسن که "شه‌و زۆر دانان و لادانی نه‌نجام دان به‌پاده‌یه‌که که ده‌لین له‌یه‌که پۆژدا فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی (کوفه‌)ی به‌نۆزده که‌س داوه و له‌ههر یه‌کی‌کی‌شیان بپێک به‌رتیلی وه‌رگرتوه و ههریه‌کێک له‌وان که کاره‌که‌ی ته‌واو ده‌بوو یه‌کسه‌ر به‌ره‌و کوفه‌ ده‌که‌وته‌ پێ، له پێگادا شه‌و که‌مه‌له‌ که‌یشتنه‌وه یه‌که‌تر و گوتیان باشه‌ چ به‌که‌ین؟ یه‌کی‌کیان گوتی و پێژدان شه‌ویه که کامه‌ له‌ دوی هه‌مووان چۆته‌ لای وه‌زیر و فه‌رماننامه‌ی به‌پێوه‌بردنی کوفه‌ی لێوه‌رگرتوه‌وه با شه‌و به‌چینه‌ کوفه‌.

له‌سه‌ر شه‌وه‌ پێکه‌که‌وتن هه‌ژده‌ که‌سه‌که‌ی تر گه‌رانه‌وه‌ و که‌سی نۆزده‌هه‌م چوه‌ کوفه‌. خاقانی که‌ شه‌وانه‌ی بینه‌ ته‌ریق بووه‌وه‌ و ههریه‌که‌یانی بۆ کارێک دامه‌زانسد^{٣٢٠}.

کاتی‌ک له‌ سه‌رده‌می موقته‌دیردا که‌ ده‌سه‌لات و نفووزی خلیفه‌کان به‌ شه‌وی به‌رته‌سکبوونه‌وه‌ی قه‌له‌مه‌یه‌ی حکومه‌ت زۆر له‌ نزمیدا، وه‌زیری‌ک بۆ کاری چاودێری و به‌پێوه‌بردنی شاری کوفه‌ به‌م شیوه‌یه‌ی سه‌رده‌وه‌ به‌رتیلی وه‌رده‌گرت ناشکرایه که له‌ سه‌رده‌می په‌شید و مه‌نموون و موخته‌سه‌مدا وه‌زیره‌کان تا چ پاده‌یه‌که‌ توانیویه‌انه شولی لێهه‌لکێشن.

کاتی‌ک کارگوزار یا چاودێری‌ک توانای شه‌وی نه‌بویه‌ شه‌و پاره‌یه‌ی که‌ پێشده‌گوترا "مرافق" بداته‌ وه‌زیر، ده‌با به‌شی‌کی پاره‌که‌ی به‌ نه‌خت بدابا و شه‌وی ده‌شایه‌وه‌ به‌زه‌مانه‌ت له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو و به‌پێی پێکه‌که‌وتن بدات.

به‌ زۆری خلیفه‌کانیش ناگاداری شه‌و مامه‌لانه‌ ده‌بوون و به‌کاری‌کی نا په‌سه‌ند و زالمانه‌شیان نه‌ده‌زانین.

گه‌نده‌لیی حکومت

ئەو کارگوزارە‌ی کە کار و پەلە و پایە‌ی خۆ‌ی بەو شێ‌وه‌یە وە‌ده‌ست دە‌هێ‌نا، مال و دارایی خە‌لکی تالان دە‌کرد و باکیشی پێ‌نه‌بوو، هەر‌چە‌ندی بی‌ویستایە و لە هەر کە‌سیک خە‌زی لێ‌نا (جزیه) و باج و خە‌راجی وەر‌ده‌گرت. هیچ رێ‌گری‌ه‌ک لە‌بەر‌ده‌م ئەو چا‌و‌چ‌نۆکی و هە‌وه‌سبازی‌یه‌ی ئە‌ودا بوونی نە‌بوو. بە‌سه‌رهاتی (معن کۆ‌ری زانده) لە سیستان ئەو راستی‌یه‌ی سه‌ره‌وه پش‌تراست دە‌کاته‌وه.

معن کۆ‌ری زانده لە سه‌رده‌می خە‌لافە‌تی مە‌نسور بووه فەرمان‌پەر‌وای سیستان. ئەو کابرایە لە مێ‌ژ‌وودا بە کە‌سیکی سه‌خی و دە‌ست‌کراوه‌ به‌ناوبانگه - و بێ‌گومان بۆ وە‌ده‌سته‌ینانی ئە‌و ناوبانگه‌ باشه پت‌ویستی بە‌وه هە‌بووه کە پاره و سامانیکی بێ ژ‌ماری لە‌بەر‌ده‌ست داب‌ی - لە سیستان و بۆ‌ستدا دە‌ست‌یکرد بە ستاندن و دە‌سته‌سه‌ردا گرتنی مال و دارایی خە‌لک و زۆر ستم و نار‌ه‌وایی ئە‌نجام‌دان. دانە‌ری مێ‌ژ‌ووی سیستان دە‌نووسی (عە‌بدوللا کۆ‌ری عە‌لاء) نامە‌یه‌کی وە‌ک سکالا بۆ خە‌لیفه‌ نارد، بە‌لام "نامە‌که‌یان لە رێ‌گادا گرت و هێ‌نایانه لای (معن)، ئە‌ویش بانگی (عە‌بدوللا کۆ‌ری عە‌لاء)‌ی کرد و خستی‌یه ژ‌یر لێ‌پرسینه‌وه. (عە‌بدوللا) نکۆ‌لی کرد. فەرمانی دا کە سه‌ری بتاشن و چوار‌سه‌ده قە‌مچی لێ‌بدەن و هە‌روا بریاری دا ئە‌و نە‌وانە‌ی لە‌و کارە‌دا ها‌و‌کاری‌یان کرد‌بوو لە‌سه‌ریان بدری، بە‌هە‌زار حال تا توانیان خۆ‌یان بک‌رنه‌وه و پاره‌یه‌کی زۆری لێ‌ستاندن. چل پیاوی (خە‌وار‌یج)‌ی گرت‌ن و ره‌وانە‌ی بۆ‌ستی کردن و فەرمان‌یدا کە سه‌رايه‌کی بۆ دروست بکەن و لە‌کار‌کردندا پە‌له بکەن و هەر جێ‌گایه‌ک ته‌واو ده‌بوو نامە‌ی دە‌نارد کە جێ‌گایه‌کی تریش ناوا لێ‌بکەن و ناوا چاکی بکەن یا دە‌ستکاری بکەن.^{۳۲۱}

خە‌لکی ستم‌لێ‌کراو لە‌بەر‌امبەر ئە‌و هە‌موو دە‌ست‌درێژی و ستم و نار‌ه‌واییانه هیچ رێ‌گا چاره‌یه‌کیان شک نە‌ده‌برد. وه‌زیریش لە‌و باره‌یه‌وه چی لە کارگوزاره‌کان که‌متر نە‌بوو و خە‌لیفه‌ خۆ‌ی‌شی به‌رتیلی لە هە‌ردوو‌کیان وەر‌ده‌گرت و لە ره‌وشیکی نا‌وادا سکالا و دە‌رده‌ دل‌کردن به‌ هیچ نە‌ده‌چوو.

ئە‌و بە‌سه‌رهاته‌ی کە لە خواره‌وه‌ له (ئە‌غانی)‌یه‌وه گێ‌پ‌دراوه‌ته‌وه نیشان دە‌دا کە لە‌و پۆ‌ژ‌گاره‌دا خە‌لکی تا چ راده‌یه‌ک لە‌لایەن فەرمان‌پەر‌ه‌وا و وه‌زیره‌کانی خە‌لیفه‌وه چه‌وسێ‌ندرا‌ونه‌ته‌وه و زۆ‌ربه‌ی هە‌ره زۆ‌ریش لە به‌رگه‌گرتنی ئە‌و هە‌موو بێ‌دادی و ستمه‌ به‌ترازی رێ‌گا چاره‌یه‌کی

دیکه‌یان نه‌بووه. سهرچاوه‌کان نووسیویانه که (محمد کوری عه‌بدوله‌لیک زیات) ی وه‌زیری مه‌عته‌سه‌م رۆژێک بۆ گوینگرتن و لێپرسینه‌وه له سکا‌لا‌کانی خه‌لک دانیشتبوو، کاتی دانیشتنه‌که ته‌واو بوو، پیاویکی بینی که هیشتا هه‌ر دانیشتووه، لێپرسی ئایا کارێکت هه‌یه؟ گوتی به‌ئێ زو‌لم لێکراوه و مافم بستی‌نه. وه‌زیر لێپرسی کێ زو‌لمی لێکردووی؟ گوتی تو زو‌لمت لێکردووم و تا نیستاش نه‌مو‌یراوه بێمه لات. گوتی بلی بزانم سه‌باره‌ت به‌چی زو‌لمت لێکراوه؟ کابرا وه‌لامی دایه‌وه، نوینه‌ری تو فلا‌نه عه‌ردی منی به‌زۆر ده‌ست به‌سه‌ر دا‌گرتووه و کاتی دانی باج و خه‌راجیش که هات، من خۆم باجه‌که‌م ده‌ده‌م دا تا مو‌لکه‌که له دیوان به‌ناوی تووه تو‌مار نه‌کرێ و خاوه‌نداریتی من له نێو نه‌چی. نوینه‌ره‌که‌ی تو هه‌موو سالی دا‌هاتی شه‌و مو‌لکه بۆ خۆی ده‌با و منیش هه‌موو سالی باجه زه‌ویانه‌که ده‌ده‌م. وه‌زیر گوتی شه‌و قسه‌یه‌ی تو پێیوستی به‌ شایه‌ت و دیاریکردن و شتی تریش هه‌یه، پیاوه‌که گوتی نه‌گه‌ر وه‌زیر لیم تو‌وره نه‌بی قسه‌یه‌که ده‌که‌م، گوتی بلی: گوتی دیاریکردن له‌و پرسه‌دا هه‌مان شایه‌ت و به‌لگه‌یه و نه‌گه‌ر شایه‌ته‌کان شایه‌تی خۆیان دا ئیدی پێیوست به‌ هیچ شتی‌ک ناکات، نه‌ی که ده‌لێی "شتی تریش، مانای چیه‌ و مه‌به‌ستت له‌مه‌دا چیه‌؟" ٣٢٢.

وه‌زیره‌کان

نه‌و سته‌م و به‌رتیل‌خواردنه سهرچاوه‌یه‌کی دا‌هاتی گرنگ بوو بۆ کارگوزار و وه‌زیره‌کان، له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لیفه‌کان خۆیان ئا‌گاداری نه‌و ره‌وشه‌ بوون هه‌رکاتێک پێیوستیان به‌ پاره هه‌بوا‌یه، ده‌ستیان به‌سه‌ر دارایی ته‌وانه داده‌گرت. نه‌و وه‌زیره‌ی که دوا‌ی یه‌ک دوو سال له‌سه‌ر کار لاده‌برا جگه له زه‌وی و زاری زۆر، هه‌زاران هه‌زار دیناری زیری‌شی ده‌بوو و نه‌و سامانه‌شی به‌زۆری له‌ پێی به‌رتیل و ده‌ست به‌سه‌ر دا‌گرتن و (مراقق) هه‌و وه‌ده‌ست ده‌هینا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ژیا‌نی زۆربه‌ی وه‌زیره‌کان به‌ نا‌کامی کو‌تایی ده‌هات. خه‌لیفه داراییه‌که‌یانی لێده‌ستاندن و به‌و کاره‌ی ده‌گوت (پاک‌کاری). زۆر له‌ خه‌لیفه‌کان، وه‌زیره‌کانی خۆیان که ده‌که‌وتنه به‌ر پق و نه‌فهره‌ت (پاک‌کاری) ده‌کردن و ده‌ستیان به‌سه‌ر دارایی و سامانی خۆیان و که‌س و کاره‌کانیان دا ده‌گرت. نه‌و نه‌ریته‌ی ده‌سته‌به‌سه‌ر دا‌گرتن و پاک‌کاریه ورده ورده له نێو پیاوه‌کانی تری حکومه‌تیش به‌ره‌وی سه‌ندن و ده‌شی بلێن بووه گرنگ‌ترین سهرچاوه‌ی کو‌کردنه‌وه‌ی سامان. کارگوزاران، مال و

دارایی هاو لاتیانان (پاککاری) ده کرد، وهزیره کان دارایی کارگوزاره کانیان گل ده دایه وه و خلیفه کانیش هه مان مامه له بیان له گه له وهزیره کاندایه نه انجام دهدا. کار گه یشته نه وهی که له ده زگای حکومه تدا، به رتیه به رایه تییه که به ناوی "دیوانی پاککاری" دامه زرتندرا.

(نین فورات)ی وهزیری موخته دیر گوتویه که ده هزار دینار له داهاتی من چوته نیو خه زینه ی سولتان و ژماردوومه که ته واهو نه وه نهدم له (حوسین کوری عه بدوللا جه وه ره) وه رگرتبوو. له راستیدا، وه زیر یا کارگوزاری هه رتیه کان لهو نیوه دا هیچ زهره ری نه ده کرد. نه وهی که خلیفه لییده ستاند نه ویش له کهسانی تری ستاندبوو و دوا ی ماوه یه کیش که ده چوه وه سه ر کار دیسان ده یوانی به هه مان شیوه له خه لکی بستینیته وه.

کاتیک وه زیریکیان پاککاری ده کرد و نهو بره پاره یی که لییان داوا ده کرد له توانیدا نه ده بوو پیدا، دووباره ده یانگه پانده وه سه رکاری پیشووی تا به هو ی ده سه لات و توانای پیشووی بتوانی دووباره له داراییه کانی خه لک نهو بره (قه رز)هی که له سه ری مابوو بداته وه ده زگای خه لفه ...

سامان و دارایی خه لفه که نهو شکو و دره وشاوه یی به نه فسانه کانی (هه زار و یه کشه وه) به خشیوو، له رتیه ی تالان و سه مکاریه وه فه راهم ده بوو. له هه موو جیگایه کدا هه ر تاراج و تالانکاری بوو. خه لفه کان وهزیره کانیان تالان ده کرد، وهزیره کان ده ستیان به سه ر دارایی کارگوزاره کاندایه ده گرت، کار گوزاره کانیش بهر ده بوونه گیان و مالی خه لک و له پیناوی ده وله مه نه کردنی خویان دایانده دوشین.

نهو کار و په فتاره ی لیپرسراو و کارگوزاره کانی خه لفه که له هه رتیه کاندایه هه میسه به وه پری توندوتیژی و دلره قیه وه نه انجام دهدرا، به زوری یاخیبون و نازایه تی به دواوه بوو. به خورایی نییه که له سه رانه سه ری میژووی خه لفه کاندایه شوپش و راهه رینی خویناوی روویانده دا و زور گروپ و ده سه تی نایینی و سیاسی دروست ده بوون و نه مه هه مووی ده ره نه جامی سه تم و بیتدای کارگوزاره سه مکار و فه رمانده و وهزیره له خوانه ترسه کان بوو که به رده واه وک دزی بی تیروکه وان به رده بوونه گیانی خه لک و نهو هه موو سامان و داراییه زور و زه وه نده یان له رتی نهو دزیکردنه بی تیروکه وانیه وه کو ده کرد وه.

سامانی وهزیره کان

له راستیدا سامان و داهاتی وهزیره فرمانده کان لهو رۆژگارانه دا زۆر له ژمار نه هاتوو و نه فسانه نامیزبوو. نهو باسانه ی که کتیبه کان لهو بارهیه وه نووسیویانه و گێڕاویانه ته وه نهو راستیه ده سه لێنن. میژوونووسان باسی زه ماوه ندردنی مه نموونان له گه ل کچی وه زیری خو ی (حه سه ن کور ی سه هل) نووسیوه .

بۆ نمونه به شیک لهو تیچوونانه ی که لهو زه ماوه نده ی بوک گواسته وه یه دا به هۆی وه زیر خۆی نه نجام دراوه نه وه بووه که: "کاتی که مه نموون گه یشته نیو سه را، وه زیر پیشت تاسه یه کی پرکردبو له مۆم و مرواری له نیو مۆمه که دانابوون که هه ریه که یان به نه ندازه ی دانه یه ک فندق ده بوون و له هه ر یه کێک لهو مرواریانه پارچه یه ک کاغه ز که له سه ر هه ر پارچه کاغه زێکدا ناوی گوندیکی لی نووسرا بوو هه بوو، کاتی مه نموون گه یشت تاسه که ی له ژیر پیی نه ودا هه لپشت و له وانیه ی له گه ل مه نمووندا بوون هه رکه سیان نه و پارچه کاغه زه ی بۆ خۆی هه لگرته یه وه نه و قه باله ی نه و گونده ی که تیای نووسرا بوو به ناوی نه و وه ده کرا.^{۳۲۳}، نه م گێڕانه وه یه نه گه رچی له زیاده رۆیی به ده رنیه، به لām له راستیدا ره وشی نه وکات و سامان و دارایی سه رسره یته رانه ی وه زیره کانی نه و رۆژگاره نشان ده دات.

هه ر لهو رۆژگاره دا یه کی له سه رانی ته به رستان له کاتی خه لافه تی مه نمووندا چوه وه مه که که. "هه موو رۆژی هاواری ده کرد خه لکینه وه رن بۆ سه رخوانی نه میر، خه لکی دیار و نادیار به پیر بانگه یشته که وه ده چوون. مه نموون فرمانی دا له به غدا ی نه ودا هه یج که س سه وزه و دار نه فرۆشی. کاغه زیان ده کړی و له جیاتی دار ده یان سووتاند و ناوړه شی سه وژیان له جیاتی سه وزه دا ده نایه سه ر سه ره^{۳۲۴}.

نه و هه موو سامان و داراییه ی وه زیر و نه میره کان له کوته ده هات؟

بیگومان سه رچاوه ی سه ره کی نه و داهاته، بریتی بوو له به رتیلخواردن و تالانکاری. چونکه وه زیره فرمانده کان پۆست و پله و پایه ی خۆیان به پاره ده کړی. (یه عقوب کور ی داود) وه زیری مه هدی سه د هه زار دیناری دایه (ره بیع حاجب) تا نه و ی گه یانده نه و پۆسته^{۳۲۵}. زۆریان بۆ پاراستنی پۆستی خۆیان له هه یج شه ره مزاری و ترمیه که نه ده پرینگانه وه. چونکه لهو پۆست و پله و پایانه یاندا سامان و پاره و پولیکی زۆریان ده ست ده که وت.

۳۲۳- چهار مقاله، چاپی لیدن، ۲۰ل.

۳۲۴- ابن اسفندیار: تاریخ طبرستان، ب ۱، ل ۱۲۲.

۳۲۵- هندوشا: تحارب السف، ل ۱۲۶.

جزیه و خراج

بینجگه له وهزیر و فرمانده کان که له پیتی (پاککاری) و (دهستبه سهر داگرتن) و (بهرتیلستاندن) هوه سامان و پاره و پولیان و ده دست دههینا، کار گوزارانی باج و خهراج و (جزیه) ش له پیتی کۆکردنه وهی نهو سامان و پاره و پوله دا سامانیکی زۆریان دهسته دهینا، تاوانیان دهرهق به خه لکی نه بجام ده دا. به لام بابزانین نهو جزیه و باج و خه راجه چی بوو؟ لهو باره یه هوه له جیتی خۆیه تی قسه یه ک بکه یین.

خهراج بریتی بوو له باجی زهویانه یه ک که له (نه هلی ذیمه) وهرده گیرا له بهرام بهر جزیه که باجی سه رانه بوو. له سه ره تایی داگیرکاری نیسلامدا خه لکانیک که خاوه ن کتیب بوون له سه ر ئایینی خۆیان مانه وه و کهوتنه (ذیمه) ی موسولمانان. نهو زهوی و زارانه ی که هه یانبوون هه ر له دهستی خۆیان مانه وه، به لام موسولمانه کان به شیکیان لهو به رو بوومه و داهاته ی نهو زهویانه وک خهراج له خاوه ن زهوییه کان دهستانه. جگه له خهراج، سالانه ش بریک پاره یان به ناوی (جزیه) لهو (نه هلی ذیمه) ییانه دهستانه. جزیه له پساوانی بالق و ته ندروست ده ستیئندرا و ژنان و مندالان و بینه وایان له دانی نهو پاره یه به خه شرا بوون. نهو جزیه یه که له وان وهرده گیرا نه وانی ده خسته (ذیمه) ی نیسلام و مال و گیانیان پارێزراو ده بوو. نه گهر که سیک لهو (ذیمه) ییانه ئاماده نه بو جزیه بدا جایز نه بوو به نه شکه نهج و زۆری لیتی به ستیئن. تا که ئامرازیک بۆ ناچار کردنی نهو که سه که جزیه بدات جایز بوو نه وه بوو که بخه رته زیندانه وه. له ستاندنی خه راجیش نه شکه نهج و ئازاردان به شتیکی ناره و ده ژمیئردا^{۳۲۶}.

له گه ل نه وه شدا، کارگوزارانی خهراج له وه گرتن و کۆکردنه وهی نهو داهاته دا، هه رگیز خۆیان له ئازار و نه شکه نهج دانی خه لک نه ده بوارد و (نه هلی ذیمه) که باری گرانی جزیه و خه راجیان له سه رشان بوو لهو ریتسا سه پیته رانه یه دا جه فا و مهینه تی زۆریان کیشا.

۳۲۶- بۆ زانیاری زیاتر له باره ی جزیه و خهراج و چۆنییه تی کۆکردنه وهی بگه رێوه بۆ کتیبی (Daniel c. Dennett) "سه باده ت به گۆزینی مه زه هب و په رسی جزیه له سه ره تاکانی نیسلامدا" چاپی ۱۹۵۰ و کتیبی (Lokkegard) سه باده ت به مالیات له سه ره ده می کۆن، چاپی کۆپنه اک ۱۹۵۰...

(ئەھلى ذىمە)

لەپاستىدا ئەو (ئەھلى ذىمە) يىانە ئەگەرچى لە ژىر چەترى پاراستنى موسولمانان دەژمىردان، بەلام بەزۆرى ھىچ لىبوردن و نەرمكارىيەك دەرھەق بەوان نەدەكرا. ھەمىشە جەخت دەكرامەوہ كە لە دەولەتى ئىسلامدا ھىچ كارىك بەوان نەدرى. لە رۆژگارى ئەو خەلىفانەى كە تارادەيەك پابەندى ئاين بوون كارى نووسىنىشيان مەگەر بەدەگمەن، دەنا پىنەدەدان و خەلىفەكان ئەوھيان بەدزىو و نارەوا دەزانى.

جگە لەوانەش دروستکردنى پەرستگەى تازە بۆ ئەوانە قەدەغە بوو ھەرۋەھا ئەو مۆلتەشيان پىنەدەدان كە ئەو ئاتەشگەيەى وىران دەبوو چاكى بكنەوہ و دەستى پىدايىنەوہ. بەلام لەگەل ئەمەشدا لە ھەندى لە ناوچەكانى ئىراندا، بەشيك لە ئاتەشگا دىرىنەكان ھەرۋەك خۆيان مانەوہ. وەك چۆن لە شارى كرمان كە تا دوا دوايىيەكانى فەرمانروايى (بەنى ئومەييە) ھەندى خەلك ھەر لەسر ئايىنى دىرىنى خۆيان مابوونەوہ ئاتەشگەكانىش مابوون. ئەو (زىمە) يىانە كە جزيە و خەراجيان دەدا ھەلبەت لەپەناى موسولماناندا بوون، بەلام لە زۆر ڤووەو زۆر كۆت و بەنديان بەسەردا سەپاندبوون. جلۇبەرگيان لە جلۇبەرگى موسولمانان جىابوو. لە سەرەتاي داگىركارى ئىسلامدا نىوچاوانيان داخ دەكرا و ناچارىان دەكردن كە (كوشتى) پشتىن بىەستى تا لەوانى تر بناسرىنەوہ.^{۳۲۷}

سواربوونى ئەسپىش بۆ ئەوان قەدەغەبوو. لە دانىشتنەكانىشدا بۆيان نەبوو لەلەى سەروو دابىش، ھەرۋەھا بۆيان نەبوو خانوو بەرەى باشتر لە خانووبەرەى موسولمانان دروست بكن.

لە كاتى دانى جزيەش زۆر سووكايەت يان دەرھەق دەكرا، چونكە دەبوا ئەو جزيەيە بەوپەرى خاكەسارى و خۆ بەسووكگرتنەوہ بەدن بە موسولمانان. لەو ڤووەو ئەو بەرپرەى كە نەركدارى وەرگرتنى جزيە بوو خۆى دادەنىشت و كابراى (زىمى) كە بۆ دانى جزيە دەھات لەبەردەم خۆيدا رايدەگرت. ئەگەر (زىمى) يەكە دەولەمەند و تواناداربوا ئەوا سالانە چواردىنارىيان لىوەرەدەگرت و ئەگەر ھەزار و پىنەوا با دىنارىكيان لىوەرەدەگرت. بەلام كاتى بۆ دانى ئەو جزيەيە بانگيان دەكرد پىتە پىشەوہ، كابراى نەركدار شەقازەللە يان پىلەقەيەكى

سهختی لیږده داو پیږده گوت جزیه بده نهی کافر؛ ښنجا (زیمې) یه پیچاره که ناچار ده بوو دهست بڅاته گیرفانی و جزیه ی خوی پیښته دهر و بیخاته سهر له پی دهستی و بهوپه پری که ساسی و شکسته پروییه وه بیداته کابرای وهرگر. کاتی وهرگر تنی جزیه، پیویست بوو که دهستی وهرگر له سهرووتری دهستی نهو که سهو بهی که جزیه ی ددها.

به زوری، دواى نهو ی که نهو جزیه یه وهرده گیرا، مؤړیکى له سرب دروستکراویان ددهایه کابرای جزیه دهر که پیښنده گوت (بهراښهت) و به ملی خوییه وه ده کرد تا چیر داواى لیږنه کړیته وه. هه موو موسولمانان نهو مافه یان هه بوو لهو کوړی جزیه وهرگر تندها ناماده بنو نهو زه بوونی و سووکایه تی پیگردنه ی (زیمې) یه کان که نیشانه ی هیژ و دهسه لات و سهرکه وتنی نایینی موسولمانان بوو، ته ماشا بکه^{۳۲۸}.

ستاندنی خهراج

کوگردنه وهی خهراج له ولایه ته کانداهمیشه به هره شه و فشاری زور تونده وه نه نجام دده را. که سانیک دانرا بوون که هرکی کوگردنه وه و ستاندنی خهراجیان پی سپیږدرا بوو و به زوری سواری سهر ملی خه لکی ده بوون و به شتوازیکی زوردارانه و بهوپه پری توندوتیژی و نه شکه بجه دانه وه خهراجیان له خه لکی ده ستاند. نه مانه وهک (قازی یوسف) واته نی که سانیک بوون که "له قازانچ و پرکردنی گیرفانی خویان بترای بیریان له شتیکی تر نه ده کرده وه، جا نه مانه چ به هوى ستاندنی خهراج و چ به هوى دادوشینی خه لک و بردنی مال و سامانیان بایه، گرنه نه بوو. جا نه مەشیان چۆن له خه لکی ده ستاند هه ریاس ناکړی، چه نده زالمانه په فتاریان ده کرد... خه لکیان له بهرگه رمای خوره تاو راده گرت و بهر ده بوونه سهریان و دارکاریان ده کردن..."^{۳۲۹} سهرچاوه کان نووسیویانه که "رهشید کاتى نهو کارگوزار و جووتیار و که سانه ی که وهرگر تنی خهراجیان پی سپیږدرا بوو دهستگیر کردن و (عهبدوللای کوړی هه یسه م کوړی سام) دانا تا نهو پاره یه ی سه بارهت به خهراج قهرزاری خهلیفه بوون لییان وهرگیرته وه، عهبدوللا

۳۲۸- بگه ریوه بۆ (المعلم القریه)، ص ۴۵-۳۹ و کتبی الخراج ص ۱۸، ۶۱، ۶۲، ۷۰، ۷۱ و ههروها بۆ زانیاری زیاتر له باره ی اهلی زیمه و رفتاری موسلمانان ده باره ی نهوان بگه ریوه بۆ کتبی (اهل الذمه فی الاسلام، تألیف ا. س. ترتون. ترجمه و تعلیق حسن حبشی مصر ۱۹۴۹.

۳۲۹- الخراج ص ۶۱، ۶۲.

هممو جزره نازار و نهشکه نجهیه کی بو لیوه رگرتنه وهی قمرزه کان له گه‌ل به کارهینانی نه‌وپه‌ری توندوتیژی و سه‌رسه‌ختی له‌به‌رام‌بهر پیاده‌کردن. به‌ریکه‌وت له هه‌مان سالدا، ره‌شید تووشی نه‌خوشیه‌کی دژوار بوو و دوایی ماوه‌یه‌ک چاک بووه‌وه، (فه‌زیل)* ی هاته‌ لاو که بی‌نی بو‌ستاندن خه‌راج زۆر نازاری خه‌لکی ده‌ده‌ن و دل‌په‌قی و سه‌رسه‌ختیه‌کی زۆر نه‌نجام ده‌ده‌ن، پی‌یگوت ده‌ست له‌و خه‌لکه هه‌لگرن چونکه پی‌نجه‌م‌بهر گوتیه هه‌ر که‌س له دنیا‌دا که‌سیک نازاریدا، خواوه‌ند له قیامه‌تا نازاری ده‌دا. ره‌شید برپاری دا که ده‌ست له نازاردانی خه‌لکی هه‌ل‌بگرن و له‌و ساله به‌دواوه، نازاردان نه‌ما!^{۳۳۰}

له سه‌رانسه‌ری قه‌له‌مه‌ری خه‌لافه‌تا، خوراسان و (سه‌واد) له هه‌موو شوینه‌کانی تر زیاتر که‌وته‌بهر جه‌ور و سته‌م و بی‌دای کارگوزارانی خه‌لیفه، چونکه خوراسان و سه‌واد له هه‌موو ناچه‌کانی دی زیاتر خه‌راجیان ده‌دا. وردبوونه‌وه له‌و پی‌په‌ستی که (نی‌بن خه‌لدوون) له باره‌ی خه‌راجی سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌ویه‌تی مه‌ئموون و به‌راورد‌کردنی له‌گه‌ل نه‌و خشته‌یه‌ی که (قه‌ددامه کوری جه‌عفر) له کتییی (نه‌خه‌راج) دا سه‌باره‌ت به‌ خه‌راج له سه‌رده‌می مو‌عته‌سه‌مدا گێراویه‌ته‌وه، نه‌و قسه‌یه‌ی سه‌روه‌ه پشه‌راست ده‌کاته‌وه.

سه‌رجه‌می خه‌راجی خوراسان و سه‌واد به‌قه‌ده‌ر پتر له نیوه‌ی هه‌موو خه‌راجی قه‌له‌مه‌ری ده‌وله‌تی عه‌بباسی بوو^{۳۳۱}. نه‌و خه‌راجه زۆرو له ژمار نه‌هاته‌وه‌ش هه‌ر له کۆنه‌وه مایه‌ی گۆزبان به‌سه‌رداهاتن بوو. (سه‌عید کوری عاس)ی والی به‌نی نومه‌یه له عی‌راق، گوتبووی "السواد بستان القریش ماشنا اخذنا منه و ماشنا ترکناه" (واته عی‌راق بی‌ستانی قوره‌یشه نه‌وه‌ی ویستمان له‌و بی‌ستانه برده‌مان نه‌وه‌ی نه‌شمانویست جی‌مانه‌تیا). نه‌و قسه‌یه ته‌نانه‌ت تا سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌ویه‌تی مه‌ئموون و مو‌عته‌سه‌میش هه‌ر ناوابوو. کارگوزار و نه‌رکداره‌کانی خه‌لیفه له خوراسان و عی‌راق، هه‌رکاتیک بیانویستبا خه‌راجیان زیاد ده‌کرد و هه‌رکاتیکیش بیانویستبا که‌میان ده‌کرده‌وه.

* فه‌زیل کوری عه‌باز یه‌کیکه له زاناو خواناسانی ناسراوی میژووی نی‌سلام. (وه‌رگێران) دا‌نره‌ المعارف فارسی، ب ۲، ل ۱۹۱۱.

۳۳۰- بگه‌ریوه بو‌ جزجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامی، ج ۲، ص ۱۶.

۳۳۱- یعقوبی ج ۳، ص ۱۴۶.

نمونه‌ی نهو ره‌وشه ناهه‌موواره ده‌توانین له‌م گێڕانه‌وه‌یه‌ی خواره‌وه به‌دی بکه‌ین: (داود کوری عه‌باس که له سالی (٢٣٣/ک/٨٤٧ز) به‌و به والی به‌خ، نه‌وکاته‌ی که خه‌ریکی دروست‌کردنی کۆشکی نو‌شاد بوو، خافه‌که‌ی خۆی حکومه‌تی شه‌ویی له جیاتی نه‌و به‌پێوه ده‌برد. له‌و پۆژگا‌ره‌دا "... هه‌ندی له میژوون‌وسان نو‌وسپویانه که له (دار الخ‌لافه) وه زیاده له پت‌یوست دا‌وای خه‌راجیان کرد. خاتو‌نه‌که‌ی داود... بو‌خچه‌ی جل‌وبه‌رگه‌کانی خۆی به نێرد‌اوێک بو‌ دار الخ‌لافه نارد و ده‌لێن: بو‌خچه‌که کراسی نه‌و خاتو‌نه‌ی تێدا‌بوو، کراسه‌که که به‌دورو‌مه‌رجان چن‌رابوو، بو‌ نه‌وه‌ی نارد که زیاده له پاده‌ی توانای خه‌لکی ژێر قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی دا‌وای خه‌راجیان لێنه‌کن، ده‌لێن کاتی نێرد‌راوه‌که کراسه‌که‌ی نارد‌ه دار الخ‌لافه و مه‌سه‌له‌که‌ی بو‌ خه‌لیفه باس کرد، خه‌لیفه له خه‌راجی نه‌و ساله‌ی نه‌و ولایه‌ته خۆش بوو و نه‌و کراسه‌شی بو‌ خاوه‌نه‌که‌ی گه‌ڕانه‌وه و گوتی نه‌و خاتو‌نه نێمه‌ی فێری جوامی‌ری و سه‌خاوه‌ت کرد و بو‌ نێمه شه‌رمه که نه‌و کراسه‌ی لی‌وه‌ریگرین^{٣٣٢}."

به‌لام هه‌موو کات هه‌ر نا‌وانه‌بوو که خه‌لیفه و کارگوزاره‌کانی شه‌رم له ها‌وولاتیانی هه‌زار بکه‌ن. زۆر‌چاریش له‌وه‌رگرتنی خه‌راج و تالان‌کردنی ها‌وولاتیان نه‌وپه‌ری بی‌ ره‌حمی و بی‌ شه‌رمییان کرد‌وه. به‌ شی‌وه‌یه‌ک کاتی که ره‌شید پریاریدا نه‌و خه‌راجیه‌ی که له ساله‌کانی پێش‌ووتر ما‌بوو بدری و له نه‌ستۆی خه‌لکی نیسه‌فه‌هان و قوم بوو، دا‌وا بکاته‌وه، نه‌وه‌نده له‌و کاره‌دا توند‌وتیژی و سه‌رسه‌ختی به‌کارهێنا که "هه‌موو قووت و خوا‌رده‌مه‌نی شه‌وانی فروشت و نیدی چواری و نه‌سپه‌کانیان له‌بری پا‌رده‌ن که به‌قه‌ولی خه‌لکی قوم به‌و نه‌سپانه ده‌گوترا (یام)^{٣٣٣}، تا نه‌و پاده‌یه‌ی که لێنه‌گه‌را هیچ تایفه و گروپیکیان به‌هێته به‌غدا بو‌ نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک هه‌ندی له پا‌رده‌که کهم بکات، به‌و شی‌ویه هه‌موو خه‌راجیه‌که‌ی له سه‌رجه‌م خه‌لکی ده‌قه‌ره‌کان ستاند^{٣٣٤}."

به‌م شی‌ویه خه‌لیفه و کارگوزاره‌کانی ده‌وله‌تی خه‌لافه‌ت به‌مه‌یلی خۆیان هه‌رچی سه‌زبان لێ‌با و له‌هه‌رکه‌سێک گه‌ره‌کیان با به‌نا‌وی خه‌راج دا‌وایان ده‌کرد و له‌و دا‌واکرده‌شیاندا هه‌میشه

٣٣٢- فضائل بلخ، منتخبات شارل شفر، ج ١، ل ٩٠.

٣٣٣- یان به‌و نه‌سپه ده‌گوتری که بو‌ ته‌ی کردنی قۆناغێک له‌لایه‌ن په‌یک و نێرد‌راوه‌کان به‌کارده‌هێندری برهان قاطع.

٣٣٤- تاریخ قم، ل ٣٠.

نهو په پرې سته مکاری و بښی شهرمییان دهنواند. نهو سستم و بیدادیسه ی پیاوړی خلیفه، خه لکیان ناچار ده کرد که بیر له ړینگا چاره بکه نهوه و نهو ړینگا چارانهش نه ریت و شیوه و شیوازی جوړاو جوړیان هه بوو.

نهریتی (نیلجاء = په ن)

هه نندیجار خاوهن مولکه کان بښ نهوه ی له ده ستریزې کارگوزاره سته مکاره کان پاریزراوین په نایان ده برده بهر فیل له خو کردن! فیل کهش بهم چه شنه سوو که مولک و زهوی و زاری خوین به نای یه کیک له کهسه ده ستریزشتوو و نریکه کانی خلیفه تو مار ده کرد تا نهو که سانه ی که نه رکی و هرگرتن و کو کردن نهوه ی خهراجیان پی سپیردراوو زولم و سته میان لینه کهن و له بهر خاتری نهو کهسه ده ستریزشتوو نیوه ی یا که متری باجه که و هر یگرن. نهو پرؤسه یه له میژووی نیسلامدا به "الجاء" به نایانگه و لهو نه ریت هدا خاوهن زهوی به و هر زیر یا کشتکار ده ژمیردرا و زهوی به که ورده ورده ده کهوته ژیر خاوهن داریتی نهو کهسه ده ستریزشتوو ی که په نای دابوو^{۳۳۵} و خاوهنی نه سلنی زهوی به که تنها وهک هاو پشکیکی بهرهم و قازانجه که ده مایه وه.

نهو شیوازه له ههر سرده می کدا که خه لکی له ده سستی سستم و بالاده سستی حوکمرانه سته مکار و چاوچنو که کان ده کهونه ترس و دلپراوکی، ده بیتنه شیوازیکی باو و به شیوه ی جوړاو جوړ نه بجام دهری و دهرده کهوی زولم و گوشاری بهنی نومیه یه که مجار سووه مایه ی بلا بوونه وهی نهو "فیل" ه.

له سرده می خه لافه تی (وه لید کوری عه بدوله لیک) دا دانیشتوانی سهواد بښ نهوه ی له ده سستی زولم و زوری کارگوزاره سته مکار و بهر تیلخوړه کان پاریزراوین، په نایان بښ (موسلیمه ی کوری عه بدوله لیک) ی برای خلیفه که والیی به غذا بوو، برد. لهو کاته به دواوه زهوی به کانی سهواد بوونه هی موسلیمه و له ده سستی کور و نهوه کانی نهودا مانوه تا نهو کاته ی خه لافه ت کهوته ده سستی (بهنی عه بباس) و نهو زهوی بهانهش وهک به شیک له مولکه کانی خه لافه ت تو مارکران. خه لکی مهراغه ش نهو کاته ی که (مهروان کوری محمده) والی نه رمه نستان و نازره رایگان سوو، په نایان برده بهر نهو و زهوی وزاره کانیان کهوته ژیر ده سستی مهروان تا دوی تیچوونی مهروان وهکو هه موو مولکه کانی تری بهنی نومیه یه لینانسه نرایه وه.

له سەردەمی خەلافەتی عەبباسییەکانیشدا ئەم شیوازه درێژەیی پێدرا. خەلکی زەنجیان لە ترسی دز و پیگران و لەبەر هەپەشه و چاوسوورکردنەوی کارگوزارەکان ناچاربوون مۆلکەکانی خۆیان بەناوی (قاسم)ی کۆری هارونە پەشیدەوه تۆماربکەن و بەم شیوەیە زەوی و زاری ئەوانیش وردە وردە بوو بە بەشێک لە مۆلکی دەولەتی خەلافەت.^{۳۳۶}

له (فارس)یشدا زۆلم و زۆری و بێدادیی و کارگوزاران و کۆکەرەوهکانی خەراج خەلکیان ناچارکرد کە زەوی و زارەکانی خۆیان بەناوی سەران و کەسانی دەستپۆشتووی دەرباری خەلافەت تۆماربکەن.^{۳۳۷}

بەم شیوەیە، زۆلم و فشاری کارگوزارەکانی خەلیفە، خەلکی یان ناچار دەکرد کە واز لە مۆلک و زەوی و زاری خۆیان بهێنیت و هاوسەنگی کۆمەلگە تێک بجێ، بەلام خەلکی ئەم تێکچوونەیی هاوسەنگییە کۆمەلگەیان بە چارەسەر و فاکتەرێک بۆ دەربازبوون لە جەور و ستم و بێدادی کارگوزارانێ خەلیفە لێکدەدایەوه.

ناشوب و راپەرین

هەندێ جارێش خەلک شۆرش و راپەرینیان دژ بە خەلیفە بۆ دەربازبوون لە بێدادیی و ستمەکاران بەتاکە رێگا چارەیک دەزانی. تێبینی کردنی ئەو خالەیی کە بەشی هەمە زۆری خەراجی قەڵەمەرەوی عەبباسییەکان لەلایەن خەلکی خوراسان و عێراقەوه دەدرا نیشان دەدا کە چما زۆربەیی ئەو شۆرش و راپەرینە خۆتەوای و مەزنەیی کە دژ بە خەلیفەکانی عەبباسی ئەنجام دراوان لە خوراسان و عێراق بوونە، ئەو هەموو گوشارو ئەشکەنجە و بێدایییە کە دەرەهەق بەخەلکی ستمەملێکراوی خوراسان و عێراق دەکرا، ئەوانی ناچار دەکرد کە دژی خەلیفە راپەرین و دەست بەدەنە شۆرش و بەرنگاربوونەوه.

چەتە و ڕێگرەکان (عیاران)

هەلسوورپێنەرانی حکومەت، بە ئەشکەنجە و نازاردانی خەلک خەراجیان لێدەستاندن و پیاوه گەورەکان و بازرگانان کە بەری پەنج و ماندووبوونی تەمەنی خۆیان ئاوا لە ژێر مەترسی و

۳۳۶- ابن الفقیه، ل ل ۲۴۸ - ۲۸۲.

۳۳۷- اصطخری: صورة الارض، ل ۱۵۸.

هه‌ره‌شەى تالانکردندا ده‌بینى، ناچارده‌بوون ده‌ست له کارى خۆيان هه‌لگرن. بۆ ده‌ربازبوون له‌سته‌م و بێدادى کارگوزار و هه‌لسووڕپه‌نه‌رانى ده‌وله‌ت، زۆر له‌خه‌لكى ناوچه جياجياكان ناچاربوون ده‌ست به‌ده‌نه شو‌پش و راپه‌رپن و له هه‌موو شو‌ينه‌كاندا پش‌تووى و نا نه‌منى حوكم فەرما‌بوو. رێگر و دز و جه‌رده‌كان له رێگاوبانه‌كاندا به‌سه‌ر خه‌لكياندا ده‌دا و به‌رده‌بوونه گيانيان. وێلگه‌رد و رێگه‌ په‌لامارده‌ران له شاره‌كاندا هه‌ره‌شه‌يان له ناسايشى خه‌لكى ده‌کرد.

زۆریش له گروپه سه‌ربازيه‌كان ده‌بوونه هاوده‌ستى دز و رێگه‌كان. له سه‌رده‌مى فەرمانه‌رواى مه‌هدى و هارووندا نه‌و رێگه‌كانه له كۆچه و كو‌لا‌نى شاره‌كان و كێو و هه‌ردو گه‌رده‌نه‌كاندا بلا‌وبوونه‌وه^{٣٣٨}، هه‌ندى جار به‌سه‌ر كاروانه‌كانياندا ده‌دا و كا‌لا و سه‌رمایه‌ى بازرگانه‌كانيان به‌ناوى زه‌كاته‌وه ده‌ست به‌سه‌ردا ده‌گرتن^{٣٣٩}. نه‌دارى و نا نه‌منى هه‌ره‌شه‌يه‌كى توند بوو له‌سه‌ر ژيان و مافى خه‌لك. نه‌و پا‌ره و ما‌له‌ى كه به‌سه‌ر كه‌سانى موسته‌حه‌قدا دا‌به‌ش ده‌كرا هه‌شتا به‌ده‌ستى نه‌وان نه‌ده‌گه‌شت، كه به هۆى زۆربوونى نه‌و دز و رێگه‌ هه‌چ و پو‌چانه هه‌لده‌لو‌شا^{٣٤٠}.

ناشكرايه كه له‌وه‌ها ره‌ه‌شێكدا چى دێته‌دى. داماوى و ما‌لو‌ئیرانى خه‌لكى، يه‌كه‌مین ده‌ره‌نجامى نه‌و سه‌مه‌كارى و چه‌وساندنه‌وه‌يه بوو. هاوسه‌نگى له كاروباره‌كانى تریشدا نه‌یده‌توانى بێته‌دى و پا‌يه‌دار بێته‌ته‌وه. شو‌پش و راپه‌رپن و ناشو‌بگه‌لى يه‌ك له دواى يه‌ك شتێك بوو كه نه‌ده‌كرا خۆى لى بپو‌ئى. به‌ره‌للا و رێگه‌كان له‌شار و بيا‌بانا و ته‌نگيان به‌خه‌لك هه‌لچنى بوو كه به‌غدايه‌كان خۆيان بۆ داكو‌كێردن له ما‌ل و گيانى خۆيان ناچاربوون له دژيان راپه‌رپن^{٣٤١}. له سه‌رده‌مى خه‌لافه‌تى كو‌رتى (نه‌مین‌دا)، به‌غدا به‌ته‌واوى كه‌وته به‌رده‌ستى به‌ره‌للا و وێلگه‌رده‌كان و نه‌مین بۆ شه‌رى دژ به مه‌ئموونى براى له به‌غدا دا‌واى كۆمه‌ك و پا‌رمه‌تى لێ‌كردن. له سه‌رده‌مى حكوومه‌تى (حه‌سه‌ن كو‌رى سه‌هل)یشدا ناشو‌وب و فیتنه‌خوازى نه‌وانه له به‌غدا و عی‌راقدا ناسايش و نازادىيان بۆ خه‌لكى نه‌هه‌شبووه. ده‌سه‌لآت و هه‌ترى مه‌ئموون و مو‌عتسه‌م ما‌وه‌يه‌ك په‌رده‌ى به‌سه‌ر نه‌و پش‌تو‌يانه‌دا كێشا، به‌لام دواى مو‌عتسه‌م لا‌وازى خه‌ليفه‌كان، تو‌ركه‌كانى زال ك‌رد. له‌وه به‌دوا‌وه حكوومه‌ت له ده‌ستى پیا‌وانى سوپادا بوو، خه‌ليفه ته‌نها هه‌ر ناوى بۆ ما‌بووه‌وه.

٣٣٨- بلاذرى: فتوح البلدان، لى ٣٠٨-٣٠٧.

٣٣٩- الفرج بعد الشدة، ج ٢، ص ١٠٦.

٣٤٠- مستوفى قزوینى: تاریخ طزیده، ل ٣١٤.

٣٤١- بگه‌رتو به‌ كامه‌ل ابن أپیر، ج ٥، ل ١٨٢.

سته مکاریه کان

بمغدا بمو شیویه بوو، بهلام دهره وهی بمغدا له وهش خرابتر بوو. سمریازه کان و تورکه کان ناسایش و نؤقره بیان بؤ کهس نه هیشتنبووه. هیچ کهس له گیان و مالی خوی دلتیا نه بوو. همر کهس ناچار بوو بؤ خوی وهک تاک داکوکی له مان و شهره و ناموسی خوی بکات. بی باکی و بی نده بی تورکه کانی خلیفه، هیچ سنووریکیان نه دناسی. له فله ستین یه کیک له سمریازه کان به زور چوو مالی کابرایهک، پیاوی ماله که له مال نه بوو و ژنه که یه ریگهی نه دا سمریازه که بچیته ژووره وه، سمریازه که توره بوو ژنه که یه دایه بهرقه مچی لیدان. کاتی پیاوه که هاتمه مال له توله و دهستکردنه و بترازی چاره که تری نه بوو. بمو شیویه بوو که راپه پینی (موبهرقه عی یه مانی) دروست بوو. دهلین نه و که چه په رویه کی له روخساری خوی پیچاو له یه کی له کیوه کانی نهردهن خوی شارده وه. هممو روژی له چیا داده بهزی و پیوارانی ناچارده کرد فمرمان به چاکه نه هی له خرابه بکه. باسی خرابه کاریه کانی خلیفه یه ده کردن و داوی له خه لکی ده کرد هاوکار و یارمه تیده ری بن^{۳۴۲}.

کارگوزاران و پیاوانی سوپا له هممو شوینیکدا همره شیان له گیان و مالی خه لک ده کرد و هیچ کهس ته نانهت خلیفه ش، نهیده ویست و نهیده توانی ری له خرابه کاریه کانی شهوان بگری، چونکه وه زیر و نه میره کانی دهریاری خه لافهت داکوکیان لیده کردن. هندی جار وه زیر بریک پاره ی له کارگوزار یان بهرپرستیکی دیوان به قهرز و هره گرت و پیسده گوت به (ته فاریق) له دانیش توانی فلانه شوینی بستینی^{۳۴۳}. نهو کاره بیانویه کی ده دایه دهستی نهو کارگوزاره که به که یفی خوی غدر له خه لک بکاو بهریتته گیانیان. خه لک راده کیشرایه ژیر باری نازار و سته مکاری، مال و داراییان ده که و ته بهر ده سته بهر داگرتن و تالانکاریه وه. زیندانه کان له خه راجده ران پر ده بوون و هممو نهو ستم و نارزه زاییانه له پیناو پرکردنی خه زینه ی ده ولت و بیانویه ک بوون، به ناو بؤ جیبه یکردنی مافه کانی دیوان.

۳۴۲- کامل ابن اثیر، چاپ نه وروپا، ج ۶، ل ۳۷۲.

۳۴۳- تاریخ الوزراء، ل ۳۶۲.

گه‌نده‌لی عاره‌ب

به‌لی لهو رۆژگاره‌ی که خه‌لیفه‌ی به‌غدا، لهو شاره‌ پر شکۆ و گونا‌ه نامێزه‌ی "هه‌زار و یه‌کشه‌وه" دا شکۆ و مه‌زنیته‌ی ده‌رباری (تیسفۆن)ی زیندوو‌کردبوه‌وه، نیدی هیچ ناسه‌وارێکی له‌و ساده‌یی و ئازادییه‌ی که داگیر‌که‌رانی تیسفۆن و نه‌هاوه‌ند وه‌ک موژده‌ به‌گویتی خه‌لکیاندا ده‌دا له‌ نێو فەرمانه‌روایانی ئیسلامدا نه‌ما‌بوو. خه‌لیفه‌ی به‌غدا، هێواش هێواش که‌وته سه‌ره‌مه‌مان شیوه‌ و پێره‌وی شاهانه‌ و قه‌یسه‌رییه‌ی که ئیسلام هێلی راست و چه‌پی به‌سه‌ر دا کێش‌ابوو و هه‌مان نه‌و نه‌ریته‌ی نه‌وانی زیندوو‌کردبوه‌وه. هه‌مان بێ به‌ندوباری و بێ‌دادیه‌کانیش که له‌ حکومه‌ته‌ی تیسفۆندا هه‌بوون له‌و رۆژگاران‌ه‌ی خه‌لیفه‌کانی ئیسلامدا بووژابوونه‌وه و کو‌ر و نه‌وه‌کانی داگیر‌که‌رانی تیسفۆن و نه‌هاوه‌ند، ورده‌ ورده‌ له‌ دیمه‌شق و به‌غدا تووشی هه‌مان چاره‌نووس بوونه‌وه که ساسانییه‌کانی به‌ره‌و شکست و نه‌هامه‌تی برد‌بوو.

له‌راستیدا، نه‌و سامان و داراییه‌ فراوان‌ه‌ی که له‌ سه‌ره‌تای داگیر‌کاری ئیسلام که‌وته ده‌ستی عاره‌به‌کان، زۆر زوو نه‌و داگیر‌که‌ره ساده‌ و بێ هزاره‌ی به‌ره‌و ته‌مه‌له‌ی و ته‌نه‌رستی و گه‌نده‌لی راکێشا و ورده‌ ورده‌ نه‌و ساده‌یی و دادپه‌روه‌رییه‌ی که نایینی موسولمانه‌کان بانگه‌شه‌ی ده‌کرد، به‌ ناچاری له‌ دلی خه‌لیفه‌ و فەرمانده‌کانی عاره‌ب جێی خۆی دایه‌ پله‌ و پایه‌ خوازی و چاوچنۆکی و نیدی خه‌لیفه‌ و کارگوزاره‌کانی خه‌لیفه‌، نه‌گه‌رچی له‌ هه‌موو شوێنێکدا سه‌ری زمان و بنی زمانیان باس‌کردن بوو له‌ ئیسلام و موسولمانیه‌تی، به‌لام له‌راستیدا نه‌و جووش و هه‌ماسه‌ت و باوه‌ریان له‌ ده‌ست دا‌بوو که ئیسلام له‌ سه‌ره‌تادا دایه‌پێنا‌بوو. نه‌و جیاوازییه‌ی نێوان قسه‌ و بانگه‌شه‌کانی پێش و کار و په‌فتاری ئیستا، یان هه‌ر له‌ سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌یه‌دا نه‌وه‌نده هه‌سته‌پێکرا و ناشکرا بوو که (ره‌تبیلی سیستان) کاتی کارگوزاره‌کانی به‌نی ئومه‌یه‌ی ئاوا چاوچنۆک و سه‌ره‌رۆ بینیبوون هاواری لێهه‌ستابوو و گوته‌بووی: "نه‌و خه‌لکه‌ که‌وا له‌مه‌وه‌ر ده‌هاتنه‌ ئێره‌؟ نه‌وانه‌ی که زگیان به‌ پشتیان‌وه‌ قۆیا‌بووه‌وه و په‌نگ و پوخساریان له‌ به‌ر گه‌رما و تیشکی خۆر په‌ش داگه‌را‌بوو، نه‌وانه‌ی که خۆیان که‌وش و لیانیان بۆ خۆیان له‌ گه‌لا و تفری دارخورما دروست ده‌کرد... نه‌گه‌رچی ئێوه له‌وانه‌ی پێشو به‌رچاو‌ترن، به‌لام نه‌وان له‌ نێوه‌ باشتر له‌ سه‌ر واده‌و په‌یمان ده‌مانه‌وه‌ و له‌ ئێوه‌ش باشتر ده‌جه‌نگین".^{۳۴۴} به‌پاستی نه‌و قسه‌یه‌ دروست

بوو، چونكه له هه مان پوژگاري بهنى نومهيه دا، عاره به كان ئىدى نهو عاره به داگير كمرانه ي قادييه و تيسفون نه بوون، گنده لى و ستم و بهر تيل و بهر تيلكارى نهوانى گوژيپوو.

هه ر كه سيك كه لهو پوژگار هدا وه ك فرمانه روا و بهر پوه بهر ي حكومته ده نيتر دراهه هه ريميك، يه كه مين كارى كه ده يكر د نهو بهو، والى و فرمانه روايى پيشووى له گهل هه موو كهس و كار و بهر ده سه كانيانى ده گرت و نينجا نهو كه سانه ي نهوان گر تبويانن نازادى ده كردن و دواى نهو هه هه موو پاره و سامان و دارايى والى پيشتر و هه رچى هى كهس و كار و دوست و لايه نگره كانى نهو بوو، به جوړه ها نه شكه نجه و نازار لى ده ستانن. به شيويه كه كاتى كه (خاليد قه سرى) (١٢٦ ك/٧٤٤ ز) والى عيلاق له كار لبرا، (يوسف كوپى عومهر) (١٢٧ ك/٧٤٥ ز) له شوينى نهودا بهووه والى، فرمانى دا كه ناوبراو بگرن و له گهل سي سه دو په نجا كه سى تر له كارگوزار و هاو كار ه كانيدا بيا نجه نه زيندانه وه. له بهر نه وه بوو كه والى و بهر پرس و كارگوزاره كان نهو هيان ده زانى نهو چاره نو سه هه ميشه چاره روايانه له كارى خو ياندا هه وليان ده دا تا ده كرى خه لكى دابدوشن و پاره و دارايى كو يكه نه وه تاكو نهو پوژده ي كه نوبه تى لادان و ده ر كردنيان هات هه م بتوانن بهو پاره و توانا دارايانه ي كه هه يانه خه ليفه و نه ر كدازه كانى خه ليفه رازى بكهن و هه م بو خو شيان شتيكيان هه بى. سه ر چاوه كان نووسيوانه (عومهر كوپى عه بدولعه زيز) (١٠١ ك/٧٢١ ز) كاتى چووه سه ر ته ختى خه لافه ت، بانگى (به زيدى كوپى مهلب) (١٠١ ك/٧٢١ ز) ي كرد كه كارگوزارى خوراسان بوو و پتى گوت نامه يه كى تو م بينيوه كه بو (سوله يمان) (٩٩ ك/٧١٨ ز) ي خه ليفه ت نووسيويه و تيايدا وتوته كه هه زار هه زار (دينار؟) ت له لا كو بو ته وه. نهو هه موو پاره يه له كو يته؟ يه زيد سه ر هه تا حاشا ي ليكر د، به لام كه ديتى حاشا كردن سوو دى كى نيهه گوتى نيزم بده تا به چم نهو پارانه ت بو بيتنم، خه ليفه پيگوت له كو ييان ديتى؟ يه زيد گوتى ده چم له نيو خه لك كو يان ده كه مه وه. عومهر ي كوپى عه بدولعه زيز پيگوت ده ته وى جاريكى تريش نهو پاره يه له خه لكى بستي نيه وه؟ ... برياريدا كه كه سيكى تر له شوينى نهودا بنيرنه خوراسان^{٣٤٥}.

راستيه كه مى نهويه كه لهو مي ته دا ته نها خه لكى ره شو كى بوو كه ناچار بوون بهر گه ي نهو هه موو جوړه بيتدادى و ناله بار ييانه بگرن تا كارگوزار و والى خه ليفه رازى بكهن. ده تگوت نه مه يان له چاره نوو سراوه، وهك ليك زله ريك گوتويه، نهو خه لكه بى ده ره تانه ناچار بوون

زه‌بیه‌کان بکیتلن تاکو عاره‌به‌کان به‌ره‌که‌ی بدرۆنه‌وه و بوخۆیان هه‌لیلوشن.^{۳۴۶} به‌لام نه‌و سته‌مکاری و کاره‌ساته نامرۆقانه که له پۆژگاری به‌نی ئومه‌یه‌یه هه‌میشه مایه‌ی نیگه‌رانی و ناره‌زایه‌تی خه‌لک بوون، به‌تایبه‌ت ئیترانییه‌کان، له پۆژگاری عه‌بباسیه‌یه‌کانیشدا درێژه‌ییان هه‌بوو. خه‌لیفه‌ی به‌غدا له چاوچنۆکی و بی‌په‌رواییدا ده‌ستی که‌می له خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق نه‌بوو، ده‌ست و پتوه‌ند و کارگوزاره‌کانیشی وه‌کو نه‌وانه‌ی خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق، سته‌مکار و سه‌ره‌پۆ بوون. له پۆژگاری عه‌بباسیه‌یه‌کاندا نه‌و ده‌مارگیری و په‌گه‌زه‌یه‌ریسته‌یه عاره‌به‌یه‌ش که پالپه‌شتی خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی بوو ئیدی له نیو چووبوو. بۆیه کاتێک که نو‌به‌تی تیشکان و گلۆله که‌وته‌نه لیژی خه‌لیفه‌کان داها‌ت و ئیترانی و تورکه‌کان هینز و ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، دا‌وای هاوکاری و په‌نابردنه به‌ر عاره‌به‌کانیش ئیدی نه‌سوودی هه‌بوو و نه جیبه‌جیش ده‌بوو. له‌و په‌وش و بارودۆخدا بوو که بالاده‌ستی و زالبوونی تورکه‌کان به‌سه‌ر خه‌لیفه‌کانی به‌غدا نه‌و بواردی په‌خساند که خوراسان به‌ده‌ستی تاهیری و (سه‌فارییه‌کان) سه‌ربه‌خۆیی وه‌رگیری.

دوای دووسه‌د ساڵ

هیشتا دووسه‌د ساڵی ته‌واو به‌سه‌ر پرووخانی ده‌وله‌تی ساسانیدا تینه‌په‌ریبوو که له حکومه‌تی عاره‌به‌کان له‌ناو بترایێ شتێک نه‌مابوه‌وه. سیستان و خوراسان و نه‌و دیوی پروبار که به‌درێژیایی ساڵه‌های ساڵ گرفتاری سته‌م و بێ‌دادی عاره‌به‌بان بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا ئاماده‌ی سه‌ربه‌خۆبوون بوو. نه‌ماره‌ت و حکومه‌ت که سه‌رده‌مانێکی درێژبوو تاییه‌ت بوو به عاره‌به‌کان، ئیدی له هه‌موو لایه‌ک هه‌تا له به‌غداشدا زیاتر له ده‌ستی ئیترانییه‌کاندا بوو. زمانی ئیترانی که دوای لافاوی قادسییه، به‌رگه‌ی "دوو سه‌ده بێ‌ده‌نگی" ی گرتبوو، ئیستا ئیدی ته‌له‌سمی بێ‌ده‌نگی و خامۆشی ده‌شکاند و خۆی له‌ده‌می که‌سانێکی وه‌کو (هه‌نزه‌له) و (بوچه‌فس) و (عه‌مه‌د وه‌سیف) بۆ هۆنینه‌وه و چرینی نه‌مرترین ئاوازه وێژه‌یه‌یه‌کانی جیهان ئاماده‌ ده‌کرد. له کۆتایی قۆناغی فه‌رمانه‌وه‌یایی موعته‌سه‌مدا، هه‌رچه‌ند (بابه‌ک) ی سه‌رداری (ئاتروپاتین) نازه‌رییجان له سێداره‌ درابوو و هه‌رچه‌ند که (مازیاری) میرزاده‌ی ته‌به‌رستان کوژرابوو، دیسان ژێله‌مۆی ئیتران له ژێر خۆله‌ میتشه‌کاندا ده‌گه‌شایه‌وه.

۳۴۶- فون کرمر، بگه‌ڕێوه بۆ van nloten ۳۷.

دوورنمايهك

له ماوهی ئەو دووسەدهیه‌دا چی بەسەر ئێراندا هاتوو؟ ئیستا دەتوانین دوورنمایەك له میژوو و رووداوه‌كانی ئەو دوو سەدهیه وێنابکەین. یەكەم لافاوێکی ترسناك و خروشا و هەلیكرد كە دەولەتی ساسانی ژێر و ژوور كرد، شارەكان گیران، ماله‌كان بەتالان چوون. ماوه‌یه‌ك دواتر (هه‌جج‌ا) له عێراق و (قوته‌یه) له خوراسان و عاره‌بی تریش له هه‌موو جیه‌كدا كوشت و كوشتار و بێدادیه‌کی سه‌ختیان نایه‌وه. زۆری نه‌برد كە شكستخواردووكان، ده‌ستیان به نه‌به‌ردێکی قاره‌مانانه دژی داگیركه‌ران كرد. (نه‌بو موسلیم) و (موقه‌ننه‌ع) له خوراسان و (جاویدان و بابەك) له (ئاتروپاتین) و (سپه‌ه‌بود خورشید) و (مازیار) له ته‌به‌رستان ده‌ستیان دایه هه‌ول و خه‌باتیکی نازیانه، چونكه بۆ رزگاربوون له سته‌م و بێدادی و سووكایه‌تییه‌كانی عاره‌ب، خه‌لكی ئێران له به‌رخۆدان و رایه‌ڕین بترازی، پێگا چاره‌یه‌کی تریان شك نه‌ده‌برد. له میانێ ئەو به‌رخۆدان و هه‌ڵسانه‌وه‌یه‌دا قاره‌مانی شكستخواردوو دیسان پشتی خۆی راست كرده‌وه و پشتی داگیركه‌ری له خۆبایی له زه‌وی دا. بالاده‌ستی ئێرانیان به‌سەر عاره‌به‌كاندا ده‌ركه‌وت، حكومه‌ت و سه‌روه‌ری عاره‌به‌كان ورده ورده وهك "خه‌ونی شه‌وی نیوه‌ی هاوین"^{٣٤٧} بووه دووكه‌ل و به‌هه‌وادا رۆشت. خانه‌دانه ئێرانییه‌كان دووباره ئیمتیازاتی دێرینی خۆیان به شیوه‌یه‌کی تر به‌ده‌ست هێناوه و ئەو ده‌سه‌لات و توانا و مه‌زنایه‌تییه، كه‌وته ده‌ستی تاهیری و سه‌رفارییه‌كان، به مشیوه‌یه ئەوه‌ی له سه‌ره‌تای لافاوه‌كه له ده‌ست چوو، له "كۆتایی شه‌ویك" كه له نیو ترس و بێده‌نگی دوو سەده‌ی هۆشناكدا تێپه‌ری، دووباره تاراوه‌یه‌ك گه‌رایه‌وه شوێنی خۆی.

٣٤٧- ناماژیه به درامای به‌ناوبانگی شكپه‌ر كه‌به هه‌مان ناوێشانه. Amidsu u mmer Nights

یادداشتگان

* ل ۲۷ مەبەست لەوشەى ئەنیران ولاتەکانى ژێر دەستى پادشایەتى ئێرانى کە لە سنورى ئێران دانیین وله دەرەو، بە مانای بیانی و غەیرە ئێرانى ((لە ناڤیستا an/aria کە پێک هاتوو لە an کە نیشانهى (نەرى)یەو بەشى دووهمەى بە مانای ئاریایی و ئێرانى کۆن مانای نا ئاریایی نا ئێرانى لە پەهلەوى aniran، لەپارسیدا ئەنیران و کورت کراوەکەى (نەیران)ە بە مانای بیانی و غەیرە ئێرانى .

برهان قانچ : گوارى، پەراوێزەکانى، موحەمەد موعین، بەرگى ۱، ل ۱۷۹.

* ل ۲۸ لەبارەى پادشاکانى حیرەویەمەن ھەروەھامیژوووى ھەرەبەستانى پێش نیسلا بگەرێتو بە وتارەکانى سەید ھەسەن تەقى زادە لەژێرناوێشانى : (تارىخ عەرستان وقوم عرب در اوان قه‌ور اسلام و قبل از ان) لە سێ بەش، ھەروەھابگەرێتو بە: تارىخ العرب قبل الاسلام، نووسینی، جەواد ھەلى ، بەغدا . (تارىخ اسلام)، ھەلى ئەكبەر ھەلىاز، بلاوکردنەوہى زانکۆى تاران .

* ل ۴۲ لەبارەى (سەیفى ژى یەزەن)لەکۆنەوہ چیرۆكى لەبارەوہ گوتراون کەرەنگە ھەندیکى لە نوسراوہ میژووویەکانەوہ وەرگیرابن و بەشەکانى تری بەروالەت وەکو دیارە لەریگەى ھەرئەو چیرۆک و نووسینە میژووویانەوہ ھاتونەتەناوباس و کتیبە میژووویەکان، بەھەرھال ھەندیک لەوباسانەى کە طبری (تەبەرى) و ئەوانى تر لەبارەى رابەردوى (سەیفى ژى یەزەن)و باوکی کردوویانە، لەو چیرۆکانە سەرچاوەیان گرتووہ، کە یەکیک لە کۆکەرەوان و دانەرانی کۆنى ئەو چیرۆکانە (ابوالعالی — ئەحمەد کورێ موحەمەد کوفى) بووہ کە چیرۆكى ھەمزەش ھەر ئەوکۆى کردوتەوہ و گێژاویەتەوہ، نوسخەى جۆراوجۆر لەچیرۆکەکانى (سەیفى ژى یەزەن)ئەمرۆلەکتیبخانەکانى جیھاندا ھەن. بۆ زانیاری زیاتر بگەرێتو بە وتارى:

(فان رونکەل) Van Ronkrel لە گوشارى Acta Orientlio، ج. ۵، بەشى ۱، لە

سالى ۱۹۲۶ چاپ کراوہ.

* ٤٧ل (وههرز) سهبارت بهوناوه (وههرز، وهرز)يان(شههرز) (شههرز، بههرز)
بهچندشيوازی ترهاتووه و جياوازی وناتهبابی ههیه وهکولهکتیبهکانی(جمل التوارخ، مولف
مجهول، ل ١٧٢، التنبيه الاشراف، مسعودی، ل ١٢٦)دا ههیه.

* ٨١ل یهکهمین پادشای ماد(دیاکو) بووه، نزیکه٧٠٨ پ. ز لهسهرتهختی پادشایی
دانیشتووه، داگیرکردنی نههاوهند بههوێ عارهبهکان لهسالی ٦٤٢ زدا پروویداوه، کهواته
مهوادی نیوانیان ١٣٥٠سال بووه که دهکاته چوارده سهده.

* ٩١ل باژ و برهسم وکشتی (زمزمه و هوم و پشتین) لهدروشمه تاییهتیبهکانی نایینی
زهردهشتین کهپتویستییان بهروونکردنهوه ههیه.

(باژ) کهله ریشهی ئاقیستایی وشه(وهچ)هوه هاتووه بهمانای وتو پهیفو بهشیویهکی
گشتیبه ههموونهو نزوودوعا کورتانه دهگوتری کهزهردهشتی یهکان بهدهنگینزم دهیاخویند،
ههروهکو زاراوهنوسان وتویانه نهم وشهیه لهگهل زهمزه مه(واتهوترد) یهکه.

زههمزه وشهیهکه کهموغهکان لهستایشی پهروهردگادا لهکاتی خوشوشتن و لهسهر سفره
نان خواردندا به دهنگیکی نهرم دهیاخویند.(نیایشی کورتی زهدهشتیهکان).

(برهسم) بریتی یه له لکه داریکی براو که بهپتی و نه ریتیکی تاییهتی نزا خویندنهوه
بهکیژدی تاییهت بهناوی (برهسمچین) دهپردرا، دوایی نهو لکه دارانه کهدهبی لهدرهختی ههناز بن
دهکرانه دهستچهنه، نهوبرهسمه لهکاتی بهجیگه یاندن و نه نجامدانی مهراسیمی نایینی بهدهستی
چهپهوه دهگرن و بهخویندنی نزا دو عای تاییهت، له راستیدا سوپاسی پهروهردگار بهجی
دهگهیهنن، برهسم گرتن وهکو(ئیستراپۆن له سالی ٥٢٠ ی پیش زاین مردووه) باسی
لیوه کردووه، لهپهرستگادا له بهرردهم ئاگر نه ریتی موغهکان بووه، پیش نهوهی دهست
بهخواردن بکهمن برهسمیان وهرگرتووه و باژیان خویندووه.

(کشتی = کستی)،(پشتین) چهند داوه به نیکی رستراوه کهزهردهشتیهکان لهسهردتای
تهمهنی بالغ بوون، لهپشتیان ده بهستن، نهم پشتینه لههفتاو دوو داو له خوری مهری سپی
دهپرسترا و سی جار لهپشتیان دهئالاند، کهژماره ی ههفتاو دوو بهبۆنه ی ژماره ی یهسانکانی

نافیستایه و سئ جاریش پشتین به ستن که هیمایه بۆسئ دروشمی سهره کی نه ندیشه ی چاک، په څی چاک، رهفتاری چاک، مه راسیمی پشتین به ستن و پوشینی به رهه لېښه بۆ مندا لان له راستیدا نیشانه ی نهو په که مندا لان دوا ی نهو له ریزی خاوه ن ټاین داده نران .

(هانوما) ناوی گیایه که، شراب و شهر به تیکی تایبه تی لی دروست ده کن که (هوم) ی پی ده لېن، به دروستی دیار نییه ناوه زانسته که ی نهو گیایه چیه، شراب ی که له کولاندنی نه م گیایه دروست ددکرا وه کو دیاره له زووه وه له لایه ن زرده شتی یه کان باو بووه، به هه رحال نه وشه رابه سهر خوشکهر نه بووه، به لکو له جیاتی قوربانی و فدیهدان به کارهاتووه و به گرنه ترین مه راسیمی نایینی مه زدی یه سنان ژمی دراوه. له به رامهر ناگرداندا چند له ساقی نهو گیایه به نه ریتیکی تایبه ت ده شور دراو به دار ی له دره ختی هه نار هه روه ها بر ېک ناو له گه ل خو یندنی سروود ېک له نافیستا، له ناو هاوه نی تایبه ت دا ده یانکوتا. بۆ زانیاری زیاتر له م باره یه وه بگه ر ېوه بۆ (پورداوود : یه شته ا ج ۱ ، خرده اوستا، محمد معین : مز دیسنا و ادب پارسی).

* ل ۱۲۲ به هرام شا، له ره چه له کی کیانی دا پاشایه کی فریاد ره سه که به باو د ې زرده شتییه کان له گه ل در که وتنی هوشیده سهر ره لده دا، له (به همن یه شت) دا نهو به دلی وهر جاوهند که مانای مه زن ولیهاتوو ده گه یه نی، ناوزه دکراوه. نهو به هرامه له سهر ده میکی وادا ده سه لاتی پاشایه تی ده گریته ده ست و کاتیک له ته مه نی سی سالی دایه هیژ له چین و هیند کو دده کاته وه و به رهو (به لخ) یا (به هرو د) ده جیت، سهر که وتنی بی وینه وده ست دینیت و ئیران ناوهدان ده کاته وه، بگه ر ېوه بۆ ده قه په هلهویه کان : (ویست) له وهر گپران ی به همن یشت، فسل ی ۳ - ۱۴ به دواوه ل ۲۲۱) و پورداوود: سوشیانس .

* ل ۱۲۲ زار اوی جزیه و سهرانه و باج یا راستر بل ین "باجی سهر" و دابه شکردنی به سهر خزیاندا، واروون ده بیته وه که له سهره تای داگیر کاری موسلماناندا نوینه رانی خه لیفه له ره شه خاک (سواد) بۆ ههر سهر ېک مانگانه ۴ ده ره م جزیه یان دانابوو، خه لکی گونده کانیان ده ژماردن و بانگی کو ځای گه ور دی گوندیان ده کرد که گوندی تو ده بی نهو بره جزیه یه یا باجی سهر یا سهرانه یه بدات، بر ېن له سهر خه لکی خوتن دابه شی بکن. دوا ی

کارگوزاران له کاتی دیاری کراودا دههاتن و جزیه یان له کویتخای گوند وهرده گرت. ابی عبید،
الاموال، ل ۵۲.

* ۱۲۳ل ناکامی سوله یانی کورپی که سیر که یه کیک بوو له نوینهران و بانگرادیانی
عه عباسی، که (مه قیزی) بهم شیوهیه باسی لیوه دهکات : کاتی نه بوجه عفری مه منصور برای
نه بونه لعباس یه که مین خلیفه ی ععباسیه کان پیش خهلافهت ده چیتته لای نه بوموسلیمی
خوراسانی، روزیک سوله یان به نه بوجه عفری گوت نه وهی نیمه مه به ستمان بوو و ده مانویست
نه وه بوو که کاروباری لیوه ریک بخهین، نیستاش سوپاس بو خودا کاروباره کان ریک ویتکن،
نه گهر بتانه ویت له مه وودا کاره کان له دهستی نه بوموسلیم دهر دینین. ده لنین موحه مه د کورپی
سوله یان کورپی که سیر که یه کئی له لایه نگرانی خه داش بوو، زوری پی ناخوش بوو که باوکی
بانگه شهی به نه بوموسلیم سپاردوه، بویه هه میشه به دوا پیلانو نازاره ده گهرا دژی
نه بوموسلیم. نه بوموسلیم که نه وهی ده زانی کاتی کاره کانی گرتنه دهست موحه مه د کورپی
سوله یانی کوشت، سوله یان چووه لای (که فیه کان) که کهسانیک بوون سویندیان خوارد بوو هیچ
شتیک ورنه گرن نه گهر پتویست بوو ته نانهت مالی خوشیان ببه خشن بو گیشتیان به پاداشتی
خودایی، که نه ویش به هه شته! له بهرنه وه پیمان ده گوتن (که فیه) چونکه به ونده گهغه باوه پریان
دههات که له سهر له پی دهست دابنری. سوله یان له لای (که فی) یه روزیشت که لایه نگرپی
عه عباسی بوون، وتی نیمه خومان جوگه لایه کمان لیدا یه کیک تر هات ناوی تیکرد، مه بهستی
نه بوموسلیم بوو، کاتی نه بوموسلیم نهو قسه یه زانیوه زور تووره بوو و رقی ههست، له وناوه
نه بو توراب و علوانی مروردی و چنده که سیک تر هاتنه لای نه بوموسلیم و سوله یانیا تاونبار
کرد که روزیک هیثویه تری له دهست بووه گوتویه خودایه روی نه بوموسلیم وه کو نه م
هیثوه تری یه رهش بکهی و خوینی بریزی، وشاهیدیان دا که سوله یانی خه داش میزی به
نامه ی نیمام دا کردوه، نه بوموسلیم به یه کیک گوت له وانه ی که له وی بوون: سوله یان بگهرو
بیبه خواره زم، نه بوموسلیم ویستبیتی هه که سیک بکوژی بهم شیوهیه ده کوشت، سهر نه نجام
سوله یان کوژرا. بگه رپوه بو ورده کاریه کانی دهقی نه وباسه نه کتیبی (المتقی الکبیر) ی

مقریزی، نوسخه‌ی ده‌ستونوس، کتیبخانه‌ی میللی پاریس، شان فلوتن ل. ۷۹، ۸۰. ناوبراو ده‌لیت نهو به‌سهرهاته بهو شیوه‌یه له سهرچاوه‌ی تردا نییه.

* ل ۱۳۶ جینی باسکردنه داخو به‌رگی ره‌شو ئالای ره‌ش که دروشمی یارانی نه‌بو موسلیم و عه‌بباسیه‌کان بوو، له‌چییه‌وه هاتووه؟ هه‌ندیک پییان وایه نه‌مانه‌له‌به‌ر پرسه‌وماته‌می نه‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ر که به ده‌ستی به‌نی ئومه‌یه‌کوژران نه‌بو به‌رگ و ئالای ره‌شیان کردۆته دروشم و ره‌مزی خۆیان. به‌لام وێرای نه‌وه‌ی که چیرۆکی تۆله‌و (قه‌صاص) ی به‌نی عه‌بباس له‌دژی نه‌مه‌ویه‌کان و کۆمه‌لکۆزکردنیان هه‌ر له‌سه‌ره‌تایی ده‌ستپێکردنی خه‌لافه‌تی سه‌ففاخ و نه‌بو پرسه‌وماته‌می که خوراسانییه‌کان بۆ مه‌رگی زه‌یدی کۆری عه‌لی و یه‌حیای کۆری زه‌ید دوا‌ی گرنتی خوراسان نه‌نجامیان دا، نه‌وه ده‌رده‌خات که عه‌بباسیه‌کان و بانگه‌شه‌کاره سه‌ره‌تاییه‌کانیان به‌راستی بیر تۆله‌سەندنه‌ویان له‌ می‌شکدا‌بووه، له‌ وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی نه‌بو کاره‌ساته‌دا مه‌به‌ستی پرسه‌و ماته‌مینیشیان هه‌بووه، به‌لام نه‌وه له‌ باره‌ی (خه‌وارایج) (بۆگونه غالب الحق مین: مجمل التواریخ، ل ۳۱۷) ش باسی کردوه، که نه‌وانیش له‌ راگه‌یانندی خۆیان دژی به‌نی ئومه‌یه، به‌زۆری ئالای ره‌شیان به‌رز ده‌کرده‌وه، له‌ کاتی‌کدا که وه‌ک دیاره‌سه‌زو عیلاقیه‌کی نه‌وتۆیان به‌ نه‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌رو کۆره‌کانی هاشمه‌وه نه‌بووه. راستیه‌که‌ی نه‌ویه ئالای ره‌ش، ئالای پیغه‌مبه‌ر بووه، نه‌و که‌سانه‌ی له‌ شیعه‌و خه‌وارایج که دژی به‌نی ئومه‌یه به‌رزیان ده‌کرده‌وه له‌ راستیدا ده‌یانویست سه‌رنجی موسلمانان بۆ شه‌ر رابکێشن، که حکومه‌ت و ده‌وله‌تی نه‌مه‌وی له‌ سنوورو چوارچێوه‌ی موسلمانه‌تی ده‌رچوونه‌و دژی‌ه‌تیکردنیان وه‌ک نه‌وه وایه‌که ئالای ئیسلام به‌رز بکه‌یته‌وه. نه‌ونه‌گه‌ره‌ی که عه‌بباسیه‌کان و شیعه‌کانی نه‌وان ره‌نگی ره‌شیان له‌ به‌رامبه‌ری ر‌نگی سپی که دروشمی نه‌مه‌ویه‌کان بووه به‌کار هێتای، وه‌ک چۆن (شان فلوتن) یش ده‌تێ دروست نییه، چونکه دوا‌ی هاتنه‌ سه‌ر کاری عه‌بباسیه‌کان بوو که دوژمنه‌کانیان له‌ هه‌ر جێه‌ک بوون ره‌نگی سپیان کرده دروشمی خۆیان، نه‌و ره‌نگه‌ هه‌رتاییه‌ت نه‌بوو به‌به‌نی ئومه‌یه. بۆ زانیاری زیاتر له‌و باره‌یه‌وه بگه‌ڕێوه بۆ شان فلوتن، ل ۶۴-۶۳. سه‌باره‌ت به‌ کۆمه‌لکۆژی به‌نی ئومه‌یه‌ له‌لایه‌ن به‌نی عه‌بباس بگه‌ڕێوه بۆ:

orientalniArchiv ج ۱۸، ژماره ۳، ۱۹۵۰. وتاری macati که لهو بارهیه وه چه ند
ریوایه تیکی جیاجیای کۆ کردونه ته وه و وه ریگرتوون.

※ ل ۱۳۶ (خرفستره) زینده وه ره زیانغه نده کان پییان گوتراوه خرفستره.، زینده وه رانی وه ک
مار، کیسه ل، مشک، دوشک، میرو، کولله، کرم و میش نهوانه هه موویان به (خرفستره)
ده ژمیتر دیتن، له بهر نه وه ی نهو گیانله بهرانه یان به زیان کار ده زانین، کوشتن و له ناو بردنی نهو
گیانه وه رانه یان به کاریکی خیره ژمارد. له کوشتنی نهو خرفسترانه دا هه موو مه زدی ه سنان
به برسیار بوون، به لām نه رک ی پیشه وایانی نایینی لهو باره وه زیاتر بووه.

به هه رحال روژانی تایبته له وه رزی هاوین مویه دان و نهوانی تر بۆ کوشتن وله ناو
بردنی نهو زینده وه رانه له مال دهرده چوون. دارده ستیکی تایبته به کوشتنی نهو زینده وه ره
زیانغه ندانه یان هه لده گرت و پییان ده گوت (خرفسترغن) یان خرفسترگن به مانای هه شه ره کوژ و
نهو خرفسترانه یان به و دارده سته له ناو کیلگه کان ده کوشت. بۆ زانیاری زیاتر لهو باره وه بگه ریته
بۆ (فرهنگ ایران باستان، پور داوود، ل ۱۳۸-۳۰۱ که به دریزی باسی کردوه).

※ ل ۱۴۵ به هه رحال نهو نه گه ره به دوورده زانری که (راوه ندیه) به راستی لایه نگیری راستگوو
بی فرت و فیلی عه بباسیان بووین، له وه ی که نووسه ره کان سه باره ته به نهوانیان نووسیوه وا دهر
ده که ویت که نهوانه سه ره به گروپی (نه باحه) بن. ته نانه ته هه ندیک لهوان به ته واوه تی وه کو
خوره مدینه کان به وه تاوانبار ده کران که ژنه کانی خو یان به یه کتر ده دن (نه وه ی ده دریت به
یه کیلک به مه رجی گه رانده وه ی) ته به ری میژوونووس گپ رانه وه ییکی سه یری له سه ره نهوان له
مه دائینی گپ رانه ته وه که نه وه هه مووی وا نیشان ده دات بانگه شه کردن به ئیمان هیتان به
خواه ندیتی (مه نصور) بۆ نه وه بوو که داوه ت کردن و ئیمان هینانه کانی تری خو یان به وه
بشار نه وه، به هه ر شیوه یک بیت، نه گه ره مه یلی (نه باحیه ت) له ناو هه موو راوه ندیه کانیشدا
نه بوو بیت نه واینگومان له نیو هه ندیکیان هه بووه. هه ندی نووسینیان وه ک نویسه کانی زنده ده
یا خوره مدینه بووه، له گه ل هه موو نه وانه شدا نهوان خو یان به شیعه ی (نالی عه بباس) داناوه و
له راستی دا ره نگه هه ندی لهوان لایه نگری زهرده شتی بووین. باوه ریان وا بووه که (ئیمامه ت) به

میراته (له باوک بۆکۆر) نەك بەدەق وەكو ئەوێ شیعەكان دەلێن و ئەوێك بە دەست نیشان كردن
 ھەروەكو ئەھلی سونەت دەلێن... بەلام ئەوھەتسوكەوتەي كە (مەنصور) لەگەڵ ئەوانی كردو ئەو
 ھەولەي بۆكوشتنی ئەو كە ئەوان كوردیانە سەر وا دیار دەخات كە (راوەندیە) لەوگێژانەو
 وتانەي خۆیان راستگۆ نەبوونە و زمان و دلێان وەك یەكتر نەبوو... دواي پەيامبەر
 نیمامەت بۆ عەبباس بوو، ئەبویەكرو عوسمان ستمەمیان لێ كردو (تبصره العوام، ۱۷۸).
 لەبارەي (راوەندیە) وە بگەرێتو بۆ خانەدانێ نۆبەختی عەبباس نایقەبال، ل ۳۵۶ ھەروەھا ئان
 قەلەنت، ل ۳۸ كە ھەندێك توێژەری پۆژناوایی دیکەشی لەوێ ناو ھیناوە.

※ ل ۱۵۶ ئە ئافیسێتا و ھەروەھا لە داب و نەریتی زەرەدەشتیدا ئاماژە بە سەرھەڵدانێ
 فریاد رەس كراوە كە درۆ خرابی لە جیھان ناھێلێ و ھانی راستی و چاكە دەدا و سەری
 دەخات. مەزەدیەسنان لە راستیدا چاوەروانی سێ فریاد رەس یا سۆشیانت (سۆشیانس)یان
 كردوو، كە ھەر كام لە مەودای ھەزار ساڵ دەردەكەون. ئەو ھەرسێ بەلێن دراوەكە لەرەچەلەكی
 زەرەدەشت دەبن ناویان و ناوی دایكەكانیانیش لە ئافیسێتاداھاتوو و شوینی سەرھەڵدانێیان بە
 رۆژھەڵاتی ئێران و كەناری روباری ھاموون ناو بردو. بەلێ بەپێی نووسینەكانی دینكریت، سێ
 ساڵ پێش تێپەر بوونی دەھەمین ھەزارە ((كچێك لە ناوی ھامون)) دا خۆی شوشتوو دوگیان
 دەبێ و یەكەمین فریاد رەس كە ناوی ھۆشیدەرە لەو پەیدا دەبێ، سێ ساڵ ماوەبۆ
 (كۆتایی) ھەزارەي ھۆشیدەر بە ھەمان شیۆ (ھۆشیدەرما) دوھەمین فریاد رەس لە
 كەنیشكێك دیتەسەر دونیا. لە كۆتایی ھەزارەي (ھۆشیدەرما) شدا دیسان بە ھەمان شیۆ
 سۆشیانت دوايین ئافەریدەي ئاھورامزدا لەدایك دەبێت. دایكی ھەرسێ فریاد رەس لەبەنەمالەي
 بەھروزن لە پانزدە ساڵیدا بار دەگرن و دووگیان دەبن، ئەوسێ فریادەرە لەتەمەنی سێ ساڵیدا
 لەلایەن ئاھورامزداوە بۆ رێنۆینی كەردنی مەژۆ ھەلەبۆژێردێن. وەرگراوە لە یشتھا، ج ۲، ل
 ل ۳۰۱-۳۰۰. پورداوود باسیكی لە بارەي سۆشیانس ھەيە كە لە ساڵی ۱۹۳۷ لە بەمبای لە
 چاپ دراوە.

* ۱۶۱ل ئەوبەرى روبار (ماوراء النهر) بە گشتى برىتى بۈۋە لەتەۋاۋى ئەۋخاكەى كە
 مۇسلمانان لە باكوۋرى روبارى شاموى خىستىبىيەنە ژىر دەستى خۇيان. سنوۋرى باكوۋر و
 پۇژھەلئەتى ئەۋ ناۋچەيە كەعارەبەكان دەستيان بەسەرئەۋىدا نەگرتبۈۋ، كەۋاتەسنورى (ماوراء
 نهر) بەدرىژاۋى ئەۋماۋەيە پەيۋەست بۈۋ بە بارودۇخى سىياسى، بەھەرئال زۆرىنەى ئەۋناۋچەيە
 لەكۆنەۋە بەشىكى ژىر دەسەلئەتى دەرۋەتتى ئىران بۈۋە. ھەرۋەكو ناۋچەى سوغد بە لای كەمەۋە
 لە سەردەمى (دارىۋوش)ى ھەخامەنشى دا لەژىر دەستى ئىران دا بۈۋە. لە سەردەمى
 نەسكەندەر بەدۋاۋە ئەۋ ناۋچەيە ئەگەرچى بەروالەت لە ئىران جىيا بۈۋە، بەلام لە روۋى
 فەرھەنگى وشارستانىۋە پەيۋەندى لەگەل كۆمەلگەى ئىرانىدا ھەبۈۋە، ھەرۋەكو مانەۋىيەكان
 كاتى لەئىران دەركران و ئاۋمىد بۈۋن لەۋ ناۋچە پر ناسايش ھەيئەتى ئەۋى دا پەنايان گرت.

* ۱۶۳ل سەبارەت بەشەئىرى خەلكى بوخارا لە بارەى خاتون و سەئىد و تارى نوۋسەرى
 ئەم دىرانە لە گوڭقارى يەغما (ژمارەى ۷ سال ۱۱)سەير بىرى.

* ۱۸۴ل لەبارەى پەرەستگەى (نەۋبەھار) باسكى زۆر لە كىتەبەكان دا ھاتۈۋە كەبىن
 زىدەۋىيى نىيە. ناۋى ئەۋ پەرەستگەيە لە دوۋ واژەى (سانسكىرىتە)ۋە ھاتۈۋە كە يەكەمى
 بەماناۋى نۆى و دوۋەمى بەماناۋى كەنيسە و دىردىت . (نەۋبەھار) كە لە بەلخ بۈۋە، بە يەكىك
 لە بتخانە گەرەكانى بوۋداۋى ژمىردراۋە و بەپىۋى دەربرىنى (دەقىقى) شاعىر، رىز و شىكۆى
 لەلەى ئەۋ خەلگە بەقەد پىرۋى مەككەى لای مۇسلمانان ھەبۈۋە. ئەمىر وپاشاكانى ئەۋ ھەرىمە
 سەر پەرەشتىكارانى مۇلكە مەۋقۇفەكانى ئەۋ پەرەستگەيە بۈۋن. ئەۋسەر پەرەشتىكارانە بەگشتى
 پىيان دەگوۋترا (بەرمەك). باس كراۋە ئەۋ پەرەستگەيە چەندىن گۈنەدى ھەبۈۋە كە گۈنەدى
 يەكەمىيان پەرلە سەد بال بۈۋە .

لە دەرۋەى پەرەستگەكەدا سى سەدو شىست ھۆدەۋ ژورور يان دروست كرد بۈۋن كە
 خزمەتكاران و كار گوزاريان تيا دانابۈۋن، ھەركام لەۋ خزمەتكارانە، سالى تەنيا جارىك نۆرەى
 خزمەتكرەنپان دەگەيشتى، رۇژانى تر خەرىكى كارى خۇيان دەبۈۋن . بەگەرەى خزمەتكارانى
 پەرەستگەكەشيان دەگوت بەرمەك. بەرپەۋەروخاۋەندارىەتى پەرەستگە بە شىۋازى مىراتى لە

بهرمه کتيك بۆ بهرمه كيه كي ترده گوازيه وه . پاشاكانى خوراسان و چين و هيند و كابل دههاتنه
نهو بهرستگايه و زياره تى بته كانيان ده كردو دهستى بهرمه كيان ماچ ده كرد .

په بهرستگاي نهو بههار داهات و وقفات و مال و مولكيتكى ته رخانكرائى زورى هه بوو .
ههروه ها زارايى و پاشه كهوتى گه غيجه و زير و جهواهيراتيكي بى ژماره ي هه بوو كه هه مووى
له ژير دهستى بهرمه ك دا بوو . له ناو بهرستگه دابت و بوو كه له ي به زير و گه وههرو ديبا
و ناو ريشم رازي تراوه هه بوون ، كه ببوونه جيگه ي سه سورمانى زياره تكارو گه پرده كان .

بۆ زانبارى زياتر له باره ي ناوو نهو سه ر چاوانه ي كه باسى نهو بههاريان تيدا هاتوه .
بگه رپوه بۆ كتيبى (تاريخ براهيمه) ، پيشه كيه كي دريژى خواله ي خو شبوو (قه ريب گورگانى)
وداتره المعارف اسلام ، ج ۱ و كتيبى (لويى بوفا) ، وه رگيترانى (عبدوالحوسين ميتي كه ده)
(مسالك الاعصار) . به لام سه باره ت به بهرمه ك كه ناوى گشتى خزمه تكارانى په رستگاي
نهو بههار بووه ، بگه رپوه بۆ زنجيره و تارى ranica له نووسينى (ه . و . بيللى) گوڤارى
BsoAs ، ج ۱۱ به شى يه كه م ل ۲ ، ههروه ها ده قى كتيبى بهرمه كيانى بوفا ل ۱۳۳-۱۳۲
ههروه ها (دائيره المعارف ئيسلام) : ج ۱ له م باره وه سه ير بكرئ .

ل ۲۱۳ . له بىرو باوه ر و رينو ئيه كانى خو ره مدينه كان دا ده رده كه وي كه نهو گروه
به بهر او رده له گه ل گروه كانى ديكه نزى كتر بسوه له ئايينى مه زده كه و . هه ندى له
بو چونه كانيشيان له گه ل باوه رى لايه نگرانى (نبي قور) دا يه كه ده گرته وه . جياوازي هه يه كه ناوى
خو رهم و خو رهم دين له چيه وه وه رگي تراوه . نهو گرمانه يه ي كه خو رهمى بوون له بهر نهو يه كه
گوايه نهو گروه به هو ي لايه نگرى كردنيان له كو فر ، كه پييان وايه مرؤڤ جگه له خو شى و چيژ
وه رگرتن نابى پايه ندى هيج شتيكى تر بيت ، لاواز ده بى نرى ، پى ناچيت نهوانه تا نهو راده يه
وه كه خاوه ن نووسينه كان پييان وايه هينده له خو شى و خو شگوزه رانيدا زي ده رويان كرد بى .
هه ر چو ئيك بى ، و يكه چو ئيك له و تاوانبار كردنه ي نهوان به كو فرو بى دينى (ئيلحاد) له گه ل
گروپى (بابيه) دا ، ده بى نرى .

له م باره يه وه بگه رپوه بۆ كتيبى فان فلو تين Van Vloten ل ۵۰ .

ههروه‌ها (خوره‌م) ناوی گوندیکیش بووه، نزیك (نهرده‌بیل) و خوره‌می و خوره‌میه‌كان سه‌ربه‌نه‌وین. وه‌كو دیاره‌ نه‌ونه‌گه‌ره‌ی كه نه‌وگروپه به هۆی ناوی نه‌و گونده واته‌گوندی خوره‌مه‌وه بی له نه‌گه‌ره‌كانی‌تر راستر بیټ .

* ۲۱۶ل په‌راویزی ژماره / واژدی (مه‌رداس) كه له گوڤاری (ZDMG) له كاتی لیکۆلینه‌وه كه‌ی روت (ROTH) دا باسكراوه و، (نۆلكه)ش په‌سندی كردووه كه (مه‌رداس) ناویكی عه‌ره‌بیه . حماسه ملی ایران، ۳۲.

* ۲۱۸ بیزانس، بیزه‌نتیه، بوزه‌نتیه هه‌مان (BYZANTIUM) ه. كه مه‌به‌ست رۆمی پۆژه‌ه‌لاتیه، نه‌و واژه‌یه ئیستا له فارسی دا به په‌یره‌وی له فه‌ره‌نسیه‌كان كه) (BYZANCE) ی پی ده‌لین بیزانس ده‌نووسن. له باره‌ی په‌یوه‌ندی عه‌ره‌ب یا بیزه‌نتیه بگه‌رپوه بو کتیبی Basilev كه‌ناوی (بیزه‌نتیه و عه‌ره‌ب) ه (Byzanceet Les Arabes). له دوو به‌رگداو وتاری كانارد Canard له‌ژیر ناوینشانی (روابگ بوزنگیه و اعراب) له دوو‌توویی كۆمه‌له وتاریكدا كه‌پیشكه‌ش به جیقه‌رجیولۆی دلاویدا كراوه، به‌رگی ۲.

* ۲۵۳ل (نه‌بو دلف قاسم كۆری عیسا‌ی ئیدریس كۆری معقل عه‌جه‌لی) سه‌ره‌تا له یارانانی محمد نه‌مین بوو له‌گه‌ل(عه‌لی كۆری عیسا‌ی ما‌هان) بۆشه‌ری (تا‌هیری كۆری حوسین) چوو، كاتی عه‌لی كۆری عیسا كوژرا نه‌و بو هه‌مه‌دان گه‌راپه‌وه. تا‌هر نامه‌ی بۆنوسی و دا‌وی لیکرد كه به‌یعه‌ت به مه‌نموون بكات، به‌لام رازی نه‌بوو، وتی من به‌یعه‌تیکم له نه‌ستۆ دایه كه بو هه‌له‌شانه‌وه‌ی ریگه‌یه‌ك نابینم، به‌لام له‌سه‌ر جیگه‌ی خۆم ده‌مینم وله‌گه‌ل هه‌یچ كام له‌و دوو ده‌سته‌یه‌ نابم. تا‌هر لیتی قبۆل كردو له كه‌ره‌ج نیشه‌جی بوو. كاتی مه‌نموون ها‌ته شاری ره‌ی كه‌سیكی ناره‌ لای و دا‌وای كرد، ریزی گرت و دلی دایه‌وه و حكومه‌تی كوردانی پێدا، كه بو نه‌وه‌كانیشی به میرات مایه‌وه. نه‌و له سه‌ردارانی مه‌نموون و مو‌عه‌ته‌سه‌م و له دلا‌وه‌ران و جوامی‌رانی عاره‌به، كه خۆی شی‌عری ده‌گوت، هه‌ندیک له شاعیران با‌سیان كردووه، یه‌كی له‌وانه‌ی پێیان دا هه‌ل‌گوتووه (نه‌بو ته‌مام تانی) یه .

به‌لام نه‌حه‌مده‌كۆری نه‌به‌ده‌واد ، له گه‌وره‌كانی مو‌عه‌ته‌زیله بوو، له سه‌رده‌می مه‌نموون دا به‌رپرسیاری دا‌وه‌ری بووه و نفوزی له لای مه‌نموون و مو‌عه‌ته‌سه‌م دانفوزی هه‌بووه هه‌ر شه‌وه‌ش

بووه هوئی نهووی که موخته زیلله دهست به سهر هه موو کاریک دابگرن و مه سه لهی (مخه) واتسه تاقي کردنه وه و هه لسه نگاندن، ((نهو تاقيکردنه وه به بووکه له سهرده می مه نمون به دادوهر و وتار خوینان دهکرا که نایا باوه رپان به مه خلوق بوونی قورنان هه به یا نا)) رووداوی باوه به خه لقی قورنان هاته پیش. سهارهت به ده مارگیری وجوامیری نه حمده کوری دهواد شتگه لیکي زورياسکراون. هه وله کانی نهو بو رزگار کردنی نه بودلف قاسم له دهستی نه فشین و رینگه چاره ی نهو بو رزگار کردنی حمده کوری جه همی به رمه کی له زهبری موخته سه م لهو هه وله به. هیزو نفوزی نهو له لای مه نمون و موخته سه م بی وینه بووه.

له باره ی نه بودلف و نه حمده و باسی نهوان بگه رپوه بو کتیه مه ژوووییه کانی وهک یه عقوبی، ته بهری، نین خه له کان و له باره ی موخته زیلله کان وتاری نیبیرینگ له (دائره المعارف اسلام، ج ۳) و توژی نه وه کانی گولدریه ر له Muhammedanische stuldin موخته زیلله دانانی حه سن جارالله میسر ۱۹۴۷.

ل ۲۵۹ سهارهت به دانیشتهوانی خه زهر و سهرچاوه ی دهنگ و باسیان بگه رپوه بو کتیه یی (حدود العالم) وه رگیران و شی کردنه وه ی مینوژیسکی (ل ۴۶۰-۴۵۰)، هه روه ها (دائره المعارف نیسلام ج ۳)، وتاری بارتولد. دانیشتهوانی خه زهر تورک زمان بوون، وایده چیت له ناسیای ناوه رسته وه هاتین و له سنووری (باب الابواب) ی تورکستان نیشته جی بووین. له رووی شارستانی و فرههنگیه وه هیچیان له دوا به چینه ماهه. له سهر ده می خه لیه کاندایه هوئی جیرانه تیان له گه ل موسلمانه کان و ولاتی نیسلامیدا به رده وام هیرش و ده ستریزیان کردۆته سهریان. سهارهت به مه زهه ب و بیروباوه رپان نهووی هه به نهوویه که له سهر باوه ری (شه مه نی) بوونه. سهارهت به رچه له کی دانیشتهوانی خه زهر هه ندیک گووتویانه که له یه هود بوونه و له م باره وه Dunlop کتیبیکي هه به به ناویشانی the History of the Jewishkhazars که له Gerard chavson له گوشاری (نه نجومه نی سلگنتی ناسیای JRAS، ج ۱-۲ سالی ۱۹۵۶ داخستویه تیه بهر ره خنه و توژی نه وه.

* ل ۲۸۰. باوهر بوون به (زهرقان) هرچونيك بيت پيش سهرده مي ساسانيان له نيران داهه بووه. نهك همر له نافيستادا باسي زرقان هاتووه به لگوله سهر چاوه كونه كاني يونانيشدا ناماژه ي پيكراره. (تيد موس) Edemus ناويك خه لكي رودييس Rhodes كه له قوتابياني نه رستو بووه ناماژه به بلاو بونه و ه ي باوهر ي خوداي زه مان له نيوان فارسه كان دا كروه، هه نديك ناماژه ي تريس له باره ي پيشينه ي نهو نايينه له نيراندا هه ن كه له كتيب ي Cumont-Bidez كومون بيدر ناسراو به Les mages Hellenises كتيب ي زيه نه ر ناسراو به zurvan نهو سهر چاوه يه كوكراوه ته وه و وهر گيردراوه و گواستراوه ته وه . به هه ر حال باوهر به بووني زهرقان له دهره وه ي ساساني نه هاتووه ته كايه وه و باگراوندو پيشينه ي هه بووه .

له كوتايي نهو سهرده مه دا زياتر له بير و باوهره كاني تر په و اجي هه بووه . ده توانين بليين سهره ياي رابردوي باوهر بوون به زهرقان پيش ساسانيه كانو بلاو بونه وه ي له سهرده مي ساسانيه يوه ده ست پي ده كات و به كورتي له سهرده مي ساسانيدا مه زه به ي زهرقان زياتر له مه زه به كاني تر له نيو زهرده شتيه كان دا بلاو بووه، نه مه باوهر ي كريستينسين بووه . ZaehnerK زه نيريش پشتراستي كرد ته وه . (بگه رپوه بو christensen ل ۱۴۴ - Zahner ل ۲۲). به لام ريشه ي ناييني زهرقان چيه و چون پيدا بووه ؟ له و باره يه وه تيروانييني تويزه ره وان نه وه يه كه زهرقان ناكام و دهره نجامي كاريگهري باوهر و مه زه به ي بابلي له سهر ناييني زهرده شتي بووه . له راستي دا، زهرقان كه په روه ردگاري زه مانه، به مه زه روجي به جي كاري جوولانه وه ي ناسمان و نه ستيره كان ليك دراوه ته وه، كه هه موو شتيكي له خوگرته و تواناي به سهر هه موو شتيكدا هيه . باوهر به چاره نووس كه ناكامي باوهر به زهرقانه له گه ل بيرو باوهر ي بابلي و كلداني له بواري كاريگهري نه ستيره كان له سهر چاره نووسي تاكدا په يوه ندي هيه . پي ده چيت كه ناييني زهرقان له كاتي ك دا له نيوان نيرانيه كان دا هاته ناراو و بلاو بووه كه بابل خراوه ته پال ولا تي هه خامه نشي، دواچار كه له سهرده مي ساسانيدا بلاو بونه وه ي له نيو خه لكيدا زور له سهره خو بووه همر له سهرده مي ساسانيه كان دا بووه كه له نيو خه لكيدا بلاو بوته وه و بوته مه زه به يكي باوهر پيكرارو و گشتگيري خه لكي . بو تويزينه وه له بيرو باوهر ي

مەزھەبى بابلش بگەرپۆه بۆ كىتیبى Zorastre دانان ونووسىنى دۆشن گىمەن، ل ۹۷-۷۶
كە باسكىكى رېك ودرىژى لەوبارەپەو ھەيە.

* ل ۲۸۸ زارەوى زەندىق ھەندىك بە وشەى ئارامى (صدىق) و ھەندىك بەوشەيەكى
يونانىيان زانىوہ. گومانى بە ھىژ كە نەمرۆجىگەى باوہرى تۆيژەرەنە نەوہيەكەشەم وشەيە
وشەيەكى ئىترانىيە. (زەندىك) كەپىدەچى رىشەى پەھلەوى ئەو واژەيەبىت لە سەردەمانى
ساسانى دا بە كەسانىك گوتراوہ كە بۆدەرك و فامى زانست و وشەكانى ئاقىستا پەنايان
دەبردەبەر شروڤە وشەرح و ھەرگىژان. لاپەنگرانى مانى و مەزدەكىش گوايە لەبەر ئەو ھۆيە لە
رۆژگارى ساسانىيەكان دابە زەندىك ناودەبران، چونكە ئەھلى رامان وتىروانىنى فراوان بوونە.
زەندىقەكان لە سەردەمى خەلافەتى عەباسىدا، ھەندىكيان مانەوى بوون و ھەندىكى تر
خەلكانى بىر نازاد و(لانىك)كە لە راستى دا بە ھىچ ناين و باوہرپەك پابەند نەبوون .

بۆ زانىارى زياتر سەبارەت بە زەندىقەكان و دەنگوباسيان و بارودۇخيان بگەرپۆه بۆ كىتیبى
(تارىخ الالحاد فى الاسلام، عبدالرحمن بدوى) كە جگە لە سەرچاوہ جۆراو جۆرەكانو وتارى
گەورەكانى ئەو گرۈپەش باسى لىوہكراوہ. ھەرۈەھا سەيرى وتارىكى نووسەرى ئەم كىتیبە لەژىر
ناونىشانى زەندىق و زەندىقەكان لە گوڤارى راھنەمايى كىتیبى ژمارە دوو سالى ھەوتەم بەكە.
سەبارەت بە كورپى موقەفەع و زەندىق بوونى ئەو بگەرپۆه بۆ كىتیبى(الرد على الزندق اللعين ابن
المقفع)لە ئىمام قاسم ئىبراھىم. ئەو كىتیبە Gvidi رۆژھەلاتناسى ئىتالى بەپىشەكەكەوہ
و ھەرگىژپراوہ ولە سالى (۱۹۲۷)لە رۆما چاپى كەردوہ. لەبارەى ژياننامەى كورپى موقەفەع
(عەباس ئىقبال)) باسكىكى ھەيە، سالى ۱۳۰۵ لە بەرلېن چاپ كراوہ، ھەرۈەھا بگەرپۆه بۆ
پىشەكى كىتیبى (كەلىلەو دەمنەى) بەھرامشاھى چاپى عەبدولعەزىم قەرىب كە ئەوبابەتەى
باس كەردوہ .

۶ * ل ۳۰۰ نفوزو كارىگەرى توركەكان بە تايبەت لە دواى كوژرانى مەتەو كىل زياتر بوو،
دواى كوشتنى مەتەو كىل بە پىي گىترانەوہى (نەلفەخرى) دەستيان بەسەر و لاتىدا گرتبوو.
خەلىفە لە دەستى ئەوان وەكو دىلىك و ابوو، ئەگەر بيان وىستبوايە دەيانگۆرى. نووسىويانە
كاتىك (موعتەز)لە سالى (۲۵۲ك/ ۸۶۶ز) لە سەر كورسى جى نشىنى دانىشت كەسوكارى،

ئەستىيەرە ناسيان ھىتان و گوتيان سەير بىكەن داخۇتاكەي دەمىنىۋ تاكەي لە سەر كورسى خەلافەت دەپ، يەككە لە نوكتەزاتان وتى من لەوانە باشتر دەزاتم، وتيان تۆ دەلى چەند سال دەۋى وچەند سال فەرمانپەرەيى دەكات؟ وتى تا توركەكان بىيانەي. ئەوانەي لەو كۆپونەويە نامادە بوون پىكەن، ((ئەلفەخرى ل ۲۲۱)). لەبەر ئەو بووكە بە قسەي مەسعودى، ((موعتەز لەترسى (بوغا) كە فەرماندەيەكى سەربازى تورك بوو شەو ورۆژ نارامى نەدەگرت و چەكى لە خۆي جيا نەدە كەدەو، دەي گوت ھەردەم وەھا دەم تاكو بزام سەري من بۆ بوغا دەپى يا سەري بوغا بۆ من، ھەروەھا دەيگوت بەردەوام دەترسم كە بوغا لە ئاسمانەو بەكەوتتە سەرم يالەزەوي بۆ لە ناو بردنى من دەرگەوي (مروج الزھب ج ۲، ل ۴۲۸).

* ۱۳۱ (كىسانى يە) : بەبەشيك لە شىعەكان و لايەنگرانى محمد كورپى حەنەفە دەگوترا كە موختاريش يەككە بوو لە لايەنگرانى ئەوان كە بۆتۆلەي خويىنى حوسىن كورپى عەلى توانىيويان زۆر لەوكەسانە بكۆژن كە دەستيان ھەبوو لە كوشتنى پۆلەكانى عەلى كورپى ئەبوتالىب .

* ۲۷۷ صابىئە: ناوەنديان شارى حەران(روها) بوو. مەندانىيەو حەرانىيەشيان پى دەلتىن. لەبارەي ئەوانە مېژوونوسان بۆچوونى جياوازيان ھەيە، ھەندىك دەيان بەنەو سەر ئايىنى بابلى و ئاشورى، بەلام ھەندىك بۆ كۆنترىن ئايىنەكانى بت پەرسى دەيان گىرەنەو، ھەندىك بە ئەستىرە پەرسى ناويان دىتن و ھەندىكى تىرش بەكۆمەلىكى ئاگرپەرسى و مەسىحى ناويان دەبن. تازەترىن ھەوال لەبارەيان ئەويە كە لە خويان وەرگىراو: كۆمەلىكى بەپىي رېنمايەكانى حەزەرەتى ئادەم دەجۆلئەو، پىغەمبەرىشيان يەحىيائى كورپى زەيدە.

* ۱۴۶ خورەمدىنان: ئەو ناو لە ناوى گوندىكەو ھاتوو كە دەكەوتتە نزيك ئەردەويل بە ناوى خورەم، ئەوانە لە ناخەزانى دەولەتى عەبباسى بوون بە تايبەت دواي كوشتنى ئەبوموسلىمى خوراسانى سەريان ھەلداو. ناوەندى راپەرىنيان ئازەربايجان بوو و جۆجۆلىكى يەكجەر زۆريان لەو ئاچانە ھەبوو، جاويدان و جىنشىنەكەي، بابەكى خورەم دىسن لەسەرۆكەكانيان بوونەو، باوەريان بە دۆنايدۆن ھەبوو بۆ ئەو كە لايەنگرانى ئەبوموسلىم بۆ لاي خويان رابىكىشن زياتر جارو بانگەشەي ئەوباوەريان كەدوو. دژەكانيان بە زەردەشتى و

مەزىدەكى تاوانباريان كىردوون كە ئەو ە لە دەمارگىرى بەدەر نىيە . لە سەردەمى موعتەسەمى خەلىفەى عەبباسىدا ئەو بزاڧە بە ھۆى گرتنى بابەك دواى نزيك بىست سال، بەرگرى لەخاك ونيشتمانيان دژى عارب، دامركايەوہ .

※ ۲۳۶ل سمنى: ھەروەكو لەكتىبەكانى (ملل و نخل) و ئايىنى دا ھاتووہ ئەوہ ناوئشانى كەسانىك بووہ كە لە دىر زەمانەوہ باوہريان بەكۆننەسوونى جىھان و دۆنايدۆن ھەبووہ ، لە سەرتاى سەردەمى عەبباسى دا لە شارەكانى بەسراو رەنگەبەغداش ھەندىك لە زەنادەقەى ئىسلامى چويىتتە سەر بىرو باوہرى ئەو گروپە .

※ ۲۹۲ل نەبو ھەدىلى عەلاف: (كە لەسالى ۲۲۶ك/ ۸۴۲ز مردووہ)، يەكىكەلە گەورەپىاوان و مرۆڧتىكى ھۆشمەند بووہ و لە سەركردە ناسراوہكانى گروپى موعتەزىلەى ئىسلام بووہو گۆرانىكى فىكرى بەھىزى لەو گروپە دا كىردووہ . ماوہىەك مامۆستاي مەئموونى خەلىفەى عەبباسى بووہ .

※ ۹۱ل باربەد: خەلكى شارى مەرو بووہ، يەكىك لەبەناوبانگرتىن ئاوازدانەر و گۆرانى بىژو چەنگژەنانى سەردەمى ساسانى و پاشايەتى خوسرەو پەروىز بووہ . بەيەكىلە داھىنەرانى دەزگاكانى مۆسىقى ئىران دەژمىردىت . ناوبراو بۆ ھەر رۆژىكى پادشا ھەواىكى ساز كىردبوو و لىيەدەدا ، واتە بە ژمارەى رۆژانى سال واتە ۳۶۵ ھەوا .

※ ۹۱ل نەكىسا: يەكىك لە ئاوازدانەر و گۆرانى بىژو چەنگ ژەنانى سەردەمى ساسانى و دەربارى خوسرەو پەروىز بووہ .

※ ۱۰۸ل خويىنى سىاوش: سىاوش بە فەرمانى ئەفراسياب پاشاي تورانى كوژرا ، بەئام تۆلەى خويىنى لە لايمەن كەبخوسرەوى كورپى كرايەوہ و خويىنى بزر نەبوو، ھەر بۆيە ناوى دەر كىردووہ . (لەشاھنامەى فردۆسىبە درىژىياسكرائە) .

※ ۳۶ل زەنگىيەكان ئەو رەشە پىستانەن كە لە كشورەى ئەفرىقاوہ ھاتوون . لە سەدەمى خەلافەتى موعتەمد پانزدەھەمىن خەلىفەى عەبباسى لە ناوہندى خەلافەتى عەبباسى (بەسرا ، واست و بەحرىن) دا سەريان ھەلداوہ ، ئەو دەزگايىيەيان خستە ئەو پەرى مەترسىيەوہ ، سەركردەى ناسراويان بەناوى (عەلى كورپى مەحمەد، ناسراو بە صاحب زەنج بووہ كە لەسالى

(۲۵۵ك - ۸۶۹ز) دا مردووه . ناوراۋ مرقۇتتىكى زىرەك و چەتوون بوۋە، دەلتىن بە رەچەلەك ئىترانى بوۋە، بەنياز بوۋە جەلەۋى دەسلەت لە دەستى غەبباسىيە كان دەر بەيتى و كۆيلە كان لە ژىر دەستى نەربابە كان رزگار بىكات. بە بۆچوونى ھەندىك لە لىكۆلەرەن وىك چونىك لە نىتوان ئەو پاپەرىنەو پاپەرىنى كۆيلەكانى رۇما داھەيە.

* ل ۲۹۱ دەيسان ومەرقىيىوونىيە كان: لەبەر ئەۋەى سەرۆكى ئەوانە لە كەنارى جۆگەى(دىسان) بوۋە، بۆيە بەو ناۋە ناۋىراۋن. مەرقوونىيە كان لەو باۋەرەدان كە نوورتارىكى دوو ئەسلى دىرىنن ولە ئايىنى مەسىحيەۋە نىيكن، ھەرۋەھا ئەو ئايىنە لەمانەۋىيە تىشەو نىيەكە و كارتىكرەننىكى زۆرى ھەيە، تەنيا لە روۋناكى و تارىكى دا ناكۆكيان ھەيە. خەت ونووسىنى تاييەتى خۇيان ھەبوۋە كە كىتەبەكانى ئايىنى خۇيان پى دەنوسىن، زۆريان لە خوراسان بوۋنە.

منابع کتاب

الف - عربی و فارسی

الآثار الباقية عن القرون الخالية (کتاب) ابوریحان بیرونی، طبع لیبزیک ۱۹۲۳ به اهتمام زاخانو - این کتاب به وسیله آقای اکبر داناسرشت به فارسی نیز ترجمه شده است. - ابواب فی الصين و الترك و الهند مستخبة من کتاب (طبایع الحیوان) للطیب شرف الزمان طاهر المروزی - با ترجمه انگلیسی و تعلیقات، به قلم پرفسور مینورسکی. لندن ۱۹۴۲.

- احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، طبع دخویه. لیدن ۱۸۷۶.

- احوال و اشعار ابوعبدالله جعفر بن محمد رودکی سمرقندی. تألیف سعید نفیسی. طهران ۱۳۰۹ - ۱۳۱۰ - ۱۳۱۹ (۳ جلد).

- الاخبار الطوال، ابی حنیفه احمد بن دواد الدینوری، چاپ مصر، بنفقة المكتبة العربية - بغداد. تاریخ طبع ندارد. طبع لیدن کتاب با مقدمه و فهرس و اختلاف قرائات آن در ۱۸۸۸ و ۱۹۱۲ منتشر شده است.

- ادب الکاتب، تألیف ابی بکر محمد بن یحیی الصولی از انتشارات المكتبة العربية ببغداد. طبع قاهره ۱۳۴۱ هجری قمری.

- الاغانی (کتاب -)، ابوالفرخ الاصفهانی. طبع دارالکتب المصریة، ۱۳۴۵ هجری

و ۱۳۵۷ هجری. - و نیز طبع مصر. سنه ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ ه. ق.

- الامامة و السياسة. تألیف الامام الفقیه ابی محمد عبدالله بن مسلم بن قتیبة

الدینوری. مصر ۱۳۵۶ - ۱۳۵۵ (۲ ج).

- الاموال (کتاب -) للامام ابی عبدالقاسم بن سلام المتوفی سنة ۲۲۴ هجرى. به تصحيح و حواشى محمد حامد الفتى. قاهره ۱۳۵۳.
- اهل الذمة فى الاسلام. تأليف ا. س. ترتون. ترجمه و تعليق حسن حبشى. طبع دارالکفر العربى. مصر ۱۹۴۹.
- بابک خزيم دين. سعيد نفيسى. تهران شهر يور ۱۳۳۳.
- بحار الانوار، تأليف مجلسى (محمد باقر) طبع طهران سنة ۱۳۰۱ - ۱۳۱۲ هـ. ق.
- البدء و التاريخ (کتاب -) تأليف المطهر بن طاهر المقدسى (به اشتباه منسوب به ابى زيد احمد بن سهل البلخى شده است). چاپ پاریس. نشر و ترجمه کلمان هوار، پاریس ۱۸۹۹ - ۱۹۱۹ ميلادى (۶ جزء).
- برهان فاطم، تأليف محمد حسين بن خلف تبريزى. به اهتمام دکتر محمد معين. تهران ۱۳۳۰ - ۱۳۳۵ شمسى (۴ جلد).
- بلدان الخلافة الشرقية. گى لسترانج. ترجمه بشير فرنسيس كوركيس عواد. مطبوعات المجمع العلمى العراقى. بغداد ۱۹۵۴.
- بيان الاديان، تأليف ابوالمعاني محمد الحسينى العلوى. به تصحيح عباس اقبال. طهران ۱۳۱۲ شمسى.
- البيان و التبيين. جاحظ. به تحقيق و شرح حسن السندوبى. قاهره ۱۹۵۷.
- بيست مقالة قزوينى (دوره كامل) جلد ۱ و ۲. تهران، كتابفروشى ابن سينا و كتابفروشى ادب. دى ماه ۱۳۳۲ (چاپ جديد).
- تاريخ ابى جعفر محمد بن جرير الطبرى. (الامم و الملوك). طبع لندن، سنة ۱۸۷۶ - ۱۹۰۱ م. و طبع مصر ۱۹۳۹.
- تاريخ ادبى ايران، تأليف پرفسور ادوارد براون (جلد اول) ترجمه و تحشيه و تعليق على پاشا صالح. تهران ۱۳۳۳.
- تاريخ اسلام. دکتر على اكبر فياض. از انتشارات دانشگاه تهران.
- تاريخ التمدن الاسلامى. جرجى زيدان، مصر، مطبعة الهلال. ۱۹۳۱ - ۱۹۴۷.
- تاريخ الخلفاء، تأليف جلال الدين سيوطى. به تحقيق محمد محبى الدين

عبدالحمید، ۱۹۵۲. طبع مصر.

- تاریخ العرب قبل الاسلام. تألیف الدكتور جواد علی. طبع بغداد ۱۹۵۰-۱۹۵۶ (۵ جلد).

- تاریخ الفی، نسخه خطی کتابخانه مجلس، به شماره ۲۲۲ (رک: فهرست کتابخانه مجلس تألیف مرحوم اعتصامی، ص ۱۲۵).

- تاریخ ایران بعد از اسلام، دکتر عبدالحسین زرین کوب، طهران ۱۳۴۳.

- تاریخ بخارا (ترجمه و تلخیص کتاب) ابوبکر نرشخی. به تصحیح مدرّس رضوی تهران ۱۳۱۷.

- تاریخ برامکه. از بهترین منشآت قرن چهارم و پنجم (۴) - با مقدمه مفصل تاریخی و ادبی و انتقادی و حواشی و تعلیقات. نگارش میرزا عبدالعظیم خان گرکانی. طهران ۱۳۱۳.

- تاریخ بلعمی، ترجمه طبری نسخه خطی متعلق به کتابخانه مجلس به شماره ۲۳۱ (رک فهرست اعتصام الملک ص ۱۱۹) - و طبع هند ۱۹۱۶ (طبعی بسیار مغلوط). از این کتاب طبع تازه ای هم به تصحیح م. بهار منتشر شده است.

- تاریخ بغداد. تألیف ابی بکر احمد بن علی الخطیب، طبع مصر ۱۳۴۹ هـ. ق.

- تاریخ بیهقی، تألیف ابوالحسن علی بن زید بیهقی. با تصحیح و تعلیقات (مرحوم) احمد بهمنیار. تهران. مهرماه ۱۳۱۷ شمسی.

- تاریخ بیهقی، تصنیف خواجه ابوالفضل محمد بن حسین بیهقی دبیر. به اهتمام دکتر غنی و دکتر فیاض. تهران ۱۳۲۴ هـ. ش.

- تاریخ سیستان. به تصحیح (مرحوم) ملک الشعراء بهار. تهران ۱۳۱۴ شمسی. مؤسسه خاور.

- تاریخ طبرستان. تألیف بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب. به تصحیح (مرحوم) عباس اقبال. تهران ۱۳۲۰ هـ. ش. (قسم دوم کتاب شامل ملحقات بر اصل کتاب است).

- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران. تألیف سید ظهیرالدین بن سید نصیرالدین

- المرعشی. به اهتمام برنهارد دارن. پترزبورگ ۱۸۵۰.
- تاریخ گزیده. تألیف حمدالله مستوفی (چاپ عکسی) به اهتمام ادوارد براون.
- انتشارات اوقاف گیب ۱۹۱۰-۱۹۱۳ مسیحی (۲ جلد)، طهران ۱۳۳۹.
- بصره العوام فی معرفة مقالات الانام. منسوب به سید مرتضی بن داعی حسنی رازی. طبع تهران به اهتمام عباس اقبال، سنه ۱۳۱۳.
- تجارب الامم و تعاقب الهمم. تألیف ابوعلی مسکویه. چاپ عکسی اوقاف گیب، ۱۹۰۹، ۱۹۱۳، ۱۹۱۷ (۳ جلد).
- تجارب السلف. در تواریخ خلفا و وزرای ایشان. تألیف هندوشاه ابن سنجر بن عبدالله صاحبی نخجوانی. به تصحیح و اهتمام عباس اقبال. تهران ۱۳۱۳.
- التنبيه و الاشراف. تألیف ابی الحسن علی بن الحسن المسعودی. المکتبته العصریه بیفداد ۱۹۳۸.
- جوامع الحکایات و لوامع الروایات. تألیف نورالدین محمد عوفی نسخه خطی مجلس به شماره ۶۸۱ (رک فهرست اعتصام الملک، ص ۴۳۱).
- چهار مقاله (کتاب -) تألیف احمد بن عمر بن علی النظامی العروسی السمرقندی. به سعی و اهتمام محمد بن عبدالوهاب قزوینی. لیدن ۱۹۰۹ مسیحی.
- حدود العالم من المشرق الى المغرب. چاپ عکسی به اهتمام بارتولد. لنینگراد، ۱۹۳۰ - سید جلال طهرانی ۱۳۱۴ طهران، ایضاً طهران. دکتر ستوده.
- حماسه ملی ایران. تألیف ثودور نولدکه. ترجمه بزرگ علوی از انتشارات دانشگاه تهران.
- الحيوان (کتاب) جاحظ. به شرح و تحقیق عبدالسلام محمد هارون ۱۹۳۸ - ۱۹۴۵ (۷ جزء).
- خاندان نوبختی. عباس اقبال. طهران ۱۳۱۱ هجری شمسی.
- الخواص فی الاسلام. تألیف عمر ابوالنصر. مکتبته المعارف. بیروت ۱۹۴۹.
- خرده اوستا. جزوی از نامه مینوی اوستا. تفسیر و تألیف پورداود، بمبئی ۱۹۳۱.
- دستور الوزراء. غیاث الدین خوندمیر. با تصحیح و مقدمه سعید نفیسی طهران

۱۳۱۷ شمسی.

- الدعوة الى الاسلام، تأليف سير. ت. و. ارنولد. تعريب حسن ابراهيم حسن، عبدالمجيد عابدين، اسماعيل النحراوى. مصر ۱۹۴۷.

- ديوان ابى نواس. به تحقيق و شرح: احمد عبدالمجيد الغزالى، قاهره ۱۹۵۳.
- رسائل البلغاء، اختيار و تصنيف محمد كردعلى. الطبعة الرابعة ۱۹۵۴ لجنة التأليف.
(كتاب العرب فى الرد على الشعوبه ابن قتيبه، در اين چاپ از صفحه ۳۴۴ تا صفحه ۳۷۷ طبع شده است).

- رسالة الغفران. ابو العلاء معرى. تحقيق و شرح بنت الشاطى. طبع دارالمعارف بمصر ۱۹۵۰ مسيحى.

- روضة الصفا. تأليف ميرخواند. بمبئي ۱۲۷۰.
- زبدة التواريخ حافظ ابرو (نورالدين لطف الله) - نسخة خطى متعلق به مجلس شورى ملى به شماره ۲۵۷ (رك: فهرست مرحوم اعتصامى، ص ۱۴۳).
- زهرالآداب و ثمرالالباب. لايى اسحق الحصرى القيروانى، مفصل و مضبوط و مشروح به قلم الدكتور زكى مبارك. الطبعة الثانية. مصر ۱۹۲۹ - ۱۹۳۱ (۴ جزء).
- زين الاخبار يا تاريخ كرديزى. تأليف ابوسعيد عبدالحى بن الضحاک بن محمود كرديزى با مقدمه ميرزا محمدخان قزوینى. طبع تهران ۱۳۲۷ در اروپا نیز چاپى از اين كتاب به اهتمام محمدناظم به سال ۱۹۲۸ منتشر شده است.

- سبك شناسى يا تاريخ تطور نثر فارسى، تصنيف [مرحوم] محمدتقى بهار، ملك الشعراء. چاپ تهران ۱۳۲۱ - ۱۳۲۶ (۳ جلد).

- سنى ملوك الارض والانباء [كتاب تاريخ] تأليف حمزة بن حسن الاصفهاني. برلين. مطبعة كاويانى ۱۳۴۰ هجرى.

- سياست نامه يا سيرالملوك. تأليف ابوعلی حسن بن علی نظام الملک به اهتمام سيد عبدالرحيم خلخالى. تهران ۱۳۱۰ شمسی هجرى.

- السيرة النبوية. لابن هشام. تحقيق و شرح مصطفى السقا - ابراهيم الابيارى - عبدالحفيظ شلبى ۱۹۳۶ (۴ جلد).

- شذرات الذهب في اخبار من ذهب. ابن عماد الحنبلي. طبع قاهره ١٣٥٠ - ١٣٥١ (٨ جزء).
- شرح نهج البلاغه. ابن ابی الحديد طبع مصر. مطبعة دارالكتب العربیة الكبرى (٤ جلد).
- الشعراء والشعراء. ابن قتيبه. تحقيق و شرح احمد محمد شاكر، طبع قاهره ١٣٦٤ - ١٣٦٩ (٢ جزء).
- ضحی الاسلام، تأليف احمد امين طبع مصر، لجنة التأليف و الترجمة و النشر ١٣٥١ (جزء اول) ترجمه اين كتاب به قلم آقاي عباس خليلی در تهران منتشر شده است. مرداد ١٣١٤ شمسی.
- العرب قبل الاسلام، جرجی زيدان، مصر ١٩٠٨ مسیحی.
- العقد الفريد (كتاب) ابن عبدربه. لجنة التأليف و الترجمة و النشر قاهره ١٣٥٩ - ١٣٧٢ (٧ جزء).
- العقيدة و الشريعة في الاسلام. اجناس جولد تسهير. نقله الى اللغة العربیة: محمد يوسف موسى - عبدالعزيز عبدالحق - علي حسن عبدالقادر، قاهره ١٩٤٦.
- عمدة الطالب في انساب آل ابی طالب، تأليف سيّد جمال الدين احمد بن علي بن الحسين الداودي الحسني، بمبئی ١٣١٨.
- عيون اخبار الرضا. ابن بابويه صدوق. طهران ١٢٧٥.
- عيون الاخبار (كتاب)، تأليف ابی محمد عبدالله مسلم بن قتيبة الدينوري، قاهره ١٣٤٣ - ١٣٤٩ هجري (٤ جلد).
- فارسنامه ابن بلخي، به سعی و اهتمام و تصحيح گاي لسترانج و رينولدز نيكلسون. كمبريج ١٩٢١. اوقاف گيب.
- فتوح البلدان، بلاذري طبع دخويه. بريل ١٨٦٦ مسیحی.
- فجر الاسلام احمد امين. چاپ دوم. جزء اول طبع لجنة التأليف و الترجمة و النشر ١٩٢٣ - اين كتاب به وسيله آقاي عباس خليلی به فارسی ترجمه شده است. تهران دی ماه ١٣١٦.

- الفخرى فی الآداب السلطانیة و الذّول الاسلامیه. تألیف محمد بن علی بن طباطبا المعروف بابن الطقطقی. طبع مصر ۱۳۴۰.

- الفرق بین الفرق. ابی منصور بغدادی. مصر ۱۹۴۸ - ترجمه ای از این کتاب به نام تاریخ مذاهب اسلام. به قلم آقای محمدجواد مشکور در تبریز به سال ۱۳۳۳ شمسی منتشر شده است.

- فرهنگ ایران باستان. نگارش پورداود. بخش نخست تهران ۱۳۲۶ خورشیدی.
- النصل فی الملل و الاهواء و النحل. للامام ابن حزم الظاهری الاندلسی و بهامشه الملل و النحل للشهرستانی. مصر ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ (۵ جزء).

- الفهرست ابن النديم. طبع مصر. المطبعة الرحمانية ۱۳۴۸ هجری.
- الکامل فی التاریخ. طبع نورنبرک. لیدن ۱۸۶۶ تا ۱۸۷۶ (۱۳ جزء) و طبع مصر (۹ جزء).

- کتاب البلدان. ابن فقیه [ابوبکر احمد بن محمد بن اسحق الهمدانی] طبع دخویه، لیدن ۱۸۸۵.

- کتاب الخراج، قاضی ابی یوسف، طبع قاهره ۱۳۵۲.
- کتاب العبر، ابن خلدون، طبع بولاق. سنة ۱۲۸۴ هـ. ق (۷ جلد).
- کتاب الوزراء و الکتاب. ابی عبدالله محمد بن الجهشیری، چاپ مصر، بنفقة المكتبة العربية بغداد ۱۳۵۸.

- گانها، سرودهای... زرتشت. قدیمترین قسمتی است از نامه مینوی اوستا، تألیف و ترجمه پورداود. بمبئی ۱۹۲۷.

- گجسنگ ابالیش. صادق هدایت، بمبئی ۱۳۱۶.
- مازیار. مجتبی مینوی و صادق هدایت، چاپ دوم ۱۳۳۳ تهران.
- مانی و دین او. دو خطابه از سیدحسن تقی زاده، به انضمام متون عربی و فارسی درباره مانی و مانویت و آنچه بدین موضوع مربوط است. فراهم آورده احمد افشار شیرازی نشریه انجمن ایرانشناسی. تهران ۱۳۳۵.
- مجمل التواریخ و القصص. تألیف سال ۵۲۰ هجری. به تصحیح [مرحوم]

ملک الشعراء بهار. طهران سال ۱۳۱۸ شمسی.

- مروج الذهب و معادن الجواهر. ابوالحسن علی بن الحسین مسعودی، طبع مصر ۱۳۴۶ (جلد ۲) و طبع باریه دومنار - و پاوه دوکورتی. با ترجمه فرانسوی پاریس ۱۸۶۱ - ۱۸۷۶ (جلد ۹).

- مزدیسنا و تأثیر آن در ادبیات پارسی. دکتر محمد معین ۱۳۲۶.

- المسالك و الممالك (کتاب). ابن خردادبه. طبع لیدن سنه ۱۳۰۶ هجری.

- مسالك الممالك. لابی اسحاق ابراهیم بن محمد الفارسی الاصطخری، طبع فی مدینه لیدن. سنه ۱۹۲۸ مسیحی.

- المعارف. ابن قتیبه دینوری مصر ۱۳۰۰ هجری.

- معالم القرية فی احکام الحسبه، تألیف محمد بن محمد بن احمد القرشی عرف بابن الاخوه. به تصحیح روبن لیوی. کیمبرج ۱۹۳۷ (اوقاف گیب).

- معجم البلدان، یاقوت حموی. به اهتمام ووستنفلد ۱۸۶۶ - ۱۸۷۱ (جلد ۶) با فهارس).

- مفاتیح العلوم. ابی عبدالله محمد بن احمد بن یوسف الکاتب الخوارزمی. طبع مصر. ۱۳۴۲.

- مقاتل الطالبیین و اخبارهم. و بهامشه منتخب فی المراثی و الخطب لفخرالدین احمد النجفی. طهران ۱۳۰۷.

- مقالات الاسلامیین و اختلاف المصلین. تألیف ابی الحسن علی بن اسمعیل الاشعری. به تحقیق محمد محیی الدین عبدالحمید. مصر ۱۹۵۰ - ۱۹۵۴ (۲ جزء).

- مقدمة ابن خلدون، طبع پاریس. به اهتمام کاترمر ۱۸۵۸.

- الملل و النحل شهرستانی. طبع لیزیک. سنه ۱۹۲۳.

- وفيات و الاعیان. ابن خلکان. طبع قاهره به تحقیق و تعلیق محمد محیی الدین عبدالحمید ۱۳۶۷ [جلد ۶].

- یسنا. جزوی از نامه مینوی اوستا، تفسیر و تألیف پوردادود، ۱۹۳۸.

- یشت ها. (جلد اول) قسمتی از کتاب مقدس اوستا، تفسیر و تألیف پوردادود، بمبئی ۱۹۲۷ - [جلد دوم] ۱۹۳۱.

ب - زبانهای اروپایی

- Bailey Zoroastrian Problems in the Ninth - Century Books Oxford, 1943.
- Barthold Turkistan Down to the Mongol invasion. Gibb Memorial series, 1928.
- Basiliev Byzance et les Arabes. (2 vol)
- Bidez - cumont Les Mages Helleniés Zoroastre. Ostanés et Hystaspe d'après les traditions Grecque paris 1938 (2 vol,)
- Bouvaat Les Barmecides d'après les historiens Arabes et Persanes. Paris, 1912.
- Boyce The Manichean Hymn cycles in Parthn, Oxford university press, 1956.
- Browne (E. G.) A literary History of Persia. Cambridge, 1929. Vol I.
- Caetaanti Annalli dell Islam. Millan, 1950.
- Christensen (A) L'Iran sous les Sassanides. Copenhagen, 1936. Kawadh at le communisme maz dakite:
- Dermesteter Coup d'oeil sur l'histoire de la perse. paris, 1885.
- Dennett (D. C.) Conversion and the poll Tax in early Islam. Harvard university press, 1950.
- Duchesne - Guillemin: Zoroastre, paris, 1948.
- Dunlop the History of the jewish khazars. princeton University, 1954.
- Frye (R.) the History of bukhara, Translated from a persian Abridgement of the arabic original. Massachu sets, 1954.
- Gibbon the decline and fall of the Roman Empire (6 vol)

- Everyman's library.
- Goldzicher Muhammedanische studien. Halle 1889 - 90 2 vol.*
- Herodotus With an English Translation By A. D. Godlev
(4 vol) loeb classical Library, 1946.
- Herzfeld Altpersische inschriften. Berlin, 1938.
- Jackson (W) Zoroastrian studies. New York, 1928.
- Jamasp - Asana Shikand - Gumanik vijar. Bombay. 1887.
- Labourt: Le Christianisme dans L'Empire perse, Paris 1904.
- Le Strange the Lands of the Eastern Caliphate. Cambridge, 1930.
- Baghdad during the abbasid caliphate. Oxford. 1924:
- Lökkegaard (F r.) Islamic taxation in the classic period, Copenhage, 1950.
- Markwart Wehrot und Arang herausgegeben von H. H.
Schneider, Leiden, 1938.
- Menasce (J. de.) Skand - Gumanik vicar. Text pazand pahlavi, Transcrit,
tradult et commenté Fribourg, 1945.
- Minorsky hudud al-Alam translated and explained. Gibb memorial, 1937.
- Muir (w) The caliphate.its Rise, Decline and fall edin burgh, 1924.
- Nicholson (R A) A literary History of the Arabs. Cambridge, 1930.
- Pelliot (p) Les traditions manichéennes au Foukien Leiden, 1925.
- Perier (j) Vie d'Al- Hadjdjadj ibn yousof d'après Les sources arabes.
Paris, 1904.
- Sadighi (Gh) Les mouvements Religieux iraniens au IIe et IIIe siecle de
l'Hegire Paris. 1938.
- Sharpe History of the Egypt, London, 1858 (2 vol)
- Spuler (B) Iran in früh - Islamischer Zeit. Wiesbaden. 1952.
- Van Vloten Recherches sur la Domination arabe, le chitisme et les
croyances messianiques sous le kalifat des omayyades. Am2sterdam, 1894.

Wellhausen Das Arabische Reich und sein sturz. Berlin, 1902 - Die Religiös - Politischen opposition partein 1901.

West (E. w) Pahlavi Text. oxford, 1901.

Zaehnr Zurvan. A Zoroastrian dilemma. oxford, 1953.

Zarrin Koob A. H. The Arab Conquest Of Iran And Its Aftermath, In Cambridge History of Iran, Vol. 4 1975

ج - مجله ها و دائرة المعارف ها

Acta Orientalia Ediderunt Societantes orientales Batava Danica Norvegica. Brill Archiv Orientalni. Journal of the czechoslovak oriental institute Prague.

Bulletin of the Oriental and African Studies university of London = BSOAS

Journal Asiatique. publié pae la Societé Asiatique. Paris.

Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland = JRAS

EnCyclopedie de l'islam. Leide. Paris 1913 - 1934 (IV Vol)

Encyclopedie de l'islam. Nou velle Edition tome. l'olivrai son 1-6 Brill 1954 - 1956.

Forgotten Religions (including some living primitive Religions. edited By Vergilius Ferm New York 1950.

Shorter Encyclopaedia of islam Gibb. and Kramers. Liden 1953.

ZDMG = Zeitschrift der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft.

Two Centuries of Silence

By
Dr. Abdolhosein Zerinkoob

Sokhan Publisng CO.

